17-3-07

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீஸூக்திமாலா மலர் — ௨

ஸ்தோத்ரவ்யாக்யாந விபாகம்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

மூன்று ஸ்தோத்ர வ்யாக்யானங்கள்:—

ஸ்தோத்ரரத்ந வ்யாக்யாநம்
சதுஃச்லோகீ வ்யாக்யாநம்
ஜிதந்தேஸ்தோத்ர வ்யாக்யாநம்

(ப்ரமாணத்திரட்டுடன் கூடியது)

பதிப்பாசிரியர்:

கீர்த்திமூர்த்தி K. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி.

ஆசிரியர்: ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்.

மூன்றாம் பதிப்பு

ப்ரமாதி வருடம் ஆடி மாதம், ரோஹிணி (7-8-99)

பதிப்பித்தவர்கள்:

1. ஸ்ரீ.ரா.ஸ்ரீ.கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் குடும்ப தர்ம சொத்துக் களின் ஆதரவில் வெளிவருகிறது.

டிரஸ்டிகள்:—

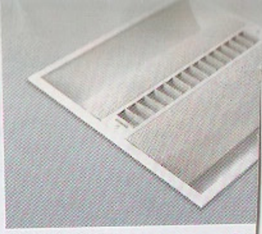
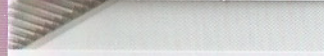
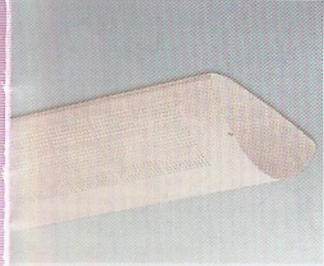
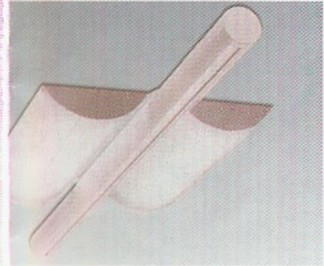
S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், M.A.B.L. அட்வகேட்.

S. ராமய்யங்கார், B.Sc., B.L., அட்வகேட்.

2. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ

214, கீழ உத்தர வீதி, ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி -6.

விலை:ரூ.80/- தபாற்செலவு தனி

முதற்பதிப்பு: 1949
இரண்டாம் பதிப்பு: 1976
மூன்றாம் பதிப்பு:1999

அச்சிட்டோர்:
ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அச்சகம்,
214, கீழ உத்தர வீதி,
ஸ்ரீரங்கம்,
திருச்சி - 620 006.

மூன்றாம் பதிப்பு: **ப்ரமாதி** 1999

உபயோகப்படுத்தப்பட்ட காகிதம் : Cream wove 13.7kg Seshasayee Paper Mills.

விலை: ரூ.80/-.

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :
ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸூரயே நம :

முதற்பதிப்பின் முகவுரை

“अभयप्रदनामानमस्मद्गुरुमहं भजे ।
यत्कटाक्षादयं जन्तुरपुनर्जन्मतां गतः ॥”

“அப$_4$யப்ரத$_3$நாமாநமஸ்மத்$_3$கு$_3$ருமஹம் ப$_4$ஜே ।
யத்கடாக்ஷாத$_3$யம் ஜந்துரபுநர்ஜந்மதாம் க$_3$த: ॥”

என்று வாதி$_3$கேஸரி அழகியமணவாள ஜீயரால், தத்வ நிரூபணத்தில் கீர்த்திக்கப்பெற்றவரும், **அப$_4$யப்ரத$_3$ராஜர்** என்ற திருநாமத்தை உடைவரும், **வ்யாக்$_2$யாந சக்ரவர்த்தி** என்று புகழ்பெற்றவருமான பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்கு நான்கு ஸிம்ஹாஸனங்கள் உள. இருபத்து நாலு ப்ரப$_3$ந்த$_4$ங்களடங்கிய நாலாயிரதி$_3$வ்யப்ரப$_3$ந்த$_4$த்திற்கு இவரருளிச்செய்த வ்யாக்$_2$யானங்களே முதலானதும், முக்கியமானதுமான ஸிம்ஹாஸனமாகும். அவைகளில்லாவிடில் ஸ்ரீவைஷ்ணவவுலகமே ஞானசூன்யமாய், இருளடைந்து பாழாகியிருக்கும். ஸ்ரீராமாயணத்தில் முக்கிய ஶ்லோகங்களுக்கு வ்யாக்$_2$யானமான தனிச்லோகவ்யாக்$_2$யானமே இவருடைய இரண்டாவது ஸிம்ஹாஸனமாகும். ரஹஸ்யத்ரயவ்யாக்$_2$யானமான பரந்த ரஹஸ்யாதி$_3$ ரஹஸ்ய க்$_3$ரந்த$_2$ங்களே இவருடைய மூன்றுவது ஸிம்ஹாஸனமாகும். ருக்$_2$வேத$_3$கிலமான ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரத்திற்கும், பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த ஸ்தோத்ரரத்ந சது:ஶ்லோகிகளுக்கும், ப$_4$ாஷ்யகாரரான ஸ்ரீராமாநுஜர் அருளிச்செய்த க$_3$த்$_3$யங்களுக்கும் இவரருளிச்செய்த வ்யாக்$_2$யானங்களாகிய ஸ்தோத்ரக$_3$த்$_3$யவ்யாக்$_2$யானங்களே இவருடைய நாலாவது ஸிம்ஹாஸனமாகும், இவைகளில் இவரருளிச்செய்த அஷ்ட ரஹஸ்யங்களை, இவர் அவதரித்த ஸர்வஜித் வருஷத்தில் அச்சிட ஆரம்பித்து ஸர்வத$_4$ாரி

வருஷத்தில வெளியிட்டோம். ஸ்தோத்ரவ்யாக்யானங்கள் இப்போது வெளியிடப்படுகின்றன. "ஶ்ரேயாம்ஸி பஹூனி விக்நாநி" என்கிறபடி, பரந்தரஹஸ்யாதிக்ரந்தகர்த்தா விஷயமான விவாதங்கள் குறுக்கிட்டதாலும், அடியேனுக்குக் கண்ணில் நோய் ஏற்பட்டதினாலும் சிறிது கால தாமதம் ஏற்பட்டது.

1878-வது வருஷத்தில் தமிழில் பிரசுரம் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்ரரத்நவ்யாக்யாந ஶ்ரீகோஶத்தை அநுஸரித்து ஸ்தோத்ரரத்நவ்யாக்யாநம் நம்மால் அச்சிடப்பட்டது. வேதாந்த தீபிகைப் பதிப்பும் இந்த ஶ்ரீகோஶத்தை அநுஸரித்தே காணப்படுகிறது. நாம் அச்சிட்டபின், க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால் தெலுங்குலிபியில் அச்சிடப்பட்ட ஶ்ரீகோஶம், ஶ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஶ்ரீ உ. வே. கோவிந்தாசார்யஸ்வாமியிடமிருந்து கிடைத்தது. அதில், பலவிடங்களில் பாடபேதங்களும் அதிகபாடங்களும் காணப்பட்டன. *அவைகளைத் தனியாக அச்சிட்டு இத்துடன் சேர்த்திருக்கிறோம்.

ஓரியண்டல் மாநுஸ்க்ரிப்ட் லைப்ரரி (Oriental Manuscript Library)யிலுள்ள ஒரு ஓலைஶ்ரீகோஶத்தில் பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் ஸ்தோத்ரரத்ந வ்யாக்யாநத்துடன், இப்போது அச்சிடப்பட்டிருக்கும் சது:ஶ்லோகீ வ்யாக்யானமும் காணப்படுகிறது. அதன் முடிவில் "ஆச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்" என்று காணப்படுவதிலிருந்து இது பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்ததே என்று நிர்ணயிக்கத் தட்டில்லை. இந்த க்ரந்தம் இதுவரை அச்சிடப்பட்டதில்லை.

ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரவ்யாக்யாநம், க்ரந்த முத்ராபகஸபையாரால் தெலுங்கு லிபியிலும், வேதாந்ததீபிகையில் தமிழிலும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த க்ரந்தத்தி

* இரண்டாம் பதிப்பான இதில் அவை ஆங்காங்கு தரப்பட்டுள்ளன.

லுள்ள ஸூக்திகளை, ஶ்ரீவசனபூஷணவ்யாக்யானத்தில் மணவாள மாமுனிகள் உதாஹரித்திருக்கிறார். அங்கு "ஆச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்தார்" என்று எடுத்திருப்பதிலிருந்து, இந்த க்ரந்தத்தை அருளியவர் பெரியவாச்சான் பிள்ளையல்லரென்று சிலர் ஸமீபகாலத்தில் சொன்னார்கள்; பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் தொகுத்தருளிய வார்த்தாமாலையிலும், பரகாலார்யதாஸரருளிய பரகால நல்லான் ரஹஸ்யத்திலும், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை அருளிய பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானத்திலும், ரஹஸ்யவிவேகத்திலும், அஷ்டஶ்லோகீவ்யாக்யானத்திலும், பிள்ளைலோகஞ்சீயரருளிய உபதேசரத்நமாலைவ்யாக்யானம் முதலிய பல ப்ரபந்தங்களிலும், மற்றும் பல பல பெரியோர்களருளிச்செய்த பல பல திவ்யக்ரந்தங்களிலும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையையே ஆச்சான் பிள்ளையென்று நூற்றுக்கணக்கானவிடங்களில் குறித்திருப்பதால் இந்த வாதத்திற்குச் சிறிதும் இடமில்லை. இவ்விஷயத்தை ஷோடஶாத்யாயியில் விரிவாக விவரித்திருக்கிறோம்.

பல பெரியோர்கள் ப்ரமாணத்திரட்டுடன் கிரந்தங்களை வெளியிட்டால் மிகுந்த உபயோகமாயிருக்குமென்று நியமித்ததின் பேரில், இந்த க்ரந்தங்களிலுள்ள ப்ரமாணங்களுக்கு ஆகரமும், தமிழில் அர்த்தமும் கொண்ட ப்ரமாணத் திரட்டுகளையும் வெளியிட்டிருக்கிறோம். அறிவிற் சிறந்த பெரியோர்களால் செய்யத்தக்க இக்காரியத்தை அடியேன் மேற்கொண்டது ஸாஹஸமேயாகும். ஸாரக்ராஹிகளான பெரியோர்கள் குற்றங்குறைகளைக் கணிசியாமல் குணங்கொள்ளப் வேணுமாய் பிரார்த்திக்கிறேன். அடுத்தபடியாக அருளிச்செயல் வியாக்யானங்கள், ப்ரமாணத்திரட்டுடன் விரைவில் வெளியாகும்.

இங்ஙனம்,

விரோதி-ஹூ ஆவணியில் ரோஹிணி.

தொண்டரடிப்பொடி,

கி. ஶ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்

இரண்டாவது பதிப்பின் முகவுரை

விஶிஷ்டாத்3வைத ஸ்ரீ வைஷ்ணவ த3ர்ஶநஸ்தா2பகரான எம்பெருமானுர் அவதரித்தது ஓர் பிங்க3ள ஸம்வத்ஸரமாகும். இந்த நள ஆண்டோடு அவர் அவதாரத்தின் 960-வது வருஷம் நிறைவடைகிறது. வருகிற பிங்கள சித்திரையில் திருவாதிரையிலே எம்பெருமானுர் அவதரித்தபின் அவரது அவதார மஹோத்ஸவம் 16-வது பர்யாயமாகப் பிங்கள வருஷத்தில் நிகழ்கிறது. இதைப் பல பெரியோர்கள் பலவிதமாகக் கொண்டாடத் திட்டமிட்டிருக்கிருர்கள். எம்பெருமானுருக்கு இனிய க்3ரந்த2ங்கள் சிலவற்றைப் பதிப்பிப்பதன்மூலம் நாம் அதைக் கொண்டாடுகிறேம். அம்முறையில் 27-வருஷங்களுக்கு முன் எந்தையாரால் பதிப்பிக்கப்பெற்ற ஸ்தோத்ரரத்ந சது:ஶ்லோகீ ஜிதந்தே வ்யாக்யானங்களின் இரண்டாவது பதிப்பு இப்போது வெளிவருகிறது.

எம்பெருமானுரை உத்3தே3சித்தே ஆளவந்தாரால் இயற்றப்பெற்ற ஸ்தோத்ரரத்னம் எம்பெருமானுருக்கு மிக இனியதுமாகும். எப்படியெனில்: நாத2முனிகள் நம்மாழ்வாரிடமிருந்து திருவாய்மொழியை உபதேசம்பெறும்போது **“பொலிக பொலிக பொலிக...கலியும் கெடும் கண்டு கொண்மின்”** [திருவாய் 5-2-1] என்னுமிடம் வந்தவாறே, இப்பாசுரத்தில் உணர்த்தப்பெற்ற ஓர் மஹாபுருஷர் ப4விஷ்யத3ாசார்யராக அவதரிப்பார் என்றும், அவரை நாதமுனிகளின் பௌத்ரர் (ஆளவந்தார்) கடாக்ஷிப்பார் என்றும் நம்மாழ்வார் நாத2முனிகளுக்கு அருளினுர் என்பது பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திஸித்3த4மான செய்தி. அந்த ப4விஷ்யத3ாசார்யரைக் கருதியே, “குளப்படியிலே தேங்கினல் குருவி குடித்துப்போம்; வீரநாராயணபுரத்து ஏரியிலே தேங்கினல் நாடு வாழும்” என்று நாத2முனிகள் அடிக்கடி அருளிச்செய்வர் என்றும் சொல்லுவதுண்டு. இப்படி நாதமுனிகள் ப4விஷ்யத3ாசார்யரான எம்பெருமானுரை வீரநாராயணபுரத்து ஏரியாகத் திருவுள்ளம் பற்றியதை அடியொற்றியே எம்பெருமானுரும் அவ்வேரியிலிருந்து நீர் பாயும் 74 மதகுகளைப்போலே 74 ஸிம்ஹாஸநாதி4பதிகளை நியமித்தார் என்றும் கூறுவர்.

“லக்ஷ்மீநாதா2க்2யஸிந்தௌ4 ஶடா2ரிபுஜலத3:
ப்ராப்ய காருண்யநீரம்
நாதா2த்3ராவப்4யஷிஞ்சத் தத3நு
ரகு4வராம்பே4ாஜசக்ஷுர்ஜ2ராப்4யாம் |
க3த்வா தாம் யாமுநாக்2யாம் ஸரிதமத2
யதீந்த்3ராக்2யபத்3மாகரேந்த்3ரம்
ஸம்பூர்ய ப்ராணிஸஸ்யே ப்ரவஹதி
ப3ஹுதா4 தே3ஶிகேந்த்3ரப்4ரமௌகை4: ||”

[லக்ஷ்மீநாதனுகிற பெருங்கடலில், சடகோபராகிய மேகம், கருணைநீரைப்பருகி நாதமுனிகளாகிற மலையிலே பொழிந்தது; அந்நீர் புண்டரீகாக்ஷரென்னும் உய்யக்கொண்டார், ராமமிஶ்ரர் என்னும் மணக்கால்நம்பி ஆகிய இரு அருவிகளின் மூலம் யாமுநாசார்யர் என்னும் ஆளவந்தாராகிற பேராற்றை அடைந்து, (அதிலிருந்து பெரியநம்பிகள் முதலான ஐந்து ஆசார்யர்களாகிற கால்வாய்கள்மூலம்) யதிராஜராகிற பெரிய ஏரியை அடைந்து, (எழுபத்து நாலு) ஆசார்யர்களாகிற மதகுகளாலே உயிர்களாகிற பயிர்களின் பொருட்டுப் பெருகுகிறது] என்று எம்பெருமானுருடைய சிஷ்யரான எம்பார் அருளிச்செய்த ஶ்லோகத்திலும் இவ்வர்த்தம் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி நாடுவாழ அவதரிக்கவிருக்கும் ப4விஷ்யத3ாசார்யரைக் கடாக்ஷித்து த3ர்ஶநஸ்தா2பகராக்கவேணும் என்னும் நாத2முனிகளின் நியமனம், உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பிகள் மூலமாக ஆளவந்தாரை வந்தடைந்தது. ப4விஷ்யத3ாசார்யரின் விக்3ரஹமும், அவரது லக்ஷணங்களும் அவ்வண்ணமே அவருக்கு ப்ராப்தமாயின. அவை கொண்டு, ஸ்ரீகாஞ்சியில் யாத3வப்ரகாஶனிடம் அத்3வைத வேதா3ந்தம் வாசித்துக்கொண்டிருந்த இளையாழ்வார் என்னும் ஸ்ரீராமாநுஜரே ஆழ்வாரால் “பொலிக பொலிக”விலே உணர்த்தப்பெற்ற மஹாபுருஷர் என்று அறுதியிட்டு, அவரை த3ர்ஶநஸ்தா2பகராக்குவதற்காக ஸ்தோத்ரரத்னத்தை அருளிச்செய்து பேரருளாளனிடம் ப்ரபத்தி செய்து, பெரியநம்பிகள் மூலம் இந்த ஸ்தோத்ரரத்னம்

ஸ்ரீராமாநுஜரின் செவியில் படும்படிசெய்து, அவரை ஈடுபடுத்தி நாதமுனிகளின் மநோரத2த்தை நிறைவேற்றினர் ஆளவந்தார் என்பது ப3ஹுப்ரமாணஸித்3த4ம். ஸ்ரீராமாநுஜரும், க3த்3யத்ரயம் முதலான தமது க்3ரந்த2ங்களில் ஸ்தோத்ரரத்ந ஶ்லோகங்களை அப்படியே எடுத்துக் கையாண்டதன்மூலம் தமக்கு இதிலுள்ள ஈடுபாட்டை வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பது வெளிப்படை.

இப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்ரரத்நமும், அத்தோடு இணைந்த சது:ஶ்லோகியும், ப்ரபத்தித4ர்மஸாரத்தை விளக்கும் ஜிதந்தேஸ்தோத்ரமும், பரமகாருணிகராய், வ்யாக்2யான சக்ரவர்த்தியான பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் வ்யாக்2யானத்துடன், ப்ரமாணத்திரட்டு முதலியவற்றோடு எங்தையாரால் வெளியிடப்பெற்ற முதற்பதிப்பு பலவருஷங்களாக து3ர்லப4மாயிருந்தபடியாலே, எம்பெருமானரது பிங்க3ள ஸம்வத்ஸரமஹோத்ஸவத்தின் நினைவாக, அவரை ப4விஷ்யதா3சார்யராக முதலில் ஸாக்ஷாத்கரித்த நாத2முனிகளின் திருநக்ஷத்திரமான இன்று இவ்விரண்டாம் பதிப்பு வெளியாகின்றது.

பல பரிஷ்காரங்களோடு சேர்ந்த இப்பதிப்பு, சிறந்த காகிதத்தில் அச்சிடப்பெற்று, பைண்டுடன் அடக்க விலைக்கே அளிக்கப்படுகிறது. இதே முறையில் க3த்3யத்ரய வ்யாக்2யானமும் இரண்டாம்பதிப்பாகச் சென்ற பங்குனி உத்திரத்தில் வெளியிடப்பெற்றது. அடுத்தபடியாக, நாயனாராச்சான்பிள்ளை அருளிய சது:ஶ்லோகீ வ்யாக்2யானத்தின் இரண்டாம்பதிப்பும் பிங்க3ள ஸம்வத்ஸர மஹோத்ஸவ நினைவு மலராக வெளிவரும். மற்றும் பல தி3வ்யக்3ரந்த2ங்களையும் பிங்கள வருஷத்தில் வெளியிடப் பாரித்திருக்கிறோம். எம்பெருமானும் ஆழ்வாரும் எம்பெருமானரும் தலைக்கட்டி வைப்பார்களாக.

இங்ஙனம்,

தொண்டரடிப்பொடி

நள வருஷம் ஆனி அனுஷம் (8—7—76)

ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,

''ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுத3ர்ஶனம்'' ஆசிரியர்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

ஸ்தோத்ரரத்ந வ்யாக்யானம்

श्रीमत्कृष्णसमाह्वाय नमो यामुनसूनवे।
यत्कटाक्षैकलक्ष्याणां सुलभश्श्रीधरस्सदा॥

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே ।
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப4ஶ்ஸ்ரீத4ரஸ்ஸதா3 ॥

அவதாரிகை

ஸர்வேஶ்வரன், ஆழ்வாருக்குத் தன்னுடைய ஸ்வரூப ரூபகு3ண விபூ4திகளை a ''மயர்வற மதிநலமருளினன்'' என்கிறபடியே நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே காட்டிக்கொடுக்க, கொடுத்த ஜ்ஞானம் ப4க்திரூபாபந்நஜ்ஞானமாகையாலே, பரப4க்தியுக்தராய்க்கொண்டு, ப4க3வத்3கு3ணாநுப4வத்தைப் பண்ணி, அதினுடைய விபாகத3ஶையான பரஜ்ஞானம் பிறந்து, அதடியாகப் பரமப4க்தி பிறந்து, அத்தாலே, 1. ''**परं ज्योतिरुपसंपद्य**'' (பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்3ய) என்றும், 2. ''**परमं साम्यमुपैति**'' (பரமம் ஸாம்யமுபைதி) என்றும், b''தம்மையேயொக்க அருள்செய்வர்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸ்வரூபத்தைப் பெற்று, ப4ார்யைக்கு அங்க3பூ4ஷணம் போலே c''வழுவிலா அடிமை செய்ய வேண்டும்'' என்றும் d''அவாவற்று வீடுபெற்ற'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்திப2லமான கைங்கர்யத்தைப் பெற்ற ஆழ்வாருடைய த்3ரவிடோ3பநிஷத்3ரஹஸ்யத்தைப் பெரிய முதலியார் ஆழ்வாருடைய ப்ரஸாத3த்தாலே லபி4த்து, பின்பு ஆசார்யோபதே3ஶக்ரமத்தாலே, ஆள

a திருவாய் 1-1-1. b பெரியதிரு 11-8-5. c திருவாய் 3-3-1.
d திருவாய் 10-10-11.

स्वादयन्निह सर्वेषां त्रय्यन्तार्थं सुदुर्ग्रहम्।
स्तोत्रयामास योगीन्द्रस्तं वन्दे यामुनाह्वयम्॥

ஸ்வாத3யந்நிஹ ஸர்வேஷாம்
த்ரய்யந்தார்த்த2ம் ஸுது3ர்க்3ரஹம் ।
ஸ்தோத்ரயாமாஸ யோகீ3ந்த்3ர:
தம் வந்தே3 யாமுநாஹ்வயம் ॥

வந்தார் அந்த த்3ரவிடோ3பனிஷத்3ரஹஸ்யார்த்த2ங்களை லபி4த்து, அத்தைத் தாம் அனுஸந்தி4த்து, அவ்வனுஸந்த4ானத்தால் பிறந்த ப்ரீதி உள்ளடங்காமையாலே, பரீவாஹாபேக்ஷை பிறக்கையாலும், ஸம்ஸாரிகள் து3ர்க்க3தியைக்கண்டு இவர்கள் இத்தை இழக்கவொண்ணாது என்னும் க்ருபையாலும், ஸகலோபனிஷத்3ரஹஸ்யமாய், து3ர்ஜ்ஞேயமான அர்த்த2த்தை ஸர்வரும் அறியும்படியாக, இவர் ஸ்தோத்ரமாக வெளியிடுகிறார். ப4க3வத்3 வ்யதிரிக்த விஷயங்களில் ஸ்தோத்ரமாவது, 3. **"स्तोत्रं नाम किमामनन्ति"** (ஸ்தோத்ரம் நாம கிமாமநந்தி) 4. **"अन्यत्रातद्गुणोक्तिः"** (அந்யத்ராதத்3கு3ணோக்தி:) என்று, இல்லாதவற்றை ஏறிட்டுச் சொல்லுதல், உள்ளத்தையடையச்சொல்லுதலாயிருக்க, 5. **"यतो वाचो निवर्तन्ते"** (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) 6. **"अविज्ञातं विजानतां"** (அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம்) 7. **"भूतार्थे कतमा स्तुतिः"** (பூ4தார்த்தே2 கதமா ஸ்துதி:) 8. **"न समर्थास्सुराः स्तोतुं"** (ந ஸமர்த்த2ாஸ்ஸுராஸ் ஸ்தோதும்) என்று பரிச்சே2தி3த்துப் பேச நிலமல்லாத ப4க3வத்3விஷயம் ஸ்துதிவிஷயமானபடி என்? என்னில்: அங்ஙனேயிருந்ததேயாகிலும், 9. **"स्तव्यः स्तवप्रियः"** (ஸ்தவ்யஸ் ஸ்தவப்ப்ரிய:) என்று ஸ்துதிப்ரியனாகையாலும், a "ஏத்த ஏழுலகும் கொண்ட" என்றும், b "ஏத்தவேத்த எங்கெய்தும்?" என்றும், ஸ்தோத்ரவ்யவஹாரம் உண்டாய்ப் போருகையாலும், இதொழிய வாசகஶப்3த3ம் இல்லாமையாலும், இவ்விஷயத்திலும் ஸ்தோத்ரமென்னலாம்.

a திருவாய் 2-2-11. b திருவாய் 4-3-10.

அத2வா, 10. **"धर्मार्थकाममोक्षाख्याः पुरुषार्था उदाहृताः। इदं चतुष्टयम्"** (த4ர்மார்த்த2காமமோக்ஷாக்2யா: புருஷார்த்த2ா உதா3ஹ்ருதா:। இத3ம் சதுஷ்டயம்) என்றும், a "மன்னும் அறம் பொருளின்பம் வீடு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே புருஷார்த்த2ம் நாலாய், அவற்றில் த4ர்மம், ஸாத4னதயா புருஷார்த்த2மானாலும் க்லேஶஸாத்4யமாகையாலும், அர்த்த2ம் ஸ்வயம் புருஷார்த்த2மானாலும், அஸ்தி2ரமாய், க்லேஶஸாத்4யமாகையாலும், புருஷார்த்த2ாந்தரங்களுக்கு ஸாத4னமாகையாலும், காமம் ஸ்வயம் புருஷார்த்த2மானாலும், அல்பாஸ்த்தி2ரத்வாநர்த்த2ாவஹத்வ பீ4ப4த்ஸாத்3யநந்ததோ3ஷ து3ஷ்டமாகையாலும், மோக்ஷஶாஸ்த்ரத்திலே மோக்ஷவிரோதி4த்வேந நிந்தி3தமாயிருக்கையாலும், ஆளவந்தார், அவற்றைவிட்டு, மோக்ஷத்திலும் ஆத்மப்ராப்தி து3:க்கே2ந சிரகால ஸாத்4யமாகையாலும், ப4க3வத3னுப4வத்தைப்பற்ற அல்பமாயிருக்கையாலும், அதையும் விட்டு, ப4க3வத்ப்ராப்திக்கு உக்ததோ3ஷங்களின்றியிருக்குமளவன்றிக்கே, 11. **"निरस्तातिशयाह्लादसुखभावैकलक्षणा"** (நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத3 ஸுக2ப4ாவைகலக்ஷணா) என்கிறபடியே, நிரதிஶய ஸுக2ரூபமாய், 12. **"एष ह्येवानन्दयाति"** (ஏஷ ஹ்யேவாநந்த3யாதி) 2. **"परमं साम्यमुपैति"** (பரமம் ஸாம்யமுபைதி) b "தம்மையே ஒக்க அருள்செய்வர்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதரைத் தன்னைப்போலே ஆனந்தி3ப்பிக்கக் கடவனாய், 13. **"तस्याहं सुलभः"** (தஸ்யாஹம் ஸுலப4:) என்று அயத்நஸாத்4யமாய், ப்ராப்தபுருஷார்த்த2முமாயிருக்கையாலே இதுவே புருஷார்த்த2மென்று அத்4யவஸித்து*; அந்த ப4க3வத்ப்ராப்தியாகிறதும், 14. **"प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशः"** (ப்ரத4ாந க்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர் கு3ணேஶ:), 15. **"ज्ञाज्ञौ द्वावजावीशनीशौ"** (ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்3வாவஜாவீஶ-

* இக்குறியிட்ட இடங்களை, இந்த மஹாவாக்யத்தின் கடைசியிலிருக்கும் "இப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்களை...என்றுமாம்" (பக்கம் 6) என்னும் வாக்யத்துடன் கூட்டவும்.

a பெரியதிருமடல்-11. b பெரியதிரு 11-8-5.

नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः।
नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः॥

நமோ நமோ யாமுநாய யாமுநாய நமோ நம:।
நமோ நமோ யாமுநாய யாமுநாய நமோ நம: ॥

நீஶௌ), 16. "**तमीश्वराणां परमं महेश्वरम्**" (தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம்), 17. "**दासोऽहं वासुदेवस्य**" (தா3ஸோஹம் வாஸுதே3வஸ்ய) 18. "**दासभूतास्स्वतस्सर्वे**" (தா3ஸபூ4தாஸ் ஸ்வதஸ்ஸர்வே), 19. "**दासोऽहं कोसलेन्द्रस्य**" (தா3ஸோஹம் கோஸலேந்த்3ரஸ்ய), 20. "**यस्यात्मा शरीरं**" (யஸ்யாத்மா ஶரீரம்), 21. "**यस्याक्षरं शरीरं**" (யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம்), 22. "**अन्तःप्रविष्टश्शास्ता जनानां सर्वात्मा**" (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா) 23. "**पूः प्राणिनः सर्व एव गुहाशयस्य**" (பூ: ப்ராணிநஸ் ஸர்வ ஏவ கு3ஹாஶயஸ்ய), 24. "**तानि सर्वाणि तद्वपुः**" (தாநி ஸர்வாணி தத்3வபு:) என்று ஜீவபரர்களுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷஶேஷிபா4வேந ஸம்ப3ந்த4த்தைச் சொல்லி 25. "**येन येन धाता गच्छति**" (யேந யேந தா4தா க3ச்ச2தி), 26. "**सोऽश्नुते सर्वान् कामान् सह ब्रह्मणा विपश्चिता**" (ஸோ஽ஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்3ரஹ்மணா விபஶ்சிதா), 27. "**कामये वैष्णवत्वं तु सर्वजन्मसु केवलम्**" (காமயே வைஷ்ணவத்வம் து ஸர்வஜந்மஸு கேவலம்) 28. "**अहं सर्वं करिष्यामि**" (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) a "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" இத்யாதி3களிலே ஸ்வரூபாநுரூபமான போ4க3த்தைச் சொல்லுகையாலும், பதிவ்ரதைக்குப் பதிஶுஶ்ரூஷணம் போலே ஶேஷவஸ்துவுக்குக் கைங்கர்யம் என்று அத்4யவஸித்து*; இனி, 11. "**भेषजं भगवत्प्राप्तिः**" (பே4ஷஜம் ப4க4வத்ப்ராப்தி:) என்று அவனே ப்ராப்யம் என்னுமதும் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4யாகையாலே ; 1. "**स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते**" (ஸ்வேந ரூபேணாபி4நிஷ்பத்3யதே) என்று ஸ்வஸ்வரூபத்தை ப்ராப்யமென்கிறதும், கைங்கர்யத்துக்கு ஆஶ்ரயமாகை

---

a திருவாய் 3-3-1.

யாலே; 29. "**सोऽध्वनः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमं पदं**" (ஸோऽத்4வந: பாரமாப்நோதி தத்3விஷ்ணோ: பரமம் பத3ம்) என்று தே3ஶவிஶேஷத்தை ப்ராப்யம் என்கிறதும் கைங்கர்ய வர்த்த4கமாகையாலே; 30. "**निस्तरन्ति मनीषिणः**" (நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:) என்று ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியைப் புருஷார்த்த2ம் என்கிறதும் கைங்கர்ய விரோதி4யாகையாலே ; இவை கைங்கர்யோபயோகி3யல்லாதவன்று, 31. "**न हि मे जीवितेनार्थः**" (ந ஹி மே ஜீவிதேநார்த்த2:) a"மணிமாமை குறைவிலம்" b "உடம்பினல் குறைவிலம்" c "உயிரினல் குறைவிலம்" என்கையாலே அபுருஷார்த்த2ம் ; ததீ3யஶேஷத்வத்தைப் புருஷார்த்த2மென்கிறதும், பதிவ்ரதைக்குப் பதியினுடைய ஆத்மாம்ஶத்திலும், கு3ணாம்ஶத்திலும், ஸௌந்த3ர்ய விஶிஷ்டமான தே3ஹாம்ஶமே ப்ராப்யமாய், அத்தாலே பாதிவ்ரத்யஹாநியில்லாதாப்போலே;இப்படி ஸகலஶாஸ்த்ர தாத்பர்யமான புருஷார்த்த2த்தை நிஶ்சயித்து*; இதுக்கு உபாயம் ப4க்திப்ரபத்திகள் என்று இரண்டாய், அதில் ப4க்தியாவது:— 32. "**ब्रह्मविदाप्नोति परं**" (ப்3ரஹ்மவிதா3ப்நோதி பரம்), 33. "**श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः**" (ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதி3த்4யாஸிதவ்ய:), 34. "**नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यः**" (நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்4ய:), 35. "**तस्मिन् दृष्टे परावरे**" (தஸ்மிந் த்3ருஷ்டே பராவரே), 36. "**भक्त्या त्वनन्यया शक्यः**" (ப4க்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:) 37. "**मद्भक्तिं लभते परां**" (மத்3ப4க்திம் லப4தே பராம்) என்று வேதா3ந்த4யாநோபாஸந ஶப்3த3வாச்யமாய், ப4க்திரூபாபந்நமாய், த3ர்ஶநஸமாநாகாரமான ஜ்ஞானவிஶேஷம் ப4க்தியாகிறது ; அக்3னிவித்3யாங்கி3கையாய், கர்மஜ்ஞான ஸஹக்ருதையுமாகையாலே அதி4க்ருதாதி4காரமாய், விளம்ப்3யப2லப்ரத3முமாய், ப்ரமாத3ஸம்பா4வனையும் உண்டாகையாலே, அவற்றை விட்டு, இந்த தோ3ஷம் ஒன்றும் இன்றிக்கே 38. "**मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये**" (முமுக்ஷுர் வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே),

---

a திருவாய் 4-8-1. b ஷை 4-8-9. c ஷை 4-8-10.

39. "**न्यासमाहुर्मनीषिणो ब्रह्माणं**" (ந்யாஸமாஹுர் மநீஷிணோ ப்3ரஹ்மாணம்), 40. "**न्यास इति ब्रह्मा**" (ந்யாஸ இதி ப்3ரஹ்மா), 41. "**तस्मान्न्यासमेषां तपसामतिरिक्तमाहुः**" (தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:) 42. "**तस्मादपि वध्यं प्रपन्नं न प्रतिप्रयच्छन्ति**" (தஸ்மாத3பி வத்4யம் ப்ரபந்நம் ந ப்ரதிப்ரயச்ச2ந்தி), 43. "**स भ्रातुश्चरणौ गाढं निपीड्य रघुनन्दनः**" (ஸ ப்4ராதுஶ் சரணௌ கா3ட4ம் நிபீட்3ய ரகு4நந்த3ந:) 44. "**सकृदेव प्रपन्नाय**" (ஸக்ருதே3வ ப்ரபந்நாய), 45. "**सोऽहं त्वां शरणमपारमप्रमेयं**" (ஸோऽஹம் த்வாம் ஶரணமபாரமப்ரமேயம்), 46. "**सर्वात्मना यश्शरणं शरण्यं नारायणं लोकगुरुं प्रपन्नः**" (ஸர்வாத்மநா யஶ்ஶரணம் ஶரண்யம் நாராயணம் லோககு3ரும் ப்ரபந்ந:), 47. "**मामेव ये प्रपद्यन्ते**" (மாமேவ யே ப்ரபத்3யந்தே), 48. "**तमेव शरणं गच्छ**" (தமேவ ஶரணம் க3ச்ச2), 49. "**सर्वधर्मान् परित्यज्य**" (ஸர்வத4ர்மாந் பரித்யஜ்ய), 50. "**तावदार्तिस्तथा वाञ्छा**" (தாவதா3ர்த்திஸ் ததா2 வாஞ்சா2) என்று இத்யாதி3 ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ஸித்3த4மாய், ஸுகரமாய், அத்4யவஸாயாத்மக ஜ்ஞானவிஶேஷமான ப்ரபத்தியையே உபாயமாக நிஶ்சயித்து"; இப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்களை நிஷ்கர்ஷித்து, இவற்றை ஸ்தோத்ரரூபத்தாலே ஸர்வேஶ்வரனை நோக்கி ப்ரார்த்தி2க்கிறார் என்றுமாம்.

ப4க3வத்ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்புக்கவர் ஆசார்ய ஸ்துதியிலே பார்ப்பானென்? என்னில்; 51. "**कर्णे स्पृष्टे कटिं चालयति**" (கர்ணே ஸ்ப்ருஷ்டே கடிம் சாலயதி) என்னுமாபோலே அஸங்க3தம் என்னில்: ப4க3வத்3விஷயத்தைத் தமக்கு ஸ்துதிவிஷயமாக்கிக்கொடுத்த உபகார ஸ்ம்ருதியாலும், ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகைக்கு அடியான ஜ்ஞானவைஶத்3யார்த்த2மாகவும், அவிக்4நபரிஸமாப்த்யர்த்த2மாகவும் பண்ணுகிறாராகையாலே ஸங்க3தம்.

அதில் மாநஸமாக அமையாதோ? என்னில்: இப்ரப3ந்த4த்தை அதி4கரிப்பார்க்கு உபகாரமாகையாலே, வாசிக

மாக்கினதும் யுக்தம். உபகாரஸ்ம்ருதியாலே வந்த ஆசார்யானுவர்த்தனம் ப்ரமாணப்ரஸித்3த4ம்: 52. "**आचार्य देवो भव**" (ஆசார்யதே3வோ ப4வ), 53. "**नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यः**" (நம ருஷிப்4யோ மந்த்ரக்ருத்3ப்4ய:), 54. "**स हि विद्यातस्तं जनयति। तच्छ्रेष्ठं जन्म॥**" (ஸ ஹி வித்3யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்2ரேஷ்ட2ம் ஜந்ம), 55. "**मन्त्रे तद्देवतायाञ्च तथा मन्त्रप्रदे गुरौ**" (மந்த்ரே தத்3தே3வதாயாஞ்ச ததா2 மந்த்ர ப்ரதே3 கு3ரௌ). கிஞ்ச, ஒரு ரத்னத்தை ஒருவன் கொடுத்தால், அதினுடைய மஹார்க்க4த்தை அறியக் கொடுத்தவனை ஆத3ரிக்க ப்ரமாணம் வேண்டுமோ? ஆகையால் இது உபபன்னம். ஜ்ஞானவைஶத்3யார்த்த2மாக ஆசார்யாநுவர்த்தநம் ஶிஷ்டாசாரப்ராப்தம்: 56. "**अभिवन्द्य गुरूनादौ शिष्यधीपद्मिनीरवीन्**" (அபி4வந்த்3ய கு3ரூநாதௌ3 ஶிஷ்யதீ4பத்3மிநீரவீந்) இதி மீமாம்ஸகா:. 57. "**यथा खनन् खनित्रेण**" (யதா2 க2நந் க2நித்ரேண) இதி மநு:. 58. "**यस्य प्रसादाद्वक्ष्यामि नारायणकथामिमां**" (யஸ்ய ப்ரஸாதா3த்3 வக்ஷ்யாமி நாராயணகதா2மிமாம்) இதி வைஶம்பாயந:. 59. "**लौकिकं वैदिकं वापि**" (லௌகிகம் வைதி3கம் வாபி) இதி மநு:. அங்ஙனேயாகில், ஸ்வாசார்யனை விட்டு அவர் கு3ருக்களைப் பற்றுவானென்? என்னில்: ஆசார்யஸ்துதியிலும் ஆசார்யப்ரியமிறே உத்3தே3ஶ்யம்; ஸ்வாஶ்ரயணத்திற்காட்டில், பெரிய முதலியாரை ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் ப்ரீதி மிக்கிருக்கையாலே, அதைப் பேசுகிறார். பெரியமுதலியார், ஆழ்வாருக்கு ப4க3வத்ப்ராவண்யமடியாகப் பிறந்த ஜ்ஞானத்தை ஆழ்வார் ப்ரஸாத3த்தாலே பெற்று, தம்மளவிலே பர்யவஸிக்கையன்றிக்கே, பின்புள்ளார்க்கும் உபகாரமாம்படி, இத்3த3ர்ஶநஸ்தா2பகரானபடியாலும், மணக்கால்நம்பி, 'பெரிய முதலியாருடைய அர்த்த2ம் இது; உம்முடைய பேற்றுக்கெல்லாம் அவருடைய திருவடிகளிலே ஸம்ப3ந்த4மே' என்கையாலும், அவரை ஆஶ்ரயிக்கிறார். இதை நினைத்திறே ப4ட்டர் 60. "**प्रथममपि गुरुं नाथमीडे**" (ப்ரத2மமபி கு3ரும்

॥ श्रीभगवद्यामुनमुनिभिरनुगृहीतं स्तोत्ररत्नम् ॥

नमोऽचिन्त्याद्भुताक्लिष्टज्ञानवैराग्यराशये ।
नाथाय मुनयेऽगाधभगवद्भक्तिसिन्धवे ॥ १ ॥

ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்நம்

1. நமோऽசிந்த்யாத்3பு4தாக்லிஷ்ட ஜ்ஞாந வைராக்3யராஶயே ।
நாத2ாய முநயேऽகா3த4ப4க3வத்3 ப4க்திஸிந்த4வே ॥

நாத2மீடே3) என்றதும். வேத3காரணமான ப்ரணவம், வேதா3த்3யந்தங்களிலே ஆனுப்போலே, இங்கும் ஆத்3யந்தங்களிலே ஆசார்ய ஸ்துதியாய், நடுவிலே ப4க3வத் ஸ்தோத்ரமாக இருக்கிறது. முதலிட்டு மூன்று ஶ்லோகத்தாலே பெரிய முதலியாரை நமஸ்கரிக்கிறார்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

பதவுரை

1. **அசிந்த்ய**-(இப்படிப்பட்டதென்று) நினைக்கமுடியாத தும், **அத்3பு4த**—ஆஶ்சர்யமானதும், **அக்லிஷ்ட**—(ப4க3வானுடைய அருளாலே) எளிதாகக் கிடைத்ததுமான **ஜ்ஞாந**—ஞானத்தினுடையவும், **வைராக்3ய**—வைராக்3யத்தினுடையவும், **ராஶயே**-குவியல்போன்றவராகவும், **முநயே**-ப4க3வானை மனனம் செய்பவராகவும், **அகா3த4 ப4க3வத்3 ப4க்தி ஸிந்த4வே**—ஆழ்ந்த ப4க3வத்3ப4க்திக்குக் கடலாகவுமிருக்கிற, **நாத2ாய**—நாத2முனிகளுக்கு, **நம:**—நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

முதல் ஶ்லோகம் அவதாரிகை:— முதல் ஶ்லோகத்தில், ஒருவனைக் கவிபாடப்புக்கால், அவனைஶ்வர்யத்தைச் சொல்லிக் கவிபாடுமாபோலே, வைஷ்ணவனுக்கு ஐஶ்வர்யமான ஜ்ஞான வைராக்3யங்களுடைய ப்ரகர்ஷத்தைச் சொல்லி நமஸ்கரிக்கிறார். a "தனமாய தானே கைகூடும்" என்று வைஷ்ணவனுக்கு த4னம் ப4க்த்யாதி3கள் என்று சொல்லிற்றிறே.

முதல் ஶ்லோகம் வ்யாக்யானம்:— (நம:) 61. "**अहमपि न मम। भगवत एवाहमस्मि॥**" (அஹமபி ந மம; ப4க3வத ஏவாஹமஸ்மி) என்கிறபடியே, 'எனக்கு உரியேனல்லேன்; பெரிய முதலியாருக்கு ஶேஷம்' என்கிறார். 62. "**नमो विष्णवे**" (நமோ விஷ்ணவே) என்கிறாப்போலே, 'நமோ நாத2ாய' என்கிறார் உபகாரஸ்ம்ருதியாலே. "நமோ விஷ்ணவே" என்றும், 63. "**नम इत्येव वादिनः**" (நம இத்யேவ வாதி3ந:) என்றும், 53. "**नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यः**" (நம ரிஷிப்4யோ மந்த்ரக்ருத்3ப்4ய:), 64. "**तेषामपि नमो नमः**" (தேஷாமபி நமோ நம:) என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. ஈஶ்வர முனிகள் ஸ்ரீரங்க3நாத2ன் என்று திருநாமம் சாற்றுகையாலே, நாத2னென்று திருநாமமாகிறது. எப்படிப்பட்டவர் என்னும் அபேக்ஷையில் சொல்லுகிறது. **(அசிந்த்ய)** இவருடைய ஜ்ஞானாதி3கள் இன்னாருடைய ஜ்ஞானாதி3கள் போலே இருக்குமென்று நினைக்கவொண்ணாது என்னுதல்; இவ்வளவு என்று ஜ்ஞானாதி4கராலும் பரிச்சே2தி3க்கவொண்ணாது என்கை. **(அத்3பு4த)** கீழ் இயத்தாராஹித்யத்தைச் சொல்லுகையாலே, க்3ருஹீதாம்ஶம் அனுஸந்தி4த்தார்க்கு ஆஶ்சர்யாவஹமாயிருக்குமென்கை. b "என்றக்கால்" இத்யாதி3யில் க்3ருஹீதாம்ஶம் இனிதாயிருக்கும் என்றதிறே. **(அக்லிஷ்ட)** வ்யாஸாதி3களைப்போலே ஸ்வயத்னஸாத்4யதபஸ்ஸாலே வந்ததன்றிக்கே, 65. "**ददामि बुद्धियोगं तं**" (த3தா3மி பு3த்3தி4யோக3ம் தம்) என்றும், c "மயர்வற மதி

a முதல்திருவ-43.
b "தென்குருகூர் நம்பி என்றக்கால் அண்ணிக்கும் அமுதூறும் என்னாவுக்கே" என்னும் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு(1)பாசுரத்தை நினைக்கிறார்.
c திருவாய் 1-1-1.

நலம் அருளினன்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ப4க3வத் ப்ரஸாத3லப்3த4மாகையாலே வருத்தமற்றிருக்கை. **(ஜ்ஞாந)** ஜ்ஞானமாவது: சித3சிதீ3ஶ்வரதத்வங்களை விஷயமாக உடைத்தாயிருக்கை. அதாவது: ஆத்மா ஈஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமென்றும், அசித்ஸ்வரூபம் த்யாஜ்ய மென்றும், ஈஶ்வரன் உப4யோர் நியந்தாவென்றும் அறிகை. ஜ்ஞானமென்றால் இவ்விஶேஷத்தைக் காட்டு கிறது; 66. "**तत् ज्ञानमज्ञानमतोऽन्यदुक्तं**" (தத் ஜ்ஞாநமஜ்ஞாந மதோऽந்யது3க்தம்), 67. "**विद्यान्या शिल्पनैपुणं**" (வித்3யாந்யா ஶில்பநைபுணம்) என்று வ்யதிரிக்தவிஷயஜ்ஞானம் அநர்த்த2ாவஹம் என்றும், அதிக்ஷுத்3ரமென்றும் சொல் லிற்றிறே. **(வைராக்3ய)** இவ்விலக்ஷண ஜ்ஞானத்தாலே ப4க3வத்3வ்யதிரிக்தங்களில் நிஸ்ப்ருஹராயிருக்கை. a"வேண் டேன் மனை வாழ்க்கையை". **(ராஶயே)** ராஶியென்று ஸமூஹம். **(ஜ்ஞாநராஶயே — வைராக்3ய ராஶயே)** ஜ்ஞான வைராக்3யங்கள் ஒன்றுயிருக்க 'ராஶயே' என்பானென்? என்னில்: ப4க3வத்ஸ்வரூபாதி3கள் ஜ்ஞானவிஷயங்களாகை யாலே பல. 68. "**पितरं मातरं**" (பிதரம் மாதரம்) என்று த்யாஜ்யவிஷயங்களும் பலவாகையாலே சொல்லலாம். லோகத்தில் விலக்ஷணருடைய ஜ்ஞானவைராக்3யங்க ளெல்லாம் இவருடைய ஜ்ஞானவைராக்3யங்களிலே அந்தர்ப்பூ4தமாம்படியிருக்கையாலே சொல்லுகிறதென்று மாம். 69. "**यत्किञ्चित्साधु कुर्वन्ति यस्तद्वेद यत्स वेद स मयैतदुक्त इति**" (யத் கிஞ்சித் ஸாது4 குர்வந்தி யஸ்தத்3வேத3 யத்ஸ வேத3 ஸ மயைதது3க்த இதி), 70. "**यत्किञ्चित्साध्वनुष्ठितं कर्म, यच्च सर्वचेतनगतं विज्ञानम्, तदुभयं यदीयज्ञानकर्मान्तर्गतम्, स रैक्व इति**" (யத் கிஞ்சித் ஸாத்4வநுஷ்டி2தம் கர்ம, யச்ச ஸர்வ சேதநக3தம் விஜ்ஞாநம் தது3ப4யம் யதீ3யஜ்ஞாநகர்மாந்தர்க் க3தம், ஸ ரைக்வ இதி) "லோகத்தில் அனுஷ்டி2தமான கர்மங்களும், ஜ்ஞானங்களும், யாவனொருத்தனுடைய

a பெரியதிருமொழி 6-1.

கர்மஜ்ஞானங்களிலே அந்தர்க்க3தமாயிருக்கும், அவன் ருனே கிடீர் ரைக்வன்'' என்று பார்த்துச் சொல்லுமா போலே. **(முநயே)** 71. "**न विवेदात्मनो गात्रं**" (ந விவேதா3த்மநோ கா3த்ரம்) 72. "**पश्यन्नपि न दृष्टवान्**" (பஶ்யந்நபி ந த்3ருஷ்டவாந்) என்கிறபடியே, த்4யேயவஸ்துவை ஸர்வதா3 ஸாக்ஷாத்கரிக்கை. a"ஏது செய்தால் மறக்கேன் மனனே'' b"என்னெஞ்சம் அவன் என்றே கிடக்கும்''†. இவர் க்ருஷ்ணனை அனுஸந்தி4த்திருக்க ராஜாவாலும் ஸமாதி4 ப4ங்க3ம் பண்ணப்போயிற்றில்லை. **(அக3ாத4 ப4க3வத்3 ப4க்தி ஸிந்த4வே)** ப4க்தியாவது ஜ்ஞானவிஶேஷமாயிருக்க, ப4க்தியைப் பிரித்துச் சொல்லிற்று, அதினுடைய ப்ரா சுர்யம் சொல்லுகைக்காகவும், ப்ராதா4ன்யம் சொல்லுகை தோற்றுகைக்காகவும். ப4க்தியாகிறது:— 73. "**स्नेहपूर्वमनुध्यानं भक्तिः**" (ஸ்நேஹபூர்வமநுத்4யாநம் ப4க்தி:) என்றும், 74. "**स्वामिनि दासस्य स्नेहमयी स्थितिः**" (ஸ்வாமிநி தா3ஸஸ்ய ஸ்நேஹமயீ ஸ்தி2தி:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அனுபு3பூ4ஷை*. ப4க3வச்ச2ப்3த3த்தாலே பரமபத3த்தில் இருப்பைச் சொல்லுகிறது. 75. "**वासुदेवोऽसि पूर्णः**" (வாஸு- தே3வோऽஸி பூர்ண:) என்று ஷாட்3கு3ண்யபூர்ணனுயிறே இருப்பது. **(அக3ாத4)** அக்ஷோப்4ய §. அர்த்த2ாந்தரம் :— பரிச்சே2தி3க்க ஒண்ணுதிருக்கை; ஒருவரால் நிலைகொள்ள வொண்ணுதிருக்கை. **(ஸிந்த4வே)** b"காதல் கடலின் மிகப் பெரிது'' என்றும், c"ஆசையென்னும் கடல்'' என்றும், ஈஶ்வரனுக்கும் நிலைகொள்ளவொண்ணுதே, தாம் அதில் புக்கு அமிழ்ந்தபடியாயிருக்கை. அசிந்த்யாத்3பு4தாக்லிஷ்ட ஜ்ஞாநவைராக்3யராஶயே, முநயே, அகா3த4ப4க3வத்3ப4க்தி ஸிந்த4வே, நாத2ாய நம: 1.

* அனுபு3பூ4ஷை — அனுப4விப்பதில் விருப்பம்.

§ அக்ஷோப்4ய — கலக்கவொண்ணுத.

† (பா) ''ராமமேவாநுபஶ்யந்த:'' என்னுமாபோலே.

a பெரியதிரு 9-3-3. b திருவாய் 7-3-6. c பெரியதிருமொழி 4-9-3.

तस्मै नमो मधुजिदङ्घ्रिसरोजतत्त्वज्ञानानुरागमहिमातिशयान्तसीम्ने।
नाथाय नाथमुनयेऽत्र परत्र चापि नित्यं यदीयचरणौ शरणं मदीयम्॥ २॥

2. தஸ்மை நமோ மது4ஜித3ங்க்4ரிஸரோஜதத்த்வ-
ஜ்ஞாநாநுராக3மஹிமாதிஶயாந்தஸீம்நே।
நாத2ாய நாத2முநயேऽத்ர பரத்ர சாபி
நித்யம் யதீ3யசரணௌ ஶரணம் மதீ3யம்॥

---

2. பதவுரை:— அத்ர — இவ்வுலகத்திலும், பரத்ர ச அபி — மேலுலகத்திலும், நித்யம் — எப்போதும், யதீ3ய சரணௌ — எந்த ஸ்ரீமந்நாத2முனிகளுடைய திருவடிகள், மதீ3யம் ஶரணம் — எனக்குப் புகலிடமோ, மது4ஜித் — மது4வை நிரஸித்த எம்பெருமானுடைய, அங்க்4ரி ஸரோஜ— திருவடித் தாமரைகளைப்பற்றின, தத்த்வஜ்ஞாந அநுராக3— உண்மை அறிவினுடையவும், அன்பினுடையவும், மஹிமாதிஶய அந்தஸீம்நே — பெருமேன்மையின் முடிவே எல்லையாயிருப்பவரும், நாத2ாய — (எனக்கு) நாத2ராயிருப்பவருமான, தஸ்மை நாத2முநயே—அந்த நாத2முனிகளுக்கு, நம: — நமஸ்காரம்.

அவ:— (தஸ்மை நம இதி) முதல் ஶ்லோகத்தாலே பரத்வவிஷயமான ஜ்ஞாநாதி3களுடைய ப்ரகர்ஷம் சொல்லிற்று. இந்த ஶ்லோகத்தாலே, அவதாரவிஷயமான ஜ்ஞாநாதி3களாகையாலே, அதினுடைய ப்ரக்ருஷ்டதரத்வம் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதி3கள் தம்மளவில் பர்யவஸியாதே, என்னளவும் வர வெள்ளங்கோத்தது என்னவுமாம்.

வ்யா:— (தஸ்மை நம:) 76. "**नमस्तस्मै नमस्तस्मै**" (நமஸ் தஸ்மை நமஸ்தஸ்மை) என்றும், 77. "**नमो नमस्तेऽस्तु सहस्रकृत्वः**" (நமோ நமஸ்தேऽஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, 'இன்னம் அவர்க்கு அடியேன்' என்கிறார். (மது4ஜித்) அநிருத்3த4ராய் வந்து அவதரித்து

முதல் களையான மது4வை நிரஸித்தாற்போலே, ப4க3வத் ப்ராப்திப்ரதிப3ந்த4கங்களைப் போக்குமவன் என்கை. (அங்க்4ரி) அந்த ஸ்வப4ாவத்திலே 78. "**गुणैर्दास्यमुपागतः**" (கு3ணைர் தா3ஸ்யமுபாக3த:) என்று பெரிய முதலியார் தோற்றிருக்கும்படியையும், அவருடைய அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வமும் சொல்லுகிறது. (ஸரோஜ) ஸம்ப3ந்த4மில்லாவிடிலும் விடவொண்ணாத பே4ாக்3யதையைச் சொல்லுகிறது. விகாஸம், செவ்வி, குளிர்ச்சி, பரிமளம் முதலானவற்றுக்குத் தாமரையை ஒருபடிக்குப் போலியாகச் சொல்லலாயிருக்கை. (தத்த்வஜ்ஞாந) தத்வஜ்ஞாநமாவது:- அவதாரவிஷய ஜ்ஞாநமும், ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யவிஷய ஜ்ஞாநமும். 79. "**जन्म कर्म च मे दिव्यं एवं यो वेत्ति तत्त्वतः। त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन॥**" (ஜந்ம கர்ம ச மே தி3வ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத:। த்யக்த்வா தே3ஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந॥) என்று தானே அருளிச்செய்தானிறே; 80. "**तस्य धीराः परिजानन्ति योनिं**" (தஸ்ய தீ4ரா: பரிஜாநந்தி யோநிம்); 81. "**अहत्वा रावणं सङ्ख्ये**" (அஹத்வா ராவணம் ஸங்க்2யே), 82. "**यद्विना भरतं त्वाञ्च शत्रुघ्नञ्चापि मानद। भवेन्मम सुखं किञ्चित् भस्मसात् कुरुतां शिखी॥**" (யத்3விநா ப4ரதம் த்வாஞ்ச ஶத்ருக்4நஞ்சாபி மாநத3। ப4வேந்மம ஸுக2ம் கிஞ்சித் ப4ஸ்மஸாத் குருதாம் ஶிகீ2॥) என்று அருளிச்செய்தானிறே சக்ரவர்த்தித் திருமகன். 83. "**अप्यहं जीवितं जह्यां**" (அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்), 84. "**आत्मानं नातिवर्तेथाः**" (ஆத்மாநம் நாதிவர்த்தேதா2:) இத்யாதி3. (அநுராக3) அநுராக3மாவது:— இவற்றை எல்லாவற்றையும் அநுப4வித்தாலல்லது நிற்கவொண்ணாத ப்ரேமம். (மஹிமாதிஶயாந்த ஸீம்நே) ஜ்ஞாநாநுராக3ங்களுடைய மஹத்த்வத்தின் முடிவே எல்லையாயிருக்குமவர்க்கு. மஹிமா - மஹத்த்வம். மநுஷ்யாநந்த3மே தொடங்கி, 85. "**ते ये शतं**" (தே யே ஶதம்) என்கிற க்ரமத்தாலே ஈஶ்வராநந்த3த்திற்கு எல்லையாயிருக்கும் இருப்புப்போலே, இவருக்கும் தத்2விஷயப்ரேமத்துக்கு எல்லையாயிருக்குமிருப்பு.

भूयो नमोऽपरिमिताच्युतभक्तितत्त्वज्ञानामृताब्धिपरिवाहशुभैर्वचोभिः ।
लोकेऽवतीर्णपरमार्थसमग्रभक्तियोगाय नाथमुनये यमिनां वराय ॥ ३ ॥

3. பூ4யோ நமோऽபரிமிதாச்யுதப4க்திதத்த்வ
ஜ்ஞாநாம்ருதாப்3தி4பரிவாஹஶுபை4ர் வசோபி4: ।
லோகேऽவதீர்ணபரமார்த்த2ஸமக்3ரப4க்தி-
யோக3ாய நாத2முநயே யமிநாம் வராய ॥

(நாத2ாய) அஸ்மந்நாத2ாய. (நாத2 முநயே) ‘இத்த3ர்ஶனத்துக்கு நாத2னே’ என்று [a] ‘‘மதுசூதனையன்றி மற்றிலேன்’’ என்றிருக்கும மஹாத்மாக்களாலே கொண்டாடப்படுவாராயிற்று. தத்வஹிதங்களைத் திருவுள்ளத்திலே கூடுபூரிக்குமவர். ‘தஸ்மை நம:’ என்று அந்வயம். ‘உபகாரஸ்ம்ருதியாலே அவரை ஆத3ரித்தீராகில், ஐஹிகாமுஷ்மிகங்களுக்கு வேண்டாவோ?’என்று ப4க3வத3பி4ப்ராயமாக, அருளிச்செய்கிறார்,—(அத்ர பரத்ர சாபி) ஸம்ஸாரத்திலும், ப்ராப்யமான நித்யவிபூ4தியிலும். (நித்யம்) நித்யாக்3னிஹோத்ரம்போலன்றிக்கே, அனவரதம் என்கை. (யதீ3ய சரணௌ) என்னை இவ்வவஸ்த்தாபந்நனுக்கிய திருவடிகள். (ஶரணம்) உபாயோபேயங்கள் இரண்டும். (மதீ3யம்) பெரியமுதலியார் திருவடிகளாகில் எனக்கு இரண்டுமாயிருக்கும் என்கை. (அதாவது:— ஸம்ஸார த3ஶையிலே ப4க3வானே உபாயமென்று உபதே3ஶித்து, உபாயாத்4யவஸாயத்துக்கு அடியான ஸ்வானுக்3ரஹத்தாலே ப4க3வத்ப்ராவண்யத்தை விளைத்தும், ப்ராப்யதே3ஶத்திலே சென்றால், நித்யஸூரிகள் கோ3ாஷ்டி2யிலே ப்ரவேஶிப்பித்தும், பின்பு நித்யஸூரிகளோபாதி உத்3தே3ஶ்யமாயிருக்கையாலும் அப்படிச் சொல்லுகிறது.) அத்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீ3யசரணௌ மதீ3யம் ஶரணம், மது4ஜித3ங்க்4ரி ஸரோஜ தத்த்வ ஜ்ஞாநாநுராக3மஹிமாதிஶயாந்தஸீம்நே நாத2ாய தஸ்மை நாத2 முநயே நம: 2.

---

[a] திருவாய்மொழி 2-7-6.

3. பதவுரை:— அபரிமித—அளவற்ற, அச்யுத ப4க்தி—ப4க3வத்3 ப4க்தியென்ன, தத்த்வஜ்ஞாந—உண்மை அறிவென்ன, (இவைகளாகிற) அம்ருதாப்3தி4—அமுதக்கடலின், பரிவாஹ—போக்குவீடாயிருக்கும், ஶுபை4: வசோபி4:—சுப4மான வார்த்தைகளாலே, லோகே—இவ்வுலகத்தில், அவதீர்ண—அவதாரம் செய்திருக்கிற, பரமார்த்த2—பரமப்ரயோஜனமாயும், ஸமக்3ர — பூர்ணமாயுமிருக்கும், ப4க்தி யோக3ாய—ப4க்தியின் சேர்த்தியை உடையவரும், யமிநாம் வராய — யோகி3களில் மேலானவருமான, நாத2முநயே — நாத2முனிகளுக்கு, பூ4ய: நம: — மறுபடியும் நமஸ்காரம்.

அவ:—(பூ4யோ நம இதி) த்ருஷார்த்தனுக்குத் தண்ணீர் குடிக்கக் குடிக்கப் பர்யாப்தி பிறவாதாப்போலே, ‘பின்னையும் அவர்க்கு அடியேன்’ என்கிறார். ஆஶ்ரிதரை ஒருகாலும் நழுவவிடாத அச்யுதவிஷயத்திலே ஜ்ஞானப4க்த்யாதி3களாகையாலே, தம்மளவில் பர்யவஸியாதே, ப4க3வத்3விஷயத்துக்கு அபூ4மியான ஸம்ஸாரமெங்கும் வெள்ளமிடும்படியான இவருடைய ஜ்ஞானப4க்திகளுடைய ப்ரக்ருஷ்டதையைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா:— (பூ4யோ நம:) புநஶ்ச நம:; 77. ‘‘**नमो नमस्ते**’’ (நமோ நமஸ்தே) என்கிறபடியே. (அபரிமித) கிடந்தபாயிலே வெள்ளங்கோத்தாற்போலே இருந்தவிடங்களிலே வந்து கிட்டும்படி எல்லையிறந்திருக்கை. (அச்யுத) நியந்த்ருத்வஸ்வாமித்வாதி3 கல்யாண கு3ணங்களாலே குறைவற்றிருக்கை என்னுதல்; ஏகரூபமாயிருக்கும் என்னுதல்; என்றும் ஆஶ்ரிதார்த்த2மாயிருக்கும் இருப்பை நழுவவிடாதவன் என்னுதல்; [a] ‘‘ஆர்ந்தபுகழ் அச்சுதன்’’ [b] ‘‘நமன் தமர்க்கருநஞ்சினை அச்சுதன்தன்னை’’ என்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதரைத் தந்தாம் கையிலும், பிறர் கையிலும் காட்டிக் கொடாதவன் என்னுதல். (ப4க்தி தத்த்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்3தி4

---

[a] திருவாய்மொழி 3-5-11. [b] திருவாய்மொழி 3-6-8.

பரிவாஹஶுபை$_4$ர் வசோபி$_4$:) ப$_4$க்தி தத்வஜ்ஞானங்களாகிற அம்ருதாப்$_3$தி$_4$யினுடைய பரிவாஹரூபமான ஶுப$_4$மான வசஸ்ஸுக்களாலே. உபாயம் ஈஶ்வரனுகையாலே, ஜ்ஞான ப$_4$க்திகள் பே$_4$ாக$_3$ரூபமாய், அபரிச்சி$_2$ன்னமாயிருக்கும் என்கை. பரிவாஹமாவது:— அவ்வவரக்ஷுணர்த்த$_2$மாக அதி$_4$கஜலநிர்க்க$_3$மனஸ்ரோதஸ்ஸு. வசஸ்ஸுக்களுக்கு ஶுப$_4$த்வமாவது:—86. "**अविस्तरमसन्दिग्धं**" (அவிஸ்தரமஸந்தி$_3$க்$_3$த$_4$ம்) இத்யாதி$_3$களை உடைத்தாயிருக்கை. (**லோகே**) ப$_4$க$_3$வத்$_3$ ப$_4$க்திக்கு மேட்டுமடையான ஸம்ஸாரத்திலே. 87. "**सैषा भार्गवी वारुणी विद्या। परमे व्योमन् प्रतिष्ठिता॥**" (ஸைஷா பா$_4$ர்க்$_3$வீ வாருணீ வித்$_3$யா। பரமே வ்யோமந் ப்ரதிஷ்டி$_2$தா॥) என்று பரமபத$_3$த்தில் பரிமாறக்கடவ ப$_4$க்தியை, a "நான் முகனை பெற்ற நாட்டுளே நற்பாலுக்குய்த்தனன்" என்கிறபடியே, ஸம்ஸாரத்திலே நடையாடும்படி பண்ணினபடி. (**அவதீர்ண**) ஈஶ்வராவதாரம் போலேயிறே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமான ப$_4$க்த்யவதாரம். (**பரமார்த்த$_2$**) பரமப்ரயோஜனரூபமாயிருக்கை. (**ஸமக்$_3$ர**) b"அதனில் பெரிய" என்னும்படி குறைவற்றிருக்கை. (**ப$_4$க்தியோக$_3$ாய**) ப$_4$க்தியை உடையரான. உக்தமான ப$_4$க்திதத்வஜ்ஞானங்கள் இரண்டையும் ப$_4$க்திஶப்$_3$த$_3$த்தாலே சொல்லிற்று, இரண்டும் ஒரு நீரானபடியாலே. (**யமிநாம் வராய**) c"முடியானே"யில் சொல்லுகிறபடியே, அவனையல்லது அறியாத கரணங்களை உடையராயிருப்பார்க்குத் தலைவரானவர்க்கு; d "வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது" என்றிருக்குமவர்களுக்கு வரணீயராயிருக்குமவர் என்றுமாம். அபரிமிதாச்யுதப$_4$க்தி தத்த்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்$_3$தி$_4$பரிவாஹ ஶுபை$_4$ர் வசோபி$_4$:, லோகேऽவதீர்ண பரமார்த்த$_2$ ஸமக்$_3$ரப$_4$க்தியோக$_3$ாய யமிநாம் வராய நாத$_2$முநயே பூ$_4$யோ நம: 3.

---

a திருவாய்மொழி 7-5-1.
b திருவாய்மொழி (10—10—10) "அதனில் பெரிய என் அவா" [தத்வத்ரயத்தைக்காட்டிலும் மேலான என் ஆசை.]
c திருவாய் 3-8. d முதல்·திருவ 11.

तत्त्वेन यश्चिदचिदीश्वरतत्स्वभावभोगापवर्गतदुपायगतीरुदारः।
सन्दर्शयन् निरमिमीत पुराणरत्नं तस्मै नमो मुनिवराय पराशराय॥ ४॥

4. தத்த்வேந யஶ்சித$_3$சிதீ$_3$ஶ்வரதத்ஸ்வப$_4$ாவ
பே$_4$ாக$_3$ாபவர்க்க$_3$ தது$_3$பாயக$_3$தீருத$_3$ார:।
ஸந்த$_3$ர்ஶயந் நிரமிமீத புராணரத்நம்
தஸ்மை நமோ முநிவராய பராஶராய॥

---

4. பதவுரை:— உத$_3$ார: ய: — உத$_3$ாரரான எந்தப் பராஶரர், சித் அசித் ஈஶ்வர தத்ஸ்வப$_4$ாவ பே$_4$ாக$_3$ அபவர்க்க$_3$ தது$_3$பாய க$_3$தீ:—சித்து, அசித்து, ஈஶ்வரன் என்னும் தத்வத்ரயம், அவற்றின் ஸ்வப$_4$ாவங்கள், (இவ்வுலகத்து) பே$_4$ாக$_3$ங்கள், மோக்ஷம், பே$_4$ாக$_3$மோக்ஷஸாத$_4$னங்கள், ஜீவன் செல்லும் க$_3$திகள் ஆகிய இவைகளை, தத்த்வேந— உள்ளபடி, ஸந்த$_3$ர்ஶயந்—நன்கு விளக்கிக்கொண்டு, புராணரத்நம் — புராணங்களுள் மேலான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தை, நிரமிமீத—அருளினாரோ, தஸ்மை—அப்படிப்பட்ட, முநிவராய — ரிஷிஶ்ரேஷ்ட$_2$ரான, பராஶராய— பராஶரருக்கு, நம:—நமஸ்காரம்.

அவ:— (தத்த்வேநேதி) — பெரியமுதலியார்ஜ்ஞானத்துக்கு-லோகபரிக்$_3$ரஹமாத்ரமன்றிக்கே, வேத$_2$வித$_3$க்$_3$ரேஸர பராஶரானுமதியாலே ப்ராமாணிகத்வம் உண்டென்று இவ்வர்த்த$_2$த்தினுடைய ப்ராமாணிகத்வம் சொல்லுகிறது. கிஞ்ச, இவர்க்கும் ஸ்ரீபராஶரப$_4$க$_3$வானுக்கும் ஸ்வப$_4$ாவைக்யமுண்டு. க்ருஷ்ணப்ராவண்யமும், லோகத்துக்குப் பண்ணின ஔத$_3$ார்யமும் இருவர்க்குமுண்டு. அத்தாலும் அவரை நமஸ்கரிக்கிறார்.

வ்யா:— (தத்த்வேந) ஜ்ஞாதவ்யார்த்த$_2$ங்களை உள்ளபடியே காட்டுகை. (ய:) 88. "**स होवाच व्यासः पाराशर्यः**" (ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:) என்கிற ப்ரமாண

ப்ரஸித்3தி4யை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. (சித்) ஜ்ஞாதா. அத்ர பராஶர:— 89. "आत्मा शुद्धोऽक्षरश्शान्तः निर्गुणः प्रकृतेः परः। प्रवृद्ध्यपचयौ नास्य चैकस्याखिलजन्तुषु॥" (ஆத்மா ஶுத்3தே4ாऽக்ஷரஶ்ஶாந்தோ நிர்க்கு3ண: ப்ரக்ருதே: பர:। ப்ரவ்ருத்3த்4ய பசயெள நாஸ்ய சைகஸ்யாகி2லஜந்துஷு।) இத்யாதி3. இதில் நிர்க்கு3ணத்வமாவது— ஸத்வாதி3கு3ணராஹித்யம். ஏகஸ்யாகி2லஜந்துஷு— தே3வதிர்யங்மநுஷ்யாக்2ய ஸர்வ ப்ராணிஷு, ஏகஸ்ய—ஜ்ஞாநைகாகாரதயா ஸம இத்யர்த்த2:; 90. "निर्दोषं हि समं ब्रह्म" (நிர்தே3ாஷம் ஹி ஸமம் ப்3ரஹ்ம), 91. "पण्डितास्समदर्शिनः" (பண்டி3தாஸ் ஸமத3ர்ஶிந:) இதி ப4க3வதைவோக்தம். (அசித்) அஸம்ஜ்ஞாவத்தான அசேதனம். 92. "विकारजननीमज्ञां" (விகாரஜநநீமஜ்ஞாம்) இத்யுபநிஷத். தத்ராபி பராஶர:— 93. "त्रिगुणं तज्जगद्योनिः अनादिप्रभवाप्ययम्। अक्षय्यं" (த்ரிகு3ணம் தஜ்ஜக3த்3யோநி: அநாதி3 ப்ரப4வாப்யயம்। அக்ஷய்யம்) இத்யாதி3. (ஈஶ்வர) உப4யோர் நியந்தாவான ஸ்வாமி. தத்ராபி பராஶர:;— 94. "परमात्मा च सर्वेषामाधारः परमेश्वरः। विष्णुनामा स वेदेषु वेदान्तेषु च गीयते॥" (பரமாத்மா ச ஸர்வேஷாமாதா4ர: பரமேஶ்வர:। விஷ்ணுநாமா ஸ வேதே3ஷு வேதா3ந்தேஷு ச கீ3யதே॥), 95. "परः पराणां परमः परमात्मात्मसंस्थितः। रूपवर्णादिनिर्देशविशेषणविवर्जितः॥ सर्वत्रासौ समस्तञ्च वसत्यत्रेति वै यतः। ततस्स वासुदेवेति विद्वद्भिः परिपठ्यते॥" (பர: பராணாம் பரம: பரமாத்மாத்மஸம்ஸ்தி2த:। ரூபவர்ணாதி3நிர்தே3ஶ விஶேஷணவிவர்ஜித:॥ ஸர்வத்ராஸெள ஸமஸ்தஞ்ச வஸத்யத்ரேதி வை யத:। ததஸ் ஸ வாஸுதே3வேதி வித்3வத்3பி4: பரிபட்2யதே॥) இத்யாதி3. (தத்ஸ்வப4ாவ) தேஷாம் ஸ்வப4ாவ:; தத்ர ச ஸ:;— 96. "प्रधानञ्च पुमांश्चैव सर्वभूतात्मभूतया। विष्णुशक्त्या महाबुद्धे वृतौ संश्रयधर्मिणौ॥" (ப்ரதா4நஞ்ச புமாம்ஶ்சைவ ஸர்வபூ4தாத்மபூ4தயா। விஷ்ணுஶக்த்யா மஹாபு3த்3தே4 வ்ருதெள ஸம்ஶ்ரயத4ர்மிணெள॥) இத்யாதி3. (போ4க3) ப்3ரஹ்மாதி3பிபீலிகாந்தமான ப3த்3த4சேதனவர்க்க3த்துக்குக் கர்மானுகு3ணமாக தாரதம்யேந அனுப4ாவ்யமான ஶப்3

தா3தி3கள். (அபவர்க்க3) ஶப்3தா3தி3களுடைய அல்பாஸ்தி2ரத்வாதி3 தே3ாஷத3ர்ஶனத்தாலே பீ4தரான சேதனருக்கு து3:க்க2நிவ்ருத்திரூபமான ஆத்மப்ராப்தியும், ஸுகைக2தானமான ப4க3வத்ப்ராப்தியும். தத்ராபி ஸ:;— 97. "योगिनाममृतं स्थानं स्वात्मसन्तोषकारिणां" (யோகி3நாமம்ருதம் ஸ்தா2நம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம்), 11. "तदस्य त्रिविधस्यापि दुःखजातस्य" (தத3ஸ்ய த்ரிவித4ஸ்யாபி து3:க்க2ஜாதஸ்ய) இத்யாரப்4ய, 11. "निरस्तातिशयाह्लादसुखभावैकलक्षणा। भेषजं भगवत्प्राप्तिः एकान्तात्यन्तिकी मता॥) (நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத3 ஸுக2ப4ாவைகலக்ஷணா। பே4ஷஜம் ப4க3வத்ப்ராப்தி: ஏகாந்தாத்யந்திகீ மதா॥) இத்யாதி3. (தது3பாயக3தி:) போ4க3 மோக்ஷங்களுடைய ஸாத4னபே4த3ங்களை. நித்ய நைமித்திக காம்யகர்மாநுஷ்டட2ாநம் போ4க3ஸ்ய; ஸாங்கா3நுஷ்டி2த கர்மஸாத்4யஜ்ஞாநயோகா3தி3 ஆத்மப்ராப்தே:; ஜ்ஞாந கர்மாநுக்3ருஹீதப4க்தி: ப்ரபத்திஶ்ச ப4க3வத்ப்ராப்தே:. (உதா3ர:) ஸம்ஸாரிகள் பக்கல் அர்த்தி2த்வமாதல், ப்ரயோஜனமாதல் நினையாதே, இவர்கள் அனர்த்த2பரிஹாரமே ப்ரயோஜனமாக, உபகரித்தல்லது நிற்கமாட்டாத மேக4ம் போலே உபகரித்தவர். (ஸந்த3ர்ஶயந்) ஸம்ஶயவிபர்யய ரஹிதமாக ப்ரத்யக்ஷிப்பியாநின்றுகொண்டு. (நிரமிமீத) a"அந்தாதி மேலிட்டு அறிவித்தேன் ஆழ்பொருளை" என்கிறபடியே து3ரவகா3ஹமான வேதா3ர்த்த2த்தை அல்ப க்3ரந்த2த்தாலே பண்ணினுன் என்கை. (புராணரத்நம்) புராணமாவது:— 98. "सर्गश्च प्रतिसर्गश्च" (ஸர்க்க3ஶ்ச ப்ரதிஸர்க்க3ஶ்ச) இத்யாரப்4ய, 98. "पुराणं पञ्चलक्षणं" (புராணம் பஞ்சலக்ஷணம்) என்கிறபடியே பஞ்சலக்ஷணேபேதமான க்3ரந்த2ஜாதம். "புராபி நவம் புராணம்" என்றுமாம்; அதாவது:— ஸ்வ ரஸத்தை என்றுமொக்க ஒருவரால் அழிக்கவொண்ணுதிருக்கை. (ரத்நம்) அர்த்த2ப்ரகாஶகமாயிருக்கையும், ஸங்க்3ரஹமாயிருக்கையும், ஆபத்2ரக்ஷகமா

a நான்-திருவ 1.

माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम्।
आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुलाभिरामं श्रीमत्तदङ्घ्रियुगलं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥५॥

5. மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூ4தி:
ஸர்வம் யதே3வ நியமேந மத3ந்வயாநாம் ।
ஆத்3யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபி4ராமம்
ஸ்ரீமத் தத3ங்க்4ரியுக3ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்4நா ॥

யிருக்கையும், இந்தப் புராணுதி4காரிக்கு லோகபரிக்3ரஹம் ஸித்3தி4க்கையும். (முநிவராய) தனக்கு வரங்கொடுத்த வஸிஷ்ட2புலஸ்த்யர்களுக்கு முத்3ரிதாமுத்3ரிதப்ரதிமுத்3ரிதராய், அத்தாலே அவர்கள் படியை உடையவன் என்னுதல்; "முநீநாம் வரணீயாய" என்கிறபடியே, அவர்களுக்கு ஆத3ரணீயன் என்னுதல். (பராஶராய) பரராகிருர்:— பா3ஹ்யகுத்3ருஷ்டிகள்; அவரை ப்ரமாண ஶரங்களாலே ஹிம்ஸித்து, வைதி3க மர்யாதை3யை ஸ்த2ாபித்தான் என்னுதல்; இந்த்3ரிய ஜயத்தாலே ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களை ஜயித்தான் என்னுதல். ய: உதா3ர: சித3சிதீ3ஶ்வரதத்ஸ்வபா4வபோ4கா3பவர்க்க3தது3பாயக3தீ:. தத்த்வேந ஸந்த3ர்ஶயங் புராணரத்நம் நிரமிமீத, முநிவராய தஸ்மை பராஶராய நம: 4.

5. **பதவுரை:— மத் அந்வயாநாம்**—என்னுடைய வம்ஶத்தவர்களுக்கு, **நியமேந**—எப்போதும், **மாதா**—தாயும், **பிதா**—தந்தையும், **யுவதய:**—மாதரும், **தநயா:**—மக்களும், **விபூ4தி:** — பெருஞ்செல்வமும், **ஸர்வம்** — (மற்றுமுள்ள) எல்லாமும், **யத் ஏவ**—எந்த ஆழ்வாருடைய திருவடியிணையேயோ, **ந:**—நமக்கு, **ஆத்3யஸ்ய குலபதே:**—முதல்வரும், குலபதியுமான அவருடைய, **வகுள அபி4ராமம்**—மகிழமலராலே அலங்கரிக்கப்பட்டதும், **ஸ்ரீமத்**—ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயை உடையதுமான, **தத் அங்க்4ரியுக3ளம்**—அந்தத் திருவடியிணையை, **மூர்த்4நா**—தலையால், **ப்ரணமாமி**—வணங்குகிறேன்.

அவ:—(மாதேதி) இந்த ஜ்ஞாநம், அதி4க்ருதாதி4காரமாய்ப்போகாமே ஸர்வாதி4காரமாம்படி, த்3ராவிட3மான ப்3ரஹ்மஸம்ஹிதையை, a "மயர்வற மதிநலம் அருளினன்" என்கிற ப4க்தியாலே வாஸிதமாக்கி, b "மரங்களும் இரங்கும் வகை" என்கிற தம்முடைய ஆகர்ஷகமான ஈரச்சொல்லாலே அருளிச்செய்கையாலும், பெரிய முதலியாருக்கு இந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு உத்பாத3கம் ஆழ்வார்திருவடிகளாகையாலும், இவர் திருவடிகளிலே விழுகிருர். c "எத்திறம்" என்றும், d "நெய்யுண் வார்த்தையுள் அன்னை கோல்கொள்ள" என்றும், e "எல்லாம் கண்ணன்" என்றும், பெரிய முதலியாரையும், ஸ்ரீபராஶரப4க3வானையும் போலே, க்ருஷ்ணகு3ணவித்3த4ராயிருக்கும்படியையும் நினைத்து, ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஶரணம் புகுகிருர்.

வ்யா:—(மாதா) உத்பத்திக்கு முன்னே வரங்கிடந்து, பெறுகைக்கு வருந்தி, பத்துமாஸம் க3ர்ப்ப4த4ாரணம் பண்ணி, ப்ரஸவவேத3னையை அனுப4வித்து, அஶுத்3தி4களையும் மதியாதே பா3ல்யத3ஶையில் ஆத3ரித்து, பக்வனுலும் இவன் பருஷபா4ஷணம் பணணப் பொறுத்து, அகல இசையாதே, அவன் ப்ரியத்தையே வேண்டும் மாதாவைப்போலே உபகாரகனுயிருக்கை. **(பிதா)** அவள் பாத்ரமாத்ரமென்னும்படி, உத்பாத3கனுய், என்றுமொக்க ஹிதபரனுன பிதாவும். **(யுவதய:)** இருவரையும் மறந்து விரும்பும் யுவதிகளைப்போலே நெஞ்சுக்கு இனியராயிருக்கை. **(தநயா:)** அவளுடைய யௌவனத்தை அழியமாறிப்பெற்றவனுய், பா3ல்யத்தில் ஸுக2கரனுய், பக்வத3ஶையில் ரக்ஷகனுய், ஆமுஷ்மிகத்தில் * நிரயநிஸ்தாரகனுன புத்ரனைப்போலேயிருக்கை. **(விபூ4தி:)** விப4வமில்லாதபோது இவையெல்லாம் அஸத்ஸமமாயிருக்கையாலே, இவற்றை நன்ருக்கும் ஐஶ்வர்யம்

---

a திருவாய் 1-1-1. b திருவாய் 6-5-9. c திருவாய் 1-3-1.
d திருவாய் 5-10-3. e திருவாய் 6-7-1.
* நிரயநிஸ்தாரகன்—'புத்' எனும் நரகத்தைத் தாண்டுவிப்பவன்.

போலே உத்3தே3ஶ்யமாயிருக்கை. (**ஸர்வம்**) அனுக்த மான ஸர்வபோ4க3ங்களுமாய் இருக்கை. (**யதே3வ**) அவ தா4ரணத்தாலே a "சேலேய் கண்ணியர்" என்றிருக்கும் ஆழ்வார் நினைவின்றி இருக்கை. (**நியமேந**) என்றுமொக்க அவருக்கு ப்ரியமென்று போமதொழிய ப்ராமாதி3கமாக வும் புறம்பு போவதன்றிக்கே இருக்கை. (**மத3ந்வயாநாம்**) 99. "**विद्यया जन्मना वा**" (வித்3யயா ஜந்மநா வா) என்று உப4ய ஸந்தானஜாதருக்கும். (**ஆத்3யஸ்ய**) வைதி3கஸந்தானத்துக்கு ப்ரத2மாசார்யராயிருக்கை. (**ந: குலபதே:**) ஸ்த்ரீக்கு ப4ர்த்ரு குலம் போலே, கோ3த்ரரிஷிகளும் அவரே என்கை. (**வகுளாபி4ராமம்**) திருமகிழ்மாலையாலே அலங்க்ருதமாயுள்ளத்தை. மகிழலங்காரமான திருவடிகள். இத்தாலே திருவடிகளில் பரிமளத்தாலே வந்த போ4க்3யதையைச் சொல்லுகிறது. b 'நல்லடி மேலணி நாறு துழாயை' வ்யாவர்த்திக்கிறது. (**ஶ்ரீமத்**) ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே நித்யஸம்யுக்தமா யிருக்கை. 100. "**अन्तरिक्षगतः श्रीमान्**" (அந்தரிக்ஷக3தஶ் ஸ்ரீமாந்), 101. "**स तु नागवरः श्रीमान्**" (ஸது நாக3வர: ஸ்ரீமாந்) 102. "**लक्ष्मणो लक्ष्मिसम्पन्नः**" (லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:) என்று ப4க3வத்ப்ரத்யாஸத்தியை ஐஶ்வர்யமாகச் சொல் லக்கடவதிறே. என்னுடைய ஸம்பத்துக்கு அடியான ஐஶ்வர்யத்தை உடையர் என்றுமாம். (**தத3ங்க்4ரியுக3ளம்**) 'அது' என்னுமித்தனையொழிய, பேசி முடிக்கவொண்ணாது என்கை. (**யுக3ளம்**) சேர்த்தியால் வந்த அழகை உடைத்தா யிருக்கை. (**ப்ரணமாமி மூர்த்4நா**) ஆழ்வாருடைய திருவடி களை நினைத்தவாறே, 'நம:' என்று நிற்கமாட்டாதே, அவர் திருவடிகளிலே தலைசேர்க்கிறார். கீழ் உபகாரகரை **ஆஶ்ர** யித்த இத்தால் செய்தது முமுக்ஷுவுக்கு உபகாரகரே ஶேஷித்வப்ரதிபத்திக்கு விஷயபூ4தரும் ஸ்துத்யரும் என்னு மிடம் சொல்லிற்றாயிற்று. ஒருவருக்கு **ஶேஷிகள்** இருவராம்படி இருக்கை எங்ஙனே? என்னில்: க்ருதி

---

a திருவாய்மொழி 5-1-8. b திருவாய் 4-2-2.

यन्मूर्ध्नि मे श्रुतिशिरस्सु च भाति यस्मिन्नस्मन्मनोरथपथस्सकलस्समेति।
स्तोष्यामि नः कुलधनं कुलदैवतं तत्पादारविन्दमरविन्दविलोचनस्य ॥ ६॥

6. யந்மூர்த்4நி மே ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸு ச பா4தி
யஸ்மிந் அஸ்மந்மநோரத2பத2ஸ்ஸகலஸ்ஸமேதி।
ஸ்தோஷ்யாமி ந: குலத4நம் குலதை3வதம் தத்
பாத3ாரவிந்த3மரவிந்த3விலோசநஸ்ய ॥

ஶேஷித்வம் யாக3த்துக்கும், புரோடா3ஶத்துக்கும் உண்டானாற்போலே, ஈஶ்வரன் ப்ரதா4னஶேஷியாய், ததீ3யர் த்3வாரஶேஷிகளாமிடத்தில் விரோத4மில்லை. அத2வா, நிருபாதி4கஶேஷி அவன், தத்ஸம்ப3ந்த4மடியாக வந்ததாகை யாலே பா4க3வதஶேஷத்வம் ஸோபாதி4கம் என்றுமாம். தமக்கு ஸ்தோத்ராரம்ப4ஹேதுவான ஜ்ஞானப4க்த்யாதி3கள் பிதாமஹோபாத்தத4னம் என்கைக்காக.

முதல் மூன்று ஶ்லோகத்தாலே, பெரியமுதலியா ருடைய ஜ்ஞானப4க்த்யாதி4க்யம் சொன்னார்; நாலாம்ஶ்லோ கத்தாலே, இவ்வர்த்த2ம் † த்ரைவித்3ய வ்ருத்3த4ானுமதம் என்கிறார்; அஞ்சாம் ஶ்லோகத்தாலே, இவருக்கு இந்த ஜ்ஞானம் ஆழ்வாராலே வந்தது என்கிறார். மத3ந்வயாநாம் யதே3வ நியமேந மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூ4திஸ் ஸர்வம், ஆத்3யஸ்ய, ந: குலபதே:, வகுளாபி4ராமம் ஸ்ரீமத் தத் அங்க்4ரியுக3ளம் மூர்த்4நா ப்ரணமாமி. 5.

6. **பதவுரை:**— **யத்** — எந்த எம்பெருமானுடைய திரு வடியானது, **மே மூர்த்4நி**—என் தலையிலும், **ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸு ச** — வேதா3ந்தங்களிலும், **பா4தி** — பிரகாஶிக்கிறதோ, **யஸ்மிந்** — எந்தத் திருவடியிலே, **அஸ்மந்மநோரத2பத2: ஸகல:** — நமது அன்புப்பெருக்கம் எல்லாம், **ஸமேதி** — அழகாகச் சேருகின்றதோ, **ந: குலத4நம்**—நம்முடைய குலச்

---

† த்ரைவித்3ய வ்ருத்3த4ானுமதம் — வைதி3கரும் பெரியோருமான பராஶரரால் அனுமதிக்கப்பட்டது.

செல்வமாகவும், **குலதை3வதம்**—(நம்) குலத்துக்கு (ஆஶ்ர யிக்கத்தகுந்த) தே3வதையாகவுமிருக்கும், **அரவிந்த3விலோச-நஸ்ய தத் பாத3ாரவிந்த3ம்**—புண்ட3ரீகாக்ஷனுடைய அந்தத் திருவடித்தாமரையை, **ஸ்தோஷ்யாமி**- துதிக்கப்போகிறேன்.

அவ:— (யந் மூர்த்4நி இதி) [a] "அறியாதன அறிவித்த அத்தா! நீ செய்தன" என்று, உபகாரத்தில் ப்ரத2மனுய் இருக்குமிறே. [b] "வைகுந்தனுகப் புகழ" என்கிறபடியே, தன்னுடைய ஸ்துதி ஈஶ்வரனுக்கு அபி4மதமாகையாலும், இதுதான் ஆசார்யர்களுக்கு ப்ரியமாகையாலும், ஸ்தோத்ரத்தில் மேல் சொல்லப்புகுகிற உபாயோபேயங்களை ஸங்க்3ரஹித்துக்கொண்டு, உபக்ரமித்தபடியே ப4க3வத் ஸ்தோத்ரத்திலே இழிகிருர்.

வ்யா:—(மே மூர்த்4நி இத்யாதி3) தம்முடைய நிஹீநதாதிஶயத்தையும், ஸௌந்த3ர்யாதி3களிலே தோற்று, அத்தாலே வந்த ஶேஷத்வத்தையும், அந்த4காரத்தில் தீ3பம் போலே, தம்முடைய திருமுடியிலே வந்தபின்பு திருவடிகள் மிகவும் விளங்கினபடியையும் சொல்லுகிறது. இத்தால் அவனுடைய உபாயபா4வத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸௌலப்4யாதி3களையும், இத்தலையில் விஷயீகாரம் தன் பேருக நினைத்திருக்குமென்றும் சொல்லுகிறது. [c]"தலைக்கணியாய்" என்று ஶேஷபூ4தர் ப்ரார்த்தி2க்குமத்தைப் பெற்றேன் என்கிருர். ஶேஷியாகையாலே ஸர்வவிஷயங்களிலும் அவன் இருக்கும்படி இது; க்ருதஜ்ஞராகையாலே பேசுகிருர். **(ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸு ச பா4தி)** ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸுக்களிலும் விளங்காநின்றது. இத்தால் ப்ராப்யத்வமும், ஸர்வாதி4கத்வமும், ஸர்வமங்க3ளாகாரத்வமும், அதிது3ர்லப4த்வமும் சொல்லுகிறது. சகாரத்தாலே, வேத3ாந்தங்களிலும் தம் தலையிலும் ஒக்கத் திருவடிகளைத் தரமிடாதே வைத்தபடியாலே, தம் பக்கல் அவனுக்குண்டான

[a] திருவாய் 2-3-2. [b] திருவாய் 7-9-7. [c] திருவாய் 9-2-2.

ஆத3ராதிஶயம் சொல்லுகிருர். சஶப்3த3ம் அவதா4ரணத்திலேயாய், தம்முடைய தலையிலே அந்வயித்த ஸௌலப்4யமே திருவடிகளுக்கு ஸ்வரூபம் என்றதாகவுமாம். [a] "திருப்பாற்கடலே என் தலையே" என்னுமா போலே. **(யஸ்மிந் அஸ்மந்மநோரத2பத2ஸ் ஸகலஸ் ஸமேதி)** 103. **"पिता त्वं माता त्वं"** (பிதா த்வம் மாதா த்வம்) இத்யாதி3களான என்னுடைய ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகலமநோரத2ங்களும் அழகியதாக யாதொன்றிலே சேருகிறது. **(ஸ்தோஷ்யாமி)** இப்படி ப்ராப்யமுமாய், விலக்ஷணமுமாய், உபகாரகமுமான திருவடிகளிலே வாசிகமான அடிமை செய்கிறேன். **(ந: குலத4நம்)** த4னமாவது,—ஆபத்3ரக்ஷகமுமாய், நித்யபோ4க்3யமுமாயிருக்குமது. 'குலத4நம்' என்கையாலே, அயத்நஸித்3த4முமாய், ஸ்வத: ப்ராப்தமுமாயிருக்கை. **(குலதை3வதம்)** இத்த4னத்தைத் தருமதாய் ஆஶ்ரயணீயமாயிருக்குமது. இத்தால், ஸ்தோத்ரப்ரதிபாத்3யமான ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல்லுகிறது. **(தத் பாத3ாரவிந்த3ம்)** உக்தஸ்வபா4வமான திருவடித்தாமரைகளை. **(அரவிந்த3 விலோசநஸ்ய)** 104. **"जितन्ते पुण्डरीकाक्ष"** (ஜிதந்தே புண்ட3ரீகாக்ஷ) என்று ருசிஜனகமுமாய், [b] "தன்கால் பணிந்த என்பால் எம்பிரான தடங்கண்கள்" என்று வத்ஸலமுமாய், [c] "தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை" என்று ஸூரிபோ4க்3யமுமான திருக்கண்களை உடையவனுடைய. இத்தால் இவருடைய உத்3யோக3த்தைக் கண்ட ப்ரீதி திருக்கண்களிலே தோற்றுகிறது என்னுதல்; இவர் உத்3யோக3த்தைக் கண்டு ப்ரீதனுய் குளிர நோக்கினபடியைச் சொல்லுகிறது என்னுதல். யந்மூர்த்4நி மே ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸு ச பா4தி, யஸ்மிந் அஸ்மந்மநோரத2பத2ஸ்ஸகலஸ்ஸமேதி, ந: குலத4நம் குலதை3வதம், அரவிந்த3விலோசநஸ்ய தத்பாத3ாரவிந்த3ம் ஸ்தோஷ்யாமி. 6.

[a] திருவாய் 10-7-8. [b] திருவிருத்தம் 42. [c] திருவாய் 2-6-3.

तत्त्वेन यस्य महिमार्णवशीकराणुश्शक्यो न मातुमपि शर्वपितामहाद्यैः।
कर्तुं तदीयमहिमस्तुतिमुद्यताय मह्यं नमोऽस्तु कवये निरपत्रपाय॥७॥

7\. தத்த்வேந யஸ்ய மஹிமார்ணவஶீகராணு:
ஶக்யோ ந மாதுமபி ஶர்வபிதாமஹாத்3யை: ।
கர்த்தும் ததீ3யமஹிமஸ்துதிமுத்3யதாய
மஹ்யம் நமோऽஸ்து கவயே நிரபத்ரபாய ॥

7\. பதவுரை:—யஸ்ய—எந்த எம்பிரானுடைய, மஹிம அர்ணவ ஶீகர அணு:—மஹிமைக்கடலில் ஒரு திவலையில் அணுவளவுங்கூட, ஶர்வ பிதாமஹாத்3யை: அபி—சிவன், பிரமன் முதலியவர்களாலும், தத்த்வேந—உள்ளபடி, மாதும்—அளவிட, ந ஶக்ய:—முடியாதோ, ததீ3ய மஹிம ஸ்துதிம் — அப்பெருமானுடைய பெருமையைப்பற்றிய ஸ்தோத்ரத்தை, கர்த்தும்—செய்வதற்கு, உத்3யதாய—ஆரம்பி4த்திருப்பவனும், நிரபத்ரபாய—வெட்கமில்லாதவனும், கவயே—கவியென்ற பெயர்கொண்டவனுமான, மஹ்யம்—எனக்கே, நம: அஸ்து — நமஸ்காரம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

அவ:— (தத்த்வேநேதி) 'விதி4ஶிவஸநகாதி3கள் கரை பற்றிலே நின்று அழுந்துகிற விஷயத்தைப் பரிச்சே2தி3த்துப் புகழ இழிந்தேன்' என்று தம்மை க்ஷேபித்து, யுத்3த4த்திலே உத்3யுக்தனான அர்ஜுனன் 105. "विसृज्य सशरं चापं" (விஸ்ருஜ்ய ஸஶரம் சாபம்) என்று நிவ்ருத்தனாற்போலே, ஸ்தோத்ரத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்தராகிறார்.

வ்யா:— (தத்த்வேந) ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபாதி3கள் இருந்தபடியே. (யஸ்ய) 106. "यथा रत्नानि जलधेः" (யதா2 ரத்நாநி ஜலதே4:) இத்யாதி3களிலே அநந்தகு3ணகனாக ப்ரஸித்3த4னானவனுடைய. (மஹிமார்ணவ ஶீகராணு:) கு3ணார்ணவத்தினுடைய ஶீகராணுவானது; திவலையில்

यद्वा श्रमावधि यथामति वाप्यशक्तः स्तौम्येवमेव खलु तेऽपि सदा स्तुवन्तः।
वेदाश्चतुर्मुखमुखाश्च महार्णवान्तः को मज्जतोरणुकुलाचलयोर्विशेषः॥८॥

8\. யத்3வா ஶ்ரமாவதி4 யதா2மதி வாப்யஶக்த:
ஸ்தௌம்யேவமேவ க2லு தேபி ஸதா3 ஸ்துவந்த: ।
வேதா3ஶ்சதுர்முக2முகா2ஶ்ச மஹார்ணவாந்த:
கோ மஜ்ஜதோரணுகுலாசலயோர்விஶேஷ: ॥

ஸ்பர்ஶவேத்3யமானது; அத்யல்பமானது. (மாதும் ந ஶக்ய:) மனஸ்ஸால் பரிச்சே2தி3க்கவும் ஶக்யமன்று. ஆராலே? என்னும் அபேக்ஷையிலே சொல்லுகிறது: (ஶர்வபிதாமஹாத்3யைரபி) 107. "ईश्वरात् ज्ञानमन्विच्छेत्" (ஈஶ்வராத் ஜ்ஞாநமந்விச்சே2த்) என்று ஜ்ஞானாதி4கனாகவும், 'ஸர்வ ஸம்ஹர்த்தா' என்றும் சொல்லுகிற ருத்3ரனாலும், அவனை ஓதுவித்தவனுமாய், ஜக3த்ஸ்ரஷ்டாவான ப்3ரஹ்மாவாலும்; ஆதி3ஶப்3த3த்தாலே ப்3ரஹ்மப4ாவனையயான ஸநகாதி3களையும், ஸர்வருக்கும் ஹிதானுஶாஸனம் பண்ணுகிற வேத3த்தையும் நினைக்கிறது; மேலே "ஸதா3 ஸ்துவந்த: வேதா2:"(8) என்றும் "விதி4ஶிவஸநகாத்3யை:"(47) என்றும் சொல்லுகிறபடியாலே. / (ததீ3யமஹிமஸ்துதிம் கர்த்துமுத்3யதாய) அவனுடைய பெருமையை உள்ளளவும் சொல்லி விடுகையன்றிக்கே, இல்லாததையும் சொல்ல உத்3யுக்தனாகை. (மஹ்யம் நமோऽஸ்து) இப்படி ஸாஹஸிகனாகையாலே ஸ்துத்யவிஷயத்தைவிட்டு, எனக்கு நமஸ்காரம். (கவயே) ஸர்வவர்ணனமுக2ராய. (நிரபத்ரபாய) நிர்லஜ்ஜனாயிருக்கிறவனுக்கு. 'நாம் புகழ்கை இவனுக்கு நிறக்கேடாம்' என்று லஜ்ஜியாதொழிகை. யஸ்ய மஹிமார்ணவஶீகராணு: ஶர்வபிதாமஹாத்3யைரபி தத்த்வேந மாதும் ந

/ (அதி4கபாட2ம்) "யம் ந தே3வா ந முநயோ ந சாஹம் ந ச ஶங்கர: ஜாநந்தி", 112. "ந க்3ராஹ்ய: கேநசித் க்வசித்", 318. "சதுர்முக2ாயு:" இத்யாதி3.

ஶக்ய:, ததீ3யமஹிமஸ்துதிம் கர்த்தும் உத்3யதாய நிரபத்ர பாய கவயே மஹ்யம் நமோऽஸ்து. 7.

8. பதவுரை:— யத்3வா—அல்லது, அஶக்த: (அஹம்)—ஶக்தியற்ற யான், ஶ்ரம அவதி4 — களைப்பு உண்டாகும் வரையிலாவது, யதா2மதி வா அபி—பு3த்3தி4க்குத் தெரிந்த வரையிலாவது, ஸ்தௌமி — ஸ்தோத்ரம் செய்கிறேன் ; ஸதா3 — எப்போதும், ஸ்துவந்த: — துதிக்கும், தே வேதா3: அபி—அந்த வேத3ங்களும், சதுர்முக2முகா2ஶ்ச—நான்முகன் முதலியவர்களும், ஏவம் ஏவ க2லு—இப்படியேயல்லவோ (துதிப்பது;) மஹா அர்ணவ அந்த: — பெரிய கடலின் உள்ளே, மஜ்ஜதோ:-முழுகிப்போகிற, அணு குலாசலயோ:-(சிறிய) அணுவுக்கும், (பெரிய) குலபர்வதத்திற்கும், க: விஶேஷ:—என்ன வித்தியாசம்?

அவ:— (யத்3வேதி) 108. "इषुक्षयान्निवर्तन्ते" (இஷுக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே), a "காணுமளவுஞ்செல்லும் கீர்த்தியாய்" என்று அளவுடையாரும் தந்தாம் ஜ்ஞான ஶக்த்யாதி3களளவும் புகழ்ந்தார்களத்தனை; உமக்கும் அவ்வளவு புகழ்கைக்கு விரோத4மில்லை; 109. "सा जिह्वा या हरिं स्तौति" (ஸா ஜிஹ்வா யா ஹரிம் ஸ்தௌதி); வாய் ஸ்துதிக்கவன்றோ கண்டது; 9. "स्तव्यः स्तवप्रियः" (ஸ்தவ்யஸ் ஸ்தவப்ரிய:) என்கிற படியே ஸ்தோத்ரம் நமக்கு ப்ரியமன்றோ? என்று—யுத்3த4ாந் நிவ்ருத்தனான அர்ஜுனனை 110. "करिष्ये वचनं तव" (கரிஷ்யே வசநம் தவ) என்னப்பண்ணினாற்போலே, ஈஶ்வரன் தானே மூட்ட, ஸமாஹிதராகிறார்.

வ்யா:—(யத்3வா) பூர்வபக்ஷநிவ்ருத்தி:; முன்பு 'அல்லோம்' என்றவிடம் அர்த்த2மன்று என்கிறார். (ஶ்ரமாவதி4 யதா2மதி வா) இளைப்பெல்லையாகவாதல், ஜ்ஞாநமெல்லையாகவாதல் என்னுதல்; ஜ்ஞாஶக்த்யாதி3களளவே ஸ்தோத்ரம் பண்ணலாவது என்கை. (அஶக்தோபி ஸ்தௌமி) ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அஶக்தனேயாகிலும் ஸ்துதிக்கிறேன். (ஸதா3 ஸ்துவந்த: வேதா3ஶ் சதுர்முக2முகா2ஶ்ச ஏவமேவ க2லு தேऽபி) த்யாஜ்யோபாதே3யங்களைப் பிரிக்கைக்கும், த்யாஜ்யத்தை விட்டு உபாதே3யத்திலே அவகா3ஹிக்கைக்கும் அடியான ஜ்ஞான ஶக்த்யாதி3களால் அதி4கரானவர்களும். (ஸதா3 ஸ்துவந்த: வேதா3:) ஸர்வகாலஸம்யோக3த்தை உடைத்தான வேத3ங்களும். (சதுர்முக2முகா2ஶ்ச) த்3விபரார்த்த4 காலாவதி4கரான ப்3ரஹ்மருத்3ரர்களும், அதி4காராவஸானத்தளவும் ஸ்துதிக்கிற ஸநகாதி3களும். (ஏவமேவ க2லு) ஜ்ஞான ஶக்த்யாதி3களளவேயிறே. 5. "यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ), 111. "यन्नायं भगवान् ब्रह्मा जानाति पुरुषोत्तमम्" (யந்நாயம் ப4க3வாந் ப்3ரஹ்மா ஜாநாதி புருஷோத்தமம்), a "மாமலரான் வார்சடையான் வல்லரேயல்லரே வாழ்த்து", b "பேசுவார் எவ்வளவு பேசுவர் அவ்வளவே", c "வல்லதோர் வண்ணம்", 112. "न ग्राह्यः केनचित् क्वचित्" (ந க்3ராஹ்ய: கேநசித் க்வசித்). இங்ஙனேயாகிலும், உமக்கும் அவர்க்கும் வாசியுண்டே என்னில்: வேத3ங்களுக்கும், சதுர்முகா2தி3களுக்கும் வாசியுண்டாயிருக்கச்செய்தே, அவனை உள்ளபடி பேசமாட்டாமை ஒத்தாற்போலே, எனக்கும் அவர்களுக்கும் வாசியுண்டானாலும், உள்ளபடி பேசமாட்டாமையிலே வாசியில்லை, எதுபோலே? என்னில்: (மஹார்ணவாந்தர் மஜ்ஜதோரணுகுலாசலயோ: கோ விஶேஷ:) * ஸர்ஷபமஹீத4ரங்களுக்கு நெடுவாசிப்பட வைஷம்யமுண்டானாலும், பெருங்கடலிலே புக்கு அமிழ்ந்துமளவில் விஶேஷமில்லையிறே; அதுபோலேயிறே. 8.

a திருவாய் 5-8-2.

a நான்-திருவ 10. b மூன்-திருவ 21. c திருவாய் 7-8-10.
* ஸர்ஷபம்—கடுகு; மஹீத4ரம்—மலை.

किं चैष शक्त्यतिशयेन न तेऽनुकम्प्यः स्तोतापि तु स्तुतिकृतेन परिश्रमेण।
तत्र श्रमस्तु सुलभो मम मन्दबुद्धेरित्युद्यमोऽयमुचितो मम चाब्जनेत्र॥ ९॥

9. கிஞ்சைஷ ஶக்த்யதிஶயேந ந தேऽநுகம்ப்ய:
ஸ்தோதாபி து ஸ்துதிக்ருதேந பரிஶ்ரமேண।
தத்ர ஶ்ரமஸ்து ஸுலபே4ா மம மந்த3பு3த்3தே4:
இத்யுத்3யமோऽயமுசிதோ மம சாப்3ஜநேத்ர॥

---

9. பதவுரை:— கிஞ்ச—மேலும், ஏஷ: ஸ்தோதா—துதிக்கும் அடியேன், ஶக்தி அதிஶயேந—(எனது) ஶக்தியின் மிகுதியினுல், தே—உனக்கு, ந அநுகம்ப்ய:—இரங்கத்தகுந்தவனல்லேன்; அபி து—ஆனுல், ஸ்துதி க்ருதேந பரிஶ்ரமேண—துதிப்பதினுலேற்படும் களைப்பினுலேயே (இரங்கத்தக்கவன்); ஹே அப்3ஜநேத்ர—செங்கண்மாலே !, தத்ர—இப்படியிருக்குமிடத்தில், மந்த3 பு3த்3தே4:—அல்பமான பு3த்3தி4யை உடைய, மம து—எனக்கோவெனில், ஶ்ரம:—களைப்பு, ஸுலப4:—எளிதாக உண்டாகும்; இதி—ஆகையால், மம ச—எனக்கே, அயம் உத்3யம:—இந்த முயற்சி, உசித:—தகுந்தது.

அவ:— (கிஞ்சேதி) ப்3ரஹ்மாதி3களிற்காட்டில் எனக்கு ஸ்தோத்ரத்தில் இழிகைக்கு அதி4கஹேது உண்டு என்கிருர். பரக்கப்புகழ்கை ஈஶ்வரானுக்3ரஹஹேதுவன்றிக்கே, ஸ்துதிக்ருதமான பரிஶ்ரமம் அனுக்3ரஹஹேதுவாம்படி ஶீலவானுகையாலே, மந்த3பு3த்3தி4யான எனக்கு அந்த ஶ்ரமம் ஸுலப4மாகையாலே அவர்களிற்காட்டில் நான் ஸ்தோத்ராதி4காரி என்கிருர்.

வ்யா:— (கிஞ்ச) 'கீழ்ச்சொன்ன ஸாம்யமொழிய ஸ்தோத்ரத்திலே அவர்களிற் காட்டில் எனக்கு அதி4காரம் உண்டு என்கைக்கு ஒரு ஹேது உண்டு' என்கிருர். (ஏஷ ஸ்தோதா) ப4க3வதா2பி4முக்2யத்தாலே ஸம்ஸாரிகளிற் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனுய், 'வாய் படைத்த ப்ரயோஜனம் இது' என்று, ப4க3வத்ஸ்தோத்ரத்திலே அதி4கரித்தவன். (ஶக்த்யதிஶயேந ந தேऽநுகம்ப்ய:) நம்மை ஸ்தோத்ரம் பண்ண ஶக்தனென்று உனக்கு அனுக்3ராஹ்யனுகிறேனல்லேன். (தே) 5. "यतो वाचो निवर्तन्ते" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) என்றும், 113. "तद्विप्रासो विपन्यवः" (தத்3 விப்ராஸோ விபங்யவ:) என்றும், வேத3ங்களும் நித்யஸூரிகளும் புகழ்ந்து எல்லைகாணமாட்டாத மஹிமையையுடைய உனக்குப் பரக்க ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகை தேட்டமன்றே என்னுதல்; ஸம்ஸாரிகள் ஆபி4முக்2யம் பண்ணுகை தேட்டமான ஶீலவானுகையாலே, இவன் பண்ணும் ஸ்தோத்ரம் மிகையான உனக்கு என்னுதல். (அபி து) மற்றப்படி என்னுதல்; 'பின்னை எங்ஙனே?' என்று ஸாநுநயப்ரஶ்நமாதல். (ஸ்துதிக்ருதேந பரிஶ்ரமேண) உன்னை ஸ்துதிக்கையிலே அத்யாத3ரத்தைப்பண்ணி, அதுக்கு ஈடான ஶக்தி இல்லாமையாலே, புகழவும் மாட்டாதே படும் இளைப்பாலேயிறே நீ இரங்குவது. (தத்ர) அர்த்த2ம் இப்படியாய் நின்றவிடத்தில்; (ஶ்ரமஸ்து ஸுலபே4ா மம) எனக்கு விஶேஷித்த ஶ்ரமமானது குறைவற உண்டு என்றுமாம்; (து) அவத4ாரணமாய், எனக்கே குறைவற்ற ஶ்ரமமுள்ளது என்றுமாம். (மந்த3 பு3த்3தே4:) என்று ஶ்ரம ஹேதுவைச் சொல்லுகிறது. அல்பபு3த்3தி4யென்கை. (இதி) இப்படி என்னுதல்; ஆகையால் என்று ஹேதுவாகச் சொல்லுதல். (அயமுத்3யம:) "ஸ்தோஷ்யாமி"(6) என்றுகொண்டு உண்டான இந்த உத்3யமம். (உசிதோ மம ச) சஶப்3த3ம் அவத4ாரணமாய் எனக்கே உசிதம் என்னுதல்; ஸமுச்சயமாய், எனக்கும் உசிதம் என்று கீழ் ஶ்லோகத்தோடே கூட்டுதல். (அப்3ஜநேத்ர) 114. " अवलोकनदानेन भूयो मां " (அவலோகநதா3நேந பூ4யோ மாம்) என்றும். a "உன் தாமரைக்கண்களால் நோக்காய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அவிக்4நேந ஸ்தோத்ரத்தைத் தலைக்கட்டும்படி

---

a திருவாய் 9-2-1.

नावेक्षसे यदि ततो भुवनान्यमूनि
नालं प्रभो भवितुमेव कुतः प्रवृत्तिः।
एवं निसर्गसुहृदि त्वयि सर्वजन्तोः
स्वामिन्न चित्रमिदमाश्रितवत्सलत्वम् ॥ १० ॥

10. நாவேக்ஷஸே யதி3 ததோ பு4வநாந்யமூநி
நாலம் ப்ரபோ4 ப4விதுமேவ குத: ப்ரவ்ருத்தி: ।
ஏவம் நிஸர்க்க3ஸுஹ்ருதி3 த்வயி ஸர்வஜந்தோ:
ஸ்வாமிந் ந சித்ரமித3மாஶ்ரிதவத்ஸலத்வம் ॥

அழகிய திருக்கண்களாலே நோக்கியருளவேணும் என்னுதல்; ஸ்தோத்ரத்தில் நிலைநின்றபடியைக்கண்டு a"செந்தாமரைக்கண்ணொடு மறப்பற என்னுள்ளே மன்னினன்" என்கிறபடியே ப்ரீதியாலே திருக்கண்கள் குளிர்ந்தபடியைச் சொல்லுதல்.

10. **பதவுரை:—ப்ரபோ4!**—எம்பிரானே!, **ந அவேக்ஷஸே யதி3**—(நீ) கடாக்ஷித்திராவிடில், **தத:**—ப்ரளயத்துக்குப்பின், **அமூநி பு4வநாநி**—இவ்வுலகங்கள், **ப4விதுமேவ ந அலம்**—உண்டாகவேமாட்டாது; **ப்ரவ்ருத்தி: குத:**—எக்காரியமும் செய்யமாட்டாது என்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ?, **ஸ்வாமிந் !**—ஸ்வாமியே!, **ஏவம்**—இப்படி, **ஸர்வ ஜந்தோ:**—எல்லாப்பிராணிகளுக்கும், **நிஸர்க்க3 ஸுஹ்ருதி3**—இயற்கையான நண்பனான, **த்வயி** — உன்னிடத்தில், — **ஆஶ்ரித வத்ஸலத்வம் இத3ம்** — ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமான இந்த கு3ணமானது, **ந சித்ரம்**—ஆஶ்சர்யமல்ல.

அவ:— (**நாவேக்ஷஸ இதி**) இப்படி ஸ்தோத்ராக்ஷேப ஸமாதா4னத்தைப்பண்ணி, ஈஶ்வரனுடைய ஶரண்யதைக்கு உறுப்பான ப4க3வத்பரத்வத்தை, மேல் அஞ்சு ஶ்லோகத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். இதில், முதல் ஶ்லோகத்தாலே,

a திருவாய் 1-10-10.

ஸத்3ப்3ரஹ்மாதி3 ஸாமாந்யவாசி ஶப்3த3ங்களாலே ஜக3த் காரணதயா ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிறான் நாராயணனென்று, க3திஸாமாந்ய ந்யாயத்தாலே காரணவாக்ய விஷயமான பரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார். ஸ்தோத்ரம்பண்ண உபக்ரமித்தவாறே, வாத்ஸல்யஜந்யமான விஶேஷகடாக்ஷத்தைப் பண்ணினானென்கிற இது, ப்ரளயகாலத்திலே அசித்கல்பரான சேதனரை த3யமாநமநாவாய்க்கொண்டு விஶேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணி உண்டாக்கி, அந்த ஜந்துக்களுடைய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஹேதுவாய், உபகாரகனான உனக்கு ஸ்ருஷ்டமான ஜந்துக்கள் ஆபி4முக்2யம்பண்ண முக2ங்கொடுத்தாயென்கிற இது ஆஶ்சர்யமோ என்கிறார் என்றுமாம்.

வ்யா:— (**நாவேக்ஷஸே யதி3**) 115. **"तदैक्षत बहु स्यां प्रजायेयेति'** (ததை3க்ஷத ப3ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி) என்று அஸத்கல்பரான சேதநரைக் கடாக்ஷித்திலையாகில். அநாதி3 காலம் பண்ணிப்போந்த அபராத4ங்களைப் பாராதே, அவற்றினுடைய து3ர்க்க3தியைப் பார்த்து க்ருபாபரதந்த்ரனாயிறே அப்போதே கடாக்ஷித்தது; அல்லது உன்னைக் கடாக்ஷித்திலையே என்பாரில்லையே. (**தத:**) " ப3ஹு ஸ்யாம் " என்கிற ஸங்கல்பத்துக்குப் பின்பு, பு4வனஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு உண்டான தூ3ரத்தைச் சொல்லுகிறது. (**அமூநி பு4வநாநி ப4விதுமேவ நாலம்**) போ4க3மோக்ஷங்களை ஸாதி4த்துக்கொள்ளுகைக்கு ஏகாந்தமான சதுர்த3ஶபு4வநங்களானவை உண்டாகவேமாட்டாது. வ்யதிரேகநிர்தே3ஶம் அர்த்த2ஸ்தை2ர்யத்துக்காக. 116. **"को ह्येवान्यात् कः प्राण्यात्"** (கோ ஹ்யேவாந்யாத் க: ப்ராண்யாத்), 117. **"न तदस्ति विना यत्स्यान्मया भूतं चराचरम्"** (ந தத3ஸ்தி விநா யத் ஸ்யாந்மயா பூ4தம் சராசரம்) என்னக்கடவதிறே. (**குத: ப்ரவ்ருத்தி:**) உன் ஸங்கல்பமொழிய உண்டாகமாட்டாத இவை ப்ரவர்த்திப்பது எத்தாலே? ஸகலோத்பத்தியும் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தியும், உன்னுடைய கடாக்ஷ

स्वाभाविकानवधिकातिशयेशितृत्वं
नारायण! त्वयि न मृष्यति वैदिकः कः?।
ब्रह्मा शिवश्शतमखः परमः स्वराडि-
त्येतेऽपि यस्य महिमार्णवविप्रुषस्ते ॥ ११ ॥

11. ஸ்வாப4ாவிகாநவதி4காதிஶயேஶித்ருத்வம்
நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி3க: க: ।
ப்3ரஹ்மா ஶிவஶ் ஶதமக2: பரம: ஸ்வராடி3த்-
யேதேऽபி யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே ॥

ப2லமன்றே என்கை. (ப்ரபே4ா) ஜக3த்காரணத்வப்ரயுக்தமான ஐஶ்வர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. (ஸர்வஜந்தோரேவம் நிஸர்க்க3ஸுஹ்ருதி3) நித்யவிபூ4தி உண்டாயிருக்க, இவற்றை இழக்கையாலே, 118. "स एकाकी न रमेत" (ஸ ஏகாகீ ந ரமேத) என்னும்படி தனிமைப்பாடாய், ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3 ஸ்த2ாவராந்தமான ஜந்துஜாதத்துக்குக் கரணகளேப3ரங்களைக்கொடுத்துக் குறைதீர்ந்தாய் என்னும்படி அகாரணஸுஹ்ருத்தான உன்பக்கல். (ஸ்வாமிந்) இவற்றை உண்டாக்குகிற இது உன் பேருகவேண்டிற்று, இவற்றோடு உண்டான குடல் துடக்கிறே. 119. "स्वमुद्दिश्य—उपादत्ते" (ஸ்வமுத்3தி3ஶ்ய—உபாத3த்தே) என்றிறே அபி4யுக்தர் வார்த்தை. ஸ்வவ்யதிரிக்த - ஸகலசேதநசேதனங்களும் உனக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமான ஸ்வாமித்வத்தை உடையவனே! (இத3மாஶ்ரிதவத்ஸலத்வம் ந சித்ரம்) ஸகலவாங்மநஸாகோ3ாசரமான த்வத்3விஷயஸ்தோத்ரத்துக்கு யோக்3யனும்படி என் பக்கல் உண்டான வத்ஸலத்வம் உனக்கு ஆஶ்சர்யமோ? 120. "किमत्र चित्रं" (கிமத்ர சித்ரம்) இத்யாதி3. ஜக3த்காரணத்வத்தாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டனென்றும், 121. "कारणं तु ध्येयः" (காரணம் து த்4யேய:) என்கையாலே ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனென்றும், 12. "एष ह्येवानन्दयाति" (ஏஷ ஹ்யேவாநந்த3யாதி) என்கையாலே ப்ராப்யனென்றும், ஸ்ருஷ்ட்யாதி3களைத் தன்

பேருகப்பண்ணுகையாலே ஸர்வஸ்வாமியென்றும், தாம் ஸ்தோத்ரத்திலே மூளும்படி முகங்காட்டுகையாலே ஆஶ்ரிதவத்ஸலத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று. 10.

11. பதவுரை:— நாராயண!-நாராயணனே!, ப்3ரஹ்மா-பிரமன், ஶிவ:—சிவன், ஶதமக2:—இந்திரன், பரம: ஸ்வராட்— (இவர்களைக் காட்டிலும்) மேலானவனும், கர்மத்திற்கு வசப்படாதவனுமான முக்தாத்மா, இதி ஏதே அபி—என்கிற எல்லாரும், யஸ்ய தே—எந்த உன்னுடைய, மஹிம அர்ணவ விப்ருஷ:—பெருமைக் கடலில் துளிகளாக இருக்கின்றனரோ, த்வயி—(அப்படிப்பட்ட) உன்னிடத்தில், ஸ்வாப4ாவிக—இயற்கையானதும், அநவதி4க அதிஶய—எல்லையற்ற மேன்மையை உடையதுமான, ஈஶித்ருத்வம்—ஐஶ்வர்யத்தை, க: வைதி3க:—எந்த வைதி3கன், ந ம்ருஷ்யதி—பொறுக்கமாட்டான்?

அவ:— (ஸ்வாப4ாவிகேதி) இத்தால் பரத்வலக்ஷணம் சொல்லுகிறது. கீழ் க3திஸாமாந்யந்யாயத்தாலே, நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன் என்றது. இதில், விஶேஷவாசியான ஶிவஶம்ப்4வாதி3 வாக்யங்களாலும் ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிறான் நாராயணனே என்று ஸர்வவேதா3ந்தவ்யாக்2யானமாய், அநந்யபரமான நாராயணனுவாக ஸித்3த4மான ப4க3வத்பரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— 'ஸ்வாப4ாவிக' ஶப்3த3த்தாலே, கர்மோபாதி4கமாய், அத்தாலே அநித்யமாய், து3:க்க2மிஶ்ரமான ப்3ரஹ்மாதி3கள்ஐஶ்வர்யத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. 'அநவதி4காதிஶய' ஶப்3த3த்தாலே, நித்யரையும், முக்தரையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. 122. "स स्वराट् भवति" (ஸ ஸ்வராட் ப4வதி) என்றும், 123. "सत्यकामस्सत्यसङ्कल्पः" (ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்ப:) என்றும் நித்யமுக்தவிஷயமான ஐஶ்வர்யங்களும் ப4க3வத3ாயத்தமாய், ஸாவதி4கங்களுமாயிருக்கையாலே. 'ஈஶித்ருத்வம்' என்கிற அஸாத4ாரணஸ்வரூப

நிர்தே$_3$ஶத்தாலே, 'நிர்விஶேஷசிந்மாத்ரம் வஸ்து' என்ற பௌ$_3$த்$_3$த$_4$க$_3$ந்தி$_4$களான வேத$_3$ாந்திகளை வ்யாவர்த்திக்கிறது. (நாராயண) ஸத்$_3$ப்$_3$ரஹ்மாதி$_3$ஸாமாந்யவாசிஶப்$_3$த$_3$ங்களையும், விஶேஷவாசியான ஶிவஶம்ப்$_4$வாதி$_3$ஶப்$_3$த$_3$ங்களையும் நாராயணன் பக்கலிலே வ்யவஸ்த$_2$ாபிக்கிற நாராயணனுவாகம், சொல்லுகிற இவ்வர்த்த$_2$த்தில் ப்ரமாணம் என்று ப்ரத்யபி$_4$ஜ்ஞை பண்ணப்படுகிறது. (த்வயி) ஸர்வவேத$_3$ாந்தங்களிலும் ஸர்வாதி$_4$கனாக ப்ரதிபாதி$_3$க்கப்படுகிறவனாய், இவ்வாத்மாவுக்கு வகுத்தவனான உன் பக்கலிலே. (ந ம்ருஷ்யதி) உக்தமான ஐஶ்வர்யத்தைப் பொறுதேயொழிகிறவன். (வைதி$_3$க: க:) அப்$_3$ராஹ்மண இத்யர்த்த$_2$:; 124. "यो विष्णु सततं द्वेष्टि" (யோ விஷ்ணும் ஸததம் த்$_3$வேஷ்டி), 125. "विष्णुभक्तिविहीनो यस्सर्वशास्त्रार्थवेद्यपि। ब्राह्मण्यं तस्य न भवेत् तस्योत्पत्तिर्निरूप्यताम् ॥" (விஷ்ணுப$_4$க்தி விஹீநோ யஸ் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த$_2$வேத்$_3$யபி। ப்$_3$ராஹ்மண்யம் தஸ்ய ந ப$_4$வேத் தஸ்யோத்பத்திர் நிரூப்யதாம் ॥) இத்யாதி$_3$. 126. "हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत्।" (ஹிரண்யக$_3$ர்ப்ப$_4$ஸ் ஸமவர்த்ததாக்$_3$ரே பூ$_4$தஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத்), 127. "न किरिन्द्र त्वदुत्तरः" (ந கிரிந்த்$_3$ர த்வது$_3$த்தர:), 128. "एको हि रुद्रो न द्वितीयाय तस्थुः" (ஏகோ ஹி ரு$_3$த்ரோ ந த்$_3$விதீயாய தஸ்து$_2$:) இத்யாதி$_3$களிலே, ப்$_3$ரஹ்மருத்$_3$ராதி$_3$களுக்கு ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஓதாநிற்க, ஶிவஶம்ப்$_4$வாதி$_3$ஶப்$_3$த$_3$ம் நாராயணனை ப்ரதிபாதி$_3$க்கிறதென்? என்று, இப்ரமாணங்களளவில் அபர்யவஸித்தவன் வைதி$_3$கனல்லன் என்று க்ஷேபித்தபடி எங்ஙனே? என்னில்: 129. "स ब्रह्मा स शिवस्सेन्द्रः" (ஸ ப்$_3$ரஹ்மா ஸ ஶிவஸ் ஸேந்த்$_3$ர:) இத்யாதி$_3$களிலே பரிஹரித்தது என்கிறது உத்தரார்த்த$_4$ம். ப்$_3$ரஹ்மருத்$_3$ரர்களோடே *ஸம்ப்ரதிபந்நக்ஷேத்ரஜ்ஞனை இந்த்$_3$ரனையும், பாரதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமான முக்தாத்மஸ்வரூபத்தையும், /ஸமபி$_4$வ்யா

* ஸம்ப்ரதிபந்நக்ஷேத்ரஜ்ஞன்—நன்கு அறியப்பட்ட ஜீவன்.
/ ஸமபி$_4$வ்யாஹரிக்கை—கூடப்படிக்கை.

कश्श्रीः श्रियः परमसत्त्वसमाश्रयः कः
कः पुण्डरीकनयनः पुरुषोत्तमः कः।
कस्यायुतायुतशतैककलांशकांशे
विश्वं विचित्रचिदचित्प्रविभागवृत्तम् ॥ १२ ॥

12. கஶ்ஶ்ரீ: ஶ்ரிய: பரமஸத்த்வஸமாஶ்ரய: க:
க: புண்ட$_3$ரீகநயந: புருஷோத்தம: க:।
கஸ்யாயுதாயுதஶதைககலாம்ஶகாம்ஶே
விஶ்வம் விசித்ரசித$_3$சித்ப்ரவிப$_4$ாக$_3$வ்ருத்தம் ॥

ஹரிக்கையாலே அவர்களுடைய அநீஶ்வரத்வம் ஸம்ப்ரதிபந்நமென்கிறது. (ஏதேऽபி) இந்த லோகத்திலே ஈஶ்வரதயா ப்ரஸித்$_3$த$_4$ரான இவர்களும், ஶேஷபூ$_4$தராக ஸம்ப்ரதிபந்நரான இவர்களும். (யஸ்ய) 130. "नारायणपरा वेदाः" (நாராயணபரா வேத$_3$ா:) என்று ஸர்வவேத$_3$ாந்தப்ரஸித்$_3$தி$_4$யை நினைக்கிறது. (மஹிமார்ணவ விப்ருஷஸ்தே) ஸர்வேஶ்வரமஹிமையாகிற கடலிலே ஒரு பி$_3$ந்து$_3$மாத்ரம் என்று நாராயணனுவாகந்தானே பரிஹரியாநின்றது என்கிறார். (யஸ்ய தே) என்று ஶ்ருதிப்ரஸித்$_3$தி$_4$யையும், தமக்கு அவ்வர்த்த$_2$த்திலுண்டான ஸாக்ஷாத்காரத்தையும் அருளிச்செய்கிறார். 11.

12. பதவுரை:—ஶ்ரிய: ஶ்ரீ: க:?—திருவுக்கும் திருவாகியவன் யார்? பரமஸத்த்வ ஸமாஶ்ரய: க:?—ஶுத்$_3$த$_4$ஸத்வத்தை உடையவன் ஆர்? புண்ட$_3$ரீக நயந: க:?—தாமரைக் கண்ணன் யார்? புருஷோத்தம: க:?—புருஷோத்தமன் யார்? கஸ்ய—எவனுடைய, அயுத அயுத ஶத ஏக கலா அம்ஶக அம்ஶே—பல்லாயிரம் கோடி ப$_4$ாக$_3$ங்களின் ஒரு பகுதியில், விஶ்வம்—இவ்வுலகெல்லாம், விசித்ர சித் அசித் ப்ரவிப$_4$ாக$_3$ வ்ருத்தம்—விசித்திரமான சேதநாசேதனப்பிரிவுகளை உடையதாக இருக்கிறது?

அவ:— (க: ஶ்ரீ: ஶ்ரிய:) இதில் விப்ரதிபத்திக்ஷமங்க ளன்றியிலே, தனித்தனியே பூர்ணமாய், வஸ்துஸாமர்த்$_2$யா பரநாமங்களான லிங்க$_3$ங்களாலே பரத்வத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

வ்யா:— (க: ஶ்ரீ: ஶ்ரிய:) ஈஶ்வரவ்யதிரிக்தஸகலசேதந மும், தந்தாமுடைய ஸ்வரூபஸ்தி$_2$த்யாதி$_3$களுக்காகப் பற்ற வேண்டும்படியான மேன்மையுடைத்தான பிராட்டியும் தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்தி$_2$த்யாதி$_3$களுக்காகப் பற்றவேண் டும்படியான மேன்மையை உடையார் உன்னையொழிய ஆர்? கிம்-க்ஷேபே; ஆர்த்த$_2$மாக இல்லையென்றபடி. 131. "ईश्वरीं सर्वभूतानां" (ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ$_4$தாநாம்), 132. "अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी" (அஸ்யேஶாநா ஜக$_3$தோ விஷ்ணுபத்நீ), a "திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா" என் னக்கடவதிறே. (பரமஸத்த்வஸமாஶ்ரய: க:?) 'பரம'ஶப்$_3$ த$_3$த்தாலே ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையும், அத்தோடு ஸமபி$_4$வ் யாஹ்ருதமான ஸத்வத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. ஶுத்$_3$த$_4$ ஸத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயமான விக்$_3$ரஹாதி$_3$களை உடைய வன் ஆர்? 133. "महान् प्रभुर्वै पुरुषः सत्त्वस्यैष प्रवर्तकः" (மஹாந் ப்ரபு$_4$ர்வை புருஷ: ஸத்த்வஸ்யைஷ ப்ரவர்த்தக:), 134. "आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्" (ஆதி$_3$த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ் தாத்) இதி. (க: புண்ட$_3$ரீகநயந:?) ஸ்வாநுப$_4$வாநந்த$_3$த்ருப்தி யாலும், ஆஶ்ரிதார்த்த$_2$மான நீர்மைகளுக்கு ப்ரகாஶக மாயும், ஸர்வேஶ்வரத்வஸூசகமான திருக்கண்களை உடையவன் ஆர்? 135. "तस्य यथा—पुण्डरीकमेवमक्षिणी" (தஸ்ய யதா$_2$—புண்ட$_3$ரீகமேவமக்ஷிணீ), 136. "महावराहः स्फुटपद्मलोचनः" (மஹாவராஹ: ஸ்பு$_2$டபத்$_3$மலோசந:) 104. "जितन्ते पुण्डरीकाक्ष" (ஜிதந்தே புண்ட$_3$ரீகாக்ஷ), b "தாயாய் அளிக்கின்ற தண்டாமரைக் கண்ணா!" (புருஷோத்தம: க:?) உன்னையொழிய புருஷாணும் உத்க்ருஷ்டதமராய் இருக் கிறார் ஆர்? 137. "यस्मात्क्षरमतीतोऽहं" (யஸ்மாத் க்ஷரமதீ

a பெரியதிருமொழி 7-7-1. b பெரியதிருமொழி 7-7-9.

वेदापहारगुरुपातकदैत्यपीडा-
द्यापद्विमोचनमहिष्ठफलप्रदानैः ।
कोन्यः प्रजापशुपती परिपाति कस्य
पादोदकेन स शिवः स्वशिरोधृतेन ॥ १३ ॥

13. வேத$_3$பஹாரகு$_3$ருபாதக தை$_3$த்யபீட$_3$ாத்$_3$-
யாபத்$_3$ விமோசநமஹிஷ்ட$_2$ப$_2$லப்ரதா$_3$நை: ।
கோऽந்ய: ப்ரஜாபஶுபதீ பரிபாதி கஸ்ய
பாதோ$_3$த$_3$கேந ஸ ஶிவஸ் ஸ்வஶிரோத்$_4$ருதேந ॥

தோஹம்) இத்யாரப்$_4$ய, 137. "अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः" (அதோऽஸ்மி லோகே வேதே$_3$ ச ப்ரதி$_2$த: புருஷோத்தம:) என்று ஆப்தரான தேவரீரே அருளிச் செய்திலீரோ? (கஸ்யாயுதேத்யாதி$_3$) விசித்ரசித$_3$சித்ப்ர விப$_4$ாக$_3$வ்ருத்தம் விஶ்வம் கஸ்யாயுதாயுதஶதைககலாம்ஶ காம்ஶே? சித$_3$சித்$_3$விப$_4$ாக$_3$த்தாலும் வர்த்திக்கிற இந்த ஜக$_3$த் விசித்ரமாய்க்கொண்டு ஆருடைய ஸங்கல்பஶத ஸஹஸ்ராயுதைகதே$_3$ஶத்தில் வர்த்திக்கிறது? விசித்ரமான அசித்தாவது:— அத்யந்தம் பி$_4$ன்னமான ஆகாஶாதி$_3$கள். சேதநவைசித்ர்யமாகிறது:— கர்மத்தால் வந்த சதுர்வித$_4$ ஶரீரங்களும், தத்$_3$போ$_4$க்$_3$யாதி$_3$களும். அம்ஶமென்று காலோபாதி$_4$கம்; அல்பார்த்த$_2$த்திலே. 138. "पादोऽस्य विश्वा-भूतानि" (பாதோ$_3$ऽஸ்ய விஶ்வாபூ$_4$தாநி), 139. "यस्यायुतायुतांशांशे" (யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே), 140. "मेरोरिवाणुर्यस्यैतत्" (மேரோரிவாணுர் யஸ்யைதத்), 141. "इदं कृत्स्नं एकांशेन स्थितो जगत्" (இத$_3$ம் க்ருத்ஸ்நம் ஏகாம்ஶேந ஸ்தி$_2$தோ ஜக$_3$த்) இத்யாதி$_3$. 12.

13. பதவுரை:— வேத$_3$ அபஹார — வேத$_3$ங்களை அப ஹரித்தது, கு$_3$ரு பாதக — தகப்பன் தலையைக் கிள்ளின பாபம், தை$_3$த்யபீட$_3$ா ஆதி$_3$ — அஸுரர்களாலுண்டான துன்பம் முதலிய, ஆபத்$_3$ விமோசந — ஆபத்துக்களைப்

போக்கியதாலும், மஹிஷ்ட2 ப2ல ப்ரத3ாநை: — மேலான ப2லன்களை அளிப்பதாலும், அந்ய: க: — (உன்னைத்தவிர) வேறு யார், ப்ரஜா பஶு பதீ பரிபாதி—ப்ரஜாபதியான பிரமனை யும், பசுபதியான சிவனையும் ரக்ஷிக்கிருர்கள்?, ஸ: ஶிவ:— அந்த சிவன், ஸ்வ ஶிரோ த்4ருதேந — தன் தலையில் த4ரிக்கப்பட்ட, கஸ்ய பாத3 உத3கேந—யாருடைய ஸ்ரீபாத3 தீர்த்த2த்தாலே, ஶிவ: (அபூ4த்)—பரிஶுத்3த4னுனன்?

அவ:—(வேத3ாபஹாரேதி) இதிஹாஸபுராண ப்ரக்ரியை யாலே ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3களுடைய க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வத்தை யும், ப4க3வத்பரத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிருர்.

வ்யா:—(வேத3ாபஹார) 38. “यो वै वेदांश्च” (யோ வை வேத3ாம்ஶ்ச) என்று ப்3ரஹ்மாவுக்கு வேத3சக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுக்க, அது அஸுரர்களாலே அபஹ்ருதமாக, ப்3ரஹ்மா வேத3த்தை இழந்து து3:க்க2ாந்தர் நிமக்3நனனவளவிலே, விரோதி4களை அழியச்செய்து மீட்டுக்கொடுத்த உபகாரத் தைச் சொல்லுகிறது. 142. “ततो हृतेषु वेदेषु ब्रह्माणं कश्मलोऽविशत्। ततो वचनमीशानं प्राह वेदैर्विनाकृतः॥ ब्रह्मा — वेदा मे परमं चक्षुः वेदा मे परमं धनम्। वेदा मे परमं धाम वेदा मे ब्रह्म चोत्तमम्॥ मम वेदा हृतास्सर्वे दानवाभ्यां बलादितः। अन्धकारा इमे जाता लोका वेदैर्विवर्जिताः॥ वेदादृते हि किं कुर्यां लोकान् वै स्रष्टुमुद्यतः। अहो बत महद्दुःखं वेदनाशनजं मम॥ प्राप्तं दुनोति हृदयं मां तु शोकामयस्त्वयम्॥ ....जग्राह वेदानखिलान् रसातलगतान् हरिः। प्रादाच्च ब्रह्मणे राजन्! ततः स्वां प्रकृतिं ययौ॥ ततस्तयोर्वधेनाशु वेदोपहरणेन च। शोकापनयनं चक्रे ब्रह्मणः पुरुषोत्तमः॥” (ததோ ஹ்ருதேஷு வேதே3ஷு ப்3ரஹ்மாணம் கஶ்மலோऽவிஶத்। ததோ வசநமீஶாநம் ப்ராஹ வேதை3ர் விநாக்ருத:॥ ப்3ரஹ்மா — வேத3ா மே பரமம் சக்ஷு: வேத3ா மே பரமம் த4நம்। வேத3ா மே பரமம் த4ாம வேத3ா மே ப்3ரஹ்ம சோத்தமம்॥ மம வேத3ா ஹ்ருதாஸ் ஸர்வே த3ாநவாப்4யாம் ப3லாதி3த:। அந்த4காரா இமே ஜாதா லோகா வேதை3ர் விவர்ஜிதா:॥ வேத3ா-

த்3ருதே ஹி கிம் குர்யாம் லோகாந் வை ஸ்ரஷ்டுமுத்3யத:। அஹோ ப3த மஹத் து3:க்க2ம் வேத3நாஶநஜம் மம॥ ப்ராப்தம் து3நோதி ஹ்ருத3யம் மாம் து ஶோகாமயஸ்த்வயம்॥ .... ஜக்3ராஹ வேத3ாநகி2லாந் ரஸாதலக3தாந் ஹரி:। ப்ராத3ாச்ச ப்3ரஹ்மணே ராஜந்! ததஸ் ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் யயௌ॥ ததஸ்தயோர் வதே4நாஶு வேதே3ாபஹரணேந ச। ஶோகாபநயநம் சக்ரே ப்3ரஹ்மண: புருஷோத்தம:॥) இத்யாதி3. (கு3ருபாதக) ருத்3ரன், லோககு3ருவும் பிதாவுமா யிருக்கிற ப்3ரஹ்மாவை து3ர்மானமே ஹேதுவாகத் தலையை அறுத்துப் பாதகியான பாதகத்தையும் போக்கி, தலையறுப்புண்ட ப்3ரஹ்மாவையும் ஜீவிக்கும்படி பண்ணி ரக்ஷித்தபடி. ஸ்ரீமாத்ஸ்யே, 143. “देवीं प्रति रुद्रः — ततः क्रोधपरीतेन संरक्तनयनेन च। वामाङ्गुष्ठनखाग्रेण छिन्नं तस्य शिरो मया। ब्रह्मा—यस्मादनपराधस्य शिरश्छिन्नं त्वया मम। तस्माच्छापसमाविष्टः कपाली त्वं भविष्यसि॥ रुद्रः—ब्रह्महाऽऽकुलितो भूत्वा चरन् तीर्थानि भूतले। ततोऽहं गतवान् देवि! हिमवन्तं शिलोच्चयम्॥ तत्र नारायणः श्रीमान् मया भिक्षां प्रयाचितः। ततस्तेन स्वकं पार्श्वं नखाग्रेण विदारितं। महती स्रवती धारा तस्य रक्तस्य निस्सृता॥ विष्णुप्रसादात्सुश्रोणि! कपालं तत्सहस्रधा। स्फुटितं बहुधा यातं स्वप्नलब्धं धनं यथा॥” (தே3வீம் ப்ரதி ருத்3ர:— தத: க்ரோத4பரீதேந ஸம்ரக்தநயநேந ச। வாமாங்கு3ஷ்ட2நக2ாக்3ரேண சி2ந்நம் தஸ்ய ஶிரோ மயா॥ ப்3ரஹ்மா—யஸ்மாத3நபராத4ஸ்ய ஶிரஶ் சி2ந்நம் த்வயா மம। தஸ்மாச்ச2ாபஸமாவிஷ்ட: கபாலீ த்வம் ப4விஷ்யஸி॥ ருத்3ர:—ப்3ரஹ்மஹாऽऽகுலிதோ பூ4த்வா சரந் தீர்த்த2ாநி பூ4தலே। ததோऽஹம் க3தவாந் தே3வி ஹிமவந்தம் ஶிலோச்சயம்॥ தத்ர நாராயணஶ் ஸ்ரீமாந் மயா பி4க்ஷாம் ப்ரயாசித:। ததஸ்தேந ஸ்வகம் பார்ஶ்வம் நக2ாக்3ரேண வித3ாரிதம்॥ மஹதீ ஸ்ரவதீ த4ாரா தஸ்ய ரக்தஸ்ய நிஸ்ஸ்ருதா॥ விஷ்ணுப்ரஸாத3ாத் ஸுஶ்ரோணி! கபாலம் தத் ஸஹஸ்ரத4ா। ஸ்பு2டிதம் ப3ஹுத4ா யாதம் ஸ்வப்நலப்3த4ம் த4நம் யத2ா॥) இத்

யாதி3. (தைத்யபீடாத்3யாபத்3விமோசந)ஹிரண்யராவணதி3க ளென்ன, த்ரிபுரத்திலே அஸுரர்களென்ன; ஆதி3ஶப்3 த3த்தாலே து3ர்வாஸஶ்ஶாபாதி3களை நினைக்கிறது. இவர்க ளாலே தே3வதைகளுக்கு வரும் ஆபத்தைப்போக்கி. (மஹிஷ்ட்ட2ப2லப்ரத3ாநை:) க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வேந ஸம்ப்ரதிபந்ந ரான அவர்களுக்கு ஸ்வஸமாராத4நத்தாலே லோகமடங்க 'ஈஶ்வரன்' என்று கொண்டாடும்படியான பத3ங்களைக் கொடுத்தபடியாலே. 144. "युगकोटिसहस्राणि विष्णुमाराध्य पद्मभूः। पुनस्त्रैलोक्यधातृत्वं प्राप्तवानिति शुश्रुम॥" (யுக3கோடி ஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்4ய பத்3மபூ4:। புநஸ் த்ரை லோக்யதா4த்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதி ஶுஶ்ரும॥), 145. "ब्रह्मादयस्सुरास्सर्वे विष्णुमाराध्य ते पुरा। स्वं स्वं पदमनुप्राप्ताः केशवस्य प्रसादतः॥" (ப்3ரஹ்மாத3யஸ்ஸுராஸ் ஸர்வே விஷ்ணு மாராத்4ய தே புரா। ஸ்வம் ஸ்வம் பத3மநுப்ராப்தா: கேஶவஸ்ய ப்ரஸாத3த:॥) 146. "एवमेषोऽसुराणां च सुराणाञ्चापि सर्वशः। भयाभयङ्करः कृष्णस्सर्वलोकेश्वरः प्रभुः॥" (ஏவமேஷோ ஽ஸுராணாம் ச ஸுராணாஞ்சாபி ஸர்வஶ:। ப4யாப4யங்கர: க்ருஷ்ணஸ் ஸர்வலோகேஶ்வர: ப்ரபு4:॥). (கோந்ய இத் யாதி3) ப்ரஜாபஶுபதிகளைத் தந்தாமால் வந்த ஆபத்துக்க ளோடு, பிறரால் வந்த ஆபத்துக்களோடு வாசியற ஸகல்யேந ரக்ஷிக்கிறுன் மற்றெவன்? (கஸ்ய பாதே3ாத3 கேநேத்யாதி3) ஆருடைய திருவடிகளினின்றும் விழுந்த ஜலத்தை ஜடையிலே த4ரிக்கையாலே அந்த ருத்3ரன் ஶிவனுயிற்று—ஶுத்3த4னுயிற்று? அவன் அஶுத்3தி4யை விளைத்துக்கொள்ளவும், அவனை ஶுத்3த4னுக்கும் பரம பாவனன் உன்னையொழிய வேறு ஆர்தான்? 147. "द्रवीभूतस्तदा धर्मो हरिभक्त्या महामुने। गृहीत्वा धर्मपानीयं पदं नाथस्य तुष्टये॥ क्षालितं परया भक्त्या पाद्यार्घ्यादिभिरर्चितम्। तदम्बु पतितं दृष्ट्वा दधार शिरसा हरः॥ पावनार्थं जटामध्ये योग्योऽस्मीत्यवधारणात्। वर्षायुतान्यथ बहून् न मुमोच तथा हरः॥" (த்3ரவீபூ4தஸ் தத3ா த4ர்மோ ஹரிப4க்த்யா மஹாமுநே। க்3ருஹீத்வா த4ர்ம பாநீயம் பத3ம் நாத2ஸ்ய துஷ்டயே॥ க்ஷாளிதம் பரயா

कस्योदरे हरविरिञ्चिमुखः प्रपञ्चः?
को रक्षतीममजनिष्ट च कस्य नाभेः?।
क्रान्त्वा निगीर्य पुनरुद्गिरति त्वदन्यः
कः? केन वैष परवानिति शक्यशङ्कः? ॥ १४॥

14. கஸ்யோத3ரே ஹரவிரிஞ்சிமுக2: ப்ரபஞ்ச:?
கோ ரக்ஷதீமமஜநிஷ்ட ச கஸ்ய நாபே4:?।
க்ராந்த்வா நிகீ3ர்ய புநருத்3கி3ரதி த்வத3ந்ய:
க:? கேந வைஷ பரவாநிதி ஶக்யஶங்க:?॥

ப4க்த்யா பாத்3யார்க்4யாதி3பி4ரர்ச்சிதம்। தத3ம்பு3 பதிதம் த்3ருஷ்ட்வா த3த4ார ஶிரஸா ஹர:॥ பாவநார்த்த2ம் ஜடாமத்4யே யோக்3யோ஽ஸ்மீத்யவத4ாரணத்। வர்ஷா யுதாந்யத2 ப3ஹூந் ந முமோச தத2ா ஹர:॥) a "சதுர் முகன்" இத்யாதி3. b "நலந்திகழ் சடையான் முடிக் கொன்றைமலரும் நாரணன் பாதத்துழாயும் கலந்திழி புனல்". 13.

14. பதவுரை:— ஹர விரிஞ்சி முக2:—சிவன், பிரமன் முதலிய, ப்ரபஞ்ச:—உலகம், கஸ்ய உத3ரே—யாருடைய வயிற்றில் (லயித்திருந்தது)? இமம்—இவ்வுலகை, க: ரக்ஷதி—யார் காப்பாற்றுகிறுர்? கஸ்ய நாபே4:—எவனுடைய நாபி4யிலிருந்து, அஜநிஷ்ட—(இவ்வுலகம்) உண்டாயிற்று? த்வத் அந்ய: க:—உம்மைவிட வேறு யார், (இமம்)—இவ் வுலகை, க்ராந்த்வா—(த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில்) அளந்தும், நிகீ3ர்ய—(அவாந்தர ப்ரளயத்தில்) விழுங்கியும், புந: உத்3கி3 ரதி—மறுபடியும் உமிழ்கிறுன்? ஏஷ:—இவ்வுலகம், கேந வா—வேறு எவனுல், பரவாந் இதி—தலைவனை உடைய தென்று, ஶக்ய ஶங்க:—ஸந்தே3ஹப்படவும் கூடியது?

அவ:— (கஸ்யோத3ரே) ப்ரமாணுனுகூலமான தர்க்கரூப ந்யாயத்தாலே, உக்தமான பரத்வத்தை நிக3மிக்கிறுர்.

---

a பெரியாழ்திரு 4-7-3. b பெரியாழ்திரு 4-7-2.

வ்யா:—(கஸ்யோத3ரே ஹரவிரிஞ்சிமுக2: ப்ரபஞ்ச:) ப்3ரஹ்ம ருத்3ரமுக2மான ஸகல பதா3ர்த்த2ங்களும் மஹாப்ரளயத்திலே ஆருடைய பக்கலிலே லயித்திருக்கிறது? 148. “सदेव सोम्येदमग्र आसीत्” (ஸதே3வ ஸோம்யேத3மக்3ர ஆஸீத்) என்கிறபடியே, த்3விபரார்த்த4காலம் நாமரூபங்களை இழந்து, 149. “तम — एकीभवति ” (தம — ஏகீப4வதி) என்கிறபடியே, ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே கிடக்கிறபடி. 150. “ब्रह्मादिषु प्रलीनेषु नष्टे लोके चराचरे। आभूतसंप्लवे प्राप्ते प्रलीने प्रकृतौ महान्॥ एकस्तिष्ठति विश्वात्मा स तु नारायणः प्रभुः॥” (ப்3ரஹ்மாதி3ஷு ப்ரலீநேஷு நஷ்டே லோகே சராசரே। ஆபூ4தஸம்ப்லவே ப்ராப்தே ப்ரலீநே ப்ரக்ருதௌ மஹாந்॥ ஏகஸ் திஷ்ட்ட2தி விஶ்வாத்மா ஸ து நாராயண: ப்ரபு4:॥) இத்யாதி3. ஸம்ஹாராதி3களிலே கர்மீப4விக்குமிடத்தில் ப்3ரஹ்மாதி3களோடு பிபீலிகாதி3களோடு வாசியில்லை என்கை. (கோ ரக்ஷதி) ஹரவிரிஞ்சிமுக2மான ப்ரபஞ்சத்தை ரக்ஷிக்கிறார் ஆர்? 151. “न हि पालनसामर्थ्यं ऋते सर्वेश्वरं हरिं।” (ந ஹி பாலநஸாமர்த்2யம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்।) 152. “न संपदां समाहारे विपदां विनिवर्तने।” (ந ஸம்பதா3ம் ஸமாஹாரே விபதா3ம் விநிவர்த்தநே।) (அஜநிஷ்ட சகஸ்ய நாபே4:) மஹாப்ரளயத்திலே அவிப4க்தமாய்க் கிடக்கும் ப்ரபஞ்சம் யாருடைய குக்ஷியினின்றும் உத்பன்னமாயிற்று? மஹாபா4ரதே மார்க்கண்டே3ய ஸமாக்2யாநே 153. “सृजतस्तस्य देवस्य पद्मं सूर्यसमप्रभम्। नाभेर्विनिस्सृतं तस्य तत्रोत्पन्नः पितामहः॥” (ஸ்ருஜதஸ் தஸ்ய தே3வஸ்ய பத்3மம் ஸூர்யஸமப்ரப4ம்। நாபே4ர் விநிஸ்ஸ்ருதம் தஸ்ய தத்ரோத்பந்ந: பிதாமஹ:॥) ஸுபர்ணவைகுண்ட2 ஸம்வாதே3 154. “यत्तत्पद्ममभूत्पूर्वं तत्र ब्रह्मा व्यजायत। ब्रह्मणश्चापि संभूतः शिव इत्यवधार्यताम्॥ शिवात्स्कन्दस्संबभूव एतत्सृष्टिचतुष्टयम्॥” (யத் தத் பத்3மமபூ4த் பூர்வம் தத்ர ப்3ரஹ்மா வ்யஜாயத। ப்3ரஹ்மணஶ்சாபி ஸம்பூ4தஶ் ஶிவ இத்யவதா4ர்யதாம்॥ ஶிவாத் ஸ்கந்த3ஸ் ஸம்ப3பூ4வ ஏதத் ஸ்ருஷ்டிசதுஷ்டயம்॥) இத்யாதி3. (க்ராந்த்வா) ப்3ரஹ்மாதி3ஸ்தா2வராந்தமான

त्वां शीलरूपचरितैः परमप्रकृष्टसत्त्वेन सात्त्विकतया प्रबलैश्च शास्त्रैः।
प्रख्यातदैवपरमार्थविदां मतैश्च नैवासुरप्रकृतयः प्रभवन्ति बोद्धुम्॥ १४॥

15. த்வாம் ஶீலரூபசரிதை: பரமப்ரக்ருஷ்ட-
ஸத்த்வேந ஸாத்த்விகதயா ப்ரப3லைஶ்ச ஶாஸ்த்ரை:।
ப்ரக்2யாததை3வபரமார்த்த2விதா3ம் மதைஶ்ச
நைவாஸுரப்ரக்ருதய: ப்ரப4வந்தி போ3த்3து4ம்॥

எல்லார் தலைகளிலும் திருவடியை வைத்தவன் ஆர்? திருவடியைத் தலையிலே வைத்தவனோ, திருவடியின் கீழே துகையுண்டவனோ ஈஶ்வரன்? என்கிறார். * 155. “सङ्घैः सुराणां” (ஸங்கை4ஸ் ஸுராணாம்) இத்யாதி3. (நிகீ3ர்ய புநருத்3கி3ரதி) அவாந்தரப்ரளய விஷயம். (த்வத3ந்ய: க:) இப்படி ஸர்வப்ரகார ரக்ஷகர் உன்னையொழிய மற்றார்? (கேந வைஷ பரவாநிதி ஶங்கயஶங்க:) இதரராலே பரதந்த்ரமென்றும் ஶங்கயஶங்கமாயிருக்கிறதோ? 156. “सन्दिग्धे खलु न्यायः प्रवर्तते” (ஸந்தி3க்3தே4 க2லு ந்யாய: ப்ரவர்த்ததே) வேறே சிலரை ஸம்ஶயிக்கைக்கு ஸம்பா4வனையே இல்லை என்கை. ஒருவன் ஜனகனாய், ஒருவன் ஜந்யனாய், ஒருவன் ஶேஷியாய், ஒருவன் ஶேஷனாய், ஒருவன் ஶ்ரிய:பதியாய், ஒருவன் உமாபதியாய், ஒருவன் புண்ட3ரீகாக்ஷனாய், ஒருவன் விரூபாக்ஷனாய், ஒருவன் க3ருட3வாஹனனாய், ஒருவன் வ்ருஷப4வாஹனனாய், ஒருவன் பாதகியாய், ஒருவன் ஶோத4கனாய், ஒருவன் புருஷோத்தமனாய், ஒருவன் புருஷனாய், ஒருவன் ஶிரஸ்ஸ்தி2தபாத3பங்கஜனாய், ஒருவன் பாத3பாம்ஸுமாத்ரமாய், ஒருவன் ஸூரித்3ருஶ்யனாய், ஒருவன் வேதாளத்3ருஶ்யனாய், இப்படி தம:ப்ரகாஶங்கள்போலே, ருத்3ரனுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் நெடுவாசியுண்டாகையாலே, ருத்3ரனுக்கு அஸ்மதா3தி3களோ

---

* (பா) “ஏக: ப்ராஸீஸரத் பாத3மேக: ப்ராசிக்ஷளந் முதா3। அபரோऽப்யத4ரங்மூர்த்4நா கோதி4கஸ் தேஷு க3ண்யதாம்॥” என்னக்கடவதிறே.

பாதி க்ஷேத்ரஜ்ஞதையாலே ஈஶ்வரத்வஶங்கையில்லை ; ப்3ரஹ்மாவுக்கும் ஸமாநந்யாயத்தாலே ஈஶ்வரத்வஶங்கை 14.
யில்லை என்றதாயிற்று.

15. பதவுரை:— **த்வாம்**—(ஸர்வாதி4கனன) உன்னை, **ஶீல ரூப சரிதை:**— ஶீலகு3ணத்தாலும், (பழமறை புகழ்ந்த) வடிவாலும், (அதிமானுஷமான) சேஷ்டிதங்களாலும், **பரமப்ரக்ருஷ்ட ஸத்த்வேந**—ஶு த்3த4ஸத்வமயமான விபூ4தியினாலும், **ஸாத்த்விகதயா ப்ரப3லைஶ்ச ஶாஸ்த்ரை:**—ஸாத்விகங்களென்னும் காரணத்தால் வலிமைமிக்க ஶாஸ்த்ரங்களாலும், **ப்ரக்2யா ததை3வ பரமார்த்த2 வித3ாம்**—பிரஸித்3த4மான தை3வத்தினுடைய உண்மையை அறிந்தவர்களுடைய, **மதை: ச**—மதங்களாலும், **ஆஸுரப்ரக்ருதய:**—அஸுரத்தன்மை பொருந்தியவர்கள், **போ3த்3து4மேவ**—அறிவதற்கே **ந ப்ரப4வந்தி**—வல்லரல்லர்.

அவ:—(த்வாம் ஶீலேதி) "நாவேக்ஷஸே"யில் வேத3ாந்தப்ரத2மபாதோ3க்தகாரணத்வம் சொல்லுகிறது. "ஸ்வாப4ாவிக"த்தில் கு3ணோபஸம்ஹாரபாத3ார்த்த2ம் சொல்லுகிறது. "க: ஶ்ரீஶ் ஶ்ரிய:"வில், த்ரிபாத3த்தில் அர்த்த2ம் சொல்லுகிறது, "வேத3ாபஹார"த்தில் உபப்3ரும்ஹணமான அர்த்த2ம் சொல்லுகிறது. "கஸ்யோத3ரே" இல், ப்ரமாணனுக்3ருஹீத தர்க்கஸித்3த4பரத்வம் சொல்லுகிறது. இனி, இதில், இப்படி த்3ருட4ப்ரமாணஸித்3த4மாயிருக்க, 157. **"आसुरीं योनिमापन्नाः"** (ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா:) என்கிறபடியே, ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் அவனை இழப்பதே! என்று அவர்கள் இழவுக்கு இன்னதாகிறார். அத2வா, a"யாருமோர் நிலைமையன் என அறிவரிய எம்பெருமான்" என்று து3ஷ்ப்ரக்ருதிகள் கண் படாதொழியப் பெறுவதே இவ் விலக்ஷணவிஷயம்! என்றுமாம்.

வ்யா:— **(த்வாம்)** ஸர்வாதி4கனய், இவ்வாத்மாவுக்கு வகுத்த உன்னை. **(ஶீல)** 158. **"महतो मन्दैः"**(மஹதோ மந்தை3:);

a திருவாய் 1-3-4.

"நாவேக்ஷஸே" என்கிற ஶ்லோகத்திலே சொல்லுகிற ஸ்வப4ாவம். அதாகிறது:—ஸர்வாதி4கனயிருந்து வைத்து, 115. **"बहु स्यां"** (ப3ஹு ஸ்யாம்) என்கிறபடியே இவற்றின் இழவு பேறு தன்னதாய், அபி4மானியும் தானேயாயிருக்கை. **(ரூப)** "க: புண்ட3ரீகநயந:" என்கிற வடிவு. 135. **"हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते — तस्य यथा कप्यासं पुण्डरीकमेवमक्षिणी"** (ஹிரண்மய: புருஷோ த்3ருஶ்யதே—தஸ்ய யத2ா கப்யாஸம் புண்ட3ரீகமேவமக்ஷிணீ), 129. **"नीलतोयदमध्यस्था"** (நீலதோயத3மத்4யஸ்த2ா), 159. **"न भूतसङ्घसंस्थानो देहोऽस्य परमात्मनः"** (ந பூ4தஸங்க4ஸம்ஸ்த2ாநோ தே3ஹோऽஸ்ய பரமாத்மந:), 159*. **"न तस्य प्राकृता मूर्तिः मांसमज्जास्थिसंभवा"** (ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி: மாம்ஸமஜ்ஜாஸ்தி2ஸம்ப4வா) இத்யாதி3. **(சரிதை:)** "க்ராந்த்வா நிகீ3ர்ய புநருத்3கி3ரதி" என்றும், "வேத3ாபஹாரகு3ருபாதக" என்றும் சொல்லுகிற அதிமானுஷ சேஷ்டிதங்களாலும். **(பரமப்ரக்ருஷ்ட ஸத்த்வேந)** "பரமஸத்த்வ ஸமாஶ்ரய: க:"என்று ஶுத்3த4ஸத்வமயமான விபூ4தியோக3த்தாலும். 160.**"क्षयन्तमस्य रजसः पराके"** (க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே) 134.**"तमसः परस्तात्"**(தமஸ: பரஸ்தாத்), 161. **"स्वसत्ताधारकं सत्त्वं मिश्रसत्त्वाद्विलक्षणम्"** (ஸ்வஸத்தாத4ாரகம் ஸத்த்வம் மிஶ்ரஸத்த்வாத்3விலக்ஷணம்) இத்யாதி3. **(ஸாத்த்விகதயா ப்ரப3லைஶ்ச ஶாஸ்த்ரை:)** வேத3த்தில் ஸாத்விகருக்கு ஹிதானுஶாஸனம் பண்ணும் ஜ்ஞாநப4ாக3த்தாலும். 162. **"अग्नेः शिवस्य माहात्म्यं"** (அக்3நேஶ் ஶிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம்) இத்யாரப்4ய, 162. **"सात्त्विकेष्वथ कल्पेषु माहात्म्यमधिकं हरेः"** (ஸாத்த்விகேஷ்வத2 கல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதி4கம் ஹரே:) என்று ஶ்ரீமாத்ஸ்யபுராணத்திலே ஸத்வோத்3ரிக்தனன ப்3ரஹ்மாவின் வாக்யமாகையாலே ப்ரப3லமான ஶாஸ்த்ரங்களாலும். **(ப்ரக்2யாததை3வபரமார்த்த2 வித3ாம் மதைஶ்ச)** ப்ரக்2யாதமான தை3வத்தினுடைய யதா2ர்த்த2வித்துக்களுடைய மதங்களாலும். ஸ்ருஷ்டி வாக்யம், நாராயணனுவாகம், ஸுபா3லோபனிஷத், அந்தர்யாமிப்3ராஹ்மணாதி3களிலே ஸர்வாதி4கனக ப்ரஸித்3த4ன

उल्लङ्घितत्रिविधसीमसमातिशायि-
संभावनं तव परिब्रढिमस्वभावम् ।
मायाबलेन भवताऽपि निगूह्यमानं
पश्यन्ति केचिदनिशं त्वदनन्यभावाः ॥ १६ ॥

16. உல்லங்கி4தத்ரிவித4ஸீமஸமாதிஶாயி-
ஸம்ப4ாவநம் தவ பரிப்3ரடி4மஸ்வப4ாவம் ।
மாயாப3லேந ப4வதாऽபி நிகூ3ஹ்யமாநம்
பஶ்யந்தி கேசித3நிஶம் த்வத3நந்யப4ாவா: ॥

யிருக்கை. † ஏவம் விஶிஷ்டம் (த்வாம் ஆஸுரப்ரக்ருதய: பே3ாத்3து4மேவ ந ப்ரப4வந்தி) 157. " आसुरीं योनिमापन्नाः " (ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா:) இத்யாதி3. 15.

† (பா) ப்ரக்2யாததைத3வபரமார்த்த2வித்துக்கள் என்கிறது,—88. "ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:" என்கிற பராஶரப4க3வான், " யத்3வை கிஞ்ச மநுரவத3த் தத்3 பே4ஷஜம் " என்கிற மனு, வேத3ாசார்யனுன வேத3 வ்யாஸன், வாஜஸநேயப்ரஸித்3த4னுன யாஜ்ஞவல்க்யன், "நமஶ் ஶௌநகாய" என்று வைதி3காக்3ரேஸரர் சொல்லும் ஸ்ரீ ஶௌநகன், ஏவம்பூ4தனுன ஆபஸ்தம்ப3ன், அயோநிஜனுய் ஸ்ரீராமாயண ப்ரவர்த்தகனுன வால்மீகி; "ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ:" இதி வஸிஷ்ட2புலஸ்த்ய வரப்ரத3ாநஸித்3த4 தே3வதாபரமார்த்த2ஜ்ஞாந: பராஶர:; "ருக்மாப4ம் ஸ்வப்நதீ4க3ம்யம்" இதி மநு:; *8 "க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத் விஶுத்3தி4: பரமா மதா" இதி யாஜ்ஞவல்க்ய:; "தாமர்ச்சயேத் தாம் ப்ரணமேத்" இதி ஶௌநக:; 23. "பூ: ப்ராணிநஸ் ஸர்வ ஏவ கு3ஹாஶயஸ்ய" இத்யாபஸ்தம்ப3: ; " ப4வாந்நாராயணோ தே3வ: " இதி வால்மீகி: — என்கிற இவர்களே. ஏவம் விஶிஷ்டம் (த்வாம் ஆஸுரப்ரக்ருதய:) க்ரூரகர்மாக்களான பேர்கள் ஸர்வாதி4கரான தேவரீரை. (பே3ாத்3து4மேவ ந ப்ரப4வந்தி) அறிகைக்குத்தானே ஸமர்த்த2ர்களன்று. 157. "ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா:" இத்யாதி3.

16. பதவுரை:— உல்லங்கி4த — கடக்கப்பட்ட, த்ரிவித4 ஸீம—(காலம், தே3ஶம், வஸ்து என்னும்) மூன்றுவித4மான அளவுகளையுடையதும், (உல்லங்கி4த) ஸம அதிஶாயி ஸம்ப4ாவநம்-(கடக்கப்பட்ட) 'ஒத்தார் மிக்காரை உடையதோ ?' என்னும் ஸந்தே3ஹத்தையுடையதுமான, தவ பரிப்3ரடி4ம ஸ்வப4ாவம்—உன்னுடைய ப்ரபு4த்வத்தை, மாயா ப3லேந— ஆஶ்சர்யமான ஶக்தியினுலே, ப4வதா நிகூ3ஹ்யமாநம் அபி—உன்னுல் மறைக்கப்பட்டபோதிலும், த்வத் அநந்ய ப4ாவா: — உன்னையொழிய வேறு நினைவில்லாதவர்களான, கேசித்—சில மஹாத்மாக்கள், அநிஶம்—எல்லாக்காலமும், பஶ்யந்தி—காண்கிருர்கள்.

அவ:— (உல்லங்கி4தேத்யாதி3) 163. " महात्मानस्तु मां " (மஹாத்மாநஸ்து மாம்) இத்யாதி3களில் சொல்லுகிறபடியே உன்னைப்பெறும் ஸத்ப்ரக்ருதிகள் காணப்பெறுவதே! என்றும், a "யாருமோர் நிலைமையன் என அறிவெளிய எம் பெருமான்" என்று அது தன் பேறென்றும் இருக்கிருர்.

வ்யா:— (உல்லங்கி4தேத்யாதி3) த்ரிவித4பரிச்சே2த ரஹிதமாய், ஸமாதி4கஸம்ப4ாவனையும் கடந்துள்ள உன்னுடைய ப்ரபு4த்வத்தை. விபு4த்வாத் தே3ஶபரிச்சே2த3 ரஹித:; நித்யத்வாத் காலபரிச்சே2த3ரஹித:; ஸர்வப்ரகாரித்வேந ப்ருத2க்ஸ்தி2தி யோக்3யவஸ்த்வந்தராப4ாவாத் வஸ்து பரிச்சே2த3ரஹித:; ஸத்3ருக்3வஸ்த்வந்தராப4ாவாத் துலயா ப்ரஸ்த2ாதி3நா வா பரிச்சே2த3ரஹித இதி வா; அத ஏவ ஸமாதி4கத3ரித்3ர:. (மாயாப3லேந) ப4க3வத்ஸ்வரூபத்தை மறைக்கும் ப்ரக்ருதி ப3லத்தாலே என்னுதல்; தி3வ்யவிக்3ரஹத்தை இதரஸஜாதீயமாக்கும் ஆஶ்சர்ய ஶக்தியோக3த்தாலே என்னுதல். (ப4வதாபி நிகூ3ஹ்யமாநம்) 164. "आत्मानं मानुषं मन्ये" (ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே), 165. " अहं वो बान्धवो जातः " (அஹம் வோ பா3ந்த4வோ

a திருவாய் 1-3-4.

यदण्डमण्डान्तरगोचरं च यद्दशोत्तराण्यावरणानि यानि च।
गुणाः प्रधानं पुरुषः परं पदं परात्परं ब्रह्म च ते विभूतयः ॥१७॥

17. யத3ண்ட3மண்ட3ாந்தரகோ3சரஞ்ச யத்
த3ஶோத்தராண்யாவரணாநி யாநி ச।
கு3ணா: ப்ரத4ாநம் புருஷ: பரம் பத3ம்
பராத்பரம் ப்3ரஹ்ம ச தே விபூ4தய: ॥

ஜாத:) என்று a ஆட்பார்த்துழிதரும் உன்னாலே மறைக்கப்பட்டதேயாகிலும். (பஶ்யந்தி கேசித3நிஶம் த்வத3நந்ய பா4வா:) ஸத்ப்ரக்ருதிகளாயிருப்பார் சில மஹாத்மாக்கள் ஸர்வகாலமும் உள்ளபடி காணுகின்றார்கள். (த்வத3நந்ய பா4வா:) * உன்னையொழிய வேறு நினைவில்லாதவர்கள் என்னுதல்; உன்னையொழிய உபாயாந்தரமறியாதவர்கள் என்னுதல்; இப்படிகளாலே ஜ்ஞாநத்துக்கு உன்னையொழிய விஷயாந்தரமில்லாதவர்கள் என்னுதல். 16.

17. பதவுரை:—யத் அண்ட3ம்-எது ப்3ரஹ்மாண்ட3மோ, அண்ட3ாந்தர கோ3சரம் ச யத்—அண்ட3த்திற்குள் இருப்பது எதுவோ, த3ஶ உத்தராணி ஆவரணாநி ச யாநி—ஒன்றுக்கொன்று பத்து மடங்கு அதி4கமாயிருக்கும் ஆவரணங்களும் எவையோ (ஆகிய இவையும்), கு3ணா:—ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்னும் கு3ணங்களும், ப்ரத4ாநம்—ப்ரக்ருதியும், புருஷ:—ஜீவஸமஷ்டியும், பரம் பத3ம்—ஸ்ரீ வைகுண்ட2மும், பராத் பரம்—(ப்3ரஹ்மாதி3களைக்காட்டிலும்) மேலான முக்தர்களைக்காட்டிலும் மேலான நித்ய ஸூரிஸமூஹமும், ப்3ரஹ்ம ச—தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹமும், தே விபூ4தய:—உனக்கு ஶரீரங்கள்.

* (பா) உன்னையொழிய வேறு பரத்வபு3த்3தி4யில்லாதவர்கள் என்னுதல்; உன்னையொழிய உபாயாந்தரமறியாதவர்கள் என்னுதல்; "க்ரியதாமிதி மாம் வத3" என்று உன்னையொழிய வேறு விஷயம் அறியாதவர்கள் என்னுதல்.

a நான் திருவ-60.

அவ:— (யத3ண்ட3மிதி) கீழ் ப்ரதிபாதி3த்த ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4தயா அபேக்ஷிதமான ஈஶித வ்யஜாதத்தை ப்ரபஞ்சீகரிக்கிறார்.

வ்யா:— (யத3ண்ட3ம்) சதுர்த3ஶபு4வநாத்மகமான அண்ட3ம் ஒன்றாக, 166. "अण्डानान्तु सहस्राणां" (அண்ட3ாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம்) இத்யாதி3களிற்படியே அண்ட3 ஸமூஹம் யாதொன்று. (அண்ட3ாந்தரகோ3சரஞ்ச யத்) அண்ட3ாதி4ப த்ரிலோகேஶ்வர தி3க்பால நரபதி ப்ரமுக2மாய், ஸ்த2ாவரஜங்க3மாத்மகமான அண்ட3ாந்தர்வர்த்தி ஸமூஹம் யாதொன்று. (த3ஶோத்தராணீத்யாதி3) மேன்மேலும் த3ஶகு3ணிதமான வாரிவஹ்ந்யநிலாகாஶங்களும், பூ4தாதி3யும், மஹானும்; கார்யோந்முக2மான ப்ரக்ருத்யம்ஶமான ஆவரணங்கள் யாவை சில. (கு3ணா:) அது சேதநரை ப3ந்தி4ப்பது கு3ணத்3வாராவாகையாலே, ப3ந்த4காரணமான ஸத்வாதி3கள். (ப்ரத4ாநம்) அவிக்ருதப்ரக்ருதிப்ரதே3ஶம். "கு3ணா: ப்ரத4ாநம்" என்று கு3ணகு3ணிகளைப் பிரித்துப்பேசுகிறது, கு3ணங்களையே ஜக3த்காரணமாகச் சொன்ன ஸாங்க்2யமதம் அவைதி3கமென்கைக்காக. (புருஷ:) * ப3த்3த4ாத்மஸமஷ்டி:; "அண்ட3ாந்தரகோ3சரம்" என்று வ்யஷ்டியைச் சொல்லுகையாலே, இது ஸமஷ்டி விஷயம். (பரம் பத3ம்) கார்யகாரணோப4யாவஸ்த2 ப்ரக்ருத்யாஶ்ரயாத் க்ஷேத்ரஜ்ஞாத் ஆநந்த3ாத் பரமம் பத3ம்; 167. "हिरण्मये परे लोके" (ஹிரண்மயே பரே லோகே) இத்யாரப்4ய, 167. "ज्योतिषां ज्योतिस्तद्यदात्मविदो विदुः" (ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஸ்தத் யதா3த்மவிதோ3 விது3:), 168. "परमे व्योमन्" (பரமே வ்யோமந்), 26. "सोऽश्नुते" (ஸோऽஶ்நுதே), 138. "त्रिपादस्यामृतं दिवि" (த்ரிபாத3ஸ்யா

* (பா) கார்யகாரணோப4யாவஸ்த2 ப்ரக்ருத்யாஶ்ரய க்ஷேத்ரஜ்ஞர்; "க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஆத்மா புருஷ:" என்னக்கடவதிறே.

वशी वदान्यो गुणवानृजुश्शुचिः मृदुर्दयालुर्मधुरः स्थिरस्समः।
कृती कृतज्ञस्त्वमसि स्वभावतस्समस्तकल्याणगुणामृतोदधिः॥१८॥

ம்ருதம் தி3வி), 169. "**यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः**" (யத்ர பூர்வே ஸாத்4யா: ஸந்தி தே3வா:), 170. "**अत्यर्कानलदीप्तं तत्स्थानं विष्णोर्महात्मनः। स्वयैव प्रभया राजन्! दुष्प्रेक्ष्यं देवदानवैः॥ — तत्र गत्वा पुनर्नेमं लोकमायान्ति भारत॥**" (அத்யர்க்காநலதீ3ப்தம் தத் ஸ்த2ாநம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந:। ஸ்வயைவ ப்ரப4யா ராஜந் து3ஷ்ப்ரேக்ஷம் தே3வதா3நவை: ॥ ... தத்ர க3த்வா புநர்நேமம் லோகமாயாந்தி ப4ாரத ॥) இத்யாதி3பி4: உக்தா த்ரிபாத்3விபூ4தி:. (**பராத் பரம்**) ப்3ரஹ்மாதி3களில் பரா முக்தர்; அவர்களில் பரர் நித்ய ஸித்3த4ர். (**ப்3ரஹ்ம ச**) ஶுத்3த4ஸத்வமயமாய், பரஞ்ஜ்யோதிர்மயமாய், ஸௌந்த3ர்யஸௌகுமார்யாதி3கல்யாணகு3ணோபேதமாய், ப்3ருஹத்த்வ, ப்3ரும்ஹணத்வகு3ணயோக3த்தாலே ப்3ரஹ்மஶப்3த3 வாச்யமான தி3வ்யவிக்3ரஹம். 171. "**स परस्सर्वशक्तीनां ब्रह्मणस्समनन्तरम्। मूर्तं ब्रह्म**" (ஸ பரஸ் ஸர்வஶக்தீநாம் ப்3ரஹ்மணஸ் ஸமநந்தரம்। மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம), 172. "**शान्तानन्तमहाविभूति परमं यत् ब्रह्म रूपं हरेर्मूर्तं ब्रह्म ततोऽपि तत्प्रियतरं रूपं यदत्यद्भुतम्।**" (ஶாந்தாநந்தமஹாவிபூ4தி பரமம் யத் ப்3ரஹ்ம ரூபம் ஹரேர்மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம ததோऽபி தத்ப்ரியதரம் ரூபம் யத3த்யத்3பு4தம்।) இத்யாதி3. (**தே. விபூ4தய:**) விபூ4திஶரீரஶப்3த3ங்கள் பர்யாயமாகையாலே, ஶரீரதயா ஶேஷங்கள். 173. "**विभूतयो हरेरेता जगतस्सृष्टिहेतवः**" (விபூ4தயோ ஹரேரேதா ஜக3த: ஸ்ருஷ்டிஹேதவ:), 24. "**यानि मूर्तान्यमूर्तानि यान्यत्रान्यत्र वा क्वचित्। सन्ति वै वस्तुजातानि तानि सर्वाणि तद्वपुः॥**" (யாநி மூர்த்தாந்யமூர்த்தாநி யாந்யத்ராந்யத்ர வா க்வசித்॥ ஸந்தி வை வஸ்துஜாதாநி தாநி ஸர்வாணி தத்3வபு: ॥), 174. "**तत्सर्वं वै हरेस्तनुः**" (தத் ஸர்வம் வை ஹரேஸ்தநு:) இத்யாதி3பி4: விபூ4திஶரீரஶப்3த3யோ: பர்யாயத்வம் ஶாஸ்த்ரேஷு ப்ரஸித்3த4ம். 17.

18. வஶீ வதா3ந்யோ கு3ணவாந் ருஜுஶ் ஶுசிர்
ம்ருது3ர்த3யாளுர் மது4ரஸ்ஸ்தி2ரஸ் ஸம: ।
க்ருதீ க்ருதஜ்ஞஸ்த்வமஸி ஸ்வப4ாவதஸ்
ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாம்ருதோத3தி4: ॥

---

18. **பதவுரை:— வஶீ** — (ஆஶ்ரிதர்களுக்கு) வசப்பட்டிருப்பவனாய், **வதா3ந்ய:**—(தன்னையே தமர்க்கு நல்கும்) வள்ளலாய், **கு3ணவாந்**—ஸௌஶீல்யகு3ணத்தை உடையவனாய், **ருஜு:**—(மனோவாக்காயங்களால்) ஒருபடிப்பட்டிருப்பவனாய், **ஶுசி:** — (நிர்ஹேதுகமாக உபகரிக்கும்) ப4ாவஶுத்3தி4யை உடையவனாய், **ம்ருது3:** — அடியார்களின் பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாதவனாய், **த3யாளு:** — (ஆஶ்ரிதருடைய து3:க்க2த்தை ஸஹிக்கமாட்டாத) த3யையை உடையவனாய், **மது4ர:**—இனியவனாயிருப்பவனாய், **ஸ்தி2ர:**—(அடியார்களை) ரக்ஷிக்கும் விஷயத்தில் அசைக்கமுடியாதவனாய், **ஸம:** — (ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் எல்லாருக்கும்) ஸமனாய், **க்ருதீ** — (ஆஶ்ரிதர்களுடைய காரியங்களைத் தன்னுடையவையாக நினைத்துக்) காரியம் செய்பவனாய், **க்ருதஜ்ஞ:**—ஆஶ்ரிதர் செய்த சிறிய ஆநுகூல்யத்தையும் பெரிதாக நினைத்திருப்பவனாயிருக்கும், **த்வம்** — நீ, **ஸ்வப4ாவத:** — இயற்கையாகவே, **ஸமஸ்த கல்யாண கு3ண அம்ருத உத3தி4: அஸி**—எல்லாக் கல்யாணகு3ணங்களுக்கும் அமுதக்கடலாயிருக்கிறாய்.

அவ:—(வஶீத்யாதி3) கீழ் ஶரண்யனுடைய உத்கர்ஷம் சொல்லி, இதில், உப4யவிபூ4தி நாத2னை நம்மால் கிட்டலாமோ? என்று கூசாதபடி, ஆஶ்ரிதருக்கு இழியும் துறையான கல்யாணகு3ணங்களிலே பன்னிரண்டு கு3ணங்களை அருளிச்செய்கிறார். அத2வா, கீழ் ஸர்வேஶ்வரத்வம் சொல்லிற்றாய், இனி சொல்ல ப்ராப்தமான ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாத்மகதையை அருளிச்செய்கிறார் என்றுமாம்.

வ்யா:— (வஶீ) கீழ்ச்சொன்ன ஈஶிதவ்யதையைத் தன் வஶத்திலே நடத்தி வர்த்திக்குமென்கை. இத்தாலும் ஸ்வதந்த்ரன் பக்கலிலே கு3ணம் கிடந்து பெருவிலையனுமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. 175. "सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः" (ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந:), 176. "जगद्वशे वर्ततेदं" (ஜக3த்3வஶே வர்த்ததேத3ம்). அத2வா, தன்னுடைய திருவடிகளிலே ஆனுகூல்யமுடையார் வஶத்திலே தாழநிற்குமென்றுமாம். 177. "इमौ स्म मुनिशार्दूल किङ्करौ समुपस्थितौ। आज्ञापय यथेष्टं वै शासनं करवाव किम्॥" (இமௌ ஸ்ம முநிஶார்தூ3ல! கிங்கரௌ ஸமுபஸ்தி2தௌ। ஆஜ்ஞாபய யதே2ஷ்டம் வை ஶாஸநம் கரவாவ கிம்॥) 178. "आज्ञापय महाबाहो! ब्रूहि यत्ते विवक्षितम्" (ஆஜ்ஞாபய மஹாபா3ஹோ ப்3ரூஹி யத்தே விவக்ஷிதம்), 179. "स्वयमेव हरिर्वव्रे विप्रपादावनेजनं" (ஸ்வயமேவ ஹரிர்வவ்ரே விப்ரபாதா3வநேஜநம்), 180. "अनन्याधीनत्वं" (அநந்யாதீ4நத்வம்) இத்யாதி3. ஆஶ்ரித பரதந்த்ரனுயிருக்கும் இருப்பு பிறர்க்காகவென்றால், நியாமகரில்லாமையாலே ஸ்வதந்த்ரகார்யமாயிருக்கும். (வதா3ந்ய:) இப்படி ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனுய்ச்செய்யும் கார்யம் ஏதென்னில்; தன்னையும் தன் உடைமையையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஔதா3ர்யத்தைச் சொல்லுகிறது. 181. "प्रियवाग्दानशीलश्च वदान्यः परिकीर्तितः" (ப்ரியவாக்3தா3நஶீலஶ்ச வதா3ந்ய: பரிகீர்த்தித:) 182. "य आत्मदा बलदाः" (ய ஆத்மதா3 வலதா3:) 183. "स सर्वानर्थिनो दृष्ट्वा समेत्य प्रतिनन्द्य च" (ஸ ஸர்வாநர்த்தி2நோ த்3ருஷ்ட்வா ஸமேத்ய ப்ரதிநந்த்3ய ச) 184. "उदारस्सर्व एवैते" (உதா3ராஸ் ஸர்வ ஏவைதே) 185. "न ते रूपं" (ந தே ரூபம்). (கு3ணவாந்) தன்னையும் தன் உடைமையையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்குமிடத்தில், அவர்கள், தன்னையும், தங்கள் சிறுமையையும் பார்த்துப் பிற்காலியாமே, அவர்களளவாகத் தன்னை அமைக்கும் ஶீலம். 158. "महतो मन्दैः" (மஹதோ மந்தை3:) கு3ணப்ரகரணமாகையாலே, கு3ணவானென்கிறது கு3ணஸாமான்யத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; கு3ணவிஶேஷத்தைச்

சொல்லுகிறது. 'கு3ண்யத இதி கு3ண:' என்கிறபடியே, அனுஸந்தா4தாவுக்கு எப்போதுமொக்க விடவொண்ணுமையாலே ஶீலத்தை கு3ணஶப்3த3த்தாலே சொல்லுகிறது. ஸாலஶப்3த3ம் வ்ருக்ஷஸாமாந்யவாசியாயிருக்கிறது, வ்ருக்ஷவிஶேஷத்தைக் காட்டுகிறுப்போலே. 80. "अजायमानः" (அஜாயமாந:), 186. "को न्वस्मिन् सांप्रतं लोके गुणवान्" (கோ ந்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே கு3ணவாந்) என்று தொடங்கி 186. "इक्ष्वाकुवंशप्रभवः" (இக்ஷ்வாகுவம்ஶப்ரப4வ:) 187. "बभूव गुणवत्तरः। स हि देवैरुदीर्णस्य" (ப3பூ4வ கு3ணவத்தர:। ஸ ஹி தே3வைருதீ3ர்ணஸ்ய) என்கிறபடியே, ஶீலகார்யம் அவதாரம் என்கை. (ருஜு:) இப்படித் தன்னை அமைத்துக்கொண்டு பொருந்தும்போது, அவர்கள் நாநா ருசிகளாகையாலே, மேட்டிலே விரகாலே நீர் ஏற்றுமாபோலே, அவர்கள் செவ்வைக்கேடே செவ்வையாம்படி செவ்வியனுகை. ஆர்ஜவமாவது:— ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் மநோவாக்காயங்களால் ஏகரூபனுகை. 188. "यज्जातीयो यादृशो यत्स्वभावः...तज्जातीयः तादृशः तत्स्वभावः" (யஜ்ஜாதீயோ யாத்3ருஶோ யத்ஸ்வப4ாவ:......தஜ்ஜாதீய: தாத்3ருஶ: தத்ஸ்வப4ாவ:), 189. "तद्वै तथास्तु कतमोऽयमहो स्वभावो यावान् यथाविधगुणो भजते भवन्तम्। तावांस्तथाविधगुणस्तदधीनवृत्तिः संश्लिष्यसि त्वमिह तेन समानधर्मा॥" (தத்3வை தத2ாஸ்து கதமோऽயமஹோ ஸ்வப4ாவோ யாவாந் யத2ாவித4கு3ணோ ப4ஜதே ப4வந்தம்। தாவாம்ஸ்தத2ாவித4கு3ணஸ் தத3தீ4ந வ்ருத்தி: ஸம்ஶ்லிஷ்யஸி த்வமிஹ தேந ஸமாநத4ர்மா॥) (ஶுசி:) இப்படி உபகரிக்குமிடத்தில் ஒரு ப்ரயோஜனத்தைக் கணிசியாதே, வெறும்புறத்தில் உபகரிக்கும் பா4வஶுத்3தி4யைச் சொல்லுகிறது. 190. "योऽर्थे शुचिः स हि शुचिः" (யோऽர்த்தே2 ஶுசி: ஸ ஹி ஶுசி:) நித்யஸம்ஸாரியை ஸ்வஸம்ப3ந்த4மே ஹேதுவாக நித்யஸூரிகளோடு ஒரு கோவையாக்கவல்ல பாவனத்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுமாம். 191. "पावनस्सर्वलोकानां त्वमेव रघुनन्दन" (பாவந: ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ ரகு4நந்த3ந); கர்மகாண்டே3,

192. "भक्तिरष्टविधा ह्येषा यस्मिन् म्लेच्छेपि वर्तते। स विप्रेन्द्रो मुनिः श्रीमान् स यतिस्स च पण्डितः॥ मया पूज्यस्सदा चासौ मद्भक्तः श्वपचोऽपि यः। तस्मै देयं ततो ग्राह्यं स च पूज्यो यथा ह्यहम्॥" (ப$_4$க்திரஷ்டவித$_4$ா ஹ்யேஷா யஸ்மிங் ம்லேச்சே$_2$ऽபி வர்த்ததே। ஸ விப்ரேந்த்$_3$ரோ முநிஶ் ஸ்ரீமாங் ஸ யதிஸ் ஸ ச பண்டி$_3$த:॥ மயா பூஜ்ய: ஸத$_3$ா சாஸௌ மத்$_3$ ப$_4$க்த: ஶ்வபசோऽபி ய:। தஸ்மை தே$_3$யம் ததோ க்$_3$ரா ஹ்யம் ஸ ச பூஜ்யோ யத$_2$ா ஹ்யஹம்॥). (ம்ருது$_3$:) ஸம்ஶ்லேஷத்தில் இப்படி இருக்கிறவன் இவர்கள் விஶ்லேஷத்தில் ஆற்றமாட்டான் என்கிறது. ஆத்ம கு$_3$ணப்ரகரணமாகையாலே மானஸதௌ$_2$ர்ப$_3$ல்யத்தைச் சொல்லுகிறது. 193. "नैव दंशान्न मशकान्" (நைவ த$_3$ம்ஶாங் ந மஶகாங்), 194. "न जीवेयं क्षणमपि" (ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி), 195."अवगाह्यार्णवं स्वप्स्ये" (அவக$_3$ாஹ்யார்ணவம் ஸ்வப்ஸ்யே). (த$_3$யாளு:) ஆஶ்ரிதவிஷயது$_3$:க்க$_2$த்தில் அஸஹனுயிருக்கை. த$_3$யை—பரது$_3$:க்க$_2$ாஸஹத்வம். 118. "स एकाकी न रमेत" (ஸ ஏகாகீ ந ரமேத), 196. "व्यसनेषु मनुष्याणां" (வ்ய ஸநேஷு மநுஷ்யாணும்). இது ஸர்வஸாத$_4$ாரணமானுல் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் க்ருபை அவாங்மநஸகோ$_3$சரமிறே. 197. "प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थं" (ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத் யர்த்த$_2$ம்) இதி; 198. "स्त्री प्रणष्टेति कारुण्यात्" (ஸ்த்ரீ ப்ரணஷ்டேதி காருண்யாத்), 199. "स तं निपतितं" (ஸ தம் நிபதிதம்) இத்யாதி$_3$. (மது$_4$ர:) நிர்த$_3$யனுனுலும் விட வொண்ணுத ஸாரஸ்யத்தைச் சொல்லுகிறது. நாநாவித$_4$ ருசிகளான ஜந்துக்களுக்கு அவ்வவர் நிலைகளிலே இனியனு யிருக்கை. 116. "रसो वै सः" (ரஸோ வை ஸ:) 116. "एष ह्येवानन्दयाति" (ஏஷ ஹ்யேவாநந்த$_3$யாதி) 116. "रसं ह्येवायं लब्ध्वानन्दी भवति" (ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்$_3$த்$_4$வாநந்தீ$_3$ ப$_4$வதி) இத்யாத$_3$ய:. (ஸ்தி$_2$ர:) இப்படி ஸர்வரஸிகனுயிருக் கிறவன் பக்கலிலே அல்பானுகூல்யம் பண்ணினுருக்கு, தனக்கு அந்தரங்க$_3$ரானுர் விரோதி$_4$களானுலும் அவர்க ளால் அப்ரகம்ப்யனுயிருக்கை. 200. "न त्यजेयं कथञ्चन" (ந த்யஜேயம் கத$_2$ஞ்சந), 201. "अभयं सर्वभूतेभ्यः" (அப$_4$யம் ஸர்வபூ$_4$தேப்$_4$ய:) a "என்னடியார் அது செய்யார்". (ஸ்தி$_2$ர:) ஆஶ்ரிதருடைய ப்ராதிகூல்யங்களாலும் அவி க்ருதனுயிருக்குமென்றுமாம். (ஸம:) ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில், ஜ்ஞாநவ்ருத்தாதி$_3$களில் குறைந்திருந்தார்களேயாகிலும், ஆஶ்ரயணீயத்வே ஸமனுகை. 202. "समोऽहं सर्वभूतेषु" (ஸமோऽஹம் ஸர்வபூ$_4$தேஷு), b "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்", c "கொள்கை கொளாமை இலாதான்" (க்ருதீ) கர்த்தும் உத்$_3$யுக்தவாங். இப்படி ஆஶ்ரயித்தால், அவருடைய கர்த்தவ்யாம்ஶமெல்லாம் தனக்கே அனுஷ்டே$_2$யம் என்று இருக்கும்; "ஆதி$_3$கர்மணி க்த:". / ஆஶ்ரிதர் தன்னை லபி$_4$த் தால், இழந்தவர்கள் பெற்றாராயிருக்குமதன்றிக்கே தன் பேருயிருக்கை. 203. "अभिषिच्य च" (அபி$_4$ஷிச்ய ச), 204. "तव चार्थः प्रकल्पते" (தவ சார்த்த$_2$: ப்ரகல்பதே). (க்ருதஜ்ஞ:) இப்படித் தான் அவர்களுக்கு எல்லா உபகாரங்களைப் பண்ணினுலும், அவர்கள் அடியில் பண்ணின அல்பானு கூல்யத்தைக் * குவாலாக நினைத்திருக்கும். அவர்கள் பண்ணும் அபகாரமும் அறியான். 205. "अविज्ञाता सहस्रांशुः" (அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஶு:). தான் பண்ணின உபகார மும் அறியான். 206. "ऋणं प्रवृद्धमिव मे हृदयान्नापसर्पति" (ருணம் ப்ரவ்ருத்$_3$த$_4$மிவ மே ஹ்ருத$_3$யாந்நாபஸர்ப்பதி) என்றிருக்குமவன். அவர்கள் திறத்தில் தான் செய்யப் பெருத குறையை நினைத்திருக்கும் என்றுமாம். 207. "शिरसा याचतः" (ஶிரஸா யாசத:). (த்வமஸி) ஆஶ்ரயத்தில் நலங்கள் கு$_3$ணம்பெருதபடி இருக்குமென்னுதல்; இக்

/ (அதி$_4$கபாட$_2$ம்) "ந ஸ்மரத்யபகாராணும் ஶதமப்யாத் மவத்தயா। கத$_2$ஞ்சிது$_3$பகாரேண க்ருதேநைகேந துஷ்யதி॥ உச்யமாநோऽபி பருஷம் நோத்தரம் ப்ரதிபத்$_3$யதே॥".

* குவாலாக — பெரிதாக.

a பெரியாழ்வார்திருமொழி 4-9-2. b திருவாய் 1-6-3. c திருவாய் 1-6-5.

उपर्युपर्यब्जभुवोऽपि पूरुषान्प्रकल्प्य ते ये शतमित्यनुक्रमात् ।
गिरस्त्वदेकैकगुणावधीप्सया सदा स्थिता नोद्यमतोऽतिशेरते ॥ १९ ॥

19. உபர்யுபர்யப்3ஜபு4வோऽபி பூருஷாந்
ப்ரகல்ப்ய தே யே ஶதமித்யநுக்ரமாத் ।
கி3ரஸ் த்வதே3கைககு3ணாவதீ4ப்ஸயா
ஸதா3 ஸ்தி2தா நோத்3யமதோऽதிஶேரதே ॥

கு3ணங்களும் தன்னைப்பற்றி நிறம்பெறும்படி ஸ்ப்ருஹணீய மாயிருக்கும் என்னுதல். (**ஸ்வப4ாவத:**) இக்கு3ணங்கள் ஆவித்3யகமன்று என்னுதல்; ஆவித்3யகம் — அவித்3யா கல்பிதம். ஔபாதி4கம் என்னலாகாதபடி §நைஸர்க்கி2கம் என்னுதல். (**ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாம்ருதோத3தி4:**) எல்லா கு3ணங்களும் கல்யாணமாய், நிரதிஶயபோ4க்3யங்களுமாய், அனுப4விக்க இழிந்தார்க்குக் கரைகாணவொண்ணுமைக்கு ஒரு கடலென்னுமத்தனை என்கிருர். 108. "**मतिक्षयान्निवर्तन्ते न गोविन्दगुणक्षयात्**" (மதிக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே ந கோ3விந்த3-கு3ண க்ஷயாத்). 18.

19. **பதவுரை:—** அப்3ஜபு4வ: உபரி உபரி அபி—ப்3ரஹ்மாக்களுக்கு மேலும் மேலும், தே யே ஶதம் இதி அநுக்ரமாத்—"தே யே ஶதம்" என்று அடிக்கடி படிப்பதன் மூலம், பூருஷாந் ப்ரகல்ப்ய—ப்3ரஹ்மாக்களைக் கற்பித்து, த்வத் ஏகைக கு3ண அவதி4 ஈப்ஸயா—உன்னுடைய ஒவ்வொரு கு3ணத்தினுடையவும் எல்லையைக் காண்கையிலே இச்சை2யாலே, ஸதா3 ஸ்தி2தா:—எப்போதும் இருக்கின்றவையான, கி3ர:—வேத3வாக்கியங்களானவை, உத்3யமத:—ஆரம்ப4த3ஶையைக் கடந்து, ந அதிஶேரதே—மேல் செல்லவில்லை.

அவ:— (**உபர்யுபரி**) இக்கு3ணங்களுக்கு ஸங்க்2யையில்லாதவோபாதி, ஓரோ கு3ணங்களுக்கு அவதி4யில்லை என்கிருர்.

§ நைஸர்க்கி2கம் — இயற்கையானது.

வ்யா:— (**அப்3ஜபு4வ: உபர்யுபரி தே யே ஶதமித்யநுக்ரமாத் பூருஷாந் ப்ரகல்ப்ய**) திருநாபீ4கமலத்திலே அவ்யவதா4நேந பிறந்து, அவனோடே ஓதின சதுர்முக2னுக்கு மேலே, அவனை மனுஷ்யர் கோடியிலே நிறுத்தி, 'தே யே ஶத'க்ரமத்தாலே மனுஷ்யக3ந்த4ர்வாதி3 ப்3ரஹ்மாந்தமாக, அநந்தாவதி4ஸித்3த்4யர்த்த2மாக ப்3ரஹ்மாக்களைக் கற்பித்து. (**ஏகைககு3ணாவதீ4ப்ஸயா ஸதா3 ஸ்தி2தா கி3ர:**) ஆனந்த3கு3ணம் ஒன்றையும் எல்லை காண்கையிலே இச்சை2யாலே உத்3யோகி3த்து, ஸர்வகாலமும் ஸ்தி2தைகளான வைதி3க கீ3ர்களானவை. 'ஏகைக' என்கையாலே, ஜ்ஞாநாநந்தா3வஹமான யுவத்வாதி3களை நினைக்கிறது. 'ஸதா3 ஸ்தி2தா கி3ர:' என்று நித்யத்வாபௌருஷேயத்வங்களைச் சொல்லிற்ருகவுமாம். வேதா3க்ஷரராஶியென்றதே, கீ3ர்கள் என்கிறது, 208. "**वेदशब्देभ्य एवादौ**" (வேத3ஶப்3தே3ப்4ய ஏவாதௌ3) என்கிறபடியாலே லௌகிகஶப்3த3ங்களும் வைதி3கஶப்3த3ங்களாகையாலே சொல்லுகிறது. அவை அந்த கு3ணங்களைக் கண்டபடி யென்? என்னில்: (**நோத்3யமதோऽதிஶேரதே**) உத்3யோக3த3ஶையான இதொழிய, மேல் கால்வாங்கிற்றினவில்லை. 209. "**सैषानन्दस्य मीमांसा भवति**" (ஸைஷாநந்த3ஸ்ய மீமாம்ஸா ப4வதி) இத்யாரப்4ய, 209. "**स एको ब्रह्मण आनन्दः**" (ஸ ஏகோ ப்3ரஹ்மண ஆநந்த3:) இதி. (**யுவா ஸ்யாத்**) ஸ்வரூபகு3ணங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாதல்; யுவத்வத்தால் வந்த தேஜஸ்ஸைச் சொல்லுதல். 'அத்4யாயக' இதி ஜ்ஞாநம்; 'ஆஶிஷ்ட2' இதி ஶக்தி:; 'த்3ரடி4ஷ்ட2' இதி வீர்யம்; 'ப3லிஷ்ட2' இதி ப3லம்; 'தஸ்யேயம்' இதி ஐஶ்வர்யம். 210. "**त्रय्युद्यता तव युवत्वमुखैर्गुणौघैः**" (த்ரய்யுத்3யதா தவ யுவத்வமுகை2ர் கு3ணௌகை4:) இத்யாத3ய:. (**உத்3யமத:**) உத்3யோகா3த். (**நாதிஶேரதே**) அதிக்ரமணஸமர்த்தா2 ந ப4வந்தி. 19.

त्वदाश्रितानां जगदुद्भवस्थितिप्रणाशसंसारविमोचनादयः ।
भवन्ति लीला विधयश्च वैदिकास्त्वदीयगम्भीरमनोनुसारिणः ॥ २० ॥

20. த்வதா3ஶ்ரிதாநாம் ஜக3து3த்3ப4வஸ்தி2தி-
ப்ரணாஶஸம்ஸாரவிமோசநாத3ய: ।
ப4வந்தி லீலா வித4யஶ்ச வைதி3காஸ்
த்வதீ3யக3ம்பீ4ரமநோநுஸாரிண: ॥

---

20. பதவுரை (1):— த்வதா3ஶ்ரிதாநாம் — (பிரமன் முதலிய) உன்னுடைய அடியார்களுக்கு, ஜக3த் உத்3ப4வ ஸ்தி2தி ப்ரணாஶ ஸம்ஸார விமோசந ஆத3ய:—உலகத்தைப் படைப்பது, காப்பது, அழிப்பது, ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டு விப்பது முதலியவை, லீலா: ப4வந்தி—விளையாட்டாக இருக்கின்றன; வைதி3கா: வித4ய: ச—வேத3 விதி4களும் த்வதீ3ய க3ம்பீ4ர மநோநுஸாரிண: ப4வந்தி—உன்னுடைய அடியார்களுடைய க3ம்பீ4ரமான திருவுள்ளத்தைப் பின் செல்லுகின்றவைகளாக இருக்கின்றன.

பதவுரை (2):— ஜக3த் உத்3ப4வ ஸ்தி2தி ப்ரணாஶ ஸம்ஸார விமோசந ஆத3ய:—உலகத்தைப் படைப்பது, காப்பது அழிப்பது, ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவிப்பது முதலிய லீலா:—(உன்னுடைய) விளையாட்டுகள், த்வத் ஆஶ்ரிதநாம் ப4வந்தி — உன்னுடைய அடியார்களுக்காக ஆகின்றன ; வைதி3கா: வித4ய: ச — வேத3விதி4களும், த்வதீ3ய க3ம்பீ4ர மநோநுஸாரிண: ப4வந்தி — உன்னுடையதான க3ம்பீ4ரமான திருவுள்ளத்தைப் பின் செல்லுகின்றவைகளாக இருக்கின்றன.

அவ:— (த்வதா3ஶ்ரிதாநாமிதி) கீழ்ச்சொன்ன கு3ணங்களுக்கு போ4க்தாவான ஆஶ்ரிதர் பெருமையை அருளிச் செய்கிறார். 211. "अस्मिन्नस्य च तद्योगं शास्ति" (அஸ்மிந்நஸ்ய ச தத்3யோக3ம் ஶாஸ்தி) என்று இவனாலே வந்த பெருமையை உடையவர்கள் அளவு இதுவானால், அவர்

பெருமை பரிச்சே2தி3க்கவொண்ணாது என்னுமிடம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்3த4மன்றோ என்கிறார் என்றுமாம்.

வ்யா:— (த்வதா3ஶ்ரிதாநாம்) ப்3ரஹ்மருத்3ராதீ3நாம் ஸநகாதீ3நாம் ச. தேவரை தூரநின்று ஆஶ்ரயிக்கிற ப்3ரஹ்மாதி3கள், ஸ்ருஷ்டிஸ்தி2திஸம்ஹாரங்களை உபதே3ஶக்ரமத்தாலே பெற்று, ஸம்ஸாரவிமோசநத்தையும் பண்ண ஶக்தரானபின்பு, அநந்யப்ரயோஜநராய் ஆஶ்ரயிக்குமவர்கள் அவற்றைச் செய்யப் பார்த்தால் லீலையாகாநின்றது. முக்தர் தேவரோடே லீலாரஸம் அனுப4விக்கும்போது ஸங்கல்பத்தாலே ஜ்ஞாத்யாதி3களை ஸ்ருஷ்டித்திறே அனுப4விப்பது. 212. "सङ्कल्पादेव तत् श्रुतेः" (ஸங்கல்பாதே3வ தச்ச2ருதே:), 213. "सङ्कल्पादेवास्य पितरस्समुत्तिष्ठन्ति" (ஸங்கல்பாதே3வாஸ்ய பிதரஸ் ஸமுத்திஷ்ட2ந்தி). ஜக3த் ஸ்ருஷ்ட்யாதி3யில் ப்ராப்தியில்லாமை போக்கி, ஶக்தியில்லாமையாலே தவிருகிறாரல்லர். ஆதி3ஶப்3த3த்தாலே அநேக ஶரீராந்த:ப்ரவேஶநியமநங்களை நினைக்கிறது. 214. "जगद्व्यापारवर्जं" (ஜக3த்3வ்யாபாரவர்ஜம்), 215. "भोगमात्रसाम्यलिङ्गाच्च" (போ4க3மாத்ரஸாம்யலிங்கா3ச்ச). அத2வா, (ஜக3து3த்3ப4வஸ்தி2திப்ரணாஶ ஸம்ஸாரவிமோசநாத3ய: லீலா: த்வதா3ஶ்ரிதாநாம் ப4வந்தி) முமுக்ஷுஸிஸ்ருக்ஷயாவிறே ஸ்ருஷ்ட்யாதி3கள். நிரதிஶயபோ4க்3யதையே ஸ்வரூபமாயிருக்க, ஸம்ஸாரவிமோசகரென்கிறது ஆஶ்ரிதார்த்த2மாகவிறே. ஆதி3ஶப்3த3த்தாலே தத3ர்த்த2மான அநேகாவதாரங்கள், திருக்குரவையிலே அநேகவிக்3ரஹபரிக்3ரஹாதி3கள். (வித4யஶ்ச வைதி3கா:) 216. "इदं कुरु। इदं मा कार्षीः॥" (இத3ம் குரு। இத3ம் மா கார்ஷீ:॥) என்று ஸ்வதந்த்ரமான வைதி3கவிதி4களும். (த்வதீ3யக3ம்பீ4ரமநோநுஸாரிண:) அநந்யப்ரயோஜனராய் ஆஶ்ரயித்தவர்களுடைய க3ம்பீ4ரமான மனஸ்ஸைப் பின்செல்லாநின்றன. மனஸ்ஸுக்கு க3ம்பீ4ரத்வமாவது:— க்ஷுத்3ரமான ஐஶ்வர்யாதி3களில் கால் தாழாதே, அநந்யப்ரயோஜனமாகை. 217.

नमो नमो वाङ्मनसातिभूमये नमो नमो वाङ्मनसैकभूमये।
नमो नमोऽनन्तमहाविभूतये नमो नमोऽनन्तदयैकसिन्धवे ॥ २१ ॥

21. நமோ நமோ வாங்மநஸாதிபூ$_4$மயே
நமோ நமோ வாங்மநஸைகபூ$_4$மயே ।
நமோ நமோऽநந்தமஹாவிபூ$_4$தயே
நமோ நமோऽநந்தத$_3$யைகஸிந்த$_4$வே ॥

"**ब्रह्मवादिनो वदन्ति**" (ப்$_3$ரஹ்மவாதி$_3$நோ வத$_3$ந்தி) 88. "**स होवाच व्यासः पाराशर्यः**"' (ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:), 218. "**ये तत्र ब्राह्मणास्संमर्शिनः**" (யே தத்ர ப்$_3$ராஹ்மணஸ் ஸம்மர்ஶிந:) இத்யாரப்$_4$ய, 218. "**यथा ते तत्र वर्तेरन् तथा तत्र वर्तेथाः**"(யதா$_2$ தே தத்ர வர்த்தேரந் ததா$_2$ தத்ர வர்த்தேதா$_2$:) ª"நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" என்று ப$_4$க$_3$வத்$_3$விஷயத்தில் இவ்வளவு அவகா$_3$ஹியாதார்க்கு, 219. "**निदिध्यासितव्यः**" (நிதி$_3$த்$_4$யாஸிதவ்ய:), 220. "**विज्ञाय प्रज्ञां कुर्वीत**" (விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத), 221. "**आत्मानं ध्यायीत**" (ஆத்மாநம் த்$_4$யாயீத) என்று விதி$_4$க்கிறதிறே. த்வதீ$_3$யமான க$_3$ம்பீ$_4$ரமனஸ்ஸை அனுஸரியாநின்றன என்றுமாம். 222. "**श्रुतिः स्मृतिर्ममैवाज्ञा**" (ஶ்ருதி: ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா). 20.

21. பதவுரை:— **வாங்மநஸ அதிபூ$_4$மயே**—(ஸ்வயத்னத்தால் அறிய நினைப்பவர்களுடைய) வாக்குக்கும், மநஸ்ஸுக்கும் எட்டாதவனான உனக்கு, **நம: நம:**—நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்; **வாங்மநஸ ஏக பூ$_4$மயே**—(நீ காட்டக் கண்டவருடைய) வாக்குக்கும், மநஸ்ஸுக்குமே நிலமாயிருக்கிற உனக்கு, **நமோ நம:**—நமஸ்காரம்; **அநந்த மஹா விபூ$_4$தயே**—அளவற்ற பெரிய ஐஶ்வர்யத்தை உடைய உனக்கு, **நமோ நம:**— நமஸ்காரம்; **அநந்த த$_3$யா ஏக ஸிந்த$_4$வே**—அளவற்ற கருணைக்கு ஒரு கடலாயிருக்கும் உனக்கு **நமோ நம:**— நமஸ்காரம்.

ª திருவாய் 9-6-2.

அவ:—(நமோ நம இதி) இதுக்குக் கீழ் ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தால் வந்த உத்கர்ஷத்துக்கும், உப$_4$யவிபூ$_4$தி யோக$_3$த்தால் வந்த ஐஶ்வர்யத்துக்கும், கு$_3$ணோத்கர்ஷத்தால் வந்த நீர்மைக்கும் தோற்று, 104. "**जितन्ते**" (ஜிதந்தே) என்னும் ஶ்வேதத்$_3$வீபவாஸிகளைப் போலேயும், 77. "**नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते**" (நம: புரஸ்தாத$_3$த$_2$ ப்ருஷ்டட$_2$-தஸ்தே) என்ற அர்ஜுனனைப்போலேயும், ª"யாருமோர் நிலைமையன்" என்ற ஆழ்வாரைப்போலேயும், ஶரண்யனுடைய பெருமையை அனுஸந்தி$_4$க்கிறார். இதுக்கு முன்பு ப்ராப்யஸ்வரூபம் சொல்லிற்றாய், இதில் ப்ராப்தாவின் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது என்றுமாம். கீழ் ஶரண்ய ஸ்வரூபம் சொல்லிற்றாய், மேல் சொல்லப்படுகிற ஶரணாக$_3$தியை இதில் ப்ரஸ்தாபிக்கிறார் என்றுமாம்.

வ்யா:— (வாங்மநஸாதிபூ$_4$மயே நமோ நம:) எத்தனையேனும் ஜ்ஞாநாதி$_4$கரும் ஸ்வயத்நத்தால் அறியப்புக்கால், அவர்களுக்கு வாங்மநஸ்ஸுக்களுக்கு அபூ$_4$மியாய் இருக்கிற உனக்கு. 5. "**यतो वाचो निवर्तन्ते**" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே), 111."**यन्नायं भगवान् ब्रह्मा जानाति पुरुषोत्तमम्**" (யந்நாயம் ப$_4$க$_3$வாந் ப்$_3$ரஹ்மா ஜாநாதி புருஷோத்தமம்). 'நம:' என்று அஹங்காரமில்லாத ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. 223. "**अनात्मन्यात्मबुद्धिः**" (அநாத்மந்யாத்மபு$_3$த்$_3$தி$_4$:) 61. "**अहमपि न मम**" (அஹமபி ந மம) இத்யாரப்$_4$ய, 61. "**इत्येवमममतां योजयत्यतो नम इति**" (இத்யேவமமமதாம் யோஜயத்யதோ நம இதி) 224. "**द्व्यक्षरस्तु भवेन्मृत्युस्त्र्यक्षरं ब्रह्मणः पदम्**" (த்$_3$வ்யக்ஷரஸ்து ப$_4$வேந்ம்ருத்யுஸ் த்ர்யக்ஷரம் ப்$_3$ரஹ்மண: பத$_3$ம்) இத்யாதி$_3$. நமஶ்ஶப்$_3$த$_3$ம் * பர்யாயமாகையாலே ஶரணாக$_3$தியை ப்ரஸ்தாபிக்கிறதாகவுமாம். § வீப்ஸையாலே, அந்த ஸ்வப$_4$ாவத்துக்குத் தோற்று அருளிச்செய்கிறார்.

---

* பர்யாயம்—ஒரே அர்த்த$_2$த்தையுடைய இரண்டு சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று பர்யாயம் எனப்படும்.

§ வீப்ஸை—ஒரு தடவைக்குமேல் படித்தல். "நமோ நமோ"-என்பது } ª திருவாய் 1-3-4.

न धर्मनिष्ठोऽस्मि न चात्मवेदी न भक्तिमांस्त्वच्चरणारविन्दे।
अकिञ्चनोऽनन्यगतिश्शरण्य ! त्वत्पादमूलं शरणं प्रपद्ये॥२२॥

22. ந த$_4$ர்மநிஷ்ட்டே$_2$ாऽஸ்மி ந சாத்மவேதீ$_3$
ந ப$_4$க்திமாம்ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தே$_3$ ।
அகிஞ்சநோऽநந்யக$_3$திஶ் ஶரண்ய !
த்வத்பாத$_3$மூலம் ஶரணம் ப்ரபத்$_3$யே ॥

---

225. "सकृत्ते नमः। द्विस्ते नमः॥" (ஸக்ருத்தே நம:। த்$_3$விஸ்தே நம:॥) இத்யாரப்$_4$ய, 225. "सहस्रकृत्वस्ते नमः। अपरिमितकृत्वस्ते नमः॥" (ஸஹஸ்ரக்ருத்வஸ்தே நம:। அபரிமிதக்ருத்வஸ்தே நம:॥) இத்யாதி$_3$. (வாங்மநஸைகபூ$_4$மயே நமோ நம:) நீ காட்டக் காண்பாருடைய வாங்மநஸ்ஸுக்களுக்கு நிலமாயிருக்கிற உனக்கு. 226. "भवन्ति भावा भूतानां मत्त एव पृथग्विधाः।" (ப$_4$வந்தி ப$_4$ாவா பூ$_4$தாநாம் மத்த ஏவ ப்ருத$_2$க்$_3$வித$_4$ா:।) இத்யாதி$_3$. (அநந்தமஹாவிபூ$_4$தயே) அபரிச்சே$_2$த்$_3$யோப$_4$யமஹாவிபூ$_4$திகனுய் இருக்கிற உனக்கு. வாங்மநஸ்ஸுக்களுக்கு அபூ$_4$மியாகைக்கு அடி அபரிச்சே$_2$த்$_3$ய மஹாவிபூ$_4$திகனுய் இருக்கை. (அநந்தத$_3$யைகஸிந்த$_4$வே) உன்னை வாங்மநஸ்ஸுக்களுக்கு ஏகபூ$_4$மியாம்படி பண்ணும் அபரிச்சே$_2$த்$_3$யத$_3$யைக்கு ஒரு ஸிந்து$_4$வாயிருக்கிற உனக்கு. 227. "यदि शक्नोषि गच्छ त्वं" (யதி$_3$ ஶக்நோஷி க$_3$ச்ச$_2$ த்வம்) என்று ஸர்வஶக்தியை ஓர் இடைச்சி பரிச்சே$_2$தி$_3$க்கலாம்படியிறே க்ருபையினுடைய நிரவதி$_4$கத்வம். 21.

22. பதவுரை:— ஶரண்ய—ஶரணமடையத்தகுந்த எம்பிரானே!, த$_4$ர்மநிஷ்ட்ட$_2$: ந அஸ்மி—(அடியேன்) கர்மயோக$_3$த்தில் நிலைநின்றவன் அல்லேன்; ஆத்மவேதீ$_3$ ச ந அஸ்மி—ஆத்மஜ்ஞாநமும் உடையேனல்லேன்; த்வத் சரண அரவிந்தே$_3$—உன் திருவடித் தாமரைகளில், ப$_4$க்திமாந் ந அஸ்மி—ப$_4$க்தியை உடையவன் அல்லேன்; அகிஞ்சந:—ஒரு உபாயமுமற்றவனும், அநந்யக$_3$தி:—வேறு புகலற்றவனுமான அடியேன், த்வத் பாத$_3$மூலம்—உன் திருவடித்

தாமரைகளை, யே — ஶரணம் ப்ரபத்$_3$உபாயமாக நிஶ்சயிக்கிறேன்.

அவ:—(ந த$_4$ர்மநிஷ்ட்டே$_2$ாऽஸ்மி) தம்முடைய அதி$_4$காரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு ப்ரஸ்துதமான ப்ரபத்தியை ப்ரயோகி$_3$க்கிறுர். கீழ்ச்சொன்ன உபேயாநுகூலமான உபாயத்தை அனுஷ்டி$_2$க்கிறது என்றுமாம். கீழ் "த்வாம் ஶீல", "உல்லங்கி$_4$த" என்கிறவிடத்திலே து$_3$ஷ்ப்ரக்ருதிகள் உன் பெருமையை அறியார்கள்; ஸத்ப்ரக்ருதிகள் அறிவார்கள் என்றுர். "நமோ நம:" என்கிற ஶ்லோகத்திலே, ஸ்வரூபத்தைப் பரதந்த்ரமாக உணர்ந்தவனுக்கே இவ்விஷயம் ப்ராப்யமாவது; ஸ்வதந்த்ரனுக்கு ப்ராப்யமன்று என்கிறது. ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில், ஸ்வஶக்திகொண்டு ஆஶ்ரயிக்கும் விஷயமன்று; தன்னுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஆஶ்ரயிக்கும் விஷயம் என்கிறுர்.

வ்யா:— (ந த$_4$ர்மநிஷ்ட்டே$_2$ாऽஸ்மி) தா$_4$ர்மிகனுக என்கிறேனல்லேன்; நாஸ்திகன் என்கிறேனல்லேன்; த$_4$ர்மத்தில் நிஷ்ட்டை$_2$ உடையேனல்லேன். சிலர் தா$_4$ர்மிகன் என்று நினைக்கைக்கும், நானும் 'எனக்கு நன்மையுண்டு' என்று ப்$_4$ரமிக்கைக்கும், தானே சில ப்ரவர்த்தியாநின்றுகில் 'தானே செய்திடுக' என்று நீ கைவிடுகைக்கும் வேண்டுவதுண்டித்தனை. உன் திருவடிகளை ப்ராபிக்கைக்கு ஹேதுவாக வேண்டும்படியான ப்ரவ்ருத்தியில் நிஷ்டை$_2$யில்லை என்கை. (ந சாத்மவேதீ$_3$) ஆத்மத$_3$ர்ஶநம் பண்ணிப் போருமவர்களைப்போலே சொல்லி நிர்ப$_3$ந்தி$_4$க்கிறேனல்லேன். கர்மயோக$_3$ாநுஷ்ட$_2$ாநத்தாலே க்ஷீணபாபனுனவனுக்கு ஆத்மயாத$_2$ாத்ம்ய த$_3$ர்ஶநமாயிருக்க, அது இல்லை என்றபோதே, தத்ஸாத்$_4$யமான ஜ்ஞாநமில்லாமை அர்த்த$_2$ஸித்$_3$த$_4$மாயிருக்க, ஜ்ஞாநமில்லை என்கிறது;— 228. "बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्" (ப$_3$ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்) என்று ஜந்மாந்தரஸம்ஸ்காரத்தாலே ஜ்ஞாநம் பிறக்கலா

மிறே என்னில், அதுவுமில்லை என்கிறார். (த்வச்சரணா ரவிந்தே$_3$ ந ப$_4$க்திமாந்) இவ்வாத்மாவுக்கு நாத$_2$னாயிருந் துள்ள உன்னுடைய நிரதிஶயபோ$_4$க்$_3$யமான திருவடிகளில் அனவரதப$_4$க்தியை உடையேனல்லேன். கர்மஜ்ஞாநங் களை அங்க$_3$மாகவுடைத்தான ப$_4$க்தி; அங்க$_3$ந்தானில்லை என்றபோதே இதுவுமில்லையன்றோ? என்னில்: பூர்வோக்த ப்ரகாரத்திலே ஜந்மாந்தரஸம்ஸ்காரம் உதவி உண்டாகலா மிறே என்னில், அதுவுமில்லை என்கை. a "குளித்து மூன்றனலை", b "நோற்ற நோன்பு", c "கறவைகள் பின் சென்று" என்று. (அகிஞ்சந:) என்று—அனுதாபமென்ன, இவை உண்டாகைக்கு உறுப்பான ஆத்மகு$_3$ணமென்ன, அதி$_4$காரிஶக்திவாஞ்சா$_2$தி$_3$களென்ன இவற்றை உடையே னல்லேன். (அநந்யக$_3$தி:) இப்படி நம்மைக் கிட்டுகைக்குக் கைம்முதல் இல்லையாகில், புறம்பே ரக்ஷகராயிருப்பார் பக்க லிலே போனாலோ? என்னில், புறம்பு ஒரு புகலில்லை என்னுதல்; b "உன்னை விட்டொன்றும் ஆற்றகிற்கின்றி லேன்" என்கிறபடியே, உன்னையொழியச் செல்லாது என்னுதல். (ஶரண்ய) தன்பக்கல் முதலில்லாதார்க்கு ஶரணவரணார்ஹரிறே. * (த்வத்பாத$_3$மூலம்) தேவர் திரு வடிகளை. மூலமென்றது, ஸௌலப்$_4$யாதி$_3$கு$_3$ணங்களையும், இதராவயவங்களையுமொழிய, திருவடித் தாமரைகளை நினைக்கிறது. (ஶரணம் ப்ரபத்$_3$யே) விரோதி$_4$நிவ்ருத்தி பூர்வகமான கைங்கர்யஸித்$_3$தி$_4$க்கு உபாயமாக அத்$_4$யவ ஸிக்கிறேன். 229. "उपाये गृहरक्षित्रोः" (உபாயே க்$_3$ருஹ ரக்ஷித்ரோ:) அஹிர்பு$_3$த்$_4$ந்ய ஸம்ஹிதையிலே இதினுடைய ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது; 230. "अहमस्म्यपराधानामालयः"

* (அதி$_4$கபாட$_2$ம்) .. நிருபாதி$_4$கஶரண்யராகையாலே ருசியே வேண்டுவது. தேவரைப் பெறுகைக்கு ஒரு கைம் முதல் வேண்டாவிறே. (த்வத்பாத$_3$மூலம்) 49. "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்ற தேவரீர் திருவடிகளே மூலம்.

a திருமாலை-25. b திருவாய் 5-7-1. c திருப்பாவை-28.

न निन्दितं कर्म तदस्ति लोके सहस्रशो यन्न मया व्यधायि।
सोऽहं विपाकावसरे मुकुन्द! क्रन्दामि संप्रत्यगतिस्तवाग्रे॥ २३॥

23. ந நிந்தி$_3$தம் கர்ம தத$_3$ஸ்தி லோகே
ஸஹஸ்ரஶோ யந்ந மயா வ்யதா$_4$யி।
ஸோऽஹம் விபாகாவஸரே முகுந்த$_3$!
க்ரந்தா$_3$மி ஸம்ப்ரத்யக$_3$திஸ் தவாக்$_3$ரே॥

(அஹமஸ்ம்யபராதா$_4$நாமாலய:); ஶ்வேதாஶ்வதரே, 38. "यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं" (யோ ப்$_3$ரஹ்மாணம் வித$_3$தா$_4$தி பூர்வம்). இந்த ஶ்லோகத்தாலே அதி$_4$காரிஸ்வரூபமும், ஶரணாக$_3$தி ப்ரயோக$_3$மும் சொல்லிற்றாயிற்று. 22.

23. பதவுரை:— முகுந்த$_3$—முக்தியை அளிக்கும் எம் பிரானே! யத் நிந்தி$_3$தம் கர்ம—யாதொரு நிந்தி$_3$க்கப்பட்ட காரியம், மயா—அடியேனால், ஸஹஸ்ரஶ:—ஆயிரக்கணக் கான தடவை, ந வ்யதா$_4$யி—செய்யப்படவில்லையோ, தத்— அப்படிப்பட்ட தீச்செயல், லோகே—ஶாஸ்திரத்திலேயே, ந அஸ்தி—இல்லை; ஸ: அஹம்—அப்படிப்பட்ட அடியேன், விபாக அவஸரே ஸம்ப்ரதி — (அந்தக் கர்மங்கள்) ப$_2$லனைக் கொடுக்கும் த$_3$ஶையாகிய இப்பொழுது, அக$_3$தி:—வேறு புகலற்றவனாய், தவ அக்$_3$ரே—தேவரீருக்கு முன்னால், க்ரந்தா$_3$மி—கதறுகிறேன்.

அவ:— (ந நிந்தி$_3$தம்) "அனுகூலங்கள் இல்லையென்று வெறுக்கவேண்டா; உண்டான யோக்$_3$யதையையும் அழிக்கவற்றான நிஷித்$_3$தா$_4$னுஷ்டா$_2$னங்கள் இல்லையாகில், நன்மைகளை உண்டாக்கிப் புருஷார்த்த$_2$த்தையும் தருகி றோம்" என்று ப$_4$க$_3$வதா$_3$பி$_4$ப்ராயமாக, ப்ரதிகூலங்களாலே பூர்ணன் என்கிறார்.

வ்யா:— (ஸஹஸ்ரஶோ யந்ந மயா வ்யதா$_4$யி, நிந்தி$_3$தம் கர்ம தத் லோகே நாஸ்தி) ஆயிரம் மடங்கு என்னால்

பண்ணப்படாதது யாதொரு நிந்தி3த கர்மம் உண்டு,— அதிபாதக மஹாபாதகாதி3கள், அது ஶாஸ்த்ரத்தில் இல்லை. அனுஷ்டா2தாக்கள் பக்கல் இல்லாத நிஷித்3த4ங்களும் ஶாஸ்த்ரத்திலே காணலாமிறே. **(ஸோஹம்)** நிஷித்3த4ங்களை அனுஷ்டி2த்து ப்ராயஶ்சித்தங்களிலும் இழியாதே, தப்பச்செய்தோம் என்கிற அனுதாபமுமின்றிக்கே இருக்கிற நான். **(விபாகாவஸரே)** அவை பக்வமாய், அனுப4வத்தை யொழியப் போக்கிடமில்லாத அவஸ்தை2யில். **(முகுந்த3)** முக்திபூ4மிப்ரத3! இத்துர்த3ஶையை ப்ராப்தனானவனுக்கும், தேவரே உஜ்ஜீவநஹேது என்னும் இத்தையே பு3த்3தி4 பண்ணி. 231. **“दुराचारोऽपि सर्वाशी कृतघ्नो नास्तिकः”** (து3ராசாரோऽபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்4நோ நாஸ்திக:) 232. **“दोषो यद्यपि तस्य स्यात्”** (தோ3ஷோ யத்3யபி தஸ்ய ஸ்யாத்), 233. **“वधार्हमपि काकुत्स्थः कृपया पर्यपालयत्”** (வத4ார்ஹமபி காகுத்ஸ்த2: க்ருபயா பர்யபாலயத்), 42. **“तस्मादपि वध्यं प्रपन्नं न प्रतिप्रयच्छन्ति”** (தஸ்மாத3பி வத்4யம் ப்ரபந்நம் ந ப்ரதி ப்ரயச்ச2ந்தி). அஹிர்பு3த்4ந்யஸம்ஹிதாயாம், 234. **“अनेनैव प्रपन्नस्य भगवन्तं सनातनम्। तस्यानुबन्धाः पाप्मानस्सर्वे नश्यन्ति तत्क्षणात्॥ कृतान्यनेन सर्वाणि तपांसि तपतां वर। सर्वे तीर्थास्सर्वयज्ञास्सर्वदानानि तत्क्षणात्॥ कृतान्येतेन मोक्षश्च तस्य हस्ते न संशयः॥”** (அநேநைவ ப்ரபந்நஸ்ய ப4க3வந்தம் ஸநாதநம்। தஸ்யாநுப3ந்த4ா: பாப்மாநஸ் ஸர்வே நஶ்யந்தி தத்க்ஷணாத்॥ க்ருதாந்யநேந ஸர்வாணி தபாம்ஸி தபதாம் வர। ஸர்வே தீர்த்த2ாஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸர்வதா3நாநி தத்க்ஷணாத்॥ க்ருதாந்யேதேந மோக்ஷஶ்ச தஸ்ய ஹஸ்தே ந ஸம்ஶய:॥). **(அகூ3தி:)** தேவரீருடைய நீர்மையேயன்றியே, என்னுடைய கு3திஶூந்யதையே ஹேதுவாக. **(ஸம்ப்ரதி க்ரந்த3ாமி)** தேவருக்குப் பரிஹரிக்கவொண்ணாத த3ஶையிலே, தேவர் பக்கல் கு3ணஹாநியை ஶம்ஸிக்கும்படி, ஸாத4நாநுஷ்டா2னம் பண்ணிப் ப2லம் பெறுதாரைப்போலே கூப்பிடா நின்றேன். **(தவாக்3ரே)** 235. **“ह्रीरेषा हि ममातुला”** (ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா) என்கிற தேவர் திருமுன்பே. 23.

निमज्जतोऽनन्तभवार्णवान्तश्चिराय मे कूलमिवाऽसि लब्धः।
त्वयापि लब्धं भगवन्निदानीमनुत्तमं पात्रमिदं दयायाः॥ २४॥

24. **நிமஜ்ஜதோऽநந்தப4வார்ணவாந்தஶ்-**
சிராய மே கூலமிவாஸி லப்3த4:।
த்வயாபி லப்3த4ம் ப4க3வந்நிதா3நீ-
மநுத்தமம் பாத்ரமித3ம் த3யாயா:॥

---

24. பதவுரை:— அநந்த—(தே3ஶத்தாலும், காலத்தாலும், வஸ்துவினாலும்) அளவற்றவனான எம்பிரானே! **ப4வ அர்ணவ அந்த:**— ஸம்ஸாரமாகிய கடலினுள்ளே, **சிராய நிமஜ்ஜத: மே**—நெடுநாள் அழுந்துகிற எனக்கு, **கூலம் இவ லப்3த4: அஸி**—கரைபோல் நீ கிடைத்தாய்; **ப4க3வந்!**—ப4க3வானே!, **த்வயா அபி**—உன்னாலும், **இதா3நீம்**—இப்பொழுது, **த3யாயா: அநுத்தமம் பாத்ரம் இத3ம் லப்3த4ம்**—(உன்) அருளுக்கு உயர்ந்த பாத்திரமாகிய இந்த வஸ்து (அடியேன்) அடையப்பட்டது.

அவ:— (நிமஜ்ஜத:) “உம்முடைய பூர்வவ்ருத்தி இதுவாயிருக்க, ‘க்ரந்த3ாமி’ என்று நம் குற்றம்போல் கூப்பிடுவது எத்தாலே?” என்ன, “ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே அழுந்துகிற எனக்கு, நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே உன் வாசியை அறிவித்தாய்; [a]‘கூசம் செய்யாது கொண்டாய் என்னைக் கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தோ’ என்கிற ப்ராங்ந்யாயத்தாலே உன் திருவடிகளை ப்ராபிக்கைக்கும் அந்த க்ருபையே ஹேதுவென்று, த3யைகரக்ஷ்யத்வத்தாலே கூப்பிடுகிறேன்” என்கிறார்; “எனக்கு தேவரை லபி4க்கை பெருப்பேறுபோலேயிறே, தேவருடைய க்ருபைக்கும் என்னுடைய லாப4ம்” என்கிறார்.

வ்யா:— (அநந்தப4வார்ணவாந்தர் நிமஜ்ஜத:). (அநந்த) த்ரிவித4பரிச்சே2த3ரஹித! என்னுடைய ஸம்ஸாரத்தைப் பரிச்சே2தி3க்கிலும், தேவருடைய ப்ரபா4வத்தைப் பரிச்

---

[a] திருவாய் 10-10-2.

**अभूतपूर्वं मम भावि किं वा सर्वं सहे मे सहजं हि दुःखम्।
किन्तु त्वदग्रे शरणागतानां पराभवो नाथ! न तेऽनुरूपः॥२५॥**

**25. அபூ$_4$தபூர்வம் மம ப$_4$ாவி கிம் வா
ஸர்வம் ஸஹே மே ஸஹஜம் ஹி து$_3$:க்க$_2$ம் ।
கிந்து த்வத$_3$க்$_3$ரே ஶரணாக$_3$தாநாம்
பராப$_4$வோ நாத$_2$! ந தேऽநுரூப: ॥**

சே$_2$தி$_3$க்க ஒண்ணுது என்கை. ப$_4$வார்ணவவிஶேஷண மாய், கரை காண ஒண்ணுத ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே a "ஆவாரார் துணையென்று அலை நீர்க்கடலுள் அழுந்தும்" என்கிறபடியே அழுந்துகிற எனக்கு என்னவுமாம். ஸநகாதி$_3$களைப்போலே கண்பற்றிலே இருந்தேனே? **(சிராய)** அநாதி$_3$காலமெல்லாம் அழுந்துகிற எனக்கு. அழுந்துகை யொழியப் பரிஹாரம் பார்க்க அறியாத எனக்கு. **(கூலமிவ லப்$_3$தே$_4$ாऽஸி)** b "உன் பேரருளால் இக்கரையேறி" என்னும்படியே அழுந்துகிறவிடத்திலே கரை கிட்டினுற்போல லப்$_3$த$_4$ணுகாநின்ருய். **(த்வயாபி லப்$_3$த$_4$ம்)** தேவராலும் லபி$_4$க்கப்பட்டது. எனக்கு தேவர் பெருப்பேருணுப்போலே யிறே c 'எதிர் சூழல் புக்குத்'திரிந்த தேவர்க்கும் இவ்வஸ்து. **(ப$_4$க$_3$வந்)** ஜ்ஞாநாதி$_3$கு$_3$ணபரிபூர்ணரான தேவருடைய பேறு என்னுமிடம் நானே சொல்லவேண்டுமோ? என்கை. **(இதா$_3$நீம்)** தேவரும் நம்மை அற்றுவிடும்படியான து$_3$ர் த$_3$ஶையிலே. **(அநுத்தமம் பாத்ரம்)** உத்தமோத்தமமான பாத்ரம். **(இத$_3$ம்)** ரக்ஷகாபேக்ஷைக்கு இனியில்லை என்னும் இவ்வஸ்து. **(த$_3$யாயா:)** ரக்ஷ்யவிஷயம் உண்டாகில் தான் உண்டாம் தேவர் த$_3$யைக்கு. 24.

25. பதவுரை:— **நாத$_2$** — நாத$_2$னே!, **மம** — எனக்கு, **அபூ$_4$தபூர்வம்**—இதற்கு முன் ஏற்படாத, **கிம் வா து$_3$:க்க$_2$ம் ப$_4$ாவி?** — என்ன துக்க$_2$ம் இனிமேல் உண்டாகிவிடப்

---

a திருவாய் 5-1-9. b பெரியாழ் திரு 5-3-7. c திருவாய் 2-7-6.

போகிறது? **ஸர்வம் ஸஹே** — எல்லா து$_3$க்க$_2$ங்களையும் பொறுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறேன்; **து$_3$:க்க$_2$ம் மே ஸஹஜம் ஹி** — துன்பமென்பது என்னுடன் கூடப்பிறந்ததன்ருே; **கிந்து** — ஆனுல், **த்வத$_3$க்$_3$ரே** — தேவரீருக்கு முன்னுல், **ஶரணாக$_3$தாநாம் பராப$_4$வ:**—வந்து ஶரணமடைந்தவர்களுக்கு (ஏற்படும்) அவமானம், **தே ந அநுரூப:** — உனக்குத் தகுந்ததன்று.

அவ:— **(அபூ$_4$தபூர்வமிதி)** நம் பக்கல் ந்யஸ்தப$_4$ரரா யிருக்கிற உமக்கு, 236. "**तत्तस्य सदृशं भवेत्**" (தத் தஸ்ய ஸத்$_3$ருஶம் ப$_4$வேத்) என்கிறபடியே கண்டிருக்கை ஸ்வ ரூபமாயிருக்க, இங்ஙனே நிர்ப$_3$ந்தி$_4$க்கக்கடவீரோ? என்ன, "என்னுடைய அநர்த்த$_2$த்தைப் பரிஹரிக்கச் சொல்லு கிறேனல்லேன்; ஆஶ்ரிதருக்கு விஷயங்களால் வரும் பரிப$_4$வம், ரக்ஷகரான தேவருக்குத் தேஜோஹாநி என்று, அத்தைப் பரிஹரிக்கச் சொல்லுகிறேன்" என்கிருர்.

வ்யா:— **(அபூ$_4$தபூர்வம் மம ப$_4$ாவி கிம் வா)** நரக க$_3$ர்ப்ப$_4$வாஸ ஜநந மரண க்லேஶாதி$_3$களே யாத்ரையாய்ப் போந்த எனக்கு, முன்பு அநுபூ$_4$தமன்றிக்கே, இனி அநுப$_4$ாவ்யமாயிருப்பதொரு து$_3$:க்க$_2$முண்டோ? கிம் க்ஷேபே; **(ஸர்வம் ஸஹே)** ஆதி$_4$வ்யாதி$_4$கள், பரபரிப$_4$வம், ஶீதோஷ்ணுதி$_3$கள், தத்$_3$விஶ்லேஷஜநிதது$_3$:க்க$_2$ம் இவற்றை இவர் ஸஹிக்கவல்லராய்ச் சொல்லுகிருரல்லர். ஆத்மா நித்யன்; காலம் அநாதி$_3$; இவற்றைப் பொறுத்து உட்கொதிபோலே நஶியாதே கிடந்த ஆஶ்சர்யத்தைக்கண்டு சொல்லுகிருர். **(மே ஸஹஜம் ஹி து$_3$:க்க$_2$ம்)** அநாதி$_3$காலம் கர்மமே நிரூபகமாகப்போந்த எனக்கு, அதின் ப$_2$லமான து$_3$:க்க$_2$மும் ஸஹஜமன்ருே. **(கிந்து)** பொறுக்கவொண்ணுதது ஒன்று உண்டு. **(த்வத$_3$க்$_3$ரே)** ஸர்வஶேஷியாய், ஸர்வத்ர ஸந்நிஹிதரான தேவர் முன்பே. **(ஶரணாக$_3$தாநாம் பராப$_4$வ:)** உன் பக்கல் ந்யஸ்தப$_4$ரராயிருக்குமவர்களுக்கு, ஶப்$_3$தா$_3$தி$_3$ விஷயப்ராவண்யத்தால் வந்த எளிவரவு.

निरासकस्यापि न तावदुत्सहे
महेश! हातुं तव पादपङ्कजम्।
रुषा निरस्तोऽपि शिशुः स्तनन्धयो
न जातु मातुश्चरणौ जिहासति ॥ २६ ॥

26. **நிராஸகஸ்யாபி ந தாவது3த்ஸஹே**
மஹேஶ! ஹாதும் தவ பாத3பங்கஜம்।
ருஷா நிரஸ்தோऽபி ஶிஶு: ஸ்தநந்த4யோ
ந ஜாது மாதுஶ்சரணௌ ஜிஹாஸதி॥

a "பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ?", b "கிறி செய்தென்னைப் புறத்திட்டின்னம் கெடுப்பாயோ?" என்று விஷயஸந்நிதி4யே தொடங்கி, எளிவரவாயிறே அநந்யப்ரயோஜனர் இருப்பது. ப3ஹுவசனத்தாலே சொல்லுகிறது,— ஒருத்தனுடைய எளிவரவு ஸஜாதீயர்க்காக வந்தது என்கை. c "எங்ஙனம் தேறுவர் உமர்" என்கிறபடியே, உனக்குக் கை புகுந்தவர்களும், உன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் அதிஶங்கை பண்ணுவார்கள் என்கை. (நாத2) இது தன்னரசு நாடாகில் தேவருக்கு வருவதுண்டோ? உடைமை நோவுபடுவது உடையவனுக்கு எளிவரவன்றோ? (தே நாநுரூப:) 49. "**सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि**" (ஸர்வபாபேப்4யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்ற தேவருக்கு அநுரூபமன்று. அது தனக்கு அஸஹ்யம் என்கை. 25.

26. **பதவுரை:— மஹேஶ!**—ஸர்வேஶ்வரனே! **நிராஸகஸ்ய அபி** — (என்னை நீ) அகற்றித்தள்ளினாலும், **தவ** — உன்னுடைய, **பாத3 பங்கஜம் தாவத்**—திருவடித்தாமரையை, **ஹாதும்**—விடுவதற்கு, **ந உத்ஸஹே** — துணியமாட்டேன்; **ஸ்தநந்த4ய: ஶிஶு:** — முலைப்பால் குடிக்கும் குழந்தை, **ருஷா**—கோபத்தினால், **நிரஸ்த: அபி**—(தாயால்) தள்ளப் பட்டாலும், **மாது:**— தாயினுடைய, **சரணௌ** — கால்களை, **ஜாது**—ஒருபொழுதும், **ந ஜிஹாஸதி**—விடவிரும்பாதன்றோ.

a திருவாய் 6-9-9. b ஷை 6-9-8. c ஷை 8-1-3.

அவ:—(**நிராஸகஸ்யாபி**) "தேவருடைய ரக்ஷணபா4வத்தால் வந்த தேஜோஹாநியையும் பாராதே என்னைக் கைவிடுமன்றும், நான் விடப்பார்க்கிறிலேன்" என்று, தம்முடைய அக3திகத்வத்தாலே, தம்முடைய மஹா விஶ்வாஸத்தை ஆவிஷ்கரிக்கிறார்.

வ்யா:— (**நிராஸகஸ்யாபி**) ரக்ஷகத்வம் ஸ்வரூபமாயிருக்கிற தேவர், நிராஸகராக ப்ரஸங்க3மில்லை; இப்படிப்பட்ட தேவர் நிஷ்கருணராய் நிராஸகரானாலும். (**தவ பாத3பங்கஜம் தாவத் ஹாதும் நோத்ஸஹே**) ரக்ஷகமுமாய், ப்ராப்தமுமாய், போ4க்3யமுமான திருவடிகளை முந்துற முன்னம் விட்டு ஜீவிக்க ஶ்ரத்3தை4 பண்ணுகிறிலேன். a "கண்டார் இகழ்வனவே காதலன் தான் செய்திடினும், கொண்டானை யல்லால் அறியாக் குலமகள்போல்" என்று தேவர் ரக்ஷகரன்றியிலேயொழிந்தாலும், புறம்பு போக்கில்லை என்கை. (**மஹேஶ**) 16. "**तमीश्वराणां परमं महेश्वरं**" (தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம்) என்றும், 237. "**ईश्वरस्सर्वभूतानां**" (ஈஶ்வரஸ் ஸர்வபூ4தாநாம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிருபாதி4கநிர்வாஹகனானவனே! ஸம்ஸாரத்தில் ப3ந்த4ங்களைப்போலே கர்மோபாதி4கமாய், புறம்பே போய் உஜ்ஜீவிக்கிறேனோ? 238. "**सुहृदं सर्वभूतानां**" (ஸுஹ்ருத3ம் ஸர்வபூ4தாநாம்) 239. "**सर्वेषामेव लोकानां पिता माता च माधवः**" (ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாத4வ:) என்னும் நிருபாதி4கமான பரிவும் ஸம்ப3ந்த4மும் புறம்பே யுண்டாய், தேவரை விட்டுப்போய் உஜ்ஜீவிக்கவோ? (**ஸ்தநந்த4யஶ் ஶிஶு: ருஷா நிரஸ்தோऽபி**) ஸ்தந்யமே தா4ரகமான சிசுவானது, ஜநநியாலே க்ரோத4மடியாக விடப்பட்டாலும். ஸ்வரக்ஷணத்திலே ஶக்தியின்றிக்கே, தத3ேகரக்ஷ்யமான த3ஶையைச் சொல்லுகிறது. இவ்வாத்மவஸ்து ஈஶ்வரைகரக்ஷ்யமாய், நித்யஸ்தநந்த4யமாயிறே இருப்பது. b "அரிசினத்தால் ஈன்ற தாய் அகற்

a பெரு-திரு 2. b பெரு-திரு 1.

तवामृतस्यन्दिनि पादपङ्कजे निवेशितात्मा कथमन्यदिच्छति ?।
स्थितेऽरविन्दे मकरन्दनिर्भरे मधुव्रतो नेक्षुरकं हि वीक्षते ॥ २७ ॥

27. தவாம்ருதஸ்யந்தி3நி பாத3பங்கஜே
நிவேஶிதாத்மா கத2மந்யதி3ச்ச2தி? ।
ஸ்தி2தேऽரவிந்தே3 மகரந்த3நிர்ப்ப4ரே
மது4வ்ரதோ நேக்ஷுரகம் ஹி வீக்ஷதே ॥

றிடினும் மற்றவள்தன் அருள் நினைந்தே அழுங்குழவி"; "ஈன்ற தாய்" என்றும், "அரிசினம்" என்றும் விருத்3த4 த4ர்மம், ஏகாஶ்ரயத்தில் ஸம்ப4வியாது என்கை. பிதாவுக்கு ஹிதார்த்த2மாக க்ரோத4ம் ஸம்ப4வித்தாலும், மாத்ருவிஷயத்தில் ஸம்பா4வனை இல்லையிறே. (ஜாது) க்ருத்3தை4யான போதோடு, ஆத3ரித்த போதோடு வாசியற. (மாதுஶ்சரணௌ ந ஜிஹாஸதி) கையாலே தள்ளுகையன்றிக்கே, காலாலே தள்ளிலும், அந்தக் காலைக் கட்டிக்கொள்ளுமத்தனையொழிய, புறம்பு போகப் பாராதாப்போலே. 26.

27. பதவுரை:— அம்ருதஸ்யந்தி3நி — அம்ருதத்தைப் பெருக்குகிற, தவ பாத3 பங்கஜே—உன் திருவடித் தாமரையில், நிவேஶித ஆத்மா—(உன் அருளாலே) வைக்கப்பட்ட மனமானது, அந்யத்—மற்றொன்றை, கத2ம்—எப்படி இச்ச2தி—விரும்பும்? மகரந்த3 நிர்ப்ப4ரே—தேன் நிறைந்த அரவிந்தே3—செந்தாமரையானது, ஸ்தி2தே ஸதி—இருக்கும்பொழுது, மது4வ்ரத:—வண்டு, இக்ஷுரகம்—முள்ளிப்பூவை ந வீக்ஷதே ஹி—காணவும் மாட்டாதன்றோ?

அவ:— (தவாம்ருதஸ்யந்தி3நி) "என்னுடைய அநந்யக3தித்வத்தாலே விடமாட்டாத அளவேயோ? தேவர் போ4க்3யதையிலே அழுந்தின மநஸ்ஸும் வேறொன்றில் போகமாட்டாது" என்கிறார்.

வ்யா:— (தவாம்ருதஸ்யந்தி3நி பாத3பங்கஜே) ப்ராப்தமுமாய், போ4க்3யமுமான தேவர் திருவடிகளிலே. 240. "विष्णोः पदे परमे मध्व उत्सः" (விஷ்ணோ: பதே3 பரமே மத்4வ உத்ஸ:), 116. "रसो वै सः" (ரஸோ வை ஸ:) a "தேனே மலரும் திருப்பாதம்" என்று ஶ்ருதி ஸித்3த4மிறே போ4க்3யதை. (நிவேஶிதாத்மா) தேவருடைய நிர்ஹேதுகமான ப்ரஸாத3த்தாலே நிவேஶிக்கப்பட்ட மநஸ்ஸானது. அபோ4க்3யமுமாய், அப்ராப்தமுமான ஹேயவிஷயங்களிலே பழகிப்போந்த மநஸ்ஸு, ஸௌரிபோ4க்3யமான தேவர் திருவடிகளிலே அவகா3ஹிக்கும்போது, தேவர் ப்ரஸாத3மே வேண்டாவோ? (கத2மந்யதி3ச்ச2தி) 241. "मय्यासक्तमनाः" (மய்யாஸக்தமநா:) என்கிறபடியே, தேவர் திருவடிகளிலே ஸக்தமான மநஸ்ஸு, தத்3வ்யதிரிக்தவிஷயங்களில் ஶ்ரத்3தை4 பண்ணும்படி எங்ஙனே? உன் வாசியையும் அறிந்துவைத்து, சைதந்யப்ரஸரத்3வாரமான இது, விஷயாந்தரங்களை விரும்பும்படி எங்ஙனே? (அரவிந்தே3 மகரந்த3நிர்ப்ப4ரே ஸ்தி2தே ஸதி) ஸுக2ஸ்பர்ஶமாய், மது4வாலே பூர்ணமான செந்தாமரையானது, போ4க்தாக்களைக் குறித்து அவஸரப்ரதீக்ஷமாயிருக்க. (மது4வ்ரத:) மது4வே ஜீவனமான பதா3ர்த்த2ம் என்னுதல்; மது4 ஸம்ருத்3த4மாயிருக்கிற இடத்திலே பருகக்கடவோம் என்கிற ஸங்கல்பத்தை உடைய பதா3ர்த்த2ம் என்னுதல். (இக்ஷுரகம் ந வீக்ஷதே) கிட்டுகையே அரிதாய், கிட்டினாலும் நாக்கு நனையப் போராதேயிருக்கிற முள்ளிப்பூவிலே சென்று பணியாதொழிகையன்றிக்கே, கடாக்ஷிப்பதும் செய்யாது. (ஹி) இது உபதே3ஶிக்கவேண்டுமோ தேவருக்கு? ஸம்ப்ரதிபந்நமன்றோ? b "எங்குப்போய் உய்கேன் உன் இணையடியேயடையலல்லால்" என்றிராதோ? 27.

---

a திருவாய் 1-5-5. b பெரு-திரு 5-5.

उदीर्णसंसारदवाशुशुक्षणिं क्षणेन निर्वाप्य परां च निर्वृतिम्।
प्रयच्छति त्वच्चरणारुणाम्बुजद्वयानुरागामृतसिन्धुशीकरः ॥ २९ ॥

29. **உதீ3ர்ணஸம்ஸாரத3வாஶுஶுக்ஷணிம்**
க்ஷணேந நிர்வாப்ய பராம் ச நிர்வ்ருதிம்।
ப்ரயச்ச2தி த்வச்சரணருணம்பு3ஜ-
த்3வயாநுராக3ாம்ருதஸிந்து4ஶீகர: ॥

மான த்3வாத3ஶவார்ஷிக ஸம்வத்ஸரசாந்த்3ராயண க்ருச்ச்2ராதி3களில் வ்யாவ்ருத்தி. (**முஷ்ணுதி**) ''முஷ-ஸ்தேயே''; a''வஞ்சித்து...முற்றும் தவிர்ந்த'', b''சும்மெனதே கைவிட்டோடி''என்று போன ப்ரகாரம் தெரியாதொழிகை. (**ஶாப4ாநி புஷ்ணுதி**) விரோதி4யைப் போக்கிவிடுமளவன்றிக்கே, அபி4மதங்களாலே பூர்ணமாக்கும். ப3ஹுவசநத்தாலே— பரப4க்தி, பரஜ்ஞாநம், பரமப4க்தி, தே3ஶவிஶேஷப்ராப்தி, ப4க3வல்லாப4ம், ப்ராப்திப2லமான கைங்கர்யம் இவற்றைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் ஸ்வர்க்க3ாதி3களான ஓரோ ப2லங்களிலே நியதமான கர்மங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. (**ந ஜாது ஹீயதே**) இத்தனையும் கொடுத்தாலும் தான் குறையாதிருக்கை. இத்தால், ப2லப்ரத3ானத்தளவிலே க்ஷீண ஶக்திகமான கர்மங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. 243. **"अञ्जलिः परमा मुद्रा क्षिप्रं देवप्रसादिनी"** (அஞ்ஜலி: பரமா முத்3ரா க்ஷிப்ரம் தே3வப்ரஸாதி3நீ), 244. **"सुसुखं कर्तुमव्ययम्"** (ஸுஸுக2ம் கர்த்துமவ்யயம்) க்ரியாரூபமான அஞ்ஜலி குறையாதிருக்கையாவதென்? என்னில்: அநந்யப்ரயோஜனராய்க் கொண்டு பண்ணின அஞ்ஜலியாகையாலே, ப்ரஸந்நனான ஈஶ்வரன், எல்லாம் செய்தாலும், ஒன்றும் செய்யாதானாய் இருக்கையாலே. 206. **"ऋणं प्रवृद्धमिव मे हृदयान्नापसर्पति"** (ருணம் ப்ரவ்ருத்3த4மிவ மே ஹ்ருத3யாந்நாபஸர்ப்பதி), c''உன்னடியார்க்கு என் செய்வனென்றே இருத்தி நீ'' என்னக்கடவதிறே.

---

a திருவாய் 8-10-1. b பெரியாழ் திரு 5-4-3. c பெரியதிருவ 56.

29. **பதவுரை:—த்வத் சரண அருண அம்பு3ஜ த்3வய அநுராக3 அம்ருத ஸிந்து4 ஶீகர:**—உன்னுடைய திருவடிகளாகிற இரு செந்தாமரைகளில் அன்பென்னும் அமுதக் கடலின் ஒரு துளியானது, **உதீ3ர்ண ஸம்ஸார த3வ ஆஶுஶுக்ஷணிம்**—கிளர்ந்தெரிகிற ஸம்ஸாரமாகிய காட்டுத் தீயை, **க்ஷணேந** — ஒரு கணநேரததில், **நிர்வாப்ய** — அவித்துவிட்டு, **பராம்**—மேலான, **நிர்வ்ருதிம் ச**—ஆநந்த3த்தையும், **ப்ரயச்ச2தி**—கொடுக்கிறது.

அவ:— ஆயாஸாத்மகமான அஞ்ஜலிதான் வேண்டுமோ? a''சிந்திப்பே அமையும்'' என்கிறபடியே, மானஸமாக அமையாதோ விரோதி4நிவ்ருத்திபூர்வகமான பரமபத3த்தைத் தர? என்கிறார். இத்தால் 242. **''दीनं''** (தீ3நம்) என்கிற மாநஸப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது. ''ந த4ர்ம நிஷ்டோ2ऽஸ்மி'' என்கிற இது வாசிகப்ரபத்தியாய், ''த்வத3ங்க்4ரிமுத்3தி3ஶ்ய'' என்றது காயிகப்ரபத்தியாய், இதில் மாநஸமான ப்ரபத்தி என்னவுமாம். அத2வா, ''த்வத3ங்க்4ரிம்'' ''உதீ3ர்ண'' என்கிற ஶ்லோகத்3வயத்தாலே ப்ரபததிப2லமான பரப4க்தியைச் சொல்லுகிறது என்னவுமாம்.

வ்யா:-(உதீ3ர்ணஸம்ஸாரத3வாஶுஶுக்ஷணிம்) *கிளர்ந்து எரிகிற காட்டுத்தீயை. ஸம்ஸாரத்தைக் காட்டுத்தீயாகச் சொல்லுகிறது,—தா3ஹ்யமான காட்டில் அக்3னியை அவிக்கவொண்ணாதாப்போலே அவித்3யாதி3களுக்கு இலக்காமித்தனையொழியப் பரிஹரிக்கவொண்ணாது என்கைக்காக. ஆத்மா அதா3ஹ்யமென்கிறது, லௌகிகாக்3னி

---

* (பா) கிளர்ந்து எரிகிற ஸம்ஸாரமாகிற காட்டில் அக்3னியை. காட்டில் அக்3னியை அவிக்கவொண்ணாதாப் போலே. அவித்3யாதி3களுக்கு இலக்காமித்தனையொழிய, பரிஹரிக்கவொண்ணாது என்கை.

---

a திருவாய் 9-1-7.

யிலிறே. ஸம்ஸாரியை 245. "**असङ्गेव**" (அஸங்கேவ) என்கிறபடியே த3க்3த4படம்போலே ஆக்குமிறே. (**க்ஷணேந நிர்வாப்ய**) 246. "**अथ सोऽभयङ्गतः**" (அத2 ஸோ ऽப4யங்க3த:) என்கிறபடியே அப்போதே அவித்து. "ததை3வ முஷ்ணுதி", "க்ஷணேந நிர்வாப்ய" என்று சொல்லுகையாலே, அவ்வதி4காரிக்குப் ப2லத்துக்கு விளம்ப3மில்லை என்கிறுர். 247. "**यथेषीकतूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेत**" (யதே2ஷீகதூலமக்3நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூ3யேத) என்கிறபடியே, இவன் பட்ட நோவை இவன் விரோதி4வர்க்க3த்தோடு போக்கும் ஈஶ்வரன் என்கை. (**பராஞ்ச நிர்வ்ருதிம் ப்ரயச்ச2தி**) ஒரு தே3ஶவிஶேஷத்திலே, ஆநந்த3நிர்ப்ப4ரனையிருக்கும் இருப்பைத் தாராநிற்கும். 2. "**निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति**" (நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி), 248. "**मम साधर्म्यमागताः**" (மம ஸாத4ர்ம்யமாக3தா:), 122. "**स स्वराड्भवति**" (ஸ ஸ்வராட்3 ப4வதி) என்னும் ஸுகமிறே. (**த்வச்சரணருணம் பு3ஜேத்யாதி3**) ப்ராப்தனுய், ஸுலப4னன உன்னுடைய நிரதிஶயபோ4க்3யமான திருவடிகளில் அனுராக3மாகிற அம்ருதஸாக3ரத்திலே ஒரு திவலை. அருணபத3த்தாலே பரப4ாக3ரஸம் சொல்லுகிறது. அம்பு3ஜஶப்3த3த்தாலே மென்மை குளிர்ச்சி நாற்றங்களால் வந்த ரஸம். (**த்3வயம்**) அந்யோந்யஸத்3ருஶமான சேர்த்தியழகால் வந்த ஸாரஸ்யம். இத்தால், அநுராக3ஜனகமான திருவடிகள் என்கை. (**அநுராக3**) திருவடிகளில் அத்4யவஸாயாத்மகமான ருசி என்னுதல்; ப்ரபத்திப2லமாய் கைங்கர்யோபகரணமான ப4க்தி என்னுதல்; ப்ரீதிகாரிதமிறே கைங்கர்யம். (**அம்ருத**) ஸ்மர்த்தவ்யவிஷயஸாரஸ்யத்தாலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாய் இருக்கையன்றியே பத்2யமுமாயிருக்கை. (**ஸிந்து4ஶீகர:**) a "அதனில் பெரிய என்னவா" என்கிற விஷயானுரூபமான ப்ரேமமெல்லாம் வேண்டா அபி4மத ஸித்3தி4க்கு என்கை. 29.

a திருவாய் 10-10-10.

विलासविक्रान्तपरावरालयं नमस्यदार्तिक्षपणे कृतक्षणम्।
धनं मदीयं तव पादपङ्कजं कदा नु साक्षात्करवाणि चक्षुषा॥३०॥

30. விலாஸவிக்ராந்தபராவராலயம்
நமஸ்யத3ார்த்திக்ஷபணே க்ருதக்ஷணம் ।
த4நம் மதீ3யம் தவ பாத3பங்கஜம்
கத3ா நு ஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா ॥

30. பதவுரை:— **விலாஸ விக்ராந்த பர அவர ஆலயம்**— விளையாட்டாக அளக்கப்பட்ட மேலானவரான தே3வர்களுடையவும், கீழான மனுஷ்யாதி3களுடையவும் உலகங்களை உடையதும், **நமஸ்யத் ஆர்த்தி க்ஷபணே**—வணங்கினவர்களின் து3க்க2ங்களைப் போக்கும் விஷயத்தில், **க்ருத க்ஷணம்**—காலத்தைச் செலவிடுவதும், **மதீ3யம் த4நம்**—எனக்குச் செல்வமாயிருப்பதுமான, **தவ பாத3 பங்கஜம்**—உன்னுடைய திருவடித்தாமரையை, **கத3ா நு**—எப்போது தான், **சக்ஷுஷா**—கண்ணுலே, **ஸாக்ஷாத்கரவாணி**—காணப் போகிறேன்?

அவ:— (விலாஸேதி) இப்படி விளம்ப3ஹேதுவில்லாத ஸித்3தோ4பாயத்தைப் பரிக்3ரஹித்தவராகையாலே, க்ரமப்ராப்தி பற்றுதே த்வரை ப்ரேரிக்க, a "கூவிக்கொள்ளும் காலம் இன்னம் குறுகாதோ" என்கிறுர். ப்ரபத்திப2லமான பரப4க்தியாலே b "கனகழல் காண்பதென்றுகொல் கண்கள்" என்றும், c "காணக் கருதுமென் கண்ணே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே கண்ணுலே காண்பது என்று? என்கிறுர் என்றுமாம்.

வ்யா:— (விலாஸேத்யாதி3) லீலையாக ஆக்ரமிக்கப்பட்ட உத்க்ருஷ்டரான தே3வதைகளுடைய இருப்புகளையும், மரணத4ர்மாக்களான மனுஷ்யாதி3களுடைய இருப்புகளையும்

a திருவாய் 6-9-9. b திருவாய் 6-3-10. c திருவாய் 9-5-1.

உடைத்தாயுள்ளத்தை. விமுகருடைய தலையிலே அநாயாஸேந சென்றிருந்த திருவடிகளுக்கு, ருசியையுடையார் தலையிலே இருக்கை பணியுண்டோ? (விக்ராந்த) அந்யபரராஞர் பக்கலிலேயோ மேல்விழலாவது? அநந்யப்ரயோஜனர் பக்கலிலே மேல்விழலாகாதோ? (பராவராலயம்) வஸிஷ்ட2சண்டா3ளவிபா4கமி3ன்றிக்கே தூளி4தா3னம் பண்ணின திருவடிகள் அத்தையொழியச்செல்லாத எனக்கு அரிதாவதே! 155. "सङ्ख्सुराणां" (ஸங்கை4ஸ்ஸுராணும்) என்கிற கர்மபா4வநாநிஷ்ட2ரும், a "தவஞ்செய்து நான்முகனே பெற்ருன்" என்கிறபடியே உப4யபா4வநாநிஷ்ட2ரும் பெற்ற பேறு எனக்கு அரிதாவதே! (நமஸ்யதா3ர்த்திக்ஷபணே க்ருதக்ஷணம்) ப்ராஸங்கிகமாகப் பிறந்த * அபதா3நம் கிடக்க கிடீர்! திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தாருடைய ஆர்த்திகளைப் போக்குகையிலே க்ருதாவஸரமாயுள்ளத்தை. ஆஶ்ரித ரக்ஷணத்திலே § அவஸரப்ரதீக்ஷமான திருவடிகளைக் காண்கைக்கு "கதா3 நு ஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா" என்று கூப்பிடவேண்டுவதே! (து4நம் மதீ3யம்) b "வைத்தமாநிதி" என்கிறபடியே எனக்கு ப்ராப்யமுமாய், ப்ராபகமுமாய் உள்ளத்தை. (தவ பாத3பங்கஜம்) ஸர்வஸுலப4முமாய், ஆஶ்ரிதவத்ஸலமுமாய், நிரதிஶயபோ4க்3யமுமான திருவடிகளை. (கதா3 நு ஸாக்ஷாத்கரவாணி) த்ரைவிக்ரமாபதா3நதூ4ளிதா3னத்திலும் காணப்பெருத நான் என்று காணவிருக்கிறேன்? 'விஷயங்களிலே மண்டிக்கிடக்கிற ஸம்ஸாரிகள் நடுவே இருக்கிற உமக்கு நம்மையொழியச் செல்லாதபடி புகுர நிறுத்திஞேமாகில், ஒன்றும் செய்யாதாரைப்போலே கூப்பிடுகிறதென்?' என்ன, கண்ணாலே கண்டு விடாய் தீர இருக்கிற எனக்கு, ஸம்ஸாரிகளிற்காட்டில் ஒரு வ்யாவ்ருத்தி பண்ணித்தர அமையுமோ? (சக்ஷுஷா) ஒரு தே3ஶ

* அபதா3நம் — முன் நடந்த வ்ருத்தாந்தம்.
§ அவஸரப்ரதீக்ஷம் — காலத்தை எதிர்பார்ப்பது.
a இர-திருவ-78. b திருவாய் 6-7-11.

कदा पुनश्शङ्खरथाङ्गकल्पकध्वजारविन्दाङ्कुशवज्रलाञ्छनम् ।
त्रिविक्रम! त्वच्चरणाम्बुजद्वयं मदीयमूर्धानमलङ्करिष्यति ॥ ३१ ॥

31. கதா3 புநஶ் ஶங்க2ரதா2ங்க3கல்பக
த்4வஜாரவிந்தா3ங்குஶவஜ்ரலாஞ்ச2நம் ।
த்ரிவிக்ரம! த்வச்சரணாம்பு3ஜத்3வயம்
மதீ3யமூர்த்தா4நமலங்கரிஷ்யதி ॥

விஶேஷத்திலே ஸதா3தா3ர்ஶநம் பண்ணப்பெருதே காண விடாய்த்த எனக்கு, கண்ணாலே காணவேணும். 30.

31. பதவுரை:— த்ரிவிக்ரம! — திரிவிக்ரமாவதாரம் செய்த எம்பிரானே!, ஶங்க2 ரதா2ங்க3 கல்பக த்4வஜ அரவிந்த3 அங்குஶ வஜ்ர லாஞ்ச2நம்—சங்கு, சக்கரம், கல்பகவ்ருக்ஷம், கொடி, தாமரை, அங்குஶம், வஜ்ராயுத4ம் இவைகளை அடையாளமாக உடைய, த்வத் சரண அம்பு3ஜ த்3வயம்—உன் திருவடித்தாமரையிணை, மதீ3ய மூர்த்தா4நம்—என் தலையை, கதா3புந: அலங்கரிஷ்யதி—எப்போதுதான் அலங்கரிக்கப்போகிறது?

அவ:— (கதா3 புந:) இதில், கண்ணாலே காணுமளவும் போராது. a "படிக்களவாக நிமிர்த்த நின் பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்", என்றும், b "கோலமாம் என் சென்னிக்கு உன் கமலமன்ன குரைகழலே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே உன் திருவடிகளாலே என் தலையை அலங்கரிக்க வேண்டும் என்கிருர்.

வ்யா:—(கதா3 புந:) திருவடிகளிலுண்டான ப்ராப்தியையும், ஸௌலப்4யத்தையும், போ4க்3யதையையும் அனுஸந்தி4த்து அத்தால் வந்த த்வரையாலும், விளம்ப3ஹேதுவில்லாத உபாயத்தைப் பரிக்3ரஹித்தவராகையாலும் 'பின்னை எப்போது செய்வது?' என்கிருர். (ஶங்க2ரதா2ங்

a திருவாய் 9-2-2. b திருவாய் 4-3-6.

विराजमानोज्ज्वलपीतवाससं स्मितातसीसूनसमामलच्छविम् ।
निमग्ननाभिं तनुमध्यमुन्नतं विशालवक्षस्स्थलशोभिलक्षणम् ॥ ३२ ॥

32. விராஜமாநோஜ்ஜ்வலபீதவாஸஸம்
ஸ்மிதாதஸீஸூநஸமாமலச்ச$_2$விம் ।
நிமக்$_3$நநாபி$_4$ம் தநுமத்$_4$யமுந்நதம்
விஶாலவக்ஷஸ்ஸ்த$_2$லஶோபி$_4$லக்ஷணம் ॥

கே$_3$த்யாதி$_3$) ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஐஶ்வர்யஸூசகமாய், என் தலைக்கு ஆப$_4$ரணமான ஶங்க$_2$சக்ராதி$_3$லக்ஷணங்களாலே லிகி$_2$தமாயுள்ளத்தை. அவனுக்கு ஐஶ்வர்யஸூசகமாய், ஆகர்ஷகமுமாய், திருவடிகளோட்டை ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தாலே இவர் தலைக்கு ஶேஷத்வலக்ஷணமுமாய், ஆப$_4$ரணமுமாயிறே இருப்பது. [a]"பாதவிலச்சினை வைத்தார்" என்னக் கடவதிறே. [a]"என் சென்னி"[பெரியாழ்-திரு5-2-8] இத்யாதி$_3$. (த்ரிவிக்ரம) கு$_3$ணகு$_3$ணநிரூபணம் பண்ணாதே, திருவடிகளில் வைலக்ஷண்யமும் பாராதே எல்லார் தலையிலும் வைக்குமவனல்லையோ? (த்வச்சரணாம்பு$_3$ஜத்$_3$வயம்) இப்படி ப்ராப்தனுமாய், ஸுலப$_4$னுமான உன்னுடைய நிரதிஶயபோ$_4$க்$_3$யமான திருவடிகள். (மதீ$_3$யமூர்த்த$_4$நம்) என்னுடையதான ஶிரஸ்ஸிலே எப்போது அலங்கரிக்கப்புகுகிறாய்? [b]"என் தலை மேலவே" என்று அபகர்ஷம் சொல்லிற்று. நரக ஹேதுவான பதா$_2$ர்த்த$_2$ங்களின் கால் காண ப்ரார்த்தி$_2$த்துப் போந்த என் தலையை என்னுதல்; இதுக்கு ப்ராப்தனாய்ப் போந்த என் தலையை என்னுதல். பதிவ்ரதைக்கு மங்க$_3$ள ஸூத்ரம்போலேயிறே ஶேஷபூ$_4$தனுக்குத் திருவடிகள். "மே மூர்த்$_4$நி ப$_4$ாதி" என்று, தன் தலையிலே நீர்மைக்கு உடலாக, ஸ்வஸம்ப$_3$ந்த$_4$ம் அத்தலைக்கு ஏற்றமாகச் சொன்னார். இங்கு, தத்ஸம்ப$_3$ந்த$_4$மே இத்தலைக்கு ஏற்றம் என்கிறார் ஸ்வஶேஷத்வஸித்$_3$தி$_4$க்காக. 31.

---

[a] பெரியாழ்-திரு 5-2-8. [b] திருநெடு-1.

32. பதவுரை:— விராஜமான—(வர்ணச்சேர்த்தியால்) அழகாயிருப்பதும், உஜ்ஜ்வல—ப்ரகாஶமானதுமான, பீத வாஸஸம்—திருப்பீதாம்ப$_2$ரத்தை உடையவனாகவும், ஸ்மித—மலர்ந்த, அதஸீ ஸூந ஸம — காயாம்பூவை ஒத்த, அமல ச$_2$விம்—தோ$_3$ஷமற்ற காந்தியை உடையவனாகவும், நிமக்$_3$ந நாபி$_4$ம்—ஆழ்ந்த உந்தியை உடையவனாகவும், தநு மத்$_4$யம்—சிறிய இடையை உடையவனாகவும், உந்நதம்—(இவைகளாலே) மேலானவனாகவும், விஶால வக்ஷ:ஸ்த$_2$ல ஶோபி$_4$ லக்ஷணம்—அகன்ற திருமார்பில் விளங்குகின்ற ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் மறுவை உடையவனாகவும்.*

அவ:— (விராஜமாந) இந்த ஶ்லோகம் முதலாக, "ப$_4$வந்தம்" என்கிற ஶ்லோகத்தளவும், பர்வக்ரமத்தாலே, அவயவாப$_4$ரணாயுத$_4$ மஹிஷீ பரிஜந பரிச்ச$_2$த$_3$ங்களோட்டைச் சேர்த்தியழகை அனுப$_4$வித்து, அநுப$_4$வஜநிதப்ரீதி காரிதமான கைங்கர்யத்தாலே உன்னை உகப்பிப்பது எப்போது? என்கிறார். இத்தால் தம்முடைய ப்ராப்யத்தை அருளிச்செய்கிறார். 249. वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः । आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा भक्तैर्भागवतैस्सह ॥" (வைகுண்டே$_2$ து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்த$_4$ம் ஜக$_3$த்பதி: । ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப$_4$க்தைர் ப$_4$ாக$_3$வதைஸ் ஸஹ ॥) என்றிறே வஸ்து இருப்பது.

வ்யா:— (விராஜமாந) 'திருவடிகளைத் தலையிலே வைக்க அமையுமோ?' என்ன, 'அவ்வளவு போராது' என்று ஸாமாந்யஶோபை$_4$யை அனுப$_4$விக்கிறார். (விராஜமாந) திருநிறத்துக்குப் ப்ரப$_4$ாக$_3$மான அழகு. (உஜ்ஜ்வல) 250. "माहारजनं वासः" (மாஹாரஜநம் வாஸ:) என்கிற ஸ்வரூபத்தாலே வந்த ஔஜ்ஜ்வல்யம். [a]"உடையார்ந்த ஆடை" என்று திருவரை பூத்தாப்போலே இருக்கிற அழகு. (பீத

---

* இந்த ஶ்லோகம் முதல் நாற்பத்தாறுவது ஶ்லோகம் வரை ஒரே வாக்யமாயிருக்கிறது.

[a] திருவாய் 3-7-4.

चकासतं ज्याकिणकर्कशैश्शुभैश्चतुर्भिराजानुविलम्बिभिर्भुजैः ।
प्रियावतंसोत्पलकर्णभूषणश्लथालकाबन्धविमर्दशंसिभिः ॥ ३३ ॥

33. சகாஸதம் ஜ்யாகிணகர்க்கஶைஶ்ஶுபை$_4$ஶ்
சதுர்ப்பி$_4$ராஜாநுவிலம்பி$_3$பி$_4$ர் பு$_4$ஜை: ।
ப்ரியாவதம்ஸோத்பலகர்ணபூ$_4$ஷண-
ஶ்லதா$_2$லகாப$_3$ந்த$_4$விமர்த்த$_3$ஶம்ஸிபி$_4$: ॥

வாஸஸம்) a "பீதகவாடையுடையான்" என்று அழகே யன்றிக்கே ஐஶ்வர்யஸூசகமுமாயிருக்கை. (ஸ்மிதாதஸீ) அலருகிறபோதை செவ்வியை உடைத்தான காயாம்பூப் போலே இருக்கை. 251. "अतसीपुष्पसङ्काशं" (அதஸீபுஷ்ப ஸங்காஶம்), b "காயாம்பூ மலர்ப்பிறங்கலன்ன மாலை" என்று அபி$_4$யுக்தர் ஆழங்கால்படும் நிலமிறே. (நிமக்$_3$ந நாபி$_4$ம்) 252. "आवर्त इव गङ्गायाः" (ஆவர்த்த இவ க$_3$ங்க$_3$யா:) என்கிறபடியே, ஸௌந்த$_3$ர்யவெள்ளம் சுழித்தாற்போலே இருக்கிற திருநாபி$_4$யை உடையவன். c "நந்தன் மதலைக்கு நன்றுமழகிய உந்தி" என்னக்கடவதிறே. (தநுமத்$_4$யம்) d "சிற்றிடையும் வடிவும்", e "துடிசேரிடையும்" என்னக் கடவதிறே. (உந்நதம்) இவ்வடிவாலும், உடையாலும், அழகாலும் ஸர்வாதி$_4$கனாயிருக்கிற இருப்பு தோற்றும்படி யிருக்கை. (விஶாலேத்யாதி$_3$) விஸ்த்ருதமான திருமார்பிலே விளங்காநிற்பதான ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமுடைய உன்னை. 32.

33. பதவுரை:— ஜ்யாகிணகர்க்கஶை: — நாண்தழும் பேறிக் கரடுமுரடாயிருப்பவையும், ஶுபை$_4$:—சுப$_4$மானவை யும், ஆஜாநு விலம்பி$_3$பி$_4$:—முழந்தாள்கள் வரை தொங்கு கின்றவையும், ப்ரிய அவதம்ஸ உத்பல கர்ணபூ$_4$ஷண ஶ்லத$_2$ அலகாப$_3$ந்த$_4$ விமர்த்த$_3$ ஶம்ஸிபி$_4$:—பிராட்டியின் திருச்செவி மலரான நீலோத்பலபுஷ்பமென்ன, கர்ணபூ$_4$ஷணமென்ன, அலைந்த திருக்குழல்கற்றையென்ன இவை அழுந்தி

a நாச்-திரு 1-8. b பெரு-திரு 1-2. c பெரியாழ்-திரு 1-3-8.
d திருவாய் 5-5-8. e திருவாய் 8-5-3.

யிருப்பதைத் தெரிவிப்பவையுமான, சதுர்ப்பி$_4$: பு$_4$ஜை:— நான்கு பு$_4$ஜங்களாலும், சகாஸதம்—ப்ரகாசிப்பவனாகவும்.

அவ:— (சகாஸதம்) திருத்தோள்களில் ஶௌர்யவீர் யாதி$_3$களையும், அழகையும் அனுப$_4$விக்கிறார்.

வ்யா:— / (ஜ்யாகிணகர்க்கஶை:) a "தழும்பிருந்த சார்ங்க நாண் தோய்ந்தவாமங்கை" என்கிறபடியே, ஸ்ரீஶார்ங்க$_3$த் தில் நாணித்தழும்பாலே அலங்க்ருதமான திருத்தோள்கள். நாணித்தழும்பு எல்லாவற்றிற்கும் உண்டாகையாலே * ஸவ்யஸாசி என்கை. ஆஶ்ரிதவிரோதி$_4$களை அழியச் செய்து, தழும்பையுடைத்தான திருத்தோள்கள். வீரத் தழும்பு வீரபு$_4$ஜங்களுக்கு அழகிறே. (ஶுபை$_4$:) 253. "शुभेन मनसा ध्यातं" (ஶுபே$_4$ந மநஸா த்$_4$யாதம்) என்னுமாபோலே, ஆஶ்ரித ஸம்ருத்$_3$தி$_4$யே ப்ரயோஜனமாக வெறும்புறத்திலே உபகரிக்கும் தோள்கள் என்னுதல்; ஆஶ்ரிதர்க்கு ப்ராப்ய மான தோள்கள் என்னுதல். (சதுர்ப்பி$_4$:) கல்பகதரு பணைத்தாப்போலே ஆஶ்ரிதரக்ஷணமே வினைநீராகப் பணைத்தபடி. (ஆஜாநுவிலம்பி$_3$பி$_4$:) ஆஜாநுப$_3$ாஹுவா யிருக்கையிறே புருஷோத்தமலக்ஷணம். (ப்ரியாவதம்ஸேத் யாதி$_3$) ஆஶ்ரிதரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்கும்படி சொல் லிற்று கீழ்; அதுவே பச்சையாகப் பிராட்டி அணைக்கும் படி சொல்லுகிறது இங்கு. பிராட்டி திருச்செவி மலரான உத்பலமென்ன, கர்ணபூ$_4$ஷணமென்ன, ஸ்பர்ஶத்தாலே தத்காலத்தில் கிஞ்சித$_3$ாகுஞ்சிதமான திருக்குழல் கற்றை யென்ன, இவற்றினுடைய ஸம்மர்த்த$_3$த்தைக் கோட் சொல்லுமவையாய், அவற்றாலே விளங்காநின்றுள்ளவனை.

/ (அதிகபாடம்) (ஜ்யாகிணகர்க்கஶை:) a "தழும்பிருந்த சார்ங்கநாண் தோய்ந்தவா மங்கை" என்கிறபடியே ஸ்ரீஶார்ங்க$_3$த்தில் நாணித்தழும்பாலே அலங்க்ருதமான திருத்தோள்கள்.

* ஸவ்யஸாசி — இடது கைகளாலும் அம்புவிடுபவன்.
a முதல்திருவ-23.

उदग्रपीनांसविलम्बिकुण्डलालकावलीबन्धुरकम्बुकन्धरम् ।
मुखश्रिया न्यक्कृतपूर्णनिर्मलामृतांशुबिम्बाम्बुरुहोज्ज्वलश्रियम् ॥ ३४ ॥

34. உத3க்3ரபீநாம்ஸவிலம்பி3 குண்ட3லா-
லகாவளீப3ந்து4ரகம்பு3கந்த4ரம் ।
முக2ஶ்ரியா ந்யக்க்ருதபூர்ணநிர்மலா ऽ-
ம்ருதாம்ஶுபி3ம்ப3ாம்பு3ருஹோஜ்ஜ்வலஶ்ரியம் ॥

---

254. "**सीतायाः शोभितं पुरा**" (ஸீதாயா: ஶோபி4தம் புரா) என்கிறபடியே வீரபு4ஜத்தையிறே வீரபத்னி அணைவது. அல்லாதபோது ஸஜாதீயையான ஸ்த்ரீயை அணைத்தவோபாதியிறே. ப்ரணயசிஹ்நங்களும், ரக்ஷணசிஹ்நங்களுமிறே திருத்தோள்களுக்கு மாங்க3ள்யம். (சகாஸதம்) இப்படிப்பட்ட தோள்களிறே நாராயணப்ரணயியானவனுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யஹேதுக்கள். 33.

34. **பதவுரை:— உத3க்3ர பீந அம்ஸ விலம்பி3 குண்ட3ல அலக ஆவளீ ப3ந்து4ர கம்பு3 கந்த4ரம்**—உயர்ந்தும், பருத்துமிருக்கிற திருத்தோள்கள் வரை தாழ்ந்து தொங்கும் குண்ட3லங்களாலும், திருக்குழல்களாலும் அழகு பெற்றதாகவும் மூன்று கோடுகளை உடையதாகவுமிருக்கும் திருக்கழுத்தை உடையவனுகவும், **முக2 ஶ்ரியா**—திருமுகத்தின் ஒளியினுலே, **ந்யக்க்ருத பூர்ண நிர்மல அம்ருதாம்ஶு பி3ம்ப3 அம்பு3ருஹ உஜ்ஜ்வல ஶ்ரியம்**—பூர்ணமாய், களங்கமற்றதான சந்த்3ரமண்ட3லத்தினுடையவும், அப்போதலர்ந்த தாமரைப் பூவினுடையவும் உயர்ந்த காந்தியை வென்றவனுகவும்.

அவ:— (உத3க்3ரேதி) திருத்தோள்களுக்கு அநந்தரமான திருக்கழுத்தையும், தத2நந்தரமான திருமுகத்தில் ஸாமாந்யஶோபை4யையும் அனுப4விக்கிருர்.

வ்யா:— (உத3க்3ரேத்யாதி2) ஓங்கித் தசைத்திருந்துள்ள அம்ஸத்திலேவரத் தாழ்ந்த திருக்குண்ட3லங்களென்ன,

அவ்வளவு வரத் தாழ்ந்த திருக்குழல்களென்ன, இவற்ருலே ஸௌந்த3ரமாய், வடிவுதான் ரேக2ாத்ரயாங்கிதமாயிருந்துள்ள திருக்கழுத்தை உடையவனை. **(ப3ந்து4ர)** ஸௌந்த3ர. 255. "**रेखात्रयाङ्किता ग्रीवा कम्बुग्रीवेति कथ्यते**" (ரேக2ாத்ரயாங்கிதா க்3ரீவா கம்பு3க்3ரீவேதி கத்2யதே). a "மின்னு மணிமகரக் குண்டலங்கள் வில்வீச" என்றும், b "மகரஞ்சேர் குழை இருபாடிலங்கியாட" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருக்கழுத்துக்குப் பரபா4க3மான ஒளியையுடைத்தாய், இரண்டு ஆதி3த்யர்கள் ஆப4ரணவேஷத்தாலே அலங்கரிக்கிருப்போலே இருக்கை. c "கொள்கின்ற கோளிருளை" இத்யாதி3ப்படியே திருக்குழலாலே அலங்க்ருதமாயிருக்கிறபடி. **(முக2ஶ்ரியேத்யாதி3)** அத்திருக்குழலில் அழகு திருமுகத்திலே மூட்டி, அந்த அழகை அனுப4விக்கிருர். தன்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸாலே பூர்ணசந்த்3ரனுடைய ஒளியையும், அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூவிலழகையும் தோற்பிக்கும் திருமுகத்தை உடைய உன்னை. **(முக2ஶ்ரியா)** முக2 காந்த்யா. **(ந்யக்க்ருத)** அவன், ஸம்பூர்ணகலைகளாலும் பூர்ணமான பௌர்ணமாவாஸ்யையில் சந்த்3ரமண்ட3லமாய் மறு கழற்றினவளவிலேயாயிற்று அஸத்3ருஶமாயிருப்பது. d "எத்தனை செய்யிலும் என் மகன் முகம் நேரொவ்வாய்" என்று அது தன்னைத் தாழவிட்ட இடத்திலேயாயிற்று ஒவ்வாதொழிவது. தேஜஸ்ஸேயன்றியே ஸௌகுமார்யத்துக்கும்; 256. "**विकासिशारदाम्भोजमवश्यायजलोक्षितम्**" (விகாஸிஶாரதா3ம்பே4ாஜமவஶ்யாயஜலோக்ஷிதம்). செவ்விக்கும், பரிமளத்துக்கும் தாமரைப்பூவும் ஸத்3ருஶமன்று. 256. "**परिभूय स्थितं**" (பரிபூ4ய ஸ்தி2தம்) என்னக் கடவதிறே. 34.

---

a பெரியதிருமடல்-2. b திருநெடுந்தாண்டகம்-21.
c திருவாய்மொழி 7-7-9. d பெரியாழ்வார் திருமொழி 1-4-3.

प्रबुद्धमुग्धाम्बुजचारुलोचनं सविभ्रमभ्रूलतमुज्ज्वलाधरम् ।
शुचिस्मितं कोमलगण्डमुन्नसं ललाटपर्यन्तविलम्बितालकम् ॥ ३५ ॥

35. ப்ரபு3த்3த4முக்3த4ாம்பு3ஜசாருலோசநம்
ஸவிப்4ரமப்4ரூலதமுஜ்ஜ்வலாத4ரம் ।
ஶுசிஸ்மிதம் கோமளக3ண்ட3முந்நஸம்
லலாடபர்யந்தவிலம்பி3தாலகம் ॥

35. பதவுரை:— **ப்ரபு3த்3த4 முக்3த4 அம்பு3ஜ சாரு லோசநம்**—மலர்ந்ததும் புதியதுமான தாமரைபோன்று அழகிய திருக்கண்களை உடையவனாகவும், **ஸவிப்4ரமப்4ரூலதம்**-நெறிப்புடன் கூடியதும், கொடிபோன்றதுமான திருப்புருவங்களை உடையவனாகவும், **உஜ்ஜ்வல அத4ரம்**—மிகவும் ஒளிவிடும்படியான திரு அத4ரத்தை உடையவனாகவும், **ஶுசி ஸ்மிதம்**—பரிஶுத்3த4மான புன்சிரிப்பை உடையவனாகவும், **கோமள க3ண்ட3ம்**—அழகிய கபோலங்களை (கன்னங்களை) உடையவனாகவும், **உந்நஸம்**—உயர்ந்த திருமூக்கை உடையவனாகவும், **லலாட பர்யந்த விலம்பி3த அலகம்**—திருநெற்றிவரையிலும் தொங்குகிற திருக்குழலை உடையவனாகவும்.

அவ:—(ப்ரபு3த்3தே4த்யாதி3) a "கோளிழைத்தாமரை" என்கிறபடியே, திருமுகத்தில் அவயவஸௌந்த3ர்யத்தினுடைய சேர்த்தியை அனுப4விக்கிறார்.

வ்யா:— (ப்ரபு3த்3த4) ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷத்தாலே விகஸிதமாயிருக்கை. **(முக்3த4)** b"கிங்கிணி வாய்ச்செய்த தாமரைப்பூப்போலே...அங்கண் இரண்டுங்கொண்டு" என்கிறபடியே அலரத்தொடங்கினவளவாய் இருக்குமென்னுதல்; c"பேதுறு முகஞ்செய்து" என்னும்படிக்கு ஆஶ்ரிதரோட்டைக் கலவியால் வந்த ஆனந்தா3திஶயத்தில் விக்ருதியைச் சொல்லுதல். **(அம்பு3ஜசாருலோசநம்)** இப்படிப்பட்ட

a திருவாய் 7-7-8. b திருப்பாவை 22. c திருவாய் 9-10-9.

தாமரை த்3ருஷ்டாந்தமாகப் போராமையாலே தா3ர்ஷ்டாந்திகந்தன்னையே சொல்லுகிறது. 257. **"तत् पुण्डरीकनयनं विष्णोर्द्रक्ष्याम्यहं मुखम् ।"** (தத் புண்ட3ரீகநயநம் விஷ்ணோர் த்3ரக்ஷ்யாம்யஹம் முக2ம்) என்று ஆஶ்ரிதர் ஆசைப்படுமதிறே. **(ஸவிப்4ரமப்4ரூலதம்)** a"மன்னியசீர் மதனன் கருப்புச் சிலைகொல்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதர் பக்கல் ஆத3ரமெல்லாம் தோற்றும்படி நெறித்திருக்கும் புருவத்தையுடைய உன்னை. b"தன்கைச் சார்ங்கமதுவேபோல்" என்று த்3ருஷ்டாந்திக்கும்படியிறே. **(உஜ்ஜ்வலாத4ரம்)** c"வாலியதோர் கனிகொல்" என்றும், c"கோலந்திரள் பவளக் கொழுந்துண்டங்கொல்" என்றும், c"நீல நெடுமுகில் போல் திருமேனியம்மான் தொண்டை வாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே மிக்க அழகையுடைய திருவத4ரத்தையுடைய உன்னை. **(ஶுசி ஸ்மிதம்)** d"பவளச் செந்துவர் வாயினிடைக் கோமள வெள்ளி முளை போல் சில பல்லிலக" என்றும், e"என்னுவியடும் அணி முத்தங்கொல்" என்றும் சொல்லுகிற திருமுறுவலையுடைய உன்னை. **(கோமளக3ண்ட3ம்)** அனுப4விப்பார்க்கு ஆகர்ஷகமாய் ஸுகுமாரமான க3ண்ட3ஸ்த2லத்தையுடைய உன்னை. **(உந்நஸம்)** f"மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோ" என்கிறபடியே நாஸாலதையை உடைய உன்னை. **(லலாடபர்யந்தவிலம்பி3தாலகம்)** g"முன்னமுகத்தணியார் மொய் குழல்கள்" என்றும், h"சுருண்டிருண்ட குழல் தாழ்ந்த முகத்தான்" என்றும் சொல்லுகிற திருநெற்றியின் எல்லையிலே வர அலையெறிகிற திருக்குழலையுடைய உன்னை. பின்பு 'அம்ஸவிலம்பி3'யாய், முன்பு 'லலாடபர்யந்த'மாயிருக்கிறபடி. 35.

a திருவாய் 7-7-4. b நாச்-திரு 14-7. c திருவாய் 7-7-3.
d பெரியாழ்திரு 1-6-9. e திருவாய் 7-7-5. f திருவாய் 7-7-2.
g பெரியாழ்திரு 1-5-5. h பெரியாழ்திரு 3-6-9.

स्फुरत्किरीटाङ्गदहारकण्ठिकामणीन्द्रकाञ्चीगुणनूपुरादिभिः ।
रथाङ्गशङ्खासिगदाधनुर्वरैर्लसत्तुलस्या वनमालयोज्ज्वलम् ॥ ३६ ॥

36. ஸ்பு2ரத்கிரீடாங்க3த3ஹாரகண்டி2கா-
மணீந்த்3ரகாஞ்சிகு3ணநூபுராதி3பி4: ।
ரத2ாங்க3ஶங்க2ாஸிக3த3ாத4நுர்வரைர்
லஸத்துளஸ்யா வநமாலயோஜ்ஜ்வலம் ॥

36. பதவுரை:— ஸ்பு2ரத் கிரீட அங்க3த3 ஹார கண்டி2கா மணீந்த்3ர காஞ்சிகு3ண நூபுர ஆதி3பி4:—ப்ரகாஶிக்கிற கிரீடம், தோள்வளைகள், ஹாரம், திருக்கழுத்தணி, ஸ்ரீகௌஸ்துப4ம், திருவரைநாண், திருச்சிலம்பு முதலிய திருவாப4ரணங்களாலும், ரத2ாங்க3 ஶங்க2 அஸி க3த3ா த4நுர்வரை:-சக்கரம், ஶங்க2ம், (நந்த3கமென்னும்) வாள், (கௌமோத3கீ என்னும்) க3தை3, (ஶார்ங்க3ம் என்னும்) வில் என்னும் ஆயுத4ங்களாலும், லஸத் துளஸ்யா—(உன் சேர்த்தியாலே) ப்ரகாஶிக்கும் திருத்துழாயை உடைய, வநமாலயா—வனமாலையாலும், உஜ்ஜ்வலம்—ப்ரகாஶிப்பவனாகவும்.

அவ:—(ஸ்பு2ரதி3தி) ஆப4ரணாயுத4ாதி3களுடைய சேர்த்தியழகை அனுப4விக்கிறார்.

வ்யா:— (ஸ்பு2ரத்கிரீட) உப4யவிபூ4திநாத2த்வமாகிற ஐஶ்வர்யத்துக்கு அனுரூபமாய், திருமுடியிலே விளங்காநிற்கிற திருவபி4ஷேகம். a 'கதிராயிரமிரவி கலந்தெரித்தாலொத்த நீண்முடி'யிறே. (அங்க3த3) ஸர்வாஶ்ரயமான திருத்தோள்களைப்பற்றி விளங்காநின்றுள்ள திருத்தோள் வளைகள். (ஹார) b "பொன்னின்மாமணியாரமணியாகத் திலங்குமால்" என்றும். c "பெரிய வரைமார்பில் பேராரம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே விளங்காநின்ற திருவாரம். (கண்டி2கா) திருக்கழுத்திலே விளங்காநின்ற முத்துத் திருக்

a பெரியாழ்திரு 4-1-1. b பெரியதிருமொழி 8-1.3. c மூன்-திருவ 55.

चकर्थ यस्या भवनं भुजान्तरं तव प्रियं धाम यदीयजन्मभूः ।
जगत्समस्तं यदपाङ्गसंश्रयं यदर्थमम्भोधिरमन्थ्यबन्धि च ॥ ३७ ॥

37. சகர்த்த2 யஸ்யா ப4வநம் பு4ஜாந்தரம்
தவ ப்ரியம் த4ாம யதீ3யஜந்மபூ4: ।
ஜக3த்ஸமஸ்தம் யத3பாங்க3ஸம்ஶ்ரயம்
யத3ர்த்த2மம்போ4தி4ரமந்த்2யப3ந்தி4 ச ॥

கட்டுவடம். (மணீந்த்3ர) அவன்தனக்கும் ஸத3ா ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்ரீகௌஸ்துப4ம். (காஞ்சிகு3ண) திருவரையிலே விளங்காநின்ற அரைநூல் பட்டிகை. (நூபுர) திருவடிகளைப்பற்றி விளங்காநின்றுள்ள திருச்சிலம்பு. (ஆதி3) ஶப்3த3த்தாலே a "பல பலவே ஆபரணம்" என்றும், 258. "अपरिमितदिव्यभूषण" (அபரிமிததி3வ்யபூ4ஷண) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அஸங்க்2யாதமென்கை. (ரத2ாங்க3) இந்த ஆப4ரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படி ஶோப4ாவஹமான தி3வ்யாயுத4ங்களின் சேர்த்தியை அனுப4விக்கிறார். (லஸத்துளஸ்யா வநமாலயோஜ்ஜ்வலம்) ஸர்வைஶ்வர்ய ஸூசகமாய், திருவடிகளளவும் தாழ்ந்து, b "அல்லித்துழாயலங்கல்" என்கிற வனமாலையாலே விளங்காநின்ற உன்னை. ஆப4ரணாயுத4ாதி3கள் தன்னைப்பற்றி விளங்குகையும், அவற்றாலே தான் விளங்குகையுமாகச் செல்லுகிறபடி. 259. "स्रग्वस्त्राभरणैर्युक्तं स्वानुरूपैरनूपमैः । चिन्मयैः स्वप्रकाशैश्च अन्योन्यरुचिरञ्जकैः॥" (ஸ்ரக்3வஸ்த்ராப4ரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை: । சிந்மயை: ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜகை:॥). 36.

37. பதவுரை:— தவ—உன்னுடைய, பு4ஜாந்தரம்—திருமார்பை, யஸ்யா:—எந்தப்பிராட்டிக்கு, ப4வநம் சகர்த்த2—இருப்பிடமாகச் செய்தருளினாயோ, யதீ3ய ஜந்மபூ4:—எந்தப் பிராட்டியின் பிறந்த வீடான திருப்பாற்கடல், தவ—உனக்கு, ப்ரியம் த4ாம—இனிய இருப்பிடமாயிற்றோ, ஸமஸ்தம் ஜக3த்—

a திருவாய் 6-2-7. b திருவாய் 7-9-10.

உலகெல்லாம், யத் அபாங்க3 ஸம்ஶ்ரயம்—எவளுடைய மந்த3கடாக்ஷத்தைப் பற்றியிருக்கிறதோ, யத3ர்த்த2ம்—எவளுக்காக, அம்பே4ாதி4:—கடலானது, அமந்தி2 அப3ந்தி4 ச—கடையவும், அணைகட்டவும்பட்டதோ.

அவ:— (சகர்த்தே2தி) மேலில் ஶ்லோகத்3வயத்தாலே பிராட்டியோட்டைச் சேர்த்தியை அனுப4விக்கிருர். இதில், முதல் ஶ்லோகத்தாலே பிராட்டியுடைய மேன்மையையும், இவள்பக்கல் ஈஶ்வரனுக்கு உண்டான வ்யாமோஹத்தையும் அருளிச்செய்கிருர்.

வ்யா:— (தவ பு4ஜாந்தரம் யஸ்யா ப4வநம் சகர்த்த2) 260. "सर्वयज्ञमयं वपुः" (ஸர்வயஜ்ஞமயம் வபு:) என்கிற திருமார்பைப் பிராட்டிக்குக் கோயிற்கட்டணமாகப் பண்ணியருளிற்று. 'யஸ்யா:' என்கிறது இதிலுண்டான ப்ரமாண ப்ரஸித்3தி4யாலே. 260. "सर्वयज्ञमयं वपुरध्यास्ते" (ஸர்வ யஜ்ஞமயம் வபுரத்4யாஸ்தே), 261. "पश्यतां सर्वदेवानां ययौ वक्षस्स्थलं हरेः" (பஶ்யதாம் ஸர்வதே3வாநாம் யயௌ வக்ஷஸ்ஸ்த2லம் ஹரே:), a"நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கை", b "திகழ்கின்ற திருமார்பில் திருமங்கை தன்னோடும் திகழ்கின்ற திருமாலார்", c "என்திருமகள் சேர் மார்பன்", d"மையகண்ணாள் மலர்மே லுறைவாள் உறைமார்பினன்", e "அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பா", f "மார்வத்து மாலே", g"செய்யாள் திருமார்பினில் சேர் திருமால்". (தவ ப்ரியம் த4ாம யதி3யஜந்மபூ4:) யாவளொருத்தி அவதரித்த திருப்பாற்கடல் h 'அயர்வறுமமரர்களதிபதி'யான தேவருக்கு இனி தமரும் இடமாயிற்று. 262. "श्रीः पूर्वमुदधेः ...... देवदानवयत्नेन प्रसूतामृतमन्थने" (ஶ்ரீ: பூர்வமுத3தே4: .... தே3வதா3நவயத்நேந ப்ரஸூதாம்ருதமந்த2நே), 263. "नेदानीं त्वदृते सीते स्वर्गोऽपि मम रोचते" (நேதா3நீம் த்வத்3ருதே ஸீதே ஸ்வர்க்கோ3ऽபி மம ரோசதே). (ஜக3த் ஸமஸ்தம் யத3பாங்க3ஸம்ஶ்ரயம்) 132. "अस्येशाना जगतः" (அஸ்யேஶாநா ஜக3த:), 131. "ईश्वरीं सर्वभूतानां" (ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ4தாநாம்), 264. "त्वं माता सर्वलोकानां" (த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம்) என்கிறபடியே, இவ்வுப4யவிபூ4தியும் யாவளொருத்தியுடைய மந்த3கடாக்ஷத்தைப் பற்றி உண்டாயிருக்கிறது. (யத3ர்த்த2மம்பே4ாதி4ரமந்தி2) a "விண்ணவர் அமுதுண அமுதில் வரும் பெண்ணமுதுண்ட எம்பெருமான்" என்கிறபடியே யாவளொருத்தியைப் பெறுகைக்குக் கடல் கடைந்தருளிற்று. (அப3ந்தி4 ச) யாவளொருத்தியுடைய பிரிவாற்ருமையாலே கடலை அடைத்தருளிற்று. 265. "एष सेतुर्मया बद्धस्सागरे सलिलार्णवे। तव हेतोर्विशालाक्षि! नलसेतुस्सुदुष्करः ॥" (ஏஷ ஸேதுர் மயா ப3த்3த4ஸ் ஸாக3ரே ஸலிலார்ணவே। தவ ஹேதோர் விஶாலாக்ஷி நளஸேதுஸ் ஸுது3ஷ்கர:॥). 37.

a திருப்பல்லாண்டு-2. b திருவாய் 10-6-9. c திருவாய் 7-2-9. d திருவாய் 4-5-2. e திருவாய் 6-10-10. f திருவாய் 10-10-2. g திருவாய் 9-4-1. h திருவாய் 1-1-1.

स्वैश्वरूप्येण सदाऽनुभूतयाऽप्यपूर्ववद्विस्मयमादधानया ।
गुणेन रूपेण विलासचेष्टितैस्सदा तवैवोचितया तव श्रिया ॥ ३८ ॥

38. ஸ்வவைஶ்வரூப்யேண ஸதா3ऽநுபூ4தயாऽப்-
யபூர்வவத்3 விஸ்மயமாத3த4ாநயா ।
கு3ணேந ரூபேண விலாஸசேஷ்டிதைஸ்
ஸதா3 தவைவோசிதயா தவ ஶ்ரியா ॥

38. பதவுரை:— ஸ்வ வைஶ்வரூப்யேண—தன் விஶ்வரூப நிலையுடன், ஸதா3—எப்போதும், அநுபூ4தயா அபி—அனுப4விக்கப்பட்டபோதிலும், கு3ணேந—கு3ணங்களாலும், ரூபேண—வடிவழகாலும், விலாஸ சேஷ்டிதை:—அழகிய செயல்களாலும், அபூர்வவத்—புதியதுபோல், விஸ்மயம் ஆத3த4ாநயா—ஆஶ்சர்யத்தைத் தருபவளாய், ஸதா3—

a பெரியதிருமொழி 6-1-2.

(பரம், வ்யூஹம், விப4வம் முதலிய) எல்லா நிலைகளிலும், **தவ ஏவ உசிதயா**—உனக்கே தகுந்தவளாய், **தவ ஶ்ரியா**—உனக்குச் செல்வமாயிருப்பவளான.

அவ:— (ஸ்வவைஶ்வரூப்யேண) இதில், பிராட்டியினுடைய நிரதிஶயபோ4க்3யதையையும், a "உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவை" என்கிறபடியே அவனுக்கேயாயிருக்கிற இருப்பையும் அனுப4விக்கிறார்.

வ்யா:—(ஸ்வவைஶ்வரூப்யேண ஸதா3நுபூ4தயாऽபி) ஸர்வஶக்தியான தேவர், ஸர்வவிக்3ரஹத்தாலும், ஸர்வகாலமும், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அனுப4வியாநின்றாலும், பிராட்டியினுடைய போ4க்3யதையைப் பரிச்சே2தி3க்கப் போகாது. ஸௌப4ரியைப்போலே அநேகவிக்3ரஹத்தைப் பரிக்3ரஹித்தாலும் முடியாது. 266. "**पर्यायेण प्रसुप्तश्च**" (பர்யாயேண ப்ரஸுப்தஶ்ச) என்கிறபடியே, ப்ரகாரங்கள் அநேகமானாலும் முடியாது. **(அபூர்வவத் விஸ்மயமாத3தா4நயா)** நித்யாபூர்வம்போலே ஆஶ்சர்யாவஹமாயிருக்கும். **267. "स एकधा भवति। द्विधा भवति।"** (ஸ ஏகதா4 ப4வதி। த்3விதா4 ப4வதி।) என்று, நித்யஸூரிகள் தன் திறத்தில் படுமதெல்லாம் பிராட்டியைக் குறித்துத் தான் படும் என்கை. b "பண்டிவரைக் கண்டறிவதெவ்வூரில்" என்றும் c "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென் ஆராவமுதம்" என்றும் ஆழ்வார்களும், **113. "सदा पश्यन्ति"** (ஸதா3 பஶ்யந்தி) என்று நித்யஸூரிகளும், நித்யாபூர்வதையாலே தேவர் திறத்தில் படுமதெல்லாம் தேவர் படும்படியாயிறே பிராட்டிபோ4க்3யதை **இருப்பது**. உகப்பிப்பது எவ்வழியாலே? என்னில்: **(கு3ணேந ரூபேண விலாஸசேஷ்டிதை:)** வடிவழகாலும், ***ஶீலாதி3கு3ணங்களாலும்***. "ஸக்ருத் த்வதா3காரவிலோகநாஶயா" **என்கிறபடியே**, d "ஈர்கின்ற குணங்களையுடையாய்"

a திருவாய் 10-10-6. **b பெரியதிருமொழி 8-1-9.**
c திருவாய் 2-6-6. **d திருவாய் 8-1-8.**

तया सहासीनमनन्तभोगिनि प्रकृष्टविज्ञानबलैकधामनि ।
फणामणिव्रातमयूखमण्डलप्रकाशमानोदरदिव्यधामनि ॥ ३९ ॥

39. தயா ஸஹாஸீநமநந்தபோ4கி3நி
ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநப3லைகதா4மநி।
ப2ணாமணிவ்ராதமயூக2மண்ட3ல-
ப்ரகாஶமாநோத3ரதி3வ்யதா4மநி॥

என்கிற கு3ணங்களிலும், a "உன் செய்கை நைவிக்கும்" என்கிற சேஷ்டிதங்களிலும், அபி4யுக்தர் ஆழங்காற்படும்படி இருக்குமிறே அவன். இப்படி இவள் ஸ்வரூபாதி3களிலே அழுந்துகிறான். அவன் ஸ்வரூபத்தாலே அபரிச்சி2ந்நன்; இவள் போ4க்3யதையாலே அபரிச்சி2ந்நை. **(ஸதா3 தவைவோசிதயா) 268. "तुल्यशीलवयोवृत्तां"** (துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்) என்றும், b "உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தேவர் தமக்குத் தகுதியாயிருக்குமவள். **(ஸதா3)** என்று பரவ்யூஹவிப4வரூபேண உண்டான ஸர்வாவஸ்தை2களிலும் என்கிறது. "கு3ணேந ரூபேண விலாஸசேஷ்டிதைஸ் ஸதா3 தவைவோசிதயா" என்னவுமாம். **(தவ ஶ்ரியா) 269. "विष्णोः श्रीः"** (விஷ்ணோ: ஶ்ரீ:) என்றும், c "உன் திரு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநந்யார்ஹையென்னுதல்; தேவர்க்கு ஸம்பத்தாயிருக்குமென்னுதல். 38

* 39 & 40. **பதவுரை:— தயா ஸஹ** — அந்தப் பிராட்டியுடன்கூட, **ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாந ப3ல ஏக தா4மநி**—மேலான ஞானத்திற்கும், ப3லத்திற்கும் நிகரற்ற இருப்பிடமானவனும், **ப2ணா மணி வ்ராத மயூக2 மண்ட3ல ப்ரகாஶமாந உத3ர தி3வ்ய தா4மநி**—தன் படங்களிலிருக்கும் மணி ஸமூஹங்களுடைய

*** இவ்விரண்டு ஶ்லோகங்களும் சேர்ந்தே பொருள்படுவதால் பதவுரை சேர்த்து எழுதப்பட்டது.**
a திருவாய் 5-10-2. **b திருவாய் 10-10-6.** **c திருவாய் 10-10-2.**

கிரண மண்ட3லங்களாலே ஒளிவிடும் மத்4யப்ரதே3ஶத்தை யுடைய (ப4க3வானுடைய) தி3வ்யாந்த:புரத்தை உடையவனும், **நிவாஸ ஶய்யா ஆஸந பாது3கா அம்ஶுக உபதா4ந வர்ஷாதப வாரண ஆதி3பி4:**—(ப4க3வானுக்கு) எழுந்தருளியிருக்கிற திருமாளிகையாகவும், கண்வளர்ந்தருளுகிற படுக்கையாகவும். ஸிம்ஹாஸநமாகவும், பாது3கையாகவும். திருப்பரியட்டமாகவும், அணையாகவும், மழைக்கும், வெயிலுக்கும் குடையாகவும், மற்றும் பலபடியாகவும் ஆகின்றவையாய், **யதோ2சிதம்**—அந்தந்த காலத்திற்குத் தக்கபடி, **தவ ஶேஷதாம் க3தை:**—உனக்கு அடிமைப்பட்டவையான, **ஶரீர பே4தை3:**—பல ஶரீரங்களாலே, **ஶேஷ: இதி ஜநை: ஈரிதே**—ஶேஷன் என்று எல்லா ஜனங்களாலும் சொல்லப்படுபவனுமான, **அநந்தபோ4கி3நி** — திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமேனியில், **ஆஸீநம்** — எழுந்தருளியிருக்கிறவனாகவும்.

39. **அவ:**—(தயா ஸஹ) இதில் — பர்யங்கவித்3யையில் சொல்லுகிறபடியே திருவனந்தாழ்வான் மடியிலே பிராட்டியோடே எழுந்தருளியிருக்கிற சேர்த்தியை அனுப4விக்கிறார்.

வ்யா :— (தயா ஸஹாஸீநம்) 249. "**श्रिया सार्धं जगत्पतिरास्ते**" (ஶ்ரியா ஸார்த்த4ம் ஜக3த்பதிராஸ்தே) என்கிறபடியே, நித்யவிபூ4தியில் மிது2னமாயிருந்திறே அடிமை கொள்வது. அவதாரத்திலும், 28. "**भवांस्तु सह वैदेह्या**" (ப4வாம்ஸ்து ஸஹ வைதே3ஹ்யா) என்னக்கடவதிறே. **(அநந்தபோ4கி3நி)** ஶ்ரிய:பதித்வத்தால் வந்த உத்கர்ஷத்தோபாதியிறே இவனோட்டைச் சேர்த்தியும். 270. "**गन्धर्वाप्सरसः सिद्धास्सकिन्नरमहोरगाः। नान्तं गुणानां गच्छन्ति तेनानन्तोऽयमुच्यते॥**" (க3ந்த4ர்வாப்ஸரஸஸ் ஸித்3தா4ஸ் ஸகிந்நரமஹோரகா3: । நாந்தம் கு3ணாநாம் க3ச்ச2ந்தி தேநாநந்தோऽயமுச்யதே ॥) என்கிறபடியே கு3ணாநந்த்யத்தாலே அநந்தனென்னக்கடவதிறே. ஈஶ்வரன் ரக்ஷணத்திலே அஸங்க்2யாதகு3ணன். இவன் கைங்கர்யார்த்த2மாக அஸங்க்2யாதகு3ணன். **(போ4கி3நி)** மென்மை, குளிர்ச்சி, நாற்றம் இவற்றை ஸ்வ

निवासशय्यासनपादुकांशुकोपधानवर्षातपवारणादिभिः।
शरीरभेदैस्तव शेषतां गतैर्यथोचितं शेष इतीरिते जनैः॥ ४०॥

40. **நிவாஸஶய்யாஸநபாது3காம்ஶுகோ-**
பதா4நவர்ஷாதபவாரணாதி3பி4: ।
ஶரீரபே4தை3ஸ் தவ ஶேஷதாம் க3தைர்
யதோ2சிதம் ஶேஷ இதீரிதே ஜநை: ॥

பா4வமாக உடைய திருமேணியிலே, போ4க3ம்—ஶரீரம். (ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநப3லைகதா4மநி) இருவருமாய்ப் பரிமாறும் போது அவர்களுக்கும் / படியான ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3களுக்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்குமவன். ஒருத்தன் என்று அவனுக்குக் கூசவேண்டாதே துகைத்துப் பரிமாறலாம்படியான தா4ரண ஸாமர்த்2யத்துக்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்குமவன். **(ப2ணாமணீத்யாதி3)** தன்னுடைய ப2ணாமணிஸமூஹங்களினுடைய ரஶ்மி மண்ட3லங்களினாலே ப்ரகாஶியாநின்ற மத்4யத்தையுடைய தி3வ்யாந்த:புரத்தை உடையவன். உ "மணி விளக்காம்" என்கிறபடியே, தி3வ்யாந்த:புரத்துக்கு மங்க3ளதீ3பமாயிறே இருப்பது. 39.

40. **அவ:—** (நிவாஸ) திருவனந்தாழ்வானுடைய வ்ருத்திவிஶேஷங்களை அனுப4விக்கிறார், தமக்கு அடிமையிலுண்டான த்வரையாலே. 271. "**उपमानमशेषाणां साधूनां**" (உபமாநமஶேஷாணாம் ஸாதூ4நாம்) என்னும் ந்யாயத்தாலே, அடிமையில் ருசியுடையார்க்கெல்லாம் உதா3ஹரணபூ4தமாயிறே திருவனந்தாழ்வானுடைய வ்ருத்திவிஶேஷங்களிருப்பது. இவனுடைய காஷ்டை2யை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— (நிவாஸ) எழுந்தருளியிருக்கிற திருமாளிகையாம். **(ஶய்யா)** கண்வளர்ந்தருளுகைக்குப் படுக்கையாம். **(ஆஸந)** உ "இருந்தால் சிங்காசனமாம்". **(பாது3கா)** உ "நின்றால் மரவடியாம்". **(அம்ஶுக)** பும்ஸ்த்வாவஹமான திருப்

/ படியான — ஒப்பான. உ முதல்திருவந்தாதி-53.

दासस्सखा वाहनमासनं ध्वजो यस्ते वितानं व्यजनं त्रयीमयः।
उपस्थितं तेन पुरो गरुत्मता त्वदङ्घ्रिसंमर्दकिणाङ्कशोभिना॥४१॥

41. தா$_3$ஸஸ் ஸகா$_2$ வாஹநமாஸநம் த்$_4$வஜோ
யஸ்தே விதாநம் வ்யஜநம் த்ரயீமய: ।
உபஸ்தி$_2$தம் தேந புரோ க$_3$ருத்மதா
த்வத$_3$ங்க்$_4$ரிஸம்மர்த்த$_3$கிணாங்கஶோபி$_4$நா ॥

பரியட்டமாம். (உபதா$_4$ந) a "புல்கும் அணையாம்". (**வர்ஷா தபவாரணதி$_3$பி$_4$:**) a "சென்றால் குடையாம்" என்கிறபடியே, வர்ஷத்துக்கும் ஆதபத்துக்கும் ச$_2$த்ரமாம். § ஆதி$_3$ஶப்$_3$த$_3$த்தாலே, அடிமையில் அபி$_4$நிவேஶாநுரூபமாக **ஶரீரத்**துக்குத் தொகையில்லை; 267. **"स एकधा भवति"** (ஸ ஏகதா$_4$ ப$_4$வதி) என்று தொடங்கி, 267. **"सहस्रधा भवति"** (ஸஹஸ்ரதா$_4$ ப$_4$வதி) என்னக்கடவதிறே. (ஶரீரபே$_4$தை$_3$:) கைங்கர்யபே$_4$த$_3$மே ஶரீரபே$_4$த$_3$த்துக்கு ஹேது. (**தவ ஶேஷதாம் க$_3$தை:**) தேவருடைய விக்$_3$ரஹங்கள் ரக்ஷணஹேதுவாயிருக்கிறாப்போலே, இவனுடைய விக்$_3$ரஹங்கள் ஶேஷத்வத்தை அடைந்திருக்கும் என்கை. (**யதோ$_2$சிதம்**) 272. **"यदा यदा हि कौसल्या"** (யதா$_3$ யதா$_3$ர் ஹி கௌஸல்யா) என்கிறபடியே தத்தத்காலோசிதமாயிருக்கை. (**ஜநை: ஶேஷ இதீரிதே**) சிறியார் பெரியாரென்னாதே ஸர்வராலும் ஶேஷனென்று சொல்லப்படுகை; ஶேஷத்வந்தான் ஒரு வடிவுகொண்டாப்போலே இருக்கை. (**ஜநை:**) b "பெருமக்களுள்ளவர்" என்கிறபடியே நித்யஸித்$_3$த$_4$ரைச் சொல்லவுமாம். 273. **"परगतातिशयाधानेच्छयोपादेयत्वमेव यस्य स्वरूपं स शेषः। परश्शेषी॥"** (பரக$_3$தாதிஶயாதா$_4$நேச்ச$_2$யா உபாதே$_3$யத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ ஶேஷ:। பரஶ் ஶேஷீ॥) என்கிற ஶேஷத்வத்தின்படியே; 274. **"पारतन्त्र्यं परे पुंसि"** (பாரதந்த்ர்யம் பரே பும்ஸி) இத்யாதி$_3$. 40.

---

§ 'ஆதி$_3$ஶப்$_3$த$_3$த்தாலே' என்பதுமுதல் 'என்னக்கடவதிறே' என்பதுவரை சில ஸ்ரீகோஶங்களில் இல்லை.

a முதல்திருவந்தாதி-53. b திருவாய் 3-7-5.

41. பதவுரை:— **த்ரயீமய:**—வேத$_3$ங்களை அவயவங்களாகக்கொண்ட, **ய:**—எந்த கருடாழ்வான், **தே**—உனக்கு, **தா$_3$ஸ:**—அடியவனும், **ஸகா$_2$**—நண்பனும், **வாஹநம்**—வாஹனமும், **ஆஸநம்**—ஸிம்ஹாஸனமும், **த்$_4$வஜ:**—கொடியும், **விதாநம்**—(வெயிலைப்போக்கும்) மேற்கட்டியும், **வ்யஜநம்**—சாமரமுமாக இருக்கின்றனனோ, **த்வத் அங்க்$_4$ரி ஸம்மர்த்த$_3$ கிண அங்க ஶோபி$_4$நா**—உன்னுடைய திருவடிகள் நெருக்கின தழும்பை அடையாளமாகக்கொண்டு ஶோபி$_4$ப்பவனான, **தேந க$_3$ருத்மதா**—அந்த க$_3$ருட$_3$ாழ்வானாலே, **புர: உபஸ்தி$_2$தம்** — திருமுன்பே ஸேவிக்கப்பட்டவனாகவும்.

அவ:— (**தா$_3$ஸஸ்ஸகே$_2$தி**) இதில்—வாஹந த்$_4$வஜாதி$_3$ ஸர்வவ்ருத்திகளையும் உடையனாய், ஈஶ்வரனுக்கு *மோம்பழம்போலே ஸதா$_3$ விரும்பும்படி அபி$_4$மதனாயிருக்கிற பெரிய திருவடியோட்டைச் சேர்த்தியை அனுப$_4$விக்கிறார்.

வ்யா:— (**தா$_3$ஸ:**) தன்னுடைய வ்யாபாரங்களடங்க ஈஶ்வரனுக்கு அதிஶயத்தை விளைக்குமவையாயிருக்கும். (**ஸகா$_2$**) ஜக$_3$த்$_3$வ்யாபாரங்களில் ஈஶ்வரன் தன்னோடே உசாவவேண்டும்படியான பெருமையை உடையவன். (**வாஹநம்**) ஆஶ்ரிதருடைய ஆபத்துக்களிலே ஈஶ்வரனைக் கொடுவந்து சேர்க்குமவனாயிருக்கை. (**ஆஸநம்**) ஒரு கார்யமில்லாதபோது, ஸிம்ஹாஸநஸ்தா$_2$னாயிருந்தாலோபாதி தன் மேன்மைக்கு ஸத்$_3$ருஶம் என்னும்படி ஸிம்ஹாஸநமாயிருக்கை. (**த்$_4$வஜ:**) ஈஶ்வரன் கிட்டுவதற்கு முன்னே, எழுந்தருளிநின்றான் என்று ஆஶ்ரிதர்க்கு ப்ரீதிஹேதுவான கொடியானவன். அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கு ஹேதுவானவன் என்றுமாம். (**ய:**) a "பொன் மலையின் மீமிசைக் கார்முகில்போல" என்றும், b "புள்ளூர் கொடியான்" என்றும் உண்டான ப்ரஸித்$_3$தி$_4$யைச் சொல்லுகிறது. (**விதாநம்**) c "வினதை சிறுவன் சிறகென்னும் மேலாப்பின் கீழ்

---

a திருவாய் 9-2-6. b திருவாய் 3-8-1. c நாச்-திரு 14-3.

* மோம்பழம்—மோந்துகொண்டிருக்கிற எலுமிச்சம்பழம்.

त्वदीयभुक्तोज्झितशेषभोजिना त्वया निसृष्टात्मभरेण यद्यथा।
प्रियेण सेनापतिना न्यवेदि तत्तथाऽनुजानन्तमुदारवीक्षणैः॥ ४२॥

42. த்வதீ3யபு4க்தோஜ்ஜி2தஶேஷபே4ாஜிநா
த்வயா நிஸ்ருஷ்டாத்மப4ரேண யத்3யதா2।
ப்ரியேண ஸேநாபதிநா ந்யவேதி3 தத்
ததா2ऽநுஜாநந்தமுதா3ரவீக்ஷணை:॥

வருவான்'' என்கிறபடியே ஆதபநிவாரணமாயிருக்கை. 275. "**गरुडं च ददर्शोच्चैरन्तर्धानगतं द्विज। कृतच्छायं हरेर्मूर्ध्नि पक्षाभ्यां पक्षिपुङ्गवम्॥**" (க3ருட3ஞ்ச த3த3ர்ஶோச்சைரந்தர்த்த4ாநக3தம் த்3விஜ। க்ருதச்ச2ாயம் ஹரேர் மூர்த்4நி பக்ஷாப்4யாம் பக்ஷிபுங்க3வம்॥) இதி பராஶர:. (**வ்யஜநம்**) தன்னை மேற்கொண்டு போம்போது சாமரங்கள்போலே திருச் சிறகாலே ஆஶ்வாஸகனாயிருக்கை. (**த்ரயீமய:**) 276. "**त्रिवृत्ते शिरः। गायत्रं चक्षुः।**" (த்ரிவ்ருத் தே ஶிர:। கா3யத்ரம் சக்ஷு:।) என்கிறபடியே, வேத3ங்களை அவயவங்களாக உடையனாயிருக்கை. 'அவயவார்த்தே2 மயட்'. ஈஶ்வரன் வேத3ப்ரதிபாத்3யன்; இவன் வேத3ஶரீரன். (**தேந கு3ருத்மதா புர: உபஸ்தி2தம்**) ஸர்வேஶ்வரன்தன்னை ப்ரகாஶிப்பிக்கும் நிலைக்கண்ணாடிபோலேயும், மோம்பழம்போலேயும், திருமுன்பே ஸர்வதா3 ஸந்நிஹிதனாயுள்ளவன். (**த்வத3ங்க்4ரி ஸம்மர்த்த3கிணாங்கஶோபி4நா**) தன்னை மேற்கொண்டால், திருவடிகளாலே நெருக்கின தழும்பு தனக்கு போ4க3சிஹ்நமாகையாலே, அத்தாலே விளங்காநிற்குமவன். ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துப4ம் லக்ஷணமானாற்போலே இவனுக்கும் அது தா3ஸ்யசிஹ்நமாயிருக்கும். 41.

42. பதவுரை:— **த்வதீ3ய பு4க்த உஜ்ஜி2த ஶேஷ போ4ஜிநா** — உன்னுடைய உண்டு மிகுந்த ஶேஷத்தை உண்பவனும், **த்வயா**—உன்னாலே, **நிஸ்ருஷ்ட ஆத்ம ப4ரேண**—வைக்கப்பட்ட உன்னுடைய (உப4யவிபூ4தி நிர்வாஹரூபமான) ப4ாரத்தை உடையவனும், **ப்ரியேண**—(எல்லாருக்கும்) அன்பனுமான, **ஸேநாபதிநா**—விஷ்வக்ஸேனராலே, **யத் யதா2 ந்யவேதி3**—எந்தக் காரியம் எம்மாதிரி விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டதோ, **உதா3ரவீக்ஷணை:**—அருள் நிரம்பிய கடாக்ஷங்களாலே, **தத் ததா2 அநுஜாநந்தம்**—அந்தக் காரியத்தை அம்மாதிரியே (செய்வதென்று) நியமித்தருளுகிறவனாகவும்.

அவ:— (**த்வதீ3ய**) உப4யவிபூ4திவிஷயமான தன்னுடைய ஸர்வப4ரத்தையும் இவன்பக்கலிலே வைத்து இவனிட்ட வழக்காயிருக்கிற ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வானுடைய தா3ஸ்யஸாம்ராஜ்யத்தை அனுப4விக்கிறார்.

வ்யா:— (**த்வதீ3யேதி**) தேவர் அமுதுசெய்து கைவாங்கின ப்ரஸாத3த்தாலே த4ரிக்குமவராயிருக்கை. 'த்வதீ3ய' என்கையாலே வகுத்த ஸ்வாமியுடைய ஶேஷமே போ4ஜ்யம் என்கிறது. 277. "**यदुच्छिष्टमभोज्यं**" (யது3ச்சி2ஷ்டமபோ4ஜ்யம்) என்கையாலே அல்லாதாருடைய உச்சி2ஷ்டம் அபோ4ஜ்யமென்கை. 'பு4க்தோஜ்ஜி2தம்' என்கையாலே, a "கலத்ததுண்டு" என்கிறபடியே, அமுதுசெய்து கைவாங்கின பின்புற்றையதே போ4ஜ்யம்; முன்பு பாத்ரஶேஷமே அபோ4ஜ்யம் என்கிறது. (**ஶேஷபோ4ஜிநா**) தனக்கு தா4ரகமாயிருக்குமளவன்றிக்கே 278. "**रसान् भक्तस्य जिह्वायां**" (ரஸாந் ப4க்தஸ்ய ஜிஹ்வாயாம்) என்கிறபடியே ஈஶ்வரனுக்கு போ4க்3யமாவதும் ஆழ்வார் அமுதுசெய்தால் என்கை. (**த்வயா நிஸ்ருஷ்டாத்மப4ரேண**) நம்மிலும் பெரியவன்; ஸமர்த்த2ன் என்று தேவராலே தன் பக்கலிலே வைக்கப்பட்ட உப4யவிபூ4திரூபமான ப4ரத்தை உடையவனாலே. (**ப்ரியேண**) ஸர்வாபி4மதனானவனாலே. (**ஸேநாபதிநா**) ஸர்வஸேநாநிர்வாஹகனாலே. b "அசைவில் அமரர் தலைவர் தலைவா" என்னக்கடவதிறே. (**யத் யதா2 ந்யவேதி3**)

---

a திருப்பல்லாண்டு-9. b திருவாய் 5-8-9.

हताखिलक्लेशमलैः स्वभावतस्सदानुकूल्यैकरसैस्तवोचितैः।
गृहीततत्तत्परिचारसाधनैर्निषेव्यमाणं सचिवैर्यथोचितम्॥४३॥

43. ஹதாகி2லக்லேஶமலை: ஸ்வப4ாவத:
*** ஸத3ாநுகூல்யைகரஸைஸ் தவோசிதை: ।**
க்3ருஹீததத்தத்பரிசாரஸாத4நை:
நிஷேவ்யமாணம் ஸசிவைர் யதோ2சிதம் ॥

யாதொரு கார்யம் யாதொருபடி விண்ணப்பம் செய்யப் பட்டது. இதில் உள்மானம், புறமானம் பார்ப்பதில்லை; செய்யும் ப்ரகாரங்களும் அனுஸந்தி4ப்பதுமில்லை; ஈஶ்வரன் இவன் உக்தியைப் பின்செல்லுமத்தனை. (**உத3ாரவீக்ஷணை: தத் தத2ாநுஜாநந்தம்**) 114. **"अवलोकनदानेन भूयो मां पालयाच्युत"** (அவலோகநத3ாநேந பூ4யோ மாம் பாலயாச்யுத) என்றும், a "உயிர்க்கெல்லாம் தாயாய் அளிக்கின்ற தண்டாமரைக் கண்ணன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அநவதி4கத3யா ஸௌஹார்த்த3ாநுராக3க3ர்ப்ப4மான இக்கடாக்ஷங்களாலே யாயிற்று, 'இவன் இப்படிச் செய்வது' என்று நினைப்பிடுவது. (**தத2ாநுஜாநந்தம்**) 'ஐயராலே யாதொரு விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டதோ அது அப்படியே' என்று பாசுரப்பரப்பற நியமித்தருளுவது. 42.

43. **பதவுரை:— ஹத அகி2ல க்லேஶ மலை:**—எல்லா க்லேஶங்களும், (ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4மாகிய) மலமும் அற்றவர்களாயும், **ஸ்வப4ாவத:**—இயற்கையாகவே, *** ஸத3ா ஆநுகூல்ய ஏகரஸை:**—எப்போதும் (உன்னுடைய) கைங்கர்யத்தையே பே4ாக்3யமாக உடையவர்களாயும், **தவ உசிதை:**— உனக்குத் தகுந்தவர்களாயும், **க்3ருஹீத தத் தத் பரிசார ஸாத4நை:**—அந்தந்த கைங்கர்யங்களுக்கு ஸாத4னங்களான மாலைகள், தூ4பம், தீ3பம் முதலியவைகளை த4ரித்திருப்பவர்களாயும், **ஸசிவை:**—உனக்கு முறையுணர்த்தி அடிமை

---

* **'த்வத3ாநுகூல்யைக' என்றும் பாடமுண்டு.** a பெரியதிரு 7-1-9.

செய்பவர்களாயுமிருக்கும் நித்ய ஸூரிகளாலே, **யதோ2சிதம்** — ஸ்வரூபத்துக்குத் தக்கபடி, **நிஷேவ்யமாணம்** — ஸேவிக்கப்படுகிறவனாகவும்.

அவ:— (**ஹதாகி2லேதி**) 113. **"सदा पश्यन्ति सूरयः"** (ஸத3ா பஶ்யந்தி ஸூரய:) இத்யாதி3களில் சொல்லுகிற நித்யஸூரிகளுடைய த3ாஸ்யைகஸம்ருத்3தி4யை அநுப4விக்கிறார். a "அடியார்கள் குழாங்களை-உடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்றிறே இவர் ப்ரார்த்த2னை.

வ்யா:— (ஹதாகி2லக்லேஶமலை:) 279. "अविद्यास्मिताभिनिवेशरागद्वेषाः पञ्च क्लेशाः" (அவித்3யாஸ்மிதாபி4நிவேஶராக3த்3வேஷா: பஞ்ச க்லேஶா:) என்கிறவை க்லேஶங்கள். அவற்றினுடைய /ப்ராக3ப4ாவத்தை உடையவர்களென்கை. இத்தால் § ப3த்3த4வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. மலமென்று ப்ரக்ருதியாய், தத்ஸம்ஸர்க்க3ார்ஹதயா வந்த /ப்ராக3ப4ாவத்தை உடையவர்கள் என்கை. இத்தால் ப்ரபு3த்3த4ஸ்வப4ாவயுக்தரான முக்தவ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. (**ஸ்வப4ாவதஸ் * ஸத3ாநுகூல்யைகரஸை:**) ஸத்தாப்ரயுக்தமாக தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தையே பே4ாக்3யமாக உடையராயிருக்கை. இத்தாலும், ஒரு நாள் தொடங்கி அடிமை செய்யத் தொடங்கின முக்தவ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. (**தவோசிதை:**) ஸ்வரூபரூபகு3ணங்களாலே தேவருக்கு ஸத்3ருஶலக்ஷணரானவர்கள். (**க்3ருஹீதேத்யாதி3**) கைங்கர்யோசித பரிகரங்களை ஆத3ராதிஶயத்தாலே விடமாட்டாமையாலே, b 'சூட்டுநன் மாலை'ப்படியே த4ரித்திருக்கையாலே, தேவர்க்கே ஸத்3ருஶரானவர்களாலே ஸேவிக்கப்படாநின்றுள்ள உன்னை. (**ஸசிவை:**)

/ ப்ராக3ப4ாவம் — முன் எப்பொழுதும் இல்லாதிருத்தல்.
§ ப3த்3த4வ்யாவ்ருத்தி — ஸம்ஸாரிகளைக்காட்டிலும் வேறுபாடு.
*** 'த்வத3ாநுகூல்யைக' என்றும் பாடமுண்டு.**
a திருவாய் 2-3-10. b திருவிருத்தம்-21.

अपूर्वनानारसभावनिर्भरप्रबद्धया मुग्धविदग्धलीलया।
क्षणाणुवत्क्षिप्तपरादिकालया प्रहर्षयन्तं महिषीं महाभुजम्॥ ४४॥

44. அபூர்வநாநாரஸப4ாவநிர்ப்ப4ர-
ப்ரப3த்3த4யா முக்3த4வித3க்3த4லீலயா।
க்ஷணுணுவத் க்ஷிப்தபராதி3காலயா
ப்ரஹர்ஷயந்தம் மஹிஷீம் மஹாபு4ஜம்॥

வாத்ஸல்யத்தாலே அவன் முறையழியப் பரிமாற நினைத்தாலும், அவனை முறையுணர்த்தி அடிமைசெய்யுமவர்கள். a'நீதி வானவ'ரிறே. ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் தேவரை ப்ரேரிக்குமவர்களிறே. (யதோ2சிதம்) ஸ்வரூபாநுரூபமாக என்னுதல்; அவஸரோசிதமாக என்னுதல். 43.

44. பதவுரை:— அபூர்வ நாநாரஸ ப4ாவ நிர்ப்ப4ர ப்ரப3த்3த4யா—(க்ஷணந்தோறும்) புதிதாயிருக்கும் பலவகை ரஸங்களாலும் நெருங்கிச் சேர்ந்திருப்பதும், க்ஷண அணுவத் க்ஷிப்த பர ஆதி3 காலயா—கணநேரத்தில் ஒரு பகுதிபோல் கழிக்கப்பட்ட (பிரமனின் ஆயுட்காலமாகிய) பரகாலம் முதலியவற்றை உடையதுமான, முக்3த4 வித3க்3த4லீலயா—அழகியதாகவும், ஸாமர்த்2யத்துடன் கூடியதாகவுமிருக்கும் விளையாட்டாலே, மஹிஷீம்—பெரியபிராட்டியை, ப்ரஹர்ஷயந்தம் — ஸந்தோஷப்படுத்துகிறவனாகவும், மஹாபு4ஜம் — (பெரிய பிராட்டியாரை அணைக்கத் தகுந்த) பெரிய கைகளை உடையவனாகவும்.

அவ:— (அபூர்வேதி) 28. "भवांस्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रंस्यते" (ப4வாம்ஸ்து ஸஹ வைதே3ஹ்யா கி3ரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே) என்கிறபடியே, பிராட்டியை நாநாரஸங்களாலே உகப்பிக்கும்படியை அனுப4விக்கவேண்டும் என்கிறார்.

வ்யா:— (அபூர்வ) ப்ரதிக்ஷணமும் முன்பு கண்டறியாததுபோலே இருக்கை. (நாநாரஸப4ாவநிர்ப்ப4ர) ப3ஹு

a 'நீதிவானவன்' [அமலனாதி-1] அவனோடு பரமஸாம்யமடைந்த நித்யஸூரிகளை 'நீதிவானவர்' என்கிறார்.

अचिन्त्यदिव्याद्भुतनित्ययौवनस्वभावलावण्यमयामृतोदधिम्।
श्रियः श्रियं भक्तजनैकजीवितं समर्थमापत्सखमर्थिकल्पकम्॥ ४५॥

முக2மான ரஸத்தாலும், ப4ாவத்தாலும் நெருங்கும்படி. (ப்ரப3த்3த4யா) ஸம்ப3த்3த4யா. ரஸமாவது:— சேதனர் யாதொன்றை அநுஸந்தி4யாநின்றாலும் 280. "येन माद्यति" (யேந மாத்3யதி) என்கிறபடியே மதி3யாநிற்பர்,— அதிறே ரஸம். அதுக்கு அடி ப4ாவம்,—மாநஸவிகாஸம். (முக்3த4வித3க்3த4லீலயா) அவ்வோ த3ஶாநுகு3ணமாய், முக்3த4மாயும், வித3க்3த4மாயும் உள்ள லீலையாலே. (க்ஷணுணுவத்க்ஷிப்தபராதி3காலயா) ஒரு க்ஷணத்தில் ஏகதே3ஶம்போலே போக்கப்பட்ட பரகாலம், பரார்த்த4காலம் இவற்றை உடைத்தாயிருக்குமதினாலே. பரகாலமாகிறது— ப்3ரஹ்மாயுஸ்ஸு; பரார்த்த4காலமாகிறது— அதில் செம்பாதி. (மஹிஷீம் ப்ரஹர்ஷயந்தம்) 281. "यस्त्वया सह स स्वर्गो निरयो यस्त्वया विना" (யஸ் த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்கோ3 நிரயோ யஸ் த்வயா விநா), 282. "त्वद्वियोगेन मे राम त्यक्तव्यमिह जीवितम्" (த்வத்3வியோகே3ந மே ராம த்யக்தவ்யமிஹ ஜீவிதம்), 283. "सर्वथा तेन हीनाया रामेण विदितात्मना। तीक्ष्णं विषमिवास्वाद्य दुर्लभं मम जीवितम्॥" (ஸர்வதா2 தேந ஹீநாயா ராமேண விதி3தாத்மநா। தீக்ஷ்ணம் விஷமிவாஸ்வாத்3ய து3ர்லப4ம் மம ஜீவிதம்॥), a"அகலகில்லேன் இறையும்"என்கிறபடியே வ்யதிரேகத்தில் ஆற்றமாட்டாத பிராட்டியை மிகவும் உகப்பியாநின்றுள்ளவனை. "ப்ரஹர்ஷயந்தம்" என்கையாலே இவ்வுகப்பு நித்யம் என்கை. (மஹாபு4ஜம்) கீழ்ச்சொன்ன லீலாரஸத்தாலே உகப்பிக்குமவனேபாதியன்று; b'அணி மானத்தடவரைத்தோளாலே' அணைத்து உகப்பிக்கும். என்றும் ஸ்வரூபகு3ணங்களைக்காட்டில் ரூபகு3ணமிறே இனிதாயிருப்பது. 44.

45. பதவுரை:—அசிந்த்ய தி3வ்ய அத்3பு4த நித்ய யௌவந ஸ்வப4ாவ லாவண்ய மய அம்ருத உத3தி4ம்—நினைக்கமுடியாத

a திருவாய் 6-10-10. b திருவாய் 4-8-2.

45. அசிந்த்யதி$_3$வ்யாத்$_3$பு$_4$தநித்யயௌவந-
ஸ்வப$_4$ாவலாவண்யமயாம்ருதோத$_3$தி$_4$ம் ।
ஶ்ரிய: ஶ்ரியம் ப$_4$க்தஜநைகஜீவிதம்
ஸமர்த்த$_2$மாபத்ஸக$_2$மர்த்தி$_2$கல்பகம் ॥

தாய், அப்ராக்ருதமாய், ஆஶ்சர்யமாய், நித்யமாயிருக்கும் யௌவனத்தை இயற்கையாக உடையவனாகவும், அழகு நிறைந்த அமுதக் கடலாகவும், *ஶ்ரிய: ஶ்ரியம்*—திருவுக்கும் திருவாகவும், **ப$_4$க்த ஜந ஏக ஜீவிதம்**—ப$_4$க்தஜநங்களுக்கு ஓருயிராகவும், **ஸமர்த்த$_2$ம்** — (ஞானத்தினால் குறைந்தவர் களையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தன்னை அனுப$_4$விப்பிக்க வல்ல) ஸாமர்த்$_2$யத்தை உடையவனாகவும், **ஆபத் ஸக$_2$ம்**—ஆபத்திலுதவும் நண்பனாகவும், **அர்த்தி$_2$ கல்பகம்**—யாசிப்ப வர்களுக்குக் கல்பகவ்ருக்ஷம்போன்றவனாகவுமிருக்கிற.

அவ:— (**அசிந்த்யேதி**) இப்படிப் பிராட்டியை உகப் பிக்கிற ரஸப$_4$ாவங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான வடிவையும், கு$_3$ணங்களையும் அனுஸந்தி$_4$க்கிறார்.

வ்யா:— (**அசிந்த்ய**) விக்$_3$ரஹகு$_3$ணங்களுடைய அவாங் மநஸகோ$_3$சரத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.* (**தி$_3$வ்ய**) 159. **"न भूतसङ्घसंस्थानो देहोऽस्य परमात्मनः"** (ந பூ$_4$தஸங்க$_4$ஸம்ஸ் தா$_2$நோ தே$_3$ஹோऽஸ்ய பரமாத்மந:) என்கிறபடியே அப்ராக்ருதமாயிருக்கை. (**அத்$_3$பு$_4$த**) க்$_3$ருஹீதாம்ஶம் ஆஶ்சர்யமாயிருக்கை. a "முழுசி வண்டாடிய தண்டு ழாயின் மொய்ம் மலர்க்கண்ணி" என்கிறபடியே இருக்கை. (**நித்ய**) அகாலகால்யத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. (**யௌவந ஸ்வப$_4$ாவ**) 284. **"युवाऽकुमारः"** (யுவாऽகுமார:) என்கிறபடியே

* (அதி$_4$கபாட$_2$ம்) ஸ்வரூபத்தையும், கு$_3$ணத்தையும் பரிச்சே$_2$தி$_3$க்கிலும் வடிவில் பே$_4$ாக்$_3$யதை பரிச்சே$_2$தி$_3$க்க வொண்ணாது என்கை. "இச்ச$_2$ாக்$_3$ருஹீதாபி$_4$மதோரு தே$_3$ஹ:". [சது:ஶ்லோகீ வ்யா-ப்ர 25 காண்க.]

a பெரியதிருமொழி 2-8-7.

भवन्तमेवानुचरन्निरन्तरं प्रशान्तनिश्शेषमनोरथान्तरः।
कदाहमैकान्तिकनित्यकिङ्करः प्रहर्षयिष्यामि सनाथजीवितः॥ ४६॥

46. ப$_4$வந்தமேவாநுசரந் நிரந்தரம்
ப்ரஶாந்தநிஶ்ஶேஷமநோரத$_2$ாந்தர: ।
கத$_3$ாऽஹமைகாந்திகநித்யகிங்கர:
ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாத$_2$ஜீவித: ॥

இருக்கை. 285. **"तरुणौ रूपसंपन्नौ"** (தருணௌ ரூபஸம் பந்நௌ) என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ஸ்வாப$_4$ாவிகமான யௌவனத்தை உடைத்தாயிருக்கை. (**லாவண்யமய**) ப்ரசுரமான ஸாமாந்யஶோபை$_4$யை உடைத்தாயிருக்கை. (**அம்ருதோத$_3$தி$_4$ம்**) ஸர்வப்ரகாரபே$_4$ாக்$_3$யதையாலே, 286. **"अप्रमेयो महोदधिः"** (அப்ரமேயோ மஹோதத$_3$தி$_4$:) என்கிற படியே பரிச்சே$_2$தி$_3$க்கப்போகாமைக்கு ஒரு ஸமுத்$_3$ர மென்னுமத்தனை. (*ஶ்ரிய: ஶ்ரியம்*) a "திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வன்" என்கிறபடியே பிராட்டிக்கும் மங்க$_3$ளாவஹனா யிருக்குமவனை. (**ப$_4$க்தஜநைகஜீவிதம்**) b "எல்லாம் கண்ணன்" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதருக்கு த$_4$ாரகாதி$_3$களெல்லாம் தானேயாயிருக்குமவனை. ப$_4$க்தஜநங்களையே தனக்கு த$_4$ாரகமாக உடையவன் என்றுமாம். 287. **"मम प्राणा हि पाण्डवाः"** (மம ப்ராணா ஹி பாண்ட$_3$வா:). (**ஸமர்த்த$_2$ம்**) அள வுடையரான நித்யஸூரிகள் அனுப$_4$விக்குமவனை, நித்ய ஸம்ஸாரிகள் அனுப$_4$விக்கும்படி c "ஆற்ற நல்ல வகை காட்டுமம்மானை" என்கிறபடியே ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க அனுப$_4$விப்பிக்கும் ஸாமர்த்$_2$யத்தையுடைய உன்னை. (**ஆபத் ஸக$_2$ம்**) d காணவாராயென்று கண்ணும் வாயும் துவர்ந்த வளவிலே உதவும் ஸ்வப$_4$ாவனான உன்னை. (**அர்த்தி$_2$ கல்பகம்**) e "என்னையாக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத் தந்த கற்பகம்" என்கிறபடியே தன்னை ஔதா$_3$ர்யம் பண்ணுமவனை. 45.

a பெரியதிருமொழி 7-7-1. b திருவாய் 6-7-1. c திருவாய் 4-5-5. d திருவாய் 8-5-2. e திருவாய் 2-7-11.

46. **பதவுரை:—ப$_{4}$வந்தமேவ**—உன்னையே, **நிரந்தரம்**—இடைவிடாமல், **அநுசரந்**—அனுஸரித்துக்கொண்டு, **ப்ரஶாந்த நிஶ்ஶேஷ மநோரத$_{2}$ாந்தர:**—மற்ற எல்லா ஆசைகளும் வாஸனையுமில்லாமல் நீங்கப்பெற்றவனாய், **ஐகாந்திக நித்யகிங்கர:**—ஒருபடிப்பட்டதாய்,நித்யமான கைங்கர்யத்தை உடையவனாய், **ஸநாத$_{2}$ஜீவித:**—ப்ரயோஜனத்துடன் கூடிய வாழ்வை உடையவனாய், **கத$_{3}$ா அஹம் ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி**—என்று நான் (உன்னையே) மிகவும் உகப்பிக்கப்போகிறேன்?

அவ:— (**ப$_{4}$வந்தமித்யாதி$_{3}$**) கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூபரூப கு$_{3}$ணவிபூ$_{4}$திகளால் பூர்ணனாய், நித்யவிபூ$_{4}$தியிலே குறைவற எழுந்தருளியிருக்கிற தேவரை, ப$_{3}$ாஹ்யமநோரத$_{2}$ங்களைத் தவிர்ந்து, என்னுடைய ஸத்தையாலுள்ள ப்ரயோஜனம் பெறும்படி நித்யகைங்கர்யத்தாலே உகப்பிப்பது என்று? என்கிறார்.

வ்யா:— (**ப$_{4}$வந்தம்**) ஸ்வரூபரூபகு$_{3}$ணவிப$_{4}$வை: பரிபூர்ணம். a "இன்பம் பயக்க" என்று தொடங்கி, a "ஆள்கின்ற எங்கள் பிரான்" என்கிற பூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. (**ஏவ**) b "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே, அநுகூலவ்ருத்தி தேவருக்கே அநுகூலமாயிருக்கை. (**அநுசரந்**) 25. **"येन येन धाता गच्छति"** (யேந யேந த$_{4}$ாதா க$_{3}$ச்ச$_{2}$தி), 288. **"एतमानन्दमयमात्मानमुपसंक्रम्य"** (ஏதமாநந்த$_{3}$மயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய), 289. **"अनुसञ्चरन्"** (அநுஸஞ்சரந்) 204. **"कुरुष्व मामनुचरं"** (குருஷ்வ மாமநுசரம்) என்கிறபடியே அநுவர்த்தனத்தையுடையனாய். (**நிரந்தரம்**) இடைவிடாதேயிருக்கை. (**ப்ரஶாந்தேத்யாதி$_{3}$**) c "மற்றை நம் காமங்கள் மாற்று" என்று, தேவரையொழிந்த விஷயங்களில் மநோவ்யாபாரங்களை ஸவாஸநமாகத் தவிர்ந்து. (**கத$_{3}$ா**) d "என்று கொல் கண்கள் காண்பது?" e "எந்நாள் யான் உன்னை இனி வந்து கூடுவன்?" என்னும்படியே

a திருவாய் 7-10-1. b திருவாய் 2-9-4. c திருப்பாவை 29.
d திருவாய் 3-6-10. e திருவாய் 3-2-1.

धिगशुचिमविनीतं निर्दयं मामलज्जं
परमपुरुष ! योऽहं योगिवर्याग्रगण्यैः ।
विधिशिवसनकाद्यैर्ध्यातुमत्यन्तदूरं
तव परिजनभावं कामये कामवृत्तः ॥ ४७ ॥

47. தி$_{4}$க$_{3}$ஶுசிமவிநீதம் நிர்த்த$_{3}$யம் மாமலஜ்ஜம்
பரமபுருஷ ! யோऽஹம் யோகி$_{3}$வர்யாக்$_{3}$ரக$_{3}$ண்யை: ।
விதி$_{4}$ஶிவஸநகாத்$_{3}$யைர், த்$_{4}$யாதுமத்யந்ததூ$_{3}$ரம்
தவ பரிஜநப$_{4}$ாவம் காமயே காமவ்ருத்த: ॥

காலத்துக்கு எல்லை அருளிச்செய்யவேணும். (**அஹம்**) ருசியேயாய், இத்தலையால் உபாயமில்லாத நான். (**ஐகாந்திகநித்யகிங்கர:**) ஏகரூபமாய், யாவதா$_{3}$த்மப$_{4}$ாவியான கைங்கர்யத்தை நிரூபகமாக உடையனாய். (**ஸநாத$_{2}$ ஜீவித:**) ஸநாத$_{2}$மான ஸத்தையை உடையனாய்; என் ஸத்தையை ஸப்ரயோஜனமாக்கி என்கை. (**ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி**) மிகவும் உகப்பிக்கக்கடவேன். தன்னுடைய அநுவ்ருத்தியால் ஈஶ்வரனுக்குப் பிறந்த ப்ரஹர்ஷமிறே சேதனனுக்கு ப்ராப்யம். 46.

47. **பதவுரை:—பரமபுருஷ**—புருஷோத்தமனே!, **காமவ்ருத்த: ய: அஹம்**—(என்னுடைய) இஷ்டப்படியெல்லாம் நடக்கிறவன் என்று ப்ரஸித்$_{3}$த$_{4}$னான யாவனொரு நான், **யோகி$_{3}$வர்ய அக்$_{3}$ரக$_{3}$ண்யை:**—யோகி$_{3}$ஶ்ரேஷ்ட$_{2}$ர்களுள் முதல்வராக எண்ணத்தகுந்த, **விதி$_{4}$ ஶிவ ஸநக ஆத்$_{3}$யை:**—பிரமன், சிவன், ஸநகர் முதலியவர்களாலும், **த்$_{4}$யாதும்**—நினைப்பதற்கும், **அத்யந்த தூ$_{3}$ரம்**—வெகுதூரமாயுள்ள, **தவ பரிஜநப$_{4}$ாவம்**—உன்னுடைய கைங்கர்யத்தை, **காமயே**—விரும்புகிறேனே, **அஶுசிம்**—அபரிஶுத்$_{3}$த$_{4}$னும், **அவிநீதம்**—(ஓர் ஆசார்யனாலே) ஶிக்ஷிக்கப்படாதவனும், **நிர்த்த$_{3}$யம்**—த$_{3}$யையற்றவனும், **அலஜ்ஜம்**—வெட்கமற்றவனுமான, (**தம்**) **மாம்** **தி$_{4}$க்**—அப்படிப்பட்ட என்னை நிந்தி$_{3}$த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அவ:— (தி4க்3தி) இதில், ப்ராப்யனன ஈஶ்வரனுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும், தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும் பார்த்து, விதி4ஶிவஸநகாதி3களுடைய மனஸ்ஸூக்கு அத்யந்ததூ3ரமாய், அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரக3ந்த4ரான நித்யஸூரிகள் ஆசைப்படுமதான கைங்கர்யத்தை ஸம்ஸாரியானவன் ஆசைப்படுவதாவதென் ? ராஜாங்கம் விஷஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமாவதே ! என்று a "வளவேழுலகில்" ஆழ்வாரைப்போலே தம்மை நிந்தி3க்கிருர்.

வ்யா:— (**அஶுசிம்**) அநாதி3யான தே3ஹஸம்ப3ந்த4யுக்தனுன என்னை. தே3ஹஸம்ப3ந்த4ாப4ாவம் ஸத்தாப்ரயுக்தமான நித்யஸித்3த4ரிறே நித்யஶுத்3த4ர். (**அவிநீதம்**) இவ்வாத்மாவுக்கு தே3ஹஸம்ப3ந்த4ம் அஶுசிஹேது என்று அறிகைக்கு அடியான ஆசார்யஸேவையில்லாமையாலே ஸுஶிக்ஷிதனல்லாத என்னை. (**நிர்த்த3யம்**) அம்ருதத்தை விஷத்தாலே தூ3ஷித்தாற்போல, விலக்ஷணபே4ாக்3யமான ப4க3வத்தத்வத்தைக் கண்ணற்று தூ3ஷிக்கப் பார்த்த நிர்த்த3யனை. (**அலஜ்ஜம்**) 'க4டதா3ஸி ஸார்வபெ4ளமனை மேல் விழுமாபோலே, நம்மைப் பாராதே மேல் விழுந்தோம்; இது அபஹாஸ்யம்' என்று லஜ்ஜிக்கவும் அறியாத என்னை. (**மாம் தி4க்**) இப்படி ஹேயகு3ணபூர்ணனுன என்னை வேண்டேன் என்று தம்மைக் குத்ஸிக்கிருர். (**பரம புருஷ**) ஸர்வாதி4கனுன புருஷோத்தமனே ! (**யோऽஹம்**) நிஹீநாக்3ரக3ண்யன் என்று ப்ரஸித்3த4னுன நான். (**யோகி3 வர்யேத்யாதி3**) யோகி3ஶ்ரேஷ்ட2ரில் ப்ரத2மக3ண்யரான ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3களென்ன, ப்3ரஹ்மப4ாவநாநிஷ்ட2ரான ஸநகாதி3களென்ன இவர்களாலே நினைக்கைக்கும் அத்யந்தம் தூ3ரமாயுள்ளத்தை. (**தவ பரிஜநப4ாவம்**) ஆத்மஸ்வாமியாய், நிரதிஶயபே4ாக்3யரான தேவருடைய கைங்கர்யாம்ருதத்தை; ஸத்தாப்ரயுக்தமான ருசியையும், வைலக்ஷண்யத்தையுமுடைய நித்யஸூரிகள் ஆத3ரிக்குமத்தை

a திருவாய் 1-5.

अपराधसहस्रभाजनं पतितं भीमभवार्णवोदरे।
अगतिं शरणागतं हरे! कृपया केवलमात्मसात्कुरु॥ ४८॥

48. அபராத4ஸஹஸ்ரப4ாஜநம்
பதிதம் பீ4மப4வார்ணவோத3ரே |
அக3திம் ஶரணுக3தம் ஹரே !
க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத் குரு ||

யன்றே நான் ஆத3ரித்தது. (**காமயே**) ஸங்க3த்தளவிலே நின்றேனே? பெற்றல்லது த4ரியாத த3ஶையைப்பற்றி நின்றேன். "கத3ா நு ஸாக்ஷாத்கரவாணி" என்றும், "கத3ா ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்றும் கூப்பிட்டேன். (**காமவ்ருத்த:**) விஷயப்ரவணனுய் யுக்தாயுக்தங்கள் பாராதாப்போலே, தோற்றிற்றுச் செய்த நான். ராக3ம் ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கவொட்டாதிறே. 47.

48. **பதவுரை:—** **ஹரே!**—து3க்க2ங்களையெல்லாம் போக்கும் எம்பிரானே!, **அபராத4 ஸஹஸ்ர ப4ாஜநம்**—கணக்கற்ற குற்றங்களுக்கு இருப்பிடமாகவும், **பீ4ம ப4வ அர்ணவ உத3ரே**—ப4யங்கரமான ஸம்ஸாரமாகிய கடலினுள், **பதிதம்**—விழுந்தவனுகவும், **அக3திம்**—(உன்னையொழிய வேறு) க3தியற்றவனுகவும், **ஶரணுக3தம்**—'ஶரணுக3தன்' என்று சொல்லிக்கொள்ளுமவனுகவுமிருக்கிற அடியேனை, **கேவலம் க்ருபயா**—(உன்) அருளிஞலேயே, **ஆத்மஸாத்குரு**—உன்னுடையவனுகக் கொள்வாயாக.

அவ:— (அபராத4) தம்முடைய அயோக்3யதையை அனுஸந்தி4த்து அகலப்பார்த்தவர் ருசியின் மிகுதியாலே அகலமாட்டாதே நிற்க, 'இந்த அயோக்3யதைக்குப் பரிஹாரமும் நம் க்ருபாஜநிதமான ப்ரபத்தியே காணும்' என்ன மீண்டாராய், 'இந்த அயோக்3யதாஹேதுபூ4த ஸர்வாபராத4ங்களுக்கும் பரிஹாரம் தன்னுடைய வெறு

மையை முன்னிட்டுப் பண்ணும் ப்ரபத்தியேயாகாதே' என்று வேத3ாந்தரஹஸ்யத்தை முன்னிட்டு, 'கேவலக்ருபையாலே தேவர் என் பாபத்தைப் போக்கி விஷயீகரிக்க வேணும்' என்கிருர். அதோ2வா, தாம் ப்ரார்த்தி2த்தபோதே ப்ராப்யம் ஸித்3தி4யாமையாலே, 'ஸம்ஸாரியான நாம் ஆசைப்படக்கடவோமோ?' என்று நிந்தி3த்துக்கொண்டு, பின்பும் ருசியாலே அகலமாட்டாதே, 'இப்படி விளம்பிக்கைக்கு ஹேதுவான பாபத்தையும் தேவருடைய கேவலக்ருபையாலே போக்கித்தந்தருளவேணும்' என்கிருராகவுமாம். அத்தலையில் பெருமையின் எல்லையைப் பார்த்து அகன்ருர் அங்கு; இங்கு நீர்மையின் எல்லையைப் பார்த்துக் கிட்டுகிருர்.

வ்யா:— (அபராத4ஸஹஸ்ரப4ாஜநம்) தேவர் கு3ணைகப4ாஜநரானுப்போலே, அஸங்குசிதமான அபராத4ங்களுக்குக் கொள்கலமான என்னை. அபராத4ஶப்3த3த்தாலே சொல்லிற்று,— புண்யபாபரூபமான ப4க3வந்நிக்3ரஹாநுக்3ரஹமென்கை. ஆகையால் இந்த வேத3ார்த்த2த்தை வெளியிடுகிருர். (பதிதம்) அந்தப் பாபத்தை விளைக்கும் ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்திறே கூப்பிடுகிறது. a "கொடுவினைத் தூற்றுள் நின்று". (பீ4ம) ஜ்ஞாநம் பிறந்தார்க்குக் கட்டடங்க ப4யாவஹமாயிருக்குமென்கை. 290. "अहं भीतोऽस्मि देवेश संसारेऽस्मिन् भयावहे" (அஹம் பீ4தோऽஸ்மி தே3வேஶ ஸம்ஸாரேऽஸ்மிந் ப4யாவஹே). (ப4வார்ணவ) பரிச்சே2தி3க்க அரிதாய், அத்தாலே துஸ்தரமாயிருக்கை. ஸம்ஸாரமாகிற கடலிலே புக்கார்க்கு, விஷ்ணுபோதமொழியத் தந்தாமால் கரையேறவொண்ணுதிருக்கை. b "வைகுந்தனென்பதோர் தோணி பெருதுழல்கின்றேன்" என்னக் கடவதிறே. (உத3ரே) c "நின் பன்மாமாயப் பல் பிறவியில் படிகின்ற யான்" என்கிறபடியே, எடுக்கப்பார்த்தாலும் உனக்கும் எட்டாதபடியாயிருக்கை. (பதிதம்) கர்மம் புகத்

a திருவாய் 3-3-9. b நாச்-திரு 5-4. c திருவாய் 3-2-2.

अविवेकघनान्धदिङ्मुखे बहुधा सन्ततदुःखवर्षिणि।
भगवन्! भवदुर्दिने पथः स्खलितं मामवलोकयाच्युत! ॥ ४९ ॥

49. அவிவேகக4நாந்த4தி3ங்முகே2
பு3ஹுதா4 ஸந்ததது3:க்க2வர்ஷிணி ।
ப4க3வந்! ப4வது3ர்த்தி3நே பத2:
ஸ்க2லிதம் மாமவலோகயாச்யுத! ॥

தள்ள விழுந்து கிடக்கிறபடி. (அக3திம்) உன்னையொழிய வேறு புகலற்று இருக்கிற என்னை. (ஶரணாக3தம்) ஶரணாக3தஶப்3த3யுக்தனுன என்னை. (ஹரே) மித்ரப4ாவமேயடியாக ஸமஸ்த து3:க்க2ங்களையும் போக்குகையே ஸ்வப4ாவமாக உடையவனே! (கேவலம் க்ருபயா) ஆர்த்தப்ரபந்நனல்லன் என்னுதே 291. "कृपामात्रमनोवृत्तिः" (க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி:) என்கிறபடியே, ஸஹகாரமில்லாத க்ருபையினுலே. (ஆத்மஸாத்குரு) ஆத்மஸாத்தாகப் பண்ணியருளவேணும். நம்முடையவனென்று விஷயீகரித்தருளவேணும். 48.

49. பதவுரை:— ப4க3வந்!—ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3 கு3ணங்கள் நிறைந்தவனே!, அச்யுத!—அடியவரைக் கைவிடாதவனே!, அவிவேக க4ந அந்த4 தி3ங்முகே2—விவேகமில்லாமையாகிற மேக4ங்களாலே இருளடைந்த திசைகளை உடையதும், ப3ஹுதா4—பலவித4மாக, ஸந்தத து3:க்க2 வர்ஷிணி—இடைவிடாமல் துன்பங்களைப் பொழிகின்றதுமான, ப4வ து3ர்த்தி3நே—ஸம்ஸாரமாகிய மழைக்கால இருளிலே, பத2: ஸ்க2லிதம்—நல்வழியிலிருந்து தவறின, மாம்—அடியேனை, அவலோகய—நோக்கியருளுவாயாக.

அவ:— (அவிவேக) "அபராத4ப3ஹுளமானபின்பு, ஶாஸ்த்ரீயமான உபாயாந்தரங்களைப்பற்றிப் போக்குதல், விட்டுப் பற்றுதல் செய்கையொழிய, 'க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத்குரு' என்று நம்மை நிர்ப3ந்தி4க்கிறதென்?"

என்ன, "ஶாஸ்த்ரீயானுஷ்டா2னத்துக்கு ஜ்ஞானமேயில்லை; வேறு க3தியில்லாமையாலே விடமாட்டேன். ஆனபின்பு, க்ருபாகார்யமான விஶேஷகடாக்ஷமே எனக்கு உஜ்ஜீவன ஸாத4னம்" என்கிறார்.

வ்யா:— (அவிவேக) அதாவது:— விவேகாபா4வம்; ஜீவ பரவிவேகாபா4வம்; தே3ஹாத்மவிவேகாபா4வம்; த்யாஜ்யோபாதே3யவிவேகாபா4வம்; ப3ந்த4விமோசநவிவேகாபா4வம்; இவையாகிற மேக4படலங்களாலே திரோஹிதமான மனஸ்ஸையுடையவனாகையாலே உஜ்ஜீவனோபாயத்தில் தி3ங்மாத்ரமும் தெரியாதிருக்கிறதற்கு மேலே. (ப3ஹுதா4 ஸந்ததது3:க்க2வர்ஷிணி) ப3ஹுப்ரகாரமாய், இடைவிடாதே யுண்டான து3:க்க2வர்ஷத்தை உடைத்தானதிலே. அவிவேகம் து3:க்க2த்தை விளைக்கையாவது:—அஜ்ஞானத்தாலே கர்மமாய், அத்தாலே தே3வாதி3ஶரீரப்ரவேஶமாய், அத்தாலே தாபத்ரயரூபமான து3:க்க2மாயிருக்கும். a "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்பும்" என்கிறபடியே. (ப3ஹுதா4) ஆத்4யாத்மிகாதி3ப3ஹுப்ரகாரமாயிருக்கை. (ப4க3வந்) 'இந்த து3:க்க2த்தைப் பரிஹரிக்கைக்கு இத்தலையில் ஜ்ஞானஶக்த்யாத்3யபா4வமும், தேவராலல்லது பரிஹாரமில்லை என்கிற இதுவும் தேவரீர் அறியீரோ?' என்கை. [(பா) (ப4க3வந்) இத்தலையில் து3:க்க2த்தைப் பரிஹரிகைக்கு ஜ்ஞானஶக்த்யபா4வத்தாலும், தேவராலல்லது பரிஹாரமில்லாத இதிலும் தேவர் அறியாததுண்டோ?] (ப4வது3ர்தி3நே) ஸம்ஸாரமாகிற மழைக்காலவிருளிலே. து3ர்தி3நம் — மேக4திமிரம். (பத2:ஸ்க2லிதம்) b "கொடுவினைத்தூற்றுள் நின்று பாவியேன் பல காலம் வழி திகைத்து அலமருகின்றேன்" என்கிறபடியே. (மாம்) கர்மாத்3யுபாயங்களில் ப்ரச்யுதனான என்னை. நான் படுகிற பாடு இதுவானால், ஶாஸ்த்ரீயானுஷ்டா2னத்துக்கு நான் ஆர்? தேவரையொழிய வேறு உண்டோ? என்று கருத்து.

a திருவிருத்தம்-1. b திருவாய் 3-3-9.

न मृषा परमार्थमेव मे शृणु विज्ञापनमेकमग्रतः।
यदि मे न दयिष्यसे ततो दयनीयस्तव नाथ! दुर्लभः॥५०॥

50. ந ம்ருஷா பரமார்த்த2மேவ மே
ஶ்ருணு விஜ்ஞாபநமேகமக்3ரத:।
யதி3 மே ந த3யிஷ்யஸே ததோ
த3யநீயஸ் தவ நாத2! து3ர்லப4:॥

(அவலோகய) 114. "अवलोकनदानेन भूयो मां पालय" (அவலோகந தா3னேந பூ4யோ மாம் பாலய) என்று சொல்லுகிறபடியே, ஸகலக்லேஶமும் போம்படி பார்த்தருளவேணும். ஸாத4நாந்தரநிஷ்ட2ர்க்கும் தேவர் விஶேஷ கடாக்ஷம் உத்தாரகமிறே. 292. "जायमानं हि पुरुषं यं पश्येन्मधुसूदनः" (ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந்மது4ஸூத3ந:) என்று, அதி4காரஸித்3தி4யும் தேவர் கடாக்ஷமிறே. 104. "जितन्ते पुण्डरीकाक्ष" (ஜிதந்தே புண்ட3ரீகாக்ஷ) என்று, புறம்புள்ள துவக்கை அறுப்பதும் உன் கடாக்ஷமிறே. (அச்யுத) a "அடியரை வல்வினைத் துப்பாம் புலனைந்தும் துஞ்சக்கொடான்" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதரை ஒரு வழியாலும் நசிக்க விட்டுக் கொடாதவரிறே தேவர். b "அவருயிரைச் சோர்ந்தே போகல் கொடாச்சுடரை" என்னக்கடவதிறே. 49.

50. பதவுரை:— நாத2—எம்பிரானே!, மே—அடியேனுடைய, ஏகம் விஜ்ஞாபநம்—ஒரு விண்ணப்பத்தை, அக்3ரத:-முதலில், ஶ்ருணு-கேட்டருளவேணும்; ந ம்ருஷா—(இந்த விண்ணப்பம்) பொய்யன்று; பரமார்த்த2ம் ஏவ—உண்மையானதே; மே—அடியேனுக்கு, யதி3 ந த3யிஷ்யஸே—அருளாயாகில், தத:—(அடியேன் கைதப்பிப்போனா) பிறகு, தவ—உனக்கு, த3யநீய:—அருளத்தக்கவன், து3ர்லப4:—கிடைக்கமாட்டான்.

a திருவாய் 1-7-2. b திருவாய் 2-3-6.

அவ:—(ந ம்ருஷேதி)"தேவர் க்ருபைய(ால)ல்லது வேறு எனக்கு இல்லாதவோபாதி, தேவர் க்ருபைக்கு நானல்லது விஷயமில்லை; இத்தை இழவாதே கொள்ளீர்" என்கிருர்.

வ்யா:—(ந ம்ருஷா பரமார்த்த2மேவ) 'இது ஸம்ஸாரத்திலே கேட்டறிவதொன்று அல்லாமையாலே, மெய்யாக மாட்டாது' என்று ஈஶ்வரஹ்ருத3யத்தில் பிறந்த அதிஶங்கையைத் தவிர்க்கைக்காக, அந்வயவ்யதிரேகத்தாலே ஸத்யமென்கிருர். **(ந ம்ருஷா)** லௌகிகர் பக்கலிலே இரக்கம் பிறக்கைக்காக அபு3த்3த்4யா சொல்லும் வார்த்தையைப்போலே பொய்யன்று. **(பரமார்த்த2மேவ)** நினைவுக்கு வாய்த்தலையிலிருந்து அறியும் தேவர் திருமுன்பே, மெய்யே விண்ணப்பம் செய்யலாம்படி ஸத்யமே. **(மே விஜ்ஞாபநம்)** 'ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் திருமுன்பே விண்ணப்பம் செய்யுமதுவே உஜ்ஜீவநோபாயம்' என்றிருக்கும் என்னுடைய விண்ணப்பத்தை. a "மெய் நின்று கேட்டருளாய் அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்" என்னக்கடவதிறே. **(ஏகம்)** அத்3விதீயம்; இதுக்கு மேலாக நிஷ்கர்ஷித்துச் சொல்லுவது ஒரு வார்த்தையில்லை; இதுவே எல்லையான நிஷ்கர்ஷம். **(அக்3ரத: ஶ்ருணு)** மேல் கார்யம் செய்யிலும், செய்யாதொழியிலும் முற்படக் கேட்டருளவேணும். ஸம்ஸாரத்தில் பரிமாருததொன்று என்று அநாத3ரியாதே, அவதா4னம் பண்ணிக் கேட்டருளவேணும். **(யதி3 மே ந த3யிஷ்யஸே)** த3யைகரக்ஷ்யனுன எனக்கு த3யைபண்ணியருளீராகில். **(தத:)** தேவரீரைக் கிட்டின இவ்வஸ்து தப்பினால், பின்பு. **(த3யநீயஸ்தவ)** ரக்ஷ்யவிஷயார்த்தி2யான தேவருக்கு, ஸாபராத4னுய், அனுதாபம் பிறந்த த3யநீயவிஷயம். **(நாத2)** ரக்ஷ்யவிஷயார்த்தி2யாகைக்கு, த3யையேயன்று, ப்ராப்தியுமுண்டு என்கை. **(து3ர்லப4:)** த3யைகரக்ஷ்யராயிருப்பார் து3ர்லப4ர். 228. "**स महात्मा सुदुर्लभः**" (ஸ மஹாத்மா ஸுது3ர்லப4:) என்னுமவரிறே தேவர். 50.

a திருவிருத்தம் 1.

तदहं त्वदृते न नाथवान् मदृते त्वं दयनीयवान्न च।
विधिनिर्मितमेतदन्वयं भगवन्! पालय मा स्म जीहपः॥ ५१॥

51. தத3ஹம் த்வத்3ருதே ந நாத2வாந்
மத்3ருதே த்வம் த3யநீயவாந் ந ச।
விதி4நிர்மிதமேதத3ந்வயம்
ப4க3வந்! பாலய மா ஸ்ம ஜீஹப:॥

51. பதவுரை:— ப4க3வந் — ஜ்ஞாநம் நிறைந்தவனுன எம்பெருமானே!, தத் — ஆதலால், அஹம் — அடியேன், த்வத் ருதே — உன்னைத்தவிர, ந நாத2வாந் — (வேறு) நாதனற்றவன், த்வம் ச—நீயும், மத் ருதே—என்னைத்தவிர (வேறொருவனை), ந த3யநீயவாந் — அருளுக்கு விஷயமாக உடையையல்லை. விதி4 நிர்மிதம் — உன் அருளாலே ஏற்பட்ட, ஏதத3ந்வயம் — இந்த ஸம்ப3ந்த4த்தை, பாலய— ரக்ஷித்துக்கொள். மா ஸ்ம ஜீஹப: — கைவிட்டுவிட வேண்டாம்.

அவ:— (தத3ஹம்) "இப்படி த3யநீயத3யாவான்களான இருவர்க்கும் முக்2யமான இஸ்ஸம்ப3ந்த4ம்தானும் தேவரீருடைய க்ருபையாலேயாயிற்று; ஆனபின்பு இதைக் கைவிடாதே ரக்ஷித்தருளவேணும்" என்கிருர்.

வ்யா:— (தத்) ஆதலால். த3யநீயர் தேவருக்கு து3ர்லப4மானபின்பு **(அஹம்)** ஸாபராத4னுய், அனுதாபம் பிறந்த நான். **(த்வத்3ருதே ந நாத2வாந்)** 196. "**भृशं भवति दुःखितः**" (ப்4ருஶம் ப4வதி து3:க்கி2த:) என்று, து3:க்கி2யான என்னிலும் என் து3:க்க2த்தைப் பொறுக்கமாட்டாத தேவரையொழிய நாத2வானல்லேன். பரது3:க்கா2ஸஹிஷ்ணுத்வமிறே த3யை. **(மத்3ருதே த்வம் த3யநீயவாந் ந ச)** த3யைகரக்ஷ்யனுன என்னையொழிந்தாலும், தேவரீருடைய க்ருபை குமரிருந்து போமித்தனை. **(ஏதத3ந்வயம் விதி4 நிர்மிதம்)** ஒருவரையொழிய ஒருவருக்குச் செல்லாத இம்

वपुरादिषु योऽपि कोऽपि वा गुणतोऽसानि यथातथाविधः।
तदयं तव पादपद्मयोरहमद्यैव मया समर्पितः ॥ ५२ ॥

52. வபுராதி3ஷு யோऽபி கோऽபி வா
கு3ணதோऽஸாநி யதா2ததா2வித4: ।
தத3யம் தவ பாத3பத்3மயோ:
அஹமத்3யைவ மயா ஸமர்ப்பித: ॥

முக்2யஸம்ப3ந்த4ம் தேவரீருடைய கேவலக்ருபையாலே வந்தது. a "விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்" என்கிறபடியே. இப்பக்ஷத்தில், 'தத3ஹம்' என்கிறவிடத்தில் தச்ச2ப்3த3ம் மேலுக்கு உடலாக இங்கும் அந்வயிக்கக்கடவது. அத2வா, விதி4யென்று தை3வமாய், 293. "**इच्छात एव तव विश्वपदार्थसत्ता**" (இச்ச2ாத ஏவ தவ விஶ்வபதா3ர்த்த2ஸத்தா) என்கிறபடியே ஸத்தாப்ரயுக்தமான ஸம்ப3ந்த4த்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (**ப4க3வந்**) இவற்றில் தேவருக்கு அறிவிக்கவேண்டுவது உண்டோ? (**பால்ய**) இதை ரக்ஷித்தருளவேண்டும் என்னுதல்; இதை பு4ஜித்தருளவேண்டும் என்னுதல். 'பு4ஜ-பாலநாப்4யவஹாரயோ:'. (**மா ஸ்ம ஜீஹப:**) இத்தலையில் பூர்வாபராத4த்தைப் பார்த்தாதல், தேவர் பூர்த்தியைப் பார்த்தாதல் கைவிட்டருளாதொழியவேண்டும். 51.

52. **பதவுரை:— வபுராதி3ஷு** — ஶரீரம் முதலியவைகளுள், **ய: அபி க: அபி வா** — ஏதேனுமொன்றாகவும், **கு3ணத:** — ஸ்வபா4வத்தினால், **யதா2 ததா2வித4:** — ஏதேனுமொருபடிப்பட்டவனாகவும், **அஸாநி** — இருக்கக்கடவேன்; [அவைகளில் எனக்கு ஒரு நிர்ப்ப3ந்த4முமில்லை.] **தத்**— ஆகையால், **அயம் அஹம்**—இந்த நான், **தவ**—உன்னுடைய, **பாத3 பத்3மயோ:** — இரு திருவடித் தாமரைகளிலும், **அத்3யைவ**—இந்த க்ஷணத்திலேயே, **மயா** — என்னால், **ஸமர்ப்பித:**— ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேன்.

---

a திருவாய் 5-1-1.

அவ:— (வபுராதி3ஷு) இதில், "ஆத்மாநுரூபமாகவன்றோ நம்முடைய ரக்ஷணமிருப்பது; த3யநீயரான உம்முடைய ஸ்வரூபத்தை நிஷ்கர்ஷித்து நம் பக்கலிலே ஸமர்ப்பியும்" என்ன, a "சிறப்பில் வீடு" என்கிற பாட்டின்படியே, "எனக்கு அதில் நிர்ப்ப3ந்த4மில்லை; அஹம்பு3த்3தி4போ3த்4யமான இவ்வஸ்து, தேவர் திருவடிகளிலே என்னாலே ஸமர்ப்பிதம்" என்கிறார்.

வ்யா:— (வபுராதி3ஷு) தே3ஹேந்த்3ரியமந:ப்ராண பு3த்3தி4களைச் சொல்லுகிறது. இவற்றில் ஒன்றே ஆத்மா என்பாரும், ப்ரக்ருதே:பரமாய், ஜ்ஞாநாநந்த3லக்ஷணம் என்பாருமாய், ஸ்வரூபத்திலே § விப்ரதிபத்தியுண்டாயிருக்கும். இவற்றில் ஏதேனுமொன்று ஸ்வரூபமாகவுமாம். (**கு3ணதோऽஸாநி யதா2ததா2வித4:**) ஸ்வபா4வத: அணுத்வ விபு4த்வ ஶரீரபரிமாணத்வ நித்யத்வ அநித்யத்வ ஜ்ஞாத்ருத்வாதி3களிலே § விப்ரதிபத்தியுண்டாயிருக்கும். அதில் ஏதேனுமொன்று ஸ்வரூபமாகிலும் அதிலும் எனக்கு ஒரு நிர்ப்ப3ந்த4மில்லை. (**தத்**) தஸ்மாத்; கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூப ஸ்வபா4வங்களிலே நிர்ப்ப3ந்த4மில்லாமையாலே. (**அஹம்**) பராக3ர்த்த2வ்யாவ்ருத்தனாய், ப்ரத்யக3ர்த்த2பூ4தனாய், ப்ரத்யக்ஷபூ4தனாய் ப்ரகாஶிக்கிற நான். (**தவ பாத3பத்3மயோ:**) ரக்ஷகரான தேவருடைய போ4க்3யமான திருவடிகளிலே. (**அத்3யைவ**) ஆத்மா க்ஷணிகமாகிலும், இந்த க்ஷணத்திலே ஸமர்ப்பிதமென்கை. (**மயா ஸமர்ப்பித:**) என்னாலே ஸமர்ப்பிதன். 294. "**योऽहमस्मि स सन् यजे**" (யோऽஹமஸ்மி ஸ ஸந் யஜே), 295. "**यस्यास्मि न तमन्तरेमि**" (யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி), 296. "**आत्मा राज्यं धनं मित्रं कलत्रं वाहनानि च।...... इति तत्प्रेक्षितं सदा॥**" (ஆத்மா ராஜ்யம் த4நம் மித்ரம் களத்ரம் வாஹநாநி ச। ...... இதி தத்ப்ரேக்ஷிதம் ஸதா3॥), 297. "**राज्यञ्चाहञ्च रामस्य धर्मं वक्तुमिहार्हसि**" (ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய த4ர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி). 52.

---

a திருவாய் 2-9-5. § விப்ரதிபத்தி—அபி4ப்ராயபே4த3ம்.

मम नाथ! यदस्ति योऽस्म्यहं सकलं तद्धि तवैव माधव!।
नियतस्वमिति प्रबुद्धधीरथवा किं नु समर्पयामि ते॥५३॥

53. மம நாத$_2$! யத$_3$ஸ்தி யோऽஸ்ம்யஹம்
ஸகலம் தத்$_3$தி$_4$ தவைவ மாத$_4$வ!।
நியதஸ்வமிதி ப்ரபு$_3$த்$_3$த$_4$தீ$_4$:
அத$_2$வா கிந்நு ஸமர்ப்பயாமி தே ॥

---

53. பதவுரை:— நாத$_2$ மாத$_4$வ! — ஸர்வஸ்வாமியாய், லக்ஷ்மீநாத$_2$னை பெருமானே!, **மம யத் அஸ்தி**—எனக்கு யாதொன்று சொந்தமாயிருக்கிறதோ, **ய: அஹம் அஸ்மி**—யாவனொரு நான் இருக்கிறேனோ, **தத் ஸகலம்** — அது முழுவதும், **தவ ஏவ**—உனக்கே, **நியத ஸ்வம்**—எப்பொழுதும் சொந்தமானது, **இதி**—என்று, **ப்ரபு$_3$த்$_3$த$_4$ தீ$_4$:**—தெரிந்துகொண்ட பு$_3$த்$_3$தி$_4$யை உடைய அடியேன், **தே**—உனக்கு, **கிம் நு ஸமர்ப்பயாமி**—எதைத்தான் ஸமர்ப்பிப்பேன்?

அவ:—(மம நாதே$_2$தி) "இவரை ப்$_4$ரமத்தோடே விடுகிறதென்?" என்று பார்த்தருளி, "நீர் ஆர், அத்தை ஆருக்கு ஸமர்ப்பித்தீர்?" என்ன, நிரூபித்தவிடத்து, a "எனதாவியாவியும் நீ ...... எனதாவியார்? யானார்?" என்கிறபடியே, "உமதை நீரே ஸ்வீகரித்தீரித்தனை; ஆத்மஸமர்ப்பணமும் ஆத்மாபஹாரத்தோபாதி" என்று, பண்ணின ஆத்மஸமர்ப்பணத்தை அநுஶயிக்கிறார். ப$_4$க$_3$வத் பரதந்த்ரமான ஆத்மாவுக்கு, அநாத்$_3$யவித்$_3$யாஸித்$_3$த$_4$மான ஸ்வாதந்த்ர்யமடியாக ப$_4$க$_3$வத்$_3$வைமுக்$_2$யம் பிறந்து, அத்தாலே ஹதனென்று பீ$_4$தி பிறந்தவளவிலே, ததீ$_3$யத்வானுஸந்த$_4$ாநத்தால் வந்த தாத$_3$ாத்ம்யைககரண ஸங்கல்பமாதல்; ராஜாப$_4$ரணத்தை ரக்ஷித்துவைத்து ப்ராப்தகாலங்களிலே கொடுக்குமாபோலே, ஆத்மாவை ஈஶ்வரன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிக்கையென்னுதல்; இவை இரண்டும் அர்த்த$_2$மன்று

---

a திருவாய் 2-3-4.

अवबोधितवानिमां यथा मयि नित्यां भवदीयतां स्वयम्।
कृपयैतदनन्यभोग्यतां भगवन्! भक्तिमपि प्रयच्छ मे॥५४॥

என்னும்படி, பண்டே அவனதான வஸ்துவை அவனதாக இசையுமதொழிய, ஸமர்ப்பணமும் ஆத்மாபஹாரத்தோடு ஒக்கும்.

வ்யா:—(நாத$_2$) அகி$_2$லஜக$_3$த்ஸ்வாமிந்! அவனதான ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தைச் சொல்லுகிறது. (**மம யத$_3$ஸ்தி யோऽஹமஸ்மி**) கு$_3$ணமாயும், விபூ$_4$தியாயும் மமதாவிஷயமாயுள்ளது யாதொன்று; அதுக்கு ஆஶ்ரயமான நான் யாவனொருவனாகிறேன். (**தத் ஸகலம்**) ஔபாதி$_4$கமாயும், ஸ்வாப$_4$ாவிகமாயும் உள்ளதெல்லாம். (**மாத$_4$வ தவைவ**) ஶ்ரிய:பதியாய், ஸர்வஶேஷியாயுள்ள உன்னுடையது. அவத$_4$ாரணத்தால், அந்யஶேஷத்வத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. (ஹி) 239. "**सर्वेषामेव लोकानां पिता माता च माधवः**" (ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாத$_4$வ:) இத்யாதி$_3$ப்ரமாண ப்ரஸித்$_3$தி$_4$யைச் சொல்லுகிறது. (**நாத$_2$ மாத$_4$வ**) ஸர்வஸ்வாமியாய், ஶ்ரிய:பதியான வஸ்துவுக்கே அநந்யார்ஹஶேஷம் ஸர்வபதா$_3$ர்த்த$_2$ங்களும் என்கை. a "யானே நீ என் உடைமையும் நீயே". (**நியதஸ்வமித்யாதி$_3$**) ஸமர்ப்பணம் மிகையாம்படி ஜ்ஞாநம் பிறந்த காலத்துடன், ப்$_4$ரமித்த காலத்துடன் வாசியற நியதஸ்வம். (**இதி ப்ரபு$_3$த்$_3$த$_4$தீ$_4$:**) என்று தெரிந்த பு$_3$த்$_3$தி$_4$யையுடைய நான். (**அத$_2$வா**) கீழில் ஸமர்ப்பண பக்ஷவ்யாவ்ருத்தி. (**தே கிந்நு ஸமர்ப்பயாமி**) இத்தை உடைய உனக்கு எதை ஸமர்ப்பிப்பேன்? ஸமர்ப்பணீயம் ஏது? ஸமர்ப்பகர் ஆர்? ஸமர்ப்பணீயமாகைக்கு ஸ்வாம்யமில்லை. ஸமர்ப்பிக்கைக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை. ஸம்ஸாரபீ$_4$தியாலே ஸமர்ப்பிக்கையும், ஸ்வரூபயாதா$_2$த்ம்ய ஜ்ஞாநத்தாலே அநுஶயிக்கையும் இரண்டும் யாவந்மோக்ஷம் அநுவர்த்திக்கக்கடவது. 53.

---

a திருவாய் 2-9-9.

54. அவபோ$_3$தி$_4$தவாநிமாம் யதா$_2$
மயி நித்யாம் ப$_4$வதீ$_3$யதாம் ஸ்வயம் ।
க்ருபயைதத$_3$நந்யபோ$_4$க்$_3$யதாம்
ப$_4$க$_3$வந் ! ப$_4$க்திமபி ப்ரயச்ச$_2$ மே ॥

54. பதவுரை:—ப$_4$க$_3$வந்—எம்பிரானே!, மயி-என்னிடத்தில், நித்யம்—என்றுமிருக்கும், இமாம் ப$_4$வதீ$_3$யதாம்—இந்த ஶேஷத்வத்தை, யதா$_2$—எப்படி, அவபோ$_3$தி$_4$தவாந்—அறிவித்தாயோ (அப்படியே), ஸ்வயம் க்ருபயா—கேவலக்ருபையினாலே, ஏதத$_3$நந்யபோ$_4$க்$_3$யதாம்—இதைத்தவிர வேறொன்றில் இனிமையை உடையதல்லாத, ப$_4$க்திம் அபி—ப$_4$க்தியையும், மே ப்ரயச்ச$_2$—அடியேனுக்குக் கொடுத்தருளுவாயாக.

அவ:— (அவபோ$_3$தி$_4$த) "ஆத்மாபஹாரபர்யாயமான ஆத்மஸர்ப்பணத்தளவிலே நான் நில்லாமையாலே, நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே, இந்த ஶேஷத்வத்தை உணர்த்தினப் போலே, இந்த ஜ்ஞாநம் புருஷார்த்தோ$_2$பயோகி$_3$யாம்படி இந்த க்ருபையாலே * ஸ்தா$_2$நத்ரயோதி$_3$தபரப$_4$க்தியைத் தந்தருளவேண்டும் என்கிறார்.

வ்யா:— (மயி நித்யாம் ப$_4$வதீ$_3$யதாம் அவபோ$_3$தி$_4$தவாந்) என் பக்கலிலே நியதையான த்வத்$_3$விஷயஶேஷதையை. 'ப$_4$வதீ$_3$யதை' என்கையாலே அந்யஶேஷத்வவ்யாவ்ருத்தி. 'மயி நித்யாம்' என்றது, இத்தலையில் ப$_4$க$_3$வச்சே$_2$ஷத்வம் ஸ்வரூபமென்கை. 298. "स्वत्वमात्मनि सञ्जातं स्वामित्वं ब्रह्मणि स्थितम्" (ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்$_3$ரஹ்மணி ஸ்தி$_2$தம்). 'இமாம்' என்று, ஶேஷத்வத்தில் இனிமையாலே கொண்டாடுகிறார். (யதா$_2$ அவபோ$_3$தி$_4$தவாந்) யாதொருபடி அறிவிக்கப்பட்டேன். (ஸ்வயம் க்ருபயா)

* ஸ்தா$_2$நத்ரயோதி$_3$தபரப$_4$க்தியாவது:— கீ$_3$தையில் "புருஷஸ்ஸ பர: பார்த்த$_2$ ப$_4$க்த்யா லப்$_4$யஸ்த்வநந்யயா" [8-22], "ப$_4$க்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:" [11.54], "மத்$_3$ப$_4$க்திம் லப$_4$தே பராம்" [18.54] என்று மூன்று ஸ்தா$_2$னங்களில் சொல்லப்பட்ட பரப$_4$க்தி.

तव दास्यसुखैकसङ्गिनां भवनेष्वस्त्वपि कीटजन्म मे।
इतरावसथेषु मा स्म भूदपि मे जन्म चतुर्मुखात्मना ॥५५॥

55. தவ தா$_3$ஸ்யஸு$_2$கை$_2$கஸங்கி$_3$நாம்
ப$_4$வநேஷ்வஸ்த்வபி கீடஜந்ம மே ।
இதராவஸதே$_2$ஷு மா ஸ்ம பூ$_4$த்
அபி மே ஜந்ம சதுர்முக$_2$ாத்மநா ॥

கேவலக்ருபையாலே. ஸ்வயம் — கேவலம். (ஏதத$_3$நந்யபோ$_4$க்$_3$யதாம்) இதொழிய வேறொன்றும் நெஞ்சுக்கு விஷயமாகாதபடியிருக்கும் போ$_4$க்$_3$யதையை உடைத்தான ப$_4$க்தியை. (ப$_4$க$_3$வந்) ஒன்றை ஒருத்தனுக்குக் கொடுப்போமென்றால், ஒரு தடையில்லாத ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி$_3$களால் பூர்ணனென்கை. (ப$_4$க்திமபி ப்ரயச்ச$_2$) யாதொருபடி ஜ்ஞானத்தைத் தந்தாய், அப்படியே ப$_4$க்தியையும் தந்தருளவேணும். (மே) அஜ்ஞனாய், அஶக்தனாய், ருசிமாத்ரமேயாயிருக்கிற எனக்கு. 54.

55. பதவுரை:—தவ—உன்னுடைய, தா$_3$ஸ்ய ஸு$_2$க$_2$ ஏக ஸங்கி$_3$நாம் — ஶேஷத்வமாகிற ஸு$_2$க$_2$மொன்றிலேயே ஈடுபட்டவர்களுடைய, ப$_4$வநேஷு—திருமாளிகைகளில், மே—அடியேனுக்கு, கீடஜந்ம அபி—புழுவாய்ப் பிறப்பதாவது, அஸ்து—உண்டாகவேண்டும். இதர ஆவஸதே$_2$ஷு—மற்றவர்களின் வீடுகளில், சதுர்முக$_2$ ஆத்மநா ஜந்ம அபி—பிரமனாகப் பிறப்பதும், மே—எனக்கு, மா ஸ்ம பூ$_4$த்—ஏற்படவேண்டியதில்லை.

அவ:— (தவ தா$_3$ஸ்யேதி) ப$_4$க$_3$வத்ப்ரஸாத$_3$த்தாலே லப்$_3$த$_4$மான ப$_4$க்திப்ராசுர்யத்தாலே, தச்சே$_2$ஷத்வத்தளவில் பர்யவஸியாதே, ததீ$_3$யஶேஷத்வத்தை ப்ரார்த்தி$_2$க்கிறார். ஆழ்வார் a 'கண்கள் சிவந்து'விலே ப$_4$க$_3$வச்சே$_2$ஷத்வத்தை அனுப$_4$வித்து, b 'கருமாணிக்கமலை'யிலே அநந்யார்ஹ

a திருவாய் 8-8. b திருவாய் 8-9.

ஶேஷத்வத்தை அநுஸந்தி4த்து, அவ்வளவிலும் பர்ய வஸியாதே, a 'நெடுமாற்கடிமை'யிலே ததீ3யஶேஷத்வத்தை அநுஸந்தி4த்தாப்போலேயும், ஸ்ரீராமாயணபுருஷர்களில் ஸ்ரீஶத்ருக்4நாழ்வானைப்போலேயும் ததீ3யஶேஷத்வத்தையே ப்ரார்த்தி2க்கிருர்.

வ்யா:— (தவ தா3ஸ்யஸுகை2கஸங்கி3நாம்) ஐஶ்வர்ய கைவல்யஸுக2ங்கள் விக்4னமாம்படியிறே தா3ஸ்யஸுக2மிருப்பது. 299. " तस्यान्तरायो मैत्रेय! देवेन्द्रत्वादिकं फलम् " (தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய! தே3வேந்த்3ரத்வாதி3கம் ப2லம்) 300. "स्वर्गाप्तिस्तस्य विघ्नोऽनुमीयते" (ஸ்வர்க்கா3ப்திஸ்தஸ்ய விக்4நோऽநுமீயதே) என்றும், b "அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடுயிர் செற்றது" என்றும், c "இறுகலிறப்பு" என்றும் இவை தா3ஸ்யத்துக்கு விரோதி4யாயிறே இருப்பது. (ஏகஸங்கி3நாம்) 30. "निस्तरन्ति मनीषिणः" (நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:) என்றும், 29. "सोऽध्वनः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमं पदम्" (ஸோऽத்4வந: பாரமாப்நோதி தத்3 விஷ்ணோ: பரமம் பத3ம்) என்றும் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியால் வந்த ஸுக2மும், பரமபத3ப்ராப்தியால் வந்த ஸுக2மும் தா3ஸ்யஸுக2த்துக்கு அபாயமென்கை. 64. "तस्य यज्ञवराहस्य विष्णोरमिततेजसः। प्रणामं येऽपि कुर्वन्ति तेषामपि नमो नमः॥" (தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய விஷ்ணோரமிததேஜஸ:। ப்ரணாமம் யேऽபி குர்வந்தி தேஷாமபி நமோ நம:॥), 301. "वासुदेवस्य ये भक्ताः शान्तास्तद्गतमानसाः। तेषां दासस्य दासोऽहं भवेज्जन्मनि जन्मनि॥" (வாஸுதே3வஸ்ய யே ப4க்தா: ஶாந்தாஸ் தத்3க3தமாநஸா:। தேஷாம் தா3ஸஸ்ய தா3ஸோऽஹம் ப4வேஜ்ஜந்மநி ஜந்மநி॥) d "அடியாரடியாரடியார் எம் கோக்கள் அவர்க்கே குடிகளாய்ச் செல்லும் நல்ல கோட்பாடே—வாய்க்க" என்னக் கடவதிறே தா3ஸ்யரஸம் ரஸித்தால். (தேஷாம் ப4வநேஷு கீடஜந்ம மேऽப்யஸ்து) அவர்கள் திருவடிகளில் அடிமை

a திருவாய் 8-10. b திருவாய் 1-2-5. c திருவாய் 4-1-10.
d திருவாய் 8-10-10.

सकृत्त्वदाकारविलोकनाशया तृणीकृतानुत्तमभुक्तिमुक्तिभिः।
महात्मभिर्मामवलोक्यतां नय क्षणेऽपि ते यद्विरहोऽतिदुस्सहः॥ ५६॥

56. ஸக்ருத் த்வதா3காரவிலோகநாஶயா
த்ருணீக்ருதாநுத்தமபு4க்திமுக்திபி4:।
மஹாத்மபி4ர் மாமவலோக்யதாம் நய
க்ஷணேऽபி தே யத்3விரஹோऽதிது3ஸ்ஸஹ:॥

செய்யவேண்டா; அவர்கள் திருமாளிகையில் ஒரு கீடமாய் ஜனிக்குமதாகிலும் உண்டாகவேண்டும். 'அபி' ஶப்3த3ம் அவதா4ரணத்திலேயாய், கீடஜன்மமே உண்டாகவேண்டுமென்றுமாம். மனுஷ்யாதி3 ஜன்மங்களில் ஆசைப்படாதொழிந்தது,— தே3ஶாந்தரப்4ரமணஸம்பா4வனையாலே, உத்பத்திஸ்தி2திலயங்கள் அங்கேயாகக்கிடையாது என்னுமத்தாலே. 'எல்லாரும் உத்க்ருஷ்டஜன்மங்களையன்ரே ஆசைப்படுவது?' என்ன, தந்தாமுகந்ததன்ரே புருஷார்த்த2ம் என்கிறது. எனக்கு இதுவே பெறவேணுமென்கை. (இதராவஸதே2ஷு) தா3ஸ்யரஸம் அறியாதே 'எனக்கு' என்னுமவர்கள் இருப்பிடத்திலே. (சதுர்முக2ாத்மநா ஜந்மாபி மா ஸ்ம பூ4த்) சதுர்முக2ரூபேண வரும் ஜன்மமும் எனக்கு உண்டாமதன்று. சதுர்முக2ாதி3 ஜன்மம் லௌகிகருக்கு ஶ்லாக்4யமானலும், தா3ஸ்யருசியை உடைய எனக்கு வேண்டா என்கிருர். அந்வயத்திலும், வ்யதிரேகத்திலும் இரண்டிலுமுண்டான நிர்ப்ப3ந்த4ம் தோற்ற இருக்கலாம் என்கிருர். 55.

56. பதவுரை:— யத்3 விரஹ:—எந்தப் பெரியோர்களின் பிரிவானது, தே — உனக்கு, க்ஷணே அபி — ஒரு கணப் பொழுதும், அதிது3ஸ்ஸஹ:—மிகவும் பொறுக்கமுடியாததாயிருக்கிறதோ ஸக்ருத் — ஒரு தடவை, த்வத் ஆகார விலோகந ஆஶயா — உன்னுடைய திருமேனியைக் காண வேணும் என்னும் ஆசையினல், த்ருணீக்ருத அநுத்தம

பு$_4$க்தி முக்திபி$_4$: — த்ருணம்போல் நினைக்கப்பட்ட மேலான பே$_4$ாக$_3$ங்களையும், மோக்ஷத்தையும் உடையவர்களான, (தை:) மஹாத்மபி$_4$:—(அந்தப்) பெரியோர்களால், **அவலோக்யதாம்** — கடாக்ஷிக்கத் தக்கவனுயிருக்கும் தன்மையை, **மாம் நய**—என்னை அடைவிப்பாயாக.

அவ:—**(ஸக்ருதி$_3$தி)** "வைஷ்ணவக்$_3$ருஹத்தில் பிறக்கும் பிறப்பால் வந்த ஏற்றமெல்லாம் வேணுமோ? அவர்கள் கண்டால் உபேக்ஷியாதே 'நம்முடையவன்' என்று விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணுகைக்கு அர்ஹனும்படி பண்ணியருளவேணும்" என்கிருர்.

வ்யா:— **(ஸக்ருத் த்வத$_3$ாகாரவிலோகநாஶயா)** 302. "**पश्येम शरदश्शतं**" (பஶ்யேம ஶரத$_3$ஶ்ஶதம்), 113. "**सदा पश्यन्ति सूरयः**" (ஸத$_3$ா பஶ்யந்தி ஸூரய:) என்கிறபடியே, ஸத$_3$ாத$_3$ர்ஶனம் பண்ணவேண்டியிருக்க, 'ஸக்ருத்' என்றது, ஸத்தையை த$_4$ரிப்பிக்கைக்கு ஒருகால் அமையும் என்கைக்காக. பே$_4$ாக$_3$மோக்ஷங்களை உபேக்ஷிக்கைக்கும் ஒருகால் அமையும் என்கைக்காக. [a] "ஒரு நாள் காண வாராய்" என்றிறே விடாய்த்தவர் வார்த்தை. [b] "நம்மை ஒருகால் காட்டி நடந்தால் நாங்கள் உய்யோமே?". **(த்வத$_3$ாகாரவிலோகந)** ஸ்வரூபத்தளவிலும், தத$_3$ாஶ்ரயமான கு$_3$ணத்தளவிலும் பர்யவஸியாதே, உப$_4$யத்துக்கும் ப்ரகாஶகமான விக்$_3$ரஹத்தளவிலே வர அவக$_3$ாஹித்தவர்கள். **(விலோகந)** 303. "**सुगाढं परिषस्वजे**" (ஸுக$_3$ாட$_4$ம் பரிஷஸ்வஜே) என்னுமளவெல்லாம் வேண்டா; ஒருகால் காண அமையும். **(ஆஶயா த்ருணீக்ருதாநுத்தமபு$_4$க்திமுக்திபி$_4$:)** காணவேண்டா காண்! காணவேணும் என்னும் ஆசை தானே த்ருணீகரிப்பிக்கும். அநுத்தமபு$_4$க்தி: — ப்$_3$ரஹ்மாதி$_3$கள் பே$_4$ாக$_3$ம். அநுத்தமமுக்தி: — பரமபுருஷார்த்த$_2$லக்ஷணமோக்ஷம். 304. "**अलमद्य हि भुक्तैर्नः परमार्थैरलञ्च नः। यथा पश्याम निर्यान्तं रामं राज्ये प्रतिष्ठितम्॥**" (அலமத்$_3$ய ஹி பு$_4$க்தைர் ந: பரமார்த்தை$_2$ரலஞ்ச ந:। யத$_2$ா பஶ்யாம நிர்யாந்தம் ராமம் ராஜ்யே ப்ரதிஷ்டி$_2$தம்॥), 305. "**त्वयाऽपि प्राप्तमैश्वर्यं**" (த்வயாபி ப்ராப்தமைஶ்வர்யம்), 306. "**एते वै निरयास्तात! स्थानस्य परमात्मनः**" (ஏதே வை நிரயாஸ்தாத! ஸ்த$_2$ாநஸ்ய பரமாத்மந:) **(மஹாத்மபி$_4$:)** 163. "**महात्मानस्तु मां पार्थ! दैवीं प्रकृतिमाश्रिताः**" (மஹாத்மாநஸ்து மாம் பார்த்த$_2$! தை$_3$வீம் ப்ரக்ருதிமாஶ்ரிதா:), 228. "**स महात्मा सुदुर्लभः**" (ஸ மஹாத்மா ஸுது$_3$ர்லப$_4$:) என்றும், [a] "பேராளன் பேரோதும் பெரியோரை" என்றும் ஈஶ்வரன்தானும், **ஆழ்வார்**களுங்கூடக் கவிபாடுகிறவர்களாலே. **(மாம்)** புருஷார்த்த$_2$த்தின் மேலெல்லையிலே ருசியையுடைய என்னை. **(அவலோக்யதாம்)** அவலோகனவிஷயனும்படி. **(நய)** ஸர்வஶக்தியான தேவர் நிர்வஹிக்கவேண்டும். "நம்பக்கலொழிய நம்முடையார்பக்கல் — 'கீடஜந்ம மேऽப்யஸ்து' என்றும், 'அவலோக்யதாம் நய' என்றும் **அத்யாத$_3$ரத்**தைப் பண்ணுகிறது எத்தாலே?" என்ன, "ஸாபேக்ஷனை நான் ஆத$_3$ரிக்கைக்கு ஹேதுவைச் சொல்லுகிறேன். ஸ்வத: பூர்ணரான தேவருக்கு அவர்களுடைய விஶ்லேஷம் அஸஹ்யமாயிருக்கைக்கு ஹேது அருளிச்செய்யவேணும்" என்கிருர்: **(தே)** ஸ்வத:பூர்ணனுய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனுன தேவருக்கு. க்ஷணமாத்ரம் து$_3$ஸ்ஸஹமன்று; அதிது$_3$ஸ்ஸஹம் என்கை. 194. "**चिरं जीवति वैदेही यदि मासं धरिष्यति। न जीवेयं क्षणमपि विना तामसितेक्षणाम्॥**"(சிரம் ஜீவதி வைதே$_3$ஹீ யதி$_3$ மாஸம் த$_4$ரிஷ்யதி। ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணும்॥), 82. "**यद्विना भरतं त्वाञ्च शत्रुघ्नञ्चाऽपि मानद!**" (யத்$_3$விநா ப$_4$ரதம் த்வாஞ்ச ஶத்ருக்$_4$நஞ்சாபி மாநத$_3$!) 307."**संस्मराम्यस्य वाक्यानि**" (ஸம்ஸ்மராம்யஸ்ய வாக்யாநி), 184. "**ज्ञानी त्वात्मैव मे मतं**' (ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்), 287. "**मम प्राणा हि पाण्डवाः**" (மம ப்ராணு ஹி பாண்ட$_3$வா:), 308. "**किं कार्यं सीतया मम**" (கிம் கார்யம் ஸீதயா மம). 56.

[a] **திருவாய் 8-5-1.** [b] பெரியதிருமொழி 4-9-1.

[a] பெரிய திருமொழி 7-4-4.

न देहं न प्राणान्न च सुखमशेषाभिलषितं
न चात्मानं नान्यत्किमपि तव शेषत्वविभवात् ।
बहिर्भूतं नाथ ! क्षणमपि सहे यातु शतधा
विनाशं तत्सत्यं मधुमथन ! विज्ञापनमिदम् ॥ ५७ ॥

57. ந தே3ஹம் ந ப்ராணாந்ந ச ஸுக2மஶேஷாபி4லஷிதம்
ந சாத்மாநம் நாந்யத் கிமபி தவ ஶேஷத்வவிப4வாத்।
ப3ஹிர்ப்பூ4தம் நாத2! க்ஷணமபி ஸஹே யாது ஶதத4ா
விநாஶம் தத்ஸத்யம் மது4மத2ந! விஜ்ஞாபநமித3ம் ॥

---

57. பதவுரை:— நாத2!—எம்பெருமானே!, தவ ஶேஷத்வவிப4வாத் ப3ஹிர்ப்பூ4தம்—உனக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கையாகிற செல்வத்திற்குப் புறம்பான, தே3ஹம்—ஶரீரத்தை, க்ஷணம் அபி ந ஸஹே—ஒரு கணப்பொழுதும் ஸஹிக்கமாட்டேன்; ப்ராணாந்—(அம்மாதிரியான) ப்ராணன்களையும், ந ஸஹே—ஒரு கணப்பொழுதும் ஸஹிக்கமாட்டேன்; அஶேஷ அபி4லஷிதம் ஸுக2ம் ச ந ஸஹே—எல்லாரும் இச்சி2க்கும் ஸுக2த்தையும் பொறுக்கமாட்டேன்; ஆத்மாநம் ச ந ஸஹே — (ஶேஷத்வமற்ற) ஆத்மாவையும் ஸஹிக்கமாட்டேன்; அந்யத் கிமபி ந ஸஹே—வேறு எதையும் பொறுக்கமாட்டேன்: ஶதத4ா விநாஶம் யாது—(ஶேஷத்வமற்ற முன் சொன்னவையெல்லாம்) உருமாய்ந்து போகட்டும். மது4மத2ந!—மது4வைக் கொன்ற எம்பிரானே!, தத் ஸத்யம்—இது உண்மையானது; இத3ம் விஜ்ஞாபநம்—இது (என்) விண்ணப்பம்.

அவ:— (ந தே3ஹமிதி) கீழ் ஶேஷத்வகாஷ்டை2யான ததீ3யஶேஷத்வத்தை அநுஸந்தி4த்தார். இதில், ஶேஷத்வத்துக்குப் புறம்பானவற்றில் அருசியைச் சொல்லி, "அவற்றைத் தவிர்த்துத் தந்தருளவேணும்" என்கிறார்.

வ்யா:—(ந தே3ஹம்) அஹமபி4மானத்துக்கு அர்ஹமாம்படி அந்தரங்க3மான ஶரீரத்தையும், தேவருடைய ஶேஷத்வத்துக்குப் புறம்பாகில் வேண்டேன். (ந ப்ராணாந்) தே3ஹாதி3களுக்கு த4ாரகமான ப்ராணன்களையும், ஶேஷத்வ ப3ஹிர்ப்பூ4தமாகில் வேண்டேன். (ந ச ஸுக2ம்) தே3ஹாதி3களையும், ப்ராணன்களையும் ஆத3ரிப்பது ஸுக2ார்த்த2மாகவிறே. அந்த ஸுக2மும் வேண்டா. ஸுக2மென்று மோக்ஷஸுக2த்தைச் சொல்லவுமாம். (அஶேஷாபி4லஷிதம் ஸுக2ம்) எல்லாரும் ஆத3ரிக்கும் ஸுக2ம் என்றுமாம். ஸுக2மென்னென்னில்: தே3வாதி3 ஸகல ஜந்துக்களும் ஆத3ரிக்குமதிறே. ஸுக2மென்று பிரியச் சொன்னபோது 'அஶேஷாபி4லஷிதம் நாந்யத் கிமபி' என்று மேல் கூடக்கடவது. 'நாந்யத் கிமபி' என்கிறது,—புத்ரமித்ரகளத்ரங்களென்கிறது. (ந சாத்மாநம்) கீழ்ச் சொன்ன ஸகலத்துக்கும் ஆஶ்ரயமாய், ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போ4க்த்ருத்வங்களையுடைய ஆத்மாவை. (தவ ஶேஷத்வவிப4வாத் ப3ஹிர்ப்பூ4தம்) ப்ராப்தவிஷயத்தில் ஶேஷத்வமாகிற பெருமைக்குப் புறம்பானத்தை. அந்தர்ப்பூ4தமானவன்று எல்லாம் உபாதே3யமென்கை. (நாத2) ஶேஷத்வத்துக்குப் புறம்பானவை அஸஹ்யமென்கைக்கு அடியான /அவர்ஜநீய ஸம்ப3ந்த4த்தைச் சொல்லுகிறது. (க்ஷணமபி ந ஸஹே) க்ஷணகாலமும் ஸஹிக்ககில்லேன். காமினிக்கு ப4ர்த்ருவிரஹத்தில் சந்த3னகுஸுமாதி3கள் அஸஹ்யமானாற்போலே; உ "மாருளன் கவராத மணிமாமை குறைவிலமே", உ "உயிரினல் குறைவிலமே". 309. "**न देवलोकाक्रमणं**" (ந தே3வலோகாக்ரமணம்); இது இளைய பெருமாளுடைய உ'ஏருளுமிறையோன்'.* (யாது ஶதத4ா விநாஶம்) உருமாய்ந்துபோகவேண்டும். அடிமைக்குப்

---

*(அதி4கபாட2ம்) 31. "ந ஹி மே ஜீவிதேநார்த்த2:"; இது பிராட்டியினுடைய உ ஏருளுமிறையோன்.

/ அவர்ஜநீய—விடவொண்ணாத. உ திருவாய் 4-8.

दुरन्तस्यानादेरपरिहरणीयस्य महतो
निहीनाचारोऽहं नृपशुरशुभस्यास्पदमपि।
दयासिन्धो! बन्धो! निरवधिकवात्सल्यजलधे!
तव सारं सारं गुणगणमितीच्छामि गतभीः॥ ५८॥

58. து3ரந்தஸ்யாநாதே3ரபரிஹரணீயஸ்ய மஹதோ
நிஹீநாசாரோऽஹம் ந்ருபஶுரஶுப4ஸ்யாஸ்பத3மபி।
த3யாஸிந்தோ4! ப3ந்தோ4! நிரவதி4கவாத்ஸல்யஜலதே4!
தவ ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் கு3ணக3ணமிதீச்ச2ாமி க3தபீ4:॥

புறம்பானவை அஸஹ்யமானாலும் போக்குகை ஈஶ்வர க்ருத்யம். அனுகூலங்கள் ஆத3ரணீயமானாலும் உண்டாக்குகை ஈஶ்வரக்ருத்யம். (தத் ஸத்யம்) "இது லோகத்திலே கேட்டறிவதொன்றன்று; மெய்யாகக் கூடுமோ?" என்ன, "இது அஹ்ருத3யமாகச் சொன்னதன்று; மெய்". (மது4மத2ந) திருமுன்பே பொய் சொன்னேனாகில், உமக்குப் பொய்யனான மது4 பட்டது படுகிறேன். ஶேஷத்வத்துக்குப் புறம்பானவற்றை மது4வைப் போக்கினாப்போலே போக்கியருளவேணும் என்னவுமாம்.* (இத3ம் விஜ்ஞாபநம் தத் ஸத்யம்) ப்ராப்யாபேக்ஷையில் § புரையுண்டாகிலும், விரோதி4வர்க்க3த்தில் அருசியில் பொய்யில்லை. 57.

58. பதவுரை:— த3யாஸிந்தே4ா! — கருணைக்கடலான பிரானே!, ப3ந்தே4ா!—எல்லாவித4 ப3ந்து4வுமானவனே!, நிரவதி4க வாத்ஸல்ய ஜலதே4!—எல்லையற்ற வாத்ஸல்யத்துக்குக் கடல் போன்றவனே!, து3ரந்தஸ்ய—முடிவற்றதும், அநாதே3:—ஆரம்ப4மில்லாததும், அபரிஹரணீயஸ்ய—

* (அதி4கபாட2ம்) "மது4மத2ந விஜ்ஞாபிதமித3ம்" என்று பாட2மாகவுமாம். அறிவிக்குமித்தனையொழிய நியமிக்க வொண்ணாது என்கை.

§ புரை—குற்றம்.

போக்கமுடியாததுமான, மஹத: அஶுப4ஸ்ய — பெரிய பாபத்திற்கு, ஆஸ்பத3ம் அபி—உறைவிடமாயிருந்தபோதிலும், தவ—உன்னுடைய, கு3ண க3ணம்—கு3ணஸமூஹங்களை, ஸ்மாரம் ஸ்மாரம்—நினைத்து நினைத்து, க3த பீ4:— ப4யமற்றவனாய், இதி இச்ச2ாமி—இம்மாதிரி ஆசைப்படுகிறேன்.

அவ:— (து3ரந்தஸ்யேதி) "நிக்3ரஹஹேதுவான ப4க3வத3பசாராத்3யஶுப4ங்கள் ஸஞ்சரிக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே, கைங்கர்யவிரோதி4கள் அஸஹ்யமாம்படி, அதிலே அருசி பிறந்து, அத்தைப் போக்கித்தந்தருளவேண்டும் என்று யோகி3களுக்கு து3ர்லப4மான இதை அபேக்ஷிப்பார் உண்டாவதே!" என்ன, "அவதி4யில்லாத அஶுப4ங்களையும் போக்கவல்ல தேவருடைய அபரிச்சி2ன்ன கு3ணங்களை நினைத்திருந்து அபேக்ஷிக்கிறேன்" என்கிறார்.

வ்யா:—(து3ரந்தஸ்ய) முடிவின்றிக்கேயிருக்கும் அஶுப4ம். ப்ராயஶ்சித்தத்தாலாதல், அனுப4வத்தாலாதல், உத்தரகோடி காணவொண்ணாதிருக்கை. து3ர்விபாகமாயிருக்குமது என்னவுமாம். * உத3ர்க்கத்தில் நரகக3ர்ப்ப4 வாஸங்கள் ப2லிக்கை. (அநாதே3:) a "முன் செய்த முழுவினை" என்னக்கடவதிறே. (அபரிஹரணீயஸ்ய) ஸர்வஶக்தியான தேவருக்கும் பிற்காலிக்கும்படியிருக்கை. (மஹத:) ஸங்க்2யாவதி4ரஹிதமாயிருக்கை. காலதத்வமுள்ளதனையும் அனுப4வியாநின்றாலும் அவதி4காணவொண்ணாதிருக்கையும், இப்படிப்பட்ட அஶுப4த்திற்குத் தொகையின்றிக்கேயிருக்கையும்; 310. "यद्ब्रह्मकल्पनियुतानुभवेऽप्यनाश्यं" (யத்3 ப்3ரஹ்மகல்பநியுதாநுப4வேப்யநாஶ்யம்). அணுபரிமாணனான சேதனன் இவற்றையெல்லாம் செய்தானென்று விஸ்மயப்படும்படியிருக்கை; b "சீலமில்லாச் சிறியன்". (நிஹீநாசாரோऽஹம்) அஹம்பு3த்3தி4போ3த்4யமான த4ர்மி

* உத3ர்க்கம் — எதிர்காலம். a திருவாய் 1-4-2 b திருவாய் 4-7-1

ஸ்வரூபம் அத4ர்மாசார நிரூபகமாயிருக்கை. ஆசாரமாகிறது,—விலக்ஷணத4ர்மத்திலே இழிகைக்கு *யோக்3யதாபாத3கங்களான ஸந்த்4யாவந்த3நாதி3கள். பாபாநுஷ்ட2ானத்துக்கு யோக்3யனென்கை. (ந்ருபஶு:) சதுஷ்பாத்துக்களிற்காட்டில் த்3விபாத3மே விஶேஷமென்கை. 311. "ज्ञानेन हीनः पशुभिस्समानः" (ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபி4ஸ்ஸமாந:) ஶாஸ்த்ரவஶ்யஜன்மமாகையாலே பசுவென்னவொண்ணுது. 311. 'ஆஹாரநித்3ராப4யமைது2நாதி3'களிலே நியதியில்லாமையாலே மனுஷ்யனென்னவொண்ணுது. இரண்டு ஜன்மத்தையும் தப்பினேனென்கை. (அஶுப4ஸ்யாஸ்பத3ம்) அஶுப4மாகிறது,—ஶுப4விரோதி4. ஶுப4மாகிறது புருஷார்த்த2ம். தத்3விரோதி4க்கெல்லாம் ஆஶ்ரயம். அக்ருத்யகரணம் முதலாக அஸஹ்யாபசாரம் முடிவானவற்றிற்கு ஆகரமாயிருக்கை. தேவர் கு3ணநாம் ஆகரமானாற்போலே நான் அஶுப4ாநாம் ஆகரம் என்கை. (அபி) இப்படிப்பட்டவனாயிருக்கச்செய்தேயும், 'க்ஷணமபி ஸஹே யாது ஶதத4ா விநாஶம்' என்று அபேக்ஷிக்கைக்கும் ஒரு வழியுண்டு. அதென்னென்னில்: (த3யாஸிந்தே4ா) கீழ்ச்சொன்ன அஶுப4ஸாக3ரமெல்லாம் தேவருடைய த3யார்ணவத்திலே ஒரு குளப்படியாயன்றோ தேவருடைய க்ருபாஸத்தை. 169. "वधार्हमपि काकुत्स्थः कृपया पर्यपालयत्" (வத4ார்ஹமபி காகுத்ஸ்த2: க்ருபயா பர்யபாலயத்), 196. "व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः" (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணும் ப்4ருஶம் ப4வதி து3:க்கி2த:), 312. "यदि वा रावणः स्वयम्" (யதி3 வா ராவண: ஸ்வயம்), 313. "गच्छानुजानामि" (க3ச்ச2ாநுஜாநாமி), (ப3ந்தே4ா) ஆஶ்ரிதருடைய இழவுபேறு தன்னதாம்படியான நிருபாதி4கஸம்ப3ந்த4ம் சொல்லுகிறது. 165. "अहं वो बान्धवो जातः" (அஹம் வோ பா3ந்த4வோ ஜாத:), 203. "कृतकृत्यस्तदा रामः" (க்ருதக்ருத்யஸ்தத3ா ராம:), 206. "ऋणं प्रवृद्धमिव मे" (ருணம் ப்ரவ்ருத்3த4மிவ மே), 314. "उरसा धारयामास पार्थं

---

* யோக்3யதாபாத3கம் — யோக்3யதை (தகுதி)யைக் கொடுப்பது.

अनिच्छन्नप्येवं यदि पुनरितीच्छन्निव

रजस्तमश्छन्नश्छद्मस्तुतिवचनभङ्गीमरचयम् ।

तथाऽपीत्थंरूपं वचनमवलम्ब्यापि कृपया

त्वमेवैवंभूतं धरणिधर! मे शिक्षय मनः ॥ ५९ ॥

59. அநிச்ச2ந்நப்யேவம் யதி3 புநரிதீச்ச2ந்நிவ ரஜஸ்-

தமஶ்ச2ந்நஶ்ச2த்3மஸ்துதிவசநப4ங்கீ3மரசயம் ।

தத2ாऽபீத்த2ம்ரூபம் வசநமவலம்ப்3யாऽபி க்ருபயா

த்வமேவைவம்பூ4தம் த4ரணித4ர! மே ஶிக்ஷய மந: ॥

सञ्छाद्य माधवः" (உரஸா த4ாரயாமாஸ பார்த்த2ம் ஸஞ்ச2ாத்3ய மாத4வ:), 287. "मम प्राणा हि पाण्डवाः" (மம ப்ராணு ஹி பாண்ட3வா:). (நிரவதி4கவாத்ஸல்யஜலதே4) வாத்ஸல்யமாகிறது:—அன்றீன்ற கன்றின்பக்கல் தோ3ாஷம் தாய்க்கு பே4ாக்3யமாயிருக்குமாபோலே, ஆஶ்ரிததோ3ாஷம் பே4ாக்3யமாயிருக்கை. க்ருபாஸமுத்3ரத்துக்குக் கரையுண்டாகிலும் வாத்ஸல்ய ஸாக3ரத்துக்குக் கரையில்லையென்கை. 315. "शरणागतवत्सलः" (ஶரணுக3தவத்ஸல:), 316. "रिपूणामपि वत्सलः" (ரிபூணுமபி வத்ஸல:), 200. "दोषो यद्यपि तस्य स्यात्" (தோ3ாஷோ யத்3யபி தஸ்ய ஸ்யாத்), 308. "त्वयि किञ्चित्समापन्ने किं कार्यं सीतया मम" (த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே கிம் கார்யம் ஸீதயா மம), 83. "अप्यहं जीवितं जह्याम्" (அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்). (தவ கு3ணக3ணம் ஸ்மாரம் ஸ்மாரம்) ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா. கீழ்ச்சொன்ன கு3ணங்களையுடைய தேவருடைய திருக்கல்யாணகு3ண ஸமூஹத்தை எப்போதும் சிந்தை செய்து செய்து. 317. "गुणानामाकरो महान्" (கு3ணுநாமாகரோ மஹாந்), 106. "यथा रत्नानि जलधेः" (யத2ா ரத்நாநி ஜலதே4:), 318. "चतुर्मुखायुः" (சதுர்முக2ாயு:). (இதீச்ச2ாமி க3தபீ4:) அஶுப4ாஸ்பத3மான என்னை நினைத்து அஞ்சாதே, தேவர் கு3ணக3ணத்தை நினைத்து 'ந தே3ஹம் ந ப்ராணுந்' என்கிறபடியே இச்சி2யாநின்றேன். 58.

59. **பதவுரை:— த4ரணித4ர ! —** (வராஹாவதாரத்தில் ரஸாதலத்திலிருந்து) பூ4மியை மேல் எடுத்த எம்பிரானே, **ரஜஸ் தமஸ் ச2ந்ந: (அஹம்)**—ரஜோகு3ண தமோகு3ணங்களாலே மறைக்கப்பட்ட அடியேன், **ஏவம் அநிச்ச2ந் அபி**—இம்மாதிரி விரும்பாதபோதிலும், **இதி இச்ச2ந் இவ**—உண்மையாக விரும்புபவன்போல, **ச2த்3ம ஸ்துதி வசந ப4ங்கீ3ம்**—கபடமான ஸ்துதிவசன ப்ரகாரத்தை, **யதி3 புந: அரசயம் தத2ா அபி**—செய்தேனுகிலும், **இத்த2ம் ரூபம்** — இம்மாதிரியான, **வசநம்** — வார்த்தையை, **அவலம்ப்3ய அபி** — பற்றுசாகக்கொண்டாவது, **க்ருபயா** — த3யையினுலே, **த்வம் ஏவ**—நீயே, **ஏவம் பூ4தம் மே மந: ஶிக்ஷய**—இப்படிப்பட்ட என் மனஸ்ஸைத் திருத்தியருளவேணும்.

அவ:— (அநிச்ச2ந்நிதி) "'இச்ச2ாமி' என்கிற இச்சை2 தான் ஸத்யமோ ?" என்ன, "மந்த3பு3த்3தி4யான நான் விஷயானுரூபமான இச்சை2யுண்டு என்று திருமுன்பே விண்ணப்பம் செய்யப்போகாது. இச்ச2ாஸூசகமான வசனத்தை அவலம்பி3த்து மெய்யாம்படி என்னுடைய மனஸ்ஸை ஶிக்ஷித்தருளவேண்டும்" என்கிருர்.

வ்யா:— (ஏவமநிச்ச2ந்நபி) உக்தமான ப்ரகாரத்துக்கு அனுரூபமான இச்சை2யின்றிக்கேயிருந்ததாகிலும், நாஸ்திகரல்லாமையாலே இச்சை2யில்லை என்னமாட்டார். பேற்றுக்கு அனுரூபமான இச்சை2 பெருமையாலே உண்டு என்னமாட்டார். **(புநரிதீச்ச2ந்நிவ)** மெய்யான இச்சை2யுடையார் சொல்லுமாபோலே. **(ச2த்3மஸ்துதிவசநப4ங்கீ3மரசயம்)** க்ருத்ரிமஸ்துதிவசனம் மெய்யென்று ப்4ரமிக்கும்படி பண்ணினேன். வசனப்ரகாரத்தைப் பார்த்தால் ஸர்வஜ்ஞரான தேவரும் மெய்யென்று ப்4ரமிக்கும்படி சொன்னேன். a "பொய்யே கைம்மை சொல்லி" என்னுமாபோலே. ஹேதுவென் ? என்ன, **(ரஜஸ்தமஶ்ச2ந்ந:)**

திருவாய் 5-1-1.

அந்யதா2ஜ்ஞான விபரீதஜ்ஞான ஹேதுவான ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்களாலே மறைக்கப்பட்டவனுய்க்கொண்டு என்றபடி. அநாதி2காலம் அந்த தே3ஹம் ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களை மறைத்துப்போந்தது ரஜஸ்தமோ த்2வாரத்தாலேயிறே. (தத2ாபி) இப்படி த்யாஜ்யமாகவேண்டும் செயலைச் செய்தேனுகிலும். 319. "**याथातथ्येन वर्णितं**" (யாதா2தத்2யேந வர்ணிதம்) என்கிறபடியே, ஸர்வஜ்ஞ ஸகாஶத்திலே மெய் சொல்லிப் பிழைக்கவேண்டியிருக்க, அங்கே பொய் பற்றினுல் த்யாஜ்யனிறே. **(இத்த2ம்ரூபம் வசநமவலம்ப்3ய)** 'ந தே3ஹம் ந ப்ராணுங்', 'த3யாஸிந்தே4ா ப3ந்தே4ா' என்கிற வசனமாத்ரத்தையே பற்றுசாகக்கொண்டு. a "மாதவன் என்றதே கொண்டு" என்றும், b"திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன் என்னத் திருமால் வந்து என் நெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்" என்றும், உக்திமாத்ரமே ஜீவிக்கையாம் விஷயமிறே. (**க்ருபயா**) 199. "**वधार्हे**" (வத4ார்ஹம்) என்கிறபடியே தே3ாஷத்தில் 'அவிஜ்ஞாதா' வாயிற்று க்ருபாபாரதந்த்ர்யத்தாலே. **(ஏவம்பூ4தம் மே மநஸ்த்வமேவ ஶிக்ஷய)** ச2த்2மஸ்துதிக்கு உபகரணமான மநஸ்ஸை, அடிமைகொள்ளக் கடவ தேவரே அதுக்கு உபகரணமாம்படி ஶிக்ஷித்தருளவேண்டும். c "தீ மனம் கெடுத்தாய்", d"மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்" என்கிறபடியே, ப3ாஹ்யமான மனஸ்ஸைத்தவிர்த்து அடிமைக்கு அனுகூலமான மனஸ்ஸைத் தந்தருளவேணும். e "மனனக மலமறக் கழுவி" என்கிறபடியே, மநோநைர்மல்யம் யோக3த்தாலே பிறக்கக்கடவது உபாஸகனுக்கு. அந்த யோக3ஸ்தா2னத்திலே ப4க2வத3னுக்3ரஹமாயிறே இவ்வதி4காரிக்கு இருப்பது. **(த4ரணித4ர)** ரஸாதலக3தையான பூ4மியை ஆபத்தே ஹேதுவாக உத்3த4ரித்தவரல்லீரோ தேவர். f "ஏனமாய் நிலம் கீண்ட என்னப்பனே !" என்றும், g "பன்றியாய்

a திருவாய் 2-7-3. b திருவாய் 10-8-1. c திருவாய் 2-7-8.
d திருவாய் 2-7-7. e திருவாய் 1-3-8. f திருவாய் 5-7-6.
g பெரியதிருமொழி 1-1-4.

पिता त्वं माता त्वं दयिततनयस्त्वं प्रियसुहृत्
त्वमेव त्वं मित्रं गुरुरसि गतिश्चासि जगताम्।
त्वदीयस्त्वद्भृत्यस्तव परिजनस्त्वद्गतिरहं
प्रपन्नश्चैवं सत्यहमपि तवैवास्मि हि भरः॥ ६०॥

60. பிதா த்வம் மாதா த்வம் த3யிததநயஸ்த்வம் ப்ரியஸுஹ்ருத்
த்வமேவ த்வம் மித்ரம் கு3ருரஸி க3திஶ்சாஸி ஜக3தாம்।
த்வதீ3யஸ் த்வத்3ப்4ருத்யஸ் தவ பரிஜநஸ் த்வத்3க3திரஹம்
ப்ரபந்நஶ்சைவம் ஸத்யஹமபி தவைவாஸ்மி ஹி ப4ர:॥

அன்று பாரகம் கீண்ட பாழியான்'' என்றும் ஸம்ப3ந்த4மும் ஶக்தியுமுண்டு. இவனிடத்தில் இனி இச்சை2யே வேண்டுவது. அதை உண்டாக்கி ரக்ஷித்தருளவேண்டும் என்கிருர். 59.

60. பதவுரை:— ஜக3தாம் — உலகங்களுக்கெல்லாம், பிதா த்வம்—தந்தையும் நீயே; மாதா த்வம்—தாயும் நீயே; த3யித தநய: த்வம் — பிரியனுன புத்திரனும் நீயே; ப்ரிய ஸுஹ்ருத் த்வம் ஏவ — நல்ல மனத்தையுடைய நண்பனும் நீயே; த்வம் மித்ரம்—(ரஹஸ்யங்களேயும் சொல்லத்தக்க) தோழனும் நீயே; கு3ரு: அஸி — ஆசாரியனும் நீயே; க3திஶ்ச அஸி—உபாயமும் (உபேயமும்) நீயே; அஹம்—நானேவெனில், த்வதீ3ய: — உன்னுடையவன்; த்வத் ப்4ருத்ய:—உன்னுடைய அடிமை; தவ பரிஜந:—உன்னுடைய தா3ஸன்; த்வத்3 க3தி:—உன்னேயே பரமப்ராப்யமாக உடையவன்; ப்ரபந்ந: ச—உன்னேயே உபாயமாகக்கொண்டவன்; ஏவம் ஸதி—இம்மாதிரியிருக்கையில், தவ ஏவ—உனக்கே, ப4ர: அஸ்மி ஹி — ரக்ஷிக்கத்தக்கவனுக இருக்கிறேனன்ருே.

அவ:— (பிதா த்வமிதி) ''இச்சை2யுமின்றிக்கே, உக்தி மாத்ரத்தைக் கொண்டு இச்சை2யையும் உண்டாக்கி ரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்கிறதென்?'' என்ன, அவர்ஜனீய ஸம்ப3ந்த4த்தைச் சொல்லுகிருர்.

வ்யா:— (பிதா த்வம்) உத்பாத3கராய், ஹிதகாமராய் இருக்கிறவர் தேவர். (மாதா த்வம்) க3ர்ப்ப4த4ாரணம் பண்ணி, ப்ரஸவக்லேஶத்தை அநுப4வித்து, அஶுசிப்ரஸவங்களேயும் மதியாதே இவன் ப்ரியஹிதமே அபேக்ஷித்திருக்கும் தாயைப்போலே பரிவுடையீர் தேவர். 320. "पिताऽहमस्य जगतः" (பிதாऽஹமஸ்ய ஜக3த:), 321. "भूतानां योऽव्ययः पिता" (பூ4தாநாம் யோऽவ்யய: பிதா), a "தஞ்சமாகிய தந்தை தாய்''. (த3யிததநயஸ்த்வம்) அபி4மதனுய் நிரயநிஸ்தாரகனுன புத்ரனேப்போலே நின்று ஸஹகரிப்பீர் தேவர். b "நன் மக்களும் மேலாத் தாய் தந்தையும் அவரே''. (ப்ரியஸுஹ்ருத் த்வமேவ) அபி4மதருமாய் ஸர்வகாலத்திலும் ஶோப4னத்தையே பண்ணும் திருவுள்ளத்தையுடையராயிருப்பீர் தேவரீர். அநர்த்த2த்தைப் பண்ணினுலும் விடவொண்ணுத அபி4மதத்வம். அநபி4மதனுனலும் விடவொண்ணுத ஸுஹ்ருத்த்வம். அவத4ாரணம் ஸர்வத்திலும் அன்வயிக்கக்கடவது. (த்வம் மித்ரம்) அர்ஜுனன் ஸுப4த்3ரையுடைய ஸ்வயம்வரத்தை தேவருக்கு அறிவித்து லபி4த்தாற்போலே அஶேஷரஹஸ்யங்களேயும் அறிவிக்கலாம்படி விஶ்வஸநீயராயிருப்பீர் தேவரே. (கு3ருரஸி) 322. "मन्मना भव मद्भक्तः" (மந்மநா ப4வ மத்3ப4க்த:) என்றும், 49. "मामेकं शरणं व्रज" (மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ) என்றும் நின்ற நிலேகளிலே ஹிதோபதே3ஶம் பண்ணும் ஆசார்யரும் தேவரே. (க3திஶ்சாஸி) புருஷார்த்தோ2பாயபூ4தரும் தேவர் என்னுதல்; " க3ந்தவ்யத்வாத் க3தி: " என்று பரமப்ராப்யர் தேவர் என்னுதல். (ஜக3தாம்) இந்த ஸம்ப3ந்த4ம் தே3வாதி3 ஸகலப்ராணிகளுக்கும் ஸாத4ாரணம். உப4யவிபூ4திக்கும் ஸாத4ாரணமென்னவுமாம். (த்வதீ3ய:) அந்த ஸாமாந்யமொழிய தமக்குண்டான விஶேஷப்ரதிபத்தியை அருளிச்செய்கிருர். 295. "यस्याऽस्मि" (யஸ்யாஸ்மி) என்கிறபடியே தேவருக்கு ஶேஷபூ4தன். (த்வத்3ப்4ருத்ய:) தேவருக்கு

---

a திருவாய் 3-6-9. b திருவாய் 5-1-8.

जनित्वाऽहं वंशे महति जगति ख्यातयशसां
शुचीनां युक्तानां गुणपुरुषतत्त्वस्थितिविदाम्।
निसर्गादेव त्वच्चरणकमलैकान्तमनसां
अधोऽधः पापात्मा शरणद! निमज्जामि तमसि॥६१॥

61. ஜநித்வாऽஹம் வம்ஶே மஹதி ஜக3தி க்2யாதயஶஸாம்
ஶு2சீநாம் யுக்தாநாம் கு3ணபுருஷதத்த்வஸ்தி2திவிதா3ம் ।
நிஸர்க்கா3தே3வ த்வச்சரணகமலைகாந்தமநஸாம்
அதோ4ऽத4: பாபாத்மா ஶரணத3! நிமஜ்ஜாமி தமஸி ॥

அதிஶயத்தை விளைத்து ஸ்வரூபம் பெறும் ஸம்ப3ந்த4த்தை உடையன் என்கை. அதிலே தேவருக்கு ப4ரணீயன் என்னுதல். (தவ பரிஜந:) 323. "आत्मदास्यं" (ஆத்மதா3ஸ்யம்) என்கிற நிருபாதி4கதா3ஸபூ4தன் என்னுதல். 18. "दासभूताः स्वतस्सर्वे ह्यात्मानः परमात्मनः" (தா3ஸபூ4தாஸ் ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:), 28. "अहं सर्वं करिष्यामि" (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்று ஸர்வகைங்கர்யத்துக்கும் அர்ஹன். (த்வத்3க3தி:) தேவரே ப்ராப்யபூ4தர் என்றிருக்கிறேன். (அஹம் ப்ரபந்நஶ்ச) ப்ராப்யம் பெறுகைக்கு தேவரையே உபாயமாக அத்4யவஸிக்கிறேன். (ஏவம் ஸதி) தேவர் ஸர்வவித4ப3ந்து4வுமாய், நான் அநந்யக3தியுமான பின்பு. (அஹமபி) அஹ்ருத3யோக்தனாலும். (தவைவ ப4ரோऽஸ்மி) தேவருக்கே ப4ரமாகிறேன். ஜ்ஞான ஶக்த்யாதி3யாலும், ப்ராப்தியாலும் என் கார்யம் தேவருக்கே ப4ரம் என்கை. ப4ரமாகையாவது,—ஸர்வதே3ஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தை2களிலும் ஸர்வப்ரகார நிர்வாஹ்யனாகை. 60.

61. பதவுரை:— ஶரணத3!—ஶரணமளிக்கும் பிரானே!, அஹம்—அடியேன், ஜக3தி—உலகில், க்2யாத யஶஸாம்—ப்ரஸித்3த4மான புகழையுடையவர்களும், ஶு2சீநாம்—பரிஶு2த்3த4மானவர்களும், யுக்தாநாம்—உன்னுடன் சேர்க்கையை விரும்புகிறவர்களும், கு3ண புருஷ தத்த்வ ஸ்தி2தி விதா3ம்—அசித், சித் என்னும் தத்வங்களின் ஸ்வரூப ஸ்வப4ாவங்களை அறிந்தவர்களும், நிஸர்க்க3ாத் ஏவ—இயற்கையாகவே, த்வத் சரண கமல ஏகாந்த மநஸாம்—உன்னுடைய திருவடித்தாமரைகளிலேயே ஈடுபட்ட மனஸ்ஸை உடையவர்களுமான பெரியோர்களுடைய, மஹதி வம்ஶே—பெருங்குலத்திலே, ஜநித்வா—பிறந்தும், பாபாத்மா — பாபமே உருவெடுத்தாற்போலிருப்பவனாய், தமஸி—ப்ரக்ருதியில், அத4: அத4:—கீழே கீழே, நிமஜ்ஜாமி—அழுந்திக்கொண்டிருக்கிறேன்.

அவ:— (ஜநித்வேதி) "நீர் மஹாவம்ஶப்ரஸூதரல்லீரோ? நிராலம்ப3ரைப்போலே இங்ஙன் சொல்லுகிறதென்?" என்ன, "இவ்வம்ஶத்தில் பிறந்தேனேயாகிலும், பாபப்ரசுரனாகையாலே ஸம்ஸாரத்தில் அழுந்தாநின்றேன்; எடுத்தருளவேண்டும்" என்கிறார்.

வ்யா:—(மஹதி வம்ஶே அஹம் ஜநித்வா) வம்ஶத்துக்கு மஹத்தையாவது,— மஹாத்மாக்கள் வந்து ஜனிக்கை. 324. "एतद्धि दुर्लभतरं लोके जन्म यदीदृशम्" (ஏதத்3தி4 து3ர்லப4தரம் லோகே ஜந்ம யதீ3த்3ருஶம்) என்னும் வம்ஶத்திலே பிறந்துவைத்து அநர்த்த2ப்படாநின்றேனென்கை. (ஜக3தி க்2யாதயஶஸாம்) சதுஸ்ஸாக3ரபர்யந்தமான பூ4மியெல்லாம் ப்ரஸித்3த4மான புகழையுடையவர்கள். ௧ "திகழும் தன் திருவருள் செய்துலகத்தார் புகழும் புகழ் தானது காட்டித்தந்து" என்கிறபடியே ப4க3வத்3விஷயீகாரத்தால் வந்த புகழ். (ஶு2சீநாம்) ப4க3வத்3வ்யதிரிக்தவிஷயங்களில் போ4க்3யதாக3ந்த4ரஹிதராயிருக்கை. ஆந்தரபா3ஹ்யமான உப4ய ஶு2சியைச் சொல்லவுமாம். இவ்வம்ஶத்திலே பிறந்து அஶு2ப4ாஸ்பத3மென்னக்கடவீரோ? (யுக்தாநாம்) 325. "कृतकृत्याः प्रतीक्षन्ते" (க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே) என்கிற

---

௧ திருவாய் 8-7-5.

अमर्यादः क्षुद्रश्चलमतिरसूयाप्रसवभूः
कृतघ्नो दुर्मानी स्मरपरवशो वञ्चनपरः।
नृशंसः पापिष्ठः कथमहमितो दुःखजलधेः
अपारादुत्तीर्णस्तव परिचरेयं चरणयोः॥६२॥

படியே நித்யயோக$_3$த்தில் ஆகாங்க்ஷமாணராயிருக்குமவர்கள். a "மாக வைகுந்தம் காண்பதற்கு என் மனம் ஏகமெண்ணும்" என்று இருக்கை. இளையபெருமாளைப்போலே தேவரோடேயல்லது செல்லாதவர்களென்னுதல். "இப்படிப்பட்ட வம்ஶத்திலே பிறந்து 'இச்சை$_2$ போராது' என்னக்கடவீரோ?" என்ன; (கு$_3$ணபுருஷதத்த்வஸ்தி$_2$திவித$_3$ாம்) சித$_3$சிதீ$_3$ஶ்வரர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வப$_4$ாவ ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ங்களை அறியுமவர்கள். 'கு$_3$ணம்' என்று கு$_3$ணாஶ்ரயமான ப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகிறது. ஸ்தி$_2$தியாவது,—ஸ்வரூபஸ்வப$_4$ாவாதி$_3$கள். (நிஸர்க்க$_3$ாதே$_3$வேத்யாதி$_3$) வத்ஸமானது ஜனித்தபோதே தாய்முலையிலே வாய் வைக்குமாபோலே த்வச்சரணாரவிந்த$_3$ங்களிலே ஏகாந்தமான மனஸ்ஸை ஜன்மப்ரப்$_4$ருதியாக உடையவர்கள். கீழ்ச் சொன்ன ஶூசியோக$_3$ாதி$_3$கள் நைஸர்க்கி$_3$கமென்கை. (பாபாத்மா) பாபந்தான் ஒரு வடிவு கொண்டாற்போலே இருக்குமவன். ஜ்ஞாநாநந்த$_3$மொழிய, பாபமே நிரூபகமாயிருக்கை. (ஶரணத$_3$) இவ்வளவிலும் உன் பக்கல் அவகாஶமுண்டாம்படி b ஆள் பார்த்து உழிதரும் தேவரீரே. (தமஸி அதே$_4$ாऽதே$_4$ா நிமஜ்ஜாமி) ப்ரக்ருதியிலே, தேவர் எடுக்க நினைத்தாலும் கைக்கொட்டாதபடி ஆழநின்றேன். c "பன்மாமாயப் பல் பிறவியில் படிகின்ற யான்" என்கிறபடியே இன்னம் தரை கண்டிலேன் எனகிறார். இத்தால் ஸாந்தாநிகர் தேவர் பக்கல் அவகா$_3$ஹித்த அளவும் நான் ப்ரக்ருதியிலே உள் புக்கேனென்கை. ஜனித்த வம்ஶமிது; தேவர் ஶரண்யர்; நான் படுகிற பாடு இதுவிறே. அஸ

a திருவாய் 9-3-7. b நான்-திருவ 60. c திருவாய் 3-2-2.

62. அமர்யாத$_3$: க்ஷுத்$_3$ரஶ் சலமதிரஸூயாப்ரஸவபூ$_4$:
க்ருதக்$_4$நோ து$_3$ர்மாநீ ஸ்மரபரவஶோ வஞ்சநபர: ।
ந்ருஶம்ஸ: பாபிஷ்ட$_2$: கத$_2$மஹமிதோ து$_3$:க்க$_2$ஜலதே$_4$:
அபாராது$_3$த்தீர்ணஸ் தவ பரிசரேயம் சரணயோ: ॥

மஞ்ஜனைப்போலே வம்ஶப்ரப$_4$ாவமும் ஜீவியாதே தேவருடைய நீர்மையும் ஜீவியாதேயிருக்கிறபடியிறே என்னுடைய பாபப்ராசுர்யம் என்கிறார். 61.

62. பதவுரை:— அமர்யாத$_3$: — வேத$_3$வரம்பை மீறினவனும், க்ஷுத்$_3$ர: — நீச விஷயங்களில் மிகவும் சாபல்யமுள்ளவனும், சல மதி:—நிலையற்ற நெஞ்சையுடையவனும், அஸூயா ப்ரஸவ பூ$_4$:—(பிறர் கு$_3$ணத்தையும் தோ$_3$ஷமாகப் பார்க்கும்) அஸூயைக்குப் பிறப்பிடமானவனும், க்ருதக்$_4$ந:- நன்மை செய்தவர்களுக்குத் தீமை செய்பவனும், து$_3$ர் மாநீ — ஹேயமான க$_3$ர்வத்தையுடையவனும், ஸ்மர பரவஶ:—காம வசப்பட்டவனும், வஞ்சநபர:—வஞ்சிப்பவனும், ந்ருஶம்ஸ:—கொடுமையான காரியங்களைச் செய்பவுனும், பாபிஷ்ட$_2$:-பாபத்திலேயே ஊன்றியிருப்பவனுமான, அஹம் - நான், இத: — இந்த, அபாராத் — கரைகாணவொண்ணாத, து$_3$:க்க$_2$ ஜலதே$_4$:—துன்பக்கடலிலிருந்து, உத்தீர்ண:—கரையேறியவனாய், தவ சரணயோ: — உன்னுடைய திருவடிகளில், கத$_2$ம் பரிசரேயம்—எப்படி அடிமை செய்யப்பெறுவேன்?

அவ:— (அமர்யாத$_3$:) "இவ்வம்ஶத்தில் ஜன்மத்தையும் அஸத்ஸமமாக்கவல்ல பாபம் உமக்கு ஏது?" என்ன, "பாபாத்மா" என்கிறத்தைப் ப்ரக்கப்பேசுகிறார்.

வ்யா:— (அமர்யாத$_3$:) வேத$_3$மர்யாதை$_3$க்கு ப$_3$ஹிர்ப்பூ$_4$தன். (க்ஷுத்$_3$ர:) க்ஷுத்$_3$ரத்வமாவது,—நீசவிஷயங்களில் அதிசபலன்; உஜ்ஜீவனஹேதுவான வேத$_3$மர்யாதை$_3$யை அநாத$_3$ரித்து, அதுக்கு மேலே விநாஶஹேதுவான நீச

ஶேவையிலே அதிசபலன். (சலமதி:) "நீசவிஷயப்ராவண்யம் நாஶஹேது; வேத3ப்ரதிபாத்3யவிஷயமே உத்3தே3ஶ்யம்" என்று ஒரு ஜ்ஞாநாதி4கன் ஹிதம் சொன்னல், அதில் வ்யவஸ்தி2தசித்தனல்லேன். (அஸூயாப்ரஸவபூ4:) பரகு3ணங்களிலே தோ3ஷத்தை உண்டாக்குகைக்கு உத்பத்திஸ்த2ானம். தனக்கு தோ3ஷமுண்டாமளவன்றிக்கே, பிறர் கு3ணங்களிலும் தோ3ஷத்தை உண்டாக்குமவன் என்கை. (க்ருதக்4ந:) உபகரித்த விஷயத்திலே அபகாரத்தைப் பண்ணுகை 326. "गोघ्ने चैव सुरापे च चोरे भग्नव्रते तथा। निष्कृतिर्विहिता सद्भिः कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः॥" (கோ3க்4நே சைவ ஸுராபே ச சோரே ப4க்3நவ்ரதே தத2ா। நிஷ்க்ருதிர் விஹிதா ஸத்3பி4: க்ருதக்4நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி:॥) என்று மாதாபித்ருஶதத்திலும் வத்ஸலதரமான ஶாஸ்த்ரத்திலும் ப3ஹிஷ்க்ருதனென்கை. (து3ர்மாநீ) இப்படி நிக்ருஷ்டனுயிருக்கச்செய்தேயும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டருக்கு அவ்வருகாகத் தன்னை நினைத்து, 327. "ईश्वरोऽहं" (ஈஶ்வரோऽஹம்) என்று இருக்குமவன். (ஸ்மரபரவஶ:) தன்னை உத்க்ருஷ்டாத்மாக்களுக்கும் மேலாக நினைத்திருக்கிறவளவன்றிக்கே, விஷயப்ராவண்ய ஹேதுவான காமனுக்குப் பரதந்த்ரனுகவும், ப4க3வத்ப்ராவண்யஹேதுபூ4தரானுரைத் தாழ நினைத்தும் அனர்த்த2ப்பட்டேனென்கை. (வஞ்சநபர:) காமபாரவஶ்யத்தாலே விஷயங்களிலே ப்ரவணனுய், அவ்விஷயங்களிலும் த்3ரவ்யங்களை வஞ்சித்து வர்த்திக்குமவன். [a]"சூதனுய்க் கள்வனுகி", [b]"சூதினைப் பெருக்கிக் களவினைத் துணிந்து" என்று சொல்லுகிறபடியே. (ந்ருஶம்ஸ:) தான் விரும்பின விஷயங்களில் வஞ்சகனுயன்றிக்கே, தன்னை விஶ்வஸித்திருப்பார் பக்கல் க்ரூரகர்மாவாயிருக்குமவன். (பாபிஷ்ட2:) இதுக்கெல்லாம் அடி பாபருசியாய், அதிலே வ்யவஸ்தி2தனுயிருக்கை. [c]"பாவமே செய்து பாவியானேன்", [d]"ஒப்பிலாத் தீவினையேன்", [e]"நானே

[a] திருமாலை 16. [b] பெரியதிருமொழி 1-6-3. [c] பெரியதிருமொழி 1.9-9. [d] திருவாய் 7-9-4. [e] பெரியதிருமொழி 1-9-2.

रघुवर! यदभूस्त्वं तादृशो वायसस्य
प्रणत इति दयालुर्यच्च चैद्यस्य कृष्ण!।
प्रतिभवमपराद्धुर्मुग्ध! सायुज्यदोऽभूः
वद किमपदमागस्तस्य तेऽस्ति क्षमायाः॥ ६३॥

63. ரகு4வர! யத3பூ4ஸ்த்வம் தாத்3ருஶோ வாயஸஸ்ய
ப்ரணத இதி த3யாளுர் யச்ச சைத்3யஸ்ய க்ருஷ்ண!।
ப்ரதிப4வமபராத்3து4ர் முக்3த4! ஸாயுஜ்யதே3ாऽபூ4:
வத3 கிமபத3மாக3ஸ்தஸ்ய தேऽஸ்தி க்ஷமாயா:॥

நானுவிதநரகம் புகும் பாவம் செய்தேன்", 230. "अहमस्म्यपराधानामालयः" (அஹமஸ்ம்யபராத4ாநாமாலய:) 328. "रावणो नाम दुर्वृत्तः" (ராவணே நாம து3ர்வ்ருத்த:), [a]"நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்" என்று அறிவுடையார் தந்தாமைப் பேசும்படியான பாபத்திலே நிஷ்டை2யுடையவன். (அபாராத் து3:க்க2ஜலதே4: கத2ம் உத்தீர்ண:) ஒரு நாளிலே தொடங்கின து3:க்க2மென்னுதல், மேல் ஒரு நாளிலே முடிவு காணுதல் செய்யுமதல்லாமையாலே, த்3ருஷ்டிவிஷம்போலே காணவே ப4யமாயிருக்கிற து3:க்க2ஸாக3ரத்தில் நின்றும். (கத2முத்தீர்ண:) இதில் அழுந்திக்கிடக்கிற நான் கரையேறவென்பதொன்று உண்டோ? [b]"முத்தனுர்" என்கிறபடியே அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரக3ந்த4ரான தேவரே கரையேற்றவேண்டுமென்கை. (தவ சரணயோ: கத2ம் பரிசரேயம்) து3:க்க2நிவ்ருத்திக்கும் அக்ஷமனுயிருக்கிற நான், நித்யஸூரிகள் அடிமை செய்கிற தேவர் திருவடிகளிலே எங்ஙனே பரிசர்யை பண்ணுவன்? து3:க்க2நிவ்ருத்தியும் தேவருக்கே ப4ரம்; அடிமைகொள்ளுகையும் தேவருக்கே ப4ரமென்கை. 62.

[a] திருவாய் 3-3-4. [b] திருச்சந்த 115.

63. **பதவுரை :—** **ரகு4வர!**—ரகு4குலத்தில் மேலான வனுன ராமனுக அவதரித்தவனே!, **தாத்3ருஶ: வாயஸஸ்ய**—அப்படிப்பட்ட (பெரும் பாவம் செய்த) காகாஸுரன் விஷயத்தில், **ப்ரணத: இதி**—ஶரணுகதன் என்று நினைத்து, **த்வம்**—நீ, **த3யாளு: அபூ4: யத்**—அருளினுயன்ரு. **முக்3த4! க்ருஷ்ண!**—தோ3ஷங்களை அறியாத க்ருஷ்ணனே!, **ப்ரதிப4வம்**—ஜன்மங்தோறும், **அபராத்3து4;**—அபராத4ம் செய்த, **சைத்3யஸ்ய**—சேதி3குலத்தவனுன ஶிஶுபாலனுக்கு, **ஸாயுஜ்யத3: அபூ4: ச யத்**—மோக்ஷம் கொடுத்தருளினவனல்லவா; **தஸ்ய தே**—அப்படிப்பட்ட உன்னுடைய, **க்ஷமாயா:**— பொறுமைக்கு, **அபத3ம்**—பாத்திரமல்லாத, **ஆக3:**—பாபம், **கிம் அஸ்தி**—என்ன இருக்கிறது? **வத3**—(நீயே) அருளிச்செய்யவேணும்.

அவ:— (ரகு4வரேதி) "பு3த்3தி4பூர்வேண பண்ணின ப்ராதிகூல்யங்களைப் போக்கப்போமோ?" என்ன, "காகாபராத4த்தையும், ஶிஶுபாலாபராத4த்தையும் பொறுத்தருளின தேவருக்குப் பொறுக்கமுடியாதது உண்டோ?" என்கிருர்.

வ்யா:— (ரகு4வர) ஶரணுக3தரக்ஷணம் பண்ணிப்போந்த ரகு4ப்ரப்4ருதிகள் க4ாதகர் என்னும்படி ஶரணுக3தரக்ஷணத்திலே அதி4கராயிருக்கை. ரகு4ராக்ஷஸஸம்வாத3த்தில் ஶரணுக3தரக்ஷணம் பண்ணிப்போந்தவர்களளவன்றிக்கே, 329. "**सुग्रीवं शरणं गतः**" (ஸுக்3ரீவம் ஶரணம் க3த:) என்றும், 308. "**त्वयि किञ्चित्समापन्ने**" (த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே) என்றுமிறே இவர் படி. (**தாத்3ருஶ:**) அப்படிப்பட்டவன் என்னுமதொழிய அனுப4ாஷிக்கைதான் அஸஹ்யமாம்படியிறே பண்ணின அபராத4ம். (**வாயஸஸ்ய**) அபராத4ம் பண்ணுகைக்காக, ப்ராப்தமான தே3வத்வத்தை விட்டு நிஹீனமான திர்யக்த்வத்தைப் பரிக்3ரஹித்தானென்கை. (**ப்ரணத இதி**) 199. "**स पित्रा च परित्यक्तः**" (ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த:) என்கிறபடியே, இவனைப்

பரிக்3ரஹிக்கில் நமக்கு அனர்த்த2ம் என்று ஸர்வரும் உபேக்ஷிக்க, புகலற்று 199. "**स तं निपतितं भूमौ**" (ஸ தம் நிபதிதம் பூ4மௌ) என்கிறபடியே விழுந்தவனை ஶரணுக3தனென்று ப்ரதிபத்தி பண்ணி. ருஷி, 199. "**शरणागतं**" (ஶரணுக3தம்) என்றதும் ராமாபி4ப்ராயத்தாலே. (**த்வம் த3யாளுரபூ4:**) ப்3ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு இலக்காமளவிலே தேவர் 199. "**कृपया पर्यपालयत्**" (க்ருபயா பர்யபாலயத்) என்கிறபடியே த3யாளுவானீர். 330. "**क्षिपामि**" (க்ஷிபாமி) என்றும், 331. "**न क्षमामि**" (ந க்ஷமாமி) என்றும் பண்ணி வைத்த ப்ரதிஜ்ஞை ப2லியாதே, தேவர் க்ருபாகார்யமே ப2லித்துவிட்டது பிராட்டி ஸந்நிதி4யாகையாலிறே. (**யச்ச**) சஶப்3த3த்தாலே, "காகாபராத4த்தைப் பொறுத்தவளவேயோ?" என்று உதா3ஹரணுந்தரத்தை ஸமுச்சயிக்கிருர். (**சைத்3யஸ்ய**) யது3வம்ஶபூ4தரிற்காட்டில், சேதி3குலோத்3ப4வனென்று தன்னை உத்க்ருஷ்டனுக அபி4மானித்திருக்குமவன். (**ப்ரதிப4வமபராத்3து4:**) காகத்தைப்போலே ஒருகால் அபராத4த்தைப் பண்ணினவளவன்றியே ஜன்மங்தோறும் ப்ராதிகூல்யத்திலே வாஸனை பண்ணினவனுக்கு. (**ஸாயுஜ்யதே3ாऽபூ4:**) 228. "**बहूनां जन्मनामन्ते**" (ப3ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே) என்றும், 332. "**अनेकजन्मसंसिद्धः**" (அநேக ஜந்மஸம்ஸித்3த4:) என்றும் ஜன்மங்தோறும் ஆஶ்ரயித்தார் பெறும் பேற்றையிறே கொடுத்தது. ஸாயுஜ்யமாகிறது,— ஸமானகு3ணயோக3ம். 333. "**सायुज्यं प्रतिपन्ना ये तीव्रभक्तास्तपस्विनः। किङ्करा मम ते नित्यं भवन्ति निरुपद्रवाः॥**" (ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே தீவ்ரப4க்தாஸ் தபஸ்விந: | கிங்கரா மம தே நித்யம் ப4வந்தி நிருபத்3ரவா: ||) (**முக்3த4**) [உ]"ஆயர்குலத்தீற்றிளம்பிள்ளை" என்கிறபடியே அபராத4ாநபி4ஜ்ஞனிறே க்ருஷ்ணன். அதுக்கு மேலே ஒரு பேற்றை, முடிக்கிற த3ஶையிலே ஸுக2ரூபமான வடிவைக் கண்ணுக்கு இலக்காக்கின ஏற்றம். (**தஸ்ய தே க்ஷமாயா:**

உ திருவாய் 7-6-10.

नतु प्रपन्नस्सकृदेव नाथ! तवाहमस्मीति च याचमानः।
तवानुकम्प्यः स्मरतः प्रतिज्ञां मदेकवर्जं किमिदं व्रतं ते॥६४॥

64. நநு ப்ரபந்நஸ் ஸக்ருதே$_3$வ நாத$_2$!
தவாஹமஸ்மீதி ச யாசமாந: ।
தவாநுகம்ப்ய: ஸ்மரத: ப்ரதிஜ்ஞாம்
மதே$_3$கவர்ஜம் கிமித$_3$ம் வ்ரதம் தே ॥

அபத$_3$மாக$_3$: கிமஸ்தி) காலபே$_4$த$_3$த்தாலே தேவர் வேறே யொருவனுகிறீரல்லீர். தேவர் க்ருபைக்கு அவிஷயமான பாபம் உண்டோ? கிம் க்ஷேபே. அபத$_3$ம் — அஸ்த$_2$ானம்; அவிஷயம் இத்யர்த்த$_2$:. (வத$_3$) ஸர்வஜ்ஞரான தேவருக்கும் மறுமாற்றமில்லை; க்ஷமைக்கு விஷயீகரிக்குமித்தனை என்கை. 63.

64. பதவுரை:— நாத$_2$!—எம்பிரானே!, ஸக்ருத் ஏவ ப்ரபந்ந: இதி—'ஒரு தடவை ஶரணாக$_3$தி செய்தேன்' என்றும், அஹம் தவ அஸ்மி இதி ச—'நான் உனக்கே ஆட்பட்டவனாக வேணும்' என்றும் (சொல்லி), யாசமாந: (அஹம்)—யாசிக்கிற அடியேன், ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸ்மரத: தவ—(விபீ$_4$ஷணனைக்குறித்துக் கடற்கரையில் பண்ணின) பிரதிஜ்ஞையை நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் உனக்கு, நநு அநுகம்ப்ய:—அருள்செய்யத்தக்கவனன்றோ; தே இத$_3$ம் வ்ரதம்—உன்னுடைய இந்த விரதமானது, மத் ஏக வர்ஜம் கிம்?—என்னை ஒருவனைமட்டும் தவிர்த்தோ?

அவ:—(நந்விதி) "ஸ்வதந்த்ரரான நாம் சிலர் திறத்தில் ஒன்றைச் செய்தோமென்ன, இதுவே மர்யாதை$_3$யாகக் கடவதோ?" என்ன, "கடற்கரையிலே ஆஶ்ரிதஸாமாந்யத்திலே தேவர் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை என்னையொருவனை ஒழியவோ?" என்கிறார்.

வ்யா:— (நநு ப்ரபந்ந:) 44. "सकृदेव" (ஸக்ருதே$_3$வ) என்றத்தை ஸ்மரிக்கிறார். (ஸக்ருதே$_3$வ) என்றது,—

* 'ஸஹஸைவ' என்று ஆழ்வான் நிர்வஹிக்கும். "அநாதி$_3$ காலம் ஸம்ஸரித்துப்போந்த இவன், ஒரு ஜன்மமெல்லாம் ப்ரபத்தியை அனுஸந்தி$_4$த்தால்தான் 'ஸக்ருத்' என்கைக்குப் போருமோ?" என்பர் எம்பார். "ப$_4$க$_3$வத்ப்ரப$_4$ாவத்தைப் பார்த்தால் ஒருகாலுக்குமேல் மிகை. ப்ராப்யருசி ப்ராப்தியளவும் அநுவர்த்திக்கும்" என்பர் ப$_4$ட்டர். (நாத$_2$) ஒருகால் பண்ணின ப்ரபத்தி அமைகிறது வகுத்த நாத$_2$னாகையாலே. ஆபி$_4$முக்$_2$யமாத்ரமே அமைந்திருக்கிறது,— இழவுபேறு தன்னதான குடல் துடக்கு. அஶரண்யவிஷயத்தில் ஆர்த்தப்ரபத்திக்கும் ப$_2$லம் பாக்ஷிகம். வகுத்த விஷயத்தில் த்$_3$ருப்தப்ரபத்திக்கும் ப$_2$லவ்யாப்தியுண்டு. (தவாஸ்மீதி ச யாசமாந:) (அஹம் தவாஸ்மி) ப்ரத்யக்$_3$வஸ்துவானது கிஞ்சித்கரித்துத் தன் ஸத்தையை லபி$_4$க்கவேணுமென்று யாசிக்கை; § உத்தரார்த்த$_4$ப்ரக்ரியையாலே கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்தி$_2$க்கை. "த்வத்பாத$_3$மூலம் ஶரணம் ப்ரபத்$_3$யே" என்று, என்னுடைய வெறுமையை முன்னிட்டுக்கொண்டு ப்ரபத்திபண்ணினேன். "ஐகாந்திகநித்யகிங்கர: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்று ப்ராப்யாபேக்ஷையும் பண்ணினேன். இரண்டு பத$_3$த்தாலும் ப$_4$க்திப்ரபத்திகள் இரண்டிலும் அதி$_4$கரித்த அதி$_4$காரிகள் இருவரையும் சொல்லுகிறது என்பாருமுண்டு. (ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸ்மரதஸ் தவ அநுகம்ப்ய:) 44. "एतद्व्रतं मम" (ஏதத்$_3$ வ்ரதம் மம) என்று கடற்கரையில் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை ஸ்மரியாநின்றுகொண்டு தேவருக்கு அனுக்$_2$ராஹ்யன். (தே வ்ரதமித$_3$ம் மதே$_3$கவர்ஜம் கிம்) ஸர்வஸாத$_4$ாரணபூ$_4$தரான தேவருடைய அஸாத$_4$ாரணமான இந்த ஸங்கல்பம் என்னையொழிந்திருக்குமோ? கிம் க்ஷேபே. 'இன்னானையொழிய' என்று விஶேஷித்ததாகிலன்றோ எனக்கு இழக்கவேண்டுவது. தேவர் ஸத்யஸங்கல்பராகையால் என்னை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கை. 64.

* ஸஹஸைவ — உடனேயே.

§ உத்தரார்த்த$_4$ம் — த்$_3$வயத்தின் பின்ப$_4$ாக$_3$ம்.

अकृत्रिमत्वच्चरणारविन्दप्रेमप्रकर्षावधिमात्मवन्तम् ।
पितामहं नाथमुनिं विलोक्य प्रसीद मद्वृत्तमचिन्तयित्वा ॥ ६५ ॥

65. அக்ருத்ரிமத்வச்சரணாரவிந்த$_3$-
ப்ரேமப்ரகர்ஷாவதி$_4$மாத்மவந்தம் ।
பிதாமஹம் நாத$_2$முநிம் விலோக்ய
ப்ரஸீத$_3$ மத்வ்ருத்தமசிந்தயித்வா ॥

65. பதவுரை:— மத்$_3$ வ்ருத்தம்—என்னுடைய நடத்தையை, அசிந்தயித்வா—நினைக்காமல், அக்ருத்ரிம த்வத் சரணாரவிந்த$_3$ ப்ரேம ப்ரகர்ஷ அவதி$_4$ம்—உன்னுடைய திருவடித்தாமரைகளில் இயற்கையாயிருக்கும் மேலான அன்பிற்கு எல்லைநிலமாயிருப்பவரும், ஆத்மவந்தம்—ஆத்மஸ்வரூபத்தை உணர்ந்தவரும், பிதாமஹம்—எனக்குப் பாட்டனுமாகிய, நாத$_2$முநிம்—நாத$_2$முனிகளை, விலோக்ய—கடாக்ஷித்து, ப்ரஸீத$_3$—(என்னை) க்ஷமித்தருளவேண்டும்.

அவ:— (அக்ருத்ரிமேதி) "334.' रामो द्विर्नाभिभाषते ' (ராமோ த்$_3$விர்நாபி$_4$ப$_4$ாஷதே) என்கிற ஸங்கல்பத்தை விட்டீரேயாகிலும், பெரியமுதலியாரோடு வித்$_3$யையாலும், ஜன்மத்தாலும் உண்டான ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தையே பார்த்தருளி, என்னுடைய நன்மை தீமைகளைப் பாராதே விஷயீகரிக்கவேணும்" என்ன, "அதுக்குக் கண்ணழிவு இல்லாமையாலே, அப்படிச்செய்கிறோம்" என்று ஈஶ்வரன் அனுமதி பண்ண, தாம் அனுமதி பெற்றாராய், ஸ்தோத்ரம் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா:— (அக்ருத்ரிம) * க்ரியயா நிர்வ்ருத்த: க்ருத்ரிம:; தத்$_3$ரஹித: அக்ருத்ரிம:; ஸ்வாப$_4$ாவிக இத்யர்த்த$_2$:. குலந்தானே யோகி$_3$குலமாகையாலே நைஸர்க்கி$_3$கமென்கை. மெய்யான ப்ரேமமென்னவுமாம். (த்வத்) ப்ராப்தஶேஷியான உன்னுடைய. (சரணாரவிந்த$_3$) ஆஶ்ரிதருக்கு இழியும் துறையாய் போ$_4$க்$_3$யமான திருவடிகளை. (ப்ரேமப்ரகர்ஷாவதி$_4$ம்) ப்ரேமாதிஶயஸீமாபூ$_4$மியானவர். நமக்கு இதரவிஷயங்களில் ப்ரேமமெல்லாம் இவர்க்கு வகுத்த விஷயத்திலேயிறே இருப்பது. (ஆத்மவந்தம்) ப$_4$க$_3$வச்சே$_2$ஷத்வம் ஸ்வரூபமாகவே ஆத்மயாதா$_2$த்ம்ய ஜ்ஞானமுடையவரென்கை. 'த$_4$நவந்தம்' என்னுமாபோலே. (பிதாமஹம் நாத$_2$முநிம்) குடல் துடக்கை உடையராய், ப$_4$க$_3$வத்$_3$ஜ்ஞாநநிதி$_4$யாயுள்ளவரை. (விலோக்ய) கடாக்ஷித்து. (ப்ரஸீத$_3$) அபராத$_4$ங்களைப் பொறுத்தருளவேணும். (மத்$_3$வ்ருத்தமசிந்தயித்வா) அஸத்கர்மத்தை விஸ்மரிக்கக் கடவராகவேணும் என்கை. 'மத்$_3$வ்ருத்தம்' என்று ஸத்கர்மத்தை நினைக்கிறது. வ்ருத்தவானென்றால் ஸத்கர்மயுக்தனையிறே சொல்லுகிறது. ஸ்வக$_3$தமானவற்றை அனாத$_3$ரித்து, பெரிய முதலியார் ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ம் எனக்குத் தஞ்சமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்தி$_2$த்து, ஸ்தோத்ரத்தைத் தலைக்கட்டியருளுகிறார்.

* ஒரு செய்கையால் உண்டாக்கப்பட்டது க்ருத்ரிமம் (செயற்கை); அப்படியற்றது அக்ருத்ரிமம்; இயற்கையானது என்று பொருள்.

ஆளவந்தார் விஷயமாக எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த தனியன்:—

यत्पदाम्भोरुहध्यानविध्वस्ताशेषकल्मषः ।
वस्तुतामुपयातोऽहं यामुनेयं नमामि तम् ॥

யத்பத$_3$ாம்பே$_4$ாருஹத்$_4$யாநவித்$_4$வஸ்தாஶேஷகல்மஷ: ।
வஸ்துதாமுபயாதோऽஹம் யாமுநேயம் நமாமி தம் ॥

[எவருடைய திருவடித்தாமரையை தியானிப்பதால் எல்லாப் பாபங்களும் அழியப்பெற்று அடியேன் ஒரு பொருளானேனோ, அத்தகைய யாமுநாசார்யரை வணங்குகிறேன்.]

ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஶரணம்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்தோத்ரரத்ன வ்யாக்$_2$யானம் ஸம்பூர்ணம்.

தெலுங்கு லிபியில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் ஸ்தோத்ரரத்ன வ்யாக்யான ஸ்ரீகோசத்தில் 65-வது ச்லோக வ்யாக்2யான பாடபேதம்.

(த்வச்சரணாரவிந்த3) இவ்வாத்மாவுக்கு வகுத்த தேவர் திருவடித்தாமரைகளிலே. (ப்ரேமப்ரகர்ஷாவதி4ம்) ப4க்த்யுத்கர்ஷத்துக்கு அவதி4யாயுள்ளவரை. பரப4க்தியுக்தராயிருக்கை. அநபாயினியான ப்ரீதி ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஶப்3தா3தி3களிலே; இவர்க்கு இவ்விஷயத்திலேயிறே. (ஆத்மவந்தம்) ப4க3வச்சே2ஷதைகரஸராயுள்ளவரை. மேல் ப்ரேமப்ரகர்ஷத்துக்கு அடியான ஆத்மயாதா2த்ம்யஜ்ஞானமுடையவரென்கை. (பிதாமஹம்) 99.“வித்3யயா ஜந்மநா ச”. (நாத2முநிம்) ஸ்ரீரங்க3நாதரென்ற திருநாமத்தை உடையவராய், ப4க3வத்3ஜ்ஞாநநிதி4யாயுள்ளவரை. (விலோக்ய ப்ரஸீத3) அவரைப் பார்த்து என் அபராத4ங்களைப் பொறுத்தருளவேணும். (மத்3வ்ருத்தமசிந்தயித்வா) அஸத்கர்மத்தை விஸ்மரித்தவோபாதி ஸத்கர்மத்தையும் சிந்தியாதே, அவரைப் பார்த்து ப்ரஸந்நராகவேணுமென்கை. “மத்3வ்ருத்தம்” என்று ஸத்கர்மத்தை நினைக்கிறது. ‘வ்ருத்தவாந்’ என்றால் ஸத்கர்மயுக்தனையிறே சொல்லுகிறது. ஸ்வக3தமானவற்றை அநாத3ரித்து பெரிய முதலியாரோட்டை ஸம்ப3ந்த4த்தையே பார்த்து ரக்ஷித்தருளவேணும்.

ஸ்தோத்ரந்தன்னில் செய்ததாகிறது:— முதலிட்டு அஞ்சு ஶ்லோகத்தாலே ப4க3வத்3 விஷயத்தில் இழிகைக்கு யோக்3யனுக்கின ஆசார்யனை உபகாரஸ்ம்ருதியாலே ஶரணம் புக்கு, அநந்தரம் நாலு ஶ்லோகத்தாலே ப4க3வத்3 விஷயத்திலே இழிந்து, தத்ப்ரபா4வத்தாலே ஸ்தோத்ராக்ஷேப ஸமாதா4னத்தைப் பண்ணி, ‘நாவேக்ஷஸே’தொடங்கி ‘த்வதா3ஶ்ரிதாநாம்’ அறுதியாக ஶரண்யப்ரபா4வத்தைச் சொல்லி, ‘நமோ நம:’விலே அந்த ப்ரபா4வத்துக்குத் தோற்றுத் திருவடிகளிலே விழுந்து, ‘ந த4ர்மநிஷ்டோ2஽ஸ்மி’ என்று தொடங்கி ‘தவாம்ருதஸ்யந்தி2நி’யளவும் வெறுமையை முன்னிட்டு ஶரணம் புக்கு, ஶரணாக3தனுக்கு ஸம்பா4விதமான ஸ்வபா4வங்களைச் சொல்லி, ‘த்வத3ங்க்4ரி’

தொடங்கி இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே, “மநோவாக்காயங்கள் எல்லாவற்றாலும் ஶரணம் புகவேண்டா; காயிகமாதல் மானஸமாதல் அமையும் அபி4மதஸித்3தி4க்கு’ என்று சொல்லி, ‘விலாஸ’ தொடங்கி ‘ப4வந்தம்’ முடிவாக ப்ராப்யத்தை ப்ரார்த்தி2த்து, தாம் ப்ரார்த்தி2த்தபோதே ப்ராப்யம் ஸித்3தி4யாமையாலே ‘ஸூரிபோ4க்3யமான விஷயத்தை நித்யஸம்ஸாரியான நான் ஆசைப்படக்கடவேனோ?’ என்று தம்மை ‘தி4க்3ஶூசிம்’ என்று நிந்தி3த்து, பின்பு தம்முடைய ருசியாலே, ‘அயோக்3யதாஹேதுவான பாபத்தையும் தேவருடைய க்ருபையாலே போக்கியருளவேணும்’ என்று தாம் பண்ணின ப்ரபத்தியை ஸ்மரிப்பித்து, ‘அபராத4ஸஹஸ்ர’விலே அபேக்ஷித்து. ‘அவிவேக’ என்று தொடங்கி மூன்று ஶ்லோகத்தாலே ‘தேவர் க்ருபைக்கும் ஆகாதாருண்டோ?’ என்று சொல்லி, மேல் இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபயாதா2த்ம்யத்தையும், ‘அவபோ3தி4த’விலே பரப4க்தியையும் அபேக்ஷித்து, மேல் இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே அப்புருஷார்த்த2த்தில் சரமாவதி4யான ததீ3யஶேஷத்வத்தை ப்ரார்த்தி2த்து, மேல் ஒரு ஶ்லோகத்தாலே ‘ஶேஷத்வவிரோதி4களைப் போக்கித் தந்தருளவேணும்’ என்று அபேக்ஷித்து, மேல் மூன்று ஶ்லோகத்தாலே ‘இப்படி இச்சி2க்கிற நான் அஶுப4ாஸ்பத3ன்; இச்சை2தானும் போட்கனானாலும் தேவர் க்ருபாதி3கு3ணங்களாலே அஶுப4த்தைப் போக்கி, நிருபாதி4க ஸம்ப3ந்த4த்தாலே இச்சை2யையும் பிறப்பிக்கை தேவர்க்கே ப4ரம்’ என்று, மேல் இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே ‘விலக்ஷண ஸந்தானத்தில் ஜன்மமும், பாபப்ராசுர்யத்தாலே அகிஞ்சித்கரம்’ என்று, மேல் இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே,‘நான் பண்ணின ப்ரபத்தியை நினைத்து, இப்பாபத்தை தேவருடைய க்ஷமைக்கு விஷயமாக்கவேணும்’ என்று அபேக்ஷித்து, ‘நான் பண்ணின ப்ரபத்தியை அநாத3ரிக்கிலும், ப்ரபந்நவிஷயமாகப்பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை அநாத3ரிக்கிலும், பெரிய முதலியார் பக்கல் தேவர்க்கு உண்டான ராக3த்தைவிடவொண்ணாதிறே; தத்ஸம்ப3ந்த4த்தைப் பார்த்து, என்னுடைய நன்மை தீமைகளைப் பாராதே ரக்ஷித்தருளவேணும்’ என்று முடிக்கிறார்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

சதுச்ச்லோகீ வ்யாக்யானம்

श्रीमत्कृष्णसमाह्वाय नमो यामुनसूनवे।
यत्कटाक्षैकलक्ष्याणां सुलभः श्रीधरस्सदा ॥

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே।
யத்கடாக்ஷைக லக்ஷ்யாணாம் ஸுலப4: ஸ்ரீத4ரஸ்ஸதா3 ॥

அவதாரிகை:—நம் த3ர்ஶனத்துக்கு ப்ரத4ாநம் ரஹஸ்ய த்ரயமென்றும், ஶ்லோகத்3வய மென்றும், சதுஶ்ஶ்லோகீ என்றும் நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்துபோருவர்கள். இதில் திருமந்த்ரத்தாலே ஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்த2மும் ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகையாலே, அந்தப் புருஷார்த்த2த்துக்கு உபாயசிந்தை பண்ணுகிறது சதுஶ்ஶ்லோகியாலும், ஶ்லோகத்3வயத்தாலும். இவ்விடத்தில் சதுஶ்ஶ்லோகியால் செய்கிறது என்னென்ருல்: நம்பெருமாளுக்கு தே3வதாந்தரங்களைக்காட்டிலும் வாசி மோக்ஷ ப்ரத3த்வம், ஜக3த்காரணத்வம் என்கிற இவை; இவைதான் எத்தாலே வந்ததென்ருல்; ஸ்ரிய:பதித்வநாராயணத்வங்களாலே வந்த பரத்வாதி3கு3ணங்களாலே என்கை. வேத3ார்த்த2மாயிருந்துள்ள அர்த்த2பஞ்சகத்துக்கு விவரணமான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற்கு.........* பர்யாலோசனம் பண்ணியிருந்துள்ள ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரீகரித்து, ஸ்ரிய:பதித்வநிப3ந்த4நமான ஸௌலப்4யாதி3கு3ணங்களை அநுப4விக்கிருர் சதுஶ்ஶ்லோகியாலே. இதில் முதல் ஶ்லோகத்தால் பிராட்டியினுடைய நாராயண ஸம்ப3ந்த4நிப3ந்த4நமான பரத்வம் ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிறது. இரண்டாம் ஶ்லோகத்

... * இக்குறியுள்ளவிடங்களில் சில பத3ங்கள் விட்டுப்போயிருக்கின்றன.

ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த சதுச்ச்லோகீ

कान्तस्ते पुरुषोत्तमः फणिपतिः शय्याऽऽसनं वाहनं
वेदात्मा विहगेश्वरो यवनिका माया जगन्मोहिनी।
ब्रह्मेशादिसुरव्रजस्सदयितस्त्वद्दासदासीगणः
श्रीरित्येव च नाम ते भगवति ब्रूमः कथं त्वां वयम्॥ १॥

1. காந்தஸ் தே புருஷோத்தம:
ப2ணிபதிஶ் ஶய்யாऽऽஸநம் வாஹநம்
வேத3ாத்மா விஹகே3ஶ்வரோ
யவநிகா மாயா ஜக3ந்மோஹிநீ।
ப்ரஹ்மேஶாதி3ஸுரவ்ரஜஸ்
ஸத3யிதஸ் த்வத்3தா3ஸதா3ஸீக3ண:
ஸ்ரீரித்யேவ ச நாம தே ப4க3வதி
ப்3ரூம: கத2ம் த்வாம் வயம் ॥

தாலே அந்தப் பரத்வத்தை அனுப4வித்துக்கொண்டு பிராட்டியுடைய புருஷகாரத்வம் சொல்லப்படுகிறது. மூன்ரும் ஶ்லோகத்தாலே இப்படிக்கொத்த ஸௌலப்4யாதி3 கு3ணங்களையுடைய பெரிய பிராட்டியாருக்கு ஜக3த் காரணத்வத்திலும் அந்தர்ப4ாவமுண்டு என்னுமிடத்தைச் சொல்லி உபாயகீர்த்தனம் பண்ணப்படுகிறது. நாலாம் ஶ்லோகத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன உபாய.........* படுவதாயிருந்துள்ள ப2லஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்படுகிறது.

1. பதவுரை:— ப4க3வதி — கல்யாணகு3ணங்களால் நிறைந்தவளே!, புருஷோத்தம:—புருஷோத்தமனுன ப4க3வான், தே—உனக்கு, காந்த:—பிரியனுன கணவன்; ப2ணி பதி:—நாக3ங்களுக்கு அரசனுன ஆதி3ஶேஷன், ஶய்யா—படுக்கை; வேத3ாத்மா—வேத3த்தை ஶரீரமாக உடையவனும், விஹகே3ஶ்வர:—புள்ளரையனுமான பெரியதிருவடி, ஆஸநம் வாஹநம்—ஆஸனமாகவும், வாஹனமாகவுமிருப்பவன்; ஜக3ந்மோஹிநீ—உலகத்தை மோஹிக்கச்செய்வதான,

மாயா—ப்ரக்ருதி, யவநிகா—(உனக்கு) முகத்திரையாயிருக் கிறது; ஸத3யித:—தங்களுடைய மனைவிமாருடன் கூடிய, ப்3ரஹ்மேசாதி3ஸுரவ்ரஜ:—பிரமன், சிவன் முதலிய தே3வ ஸமூஹம், த்வத்3தா3ஸதா3ஸீக3ண:—உன்னுடைய தா3ஸ க3ணமாகவும், தா3ஸீக3ணமாகவும் இருக்கிறது; தே நாம ச—உன்னுடைய திருநாமமும், ஸ்ரீ: இதி ஏவ—'ஸ்ரீ:' என்பதே யாயிருக்கிறது; த்வாம்—(இப்படிப்பட்ட பெருமைகள் பொருந்திய) உன்னை, வயம்—(அறிவிலிகளான) நாங்கள், கத2ம் ப்3ரூம:—எப்படிச் சொல்லுவோம்?

வ்யா:— (காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:) பிராட்டியை நிரூபிக்கும்போது எம்பெருமானுடைய ஸம்ப3ந்த4நிப3ந்த4ந நிருபணம் பண்ணவேணும். இவனையும் இவளுடைய ஸம்ப3ந்த4த்தாலே என்றும் நிரூபிக்கவேண்டும். அதெங் ஙனே? என்னில்: 1. "कः श्रीः श्रियः" (க: ஸ்ரீ: ஸ்ரிய:) என்றும், 2. "श्रियःश्रियं भक्तजनैकजीवितं" (ஸ்ரிய: ஸ்ரியம் ப4க்தஜநைகஜீவிதம்) என்றும், a "திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா" என்றும், b "என் திருமகள் சேர்மார்வனே என்னும்" என்றும் சொல்லுகையாலே. பிராட்டியை நிரூபிக்கும்போதும் "காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:" என்னும் படியாயிறே இருப்பது. "ப4ர்த்தா தே புருஷோத்தம:" என்னுதே, "காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:" என்பானென்? என்றால்: 3. "राघवोऽर्हति वैदेहीं तं चेयमसितेक्षणा" (ராக4வோऽர்ஹதி வைதே3ஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணா) என்றும், 4. "भगवन्नारायणाभिमतानुरूपस्वरूपरूपगुणविभवैश्वर्यशीलाद्यनवधिकातिशयाऽसङ्ख्येयकल्याणगुणगणां" (ப4க3வந்நாராயணாபி4மதாநுரூபஸ்வரூப ரூப கு3ண விப4வைச்வர்ய சீலாத்3யநவதி4காதிசயாऽஸங்க்2யேயகல்யாணகு3ணக3ணாம்) என்றும், 5. "श्रीवल्लभ" (ஸ்ரீவல்லப4) என்றும், 6. "भोगोपोद्घातकेलीचुलकितभगवद्वैश्वरूप्यानुभावा" (பே4ாகோ3போத்3கா4தகேளீசுளகித ப4க3வத்3 வைச்வரூப்யாநுபா4வா) என்றும், c 'உனக்கேற்கும்

a பெரியதிருமொழி 7-7-1. b திருவாய் 7-2-9. c திருவாய் 10-10-6.

கோலமலர்ப்பாவைக்கு அன்பாகிய என் அன்பேயோ!" என்றும், a "பித்தர் பனி மலர்மேல் பாவைக்கு" என்றும் ப்ரயோக3ம் பண்ணுகிறார்களிறே.

"ஹரி:" என்னுதல், "விஷ்ணு:" என்னுதல் செய் யாதே "புருஷோத்தம:" என்பானென்? என்றால்: 7. "द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च। क्षरस्सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः। यो लोकत्रयमाविश्य बिभर्त्यव्यय ईश्वरः॥ यस्मात्क्षरं" (த்3வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரச்சாக்ஷர ஏவ ச। க்ஷரஸ் ஸர்வாணி பூ4தாநி கூடஸ்தோ2ऽக்ஷர உச்யதே॥ உத்தம: புருஷஸ் த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதா3ஹ்ருத:। யோ லோகத்ரய மாவிச்ய பி3ப4ர்த்யவ்யய ஈச்வர:॥ யஸ்மாத் க்ஷரம்) இத்யாதி3; "அசித்தானது, ஸ்வரூபாந்யதா2பா4வயுக்தமா யிருக்கும்; சித்தானது ஸ்வபா4வாந்யதா2பா4வயுக்தமாயிருக் கும்; ஆக, உப4யாந்யதா2பா4வரஹிதன் ஈச்வரன் என்று கொண்டு, தனக்கு விபூ4திபூ4தமான சேதநாசேதந விலக்ஷணனென்றிட்டு 'புருஷோத்தம:' என்கிறதன்றோ" என்கிறார்.

(ப2ணிபதிச் சய்யா) ஒரு ராஜாவுக்கு அபி4மதையா யிருப்பாளொருத்தி, கண்டபோது ரஸிப்பதித்தனையொழிய ஒரு படுக்கையில் ஏறப்பெறுதேயாய்த்து இருப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே, 4. "भगवन्नारायणाभिमतानुरूपस्वरूपरूप" (ப4க3வந்நாராயணாபி4மதாநுரூபஸ்வரூபரூப), என்றும், b "உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவை" என்றும், 3. "राघवोऽर्हति वैदेहीं" (ராக4வோऽர்ஹதி வைதே3ஹீம்) என்றும் இப்படி ப்ரமாணம் உண்டாகையாலே கேவலம் அபி4மதை யான மாத்ரமன்றிக்கே, அநுரூபையுமாயிருக்கையாலே அவனுக்கான படுக்கை இவளுக்கும் ப்ராப்தமென்கிறார். (ப2ணிபதி:) என்கையாலே, 8. "अकारेणोच्यते विष्णुस्सर्व-

a திருநெடுந்தாண்டகம் 18. b திருவாய் 10-10-6.

लोकेश्वरो हरिः। उद्धृता विष्णुना लक्ष्मीरुकारेणोच्यते सदा॥ मकारस्तु तयोर्दास इति प्रणवलक्षणम्॥" (அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ் ஸர்வலோகேஶ்வரோ ஹரி:। உத்3த்4ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரேணோச்யதே ஸதா3॥ மகாரஸ்து தயோர் தா3ஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம்॥), 9. **"भवांस्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रंस्यते। अहं सर्वं करिष्यामि"** (ப4வாம்ஸ்து ஸஹ வைதே3ஹ்யா கி3ரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே। அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்று சொல்லுகிறபடியே ஆத்மவஸ்துவுக்கு ஒரு மிது2நஶேஷத்வம் பரமபுருஷார்த்த2மாகையாலே, இங்கும் வாஸுகிதக்ஷகப்ரப்4ருதிகளான அஷ்டமஹா நாகங்களுக்குப் *பரிப்3ருட4னாய், ஶேஷபூ4தருக்கும் தலையா யிருந்துள்ள திருவனந்தாழ்வான், இருக்கும்போது உன் திருப்படுக்கை என்கிறார்.

(ஆஸநம் வாஹநம் வேத3ாத்மா விஹகே3ஶ்வர:) 10. **"सुपर्णोऽसि गरुत्मान् त्रिवृत्ते शिरो गायत्रं चक्षुः स्तोम आत्मा साम ते तनूर्वामदेव्यं बृहद्रथन्तरे पक्षौ यज्ञा यज्ञियं पुच्छं छन्दांस्यङ्गानि धिष्णियाः शफा यजूंषि नाम"** (ஸுபர்ணோऽஸி க3ருத்மாந் த்ரிவ்ருத்தே ஶிரோ கா3யத்ரம் சக்ஷு: ஸ்தோம ஆத்மா ஸாம தே தநூர் வாமதே3வ்யம் ப்3ருஹத்3 ரத2ந்தரே பக்ஷௌ யஜ்ஞா யஜ்ஞியம் புச்ச2ம் ச2ந்தா3ம்ஸ்யங்கா3நி தி4ஷ்ணியாஶ்ஶபா2 யஜூம்ஷி நாம) என்கிறபடியே நாக3ஜாதிகளுக்கு நாயகனான அநந்தன் திருப்படுக்கையானாப்போலே, இங்கும் வேத3மயனாய் பறவைகளுக்கு ஆத4ாரனாயிருந்துள்ள பெரிய திருவடி இவளுக்கு ஆஸநவாஹனங்கள் என்கிறார். அபி4மதையானால் படுக்கையில் அணைக்க ப்ராப்தமா யிருக்கும்; ஏகாஸநத்திற்கொண்டு இருக்க யோக்3யை யன்றிக்கேயாய்த்து இருப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே, 11. **"वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः। आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा भक्तैर्भागवतैस्सह॥"** (வைகுண்டே2 து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்த4ம் ஜக3த்பதி:। ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப4க்தைர் பா4க3வதைஸ் ஸஹ॥) என்கிறபடியே இவள் அநுகூலரூபையாயிருக்கையாலே இவனுக்கான ஆஸநமும், வாஹனமும் இவளுக்கும் ப்ராப்தம் என்று அருளிச் செய்கிறார்.

---

* பரிப்3ருட4ன் — தலைவன்.

ஆக, இப்படி கீழ்ச்சொன்ன யுக்திகளாலே பிராட்டிக்கு நித்ய விபூ4திஸம்ப3ந்த4ம் சொல்லப்பட்டது. இனிமேல் ஶ்லோகஶேஷத்தாலே லீலாவிபூ4தியோக3மென்ன, தத3ந்தர்வர்த்திகளாயிருந்துள்ள ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3 தே3வக3ணங்களுடைய ஶேஷத்வமென்ன இவை சொல்லப்படுகிறது. அதெங்ஙனேயென்றால்; **(யவநிகா மாயா ஜக3ந் மோஹிநீ)** 12. **"मायान्तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनन्तु महेश्वरम्"** (மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்3யாந் மாயிநம் து மஹேஶ்வரம்) என்றும், 13. **"इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते"** (இந்த்3ரோ மாயாபி4: புருரூப ஈயதே) என்றும், 14. **"दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया। मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते॥"** (தை3வீ ஹ்யேஷா கு3ணமயீ மம மாயா து3ரத்யயா। மாமேவ யே ப்ரபத்3யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே॥) என்றும் இத்யாதி3களாலே ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்டிருக்கிற ப4க3வந்மாயையன்றோ உனக்கு யவநிகை. ஒரு திரையின் உள்ளிருக்கும் பேரைப் புறம்பிலவர் காணாதபடியாய், புறப்பட்டிருக்கும் பேரை உள்ளிருக்குமவர்கள் காணாதபடி யாயிற்று இருப்பது. அங்ஙனிருக்கையன்றிக்கே **(ஜக3ந் மோஹிநீ)** என்று எம்பெருமானுக்குத் திரோதா4யிகையா யிருக்கையன்றிக்கே ஜக3த்துக்குத் திரோதா4யிகையா யிருக்குமென்கிறார்.

(ப்3ரஹ்மேஶாதி3ஸுரவ்ரஜஸ் ஸத3யிதஸ் த்வத்3தா3ஸதா3ஸீக3ண:) பூ4லோகம் தொடங்கி ஸத்யலோகபர்யந்தமாக மேலுள்ள லோகங்களென்ன, அதல விதல ஸுதல பாதாளோத்தால ரஸாதல பே4ாக3வதீ பர்யந்தமான கீழேழு லோகங்களென்ன, இவற்றில் காணப்பட்டுடையராயிருந்துள்ள தே3வக3ணங்களென்ன, இவர்களுக்குக் கொத்து

முதலிகளாயிருந்துள்ள ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3களென்ன, ஸரஸ்வதீருத்3ராணீபுலோமஜாப்ரப்4ருதிகளாயிருந்துள்ள தே3வஸ்த்ரீகளென்ன, அப்ஸரோக3ணங்களென்ன, இவர்களெல்லாரும் ஆணடிமையும், பெண்ணடிமையுமாயிருக்கும் என்கிறுர்.

'இவையெல்லாம் யதா2ர்த்த2ம் என்றே? ஸ்தோத்ரம் என்றே? இது எங்ஙனே கூடும்படி?' என்றல்: (ஶ்ரீரித்யேவ ச நாம தே) 'ஸ்ரீ:' என்றன்றே உனக்குத் திருநாமம் என்கிறுர். "இத்தாலே இவளுக்கு ஸர்வஶேஷிணீத்வமும் தெரிவிக்கப்பட்டதோ?" என்றல்: "ஶ்ரீங்-ஸேவாயாம்" என்கிற தா4துவாலே, தன்னையொழிந்த சேதநாசேதநங்களாலே ஸ்வரூபஸ்தி2திப்ரவ்ருத்திகளுக்காக ஆஶ்ரயிக்கப்படுகிறுள் என்றுகொண்டு 'ஸ்ரீ:' என்கிறது. அதுக்கு ப்ரமாணம் 15. "**ईश्वरीं सर्वभूतानां**" (ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ4தாநாம்) என்றும், 16. "**अस्येशाना जगतः**" (அஸ்யேஶாநா ஜக3த:) என்றும் உண்டாகையாலே. (ப4க3வதி) 17. "**तुल्यशीलवयोवृत्तां तुल्याभिजनलक्षणां**" (துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபி4ஜநலக்ஷணும்) என்கிறபடியே எம்பெருமானேடொக்க ஹேயப்ரதிப4டமாயிருந்துள்ள கல்யாணகு3ணைகதாநத்வம் சொல்லப்படுகிறது. 18. "**मैत्रेय! भगवच्छब्दस्सर्वकारणकारणे। संभर्तेति तथा भर्ता भकारोऽर्थद्वयान्वितः॥ नेता गमयिता स्रष्टा गकारार्थस्तथा मुने॥ ऐश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य यशसः श्रियः। ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भग इतीरणा॥ वसन्ति तत्र भूतानि भूतात्मन्यखिलात्मनि। स च भूतेष्वशेषेषु वकारार्थस्ततोऽव्ययः॥ ज्ञानशक्तिबलैश्वर्यवीर्यतेजांस्यशेषतः। भगवच्छब्दवाच्यानि विना हेयैर्गुणादिभिः॥ एवमेष महाशब्दो मैत्रेय भगवानिति। परमब्रह्मभूतस्य वासुदेवस्य नान्यगः॥ तत्र पूज्यपदार्थोक्तिपरिभाषासमन्वितः। शब्दोऽयं नोपचारेण त्वन्यत्र ह्युपचारतः॥**" (மைத்ரேய! ப4க3வச்ச2ப்3த3ஸ் ஸர்வகாரணகாரணே। ஸம்ப4ர்த்தேதி ததா2 ப4ர்த்தா ப4காரோऽர்த்த2த்3வயாந்வித:॥ நேதா க3மயிதா ஸ்ரஷ்டா க3காரார்த்த2ஸ் ததா2 முநே॥ ஐஶ்வர்யஸ்ய ஸமக்3ரஸ்ய

வீர்யஸ்ய யஶஸஶ்ஶ்ரிய:। ஜ்ஞாநவைராக்3யயோஶ்சைவ ஷண்ணும் ப4க3 இதீரணு॥ வஸந்தி தத்ர பூ4தாநி பூ4தாத்மந்யகி2லாத்மநி। ஸ ச பூ4தேஷ்வஶேஷேஷு வகாரார்த்த2ஸ் ததோऽவ்யய:॥ ஜ்ஞாநஶக்தி ப3லைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத:। ப4க3வச்ச2ப்3த3வாச்யாநி விநா ஹேயைர் கு3ணுதி3பி4:॥ ஏவமேஷ மஹாஶப்3தோ3 மைத்ரேய! ப4க3வாநிதி। பரமப்3ரஹ்மபூ4தஸ்ய வாஸுதே3வஸ்ய நாந்யக3:॥ தத்ர பூஜ்யபதா3ர்த்தோ2க்திபரிபா4ஷாஸமந்வித:। ஶப்3தோ3ऽயம் நோபசாரேண த்வந்யத்ர ஹ்யுபசாரத:॥) என்றுகொண்டு ப்ரமாணமுண்டாகையாலே. ஶ்ரிய:பதியை நிர்தே3ஶிக்கும்போது 19. "**प्रदिशतु भगवानशेषपुंसां**" (ப்ரதி3ஶது ப4க3வாநஶேஷபும்ஸாம்) என்றும், 20. "**स्मर्तव्यो भगवान् हरिः**" (ஸ்மர்த்தவ்யோ ப4க3வாந் ஹரி:) என்றும், 21- "**भगवान् भूतैर्बालः क्रीडनकैरिव**" (ப4க3வாந் பூ4தைர் பா3ல: க்ரீட3நகைரிவ) என்றும், 4. "**भगवन्नारायण**" (ப4க3வந் நாராயண) என்றும் இப்படி வ்யவஹரிக்கவடுப்பதாயிறே இருப்பது. அவளை நிர்தே3ஶிக்கும்போது 4. "**भगवतीं श्रियं देवीं**" (ப4க3வதீம் ஶ்ரியம் தே3வீம்), "ஶ்ரீரித்யேவ ச நாம தே ப4க3வதி" என்னும்படியாயிருக்கும்.

(ப்3ரூம: கத2ம் த்வாம் வயம்) ஈஶ்வரகு3ணஸ்தவம் பண்ணும்போது 22. "**अनन्ता वै वेदाः**" (அநந்தா வை வேதா3:) என்கிற வேத3ங்களுமகப்பட, 23. "**यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह**" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ) என்றுகொண்டு அளவுகோல் முறிந்து மடங்கும்படியாயிறே இருப்பது. அவன்தன்னையுமகப்பட *சுலகித ப4க3வத்3வைஶ்வருப்யையாயிருந்துள்ள உன்னை மந்த3மதிகளுக்கு அக்3ரேஸரராயிருந்துள்ள நாங்கள் என் சொல்லி வ்யவஹரிப்பது? என்றுகொண்டு பிராட்டியினுடைய பரத்வத்தை ப்ரதிபாதி3க்கிறுர் ஆளவந்தார். 1.

---

* ஸ்ரீ கு3ண-4. (ப்ரமாண எண் 6)

यस्यास्ते महिमानमात्मन इव त्वद्वल्लभोऽपि प्रभुः
नालं मातुमियत्तया निरवधिं नित्यानुकूलं स्वतः।
तां त्वां दास इति प्रपन्न इति च स्तोष्याम्यहं निर्भयो
लोकैकेश्वरि! लोकनाथदयिते! दान्ते! दयान्ते विदन्॥२॥

2. யஸ்யாஸ்தே மஹிமாநமாத்மந
இவ த்வத்3வல்லபே4ாऽபி ப்ரபு4:
நாலம் மாதுமியத்தயா
நிரவதி4ம் நித்யாநுகூலம் ஸ்வத:।
தாம் த்வாம் தா3ஸ இதி ப்ரபந்ந
இதி ச ஸ்தோஷ்யாம்யஹம் நிர்ப்ப4யோ
லோகைகேஶ்வரி! லோகநாத2த3யிதே!
தா3ந்தே! த3யாந்தே விதந் ॥

2. பதவுரை:— லோகைகேஶ்வரி—லோகத்திற்கு ஒரே ஈஶ்வரியாயிருப்பவளே!, லோகநாத2த3யிதே—லோகங்களுச்கெல்லாம் ஸ்வாமியான எம்பெருமானுக்கு ப்ரியமஹிஷியாயிருப்பவளே! தா3ந்தே—கருணைகல்பவல்லியே! யஸ்யா தே—எந்த உன்னுடைய, நிரவதி4ம்—அளவற்றதும், ஸ்வத நித்யாநுகூலம்—இயற்கையாகவே (ப4க3வானுக்கு) எப்போதும் அனுகூலமாயிருப்பதுமான, மஹிமாநம்—பெருமையை ப்ரபு4: த்வத்3வல்லப4: அபி—ஈச்வரனான உன்னுடைய வல்லப4னும், ஆத்மந: இவ—தன்னுடைய பெருமையைப்போல் இயத்தயா—இவ்வளவென்று, மாதும் ந அலம்—அளவிட்டறிய மாட்டானோ, தாம் த்வாம்—அப்படிப்பட்ட உன்னை தா3ஸ: இதி—'தா3ஸன்' என்றும், ப்ரபந்ந: இதி ச—'ஶரணமடைந்தவன்' என்றும், தே த3யாம் விதந் அஹம்—உன்னுடைய கருணையை அறியும் நான், நிர்ப்ப4ய:—ப4யமற்றவனாய், ஸ்தோஷ்யாமி—துதிக்கிறேன்.

வ்யா:— (யஸ்யாஸ்தே மஹிமாநமாத்மந இவ த்வத்3வல்லபே4ாऽபி ப்ரபு4ர் நாலம் மாதுமியத்தயா நிரவதி4ம் நித்யாநு

கூலம் ஸ்வத:) 24. "यस्यायुतायुतांशांशे विश्वशक्तिरियं स्थिता" (யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே விஶ்வஶக்திரியம் ஸ்தி2தா) என்றும், 25. "स्वशक्तिलेशोद्धृतभूतसर्गः" (ஸ்வஶக்திலேஶோத்3த்4ருதபூ4தஸர்க்க3:) என்றும், 26. "मनसैव जगत्सृष्टिं संहारञ्च करोति यः" (மநஸைவ ஜக3த்ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரஞ்ச கரோதி ய:) என்றும், 27. "परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च" (பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதை4வ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபா4விகீ ஜ்ஞாநப3லக்ரியா ச) என்றும், 28. "एको ह वै नारायण आसीत्" (ஏகோ ஹை நாராயண ஆஸீத்) என்றும், 29. "दिव्यो देव एको नारायणः" (தி3வ்யோ தே3வ ஏகோ நாராயண:) என்றும், இப்படி ப்ரமாணங்களாலே ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்ட பரத்வத்தை உடையவனாய், உனக்கு வல்லப4னான ஸர்வேஶ்வரனுமகப்பட, யச்ச2ப்3த3த்தாலே அவாங்மநஸகோ3சரமாயிருக்கிற உன்னுடைய அளவிறந்திருக்கிற பெருமையை இவ்வளவென்று நிரூபிக்குமளவில், a "தனக்கும் தன் தன்மையறிவரியான்" என்கிறபடியே தன் வைப4வநிரூபணம் பண்ணத் தான் மாட்டாதாப்போலே உன்னுடைய வைப4வநிரூபணம் பண்ணும்போது அஸமர்த்த2னாயிருக்கும். 'ஆனால் ஜக3த்துக்கு ஶேஷித்2வித்வம் உண்டோ?' என்றால்: (நித்யாநுகூலம் ஸ்வத:) 16. "अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी" (அஸ்யேஶாநா ஜக3தோ விஷ்ணுபத்நீ) என்கையாலே ஜக3த்தைப் பற்ற இவளுக்கு ஶேஷிணீத்வமும், அவனைப்பற்ற ஶேஷத்வமும் ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகையாலே ஶேஷித்3வித்வமில்லை. 'ஆனால் இவனைப்பற்ற இவள் ஶேஷபூ4தையாகில், இவளுடைய வைப4வநிரூபணம பண்ணவொண்ணாதே' என்னவொண்ணாது. அதெங்ஙனேயென்றால்: 30. "अपूर्वनानारसभावनिर्भरप्रबद्धया मुग्धविदग्धलीलया" (அபூர்வநாநாரஸபா4வநிர்ப்ப4ரப்ரப3த்3த4யா முக்3த4வித3க்3த4லீலயா) என்று அதிவித3க்3த4மாயிருந்துள்ள க்ரீடா3வைப4வத்தாலே b "பித்தர் பனிமலர்

a திருவாய் 8-4-6. b திருநெடுந்தாண்டகம் 18.

மேல் பாவைக்கு'' என்கிறபடியே ப்ரேமபரவஶனுயிருக்கை யாலே ஸர்வஜ்ஞனுயிருந்தானேயாகிலும் நிரூபிக்கமாட் டாதேயாய்த்து இருப்பது.

(தாம் த்வாம்) கீழ் ப்ரதிபாதி$_3$க்கப்பட்ட பரத்வத்தை நிரூபகத$_4$ர்மமாக உடையையாயிருக்கிற உன்னை என்றபடி. **(த$_3$ாஸ இதி)** 'அடியேன்' என்றுகொண்டு ஆஶ்ரயிக்கிறேன் என்கிருர். 15. "**ईश्वरीं सर्वभूतानां**" (ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ$_4$தாநாம்) என்றும், 16. "**अस्येशाना जगतः**" (அஸ்யேஶாநா ஜக$_3$த:) என்றும் சொல்லுகையாலே, நமக்கு ஜக$_3$த்தைப் பற்ற ஶேஷிணீத்வம் ஸாத$_4$ாரணமன்ருே? உமக்கு அவர்களிற் காட்டில் விஶேஷமென்? என்று பிராட்டி அருளிச்செய் தார். 'அவர்களிற்காட்டில் நெடுவாசியுண்டே; ஸ்வரூபாநு ரூபமான ஶேஷத்வபூர்வகமாக ப்ரபந்நனுனேன்' என் கிருர், — **(ப்ரபந்ந இதி ச)** என்றுகொண்டு. **(ஸ்தோஷ்யாம் யஹம் நிர்ப்ப$_4$ய:)** அதினுலே நிர்ப்ப$_4$யனுய்க்கொண்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறேன் என்கிருர். ஸ்தோத்ரமாகிறது இல்லாததொன்றைச் சொல்லுகையாயிருக்கும். இங்குத் தைக்கு அங்ஙனல்ல; 31. "**भूतार्थव्याहृतिस्सा हि न स्तुतिः परमेष्ठिनः**" (பூ$_4$தார்த்த$_2$வ்யாஹ்ருதிஸ் ஸா ஹி ந ஸ்துதி: பரமேஷ்டி$_2$ந:) என்கிறபடியே உள்ள கு$_3$ணங்களைத்தான் யத$_2$ாவத் ப்ரதிபாதி$_3$க்கப் போகாதேயாய்த்து இருப்பது. இவையும் எத்தாலேயென்ருல்: **(லோகைகேஶ்வரி)** ஜக$_3$த் தைப்பற்ற இவள் ஶேஷிணியாகையாலே. இவளுக்கு ஜக$_3$த்தைப்பற்ற ஸ்வாமிநீத்வம் எத்தாலே வந்ததென்ருல்: **(லோகநாத$_2$த$_3$யிதே)** லோகநாத$_2$னுயிருக்கிற நாராயணனுக்கு தி$_3$வ்யமஹிஷியாகையாலே.

"இங்ஙனெத்த மேன்மையை உடையோமான நம்மை உம்மால் பரிச்சே$_2$தி$_3$க்கப்போமோ?'' எனப் பிராட்டி திருவுள்ளமாக, "அது ஒக்கும்; உம்முடைய மேன்மையை நிரூபித்தோமாகிலன்ருே நாங்கள் ப$_4$ங்கு$_3$ரதீ$_4$

(भङ्गुरधी)களாவது. உம்முடைய நீர்மையை நிரூபிக்கும் போது மந்த$_3$மதிகளாயிருந்துள்ள அஸ்மத$_3$ாதி$_3$களுக்கும் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகையிலே யோக்$_3$யதையுண்டாம்'' என்கிருர். **(த$_3$ாந்தே)** * கருணேஜ்ஜ்வலஸம்வர்த்தி$_4$தையா யிருக்கிற கற்பகக் கொடியே! **(த$_3$யாம் தே வித$_3$ந்)** த$_3$யை யாவது,– "ஸ்வார்த்த$_2$நிரபேக்ஷா பரது$_3$:க்க$_2$ா ஸஹிஷ்ணுதா'' என்றிறே த$_3$யாலக்ஷணமிருக்கும்படி. அங்ஙனெத்திருந் துள்ள உன்னுடைய த$_3$யையை அறியாநின்றுகொண் டேன் என்றபடி. "அங்ஙனெத்த க்ருபை நம் பக்க லுண்டோ?'' என்று திருவுள்ளமாக, 32. "**पापानां वा...... नापराध्यति ॥**'' (பாபாநாம் வா ...... நாபராத்$_4$யதி ॥) என்று கொண்டு, எம்பெருமான் தே$_3$வகார்யார்த்த$_2$மாக யாதொரு தி$_3$வ்யமங்க$_3$ளவிக்$_3$ரஹத்தைக் கொண்டான் தத$_3$னுகூலமாக தேவரீரும் வடிவைக்கொள்ளக் கடவதாயிருக்கையாலே, அவன் ராக$_4$வனுய்க்கொண்டு அவதரித்தபோது, தேவரீரும் ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகளான ஸீதையாய்க்கொண்டு அவதரித்து, ராவணனைப் புத்ரமித்ரகளத்ராதி$_3$களோடு தரைப்படுத்துகைக்காகவும், ஸ்ரீ விபீ$_4$ஷணுழ்வானை ஸ்த$_2$ா பிக்கைக்காகவும் அஶோகவனிகையிலே இருந்து, காட்டை வெட்டி நாடாக்கினுப்போலேயும், களைபறித்துப் பயிராக்கு மாபோலேயும், அஸங்கிராஸபூர்வகமாக ஸத்பாலனம் பண்ணுகைக்காக ராவணனைக் கொன்றருளினவனந்தரமாக, தர்ஜநப$_4$ர்த்ஸநாதி$_3$களைப் பண்ணின ராக்ஷஸிகளைக் கொல் லுகையிலே உத்$_3$யுக்தனுயிருந்துள்ள திருவடியைக் குறித்து உன் பரமக்ருபையை ப்ரகடீகரித்தபடியை பு$_3$த்$_3$தி$_4$ பண்ணிக்கொண்டு நிர்ப்ப$_4$யனுய் ஸ்தோத்ரம் பண்ணினே னென்கிருர் ஆளவந்தார். 2.

• "கருணும்ருதஸம்வர்த்தி$_4$தையான கற்பகக்கொடியே'' என்று இவருடைய குமாரரான நாயனுராச்சான் பிள்ளையின் வ்யாக்$_2$யான பாட$_2$ம்.

ईषत्त्वत्करुणानिरीक्षणसुधासन्धुक्षणाद्रक्ष्यते
नष्टं प्राक्तदलाभतस्त्रिभुवनं संप्रत्यनन्तोदयम्।
श्रेयो नह्यरविन्दलोचनमनःकान्ताप्रसादादृते
संसृत्यक्षरवैष्णवाध्वसु नृणां संभाव्यते कर्हिचित्॥ ३॥

3. ஈஷத் த்வத்கருணாநிரீக்ஷண
ஸுத$_4$ாஸந்து$_4$க்ஷணாத் ரக்ஷ்யதே
நஷ்டம் ப்ராக் தத$_3$லாப$_4$தஸ்
த்ரிபு$_4$வநம் ஸம்ப்ரத்யநந்தோத$_3$யம்।
ஶ்ரேயோ ந ஹ்யரவிந்த$_3$லோசநமந:-
காந்தாப்ரஸாத$_3$ாத்$_3$ருதே
ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்$_4$வஸு
ந்ருணாம் ஸம்ப$_4$ாவ்யதே கர்ஹிசித்॥

---

3. பதவுரை:— தத் அலாப$_4$த: — அந்தக் கடாக்ஷம் இல்லாமையாலே, ப்ராக் நஷ்டம்—முன் நசித்துக் கிடந்ததான, த்ரிபு$_4$வநம் — மூவுலகமும், ஸம்ப்ரதி — இப்போது, ஈஷத்—சிறிதுபோது, த்வத் கருணா நிரீக்ஷண ஸுத$_4$ா ஸந்து$_4$க்ஷணாத் — உன்னுடைய கருணாகடாக்ஷமாகிற அம்ருத வர்ஷத்தினால், அநந்தோத$_3$யம் — அளவற்ற பெருமையை உடைத்தாகும்படி, ரக்ஷ்யதே — காப்பாற்றப்படுகிறது; ந்ருணாம் — மனிதர்களுக்கு, ஸம்ஸ்ருதி அக்ஷர வைஷ்ணவாத்$_4$வஸு—ஐஶ்வர்யம், கைவல்யம், பரமபத$_3$ம் இவைகளில், ஶ்ரேய:—மேன்மையானது, அரவிந்த$_3$ லோசந மந: காந்தா ப்ரஸாத$_3$ாத் ருதே—தாமரைக்கண்ணனின் மனத்துக்கினியவளான ஸ்ரீதே$_3$வியின் அருளில்லாமல், ந ஹி ஸம்ப$_4$ாவ்யதே—ஏற்படாதன்றோ.

வ்யா:— (ஈஷத் த்வத்கருணாநிரீக்ஷணஸுத$_4$ா ஸந்து$_4$க்ஷணாத் ரக்ஷ்யதே நஷ்டம் ப்ராக் தத$_3$லாப$_4$தஸ் த்ரிபு$_4$வநம்) "पृथिव्यप्सु प्रलीयते। आपस्तेजसि लीयन्ते। तेजो वायौ लीयते। वायुराकाशे लीयते। आकाशमव्यक्ते लीयते। अव्यक्तमक्षरे लीयते। अक्षरं तमसि लीयते। तमः परे देव एकीभवति॥" (ப்ருதி$_2$வ்யப்ஸு ப்ரலீயதே। ஆபஸ்தேஜஸி லீயந்தே। தேஜோ வாயௌ லீயதே। வாயுராகாஶே லீயதே। ஆகாஶமவ்யக்தே லீயதே। அவ்யக்தமக்ஷரே லீயதே। அக்ஷரம் தமஸி லீயதே। தம: பரே தே$_3$வ ஏகீப$_4$வதி॥) என்றும், 28. "न ब्रह्मा नेशानः। नेमे द्यावापृथिवी" (ந ப்$_3$ரஹ்மா நேஶாந:। நேமே த்$_3$யாவா ப்ருதி$_2$வீ) என்றும், 34. "आनीदवातं स्वधया तदेकं। तस्माद्धान्यं न परः किञ्चनास।" (ஆநீத$_3$வாதம் ஸ்வத$_4$யா ததே$_3$கம்। தஸ்மாத்$_3$த$_4$ாந்யம் ந பர: கிஞ்சநாஸ।) என்றும், 35. "तद्धेदं तर्ह्यव्याकृतमासीत्" (தத்$_3$தே$_4$த$_3$ம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீத்) என்றும், 36. "आसीदिदं तमोभूतमप्रज्ञातमलक्षणम्। अप्रतर्क्यमविज्ञेयं प्रसुप्तमिव सर्वतः॥" (ஆஸீதி$_3$த$_3$ம் தமோபூ$_4$தம் அப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம்। அப்ரதர்க்யமவிஜ்ஞேயம ப்ரஸுப்தமிவ ஸர்வத:॥) என்றும் [a] "ஒன்றும் தேவுமுலகுமுயிரும் மற்றும் யாதுமில்லாவன்று" என்றும் ஶ்ருதியோடு ஸ்ம்ருதியோடு ஆழ்வார் பாசுரத்தோடு வாசியற ப்ரதிபாதி$_3$க்கிற ப்ரளயத்திலே, 37. "नारायणाद्ब्रह्मा जायते। नारायणाद्रुद्रो जायते।" (நாராயணாத் ப்$_3$ரஹ்மா ஜாயதே। நாராயணாத் ருத்$_3$ரோ ஜாயதே।) என்றும், 28. "स एकाकी न रमेत" (ஸ ஏகாகீ ந ரமேத) என்றும், 38. "बहुस्यां प्रजायेयेति" (ப$_3$ஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி) என்றும், 39. "तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्" (தத் ஸ்ருஷ்ட்வா ததே$_3$வாநுப்ராவிஶத்) என்றும், 35. "तन्नामरूपाभ्यां व्याक्रियत" (தந்நாமரூபாப்$_4$யாம் வ்யாக்ரியத) என்றும், 40. "सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते" (ஸர்வாணி ரூபாணி விசித்ய தீ$_4$ர: நாமாநி க்ருத்வாऽபி$_4$வத$_3$ந் யத$_3$ாஸ்தே) என்றும், 41. "सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः पुरुषादधि" (ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்$_3$யுத: புருஷாத$_3$தி$_4$) என்றும், 42. "अप एव ससर्जादौ तासु वीर्यमवासृजत्। तदण्डमभवद्धैमं सहस्रांशुसमप्रभम्॥ तस्मिन् जज्ञे स्वयं ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः॥ ततः स्वयंभूर्भगवानव्यक्ते

---

a திருவாய் 4-10-1.

व्यञ्जयन्निदम्। महाभूतादि वृत्तौजाः प्रादुरासीत्तमोनुदः॥" (அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ$_3$ தாஸு வீர்யமவாஸ்ருஜத்। தத$_3$ண்ட$_3$மப$_4$வத்$_3$தை$_4$மம் ஸஹஸ்ராம்ஶுஸமப்ரப$_4$ம்॥ தஸ்மிந் ஜஜ்ஞே ஸ்வயம் ப்$_3$ரஹ்மா ஸர்வலோகபிதாமஹ:॥ ததஸ் ஸ்வயம்பூ$_4$ர் ப$_4$க$_3$வாநவ்யக்தே வ்யஞ்ஜயந்நித$_3$ம்। மஹாபூ$_4$தாதி$_3$வ்ருத்தௌஜா: ப்ராது$_3$ராஸீத் தமோநுத$_3$: ॥) என்றும், a "நான்முகன் தன்னொடு தேவருலகோடுயிர் படைத்தான்" b "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனும், தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத்தான் படைத்தான்" என்றும் இப்படி ப்ரதிபாதி$_3$க்கப்பட்ட ப்$_3$ரஹ்மா முதலான ஸ்ருஷ்டியை ஈஶ்வரன் உகக்கும்போது 6. **"यद्भ्रूभङ्गाः प्रमाणं स्थिरचररचनातारतम्ये मुरारेः, वेदान्तास्तत्त्वचिन्तां मुरभिदुरसि यत्पादचिह्नैस्तरन्ति।"** (யத்$_3$ப்$_4$ரூப$_4$ங்க$_3$ா: ப்ரமாணம் ஸ்தி$_2$ரசரரசநா தாரதம்யே முராரேர் வேதா$_3$ந்தாஸ் தத்த்வசிந்தாம் முரபி$_4$து$_3$ரஸி யத்பாத$_3$சிஹ்நைஸ் தரந்தி।) என்றும், 43. **"उल्लासपल्लवितपालितसप्तलोकीनिर्वाहकोरकितनेमकटाक्षलीलां"** (உல்லாஸபல்லவிதபாலிதஸப்தலோகீநிர்வாஹகோரகிதநேமகடாக்ஷலீலாம்) என்றும் இவள் கடாக்ஷமடியாகவாய்த்து உண்டாவது.

§ இன்னமும், "பிராட்டிக்கு ஜக$_3$த்காரணத்வத்திலே அந்வயமுண்டோ?" என்று நடாதூரம்மாள் பிள்ளானை ப்ரஶ்நம் பண்ண, "ஆவதென்? இவ்வர்த்த$_2$த்தில் ஸந்தே$_3$ஹமுண்டோ? 44. **'आवाभ्यां कर्माणि कर्तव्यानि। प्रजाश्च उत्पादयितव्याः॥'** (ஆவாப்$_4$யாம் கர்மாணி கர்த்தவ்யாநி। ப்ரஜாஶ்சோத்பாத$_3$யிதவ்யா: ॥) என்றன்றோ இருப்பது. இவள் ஸஹத$_4$ர்ம சாரிணியன்றோ" என்று அருளிச் செய்தார் பிள்ளான்.

---

a திருவாய் 4-10-1. b நான்முகன்திருவந்தாதி-1.

§ இந்த ஐதிஹ்யம் நாயனாராச்சான்பிள்ளையின் வ்யாக்$_2$யானத்திலும் காணப்படுகிறது.

ஆக, இப்படி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளென்ன, ஆழ்வார் பாசுரமென்ன, இவற்றை அடியொற்றினவர் பாசுரமென்ன இவற்றாலே ஈஶ்வரன் 38. **"तदैक्षत बहु स्यां प्रजायेयेति"** (ததை$_3$க்ஷத ப$_3$ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி) என்று ஸ்ருஷ்டிக்கக்கடவதாகப் பார்த்தருளினபோது, (ஈஷத்த்வத்கருணாநிரீக்ஷணஸுதா$_4$ஸந்து$_4$க்ஷணாத் ரக்ஷ்யதே) அவன் பார்வைக்கு அனுகூலமாய், கருணாஜலபரிபூர்ணமாயிருந்துள்ள உன்னுடைய கடாக்ஷவிக்ஷேபங்களாலேயன்றோ ஜக$_3$த்து ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. (நஷ்டம் ப்ராக் தத$_3$லாப$_4$த:) அம்ருதஜலவர்ஷங்களாயிருக்கிற அந்தக் கடாக்ஷமின்றியே இருக்கையாலேயன்றோ 45. **"असन्नेव स भवति"** (அஸந்நேவ ஸ ப$_4$வதி) என்கிறபடியே நாமரூபவிப$_4$ாக$_3$ாநர்ஹமாய்க் கொண்டு இருந்தது. (ஸம்ப்ரத்யநந்தோத$_3$யம்) கடுங் கோடையிலே நொந்த பயிர் மேக$_4$மேறி வர்ஷித்தால் தேறுமாபோலே, நீர் பார்த்தருளுகையாலே இப்போது அநந்தோத$_3$யமாய்த்து. 'ஆவதென்?' என்றால்: மஹீமஹீத$_4$ரஜலநிதி$_4$ரூபமான ஜக$_3$த்தென்ன, தத$_3$ந்தர்வர்த்திகளான தே$_3$வதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தா$_2$வரரூபமான சதுர்வித$_4$தே$_3$ஹ ப்ரவேஶம் பண்ணியிருக்கிற ஆத்மகோடிகளென்ன, இவற்றை உடைத்தாயிற்று.

(ஶ்ரேயோ ந ஹ்யரவிந்த$_3$லோசநமந:காந்தாப்ரஸாதா$_3$த்ருதே) 46. **"तस्य यथा कप्यासं पुण्डरीकमेवमक्षिणी"** (தஸ்ய யதா$_2$ கப்யாஸம் புண்ட$_3$ரீகமேவமக்ஷிணீ) என்றுகொண்டு ஈஶ்வரனுடைய உத்பு$_2$ல்லமான தாமரைப்பூப்போலே இருந்துள்ள திருக்கண்மலரில் அழகு. 47. **"मत्स्यः कमललोचनः"** (மத்ஸ்ய: கமலலோசந:) என்றும் 48. **"महावराहः स्फुटपद्मलोचनः"** (மஹாவராஹ: ஸ்பு$_2$டபத்$_3$மலோசந:) என்றும், 49. **"रामो राजीवलोचनः"** (ராமோ ராஜீவலோசந:) என்றும், 50. **"कृष्णः कमललोचनः"** (க்ருஷ்ண: கமலலோசந:) என்றும் இப்படி மத்ஸ்யமநுஷ்யாதி$_2$விக்$_3$ரஹபரிக்$_2$ரஹம்

பண்ணினுலும் கண்ணை மறைக்கப்போகாதேயிறேயிருப்பது. ஸர்வாங்க3ங்களும் மறையும்படியாகக் கவசமிட்டாலும் கண்ணைக் கவசமிடுவானில்லனிறே. ஆக, தாமரைக் கண்ணன் என்கையாலே இவனுக்கு அவாப்தஸமஸ்த காமத்வம் சொல்லப்பட்டது.

(அரவிந்த3லோசநமந:காந்தா) இங்ஙனெத்த வைப4வத்தை உடையனுயிருந்துள்ள ஈஶ்வரனுடைய திருவுள்ளத்திற்கு உகப்பைப் பண்ணுமவளாயிருக்கும். "ப4ார்யை" என்னுதே "காந்தை" என்பானென்? என்ருல்: a"உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என் அன்பேயோ!" என்றும், b"பித்தர் பனிமலர்மேல் பாவைக்கு" என்றும், 51. "अस्या देव्या मनस्तस्मिंस्तस्य चास्यां प्रतिष्ठितम्" (அஸ்யா தே3வ்யா மநஸ்தஸ்மிம்ஸ்தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டி2தம்) என்றும் ப்ரமாணமுண்டாகையாலே காந்தாஶப்3த3ப்ரயோக3ம் பண்ணுகிருர். (ப்ரஸாத3ாத்3ருதே) இங்ஙனெத்திருந்துள்ள இவளுடைய ப்ரஸாத3த்தையொழிய.

(ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்4வஸு நருணும் ஸம்ப4ாவ்யதே கர்ஹிசித்) ஸம்ஸ்ருதியாவது ஐஶ்வர்யம்; அக்ஷரமாவது கைவல்யமோக்ஷம்; வைஷ்ணவாத்4வா வாகிறது,— 52. "न च [illegible]वर्तते। न च पुनरावर्तते" (ந ச புநராவர்த்ததே। ந ச புநராவர்த்ததே॥) என்றும், 53. "तद्विष्णोः परमं पदं" (தத்3 விஷ்ணோ: பரமம் பத3ம்) என்றும். c"பிணகொடுக்கிலும் போகவொட்டார்" என்றும், இப்படி ஶ்ருதியோடு, ஆழ்வார் பாசுரத்தோடு வாசியற ப்ரதிபாதி3க்கிற பரமபத3ம் ஆக, இவ்வழிகளில் அரவிந்த3லோசநமந:காந்தையுடைய ப்ரஸாத3த்தையொழிய மநுஷ்யரில் வைத்துக் கொண்டு ஒருவருக்கும் ஶ்ரேயஸ் வாராது என்கிருர் ஆளவந்தார். 3.

a திருவாய் 10-10-6. b திருநெடு-18. c பெரியாழ்-திரு 4-5-2.

शान्तानन्दमहाविभूति परमं यद्ब्रह्म रूपं हरेः
मूर्तं ब्रह्म ततोऽपि तत्प्रियतरं रूपं यदत्यद्भुतम् ।
यान्यन्यानि यथासुखं विहरतो रूपाणि सर्वाणि ता-
न्याहुः स्वैरनुरूपरूपविभवैर्गाढोपगूढानि ते ॥ ४ ॥

4. ஶாந்தாநந்த3மஹாவிபூ4தி
பரமம் யத் ப்3ரஹ்ம ரூபம் ஹரே:
மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம ததோऽபி
தத்ப்ரியதரம் ரூபம் யத3த்யத்3பு4தம்।
யாந்யந்யாநி யதா2ஸுக2ம்
விஹரதோ ரூபாணி ஸர்வாணி தாந்-
யாஹு: ஸ்வைரநுரூபரூபவிப4வைர்
கா3டோ4பகூ3டா4நி தே॥

4. பதவுரை:—ஶாந்த—ஷடூ3ர்மிகளற்றதாய், ஆநந்த3—ஆநந்த3மயமாய், மஹாவிபூ4தி—பெரிய விபூ4திகளை உடையதாய், பரமம்—தனக்கு மேலானதற்றதாய், ப்3ரஹ்ம—பெரிதாயிருப்பதாலும், (பிறரைப்) பெரிதாகச் செய்வதாலும் ப்3ரஹ்மஶப்3த3த்தாலே சொல்லப்படுவதாயிருக்கும், ஹரே: யத் ரூபம்—ஹரியினுடைய யாதொரு ஸ்வரூபமுண்டோ, தத: அபி—அதைக்காட்டிலும், தத்ப்ரியதரம்—அந்த ப4க3வானுக்கு மிகவும் பிரியமாயிருப்பதும், மூர்த்தம்—கண்ணுல் காணக்கூடியதும், ப்3ரஹ்ம—ப்3ரஹ்மஶப்3த3த்தால் சொல்லப்படுவதும், அத்யத்3பு4தம்—மிகவும் அத்3பு4தமானதுமான, ரூபம் யத்—யாதொரு ரூபம் உண்டோ, யதா2ஸுக2ம் விஹரத:—இஷ்டப்படி விளையாடும் எம்பெருமானுக்கு, அந்யாநி ரூபாணி யாநி—மற்றும் யாவை சில ரூபங்களுண்டோ, தாநி ஸர்வாணி—அந்த ரூபங்களெல்லாம், தே—உனக்கு, ஸ்வை: அநுரூபரூபவிப4வை:—அஸாதா4ரணங்களாய் தகுந்தவையாயிருக்கும் தி3வ்ய ரூபங்களால், கா3டோ4பகூ3டா4நி ஆஹு:—நன்ருக ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவையென்று (ப்ரமாணங்கள்) சொல்லுகின்றன.

வ்யா:— (ஶாந்தாநந்த3மஹாவிபூ4தி பரமம் யத் ப்3ரஹ்ம ரூபம் ஹரே:) ஶாந்தியாவதென்னென்ருல், — 54. "अशनायाऽपिपासे च शोकमोहौ जरामृती। षडूर्मिभिर्विशुद्धा" (அஶநாயாऽபிபாஸே ச ஶோகமோஹௌ ஜராம்ருதீ। ஷடூ3ர்மிபி4ர் விஶுத்3த4ா) என்றுகொண்டு ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்டபடி ஷடூ3ர்மிரஹிதமாயிருக்குமென்றபடி. இன்னமும், 55. "अपक्षयविनाशाभ्यां परिणामर्धिजन्मभिः। वर्जितः शक्यते वक्तुं यस्सदाऽस्तीति केवलम्॥" (அபக்ஷயவிநாஶாப்4யாம் பரிணமர்த்தி4ஜந்மபி4:। வர்ஜித: ஶக்யதே வக்தும் யஸ்ஸதா3ऽஸ்தீதி கேவலம்॥) என்றுகொண்டு பராஶர ப்3ரஹ்மர்ஷியாலே ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்டபடி ஷட்3பா4வவிகாரரஹிதம் என்கிறதாகவுமாம். (ஆநந்த3) 56. "ज्ञानानन्दमयं यस्य स्वरूपं परमात्मनः" (ஜ்ஞாநாநந்த3மயம் யஸ்ய ஸ்வரூபம் பரமாத்மந:) என்கிறபடியே ஆநந்த3ரூபமாயிருக்கும். 'ஆநந்த3ரூபமாயிருக்கையாவதென்?' என்ருல்: தன்னைத் தான் அநுப4விக்கும்போது ஸுக2ாவஹமாயிருக்கை. (மஹாவிபூ4தி) 57. "अङ्गुलस्याष्टभागोऽपि न सोऽस्ति मुनिसत्तम। न सन्ति प्राणिनो यत्र कर्मबन्धनिबन्धनाः॥" (அங்கு3லஸ்யாஷ்டபா4கோ3ऽபி ந ஸோऽஸ்தி முநிஸத்தம। ந ஸந்தி ப்ராணிநோ யத்ர கர்மப3ந்த4 நிப3ந்த4நா:॥) என்றுகொண்டு மஹர்ஷியாலே ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகையாலே, யாதோரிடத்தில் ஜீவஸமூஹமுண்டு, அங்கே பரமாத்மஸந்நிதி4 உண்டாயிருக்கும். அதெங்ஙனேயென்னில்: 58. "यस्यात्मा शरीरं। यस्य पृथिवी शरीरं।" (யஸ்யாத்மா ஶரீரம்। யஸ்ய ப்ருதி2வீ ஶரீரம்।) என்றுகொண்டு ப்ரமாணமுண்டாகையாலே. ஶரீரத்தையொழிந்தன்றிறே ஶரீரியிருப்பது. ஆக, "மஹாவிபூ4தி" என்று தி3வ்யாத்மஸ்வரூபத்தினுடைய விபு4த்வம் ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்டது.

(பரமம்) "பரோ மாऽஸ்யேதி பரம:" என்கிறபடியே இதுதன்னுடைய நிருபமத்வம் ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிறது. 'இதுக்கு ப்ரமாணமென்?' என்ருல்: 59. "न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते" (ந தத்ஸமஶ்சாப்4யதி4கஶ்ச த்3ருஶ்யதே,) 60.

"न सन्दृशे तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम्" (ந ஸந்த்3ருஶே திஷ்ட2தி ரூபமஸ்ய ந சக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம்) [a]"ஒத்தார் மிக்காரையிலையாய மாமாயா!" என்றுமுண்டாகையாலே. யச்ச2ப்3த3த்தாலே 61. "वचसामात्मसंवेद्य" (வசஸாமாத்மஸம்வேத்3யம்) என்கிறபடியே இதுதன்னுடைய அவாங்மநஸகோ3சரத்வம் ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிறது. (ப்3ரஹ்ம) 62. "बृहत्त्वाद्बृंहणत्वाच्च ब्रह्म इत्यभिधीयते" (ப்3ருஹத்த்வாத் ப்3ரும்ஹணத்வாச்ச ப்3ரஹ்ம இத்யபி4தீ4யதே) என்று சொல்லுகிறபடியே, கீழ்ச்சொன்ன மஹாவிபூ4திஶப்3த3த்தாலே ஆர்த்த2மாக ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்ட தி3வ்யாத்ம ஸ்வரூபவிபு4த்வம் ப்3ரஹ்மஶப்3த3த்தாலே ஶாப்3த3மாக ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிறது. ஆக, இப்படிப் பூர்வபாத3த்தாலே ஷடூ3ர்மிரஹிதமாய், தனக்கு ஸுக2ாவஹமாய், நிருபமமாய், அவாங்மநஸ கோ3சரமாய், ப்3ருஹத்த்வப்3ரும்ஹணத்வகு3ணயோகி3யாயிருக்கிற தி3வ்யாத்மஸ்வரூபம் ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்டது.

இனி, உத்தரவாக்யத்தாலே தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹம் ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிறது. (மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம ததோऽபி தத்ப்ரியதரம் ரூபம் யத3த்யத்3பு4தம்) கீழ் ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்ட அமூர்த்தமான ப்3ரஹ்மத்திற்காட்டில் ப4க3வானுக்கு அத்யந்தம் ப்ரீதிப்ரகர்ஷஜநகமாய், மூர்த்தமாய், ப்3ரஹ்ம ஶப்3த3வாச்யமாய், அத்யாஶ்சர்யமாயிருக்கிறது யாதொரு தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹம் அது ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிறது. "விக்3ரஹோ...*" என்றும், 63. "अरूपी हि जनार्दनः" (அரூபீ ஹி ஜநார்த்த3ந:) என்றும், 64. "न ते रूपं न चाकारः" (ந தே ரூபம் ந சாகார:) என்றும் இப்படி ஈஶ்வரனுக்கு விக்3ரஹமில்லையென்றுகொண்டு ப்ரமாணங்கள் உண்டாயிருக்க, தி3வ்யம் ஸ்வரூபம் என்றும், தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹமென்றும் எங்ஙனே? என்று இப்படிச்சொல்லுவார் வேதா3ந்தநிஷ்ட2ருடைய கோ3ஷ்டி2யில் ப3ஹிஷ்க்ருதரான பேரிறே. "ஆவதென்?

---

a திருவாய் 2-3-2. * இந்த ப்ரமாணம் தெளிவாக விளங்கவில்லை.

சோத்3யம் பண்ணினுல் பரிஹரிக்குமித்தனையொழியப் பரிவாதி3யாகின்றீர். இப்படி ப்ரமாணமுண்டோ?" என்ருல்,— உண்டு. அதெங்ஙனேயென்ருல் : 46. "य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते" (ய ஏஷோऽந்தராதி3த்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்3ருஶ்யதே) 41. "सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः पुरुषादधि" (ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்3யுத: புருஷாத3தி4) 65. "आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्" (ஆதி3த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்) 66. "ध्येयस्सदा सवितृमण्डलमध्यवर्ती नारायणस्सरसिजासनसन्निविष्टः। केयूरवान् मकरकुण्डलवान् किरीटी हारी हिरण्मयवपुर्धृतशङ्खचक्रः॥" (த்4யேயஸ்ஸதா3 ஸவித்ருமண்ட3லமத்4யவர்த்தீ நாராயணஸ் ஸரஸிஜாஸநஸந்நிவிஷ்ட:। கேயூரவாந் மகரகுண்ட3லவாந் கிரீடீ ஹாரீ ஹிரண்மய வபுர் த்4ருதஶங்க2 சக்ர: ॥), 67. "किरीटकौस्तुभधरं मित्राणामभयप्रदम्" (கிரீடகௌஸ்துப4த4ரம் மித்ராணமப4யப்ரத3ம்), a "நீண்டபொன்மேனியொடும் நிறைந்தென்னுள்ளே நின்ருழிந்தான்" என்றுகொண்டு இப்படி ப்ரமாணமுண்டாகையாலே உன்னுடைய அபி4மதம் ஸித்3தி4யாது.

(யாந்யந்யாநி யத2ாஸுக2ம் விஹரதோ ரூபாணி ஸர்வாணி) 68. "अजायमानो बहुधा विजायते" (அஜாயமானோ ப3ஹுதா4 விஜாயதே) என்றும், b "பிறப்பில் பல் பிறவிப் பெருமான்" என்றும் இப்படி ப்ரமாணமுண்டாகையாலே ஜநிஜராதி3 து3ரிததூ3ரனுயிருந்துள்ள ஸர்வேஶ்வரன் தன்னுடைய ஸௌலப்4யம் என்கிற கு3ணத்தை ஒப்பமிடுகைக்காக, 38. "बहु स्यां प्रजायेय" (ப3ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேய) என்றும் 69. "एष नारायणः श्रीमान् क्षीरार्णवनिकेतनः। नागपर्यङ्कमुत्सृज्य ह्यागतो मथुरां पुरीम्॥" (ஏஷ நாராயண: ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந:। நாக3பர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாக3தோ மது4ராம் புரீம் ॥) என்றும், 70. "स हि देवैरुदीर्णस्य रावणस्य वधार्थिभिः। अर्थितो मानुषे लोके जज्ञे विष्णुस्सनातनः॥" (ஸ ஹி தே3வைருதீ3ர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதா4ர்த்தி2பி4:। அர்த்தி2தோ

a திருவாய் 5-5-7. b திருவாய் 2-9-5.

மாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ் ஸநாதந: ॥) 71. "संभवामि युगे युगे" (ஸம்ப4வாமி யுகே3 யுகே3) என்றும், 25. "इच्छागृहीताभिमतोरुदेहः संसाधिताशेषजगद्धितोऽसौ" (இச்ச2ாக்3ருஹீதாऽபி4மதோருதே3ஹஸ் ஸம்ஸாதி4தாऽஶேஷ ஜக3த்3தி4தோऽஸௌ) என்றும், 72. "विष्णुत्वमुपजग्मिवान्" (விஷ்ணுத்வமுபஜக்3மிவாந்) என்றும் இப்படி ப்ரமாணமுண்டாகையாலே, அதி3திக்கு த்3வாத3ஶபுத்ரனுய்க் கொண்டு அவதரித்த அவதாரத்தோடும், a "தயரதன் பெற்ற மரதக மணித்தடம்" என்கிற ராமாவதாரத்தோடும், b "மண்ணின் பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தான்" என்கிறபடியே தே3வகார்யார்த்த2மாக அவதரித்தருளின ராமக்ருஷ்ணாத்3யவதாரங்களோடும் வாசியற.

(தாந்யாஹு: ஸ்வைரநுரூபரூபவிப4வைர் கா3ட4ோபகூ3ட4ாநி தே) 73. "राघवत्वेऽभवत्सीता रुक्मिणी कृष्णजन्मनि। अन्येषु चावतारेषु विष्णोरेषाऽनपायिनी॥" (ராக4வத்வேऽப4வத் ஸீதா ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி। அந்யேஷு சாऽவதாரேஷு விஷ்ணோரேஷாऽநபாயிநீ ॥) என்கிறபடியே அவ்வோ அவதாரவிக்3ரஹங்களுக்கு அநுரூபமான உன்னுடைய அவ்வோ அவதாரங்களிலுண்டான தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹத்தாலே, 74. "उपेतं सीतया भूयश्चित्रया शशिनं यथा" (உபேதம் ஸீதயா பூ4யஶ் சித்ரயா ஶஶிநம் யதா2) என்றும், 75. "भर्तारं परिषस्वजे" (ப4ர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே) என்றும் இப்படி ப்ரமாணமுண்டாகையாலே கா3ட4மாக ஆலிங்க3நம் பண்ணும்படியிறே இருப்பது. ஆக, இந்நாலு ஶ்லோகத்தால் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டமான வஸ்துவே உபேயமாகக்கடவது என்றத்தை அருளிச்செய்கிருர் ஆளவந்தார்.

ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஶரணம்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்த சதுஶ்ஶ்லோகீ வ்யாக்2யாநம் முற்றிற்று.

a திருவாய் 10-1-8. b திருவாய் 9-1-10.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை
அருளிச்செய்த

ஜிதந்தே ஸ்தோத்ர வ்யாக்யானம்

श्रीमत्कृष्णसमाह्वाय नमो यामुनसूनवे ।
यत्कटाक्षैकलक्ष्याणां सुलभः श्रीधरस्सदा ॥

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே।
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப4: ஸ்ரீத4ரஸ் ஸதா3॥

அவதாரிகை:— ‘ஜிதந்தே’யாவது ருக்3வேத3கி2லம்; தத்வப்ரதிபாத3நபரமான ஸ்ரீ புருஷஸூக்தம் ஸர்வஶ்ருதிகளிலும் ஓதிப்போருமாபோலே, இதுவும் ஸ்ரீ ஶாஸ்த்ரத்திலும், இதிஹாஸ புராணங்களிலேயும் மஹாமந்த்ரமென்று திருமந்த்ரத்தோபாதி பரமரஹஸ்யமாகச் சொல்லிப்போருமதொன்று. வேதா3க்ஷரராஶியைப் பௌருஷேயமான இதிஹாஸபுராணங்களிலே எழுதிப்படித்துப் போருவானென்னென்னில்: கி2லமாகிறது அப்ரஹதம் ஸ்தா2நம்; ஸூத்ரகாரர்கள் கி2லஸஹிதமாகத் தாங்கள் அத்4யயனம் பண்ணிப் போந்தவர்களாகையாலே ஸ்மார்த்தவித4ாநங்களிலே, மந்த்ரமாக விநியோகி3த்துப் போராநின்றார்களிறே. இப்படி இதிஹாஸபுராணங்களிலே, ஸ்ரீ ஶாஸ்த்ரத்திலே 1. “**जितन्त इति मन्त्रेण**” (ஜிதந்த இதி மந்த்ரேண) என்று மந்த்ரமாக விநியோகி3த்துப் போருமதொன்று.

ஶ்வேதத்3வீபவாஸிகள் க்ஷீராப்3தி4 நாத2னுடைய ஸௌந்த3ர்யாதி3களிலே தோற்று ஈடுபட்டுச் சொல்லும் ஸ்தோத்ரம்; இதுக்கு ஸ்தோத்ரத்வமும் ஸ்தவப்ரியனுக்கு ப்ரியதமத்வமாகை. ப்3ரஹ்மாதி3களுக்கு து3ஷ்ப்ராபமான ஸ்த2லத்திலே தோன்றின இது இதிஹாஸபுராணங்களிலே

எழுதிப்படிக்கும்படி ஸுலப4மானபடி என்னென்னில்: இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரதிபாத்3யனான க்ஷீராப்3தி4நாத2னைத் திருவடித்தொழ ஆத3ரித்து ஸ்ரீநாரத3ப4க3வான் ஶ்வேதத்3வீபத்திலே சென்றவளவிலே, ஏகத த்3வித த்ரிதர்கள் தபஸ் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, ‘இவர்களுக்கும் கிட்டவொண்ணாத விஷயத்தை நம்மால் காணமுடியாது’ என்று மீண்டு, அவர்களைக் குறித்து “எனக்குச் செய்ய அடுப்பதென்?” என்று கேட்க, “இத்திருமாளிகைக்குள்ளே ஶ்வேதத்3வீப வாஸிகள் க்ஷீராப்3தி4நாத2னைக்கண்டு பண்ணும் ஸ்தோத்ரம்,நெடுநாளே நாங்கள் தபஸ் பண்ணுகிறோமாகையால் ஜ்ஞாத(வ்ய)மாயிற்று; எங்கள்பக்கல் இத்தை லபி4த்து அனுஸந்தி4” என்ன, அவனும் அவர்கள் பக்கலிலே ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரத்தை லபி4த்துப்போராநிற்க, ஜயந்தம் என்கிற பர்வதத்திலே ப4க3வது3பாஸனம் பண்ணுகிற ப்3ரஹ்மாவை வந்து அனுவர்த்தித்து, பிறந்த வ்ருத்தாந்தத்தை அவனுக்கு விஜ்ஞாபிக்க, “எனக்கு அந்த ஸ்தோத்ரத்தைச் சொல்” என்று ஸ்ரீநாரத3 ப4க3வான்பக்கலிலே க்3ரஹித்தான் குடும்பி3. அவன்பக்கலிலே புக்கதாகையாலே இதிஹாஸபுராணங்களிலே எழுதப்பட்டு ப4க3வத்பரராயிருப்பார் எல்லார்க்கும் லபி4க்கும்படி ஸுலப4மாயிற்று. இது ஜிதந்தேயினுடைய அவதாரம்.

இதுதன்னுடைய உள்வாயை அனுஸந்தி4த்தால் ப்ரபத்திக்கு வ்யாக்2யானமாயிருக்கிறது; ப்ராப்யப்ராபகங்கள் இரண்டையும் சொல்லுகிறது. “ப்ரபத்திக்கு அதி4காரிகள் அஜ்ஞரும், ஸர்வஜ்ஞரும் ப4க்திபரவஶரும் என்று த்ரிவித4ர்” என்று ப4ட்டர் அருளிச்செய்தாரிறே. 2. “**अविद्यातो देवे परिबृढतया वा विदितया, स्वभक्तेर्भूम्ना वा जगति गतिमन्यामविदुषाम् । गतिर्गम्यश्चासौ हरिरिति जितन्ताह्वयमनोः, रहस्यं व्याजह्रे स खलु भगवान् शौनकमुनिः ॥**” (அவித்3யாதோ தே3வே பரிப்3ருட4தயா வா விதி3தயா, ஸ்வப4க்தேர் பூ4ம்நா வா ஜக3தி க3திமந்யாமவிது3ஷாம்। க3திர் க3ம்யஶ்சாஸௌ ஹரிரிதி ஜிதந்தாஹ்வயமநோ:, ரஹஸ்யம் வ்யாஜஹ்ரே ஸ க2லு ப4க3வாந்

ஶௌநகமுநி:॥)—அஜ்ஞனகிறன்,— ப4க3வல்லாப4த்துக்குத் தன் பக்கலிலே ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3கள் இல்லாதவன். ஸர்வஜ்ஞனகிறன்,— "தே3ஶகாலவஸ்துக்களாலே பரிச்சே2தி3க்கவொண்ணத வைப4வத்தையுடையவன் ஈஶ்வரன்" என்றிருக்கையாலே, அநந்யஸாத்4யனென்று இருக்குமவன். ப4க்திபரவஶனகிறன்,— ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3கள் உண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் அடைவுபட அனுஷ்டி2க்க மாட்டாதவன். இவர்கள் மூவரும் ப4க3வத்3விஷயமொழிய வேறு உபாயம் உண்டென்று அறியாதவர்கள். " 'இவர்களுக்கு ப்ராபகனுமாய், ப்ராப்யனுமாய் இருக்கும் ஸர்வேஶ்வரன்' என்று, 'ஜிதந்தே' என்று பேரை உடைத்தான மந்த்ரரஹஸ்யத்தை ஸர்வஜ்ஞன ஶௌநகப4க3வான் வ்யாக்2யானம் பண்ணப் பெறுவதே!" என்கிறர். 3. **"स्वत्वमात्मनि सञ्जातं"** (ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம்) என்றும், 4. **"आत्मदास्यं हरेः स्वाम्यं स्वभावं च"** (ஆத்மதா3ஸ்யம் ஹரே: ஸ்வாம்யம் ஸ்வப4ாவஞ்ச) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, த்3வயத்துக்கு அதி4காரியாவான், ஈஶ்வரனுக்கே அநந்யார்ஹஶேஷபூ4தனவானிறே. இப்படிப்பட்ட ஶேஷத்வத்தை உடைய இவ்வாத்மாக்கள், அநாதி3யான ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4த்தாலே அறியாதே, ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாமித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களைத் தங்கள் தலையிலே ஏறிட்டுக்கொண்டு ஆத்மாபஹாரிகளாய் வர்த்திப்பார்கள். ஆத்மாபஹாரமாவது, — அஹங்காரமமகாரங்கள்; 5. **"द्व्यक्षरस्तु भवेन्मृत्युः"** (த்3வ்யக்ஷரஸ்து ப4வேந்ம்ருத்யு:) என்றும், 5. **"ममेति द्व्यक्षरो मृत्युः"** (மமேதி த்3வ்யக்ஷரோ ம்ருத்யு:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே. a "யானே என்னை அறியகிலாதே யானே என்றனதே என்றிருந்தேன்" என்றிறே அபி4யுக்தர் வார்த்தையும். பாபங்களிலே தலையான பாபமும் இவ்வாத்மாபஹாரமே; 6. **"योऽन्यथा सन्तमात्मानं"** (யோऽந்யதா2ஸந்தமாத்மாநம்) இத்யாதி3களிலே ஸ்பு2டம். பாபத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் — இவ்வாத்மா ப4க3வச்சே2ஷமென்றல்

a திருவாய் 2-9-9.

விவாத3ம் பண்ணுதிருக்கை. 7. **"तेन चेदविवादस्ते"** (தேந சேத3விவாத3ஸ்தே) என்றும், a "உம்முயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்ம்மினே" என்றும், 8. **"क्षेत्रज्ञस्येश्वर-ज्ञानाद्विशुद्धिः परमा मता"** (க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத் விஶுத்3தி4: பரமா மதா) என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. ஈஶ்வரன், இப்படி அஹங்காரமமகாரக்3ரஸ்தராய், ஶப்3த3ாதி3விஷயப்ரவணராய், அதிலே, 9. **"परमेश्वरसंज्ञोऽज्ञ! किमन्यो मय्यवस्थिते"** (பரமேஶ்வரஸம்ஜ்ஞோऽஜ்ஞ! கிமந்யோ மய்யவஸ்தி2தே) என்றும், 10. **"द्विधा भज्येयमप्येवं न नमेयं तु कस्यचित्"** (த்3விதா4 ப4ஜ்யேயமப்யேவம் ந நமேயம் து கஸ்யசித்) என்றுமிருக்கும் ஹிரண்யராவணதி3களைப் போலே தன்னோடே எதிரம்பு கோத்து நிற்கிற ஆத்மாக்களைப் பார்த்தருளி, "இவை ஶாஸ்த்ரமார்க்க3த்தாலே திருத்த ஒருப்பட்டதல்ல; இவர்களுடைய விஷயப்ராவண்யமே பற்றுசாக நம்முடைய அழகுகளையும், ஶீலாதி3 கு3ணங்களையும் காட்டித்திருத்துவோம்" என்று வழியிட்டு, ப்ரத2மத்திலே ருசிஜனகனய், ருசிபிறந்தார்க்கு உபாயமுமாய், அதிலே நிஷ்டா2ரானர்க்கு ப்ராப்யனுமாய் இருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது இப்ரப3ந்த4ம்.

"ப்ராப்யப்ராபகங்களை முதல் ஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்3ரஹமாகச் சொல்லி, மேலில் ஶ்லோகங்களாலே விஸ்தரிக்கிறது" என்று ப4ட்டர் நிர்வாஹம். முதல் இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல்லி, மேலில் ஶ்லோகங்களாலே அதுக்கு அடியான ஶரண்யதையைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம. ஶரண்யதையை முதலில் சொல்லி, உபாயோபேயங்களைச் சொல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க, பின்னே ஶரண்யதையைச் சொல்லுவானென்? என்னில்: " b'முனியே நான்முக'னிலே திருவாணையிட்டுப் பின்பு அது பெருவாணையல்லாமை ஸாதி4த்தாப்போலே இது" என்று திருநறையூர் அரையர் நிர்வாஹம்.

அவதாரிகை ஸம்பூர்ணம்.

a திருவாய் 1-2-1. b திருவாய் 10-10.

ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம்

जितन्ते पुण्डरीकाक्ष! नमस्ते विश्वभावन!।
नमस्तेऽस्तु हृषीकेश! महापुरुष! पूर्वज!॥ १॥

1. ஜிதந்தே புண்ட$_{3}$ரீகாக்ஷ! நமஸ்தே விஶ்வப$_{4}$ாவந!।
நமஸ்தேऽஸ்து ஹ்ருஷீகேஶ! மஹாபுருஷ! பூர்வஜ!॥

---

1. **பதவுரை:— புண்ட$_{3}$ரீகாக்ஷ**—செந்தாமரைக்கண்ணா! **ஜிதம் தே**—உன்னால் (இவ்வாத்மவஸ்து) ஜயிக்கப்பட்டது; **நம:**—(இது) என்னுடையதல்லவே; **தே**—உன்னுடையதாயிற்றே; **விஶ்வப$_{4}$ாவந**–உலகையெல்லாம் உண்டாக்கினவனே! **ஹ்ருஷீகேஶ** — இந்திரியங்களை நியமிப்பவனே! **மஹாபுருஷ**—கொடுப்பதில் சிறந்தவனே! **பூர்வஜ**—முற்பாடனாகப் பிறப்பவனே! **நம: தே அஸ்து** — (இவ்வாத்மவஸ்து) எனக்காகை தவிர்ந்து உனக்கே ஆகவேணும்.

அவ:— முதல் ஶ்லோகத்தாலே, ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷபர்யந்தமாக இவன் ப்ரார்த்தி$_{2}$க்கும்படியாக ஈஶ்வரன் தன் அழகாலே தோற்பித்துக் கொண்டபடியைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா:— (ஜிதந்தே) a "யாதானும் பற்றி நீங்கும் விரதம்" என்கிறபடியே, விஷயாந்தரங்களைப் பற்றி, 'எம்பெருமான் முகத்தில் விழியேன்' என்று இவன் வ்ரதம் கொண்டிருக்க, ஈஶ்வரன் b "தானொட்டி வந்து" என்கிறபடியே விஷயாந்தரங்களில் துவக்கை அறுத்து, ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கி, 'அவஶ்யம் உம்மைக் கொண்டல்லது விடேன்' என்று வ்ரதம் கொண்டு, யாத்$_{3}$ருச்சி$_{2}$கமாக இவன் விஷயாந்தரங்களிலே நெகிழ நின்றவளவிலே, c "இருந்தான் கண்டுகொண்டு" என்கிறபடியே தன் அழகைக் காட்டி ஜயித்து, இவன் தோற்றமை கண்டு ப்ரீதனாய், "தோற்றார்

---

a திருவிருத்தம்-95. b திருவாய் 1-7-7. c திருவாய் 8-7-2.

ஆர்?" என்று கேட்டருள, a "தோற்றோம் மடநெஞ்சம் எம்பெருமான் நாரணற்கு" என்கிறபடியே "ஜயஸ்தவ" என்கிறான். த்ருதீயார்த்தே$_{2}$ ஷஷ்டி$_{2}$யாய் உன்னாலே ஜயம் என்னுதல்; ப$_{4}$ாவே நிஷ்டை$_{2}$யாய் உன்னுடைய ஜயம் என்னுதல். ப$_{3}$ந்த$_{4}$மடியான ஸங்கல்பம் அவனது; அதின் ஸந்நிதி$_{4}$யிலே கர்மமடியாக வந்த இவன் ஸங்கல்பம் ஜீவிக்கவோ? ஸர்வஶக்தி ஸங்கல்பத்தை விஷயசபலனுடைய ஸங்கல்பம் அழிக்கவோ? 'நாம் என்கொண்டு உம்மை வெல்ல?' என்ன: **(புண்ட$_{3}$ரீகாக்ஷ)** அழகிய கண்களாகிற ப்$_{3}$ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை உடைய உனக்கு வெல்லவொண்ணாதது உண்டோ? சேதனர் சேதனங்களை அகப்படுத்துவது கண்வழியாலேயாகையாலே, திருக்கண்களாலே ஜயித்தாய் என்கை. ஸ்வதந்த்ரனை முறையைக் காட்டி மீட்கலாம்; விஷயப்ரவணனை மீட்க அழகல்லது பரிகரமுண்டோ? **(நமஸ்தே)** 'ஆரதை ஆர் வென்றார்?' என்னில்: ஆராய்ந்தவாறே உன்னதை நான் அபஹரிக்க, என்னை ஜயித்து, நீயே உன்னதைக் கைக்கொண்டாயாயிருந்தது. **11. "अहमपि न मम। भगवत एवाहमस्मि।"** (அஹமபி ந மம। ப$_{4}$க$_{3}$வத ஏவாஹமஸ்மி।) என்னக்கடவதிறே. நமஶ்ஶப்$_{3}$த$_{3}$ம் ஶரணபர்யாயமாகையால் ப்ரபத$_{3}$னமென்னவுமாம். எங்ஙனேயென்னில்: கண்ணழகிலே ஈடுபட்டு மிடுக்கறுகையாலே அஶக்தாதி$_{4}$காரமான உபாயத்தைப் பற்றுகிறான். ப்ராப்யத்தில் ருசி பிறந்தால், அத்தை லபி$_{4}$க்கும் ஸாத$_{4}$னமிறே அனந்தரம் தேட்டம். அத்தைச் சொல்லுகிறது. 'விஷயாந்தரங்களில் துவக்கை அறுத்த உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக என் ஆத்மாவைத் தந்தேன்' என்று ஆத்மஸமர்ப்பணத்தைச் சொல்லுகிறது என்றுமாம். b "எனதாவி தந்தொழிந்தேன்" என்னுமாபோலே. இது வகைப்பொருள். **(நமஸ்தேऽஸ்து)** அப்படி எனக்காகை தவிர்ந்து உனக்கேயாம்படி பண்ணியருளவேணும். c "மனக்காராமை மன்னி உண்டிட்டாய் இனி

---

a திருவாய் 2-1-7. b திருவாய் 2-3-4. c திருவாய் 10-10-6.

உண்டொழியாய்'' என்னுமாபோலே. 'ருசியைப் பிறப்பித்துத் தன் பேருக உபகரியாநிற்க, மேல் விழுந்து அர்த்தி2ப்பானென் ?' என்னில் : ருசியை விளைப்பித்து ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கினவாறே ஸ்வரூபானுகு3ணமான அடிமையை ப்ரார்த்தி2க்கிருன். கூனி கூன் நிமிர்ந்து யோக்3யதை பெற்றவாறே 12. **''वस्त्रे प्रगृह्य गोविन्द! मम गेहं व्रजेति वै''** (வஸ்த்ரே ப்ரக்3ருஹ்ய கோ3விந்த3! மம கே3ஹம் வ்ரஜேதி வை) என்று மடிபிடித்தாப்போலே இங்கும். ஆத்மாவினுடைய * கோணையாலே கண்ணழகாலே நிமிர்த்துக் கொண்டான் என்கை. அஹங்காரமமகாரமாகிற * கோண் போய், பாரதந்த்ர்யம் ப்ரகாஶித்தாலிறே கைங்கர்யரஸத்துக்கு யோக்3யமாவது. ஸ்ரீமாலாகாரரை அழகாலே ருசியைப் பிறப்பித்து, 13. **''पुनः पुनः प्रणम्याह मालाकारोऽतिविस्मितः''** (புந: புந: ப்ரணம்யாஹ மாலாகாரோऽதி விஸ்மித:) என்று திருவடிகளிலே விழும்படி பண்ணி அடிமை கொண்டானிறே. **(விஶ்வப4ாவந)**மேல் அபேக்ஷிதம் செய்கைக்கு ப்ராப்தி சொல்லுகிறது. விஶ்வம் ப4ாவயதீதி விஶ்வப4ாவந: ; உரு மாய்ந்து கிடந்த இந்த ஜக3த்தை உண்டாக்கினவனல்லையோ? இல்லாததை உண்டாக்கினவனுக்கு உள்ளதுக்கு ஒரு கு3ணம் விளைப்பிக்கைக்குப் பணியுண்டோ? முமுக்ஷுஸிஸ்ருக்ஷயாவன்றோ ப4க3வத்ஸ்ருஷ்டி. **(ஹ்ருஷீகேஶ)** 'ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் விலக்கும் பரிகரமில்லை; இப்போது உன் இந்த்3ரியங்களைத் திருத்தவொண்ணுமையாலே விலக்கும் பரிகரம் உண்டே' என்னில்: அவையும் நீ இட்டவழக்கன்றோ? 14.**''हृषीकाणीन्द्रियाण्याहुस्तेषामीशो यतो भवान्। हृषीकेश इति ख्यातः''** (ஹ்ருஷீகாணீந்த்3ரியாண்யாஹுஸ் தேஷாமீஶோ யதோ ப4வாந்। ஹ்ருஷீகேஶ இதி க்2யாத:) என்றும், a ''இருடீகேசன் எம்பிரான் இலங்கை அரக்கர் குலம் முருடு தீர்த்த பிரான்'' என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. இந்த்3ரியங்களுக்கு என்னேடு உண்டான ஸம்

* கோண்—கூன்; வளைவு. a திருவாய் 2.7.10.

ப3ந்த4ம் கர்மோபாதி4கம்; 15. **''यश्चक्षुषि तिष्ठन् — वाचि तिष्ठन्''** (யஶ் சக்ஷுஷி திஷ்ட2ந் — வாசி திஷ்ட2ந்) என்கிறபடியே நிருபாதி4கஸம்ப3ந்த4ம் உன்பாடேயன்றோ? **(மஹாபுருஷ)** 'ஶக்தி உண்டானாலும் வல்லதெல்லாம் செய்வாருண்டோ?' என்னில் : **(புருஷ)** '' புரு-ப3ஹு, ஸநோதீதி புருஷ: '' என்னும்படியே மறித்து உன்பாடு வரவேண்டாதபடி அபேக்ஷிதங்களை மிகவும் கொடுக்கவல்ல பரமோதா3ரனல்லையோ? அன்றிக்கே, உன்னையும், உன் உடைமையையும் ''ப4க்தாநாம்'' (ஶ்லோ-5) என்கிறபடியே அர்த்தி2யாய்க்கொடுக்கை. 16. **''स सर्वानर्थिनो दृष्ट्वा समेत्य प्रतिनन्द्य च''** (ஸ ஸர்வாநர்த்தி2நோ த்3ருஷ்ட்வா ஸமேத்ய ப்ரதிநந்த்3ய ச) என்னக்கடவதிறே. **(பூர்வஜ)** கீழ்ச்சொன்ன ஔதா3ர்யந் தன்னை அனுஷ்ட2ானத்தாலே விவரிக்கிறது. ஸ்ருஷ்டியோடு அவதாரத்தோடு உபாயத்தோடு வாசியற இழவு பேறு தொடக்கமான எல்லாத்துக்கும் முற்பாடனல்லையோ? 17. **'' बहु स्यां ''** (ப3ஹு ஸ்யாம்) என்று ப்ரயோஜனமும் அபி4மானமும் தன்னதானவோபாதி 18. **''स एकाकी न रमेत''** (ஸ ஏகாகீ ந ரமேத) என்னும் இழவும் தன்னதாகச் சொல்லிற்றிறே. அவதாரத்திலும், 'ஸ்ருஷ்டமான ஜக3த்திலே நம்மை அபி4முகி2களாகக்கடவார்' என்னும் நோயாசையாலே, 19. **'' संभवाम्यात्ममायया ''** (ஸம்ப4வாம் யாத்மமாயயா) என்று ஸ்வேச்சை2யாலேயாயிருப்பது. 20. **'' स हि देवैरर्थितो जज्ञे ''** (ஸ ஹி தே3வைரர்த்தி2தோ ஜஜ்ஞே) என்று தே3வர்களுடைய அர்த்தி2த்வம் இல்லையோ? என்னில்: அது வ்யாஜம்; ஸாது4பரித்ராணமே ப்ரயோஜனம். 21. **'' परित्राणाय साधूनां ''** (பரித்ராணய ஸாதூ4நாம்) என்று தொடங்கி 21. **''धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे''** (த4ர்மஸம்ஸ்த2ாபநார்த்த2ாய ஸம்ப4வாமி யுகே3 யுகே3) என்ருனிறே. அர்ஜுனனுடைய யுத்3த4ப்ரோத்ஸாஹநவ்யாஜமாக ஸ்வவிஷயப4க்தியோக3த்தை அவதரிப்பித்தாப்போலே. 22. **''उपायोपेयत्वे तदिह तव तत्त्वं''** (உபாயோபேயத்வே ததி3ஹ தவ தத்த்வம்) என்று உபேயப4ாவத்

देवानां दानवानां च सामान्यमधिदैवतम्।
सर्वदा चरणद्वन्द्वं व्रजामि शरणं तव॥२॥

2. தே3வாநாம் தா3நவாநாம் ச ஸாமாந்யமதி4தை3வதம் ।
ஸர்வதா3 சரணத்3வந்த்3வம் வ்ரஜாமி ஶரணம் தவ ॥

தோபாதி உபாயபா4வமும் நித்யமிறே. ஒருத்தன் ஸ்வீகரித்த போதாக உபாயமாகிறானன்றிறே. பே4ாக3வேளையிலும் பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண்களிற்காட்டில் தன்னுடைய முற்பாடு தோற்றுகைக்காகவிறே திருக்குழலை வாய் வைத்தருளிற்று. இந்த பே4ாக3ந்தான் அவிச்சி2ந்நமாகவேணுமென்று அபி4நிவேஶம் பிறந்தவனுக்கு, அப்போது அவிச்சி2ந்நபே4ாக3ஸ்தா2நம் எங்கேயோ என்று தேடவேண்டாதபடி 23. "**श्रिया सार्धं जगत्पतिः — आस्ते**" (ஶ்ரியா ஸார்த்த4ம் ஜக3த்பதி: — ஆஸ்தே) என்கிறபடியே நித்யவிபூ4தியிலே இவனுடைய வரலாறு பார்த்திருக்கிறானிறே. 1.

2. **பதவுரை:**— **தே3வாநாம்**—விஷ்ணுப4க்தியுடையவர்களுக்கும், **தா3நவாநாம் ச**—ப4க3வத்3ப4க்தியற்றவர்களுக்கும், **ஸர்வதா3**—எப்போதும், **ஸாமாந்யம் அதி4தை3வதம்**—ஸமானமாகப் பற்றலாம்படியிருக்கும், **தவ**—உன்னுடைய, **சரணத்3வந்த்3வம்**—திருவடியிணையை, **ஶரணம்**—உபாயமாக, **வ்ரஜாமி**—நிச்சயிக்கிறேன்.

அவ:— (தே3வாநாம் இத்யாதி3) கீழ் ஶ்லோகத்திலே உபேயத்தை நிர்ணயித்து, தத்ஸித்3த்4யர்த்த2மாக உபாயத்தை அத்4யவஸிக்கிறான். உபேயத்திலும் தலையான உபேயத்தை லபி4த்தாப்போலே, உபாயத்திலும் தலையான உபாயத்தை லபி4க்கப்பெற்றபடி. புத்ரபஶ்வந்நாதி3களையே ப்ராப்யமென்று இருப்பாரும், தே3வர்களைப்பற்றி ஸ்வர்க்க3த்தை லபி4க்கையே புருஷார்த்த2ம் என்றிருப்பாரும், ஈஶ்வரனையே பற்றி வைத்து, இந்த்3ரபத3ம் முதலான பத3ங்களையே புருஷார்த்த2மென்று அவன் பக்கலிலே

லபி4க்கவிருப்பாருமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே, ஸர்வாதி4கனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாத்மகனாய், உப4யவிபூ4திநாயகனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யத்தையே புருஷார்த்த2மென்று இருக்கையாகிற இது, ஒருத்தருக்கும் கிட்டுவதொன்றன்றிறே. 24. "**मनुष्याणां सहस्रेषु**" (மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு) என்றும், 25. "**स महात्मा सुदुर्लभः**" (ஸ மஹாத்மா ஸுது3ர்லப4:) என்றும் அவன்தனக்கும் து3ர்லப4மாயிறே இருப்பது. அதுபோலே, உபாயங்களிலும் வந்தால்—கர்மயோகா3த்3யுபாயங்களைப் பற்றுவாரும், 26. "**किं जपन् मुच्यते जन्तुर्जन्मसंसारबन्धनात्**" (கிம் ஜபந் முச்யதே ஜந்துர் ஜந்மஸம்ஸாரப3ந்த4நாத்) என்கிறபடியே திருநாமங்களைப் பற்றுவாரும், 27. "**देशोऽयं सर्वकामधुक्**" (தே3ஶோऽயம் ஸர்வகாமது4க்) என்கிறபடியே தே3ஶவிஶேஷங்களைப் பற்றுவாருமாக, இப்படிச் சேதநபே4த3த்தோபாதி உபாயபே4த3மும் அஸங்க்2யாதமாகச் செ(ா)ல்லுகிற ஸம்ஸாரத்திலே, ஸுஶகமாய், நிரபாயமாயிருக்கிற ஸித்3தே4ாபாயபரிக்3ரஹம் கிடைப்பதொன்றன்றிறே. அப்படிப்பட்ட உபாயபரிக்3ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. 'த்3வயத்துக்கு வ்யாக்2யானம் பண்ணுகிறதாகில், அதில் க்ரமமொழிய, முற்பட ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுவானென்?' என்னில்: இப்ராப்யம்தான் இத்தலையில் ருசியால் வந்ததன்றிக்கே ருசியே தொடங்கி அத்தலையால் வந்ததாகையாலே, முற்பட நிஷ்கர்ஷித்து, அனந்தரம், உபாயஸ்வீகாரத்தைப் பணணுகிறான்.

வ்யா:— "தே3வாநாம் தா3நவாநாம் ச ஸாமாந்யமதி4தை3வதம்" என்று இவ்வுபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அதி4காரிநியதியில்லை என்கிறது. தே3வர்களாகிறார்,— ஈஶ்வரனுக்கு அனுகூலகோடியிலுள்ளார். தா3நவராகிறார்,— ப்ராதிகூல்யத்திலே வ்யவஸிதராயிருக்குமவர்கள். 28. "**विष्णुभक्तिपरो देवो विपरीतस्तथाऽसुरः**" (விஷ்ணுப4க்திபரோ தே3வோ விபரீ-

தஸ்தத$_2$ாऽஸுர:) என்னக்கடவதிறே. 29. "द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन् दैव आसुर एव च" (த்$_3$வெள பூ$_4$தஸர்க்கௌ$_3$ லோகேऽஸ்மிந் தை$_3$வ ஆஸுர ஏவ ச) என்று இரண்டுக்குள்ளே அந்தர்ப்பூ$_4$தையிறே ஸ்ருஷ்டி. (ஸாமாந்யமதி$_4$ தை$_3$வதம் சரணத்$_3$வந்த்$_3$வம்) ஸர்வஸாத$_4$ாரணமான திருவடிகளை. இத்தால் ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ஸாமாங்யத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. ஆஶ்ரயணீயத்வே ஸமமாயிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. இப்படி விஶேஷிக்கிறது எத்தாலே? என்னில்: விமுக$_2$ரான காலத்தில் ஆஶ்ரிதவிரோதி$_4$களை என்றிட்டு அழியச்செய்யுமவனுகையாலே. [a] "அவுணர்க்கென்றும் சலம் புரிந்தங்கருளில்லாத் தன்மையாளன்" என்னக்கடவதிறே. நிஹீன ஜன்ம கு$_3$ண வ்ருத்தரோடு இவற்றுல் உத்க்ருஷ்டரோடு வாசியற எல்லார்க்கும் ஆதி$_3$த்யோத$_3$யம்போலே எனக்கென்று பற்றலாம்படியான திருவடிகளென்கை. ராவணன் எச்சிலைத் தின்று வந்த ஸ்ரீவிபீ$_4$ஷணுழ்வான், 30. "सर्वलोकशरण्याय" (ஸர்வலோகஶரண்யாய) என்று வழக்குப்பேசிப் பற்றலாம்படியிறே இருப்பது. 31. "समोऽहं सर्वभूतेषु" (ஸமோऽஹம் ஸர்வபூ$_4$தேஷு) என்றிறே ஶரண்யன் வார்த்தை. 32. "व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः" (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணும் ப்$_4$ருஶம் ப$_4$வதி து$_3$:க்கி$_2$த:) என்று ஆஶ்ரயணயோக்$_3$யமான மனுஷ்யஸாமாங்யத்திலே க்ருபை மிக்கிறே இருப்பது. பரது$_3$:க்க$_2$ாஸஹிஷ்ணுத்வமிறே க்ருபையாவது. ஆஶ்ரயணவேளையில் 33. "यदि वा रावणः स्वयं" (யதி$_3$ வா ராவணஸ்ஸ்வயம்) என்றுனிறே. [b] "எல்லா உலகும் தொழும் ஆதிமூர்த்தி" என்றும், [c] "பொது நின்ற பொன்னங்கழல்" என்றுமிறே அபி$_4$யுக்தர் வார்த்தை. (ஸர்வத$_3$ா) ப்ராதிகூல்யம் பண்ணுகிற வேளையேயானுலும் ரக்ஷகாபேக்ஷையே வேண்டுவதாக விஷயீகரிக்கும் திருவடிகள். 34. "पापानां वा ... कार्यं करुणमार्येण" (பாபாநாம் வா...கார்யம் கருணமார்

[a] திருநெடுந்தாண்டகம்.6. [b] திருவாய் 3-3-5. [c] மூன்ரும்-திரு 88.

யேண) என்னக்கடவதிறே. [a] "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்" என்று ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்ததுக்கும் அடி இதுவிறே. 35. "अनालोचितविशेषाऽशेषलोकशरण्य" (அநாலோசிதவிஶேஷாऽஶேஷலோகஶரண்ய) என்றதுக்கும் முதல் இதுவிறே. (சரணத்$_3$வந்த்$_3$வம்) அங்யோங்யம் சேர்த்தியழகைச் சொல்லுகிறது. உபாயமாக அனுஸந்தி$_4$க்குமளவிலே வேறொரு ப்ரயோஜனமும் வேண்டா. ப்ரயோஜனமும் இதுவே போருமென்றிருக்கை. (ஶரணம் வ்ரஜாமி) உபாயமாக அடைகின்றேன். கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வாதி$_4$காரத்வம் ஸித்$_3$தே$_4$ாபாயத்தைக் குறித்து என்கை. ஸாத$_4$நாந்தரங்கள் அதி$_4$க்ருதாதி$_4$காரங்களாயிறே இருப்பது. "வ்ரஜ — க$_3$தௌ" என்கிற க$_3$த்யர்த்த$_2$ம் பு$_3$த்$_3$த்$_4$யர்த்த$_2$மாய் 'அத்$_4$யவஸிக்கிறேன்' என்றபடி. இத்தால் ஶரண்யன் ஸந்நிதி$_4$ வேண்டா; ப்ராப்தியே அமையுமென்கை. ஆசார்ய ருசிபரிக்$_3$ருஹீதமான வாக்யத்தில் க்ரியாபத$_3$த்தில் வர்த்தமான நிர்த்தே$_3$ஶத்துக்கும் அடி "வ்ரஜாமி" என்கிற வர்த்தமான நிர்த்தே$_3$ஶமே. அதை கௌ$_3$ணமாக உபதே$_3$ஶித்துப்போருகிறதும், அவனுடைய 36. "सकृदेव प्रपन्नाय" (ஸக்ருதே$_3$வ ப்ரபந்நாய) என்கிற வாக்யத்தைப் பற்ற. ஆக, ஸக்ருத்$_3$வித$_4$ாநம் ஈஶ்வரவிஷயீகாரத்தைப் பற்ற. ப்ராப்யருசியாலே ப்ராப்தியளவும் செல்ல அனுவர்த்திக்கக்கடவது ராக$_3$த்தாலே. (வ்ரஜாமி) வ்ரீஹிஸ்வீகாரம், தே$_3$வதாமுத்$_3$தி$_3$ஶ்ய த்$_3$ரவ்யத்யாக$_3$ரூபமான யாக$_3$முமன்றிக்கே, தத$_3$ங்க$_3$மான ப்ரயாஜாதி$_3$களுமன்றிக்கே இருக்கிறுப்போலே, உபாயஸ்வீகாரமும் உபாயமன்று; அதுக்கு அங்க$_3$முமன்றிக்கே அதி$_4$காரி விஶேஷணமாய்க் கிடக்கிறது. (தவ) 37. "अप्यहं जीवितं जह्यां" (அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்) என்றும், 38. "कपोतो वानरश्रेष्ठ! किं पुनर्मद्विधो जनः" (கபோதோ வாநரஶ்ரேஷ்ட$_2$! கிம் புநர் மத்$_3$விதே$_4$ா ஜந:) என்றும் தன்னை அழியமாறி

[a] திருவாய் 1-6-3.

एकस्त्वमसि लोकस्य स्रष्टा संहारकस्तथा।
अध्यक्षश्चानुमन्ता च गुणमायासमावृतः ॥ ३ ॥

3. ஏகஸ்த்வமஸி லோகஸ்ய ஸ்ரஷ்டா ஸம்ஹாரகஸ் தத2ா।
அத்4யக்ஷஶ்சாநுமந்தா ச கு3ணமாயாஸமாவ்ருத: ॥

ஶரணாக3தபரித்ராணம் பண்ணின கபோதோபாக்2யானமும் அருளிச்செய்த தேவருடைய. "சரணத்3வந்த்3வம் வ்ரஜாமி" என்று அந்வயம்.

முதல் ஶ்லோகம் ப்ராப்யஸங்க்3ரஹமானபோது, இந்த ஶ்லோகம் "நமஸ்தே" என்கிற பத3த்துக்கு விவரணமாகிறது. விவரணாபேக்ஷை என்னென்னில்: 39. "**मद्याजी मां नमस्कुरु**' (மத்3யாஜீ மாம் நமஸ்குரு) என்று நமஶ்ஶப்3த3ம் ஸாத்4நாந்தரத்துக்கும் ஸாத4ாரணமாகையாலே, ஶரணஶப்3த3பர்யாயம் நமஶ்ஶப்3த3த்தினுடைய விவரணமாகிறது. 40. "**गच्छध्वमेनं शरणं शरण्यं पुरुषर्षभाः**" (க3ச்ச2த்4வமேநம் ஶரணம் ஶரண்யம் புருஷர்ஷப4ா:) என்று விதி4த்த ஶரணாக3தியினுடைய அனுஷ்ட2ானவேளையிலே 41. "**द्रौपद्या सहितास्सर्वे नमश्चक्रुर्जनार्दनम्**" (த்3ரௌபத்3யா ஸஹிதாஸ் ஸர்வே நமஶ்சக்ருர் ஜநார்த்த3நம்) என்று நமஸ்ஸைப் பண்ணினர்கள். ஆகையாலே ஸ்த2ாநப்ரமாணத்தாலே ஶரணஶப்3த3பர்யாயம் நமஶ்ஶப்3த3ம். 2.

3. **பதவுரை:— லோகஸ்ய**—எல்லா உலகங்களையும், **ஸ்ரஷ்டா**—ஸ்ருஷ்டித்தவன், **த்வம் ஏக: அஸி**—(ஸஹாயாந்தரத்தை எதிர்பாராத) நீ ஒருவனேயாகிறாய்; **தத2ா**—அப்படியே, **ஸம்ஹாரக:**—ஸம்ஹரிப்பவனும் (நீ ஒருவனே); **அத்4யக்ஷஶ்ச**—ரக்ஷிப்பதற்குக் காலத்தை எதிர்பார்த்திருப்பவனாகவும். **அநுமந்தா ச**—(ப3ந்த4த்தைத் தரும் கர்மங்களில் ஈடுபடுபவனைத் தடுக்காமல்) அனுமதிப்பவனாகவும். **கு3ணமாயாஸமாவ்ருத:**—ஸத்வரஜஸ்தமோ கு3ணங்களுடன் கூடிய ப்ரக்ருதியால் மறைக்கப்பட்டவனாகவும் இருக்கிறாய்.

அவ:—(ஏகஸ்த்வமஸீத்யாதி3) கீழ் இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல்லிற்றாய், அந்த உபாய ஸ்வீகாரத்துக்கு அடியான ஶரண்யதையைச் சொல்லுகிறது மேலில் ஶ்லோகங்கள். அதில் இந்த ஶ்லோகத்தில், அநந்தரம் ஶரண்யதைக்கு உறுப்பாக அவனுடைய ஜக3த்காரணத்வப்ரயுக்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதி3 மஹாகு3ணங்களைச் சொல்லுகிறது. 42. "**कारणन्तु ध्येयः**" (காரணந்து த்4யேய:) என்கிறபடியே உபாஸ்யம் ஜக3த்காரணவஸ்துவானவோபாதி ஶரண்யமும் ஜக3த்காரணவஸ்துவேயிறே. எங்ஙனேயென்னில்: 43. "**यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै**" (யோ ப்3ரஹ்மாணம் வித3த4ாதி பூர்வம் யோ வை வேத3ாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை) என்று ஜக3த்காரணவஸ்துவைச் சொல்லி, 43. "**मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये**" (முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே) என்று மோக்ஷஸித்3தி4க்காக அவன் திருவடிகளில் பண்ணும் ப்ரபத்தியை ஸோபாநமாக விதி4த்ததிறே.

வ்யா:—(**லோகஸ்ய ஸ்ரஷ்டா த்வம் ஏக: அஸி**) "லோக ஶப்3த3த்தாலே, "லோக்யத இதி லோக:" என்கிற வ்யுத்பத்தியால் ப்ரத்யக்ஷஸித்3த4மாயும், ஶ்ருதிஸித்3த4முமாயுள்ள ஸகலபத3ார்த்த2ங்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவென்கை. "த்வம்" என்கிற ஏகவசனத்தாலே ஸ்ரஷ்ட்ரந்தரவ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. 44. "**आकाशाद्वायुः। वायोरग्निः। अग्नेरापः। अद्भ्यः पृथिवी।**" (ஆகாஶாத்3வாயு:। வாயோரக்3நி:। அக்3நேராப:। அத்3ப்4ய: ப்ருதி2வீ।) என்று அசேதனங்களுக்கும், 45. "**ब्रह्माऽसृजत्**" (ப்3ரஹ்மாऽஸ்ருஜத்) இத்யாதி3களிலே சேதனர்க்கும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே கர்த்ருத்வம் சொல்லாநிற்க, ஈஶ்வரனே ஸர்வஸ்ரஷ்டா என்றபடியென்? என்னில்: சேதநாசேதநஶரீரியானவன் ஸர்வஸ்ரஷ்டாவாகையால் ஸர்வஸ்ரஷ்டா ஈஶ்வரனே. 46. "**स्वात् शरीरात् सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः**" (ஸ்வாத் ஶரீராத் ஸிஸ்ருக்ஷுர் விவித4ா: ப்ரஜா:) என்று மனு. 47. "**स एव सृज्यस्स च**

सर्गकर्ता, स एव पात्यत्ति च पाल्यते च। ब्रह्माद्यवस्थाभिरशेषमूर्तिर्विष्णुर्वरिष्ठो वरदो वरेण्यः॥" (ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்யஸ்ஸ ச ஸர்க்க3கர்த்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச। ப்3ரஹ்மாத்3யவஸ்த2ாபி4ர ஶேஷமூர்த்திர் விஷ்ணுர் வரிஷ்டே2ா வரதே3ா வரேண்ய:||) இதி பராஶர:. 48. "**तदभिध्यानादेव तु तल्लिङ्गात् सः**" (தத3பி4த்4யாநாதே3வ து தல்லிங்க3ாத் ஸ:) இதி ஸூத்ரம். 'ஏக' பத3த்தாலே ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷதையைச் சொல்லுகிறது. 18. "**एकाकी न रमेत**" (ஏகாகீ ந ரமேத) என்று இழவு தன்னதானபடி சொல்லுகிறது. 17. "**बहु स्यां प्रजायेय**" (ப3ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேய) என்று இவனுடைய ப்ரயோஜனமும் அபி4மானமும் தன்னதென்கிறது. 49. "**एकमेवाद्वितीयं**" (ஏகமேவாத்3விதீயம்) என்று ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகிறது. இந்த ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யந்தன்னை [a] "தனிமாப்புகழே எஞ்ஞான்றும்" என்கிற பாட்டிலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரிறே. இத்தால் அர்த்தி2த்வநிரபேக்ஷமாக இவற்றை உண்டாக்கினவன், அர்த்தி2த்வமும் உண்டானால் ரக்ஷிக்கச் சொல்லவேண்டாவிறே என்கை. சரமஶ்லோகத்தில் ஏகபத3ம் உபாயநைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இந்த ஏகபத3ம் உத்பாத3கத்வத்தில் நைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (**தத2ா ஸம்ஹாரக:**) ஸ்ருஷ்டியோபாதியும் ஹிதகாமனாய் ஸம்ஹரிக்கிறாய் நீ ஒருவனுமேயன்றோ. புருஷார்த்தே2ாபயோகி3யாக ஶரீரத்தைக் கொடுக்க, இத்தைக்கொண்டு பரஹிம்ஸாதி3களிலே இழிந்து அதிப்ரவ்ருத்தனாய்த் தன்னை நஶிப்பித்துக்கொள்ளுமளவிலே, அந்த ஶரீரத்தையும் அழியச்செய்கை ஹிதமேயிறே. இத்தாலும் ஶரண்யதையைச் சொல்லுகிறது. இவன் தன்னை இவன் கையில் காட்டிக்கொடாமையால். (**அத்4யக்ஷஶ்ச**) "ஸ்ருஷ்டிப்ரயோஜனமான மோக்ஷருசி இவர்களுக்கு உண்டாகவற்றேறே?" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. [b] "ஆள் பார்த்து உழிதருவாய் கண்டுகொள்" என்னக்கடவதிறே. "புருஷார்த்த2ஸாத4னமான ஸ்வஶரீரங்கொண்டு புருஷார்த்த2த்தில் இழிகையன்றிக்கே, ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரத்துக்கே விஷயமாவதே இவை" என்று இவற்றினுடைய அனர்த்த2த்தை அனுஸந்தி4த்திருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறதென்றுமாம். 32. "**व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः**" (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்4ருஶம் ப4வதி து3:க்கி2த:) என்னக்கடவதிறே. இப்படியிருக்கிறவன் புருஷார்த்த2த்தை அபேக்ஷித்தால் ரக்ஷிக்கச் சொல்ல வேண்டாவிறே. (**அநுமந்தா ச**) விஷயாந்தரங்களில் ப்ராவண்யத்தால் தத்ஸாத4னமான ப3ந்த4ககர்மங்களிலே ப்ரவர்த்தியாநின்றாலும் அங்கண்ணனாய்க்கொண்டு நிஷேதி4க்கமாட்டாதே நிற்கும். எத்தாலே யென்னில்: "க்ஷுத்3ரப்ரயோஜனத்துக்காகவாகிலும் நம் பக்கலிலே வரப்பெற்றோம்; ஸர்வஶக்தியான நாம் உளோமிறே; இடம் வந்தவிடத்திலே ரக்ஷிக்கிறோம்" என்னும் நினைவாலே. 'இப்படி வத்ஸலனானவன் இத்தலை இசைந்தால் ஹிதகாமனென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ?' என்று கருத்து. (**கு3ணமாயாஸமாவ்ருத:**) 'இப்படி இவர்கள் ப3ஹிர்முக2ராகைக்கு அடியென்?' என்னில்: கு3ணமயியான மாயையால் மறைக்கப்படுகையாலே. 50. "**भगवत्स्वरूपतिरोधानकरीं**" (ப4க3வத்ஸ்வரூபதிரோதா4நகரீம்) என்கிறபடியே இச்சேதனனை மாயை மறைக்கையால் அவனையும் மறைத்ததாமிறே. தன் உடைமையான இவன் கு3ணவஶ்யனாய், [a] 'பொய்ந்நின்ற ஞான'த்திலே கலங்கினால், இக்கு3ணஸம்ப3ந்த4மின்றிக்கே ஸர்வஜ்ஞனானவனே ஶரண்யனாகவேணும் என்று கருத்து. 51. "**सत्त्वादयो न सन्तीशे यत्र च प्राकृता गुणाः**" (ஸத்த்வாத3யோ ந ஸந்தீஶே யத்ர ச ப்ராக்ருதா கு3ணா:) என்னக்கடவதிறே.

[a] திருவாய் 8-10-7. [b] நான்-திருவ-60.

[a] திருவிருத்தம்-1.

संसारसागरं घोरमनन्तक्लेशभाजनम् ।
त्वामेव शरणं प्राप्य निस्तरन्ति मनीषिणः ॥ ४ ॥

4. ஸம்ஸாரஸாக3ரம் கே4ாரமநந்தக்லேஶப4ாஜநம் ।
த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண: ॥

முதல் ஶ்லோகம் ஸர்வஸங்க்3ரஹமானபோது, இஶ்லோகம் "விஶ்வப4ாவந" என்கிற பத3த்தினுடைய விவரணமாகிறது. ஜநிஸ்தி2திலயங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாகையும் ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யமுமிறே ப4க3வல்லக்ஷணம்; அது இஶ்லோகத்தில் சொல்லுகிறது. 3.

4. பதவுரை:— மநீஷிண:—மனஸ்ஸை ஜயித்திருப்பவர்கள், த்வாமேவ—உன்னையே, ஶரணம்—உபாயமாக, ப்ராப்ய — அடைந்து, அநந்தக்லேஶப4ாஜநம்—கணக்கற்ற து3:க்க2ங்களுக்குப் பிறப்பிடமாய், கே4ாரம்—மிகக்கொடிதாயிருக்கும், ஸம்ஸாரஸாக3ரம்—ஸம்ஸாரமாகிய ஸமுத்3ரத்தை, நிஸ்தரந்தி—தாண்டுகிறார்கள்.

அவ:—(ஸம்ஸாரஸாக3ரமித்யாதி3) கீழ்ச்சொன்ன ப4க3வத்காரணத்வம், 42. "कारणन्तु ध्येयः" (காரணந்து த்4யேய:) என்றும், 43. "यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं" (யோ ப்3ரஹ்மாணம் வித3த4ாதி பூர்வம்) என்றும், 43. "मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये" (முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே) என்றும் உபாஸனத்துக்கும் ஸாத4ாரணமாகையாலும், ப்ரபத்தி உபாஸனத்துக்கு அங்க3மாவதொழிய ஸ்வதந்த்ரோபாயமென்கைக்கு அனுஷ்டா2னமுண்டோ? என்ன: "ஸ்ருஷ்டியில் கர்மீப4வித்தவர்களிலே தந்தாமுடைய மனஸ்ஸுக்கு நிர்வாஹகராயிருப்பார் சிலர் உன்னையே உபாயமாகப்பற்றி ஸம்ஸாரத்தைக் கடவாநிற்பார்கள்" என்கிறது. இத்தால் 'ப்ரபத்திக்கு ப்ரமாணப்ரஸித்3தி4யேயன்று உள்ளது; ஶிஷ்டாசாரமும் உண்டு' என்கிறது.

வ்யா:—ஸம்ஸாரமாகிறது:— அவித்3யா கர்ம வாஸநா ருசி ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4ங்களும், ஷட்3ப4ாவவிகாரங்களும். புத்ர மித்ர களத்ராதி3களும் தத்கார்யமாகையாலே ஸம்ஸாரஶப்3த3வாச்யங்களாகிற இத்தனை. 26. "जन्मसंसारबन्धनात्—मुच्यते" (ஜந்மஸம்ஸாரப3ந்த4நாத்—முச்யதே) என்று ஜன்மாதி3களைக் கார்யவர்க்க3ங்களாகவும், அவித்3யாதி3களைக் காரணவர்க்க3மாகவும் சொல்லிற்றிறே. பரிச்சே2தி3க்கவொண்ணாமையாலும், தன்பக்கல் இழிந்தாரைக் கொண்டு இழியுமதாகையாலும், புகலாமித்தனைபோக்கி, புக்கால் தந்தாமால் கரையேறவொண்ணாமையாலும், இத்தை ஸாக3ரமாக நிரூபிக்கிறது. (கே4ாரம்) கொடிதாயிருக்கை. அதாகிறது:—ஸர்வர்க்கும் து3:க்க2மென்று மீளலாம் நரகாதி3களைப்போலன்றிக்கே, ஆத்மாவுக்கு விநாஶஹேதுவாய் இருக்கச்செய்தேயும் a "இன்னமுதெனத் தோன்றி" என்று முகப்பிலே ஆகர்ஷகமாயிருக்கும் தன்மையை உடைத்தாயிருக்கை. அஹங்காரஸித்3தி4க்கும் விஷயாந்தர பே4ாக3த்திற்கும் ஸம்ஸாரிகள் உபாயானுஷ்டா2னம் பண்ணுகிறார்களிறே. (அநந்தக்லேஶப4ாஜநம்) தாபத்ரயது3:க்க2த்தாலே தொகையற்ற க்லேஶத்துக்கெல்லாம் உத்பத்திஸ்தா2னமாயிருக்கை. b "நலமந்தமில்லதோர் நாடு" என்று ஒரு தே3ஶவிஶேஷத்தில் ஸுக2த்திற்கு முடிவில்லாதாப்போலே, இதில் து3:க்க2த்துக்கு முடிவில்லை என்கை. (த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய) தாரதம்யத்தை உடைத்தான ஸம்ஸாரத்தினுடைய கொடுமை சொல்லிற்று கீழ்; இத்தைக் கடப்பிக்கும் உபாயத்தினுடைய ஸௌலப்4யததைச் சொல்லுகிறது. (த்வாம்) "ஏகஸ்த்வமஸி" என்கிற ஶ்லோகத்தில் ஜக3த்காரணத்வப்ரயுக்தமான மஹாகு3ணங்களை உடைய உன்னை. அவத4ாரணத்தாலே—ஜக3த்ஸ்ருஷ்டியில் ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யம்போல, உபாயப4ாவத்திலும் ஸஹகாரிஸாபேக்ஷனல்லனென்கிறது.

---

a திருவாய் 7-1-8. b திருவாய் 2-8-4.

न ते रूपं न चाकारो नायुधानि न चास्पदम्।
तथाऽपि पुरुषाकारो भक्तानां त्वं प्रकाशसे॥ ५॥

5. ந தே ரூபம் ந சாகாரோ நாயுத4ாநி ந சாஸ்பத3ம் ।
தத2ாऽபி புருஷாகாரோ ப4க்தாநாம் த்வம் ப்ரகாஶஸே ॥

---

52. **"त्वमेवोपायभूतो मे भव"** (த்வமேவோபாயபூ4தோ மே ப4வ) என்கிற இதினுடைய உபப்3ரும்ஹணமான ஶாஸ்த்ரத்திலும் இந்த நைரபேக்ஷ்யம் உக்தமிறே. 53. **"मामेव ये प्रपद्यन्ते"** (மாமேவ யே ப்ரபத்3யந்தே) என்றிறே ஶரண்யன் வார்த்தையும். ஆசார்யஸேவையும் இவ்வவத4ாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமறிகை. "ஶரணம்" என்று உபாஸனத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. "வ்ரஜாமி ஶரணம் தவ" என்கிறவிடத்திலே 'வ்ரஜாமி'யினுடைய ஸ்த2ானத்திலே "ப்ராப்ய" என்கிறது,—ப4க3வல்லாப4த்தோபாதி உபாயப4ாவமும் ஸுலப4மென்று தோற்றுகைக்காக. [a]"ஆறெனக்கு நின் பாதமே சரணுகத் தந்தொழிந்தாய்" என்று இவ்வுபாயப்ரஸித்3தி4யை ப4க3வத்ப்ரஸாத3 கார்யமாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரிறே. (நிஸ்தரந்தி) உன்னலே இத்தைக் கடப்பார்கள். (மநீஷிண:) "மநோஜேதார:—மநீஷிண:"; விஷயாந்தரப்ரவணமான மனஸ்ஸையும், ஸாத4நாந்தரப்ரவணமான மனஸ்ஸையும் ஜயித்திருக்குமவர்கள். 54. **"संसारार्णवमग्नानां"** (ஸம்ஸாரார்ணவமக்3நாநாம்) என்று ஶாஸ்த்ராந்தரத்திலே இத்தை உபப்3ரும்ஹித்ததிறே.

முதல் ஶ்லோகம் ஸங்க்3ரஹமான பக்ஷத்தில், "நமஸ்தே" என்கிற பத3த்தைப்பற்றி உதி3க்கிறது இஶ்லோகம். இரண்டாம் ஶ்லோகமும், அதனுடைய அனுஷ்ட2ான ப்ரகாரம் சொல்லுகிறது. அதனுடைய ப்ராவண்யத்துக்காகப் ப2லபர்யந்தமான ஶிஷ்டாசாரம் சொல்லுகிறது இஶ்லோகம்.

---

[a] திருவாய் 5-7-10.

5. **பதவுரை:**—ரூபம்—(உன்னுடைய) தி3வ்யாத்மஸ்வரூபமானது, தே—உனக்காக, ந—இராது; (ஸ்வதந்த்ரமான அது ஆஶ்ரிதர்களுக்காகப் பரதந்த்ரமாகவும் ஆகும் என்று தாத்பர்யம்) **ஆகார:** ச—தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹமும், தே ந—உனக்காயிராது; **ஆயுத4ாநி**—தி3வ்யாயுத4ங்களும், தே ந—உனக்காயிருக்கவில்லை; **ஆஸ்பத3ம் ச**—இருப்பிடமான வைகுண்ட2ம் முதலியவைகளும், தே ந—உனக்காயிருக்கவில்லை; (இவையெல்லாம் உன் அடியார்களுக்காயிருக்கும் என்று பொருள்) **ப4க்தாநாம் த்வம்** — ப4க்தர்களுடைய உடைமையான நீ, **தத2ாபி** — இப்படி ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரமான ஸ்வரூப ரூப கு3ண விபூ4திகளை உடையனுயிருந்தபோதிலும், **புருஷாகார:** — புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸர்வாதி4கனுயிருக்கும் தன்மையுடன், **ப்ரகாஶஸே**—விளங்குகிறுய்.

அவ:— (ந தே ரூபம் இத்யாதி3) "த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி" என்று உன்னையே உபாயமாகப்பற்றி ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்குமவர்களுக்கு உன்னையும், உன் உடைமையையும் அனுகூலமாக்கிவைப்புதி — என்கிறது இத்தால். ஆஶ்ரிதர் தங்களையும், தங்கள் உடைமையையும் ஈஶ்வரனுக்கு ஆக்கிவைக்கிறது ஸ்வரூபத்தாலே; அவன் தன்னையும் தன் உடைமையையும் அவர்களுக்கு ஆக்கிவைக்கிறது — வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யாதி3களாலே. ஆகையாலே, இத்தால் வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யாதி3களைச் சொல்லுகிறது. இத்தாலும் ஶரண்யதையைச் சொல்லுகிறது; கீழ் "ஏகஸ்த்வமஸி" என்கிற ஶ்லோகத்திற் சொன்ன ஸ்வாமித்வஸௌலப்4யங்களோபாதி வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யங்களும் ஶரண்யலக்ஷணமாகையாலே.

வ்யா:— (ந தே ரூபம்) "ரூபம்" என்பது தி3வ்யாத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது; "**ஆகார:**" என்று தி3வ்யவிக்3ரஹத்தை மேலே சொல்லுகையாலே. 'இஶ்லோகத்தால் ஸ்வரூபாதி3கள் இவனுக்கு இல்லையென்கிறது எங்

ஙனே?' என்னில்: 'தே' என்று நிர்த்தே3ஶித்துவைத்து ஸ்வரூபாதி3களை நிஷேதி4க்கையாலே, நிஷேதி4க்கிறது எவ்வாகாரத்தாலேயென்னில், ஸ்வரூபாதி3களாலே தேவர் கொள்ளுவதொரு கார்யமில்லையென்று ஸ்வார்த்த2த்தை நிஷேதி4க்கிறது. (தே ரூபம் ந தே) உன்னுடைய தி3வ்யாத்மஸ்வரூபமும் உனக்காயிராது. ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்கு அனுகூலமாயிருக்கில், ஸ்வதந்த்ரமாயிருக்கிற அது பரதந்த்ரமாயிருக்கிலும் இருக்கும். 55. "**मयि भृत्ये स्थिते देवानाज्ञापयत किं नृपैः**" (மயி ப்4ருத்யே ஸ்தி2தே தே3வாநாஜ்ஞாபயத கிம் ந்ருபை:), 56. "**किङ्करौ समुपस्थितौ**" (கிங்கரௌ ஸமுபஸ்தி2தௌ) என்று சொல்லக்கடவதிறே. ஸர்வநியந்தாவானவன் ஒரு ஸம்ஸாரிக்குப் புத்ரனுனிறே. இதிறே ஆஶ்ரிதார்த்த2மான ஸ்வரூபாந்யதா2பா4வம். இந்த ஸ்வரூபஶப்3த3த்தாலே ஸ்வரூபாஶ்ரயமான ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3களையும் உபலக்ஷிக்கிறது. எத்தாலேயென்னில்; இஶ்லோகத்தை விவரிக்கிற கூரத்தாழ்வான் 57. "**प्रवरगुणगणाश्च ज्ञानशक्त्यादयस्ते**" (ப்ரவரகு3ணக3ணாஶ்ச ஜ்ஞாநஶக்த்யாத3யஸ்தே) என்ருனிறே. 58. "**यस्सर्वज्ञस्सर्ववित्**" (யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்) என்று ஶ்ருதிஸித்3த4மான ஸர்வஜ்ஞதையை உடையவன், ஆஶ்ரிதார்த்த2மாக 59. "**अविज्ञाता**" (அவிஜ்ஞாதா) என்று அஜ்ஞனுமாய், ஆயுத4ம் எடேனென்று ஆயுத4மெடுத்து அஸத்யஸங்கல்பனுனிறே. 60. "**अनन्याधीनत्वं तव किल जगुर्वैदिकगिरः पराधीनं त्वां तु प्रणतपरतन्त्रं मनुमहे। उपालंभोऽयं भोः श्रयति बत सार्वज्ञ्यमपि ते यतो दोषं भक्तेष्विह वरद! नैवाकलयसि॥**" (அநந்யாதீ4நத்வம் தவ கில ஜகு3ர் வைதி3ககி3ர: பராதீ4நம் த்வாம் து ப்ரணதபரதந்த்ரம் மநுமஹே। உபாலம்பே4ாऽயம் போ4: ஶ்ரயதி ப3த ஸார்வஜ்ஞ்யமபி தே யதோ தே3ாஷம் ப4க்தேஷ்விஹ வரத3! நைவாகலயஸி॥) என்று ஆழ்வானும் ஆஶ்ரிதவிஷ்யத்தில் பாரதந்த்ர்யத்தையும், தத்3க3ததே3ாஷத்தில் அஜ்ஞதையையும் சொன்னுனிறே. * தி3வ்யவிக்3ரஹமும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்கு அனுகூலமான ப்ரகாரத்தை உடைத்தாயிருக்கும்; பரமபத3த்தில்

* (ந சாகார:) என்னும் ப்ரதீகம் விடப்பட்டுள்ளது.

ஸூரிகளுக்கு போ4க3யோக்3யமாயிருக்கும்; வ்யூஹங்களில் வந்தால் ஶ்வேதத்3வீபவாஸிகளுக்கு போ4க3யோக்3யமாயிருக்கும்; ப்3ரஹ்மாதி3களுக்கு ஆஶ்ரயணீயமாயிருக்கும்; விப4வங்களில் வந்தால் அதீந்த்3ரியமான விக்3ரஹத்தை ஸாது4பரித்ராணர்த்த2மாக இந்த்3ரியகோ3சரமாக்கி அனுப4விப்பிக்கப்பார்த்தால் அனுப4விக்கலாயிருக்கும்: இந்த 'ஆகார' ஶப்3த3த்தாலே ஆகாராஶ்ரயமான தி3வ்யாப4ரணங்களையும் உபலக்ஷிக்கிறது. 57. "**भूषणान्यायुधानि**" (பூ4ஷணாந்யாயுத4ாநி) என்ருனிறே ஆழ்வானும். 61. "**वस्त्राण्याभरणानि च। तं विना कैकयीपुत्रं भरतं धर्मचारिणम्॥**" (வஸ்த்ராண்யாப4ரணாநி ச। தம் விநா கைகயீபுத்ரம் ப4ரதம் த4ர்மசாரிணம்) என்றவையும் ஆஶ்ரிதார்த்த2மாயிறே இருப்பது. (நாயுத4ாநி) இவை ஆஶ்ரித விரோதி4நிரஸனத்துக்கு ஆயுத4மாயும், வினையற்று அனுப4விப்பார்க்கு ஆப4ரணமாயுமிருக்கும். a "எப்போதும் கைகழலா நேமியான் நம்மேல் வினை கடிவான்" என்றும், b "கூராராழி வெண் சங்கேந்திக் கொடியேன்பால் வாராய்" என்றும், c "சங்கென்னும் சக்கரமென்னும் துழாயென்னும்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. 57. "**परिजनपरिबर्हा भूषणान्यायुधानि**" (பரிஜநபரிப3ர்ஹா பூ4ஷணாங்யாயுத4ாநி) என்கிறபடியே பரிஜந பரிச்ச2த3ங்களுக்கு உபலக்ஷணமாய், 62. "**यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः**" (யத்ர பூர்வே ஸாத்4யாஸ் ஸந்தி தே3வா:) d "அடியார்கள் குழாங்களை—உடன்கூடுவது என்றுகொலோ?" என்று, ஆஶ்ரிதர்க்கு ப்ராப்யமாயிறே பரிஜனமிருப்பது. பரிச்ச2த2ங்களும் ஸூரிகோடியிலே அந்தர்ப்பூ4தமாயிருக்கச்செய்தேயும், நித்யஸூரிகளுக்குக் கைங்கர்யோபகரணமாயிறே இருப்பது. (ந சாஸ்பத3ம்) பரமபத3ம் முதலான போ4க3ஸ்த2ானங்களும் தனக்கு போ4க3ஸ்த2ானமன்றிக்கே ஆஶ்ரிதர்க்காக நின்ற நிலைகளிலே காட்டி அனுப4விக்கச் சமைந்தவையாயிருக்கும். (தத2ாபி புருஷா

a பெரிய திருவந்-87. b திருவாய் 6-9-1.
c திருவாய் 4-2-9. d திருவாய் 2-3-10.

காரः) இப்படியிருக்கச்செய்தேயும் புருஷப்ரகாரனையிருக்கிற இருப்பு எப்போதும் குலையாதேயிருக்கும். 63. "**पुरुष एवेदँ सर्वं**" (புருஷ ஏவேத3ம் ஸர்வம்), 64. "**सहस्रशीर्षा पुरुषः**" (ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ:) என்னும் வேதா3ந்தங்களிலே ஸர்வாதி4கனாக ஓதிப்போருகிறவன், இப்படி ஆஶ்ரிதாதீ4நன் ஆனான் என்கிற மஹாகு3ணம் தோற்றுகைக்காக, (**ப4க்தாநாம் த்வம்**) ப4க்தர்களுக்காயிருப்பது: அவர்கள் உனக்காயிருக்கும் இருப்பு ஸ்வரூபத்தாலே; நீ அவர்க்காயிருக்கும் இருப்பைக் குறித்து உன்னுடைய தாத3ர்த்2யம் ஆஶ்ரிதஸங்கல்பத்தாலேயாயிருக்கும். இத்தை 57. "**सकलमेतत्संश्रितार्थं चकर्थ**" (ஸகலமேதத் ஸம்ஶ்ரிதார்த்த2ம் சகர்த்த2) என்றானிறே ஆழ்வானும். 57. "**परिजनपरिबर्हाभूषणान्यायुधानि प्रवरगुणगणाश्च ज्ञानशक्त्यादयस्ते। परमपदमथाण्डान्यात्मदेहस्तथात्मा वरद! सकलमेतत् संश्रितार्थं चकर्थ॥**" (பரிஜந பரிப3ர்ஹா பூ4ஷணாந்யாயுதா4நி ப்ரவரகு3ணக3ணாஶ்ச ஜ்ஞாந ஶக்த்யாத3யஸ்தே। பரமபத3மதா2ண்டா3ந்யாத்மதே3ஹஸ் ததா2த்மா வரத3! ஸகலமேதத் ஸம்ஶ்ரிதார்த்த2ம் சகர்த்த2 ||). (ப்ரகாஶஸே) 'ஸ்வதந்த்ரனுக்குத் தத்3விருத்3த4மான பாரதந்த்ர்யம் அனுபபன்னமன்றோ?' என்னில்: இதிஹாஸ புராணங்களிலே 65. "**यद्विना भरतं त्वां च शत्रुघ्नं चापि मानद। भवेन्मम सुखं किञ्चित् भस्मसात्कुरुतां शिखी॥**" (யத்3விநா ப4ரதம் த்வாஞ்ச ஶத்ருக்4நஞ்சாபி மாநத3। ப4வேந்மம ஸுக2ம் கிஞ்சித் ப4ஸ்மஸாத் குருதாம் ஶிகீ2 ||) என்றும், 66. "**निसृष्टात्मा सुहृत्सु च**" (நிஸ்ருஷ்டாத்மா ஸுஹ்றுத்ஸு ச) என்றும் இத்யாதி3களிலே ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனாய் ப்ரகாஶியாநின்றாயென்னுதல்; ஆஶ்ரயிப்பாருக்கு எளியனாக உஜ்ஜ்வலியாநின்றாயென்னுதல்.

முதல் ஶ்லோகம் ஸங்க்3ரஹமான பக்ஷத்தில் "ஹ்ருஷீகேஶ" என்கிற பத3த்தின் விவரணமாயிருக்கிறது இஶ்லோகம்; அப்ராப்தமான விஷயாந்தரங்களில் நின்றும் மீட்டுத் தன்னையே விஷயமாக்குகையாலே; அப்ராப்தங்களில் நின்றும் மீட்டு ப்ராப்தங்களிலே அந்வயிப்பிக்கை நிர்வாஹகக்ருத்யமிறே. 5.

नैव किञ्चित्परोक्षन्ते प्रत्यक्षोऽसि स कस्यचित्।
नैव किञ्चिदसिद्धन्ते न च सिद्धोऽसि कस्यचित्॥६॥

6. நைவ கிஞ்சித் பரோக்ஷந்தே ப்ரத்யக்ஷோऽஸி ந கஸ்யசித்।
நைவ கிஞ்சித3ஸித்3த4ந்தே ந ச ஸித்3தோ4ऽஸி கஸ்யசித்||

---

6. பதவுரை:—தே—உனக்கு, பரோக்ஷம்—அப்ரத்யக்ஷமாயிருப்பது, ந கிஞ்சித்—ஒன்றுமில்லை; கஸ்யசித்—ஒருவர்க்கும், ப்ரத்யக்ஷ:—கண்ணால் காணக்கூடியவனாக, ந அஸி—(நீ) ஆகிறாயல்லை; தே—உனக்கு, அஸித்3த4ம்-செய்யமுடியாதது, ந கிஞ்சித்—சிறிதும் இல்லை; கஸ்யசித்—ஒருவருக்கும், ஸித்3த4:—(ஸ்வயத்னத்தாலே) அடையக்கூடியவனாக, ந அஸி—(நீ) ஆகிறாயல்லை.

அவ:—(நைவ கிஞ்சிதி3த்யாதி3) "ஏகஸ்த்வமஸி" என்கிற ஶ்லோகத்தில், ஜக3த்காரணத்வப்ரயுக்தமான ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்4யங்கள் உண்டானாலும், கீழ் ஶ்லோகத்தில் தன்னையும் தன் உடைமையையும் ஆஶ்ரிதார்த்த2மாக்கின வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யங்கள் உண்டானாலும், ஜ்ஞான ஶக்த்யாதி3கள் இல்லையாகில் ஶரண்யனாகக்கூடாது. அதுக்காக ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3களைச் சொல்லுகிறது இஶ்லோகம். முன்பு உக்தமான கு3ணங்கள் ஆஶ்ரிதர்க்கு அவனை விஷயீகரிக்கைக்கு உறுப்பாமித்தனையொழிய அபி4மதஸித்3தி4க்கு ஜ்ஞானஶக்திகள் வேணுமிறே.

வ்யா:—(நைவ கிஞ்சித் பரோக்ஷம் தே) "தே பரோக்ஷம் ந கிஞ்சிதே3வ"; உனக்கு அப்ரத்யக்ஷமாயிருப்பது ஒன்றுமில்லை. 58. "**यस्सर्वज्ञस्सर्ववित्**" (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்) என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனென்றும், 67. "**स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च**" (ஸ்வாபா4விகீ ஜ்ஞாநப3லக்ரியா ச) என்று

ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸத்தாப்ரயுக்தமென்றும, 68. **"यो वेत्ति युगपत्सर्वं प्रत्यक्षेण सदा स्वतः"** (யோ வேத்தி யுகபத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத:) என்று யுகபத் ஸாக்ஷாத்காரமும் ப்ரமாணஸித்தமிறே. அப்படிப்பட்ட தேவர்க்கு என்னுடைய ஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தையும், ஸ்வரூபானுரூபமான ப்ராப்யஸ்வரூபத்தையும், தத்விரோதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் என்னுமிடத்தையும், 'ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே நான் புகாத நரகமில்லை; நான் நுழையாத கர்ப்பமில்லை' என்றும் வாயாலே விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டுவதொன்று உண்டோ? இன்னமும் நான் அறிந்த வளவன்றோ விண்ணப்பம் செய்யலாவது. ப்ரவாஹ ரூபேண அநாதியாய்ப்போந்த என்னுடைய அக்ருத்ய கரணாதிபூர்வவ்ருத்தம் பழகிப்போந்த தேவரையொழிய மற்று அறிவாருண்டோ? அறிந்து விண்ணப்பம் செய்யலான விஜ்ஞாபனப்ரகாரம்தான் வேறு அறிவார் உண்டோ? இவற்றில் எனக்கு ஒரு ஜ்ஞானமில்லாதாப்போலே தேவர்க்கும் அஜ்ஞாதமாயிருப்பதொன்றுமில்லை. **(கஸ்யசித் ந ப்ரத்யக்ஷோऽஸி)** 69. **"न सन्दृशे तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनं"** (ந ஸந்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய ந சக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம்) என்று ஒருவர்க்கும் சக்ஷுர்விஷயனல்லை; அந்வய வ்யதிரேகத்தாலே தேவருடைய அதீந்த்ரியத்வத்தை த்ருடீகரிக்கிறதிறே ஶ்ருதி தான்; இப்படிப்பட்ட தேவரை ப்ரத்யக்ஷிக்கும்போது ஆனைக்கு உதவினப்போலே ஆவிர்ப்பவித்துக் காட்டக் காணுதல், அவதரித்துக் காட்டக்காணுதலிறே. a மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வாரும் b "வாசத் தடம்போல் வருவானே ஒரு நாள் காண வாராயே" என்று காண ஆசைப்பட்டாரித்தனையிறே; தாம் காண யத்நம் பண்ணிற்றிலர். 70. **"कदा नु साक्षात्करवाणि चक्षुषा"** (கதா நு ஸாக்ஷாத் கரவாணி சக்ஷுஷா) என்றிறே ஆளவந்தார் வார்த்தையும்.

---

a திருவாய் 1-1-1. b திருவாய் 8-5-1.

(தே அஸித்தம் ந கிஞ்சிதேவ) 67. **"पराऽस्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते"** (பராऽஸ்ய ஶக்திர் விவிதைவ ஶ்ரூயதே) என்கிற படியே ஸர்வஶக்தியான தேவர்க்கு ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் அகடிதமென்று கைவாங்கவேண்டுவதொன்று உண்டோ? ஸங்கல்பமடியாக ஸர்வமும் ஸித்தமன்றோ. 71. **"संजीवयन्नपि मृतं सुतमुत्तरायाः, सान्दीपिनेश्चिरमृतं सुतमानयंश्च। धाम्नो निजात् द्विजसुतान् पुनरानयन्वा स्वामेव तां तनुमहो कथमानयस्त्वम्॥"** (ஸஞ்ஜீவயந்நபி ம்ருதம் ஸுதமுத்தராயாஸ் ஸாந்தீபிநேஶ் சிரம்ருதம் ஸுதமாநயம்ஶ்ச। தாம்நோ நிஜாத் த்விஜ ஸுதாந் புநராநயந் வா ஸ்வாமேவ தாம் தநுமஹோ கதமா நயஸ்த்வம்॥) என்று இப்படி அகடிதங்களை கடிப்பிக்கும் தேவரே நித்யஸம்ஸாரியான என்னை நித்யஸூரிகள் பரி மாற்றத்திலே அந்வயிப்பிக்கத் தட்டில்லை என்று கருத்து. **(கஸ்யசித் ந ஸித்தோऽஸி)** ஒருவர்க்கும் ஸ்வஸாமர்த்யத் தாலே ப்ராபிக்க அரியையாகாநின்றாய். க்ருதக்ருத்யனுலும், ப்ராப்திக்கு 72. **"नयासि परमां गतिं"** (நயாமி பரமாம் கதிம்) என்கிறபடியே அவன் கை பார்த்திருக்கவேணு மென்கை. ஆக, பேற்றுக்கு 'உறுப்பான ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகள் உள்ளது உனக்கே; உன்னையொழிந்தாரடங்கலும் அஜ்ஞரும் அஶக்தரும். கண்ணும் காலும் உடையாய் நீயே; உன்னையொழிந்தாரடங்கலும் குருடும், முடமும். சேதனனுடைய ஜ்ஞானஶக்திகளுக்கு விநியோகம், ப்ரதமத்தில் உபாயஸ்வீகாரத்திலே ஜ்ஞானமும், அத்யவஸாயத்திலே ஶக்தியுமாகக்கடவது. இந்த ஜ்ஞான ஶக்த்யாதிகள் இரண்டும் போகத்திலேயாகக்கடவது. இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து, — இத்தலை இசைவே அடியாகக்கொண்டு ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே ரக்ஷியாவிடில் தேவர்க்குப் பழியென்றதாயிற்று. ரக்ஷணதர்மத்தில் ஈஶ்வரனுடைய ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகளே தாரகம். "ஆத்மாவுக்கு ஈஶ்வரப்ராப்தியன்று; ஈஶ்வரனுக்கு ஆத்ம ப்ராப்திகாண் நினைவு" என்று ஜீயர் அருளிச்செய்வர்.

कार्याणां कारणं पूर्वं वचसां वाच्यमुत्तमम्।
योगानां परमां सिद्धिं परमं ते पदं विदुः॥७॥

7. **கார்யாணும் காரணம் பூர்வம் வசஸாம் வாச்யமுத்தமம்।**
யோக3ாநாம் பரமாம் ஸித்3தி4ம் பரமம் தே பத3ம் விது3: ॥

---

73. "**अहमन्न**" (அஹமந்நம்) என்கிற இதுவே அர்த்த2ம்; 73. "**अन्नादः**" (அந்நாத3:) என்று இத்தலையில் போ4க்த்ருத்வம் ஸ்வலாப4த்தால் ஈஶ்வரனுக்குப் பேருன ஹர்ஷம் தனக்குப் புருஷார்த்த2மாகை. ஸங்க்3ரஹ பக்ஷத்தில் இஶ்லோகம் "ஜிதந்தே" என்கிற பத3த்தினுடைய விவரணமாகக்கடவது. 6.

7. **பதவுரை:**— **கார்யாணும்**—கார்யங்களான எல்லாப் பொருள்களுக்கும், **பூர்வம் காரணம்**—ஆதி3காரணமாகவும், **வசஸாம்** — சொற்களுக்கு, **உத்தமம் வாச்யம்** — மேலான சொற்பொருளாகவும், **யோக3ாநாம்** — யோக3ங்களுக்கு, **பரமாம் ஸித்3தி4ம்** — மேலான ப்ராப்யமாகவும், **தே** — உன்னுடைய, **பரமம் பத3ம்**—மேலான திருவடிகளை, **விது3:**— (பெரியோர்கள்) அறிகிருர்கள்.

அவ:— **(கார்யாணும் காரணமித்யாதி3)** கீழ் ஶ்லோகத்தில் சொன்ன ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3களை அனுஸந்தி4த்து, அந்த ஶக்திகாரிதமான ப4க3வத3னுப4வத்துக்கு வர்த்த4கமான பரமபத3த்தே என்னைப் போகவிடவேணும் என்கிறது. "முக்தப்ராப்யமான பூ4மியைத் தருவானிறே ஶரண்யனுவான்" என்று பட்டர் நிர்வாஹம்; "நித்யானுப4ாவ்யமான தேவர் திருவடிகளை லபி4க்கவேணுமென்கிறது" என்னவுமாம். இது பூர்வர்கள் நிர்வாஹம்.

வ்யா:— **(கார்யாணும் காரணம் பூர்வம்)** அந்யோந்ய கார்யகாரணப4ாவங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. 74. "**प्रधान पुंसोरजयोः कारणं कार्यभूतयोः**" (ப்ரத4ாநபும்ஸோரஜயோ: காரணம் கார்யபூ4தயோ:) என்கிறபடியே ப்ரத4ானபுருஷர்களும் ஈஶ்வரனைக் குறித்துக் கார்யங்களாகக் கடவதிறே. 75. "**यतः प्रसूता जगतः प्रसूती तोयेन जीवान् व्यससर्ज भूम्यां**" (யத: ப்ரஸூதா ஜக3த: ப்ரஸூதீ தோயேந ஜீவாந் வ்யஸஸர்ஜ பூ4ம்யாம்) என்றதிறே. அந்த ப்ரக்ருதிபுருஷர்களைக் காரணமாக உடைத்தாயிறே மஹத3ாதி3கார்யங்களிருப்பது. அவற்றைக் காரணமாக உடைத்தாயிறே அண்ட3மிருப்பது. அண்ட3ாந்தர்வர்த்தியான ப்3ரஹ்மாவைக் காரணமாக உடைத்தாயிறே தே3வாதி3சதுர்வித4சேதனரும், தத்3 போ4க்3ய போ4கோ3பகரண போ4க3ஸ்த2ானங்களும் இருப்பது. ஆக, ப3ஹுமுக2மான காரணங்களுக்கெல்லாம் ப்ரத2மகாரணமாயிறே ஸர்வேஶ்வரன் இருப்பது. "கார்யாணும் காரணம் பூர்வம்" என்று தே3ஶபரமானபோது அவனுக்கு ப்ரக்ருதி நித்யவிஶேஷணமாகையாலே அத்தை ஜக3த்காரணமென்றுப்போலே, பரமபத3ம் அவனுக்கு நித்ய விஶேஷணமாகையாலே பூர்வக்ஷணவர்த்தியாய், பூர்வ காரணமென்னலாம். இத்தால் பரமபத3த்தினுடைய நித்யதை சொல்லுகிறது. 76. "**तदक्षरे परमे व्योमन्**" (தத3க்ஷரே பரமே வ்யோமந்) என்றும், a "கலங்காப் பெருநகரம்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. **(வசஸாம் வாச்யமுத்தமம்)** லௌகிகமாயும், வைதி3கமாயுமுள்ள ஸர்வ ஶப்3த3ங்களுக்கும் ப்ரத4ாநவாச்யன் ஈஶ்வரன் என்கிறது. 77. "**अनेन जीवेनात्मनाऽनुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणि**" (அநேந ஜீவேநாத்மநாऽநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி) என்றும், 78. "**तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्**" (தத் ஸ்ருஷ்ட்வா ததே3வாநுப்ராவிஶத்) என்று தொடங்கி, 78. "**सत्यञ्चानृतञ्च सत्यमभवत्**" (ஸத்யம் சாந்ருதம் ச ஸத்யமப4வத்) என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. 79. "**चराचरव्यपाश्रयस्तु स्यात्तद्व्यपदेशो भाक्तस्तद्भावभावित्वात्**" (சராசரவ்யபாஶ்ரயஸ்து ஸ்யாத் தத்3வ்யபதே3ஶோபா4க்தஸ் தத்3ப4ாவப4ாவித்வாத்) என்கிற ஸூத்ரமும் ப்ரத4ானதயா வாச்யன் ஈஶ்வரனென்றதிறே. இத்தால் ஸ்ருஷ்டமான பத3ார்த்த2ங்களில் ஆராத்4யரான

---

a மூன்-திருவ 51.

தே3வதைகளோடு ஆராத4கரான மனுஷ்யரோடு ஆராத4னோபகரணங்களான திர்யக்ஸ்த2ாவரங்களோடு வாசியற ஸர்வாந்தராத்மாவாய் இருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. "வசஸாம் வாச்யமுத்தமம்" என்கிறது தே3ஶபரமானபோது ப்ராத4ாந்யத்தை லக்ஷிக்கிறது. 76. **"परमे व्योमन्"** (பரமே வ்யோமந்) என்றும், a "தனியுலகு" என்றும் சொல்லக் கடவதிறே. **(யோக3ாநாம் பரமாம் ஸித்3தி4ம்)** என்று ப்ராப்யாந்தர்க்க3தமான ஸம்ஸாரவிமோசனத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. "த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:" (ஶ்லோ-4) என்றதிறே. இத்தால் நிரவதி4க போ4க்3யமான திருவடிகளைச் சொல்லுகிறது. b "நலமந்தமில்லதோர் நாடு" என்று தே3ஶமும் நிரதிஶயபோ4க்3யமாயிறே இருப்பது. **(தே பரமம் பத3ம்)** ஸர்வகாரணனுமாய், ஸர்வஶப்3த3வாச்யனுமாய், ஸர்வோபாய ஸாத்4யனுமாயிருந்துள்ள உன்னுடைய, ஸர்வாதி4கமாய், நிரதிஶய போ4க்3யமான திருவடிகளை என்னுதல்; உன்னுடைய நிரதிஶயபோ4க்3யமான ஸ்த2ானத்தை என்னுதல். **(விது3:)** ஜ்ஞாநாதி4கராயிருக்குமவர்கள் அறியாநிற்பர்கள்; நித்யமாய், ப்ரத4ாநாத் அதி4கமாய், நிரதிஶயபோ4க்3யமாயிருப்பதொரு நாடு உண்டென்றும், அந்த தே3ஶத்தே 23. **"श्रिया सार्धं जगत्पतिः—आस्ते"** (ஶ்ரியா ஸார்த்த4ம் ஜக3த்பதி:-ஆஸ்தே) என்கிறபடியே இருப்பதொரு விக்3ரஹமுண்டென்றும் அறிவார் ஸகலவேத3ாந்ததாத்பர்யம் கைப்பட்ட ஸர்வஜ்ஞரிறே. அபேக்ஷிக்கிறவன், தன் சிறுமையைப் பார்த்தும், அவனுடைய நிருபாதி4கஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப் பார்த்தும், அர்த்தி2யாதே இங்குத்தை வைலக்ஷண்யத்தைக் கொண்டாடுகிறுன், கருத்தறிந்து அங்கே போகவிடுகைக்காக. ஒருத்தன் கையிலே எலுமிச்சம்பழம் இருந்தால், அதன் நன்மையாலே ஒருத்தன் அதைக்கொண்டாடினுல் உதா3ரனனவன் எதிர்த்தலையில் நினைவறிந்து கொடுக்குமா

---

a பெரியாழ்-திரு. 5-4-9. b திருவாய் 2-8-4.

अहं भीतोऽस्मि देवेश! संसारेऽस्मिन् भयावहे।
पाहि मां पुण्डरीकाक्ष! न जाने शरणं परम्॥८॥

8. **அஹம் பீ4தோ஽ஸ்மி தே3வேஶ! ஸம்ஸாரே஽ஸ்மிந் ப4யாவஹே।**
பாஹி மாம் புண்ட3ரீகாக்ஷ! ந ஜாநே ஶரணம் பரம்॥

போலே. ஸங்க்3ரஹபக்ஷத்தில் "மஹாபுருஷ" என்கிற பத3த்தினுடைய வ்யாக்2யானமாயிருக்கிறது. 7.

8. **பதவுரை :— தே3வேஶ** — நித்யஸூரிகளுக்குத் தலைவனே!, **ப4யாவஹே**—ப4யத்தைக் கொடுக்கும், **அஸ்மிந் ஸம்ஸாரே** — இந்த ஸம்ஸாரத்தில், **அஹம்** — அடியேன், **பீ4தோ஽ஸ்மி**— ப4யப்படாநின்றேன்; **புண்ட3ரீகாக்ஷ!**—செங்கண்மாலே! **மாம்**—அடியேனை, **பாஹி**—காத்தருள்வாயாக; **பரம் ஶரணம்**—(உன்னைத்தவிர) வேருெரு உபாயத்தை, **ந ஜாநே**—அறிகின்றிலேன்.

அவ:—**(அஹம் பீ4தோ஽ஸ்மீத்யாதி3)** கீழ் ஶ்லோகத்திலே பரமபத3த்தில் போ4க்3யதையை அனுஸந்தி4த்தான்; அந்த போ4க்3யதானுஸந்த4ானத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலே பொருந்தாதபடியான ப4யம் பிறந்தது. அந்த ப4யநிவ்ருத்தியைப் பண்ணியருளவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கிறது இஶ்லோகம். ஸம்ஸாரப4யநிவர்த்தகனிறே ஶரண்யனுவான். ஸம்ஸாரத்தை உள்ளபடி அறிந்தவனுக்கும், ஸம்ஸாரம் ப4யஸ்த2ானமாயிருக்கும். ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி அறிந்தவனுக்கும் அது ப4யஸ்த2ாநமாயிருக்கும். அவ்வோபாதி ப்ராப்யபூ4மியில் போ4க்3யதையை அனுஸந்தி4த்தாலும் ப4யஸ்த2ானமாயிருக்குமிறே.

வ்யா :— (ப4யாவஹே அஸ்மிந் ஸம்ஸாரே அஹம்) 'ஸம்ஸாரமாகிறதேது? அது ப4யாவஹமாயிருக்கிறபடி எங்ஙனே?' என்னில்: அவித்3யா கர்ம வாஸநா ருசி ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4ங்கள் ஸம்ஸாரமாகிறது. அவித்3யை யாகிறது அஜ்ஞானம்; அதாகிறது,— புக்க ஶரீரத்தில்

அஹம்பு3த்3தி4யும், ஶரீராநுப3ந்தி4யான பதா3ர்த்த2த்தில் மமதாபு3த்3தி4யும். 80. "अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या, अस्वे स्वमिति या मतिः" (அநாத்மந்யாத்மபு3த்3தி4ர் யா, அஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதி:) என்றுனிறே ஸ்ரீபராஶரப4க3வான். a "யானே என்னை அறியகிலாதே யானே என்றனதே என்றிருந்தேன்" என்றும், பிறர்க்கு உபதே3ஶிக்கிற இடத்திலும், b "நீர் நுமது" என்றும் அருளிச்செய்தாரிறே ஆழ்வாரும். அஹங்காரம், ஶேஷத்வத்தை அழிக்கையாலே ப4யாவஹம். மமதை, ப4க3வத்3விஷயத்தில் போ4க்3யதையை அழிக்கையாலே ப4யாவஹம். புண்யபாபரூபமாயாய்த்து கர்மமிருப்பது. பாபம் நரகாத்3யனுப4வத்துக்கு ஹேதுவாகையாலே ப4யாவஹம்; புண்யம் ப4யாவஹமானபடியென்? என்னில்: புண்யப2லமாவது ஸ்வர்க்கா3த்3யனுப4வங்களிறே. அவை ஸ்வரூபத்தை நஶிப்பிக்கக்கடவ அஹங்காரமமகாரத்தை வர்த்தி4ப்பிக்கையாலே ப4யாவஹம்; அநர்த்த2ஹேதுவான ஶப்3தா3தி3களிலே மூட்டுகையாலே ப4யாவஹம், தே3ஹ ஸம்ப3ந்த4ம், ஆதி4ரூபத்தாலும், வ்யாதி4ரூபத்தாலும், பரபரிப4வரூபத்தாலும், ஶீதோஷ்ணாதி3களாலும் ப4யாவஹம். இப்படிகளால் ருசிவாஸனைகளும ப4யாவஹங்கள். எங்ஙனேயென்னில்: ஆதி3ப4ரதன் ஸமாதி4த3ஶையிலே மானின் பக்கலிலே ருசி பிறந்து மானாய்ப் பிறந்தானிறே. அதுதனக்கு அடி விஷயாந்தரப்ராவண்யமன்று; ரக்ஷகத்வவாஸனையாலேயிறே. ஆகையாலே வாஸநாருசிகளும் ப4யாவஹங்கள். த்3ருஷ்டிவிஷம்போலே ருசிதானே ப4யாவஹமாயிருக்கிறபடி. அதாகிறது,—ஸம்ஸாரிகளுக்கு, விட்டில் போலே அஹங்காரத்தை ஆத3ரித்து மேல்விழுந்து வர்த்திக்கையாலே, காண்கைதானே ப4யாவஹமாயிருக்குமிறே. 81. "भूमौ निपात्यमानोऽद्रेरन्तरास्ते स्वपन्निव" (பூ4மௌ நிபாத்யமானோऽத்3ரேரந்தராஸ்தே ஸ்வபந்நிவ) என்று மலையினின்றும் பூ4மியில் விழுகிறவன் நடுவே உறங்கு

a திருவாய் 2-9-9. b திருவாய் 1-2-3.

கிருப்போலேயிறே ஸம்ஸாரிகள் வருகிற அநர்த்த2த்தைப் பற்றி பு3த்3தி4பண்ணாதே ஸுகி2க்கிறபடி. a "நலமந்தமில்லதோர் நாடு" என்று ஒரு விபூ4தியாக முற்றடங்கி ஸுக2மாயிருக்குமாபோலேயிறே இங்கும் கட்டடங்க ப4யாவஹமாயிருக்கும்படி. **(அஹம் பீ4தோऽஸ்மி)** ஸம்ஸாரத்தை அநந்தக்லேஶபா4ஜனமாக அனுஸந்தி4த்த நான் ப4யப்படாநின்றேன். வர்த்தமானநிர்த்தே3ஶத்தாலே ப4யநிவ்ருத்திக்கு ஓர் அவகாஶம காண்கிறிலேன். ஸம்ஸாரத்தில் பய4நிவ்ருத்திக்கு அவகாஶமுண்டோ? என்னில்: ஈஶ்வரன் பக்கலிலே ந்யஸ்தப4ரனாயிருக்குமவன் நிர்ப்ப4யனாயிருக்குமிறே. அதுவும் எனக்கு அப4யஸ்தா2னமாகிறதில்லை. ப்ராப்யத்தில் அதிப்ராவண்யத்தாலே த்வரை பிறந்தவனுக்கு அத்4யவஸாயத்தாலே த4ரிக்கவொண்ணாதிறே. b "களைகண் மற்றிலேன்" என்றும், c "நாகணை மிசை நம்பிரான் சரணே சரண் நமக்கு" என்றும் அத்4யவஸிதரான ஆழ்வார் d "அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை" என்று அத்தே3ஶவிஶேஷத்தில் போ4க்3யதையை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அநந்தரம் e "முனியே! நான்முகனே!" என்று கூப்பிட்டாரிறே. **(தே3வேஶ)** f "அயர்வறுமமரர்கள்" என்கிறபடியே நீயும் அவர்களுமாய் அங்கே களித்துத் திரியாநிற்க, அவர்களோபாதி போ4க3த்துக்கும் யோக்3யனாயிருக்கிற நான் இங்கே க்லேஶப் படுகை தேவர்க்குப் போருமோ? பிராட்டியும், ப4யஸ்தா2னமான லங்கையிலே இருந்தவிடத்திலே 82. "हा राम! हा लक्ष्मण!" (ஹா ராம! ஹா லக்ஷ்மண!) என்றுளிறே. g "இமையோர் தலைவா" என்றும், h "விண்ணுளார் பெருமானேயோ" என்றும் அருளிச்செய்தாரிறே ஆழ்வார். **(மாம் பாஹி)** "யோக3னாம் பரமாம் ஸித்3தி4ம்" என்கிறபடியே அத்தே3ஶத்தில் போ4க்3யதையை அனுஸந்தி4த்து மேல்விழுந்த தன்னை. 83. "एहि पश्य शरीराणि" (ஏஹி

a திருவாய் 2-8-4. b திருவாய் 5-8-8. c திருவாய் 5-10-11.
d திருவாய் 10-9-11. e திருவாய் 10-10-1. f திருவாய் 1-1-1.
g திருவிரு-1. h திருவாய் 7-1-5.

कालेष्वपि च सर्वेषु दिक्षु सर्वासु चाच्युत!।
शरीरे च गतौ चापि वर्तते मे महद्भयम्॥ ९॥

9. காலேஷ்வபி ச ஸர்வேஷு தி3க்ஷு ஸர்வாஸு சாச்யுத!।
ஶரீரே ச க3தௌ சாபி வர்த்ததே மே மஹத்3ப4யம்॥

பஶ்ய ஶரீராணி) என்னுமாபோலே வடிவைக் காட்டுகிறுன் என்றுமாம். (பாஹி) ஶரீரஸம்ப3ந்த4த்தை அறுத்து அர்ச்சிராதி3மார்க்க3த்தாலே நிர்ப்ப4யமான தே3ஶத்திலே கொண்டுபோகவேணும். (புண்ட3ரீகாக்ஷ) உன்னுடைய ஆகர்ஷகமான திருக்கண்களாலே என்னைக் குளிரநோக்கியருளவேணும். நான் என்னுடைய ப4யநிவ்ருத்திக்கு யத்னம் பண்ணுமன்றன்றே நேர்த்தியுள்ளது. தேவர் செய்தருளுமிடத்தில் அநாயாஸமன்றே. கீழ்ச்சொன்ன ஆஶ்ரயணீயமான வாத்ஸல்யாதி3களும், ப2லஸித்3தி4க்கு உடலான ஜ்ஞானஶக்த்யாதி3களும் வேணுமோ என்னை ரக்ஷிக்கைக்கு? முதல் "ஜிதங்தே புண்ட3ரீகாக்ஷ" என்று எனக்குப் புறம்புள்ள அந்யபரதையைத் தவிர்த்தாப்போலே ப4யத்தையும் போக்கி ரக்ஷித்தருளவேணும். (ந ஜாநே ஶரணம் பரம்) "பரம் ஶரணம் ந ஜாநே"; உன்னையொழிய வேறொரு உபாயம் அறிகிறிலேனே. 84. "निदिध्यासितव्यः" (நிதி3த்4யாஸிதவ்ய:) என்று ஶ்ருதிகள் சொன்னலும், 85. "मन्मना भव मद्भक्तः" (மந்மநா ப4வ மத்3ப4க்த:) என்று ரக்ஷகரான தேவரீர் அருளிச்செய்தாலும், நான் வேறோர் உபாயம் அறிகிலேனே. "அதுக்கு ஹேது என்?' என்னில்: சேதநனோடு அவனுக்கு உபகரணமான கரணங்களோடு வாசியற தேவர் அதீ4னமாகையாலே. "நமஸ்தேऽஸ்து" என்றும், "ஹ்ருஷீகேஶ" என்றும் அனுஸந்தி4த்தவனிறே. 86. "मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं च" (மத்த: ஸ்ம்ருதிர் ஜ்ஞாநமபோஹநம் ச) என்றிறே தேவர் வார்த்தையும். ஸங்க்3ரஹபக்ஷத்தில் இஶ்லோகம் "புண்ட3ரீகாக்ஷ"என்கிற பத3த்தினுடைய விவரணம். 8.

9. பதவுரை:— அச்யுத—அடியவர்களை நழுவவிடாதவனே! ஸர்வேஷு காலேஷு அபி ச—எல்லாப் புண்ய காலங்களிலும், ஸர்வாஸு தி3க்ஷு ச—எல்லா திசைகளிலுமுள்ள புண்யக்ஷேத்ரங்களிலும், ஶரீரே ச—(த4ர்மஸாத4னமான) ஶரீரத்திலும், க3தௌ அபி ச—ஶரீராந்தரக3தியிலும், மே—அடியேனுக்கு, மஹத் ப4யம்—அதி4கமான ப4யம், வர்த்ததே—உள்ளது.

அவ:— (காலேஷ்வபி சேத்யாதி3) "ந ஜாநே ஶரணம் பரம்" என்னலாமோ? ஆத்மாவுக்கு உஜ்ஜீவனஹேதுவான உபாயங்களை ஶாஸ்த்ரமுக2த்தாலே உண்டாக்கிவைத்து, அதுக்குமேல் அல்பவ்யாபாரத்தினலே ஸகலது3ரிதங்களும் நஶிக்கும்படியாகப் புண்யகாலம், புண்யக்ஷேத்ரம் முதலானவற்றை உண்டாக்கி வைத்திலோமோ? வேறு உபாயாந்தரங்களும் உண்டாக அறிகிறிலேன் என்னலாமோ? என்னில்: "அவற்றினுடைய ஸத்3பா4வத்தை இல்லை என்கிறேனல்லேன்; அவற்றிலே இழிந்த நான் நித்யஸம்ஸாரியான நானகையாலே, முன்பு நின்ற நிலையும் கெடுமென்று சொன்னேன்" என்கிறுன். இத்தால், உபாயாந்தரபரித்யாக3 பூர்வகமாயிருக்கும் ஸித்3தோ4பாயபரிக்3ரஹம் என்னுமத்தைச் சொல்லுகிறது. இப்படி நிரபேக்ஷாபாயபூ4தனிறே ஶரண்யனுவான்.

வ்யா:—(காலேஷ்வபி ச) புண்யமான அயநவிஷ்வாதி3களிலும், அவற்றை விஶேஷிக்கிற அர்த்தோ4தயாதி3 காலங்களிலும். அதாகிறது— இவ்விலக்ஷணகாலங்களிலே ஸேதுத3ர்ஶன ஸங்க3மங்களிலே பண்ணும் தீர்த்த2 தா3னாதி3களைச் சொல்லக்கடவதிறே.87."कृतघ्नोऽपि विशुद्ध्यति" (க்ருதக்4நோऽபி விஶுத்3த்4யதி)88.' गोघ्ने चैव सुरापे च चोरे भग्नव्रते तथा। निष्कृतिर्विहिता सद्भिः कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः॥" (கோ3க்4நே சைவ ஸுராபே ச சோரே ப4க்3நவ்ரதே தத2ா। நிஷ்க்ருதிர் விஹிதா ஸத்3பி4: க்ருதக்4நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி:॥)

என்கிறபடியே ப்ராயஶ்சித்தமில்லை என்கிற க்ருதக்4னனுடைய பாபமுட்படப்போமென்றது. **(ஸர்வேஷ்வபி)** 89. **"अश्वत्थं सिन्धुराजञ्च सदा सेवेत न स्पृशेत्। मन्दवारे स्पृशेत्पूर्वमपरं पर्वणि स्पृशेत्॥"** (அஶ்வத்த2ம் ஸிந்து4ராஜம் ச ஸதா3 ஸேவேத ந ஸ்ப்ருஶேத்। மந்த3வாரே ஸ்ப்ருஶேத் பூர்வமபரம் பர்வணி ஸ்ப்ருஶேத்॥) என்று அபர்வணி கடல் தீண்டலாகாது என்னும் நியமமின்றிக்கே ஸர்வகாலமும் ஸேவிக்கலாயிருக்கும் க3ங்கா3தி3 தீர்த்த2ங்களை ஸமுச்சயிக்கிறது. **(தி3க்ஷு)** ஸகலபாவனங்களாகச் செய்துவைத்த இவையொழிய, 27. **"देशोऽयं सर्वकामधुक्"** (தே3ஶோऽயம் ஸர்வகாமது4க்) என்கிறபடியே ப்ரத2மத்திலே பாவனமாய், பின்பு ப4க3வத்ப்ராப்திக்கு ஸாத4னமுமாய், பின்பு போ4க்3யமுமாயிருக்கும் புண்யதே3ஶம் முதலான தே3ஶங்களை ஸமுச்சயிக்கிறது. 90. **"मथुरा नाम नगरी पुण्या पापहरी शुभा"** (மது2ரா நாம நக3ரீ புண்யா பாபஹரீ ஶுப4ா) என்னக்கடவதிறே. **(ஸர்வாஸு ச)** இத்தால் — அவதரித்தருளின தே3ஶங்களையொழிய ப4க3வத்ஸந்நிதி4 மாருத ஸாளக்3ராமமண்ட3லம் முதலான தே3ஶங்களை ஸமுச்சயிக்கிறது. **(ஶரீரே ச)** கீழ்ச்சொன்ன தே3ஶங்களில் பண்ணும் உபாயாநுஷ்ட2ானத்துக்காக 91. **"शरीरमाद्यं खलु धर्मसाधनं"** (ஶரீரமாத்3யம் க2லு த4ர்மஸாத4நம்) என்றும், 92. **"विचित्रा देहसंपत्तिरीश्वराय निवेदितुम्"** (விசித்ரா தே3ஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதி3தும்) என்றும் சொல்லப்படுகிற இந்த ஶரீரம் எனக்கு வ்யர்த்த2மாகாநின்றதாகை. **(க3தௌ ச)** 93. **"स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः"** (ஸ்வத4ர்மே நித4நம் ஶ்ரேய: பரத4ர்மோ ப4யாவஹ:) என்கிறபடியே, ஸாத4நாநுஷ்ட2ானமத்4யே மரணமுண்டானாலும், ஶரீராந்தரத்திலே தலைக்கட்டும்படியான ஶரீராந்தரக3தியும் எனக்கு வ்யர்த்த2ம். **(க3தௌ)** ஶரீராந்தரக3தௌ. 'அபி'ஶப்3த3த்தாலே அநுஷ்டே2யமான கர்ம ஜ்ஞான ப4க்த்யாதி3களைச் சொல்லிற்று என்னுதல்; முன்பு போன ஶரீரங்களை ஸமுச்சயிக்கிறது என்னுதல். முன்பு பரிக்3ரஹித்துப் பொகட்ட ஶரீரங்கள் வ்யர்த்த2மானவோபாதி வர்த்தமான ஶரீரமும் வ்யர்த்த2மென்று கருத்து. **(மே மஹத்3ப4யம்)** இவை வ்யர்த்த2மான அளவேயல்ல. தே3ஶ கால ஶரீரங்களிலும், இவற்றைப் பற்றிநின்று அனுஷ்டி2க்கும் கர்மயோகா3த்3யுபாயங்களிலும் ப4யம் வர்த்தியாநின்றது. 'ப4யம் வர்த்திப்பானென்?' என்னில்: முன்பு தேவர் திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றி வர்த்திக்கையாலே, தேவருடைய இரக்கமும் கெடுமென்று இவை ப4யாவஹமாகாநின்றன. 'அனுகூலமானவை ப4யஸ்த2ானமாவானென்?' என்னில்: ஸ்வீகரித்த உபாயம் வேறொன்றை ஸஹியாமையாலே. முதலிலே "த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய" (ஶ்லோ-4) என்றவனிறே; 94. **"तमेव"** (தமேவ) என்றிறே ஶாஸ்த்ரவித4ாநமும்; 95. **"मामेकं"** **(மாமேகம்)** என்றிறே ஶரண்யனுடைய வாக்யமும். **(மஹத் ப4யம் வர்த்ததே)** "ப4யாவஹே" (ஶ்லோ-8) என்கிற ஸம்ஸாரப4யத்தளவன்று இந்த ப4யம். விஷயாந்தரப்ராவண்யத்தால் வந்த ப4யத்தளவன்றிறே ஸாத4நாந்தராநுஷ்ட2ானத்தால் வந்த ப4யம் என்கை. விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தால் வந்த ப4யத்துக்கு ஈஶ்வரன் க்ருபையைப் பற்றலாம். அத்தையும் நழுவும்படி பண்ணுகிறதிறே ஸாத4நாந்தரபரிக்3ரஹம். **(அச்யுத)** இப்படி ஸர்வோபாயஶூந்யராயிருப்பாரையும் நழுவவிடாத ஸ்வப4ாவத்தாலேயிறே தேவர்க்கு "அச்யுத:" என்கிற திருநாமம் உண்டாயிற்று. "யஸ்மாத் ப்ராப்தா ந ச்யவந்தே, ஸோऽச்யுத:" என்றிறே திருநாமத்துக்கு நிர்வாஹம். 96. **"द्वारकानिलयाच्युत !"** (த்3வாரகாநிலயாச்யுத!) என்று தேவரை விஶ்வஸித்துக் கையை விட்டவளை அத்த3ஶையில் விடாதவரிறே தேவர். 97. **"त्वत्प्रसादान्मयाच्युत !"** (த்வத்ப்ரஸாதா3ந் மயாச்யுத!) என்று சொல்லக்கடவதிறே. ஸர்வஸங்க்3ரஹபக்ஷத்தில் "நமஸ்தே" என்கிற பத3த்துக்கு ஶேஷமாகக்கடவது. அந்த ப்ரபத3னமும் உபாயாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வகமாகையாலே.

त्वत्पादकमलादन्यन्न मे जन्मान्तरेष्वपि।
निमित्तं कुशलस्यास्ति येन गच्छामि सद्गतिम्॥१०॥

10. த்வத்பாத3கமலாத3ந்யந்ந மே ஜந்மாந்தரேஷ்வபி।
நிமித்தம் குஶலஸ்யாऽஸ்தி யேந க3ச்ச2ாமி ஸத்3க3திம்॥

---

10. பதவுரை:— யேந—எந்த உபாயத்தினால், ஸத்3க3திம்—நற்கதியை, க3ச்ச2ாமி—அடியேன் அடைவேனோ, தஸ்ய குஶலஸ்ய—அப்படிப்பட்ட உபாயத்துக்கு, நிமித்தம்—காரணமான ப்ரத2மஸுக்ருதம், த்வத் பாத3 கமலாத் அந்யத்—உம்முடைய திருவடித் தாமரைகளிற்காட்டிலும் வேறான து, மே—அடியேனுக்கு, ஜந்மாந்தரேஷ்வபி நாஸ்தி—எப்பிறப்பிலும் இல்லை.

அவ:–(த்வத்பாத3கமலாதி3த்யாதி3) "உபாயோபேயங்கள் இரண்டும் நாமேயானாலும், அநாதி3காலம் இப்படி விஷய ப்ரவணனாய் நம் பக்கலிலே விமுக2னாய்ப்போந்த ஸம்ஸாரிக்கு விஷயவைமுக்2யபூர்வகமாக நம் பக்கலிலே ஆபி4முக்2யம் பிறக்கைக்கு அடியான ப்ரத2மஸுக்ருதம் இவன் தலையிலே ஆகவேண்டாவோ? இஸ்ஸுக்ருதத்தாலே ஆபி4முக்2யம் பிறந்தால் பின்பன்றோ யதா2ர்த்த2ஜ்ஞானம் பிறப்பது? அந்த ஜ்ஞானத்தாலேயன்றோ த்யாஜ்யோபாதே3ய விபா4க3ம் பிறப்பது? த்யாஜ்யநிவ்ருத்திபூர்வகமான ப்ராப்யஸித்3தி4க்கு உபாயம் அபேக்ஷிதமாவது பின்பன்றோ? அத்தாலேயன்றோ ப்ராப்யஸித்3தி4? இதெல்லாத்துக்கும் அடியான ப்ரத2ம ஸுக்ருதம் இவன் கையாலே ஆகவேண்டாவோ?" என்னில்: "அந்த ஸுக்ருதமும் தேவர் திருவடிகளே; எனக்கு வேறில்லை" என்கிறது. ப்ராப்யப்ராபகங்கள் அவனே யென்று கீழ் உக்தமான அர்த்த2த்தை நிக3மிக்கிறது என்னவுமாம். "தவ சரணத்3வந்த்3வம் வ்ரஜாமி" என்றும், "யோக2ாநாம் பரமாம் ஸித்3தி4ம் பரமம் தே பத3ம் விது3:" என்றும் ப்ராப்யப்ராபகங்கள் கீழே உக்தமிறே.

வ்யா:— (த்வத்பாத3கமலாத3ந்யத் குஶலஸ்ய நிமித்தம் மே நாஸ்தி) தேவர் திருவடிகள் ப்ராப்யமுமாய், ப்ராபகமுமானவோபாதி ப்ரத2மஸுக்ருதமும் எனக்கு தேவர் திருவடிகளையொழிய வேறில்லை. "த்வத3ந்யத் குஶலஸ்ய நிமித்தம் மே நாஸ்தி" என்னவுமாயிருக்க, "பாத3 கமலம்" என்கிற பத3த்3வயங்கள் ப்ராப்யப்ராபகங்களை ஸ்மரிப்பிக்கின்றன. கமலபத3ம் போ4க்3யதையை ஸ்மரிப்பிக்கிறவோபாதி பாத3பத3ம் உபாயத்தை ஸ்மரிப்பிக்கிறது. "சரணத்3வந்த்3வம் ஶரணம் வ்ரஜாமி" என்று திருவடிகளையிறே உபாயமாகச் சொல்லிற்று. (குஶலஸ்ய நிமித்தம்) மங்க3ளரூபமான உபாயஸித்3தி4க்கு ஹேதுவான ப்ரத2மஸுக்ருதம். சேதனனுக்கு மங்க3ளரூபமாயிறே இவ்வுபாயம் ரஸித்திருப்பது. 98. "बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान् मां प्रपद्यते" (ப3ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்3யதே) என்கிறபடியே உபாயஸித்3தி4ஹேதுவாய், அநேக ஜன்மஸுக்ருதஸாத்4யமாயிருக்கிற ப4க3வத்3 ஜ்ஞானமாகிற ப்ரத2மஸுக்ருதம் "த்வத்பாத3கமலாத3ந்யந்நாஸ்தி" என்னக்கடவதோ? என்னில்: (மே நாஸ்தி) *அஜ்ஞாநியானாலும் எனக்குத் திருவடியொழிய வேறில்லை. 'அதுவென்?' என்னில்: ஸுக்ருத கார்யமாவது ஶப்3தா3தி3விஷயப்ராவண்யத்தினின்றும் மீட்டு இவ்வாத்மாவுக்கு ப4க3வதா3பி4முக்2யத்தைப் பிறப்பிக்கையிறே அது. "ஜிதந்தே புண்ட3ரீகாக்ஷ" என்கிறபடியே, இவ்வர்த்த2ம் தேவர் அழகாலே பிறந்த பின்பு, அந்த ஸுக்ருதம் எனக்கு தேவர் திருவடிகளே. (ஜந்மாந்தரேஷ்வபி) அழகைக் காட்டி மீட்டதுவும், ஜந்மாந்தரங்களில் ஒரு ஸுக்ருதவிஶேஷம் உண்டாய், அதன் ப2லமானலோவென்னில்: விஷயப்ரவணனை மீட்கைக்கு ஒரு ஸுக்ருதாபேக்ஷை இல்லாமையாலே, அதுவும் வேண்டுவதில்லை. a "என் ஆவியை நடுவே வந்துய்யக் கொள்கின்ற நாதனை" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததுக்கும்

---

* அஜ்ஞாநி – அந்த ஜ்ஞாநி a திருவாய் 1-7.5.

विज्ञानं यदिदं प्राप्तं यदिदं स्थानमार्जितम्।
जन्मान्तरेऽपि मे देव! माभूत्तस्य परिक्षयः॥ ११॥

11. விஜ்ஞாநம் யதி3த3ம் ப்ராப்தம் யதி3த3ம் ஸ்தா2நமார்ஜிதம்।
ஜந்மாந்தரேऽபி மே தே3வ மாபூ4த் தஸ்ய பரிக்ஷய: ॥

அடி இதுவிறே. (யேந குஶலேந ஸத்3க3திம் க3ச்ச2ாமி) ஸத்3க3தி என்கிறது விலக்ஷணமான ப்ராப்யம். அதாவது:— "யோக3ிநாம் பரமாம் ஸித்3தி4ம் பரமம் தே பத3ம் விது3:" என்கிற பரமபத3ம். "யேந குஶலேந ஸத்3க3திம் க3ச்ச2ாமி, தஸ்ய குஶலஸ்ய நிமித்தம் ஜந்மாந்தரேஷ்வபி த்வத்பாத3கமலாத3ந்யத் மே நாஸ்தி" என்று அந்வயம். நிக3மனபே4த3த்திலே "யேந உபாயேந ஸத்3க3திம் க3ச்ச2ாமி, தஸ்ய தத்3க3திரூபஸ்ய ஹேதுபூ4தம் உபாயம் ஜந்மாந்தரேஷ்வபி த்வத்பாத3கமலாத3ந்யத் மே நாஸ்தி" என்றபடி. ஸங்க்3ரஹபக்ஷத்தில் "பூர்வஜ" என்கிற பத3த்தினுடைய விவரணமாயிருக்கிறது. 10.

11. பதவுரை:— தே3வ—எம்பிரானே! மே—அடியேனுக்கு, யத் இத3ம் விஜ்ஞாநம்—(நீயே உபாயமும் உபேயமும் என்கிற) யாதொரு ஜ்ஞானமானது, ப்ராப்தம்—கிடைத்திருக்கிறதோ, யத் இத3ம் ஸ்தா2நம்—(இந்த ஜ்ஞான விஷயமான அத்4யவஸாயமாகிற) யாதொரு நிலை, ஆர்ஜிதம்—(அடியேனால்) ஸம்பாதி3க்கப்பட்டிருக்கிறதோ, தஸ்ய—அவற்றுக்கு, பரிக்ஷய:—குறைவானது, ஜந்மாந்தரே அபி—எப்பிறப்பிலும், மாபூ4த்—ஏற்படவேண்டாம்.

அவ:— (விஜ்ஞாநமித்யாதி3) "ப்ராப்யப்ராபகங்களும், அதுக்கு அடியான ஸுக்ருதமும் நாமேயாகிலும் உபாயபூ4தனான நான் மேலே செய்யவேண்டுவதென்?" என்னில்; "பிறந்த விஜ்ஞானமும், ஜ்ஞானமடியாகப் பிறந்த அத்4யவஸாயமும் நஶியாதொழியப்பெறில் 'யோக3ிநாம் பரமாம் ஸித்3தி4ம் பரமம் தே பத3ம் விது3:' என்கிற ப்ராப்யபூ4மியிலே போகவும் வேண்டா; ப4யாவஹமான ஸம்ஸார

நிவ்ருத்தியும் வேண்டா; எனக்கு என்றுமொக்க இதுவே அமையும்" என்கிறது.

வ்யா:—(விஜ்ஞாநம்) விலக்ஷணமான ஜ்ஞானம்; ஸர்வாதி4கமான ப்ராப்யவிஷயமாகவும், ஸர்வாதி4கமான ப்ராபகவிஷயமாகவும் பிறந்த ஜ்ஞானம். ப்ராப்யங்களில் ப4க3வத் ப்ராப்திக்கு அவ்வருகாயிருப்பதொரு ப்ராப்யமில்லாதாப்போலே ஸாத4னங்களிலும் ஸித்3தே4ாபாயத்துக்கு அவ்வருகாயிருப்பதொன்று இல்லையிறே. (யதி3த3ம் விஜ்ஞாநம்) ப்ரமாண ஸித்3த4முமாய், ஹ்ருத3யகமலத்திலே ஸந்நிஹிதமுமாயிருக்கிற ஜ்ஞானம். வேதா3ந்தங்களிலே ப்ராப்யமும், ப்ராபகமும் ஈஶ்வரனேயென்று ப்ரஸித்3த4மிறே. 99. "आनन्दमयः" (ஆநந்த3மய:) என்றும், 100. "रसो वै सः" (ரஸோ வை ஸ:) என்றும், 101. "सर्वगन्धस्सर्वरसः" (ஸர்வக3ந்த4ஸ் ஸர்வரஸ:) என்றும் ப்ராப்யமாக ப்ரஸித்3த4மிறே. 43. "यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं" (யோ ப்3ரஹ்மாணம் வித3தா4தி பூர்வம்) என்று தொடங்கி, 43. "मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये" (முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே) என்றும், 102. "तस्मान्न्यासमेषां तपसामतिरिक्तमाहुः" (தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:) என்றும், 100. "एष ह्येवानन्दयाति" (ஏஷ ஹ்யேவாநந்த3யாதி) என்றும் உபாயமாகவும் ப்ரஸித்3த4மிறே. (ப்ராப்தம்) ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் ஸாத4நாந்தரநிஷ்ட2ர்க்கும் உட்பட உன்னாலே ப்ராபிக்கப்பட்டது. (யதி3த3ம் ஸ்தா2நமார்ஜிதம்) ஸ்தா2நம் என்று ஸ்தி2தி; அதாகிறது:—இந்த ஜ்ஞாந விஷயமான அத்4யவஸாயம். (யதி3த3ம்) என்று ப்ரதே3ஶாந்தரத்தில் ப்ரஸித்3தி4யையும், ஸ்வஹ்ருத3ய ஸந்நிதி4யையும் சொல்லுகிறது. 106. "व्यवसायादृते ब्रह्मन्! नासादयति तत्परम्" (வ்யவஸாயாத்3ருதே ப்3ரஹ்மந்! நாஸாத3யதி தத்பரம்) என்னக்கடவதிறே. [a] "நாகணை மிசை நம்பிரான் சரணே சரண் நமக்கு" என்றாரிறே ஆழ்வாரும். (ஆர்ஜிதம்) ப4க3வத் ப்ரஸாத3 ஸித்3த4மாகையாலே ஜ்ஞானத்தை

---

a திருவாய் 5-10-11.

ப்ராப்தமென்கிறது. அதி4காரிவிஶேஷணமாய், ஈஶ்வரனை அர்த்தி2த்தே நாம் புருஷார்த்த2மாகப் பெறவேண்டுவ தொன்றுகையாலே அத்4யவஸாயத்தை ஆர்ஜிக்கப்பட்டது என்கிறது. (ஜந்மாந்தரேऽபி) இஜ்ஜந்மம் நஶித்தாலும், இந்த ஜ்ஞாநாத்4யவஸாயங்கள் நஶியாதொழியவேணும் என்கிறது. ‘இத்தைப் புருஷார்த்த2மாக அபேக்ஷிப்பாரைக் கண்டறியோமே’ என்ன: (மே) எனக்கு இதுவே புருஷார்த்த2ம்; தாம் தாம் அர்த்தி2த்ததன்றோ புருஷார்த்த2மாவது. (தே3வ) ‘அர்த்தி2ப்பார் உண்டானாலும் நாம் புருஷார்த்த2மாகக் கொடுத்துப் போருவதொன்றன்றே’ என்ன: (தே3வ) ஸம்ஸாரிகளைப்போலே என்னைக்கொண்டு அறியாதொழியவேணும். லீலாரஸம் அனுப4விக்கைக்கு விஷயபூ4தர் ஸம்ஸாரிகளன்றோ. (தஸ்ய) ஜ்ஞாநாத்4யவஸாயங்களுக்குண்டான ஐககண்ட்2யத்தாலே, ஏகவசநத்தாலே சொல்லுகிறது. (பரிக்ஷயோ மாபூ4த்) ஜ்ஞானத்துக்குப் பரிக்ஷயமாகிறது விஸ்ம்ருதி. அத்4யவஸாயத்துக்குப் பரிக்ஷயமாகிறது விநாஶம். ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்ப4ங்களுக்கு விஸ்ம்ருதி விநாஶமின்றிக்கே ஒழியவேணும் என்கிறது. கீழ் பரமபத2த்தே கொடுபோகவேணுமென்று அபேக்ஷித்தும், ப4யாவஹமான ஸம்ஸாரத்தைத் தவிர்த்துத் தரவேணுமென்று அபேக்ஷித்தும் வைத்து, ஜ்ஞாநாத்4யவஸாயங்களே அமையுமென்றேன் என்றது இவற்றினுடைய ரஸ்யதையாலே. உபகாரஸ்ம்ருதியாலே ஆசார்யன்பக்கல் பிறந்த பே4ாக்3யதாதிஶயத்தாலே [a]“தேவு மற்றறியேன்” என்னப் பண்ணிற்றிறே. ஸம்ஸாரிகளை த3ர்ஶித்தால் ஜ்ஞாநாத்4யவஸாயங்கள் முக்தப்ராப்யஸ்த2லம் போலேயிறே இருப்பது. [b]“மேலால் பிறப்பின்மை பெற்று அடிக்கீழ்க் குற்றேவலன்று மறப்பின்மை – யான் வேண்டும் மாடு” என்னும் ஆழ்வாருடைய வார்த்தைக்கும் அடி இதுவிறே. ஸங்க்3ரஹபக்ஷத்தில் இஶ்லோகம் “நமஸ்தே” என்கிற பத2த்தை ஸ்மரித்துக் கிடக்கிறது. 11.

[a] கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு-2. [b] பெரியதிருவ-58.

दुर्गतावपि जातायां त्वद्गतो मे मनोरथः।
यदि नाशं न विन्देत तावताऽस्मि कृती सदा ॥ १२॥

12. து3ர்க்க3தாவபி ஜாதாயாம் த்வத்3க3தோ மே மநோரத2:।
யதி3 நாஶம் ந விந்தே3த தாவதாऽஸ்மி க்ருதீ ஸதா3॥

12. பதவுரை:—த்வத்3 க3த:—தேவரீரிடத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற, மே—என்னுடைய, மநோரத2:—மநோரத2மானது, து3ர்க்க3தௌ ஜாதாயாம் அபி—மிகவும் கீழான நிலை ஏற்பட்டபோதிலும், நாஶம் ந விந்தே3த யதி3 — அழியாதிருக்குமேயாகில், தாவதா—அவ்வளவாலே, ஸதா3—எப்பொழுதும், க்ருதீ அஸ்மி— க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிறேன்.

அவ:—(து3ர்க்க3தாவபீத்யாதி3) து3:க்க2ரூபமான ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியும், ஸுக2ரூபமான தே3ஶப்ராப்தியும் வேண்டா; அதி4காரிவிஶேஷணமான ஜ்ஞாந விஸ்ரம்ப4 ஸித்3தி4யாலே புருஷார்த்த2ம் தலைக்கட்டிற்றாமோ? இன்னும் “ஜந்மாந்தரேऽபி” என்று ப4க3வத்ப்ராப்தி விரோதி4யான ஜந்மத்தை அநுமதி பண்ணுகையும் விருத்3த4மன்றோ? என்னில்: ‘கீழ் அபேக்ஷித்தவை ஒன்றும் வேண்டா; ஸம்ஸாரியுமாய், அது தன்னிலும் து3ர்க்க3தியுமாய்ச் செல்லாநிற்கிலும்,தேவர் திருவடிகளில் உபாயோபேயங்கள் முதலான ஸகலலாப4ங்களும் கிடையாதே மநோரத2மாத்ரமேயானாலும்,ஸ்வவஶர் போலே என்றுமொக்க க்ருதக்ருத்யனாகாநின்றேன்’ என்கிறது.

வ்யா:—(து3ர்க்க3தாவபி ஜாதாயாம்) து3ர்க்க3தியாவது:— மநஸ்ஸையொழிய இதர கரணங்கள் உதவாத த3ஶை. அதாகிறது:— அஶக்தியாலே [a]“ஐயார் கண்டமடைக்கிலும்” என்கிற உத்க்ரமணத3ஶையிலும், ஸ்வாபத்தாலே பா3ஹ்யகரணங்களடங்க உபஸம்ஹ்ருதமான ஸ்வப்ந த3ஶையிலும். இத்த3ஶையிலேயாய்ச் செல்லாநின்றாலும். (த்வத்3க3த:) ஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4திகளெல்லாம் தனித்தனியேயாகப் பரமமான தேவர் திருவடிகளிலே அடையப்

 [a] திருவாய் 2-9-3.

பட்ட மநோரத2மாத்ரமென்கை. (மே மநோரத2:) இழிந்த துறையிலே சபலனுமாய், அவ்வருகு போ4க3க்ஷமனன்றிக்கே இருக்கிற என்னுடைய மநோரத2ம். மநோரத2மாவது:—அபேக்ஷிதமான புருஷார்த்த2ம் ஸித்3தி4யாதொழிந்தாலும், அதில் நசையாலே அவற்றை எண்ணுநிற்கை. 'ஸித்3தி4யின்றிக்கேயிருக்க மநோரத2மாத்ரமே புருஷார்த்த2மாகக்கூடுமோ ?' என்னில்: ஊர்வசியோடே அநுப4வித்துப் புண்யக்ஷயத்தாலே விஶ்லேஷித்துப் போந்தவனுக்கு, வேறு சில விஷயங்களை அநுப4வயோக்3யமாக்கினாலும், அவற்றில் நெஞ்சு செல்லாதே, அவள்தன்னையே நினைத்திருக்கை புருஷார்த்த2மாமாபோலே இதுவும் கூடும். அவிலக்ஷணவிஷயத்தில் போ4க3ங்களைக்காட்டில் விலக்ஷண விஷயத்தில் மநோரத2மாத்ரமே ரஸிக்குமிறே. ப4க3வத்3 விஷயத்தில் மநோரத2மாவது:— 104. "पिता त्वं माता त्वं" (பிதா த்வம் மாதா த்வம்) என்கிறபடியே ஸர்வவித4 ப3ந்து4வும் அவனேயாகவேணுமென்றும், a 'உண்ணும் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம்' அவனேயாகவேணுமென்றும், அவனைப் பெறுகைக்கு உபாயம் அவனேயாகவேணுமென்றும் இவையிறே. (யதி3 நாஶம் ந விந்தே3த) இம்மநோரத2ம் விஷயாந்தரஸம்ஸர்க்க3த்தாலே விச்சே2த3த்தை அடையாதாகில். 'யதி3' என்கிறது விஷயாந்தரங்கள் ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற ஸம்ஸாரத்தில் ப4க3வந்மநோரத2த்துக்கு விச்சே2த3மின்றிக்கேயொழிகையாகிற இது கிடைப்பதொன்றன்றிறே. ஒரு தே3ஶலாப4த்தாலே வந்த ஸுக2ஸித்3தி4யோபாதியும், ஸாம்ஸாரிகமான து3:க2நிவ்ருத்தியோபாதியும், ஜ்ஞாநஸித்3தி4யோபாதியும், இம்மநோரத2ஸித்3தி4யும் ப4க3வத்ப்ரஸாதா3யத்தம் என்று கருத்து. (தாவதாऽஸ்மி க்ருதீ ஸதா3) இம்மநோரத2மாத்ரத்தாலே க்ருதக்ருத்யனுகா நின்றேன் ; என்றுமொக்க க்ருதக்ருத்யனுகாநின்றேன். ஸ்வஸ்த2ஶரீரனான போதோடு ருக்3ணஶரீரனான போதோடு

a திருவாய் 6-7-1.

வாசியற 105. "आसीना वा शयाना वा तिष्ठन्तो यत्र कुत्र वा" (ஆஸீநா வா ஶயாநா வா திஷ்ட2ந்தோ யத்ர குத்ர வா) என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸ்தி2திஶயநாத்3யவஸ்தா2 விஶேஷங்களோடு ஜன்மாந்தரங்களோடு வாசியற ப்ராப்ய ஸித்3தி4யிற்போலே இம்மநோரத2ஸித்3தி4மாத்ரத்தாலே க்ருதக்ருத்யனுகாநின்றேன் என்கை. கீழ் ஶ்லோகத்தில் ப்ராப்யஸித்3தி4யில் ஸாரஸ்யம் போலே ஜ்ஞானமாத்ரமே ரஸிக்கும் என்கிறது. இதில் 'அந்த ஸித்3தி4யும் வேண்டா; தத்ஸித்3த்4யர்த்த2மான மநோரத2மாத்ரமே அமையும்' என்று அந்த ஸாரஸ்யத்தினுடைய எல்லையைச் சொல்லுகிறது. ஸ்மர்த்தவ்யவிஷயஸாரஸ்யமிறே ஸ்ம்ருதிக்கு ஸாரஸ்யம். ஆகையாலே, ஸ்மர்த்தவ்யப4க3வத்3விஷய ஸாரஸ்யத்தினுடைய அவதி4யில்லாமையைச் சொல்லிற்றாய்த்து. a "நினைந்தென்னுள்ளே நின்று நெக்குக் கண்கள் அசும்பொழுக, நினைந்திருந்தே சிரமம் தீர்ந்தேன் நேமி நெடியவனே" என்று பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்ததற்கு முதல் இதுவேயிறே. 106. "नाहन्तु सख्यो भजतोऽपि जन्तून् भजाम्यमीषामनुवृत्तिवृत्तये। यथाऽधनो लब्धधने विनष्टे तच्चिन्तयान्यन्निभृतो न वेद॥ एवं मदर्थोज्झितलोकवेदस्वानां हि वो मय्यनुवृत्तयेऽबलाः। मया परोक्षं भजता तिरोहितं मासूयितुं मार्हथ तत्प्रियं प्रियाः॥ न पारयेऽहं निरवद्यसंयुजां सुसाधु कर्तुं विबुधायुषाऽपि वः। या मा भजन् दुर्जरगेह-शृङ्खलां संवृश्च्य तद्वः प्रतियातु साऽधुना॥" (நாஹம் து ஸக்2யோ ப4ஜதோऽபி ஜந்தூந் ப4ஜாம்யமீஷாமநுவ்ருத்திவ்ருத்தயே। யதா2ऽத4நோ லப்3த4த4நே விநஷ்டே தச்சிந்தயாந்யந் நிப்4ருதோ ந வேத3॥ ஏவம் மத3ர்த்தோ2ஜ்ஜி2தலோகவேத3 ஸ்வாநாம் ஹி வோ மய்யநுவ்ருத்தயேऽப3லா:। மயா பரோக்ஷம் ப4ஜதா திரோஹிதம் மாஸூயிதும் மார்ஹத2 தத் ப்ரியம் ப்ரியா:। ந பாரயேऽஹம் நிரவத்3யஸம்யுஜாம் ஸுஸாது4 கர்த்தும் விபு3தா4யுஷாऽபி வ:। யா மா ப4ஜந் து3ர்ஜரகே3ஹஶ்ருங்க2லாம் ஸம்வ்ருஶ்ச்ய தத்3 வ: ப்ரதியாது ஸாऽது4நா॥) என்றிறே ஶேஷிவார்த்தையும். 12.

a பெரியாழ்-திரு 5-4-8.

न कामकलुषं चित्तं मम ते पादयोः स्थितम्।
कामये वैष्णवत्वं तु सर्वजन्मसु केवलम्॥१३॥

13. ந காமகலுஷம் சித்தம் மம தே பாத3யோஸ்ஸ்தி2தம்।
காமயே வைஷ்ணவத்வந்து ஸர்வஜந்மஸு கேவலம்॥

---

13. பதவுரை:— தே—தேவரீருடைய, பாத3யோ:—திருவடிகளில், ஸ்தி2தம்—நிலைநின்ற, மம சித்தம்—அடியேனுடைய மனம், காம கலுஷம் ந—மற்ற ஆசைகளினால் கலங்கவில்லை; ஸர்வ ஜந்மஸு—எல்லாப் பிறப்புகளிலும், வைஷ்ணவத்வம் து கேவலம் — வைஷ்ணவனாயிருக்கும் தன்மையை மட்டுமே, காமயே—ஆசைப்படுகிறேன்.

அவ:— (ந காமகலுஷமித்யாதி3) இஶ்லோகத்தால் நான் உனக்கேயாயிருக்கும் பாரதந்த்ர்யஸுக2மே எனக்கு ப்ராப்யமென்கிறது. " கீழே, பரமபத3த்தை ப்ராப்யமென்றும், ஸம்ஸாரப4யத்தைப் போக்கித்தரவேண்டுமென்றும், 'இவை ஒன்றும் வேண்டா, ஜ்ஞானமே அமையும்' என்றும், 'அதுதானும் வேண்டா; மநோரத2மாத்ரமே அமையும்' என்றும், ப்ராப்யவிரோதி4யான ஜன்மத்தை அனுமதி பண்ணியும் இப்படி வ்யாஹதப4ாஷணம் பண்ணிற்றென் ? ஒன்றே புருஷார்த்த2மாக நிர்ணயித்து அபேக்ஷிக்கவேண்டாவோ ?" என்னில்: "அவை வ்யாஹதப4ாஷணமல்ல ; அடிமைக்கு ஏகாந்ததே3ஶமான பரமபத3த்தை ஆசைப்பட்டேன்; அடிமைக்கு விரோதி4யென்று ஸம்ஸாரத்தை வேண்டாமென்கிறது; உன்னுடைய போ4க்3யதாதிஶயத்தாலே த்வத்3விஷயஜ்ஞானமே அமையுமென்றேன்; ஜந்மத்தை இசைந்ததும் ஜ்ஞானத்தினுடைய ஸாரஸ்யாதிஶயத்தாலே; இவையெல்லாம் ப்ராஸங்கி3கம்; முதலிலே 'நமஸ்தேऽஸ்து' என்று சொன்ன பாரதந்த்ர்ய ஸுக2மே எனக்குக் காமவிஷயம்" என்று புருஷார்த்த2த்தை நிர்ணயித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

வ்யா:— (தே பாத3யோ: ஸ்தி2தம் மம சித்தம் ந காம கலுஷம்) நிருபாதி4கஶேஷியாய், நிரதிஶயபோ4க்3யனுயிருந்துள்ள உன்னுடைய திருவடிகளிலே ஸ்தி2தமான என்னுடைய சித்தம் வேறொன்றை ஸ்வயம் புருஷார்த்த2மாக நினைத்துக் கலங்குகிறதன்று. "ஜிதம் தே புண்டரீகாக்ஷ" என்கிறபடியே நான் இருந்தவிடத்தே வந்து முகம் காட்டி, ருசியைப் பிறப்பித்துப் புகுரநிறுத்தினபடியாலே நிருபாதி4கஶேஷித்வமும், நிரதிஶயபோ4க்3யத்வமும் எனக்கு அனுபூ4தமிறே. (ஸ்தி2தம்) ஸம்ஸ்தி2தம். 107. "**यस्याऽस्मि**" (யஸ்யாऽஸ்மி) என்கிறபடியே வந்தேறியன்றிக்கே, 108. "**गुणैर्दास्यमुपागतः**" (கு3ணைர் தா3ஸ்யமுபாக3த:) என்கிறபடியே அழகுக்குத் தோற்று இழிந்த என்னுடைய நெஞ்சாகையாலே விஷயாந்தரம் கண்டு போகுவதொன்றன்று என்கை. (மம சித்தம்) உ"என் மனனே" என்னுமாபோலே நெஞ்சினுடைய ப4வ்யதையைக் கண்டு உகக்கிறுன். (வைஷ்ணவத்வம் து) 'து'ஶப்3த3த்தாலே அவதா4ரணத்தைச் சொல்லுகிறது. வைஷ்ணவத்வமாவது,—ப4க3வத்பாரதந்த்ர்ய ஸுக2மாதல், தத3நுகூலவ்ருத்தியாதல். 109. "**एतमानन्दमयमात्मानमुपसंक्रामति**" (ஏதமாநந்த3மயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி), 110. "**अनुसञ्चरन्**" (அநுஸஞ்சரந்) என்றும், 111. "**येन येन धाता गच्छति, तेन तेन सह गच्छति। छाया वा सत्त्वमनुगच्छेत्॥**" (யேந யேந தா4தா க3ச்ச2தி, தேந தேந ஸஹ க3ச்ச2தி। ச2ாயா வா ஸத்த்வமநுக3ச்சே2த்॥) என்றும் வேதா3ந்தங்கள் பாரதந்த்ர்யத்தையே புருஷார்த்த2மாகச் சொல்லிற்றினவிறே. 112. "**कुरुष्व मामनुचरं**" (குருஷ்வ மாமநுசரம்) என்னக்கடவதிறே. 13.

உ திருவாய் 1-1-1.

தெலுங்கு லிபியில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் ஜிதந்தே ஸ்தோத்ர வ்யாக்2யாந ஸ்ரீகோஶத்தில், 13-வது ஶ்லோக வ்யாக்2யாநத்தின் கடைசியில் காணப்படும் அதி4கபாட2ம்

(காமயே) ஸங்க3த்தளவன்று என்கை. "தவ பரிஜந பா4வம் காமயே" [ஸ்தோ-ர 47] என்று அருளிச்செய்ததுக்கும் முதலிறே இது. கேவலபத3த்தாலே இத்தலைக்கு ரஸித்திருக்கும்படியன்றிக்கே ஸ்ரக்சந்த3நாதி3களைப்போலே அத்தலைக்கே போ4க்3யமாயிருக்குமென்கை, ௨ "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே எனக்கே கண்ணனை யான் கொள் சிறப்பே" என்னக்கடவதிறே. பாரதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமாயிருக்குமவனுக்கு அனுகூலவ்ருத்தியில் வந்தால் ஸ்வபா4வ நியதியில்லை; 111. "தத்3யதா2 தருணவத்ஸா வத்ஸம் வத்ஸோ வா மாதரம்" என்று ரக்ஷ்யரக்ஷகத்வநியதி கண்டிலோமிறே. "ப்4ராதா ப4ர்த்தா ச ப3ந்து4ஶ்ச பிதா ச மம ராக4வ:" என்று இளையபெருமாளும் ஒரு முறையிலே வ்யவஸ்தி2தராய் நின்றிலரிறே. தேரிலே ஏறினபோது ச2த்ரசாமரதா4ரிகளாய் நின்றாப்போலே, காட்டிலே போகிறபோதும் க2நித்ர பிடகாத4ரரானாரிறே. தலைநீர்ப்பாட்டிலே பரிமாறுகிற பிராட்டியும் "தே3வத்வே தே3வதே3ஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ" என்று அபி4மதனுக்கு அனுரூபமான ரூபமே தனக்கும் ரூபமாகப் பரிக்3ரஹித்தாளிறே. 272. "யதா3 யதா3 ஹி கௌஸல்யா" என்கிறபடியே கௌஸலையாரும் ஒரு முறையிலே நின்றிலளிறே சக்ரவர்த்தியைக் குறித்து. (ஸர்வஜந்மஸு) நித்யனான ஆத்மாவுக்கு ஜந்மமாவது,— ஶரீர ஸம்யோக3மிறே. ஶேஷத்வரஸம் அவிச்சி2ந்நமாய்ச் செல்லுமாகில், ஜந்மபரம்பரைகளை அனுமதி பண்ணினாலும் விரோத4மில்லையென்கை. "ஸம்ஸாரேऽஸ்மிந் ப4யாவஹே மாம் பாஹி" [8] என்கிற இதுவும் தா3ஸ்யரஸத்துக்கு விரோதி4 என்றிறே. இத்தால் ஜந்மஸம்ப3ந்த4மறுகை ஸ்வயம்புருஷார்த்த2மன்றென்கை. அத2வா, (ஸர்வஜந்மஸு) 80. "அஜாயமாநோ ப3ஹுதா4 விஜாயதே" என்றும், "ப3ஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி" என்றும் ஜக3த்3ரக்ஷணார்த்த2மாக அவதரிக்கும் அவதாரங்கள்தோறும் தொடர்ந்து அடிமை செய்யவேணும் என்றானென்றுமாம்.

---

௨ திருவாய் 2-9-4.

इत्येवमनया स्तुत्या स्तुत्वा देवं दिने दिने।
किङ्करोऽस्मीति चात्मानं देवायैवं निवेदयेत्॥ १४॥

14. இத்யேவமநயா ஸ்துத்யா ஸ்துத்வா தே3வம் தி3நே தி3நே।
கிங்கரோऽஸ்மீதி சாத்மாநம் தே3வாயைவம் நிவேத3யேத்॥

---

14. பதவுரை:— இதி ஏவம் — இம்மாதிரியாக, அநயா ஸ்துத்யா — இந்த ஸ்தோத்ரத்தாலே, தே3வம் — எம்பெருமானை, தி3நே தி3நே—தினந்தோறும், ஸ்துத்வா—துதித்து, கிங்கர: அஸ்மி இதி ச—(அடியேன்) உனக்கு அடிமையாக ஆகவேணும் என்று, தே3வாய—ஸர்வேஶ்வரன் பொருட்டு, ஏவம்—இம்மாதிரியாக, நிவேத3யேத்—(ஆத்மாவை) ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன்.

அவ:—(இத்யேவமித்யாதி3) இதில் ஓடின பா4வவ்ருத்தியின்றிக்கே ஒழிந்தவன் இப்பாசுரத்தை நாடோறும் படித்து, 'அடியேனாகவேணும்' என்று ஆத்மஸமர்ப்பணத்தைப் பண்ணுவான்.

வ்யா:—(இத்யேவம்) 'இதி' என்றும், 'ஏவம்' என்றும் அர்த்த2த்தினுடையவும் ஶப்3த3த்தினுடையவும் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது. இத்தால் அல்லாத ஜிதந்தைகளிற்காட்டில் இதுக்கு உண்டான ஏற்றம் சொல்லுகிறது. (அநயா ஸ்துத்யா) 1. "जितन्त इति मन्त्रेण" (ஜிதந்த இதி மந்த்ரேண) என்று ப்ரதே3ஶாந்தரத்திலே மந்த்ரமாகச் சொல்லிற்று; இங்கு ஸ்தோத்ரமாகச் சொல்லிற்று; இதுக்கு அடி என்? என்னில்: "மந்தாரம் த்ராயத இதி மந்த்ர:" என்கிறபடியே அநுஸந்தா4தாவை உத்3த4ரிப்பிக்குமென்றிட்டு மந்த்ரமென்கிறது. ஸ்தவ்யனாய், ஸ்தவப்ரியனான ஈஶ்வரன் திருச்செவி சாற்றினால் முகமலருமதாகையாலே ஸ்தோத்ரமென்கிறது. (தே3வம்) 113. "साक्षाद्देवः पुराणोऽसौ" (ஸாக்ஷாத் தே3வ: புராணோऽஸௌ) என்று நிருபாதி4க தே3வனாகச் சொல்லக்கடவதிறே. (தி3நே தி3நே) அர்த்த2

ஜ்ஞானம் உடையவனுக்கு இந்த ஶப்3தோ3ச்சாரணம் காதூ4சித்கமாகவுமாம்; இந்தப் பாசுரத்தைப் பற்றுமவனுக்கு நாள்தோறும் உச்சரிக்கவேணும். (கிங்கரோऽஸ்மீத்யாதி3) நான் கிங்கரனாகவேணுமென்று ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுவான். ‘இவ்வித அநுஷ்டா2னத்துக்கு ப்ரயோஜனமென்?’ என்னில்: விலக்ஷணராயிருப்பார் சொன்ன பாசுரத்தை தே3ஹாத்மாபி4மானிகள் சொன்னாலும், அவர்களை நினைத்து, அவர்களைப்போலே ஈஶ்வரன் விஷயீகரிக்கும் என்று கருத்து. ‘எது போல?’ என்னில்: ஓரீற்று நல்ல கன்றிட்டுக் கறந்த பசு, பின்பு அசல் கன்றிட்டாலும் மறைத்துத் தோற்கன்றை மடுவிக்க, பின்புத்தைக் கன்றையே நினைத்துப் பால் சுரக்குமாபோலே.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்த

ஜிதந்தே ஸ்தோத்ர வ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜிதந்தே ஸ்தோத்ர வ்யாக்2யானத்திலுள்ள சில கடி2ன பத3ங்களுக்கு அர்த்த2ங்கள்

பக்கம்

(176) *ப்ரதிபாத3நம்*—அறிவித்தல். *பௌருஷேயம்*—புருஷனால் செய்யப்பட்டது. *து3ஷ்ப்ராபமான*—அடைய அரிதான.

(177) *ப்ரதிபாத்3யன்* — அறிவிக்கப்படுபவன். *லபி4த்து* — அடைந்து.

(178) *பரிச்சே2தி3க்க*—அளவிட. *அநந்யஸாத்4யன்*—மற்றொருவனால் அடையமுடியாதவன். *அநந்யார்ஹஶேஷபூ4தன்*—வேறொருவனுக்கு உரித்தானவனல்லாத அடிமை.

(179) *க்3ரஸ்தர்*—பீடிக்கப்பட்டவர்கள். *ப்ரவணர்*—ஈடுபட்டவர்கள். *ஶரண்யதை*—ஶரணமடையத்தகுந்தவனாயிருக்கும் தன்மை.

(180) *விஷயாந்தரம்*—வேறு விஷயங்கள்.

(181) *அடி*-காரணம். *பர்யாயம்*-ஒரே பொருளையுடைய சொல்.

(182) *முமுக்ஷோஸிஸ்ருக்ஷயா*-மோக்ஷத்தில் இச்சை2யுடையவனை ஸ்ருஷ்டிப்பதில் விருப்பத்தால்.

(183) *கர்மோபாதி4கம்*-கர்மத்தைக் காரணமாகக் கொண்டது. *நிருபாதி4க*—ஒரு காரணத்தால் ஏற்படாத; இயற்கையான. *மறித்து*—மறுபடியும். *பரித்ராணம்*—ரக்ஷணம். *ப்ரோத்ஸாஹனம்*—தூண்டுதல்.

(184) *அவிச்சி2ந்நம்*—இடைவிடாதது.

(185) *அஸங்க்2யாதம்*—கணக்கற்றது. *ஸுஶகம்*—ஸுலப4மாகச் செய்யத்தக்கது. *வ்யவஸிதர்*—தீர்மானத்தையுடையவர்.

(186) *வ்ருத்தம்*—நடத்தை. *பரது3:க்க2ாஸஹிஷ்ணுத்வம்*—பிறருடைய து3க்க2த்தை ஸஹியாமை.

(187) *அதி4க்ருதர்* — அதி4காரமுள்ளவர்கள். *கௌ3ணம்*—அமுக்2யம்.

(189) *ஸ்ரஷ்ட்ரந்தரவ்யாவ்ருத்தி* — மற்ற ஸ்ரஷ்டாக்களின் இன்மை.

(190) *நைரபேக்ஷ்யம்*—அபேக்ஷியாமலிருக்கும் தன்மை.

(192) *கர்மீப4வித்தவர்*—விஷயமானவர்.

(193) *அவதா4ரணம்*—ஏவகாரம்.

(194) *உக்தம்*—சொல்லப்பட்டது.

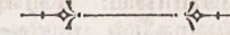
ஸ்தோ—29

(196) *ஸ்வரூபாந்யதா₂பா₄வம்* — ஸ்வரூபத்தில் மாறுபாடு. *தத்₃க₃ததோ₃ஷம்*—அவரிடமிருக்கும் தோ₃ஷம்.
(197) *அதீந்த்₃ரியம்*-இந்திரியங்களுக்கு எட்டாதது. *கோ₃சரம்*-விஷயம்.
(198) *தாத₃ர்த்₂யம்*—அவர்க்காயிருக்கும் இருப்பு. *அப்ராப்தம்*-தகாதது.
(200) *யுக₃பத்*—ஒரே சமயத்தில். *அக்ருத்யகரணம்*—செய்யத் தகாததைச் செய்தல்.
(201) *அக₄டிதம்* — செய்யமுடியாதது. *ப்ராபிக்க* — அடைய. *க்ருதக்ருத்யன்*—செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்தவன்.
(203) *அண்ட₃ாந்தர்வர்த்தி*—அண்ட₃த்திற்கு உள்ளிருப்பவன்.
(204) *ப்ரதா₄நாத் அதி₄கம்*—ப்ரக்ருதியைவிட மேலானது.
(206) *ஶரீராநுப₃ந்தி₄*—ஶரீரத்தைச் சேர்ந்தது. *ஶேஷத்வம்*—அடிமையாயிருக்கும் தன்மை.
(207) *ந்யஸ்தப₄ரன்*—பா₄ரத்தை வைத்தவன்.
(208) *உடலான*—ஸாத₄னமான. *அந்யபரதை*—மற்றவைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் தன்மை. *கரணங்கள்*—இந்த்₃ரியங்கள்.
(209) *து₃ரிதங்கள்*—பாபங்கள்.
(210) *ஸமுச்சயிக்கிறது*-கூட்டுகிறது. *தலைக்கட்டுதல்*-முடித்தல். *அநுஷ்டே₂யம்*—அனுஷ்டிக்கவேண்டியது.
(212) *வைமுக்₂யம்*—விமுக₂னுயிருக்கும் தன்மை. *த்யாஜ்யம்*—கைவிடத்தக்கது. *உபாதே₃யம்* — எடுத்துக்கொள்ளத் தக்கது.
(214) *விலக்ஷணமான*—மேலான.
(215) *ஸந்நிஹிதம்*—அருகிலிருப்பது. *அத்₄யவஸாயம்*-உறுதி.
(217) *ஸ்வவஶர்*—ஸ்வதந்த்ரர். *ஸ்வாபம்*—தூக்கம்.
(218) *நசை*-ஆசை. *ப்ரஸாதா₃யத்தம்*-அருளாலே ஏற்பட்டது. *ருக்₃ணஶரீரன்*—வியாதியுள்ள சரீரத்துடன் கூடியவன்.
(219) *ஸாரஸ்யம்*—இனிமை. *அவதி₄*—எல்லை. *இறே*—அல்லவா. *ஒபாதி*—போல.
(220) *வ்யாஹதபா₄ஷணம்*—மாறுன பேச்சு.
(221) *ஶேஷித்வம்*—ஸ்வாமியாயிருக்கும் தன்மை. *பு₄வ்யதை*—அடங்கியிருக்கும் தன்மை.
(223) *ஸ்தவ்யன்*—ஸ்தோத்ரம் செய்யத்தக்கவன்.
(224) *காதா₃சித்கம்*—சிலசமயங்களிலுள்ளது.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸூரயே நம:

ஸ்தோத்ரரத்ந வ்யாக்யான ப்ரமாணத்திரட்டு

1. ஏஷ ஸம்ப்ரஸாதோ₃ऽஸ்மாச் சா₂ரீராத் ஸமுத்தா₂ய பரம்
ஜ்யோதிருபஸம்பத்₃ய ஸ்வேந ரூபேணாபி₄நிஷ்பத்₃யதே।

[இந்த ஜீவன், இந்த ஶரீரத்திலிருந்து கிளம்பி, பரஞ்சோதியான நாராயணனை அடைந்து, ஸ்வரூபமலர்ச்சிபெறுகிறுன்.]

2. ததா₃ வித்₃வாந் புண்யபாபே விதூ₄ய
நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி

[பரமபுருஷனை ஸாக்ஷாத்கரித்தவுடன் ப்₃ரஹ்மஜ்ஞானியானவன், புண்யபாபங்களை விட்டு, ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₂ மற்றவனாய், (புருஷோத்தமனுடன்) மேலான ஸாம்யத்தை அடைகிறுன்.]

3. ஸ்தோத்ரம் நாம கிமாமநந்தி
கவயோ யத்₃யந்யதீ₃யாந் கு₃ணாந்
அந்யத்ர த்வஸதோऽதி₄ரோப்ய
ப₂ணிதிஸ் ஸா தர்ஹி வந்த்₄யா த்வயி।
ஸம்யக் ஸத்யகு₃ணாऽபி₄வர்ணநமதோ₂
ப்₃ரூயு: கத₂ம் தாத்₃ருஶீ
வாக் வாசஸ்பதிநாऽபி ஶக்யரசநா
த்வத்ஸத்₃கு₃ணார்ணோநிதௌ₄॥

[ஸ்தோத்ரமென்று கவிகள் எதைச் சொல்லுகிறுர்கள்? ஒருவனுடைய கு₃ணங்களை அவைகளில்லாதவனுன மற்றொருவனிடம் ஏறிட்டுச்சொல்லுவதே (ஸ்தோத்ரம்)

1. சா₂ந் 8-12-2. 2. முண்ட₂கம் 3-1-3. 3. ஸ்ரீஸ்தவம்-3.

எனில்,—அம்மாதிரியான ஸ்தோத்ரம் உன்னிடம் முடியாது; உள்ள குணங்களை நன்ருக வர்ணிப்பதே (ஸ்தோத்ரம்) என்று சொல்லுவார்களாகில்,—உன்னுடைய கல்யாணகுணக்கடல் விஷயத்தில் ப்₃ருஹஸ்பதியாலும் அப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்ரம் செய்ய எப்படி முடியும்?]

4. அந்யத்ராதத்₃கு₃ண்ணோக்திர் ப₄க₃வதி ந
தது₃த்கர்ஷசௌர்யை: பரேஷாம்
ஸ்துத்யத்வாத் யாவதர்த்த₂ாப₂ணிதிரபி
தத₂ா தஸ்ய நிஸ்ஸீமகத்வாத்।

[இல்லாத விஷயங்களை ஏறிட்டுச்சொல்லுவது ப₄க₃வானைத் தவிர மற்றவர்கள் விஷயத்தில்; ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலல்ல; அவனுடைய பெருமைகளைத் திருடி மற்றவர்களைத் துதிக்க வேண்டியிருக்கிறபடியால். உள்ள விஷயங்களைச் சொல்லுவதும் (ப₄க₃வான் விஷயத்தில்) முடியாது; ப₄க₃வானுடைய பெருமைகள் எல்லையற்றவையாகையாலே.]

5. யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே।
அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ।
ஆநந்த₃ம் ப்₃ரஹ்மணோ வித்₃வாந்।
ந பி₃பே₄தி குதஶ்சநேதி ॥

[எந்த ப்₃ரஹ்மத்தினிடமிருந்து, மனத்துடன் கூடிய வாக்குக்கள், (அதை) அளவிட்டறியாமல் திரும்புகின்றனவோ, அந்தப் பரமாத்மாவின் ஆநந்த₃த்தை அறிந்தவன் எதனிடமும் ப₄யப்படமாட்டான்.]

6. யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம் மதம் யஸ்ய ந வேத₃ ஸ:।
அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம் ॥

[எவனுக்கு ப்₃ரஹ்மம் (அளவிட்டு) அறியப்படவில்லையோ, அவனுக்கு (அது) அறியப்பட்டதாகிறது. எவனுக்கு (ப்₃ரஹ்மம்) அறியப்பட்டதாகிறதோ, அவன் (அதை) அறிய

4. ஈ-ஸ்த 1-19. 5. தை-ஆ 9-1. 6. கேந 2-3.

வில்லை. (அளவிட்டு) அறிந்தவர்களுக்கு அறியப்படாததாகவும், (அளவிட்டு) அறியாதவர்களுக்கு அறியப்பட்டதாகவுமிருக்கிறது (ப்₃ரஹ்மம்).]

7. பூ₄தார்த்தே₂ கதமா ஸ்துதி:

[உண்மையாக உள்ள விஷயத்தில் ஸ்துதி எப்படி முடியும்?]

8. ந ஸமர்த்தா₂ஸ் ஸுரா: ஸ்தோதும்
த்வாமநந்யப₄வம் விபு₄ம்

[ஸர்வவ்யாபியும், ஒருவரிடத்திலிருந்தும் உண்டாகாதவனுமான உன்னை ஸ்தோத்ரம் செய்ய தே₃வர்களும் ஸமர்த்த₂ரல்லர்.]

9. ஸ்தவ்ய: ஸ்தவப்ரிய:

[ஸ்தோத்ரம் செய்யத்தக்கவன்; ஸ்துதியை விரும்புபவன்.]

10. த₄ர்மார்த்த₂காமமோக்ஷாக்₂யா:
புருஷார்த்த₂ா உதா₃ஹ்ருதா:।
இத₃ம் சதுஷ்டயம் யஸ்மாத்
தஸ்மாத் கிம் கிமித₃ம் வச:॥

[த₄ர்மம், அர்த்த₂ம், காமம், மோக்ஷமென்று புருஷார்த்த₂ங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இந்த நான்கும் எவனிடத்திலிருந்து அடையப்படுகின்றனவோ, அவனைக்குறித்து 'அவனால் என்ன ப்ரயோஜனம்?' என்னும் இந்த வார்த்தை ஏன் சொல்லப்படுகிறது?]

11. தத₃ஸ்ய த்ரிவித₄ஸ்யாऽபி து₃:க்க₂ஜாதஸ்ய வை மம।
க₃ர்ப்ப₄ஜந்மஜராத்₃யேஷு ஸ்தா₂நேஷு ப்ரப₄விஷ்யத: ॥
நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத₃ ஸுக₂ப₄ாவைகலக்ஷணம்।
பே₄ஷஜம் ப₄க₃வத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீ மதா ॥

8. வி-பு. 5-7-49. 9 விஷ்ணு. ஸஹஸ்ர. 10. வி-பு. 1-18.22. ப்ரஹ்லாத₃வாக்யம். 11. வி-பு. 6-5-58 & 59.

[க3ர்ப்ப4ம், பிறப்பு, கிழத்தனம் முதலிய அவஸ்தை2களில் உழலும் என்னுடைய (ஆத்4யாத்மிகம், ஆதி4தை3விகம் ஆதி4 பௌ4திகம் என்னும்) மூன்றுவித4மான து3:க்க2ஸமூஹத்திற்கு, தனக்கு மேலில்லாத ஆநந்த3ரூபமான ஸுக2மாயிருக்கையே லக்ஷணமாக உடையதும், துன்பமற்றதும், முடிவற்றதுமான ப4க3வத்ப்ராப்தியே மருந்தாக எண்ணப்படுகிறது.,]

12. 116-ஐப் பார்க்கவும்.

13. அநந்யசேதாஸ் ஸததம் யோ மாம் ஸ்மரதி நித்யஶ:।
தஸ்யாऽஹம் ஸுலப4: பார்த்த2! நித்யயுக்தஸ்ய யோகி3ந: ॥

[அர்ஜுனா! வேறொன்றிலும் மனத்தைச் செலுத்தாதவனாக, எவனொருவன் தினந்தோறும் எப்பொழுதும் என்னை நினைக்கிறானோ, என்னுடைய நித்யயோக3த்தில் விருப்பமுள்ள யோகி3யாகிய அவனுக்கு நான் ஸுலப4னாகிறேன்.]

14. ப்ரத4ாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர் கு3ணேஶ:

[ப்ரக்ருதிக்கும் ஜீவனுக்கும் ஸ்வாமி; கல்யாணகு3ணங்களை உடையவன்.]

15. ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்3வாவஜாவீஶநீஶௌ

[(பரமாத்மாவும் ஜீவனும்) ஸர்வஜ்ஞனாகவும், அஜ்ஞனாகவுமிருக்கிறார்கள்; ஈஶ்வரனாகவும், அநீஶ்வரனாகவும் இருக்கிறார்கள்.]

16. தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம்

[ஈஶ்வரர்களுக்கும் மேலான மஹேஶ்வரனான அவனை...]

17. தா3ஸோऽஹம் வாஸுதே3வஸ்ய
தே3வதே3வஸ்ய ஶார்ங்கி3ண:।

13. கீ3தை. 8-14. 14. ஶ்வே 6-16. 15. ஶ்வே 1-9.
16. ஶ்வே 6-7. 17. புண்ட3ரீகஸம்வாத3ம்; நாரத3வாக்யம்.

ஶங்க2சக்ரக3த3ாபாணேஸ்
த்ரைலோக்யஸ்யைகசக்ஷுஷ: ॥

[தே3வதே3வனும், ஶார்ங்க3மென்னும் வில்லையுடையவனும், ஶங்க2ம், சக்ரம், க3தை3 இவைகளைக் கையிலே உடையவனும், மூவுலகிற்கும் ஓர் கண்ணாயிருப்பவனுமான வாஸுதே3வனுக்கு நான் அடிமை.]

18. தா3ஸபூ4தாஸ் ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:।

[பரமாத்மாவுக்கு, எல்லா ஆத்மாக்களும் இயற்கையாகவே அடிமைப்பட்டவர்களன்றோ.]

19. தா3ஸோऽஹம் கோஸலேந்த்3ரஸ்ய
ராமஸ்யாऽக்லிஷ்டகர்மண:।
ஹநுமாந் ஶத்ருஸைந்யாநாம்
நிஹந்தா மாருதாத்மஜ: ॥

[கோஸலதே3ஶத்துக்கு அதி4பதியும், பெருங்காரியங்களையும் எளிதாகச் செய்து முடிப்பவனுமான ராமனுக்கு, ஶத்ருஸைன்யங்களை அழிப்பவனும், வாயுவின் புத்ரனும், ஹனுமான் என்னும் பெயரை உடையவனுமான நான் தா3ஸன்.]

20. யஸ்யாத்மா ஶரீரம்

[எந்தப்பரமாத்மாவுக்கு ஆத்மா ஶரீரமோ...]

21. யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம்

[எவனுக்கு ஜீவன் ஶரீரமோ...]

22. அந்த: ப்ரவிஷ்டஶ் ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா

[ஸர்வாந்தர்யாமியான புருஷோத்தமன் ஜனங்களை உள் நுழைந்தவனாய் நியமிக்கிறான்.]

18. ஹாரீதஸ்ம்ருதி; ஈஶ்வரஸம்ஹிதை - சிவவாக்யம்.
19. ரா-ஸு 42-35. 20. ப்3ருஹ 5-7-22. 21. ஸுப3ால 7
22. யஜு. ஆர 3-11-21.

23. பூ: ப்ராணிநஸ் ஸர்வ ஏவ கு₃ஹாஶயஸ்ய
அஹந்யமாநஸ்ய விகல்மஷஸ்ய

[எல்லாப் பிராணிகளும், ஹ்ருத₃யகு₃ஹையில் ஶயனித்திருப்பவனும், அழியாதவனும், தோ₃ஷமற்றவனுமான பரமாத்மாவுக்கு இருப்பிடம்.]

24. யாநி மூர்த்தாந்யமூர்த்தாநி யாந்யத்ராந்யத்ர வா க்வசித்।
ஸந்தி வை வஸ்துஜாதாநி தாநி ஸர்வாணி தத்₃வபு:॥

[உருவமுள்ளவையாயும், உருவமற்றவையாயும், இங்கும் எங்கும் ஒரு சமயத்திலிருக்கும் வஸ்துஸமூஹங்களெல்லாம் அந்தப் பரமாத்மாவுக்கு ஶரீரம்.]

25. யேந யேந தா₄தா க₃ச்ச₂தி
தேந தேந ஸஹ க₃ச்ச₂தி।
தத் யதா₂ தருணவத்ஸா வத்ஸம் வத்ஸோ வா
மாதரம் சா₂யா வா ஸத்வமநுக₃ச்சே₂த் ததா₂ப்ரகாரம்॥

[இளங்கன்றையுடைய பசு கன்றையும், கன்று பசுவைவும் (அல்லது குழந்தை தாயையும்), நிழல் பிராணியையும் எப்படிப் பின்தொடர்கின்றனவோ அப்படியே எப்படி எப்படிப் பரமபுருஷன் செல்லுகிறானோ, அப்படி அப்படியே (முக்தனும்) கூடப்போகிறான்.]

26. ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்
ஸஹ ப்₃ரஹ்மணா விபஶ்சிதா

[முக்தன் எல்லாக் கல்யாணகு₃ணங்களையும், ஸர்வஜ்ஞனான ப்₃ரஹ்மத்துடன் கூட அனுப₄விக்கிறான்.]

27. ஜிதந்தே (1-13).

28. ப₄வாம்ஸ்து ஸஹ வைதே₃ஹ்யா கி₃ரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே॥
அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்₃ரதஸ் ஸ்வபதஶ்ச தே॥

23. ஆபஸ்தம்ப₃ஸூத்ரம் 22-1. 24. வி-பு. 1-22-86. 25. பரம ஸம்ஹிதை. 26 தை-ஆ 1-2. 28 ரா-அ 31-25. லக்ஷ்மணவாக்யம்.

[நீர் வைதே₃ஹியுடன் கூட மலைத்தாழ்வரைகளில் விளையாடுவீர்; அடியேன் நீர் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும், தூங்கும்போதும் உமக்கு எல்லா அடிமைகளையும் செய்வேன்.]

29. விஜ்ஞாநஸாரதி₂ர் யஸ்து மந: ப்ரக்₃ரஹவாந் நர:।
ஸோத்₄வந: பாரமாப்நோதி தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம்॥

[எவனொருவன் நல்ல ஞானத்தை ஸாரதி₂யாகவும், மனத்தைக் கடிவாளமாகவும் கொண்டிருக்கிறானோ, அவன் ஸம்ஸாரத்திற்கு அக்கரையான விஷ்ணுவினுடைய பரம பத₃த்தை அடைகிறான்.]

30. ஜிதந்தே (1-4).

31. ந ஹி மே ஜீவிதேநார்த்தோ₂
நைவார்த்தை₂ர் ந ச பூ₄ஷணை:।
வஸந்த்யா ராக்ஷஸீமத்₄யே
விநா ராமம் மஹாரத₂ம்॥

[மஹாரத₂னான ராமனை விட்டு ராக்ஷஸிகள் நடுவில் வசிக்கும் எனக்கு உயிரினால் ப்ரயோஜனமில்லை; பொருள்களினால் ப்ரயோஜனமில்லை; ஆப₄ரணங்களால் ப்ரயோஜனமில்லை.]

32. ப்₃ரஹ்மவிதா₃ப்நோதி பரம்

[ப்₃ரஹ்மத்தை அறிபவன் (தியானிப்பவன்)மேலான பொருளை (ப்₃ரஹ்மத்தை) அடைகிறான்.]

33. ஆத்மா வா அரே த்₃ரஷ்டவ்யஶ்
ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதி₃த்₄யாஸிதவ்ய:

[கேட்கத்தக்கதும், நினைக்கத்தக்கதுமான ஆத்மா தியானிக்கத்தக்கது; பார்க்கத்தக்கது.]

29. கட₂ 1-3.9. 31. ரா-ஸு 26-5. ஸீதாவாக்யம்.
32. தை-ஆ 1. 33. ப்₃ருஹ 6-5-6.

34. நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்4யோ
ந மேத4யா ந ப3ஹுநா ஶ்ருதேந ।
யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்4யஸ்
தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம் ॥

[இந்தப் பரமாத்மா (ப4க்தியற்ற) ஶ்ரவணத்தினுலும், மனனத்தினுலும், தியானத்தினுலும் அடையத்தக்கவனல்லன். எவனை இப்பரமபுருஷன் வரிக்கிருனே, அவனுலேயே அடையத்தக்கவன்; அவனுக்கு இந்தப் பரமாத்மா தன்னுடைய தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹத்தை (ஸ்வரூபத்தை) காட்டுகிருன்.]

35. பி4த்3யதே ஹ்ருத3யக்3ரந்தி2ஶ்
சி2த்3யந்தே ஸர்வஸம்ஶயா: ।
க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி
தஸ்மிந் த்3ருஷ்டே பராவரே ॥

[மேலானவர்களிலும் மேலானவனுன அந்தப் பரமாத்மா பார்க்கப்பட்டவுடன், இவனுடைய (ராக3ம், த்3வேஷம் முதலிய) ஹ்ருத3யக்3ரந்தி2கள் பிளக்கின்றன; எல்லா ஸம்ஶயங்களும் சிதறுகின்றன; கர்மங்களும் அழிகின்றன.]

36. ப4க்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய அஹமேவம்விதோ4ऽர்ஜுந ।
ஜ்ஞாதும் த்3ரஷ்டும் ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப ॥

[அர்ஜுனு! எதிரிகளை அழிப்பவனே! ஒரு ப2லனை எதிர்பாராத ப4க்தியினுலேயே இம்மாதிரியான நான், உண்மையாக அறிவதற்கும், பார்ப்பதற்கும், நுழைவதற்கும் தக்கவன்.]

37. ஸமஸ் ஸர்வேஷு பூ4தேஷு மத்3ப4க்திம் லப4தே பராம்

[ஸர்வப்ராணிகளிடமும் (பற்றற்றிருக்கும் விஷயத்தில்) ஸமமாயிருப்பவன் என்னிடம் மேலான ப4க்தியை அடைகிருன்.]

34. கட2 1-2-23. 35. முண்ட3 2-2-9. 36. கீ3தை 11-54.
37. கீ3தை 18-54.

38. யோ ப்3ரஹ்மாணம் வித3த4ாதி பூர்வம்
யோ வை வேதா3ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை ।
தம் ஹ தே3வமாத்மபு3த்3தி4ப்ரஸாத3ம்
முமுக்ஷுர் வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே ॥

[எவன் பிரமனை முன் படைத்தானே, எவன் வேத3ங்களையும் அவனுக்கு உபதே3ஶித்தானே, அப்படிப்பட்ட தே3வனும், தன் விஷயமான ஞானத்தை ப்ரகாசிப்பிப்பவனுமான பரமபுருஷனை, மோக்ஷமடைய விரும்பும் நான் ஶரணமடைகிறேன்.]

39. ந்யாஸமாஹுர் மநீஷிணோ ப்3ரஹ்மாணம்

[பெரியோர்கள் பரமாத்மாவை ந்யாஸமென்று சொல்லுகிருர்கள்.]

40. ந்யாஸ இதி ப்3ரஹ்மா

[ந்யாஸமென்பது ப்3ரஹ்மம்.]

41. தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:

[ஆகையால் ந்யாஸத்தை (ஶரணுக3தியை) இந்தத் தபஸ்ஸுக்களுள் மேலானதாகச் சொல்லுகிருர்கள்.]

42. தே3வா வை யஜ்ஞாத் ருத்3ரமந்தராயந் । ஸ ஆதி3த்யா நந்வாக்ரமத । தே த்3விதை3வத்யாந் ப்ராபத்3யந்த । தாந் ந ப்ரதிப்ராயச்ச2ந் । தஸ்மாத3பி வத்4யம் ப்ரபந்நம் ந ப்ரதிப்ரயச்ச2ந்தி ॥

[தே3வர்கள் யஜ்ஞத்தில் ருத்3ரனுக்கு ஹவிர்ப்ப4ாக3ம் கொடுக்க மறுத்தார்கள்; ருத்3ரன் தே3வர்களைக் கொல்லத் தொடங்கினுன்; அவர்கள் அஶ்விநீதே3வதைகளை ஶரணம் புகுந்தார்கள்; அஶ்விநீதே3வர்கள் அவர்களைக் காட்டிக் கொடுக்கவில்லை; ஆகையால் ஶரணமடைந்தவன் கொல்லத் தகுந்தவனுயிருந்தாலும் அவனைக் காட்டிக்கொடுப்பதில்லை.]

38. ஶ்வே 6-18. 39. தை-நா-50. 40. தை-நா-49.
41. தை-நா-50. 42. யஜு-காண்ட3ம் 6-5.

தே3வா வை த்வஷ்டாரமஜிக4ாம்ஸந்। ஸ பத்நீ: ப்ராபத்3யத। தம் ந ப்ரதிப்ராயச்ச2ந்। தஸ்மாத3பி வத்4யம் ப்ரபந்நம் ந ப்ரதிப்ரயச்ச2ந்தி ||

[தே3வர்கள் (ஹவிர்ப்ப4ாக3ம் கேட்ட) த்வஷ்டாவைக் கொல்லவிரும்பினுர்கள்; அவன் தே3வபத்னிகளை ஶரண மடைந்தான்; அவர்கள் அவனைக் காட்டிக்கொடுக்கவில்லை; ஆகையால் ஶரணமடைந்தவன் கொல்லத்தகுந்தவனுயினும் அவனைக் காட்டிக்கொடுப்பதில்லை.]

43\. ஸ ப்4ராதுஶ் சரணௌ கா3ட4ம் நிபீட்3ய ரகு4நந்த3ந:।
ஸீதாமுவாசாதியஶா ராக4வஞ்ச மஹாவ்ரதம் ||

[ரகு4குலத்தை உகப்பிப்பவனும், மிகுந்த கீர்த்தியை உடையவனுமான அந்த லக்ஷ்மணன், தமையனின் திருவடிகளை நன்ருகப் பிடித்துக்கொண்டு ஸீதையையும், (ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணமான) பெரிய விரதத்தையுடைய ராக4வனையும் பார்த்துச் சொன்னுன்.]

44\. ஸக்ருதே3வ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே।
அப4யம் ஸர்வபூ4தேப்4யோ த3த3ாம்யேதத்3 வ்ரதம் மம ||

[ஒரு தடவை ஶரணமடைந்தவன் பொருட்டும், 'உனக்கு அடியேனுகிறேன்' என்று பிரார்த்திப்பவன் பொருட்டும், எல்லா ப்ராணிகளிடத்தினின்றும் அப4யமளிக்கிறேன். இது எனக்கு விரதம்.]

45\. ஸோऽஹம் த்வாம் ஶரணமபாரமப்ரமேயம்
ஸம்ப்ராப்த: பரமபத3ம் யதோ ந கிஞ்சித்

[எவனைக் காட்டிலும் மேலான ப்ராப்யமில்லையோ அப்படிப் பட்டவனும், எல்லையற்றவனும், அளவிடமுடியாதவனுமான உன்னை, இப்படிப்பட்ட நான் ஶரணமடைந்தேன்.]

43\. ரா-அ 31-2. 44. ரா·யு 18-33. 45. வி·பு 5-23-47.

46\. தே3வர்ஷிபூ4தாப்தந்ருணும் பித்ருணும்
ந கிங்கரோ நாயம் ருணீ ச ராஜந்।
ஸர்வாத்மநா யஶ் ஶரணம் ஶரண்யம்
நாராயணம் லோககு3ரும் ப்ரபந்ந: ||

[அரசனே! எவனெருவன், ஶரணமடையத் தகுந்தவனும், லோககு3ருவுமான நாராயணனை எல்லா வித4த்திலும் ஶரண மடைந்தானே, அவன் தே3வர்களுக்கும், ரிஷிகளுக்கும், பூ4தங்களுக்கும், ப3ந்து4க்களுக்கும், பித்ருக்களுக்கும் அடிமையல்லன்; கடன்பட்டவனுமல்லன்.]

47\. மாமேவ யே ப்ரபத்3யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே

[எவர்கள் என்னையே ஶரணமடைகிருர்களோ அவர்கள் இந்த ப்ரக்ருதியைத் தாண்டுகிருர்கள்.]

48\. தமேவ ஶரணம் க3ச்ச2 ஸர்வப4ாவேந ப4ாரத

[ப4ரதகுலத்துதித்தவனே! எல்லா வித4த்திலும் அந்த ப4க3வானையே ஶரணமடை.]

49\. ஸர்வத4ர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ।
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்4யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச: ||

[(ப2லஸாத4னமான) எல்லா த4ர்மங்களையும், வாஸனையுடன் விட்டு, என்னை ஒருவனையே உபாயமாக அடை; நான் உன்னை எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுவிக்கிறேன்; து3க்கி2க்காதே.]

50\. தாவதா3ர்த்திஸ் ததா2 வாஞ்சா2 தாவந்மோஹஸ்
ததா2ऽஸுக2ம் ;
யாவந்ந யாதி ஶரணம் த்வாமஶேஷாக4நாஶநம் ||

[எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கடிக்கும் உன்னை எதுவரையில் ஶரணமடையவில்லையோ, அதுவரையிலேயே (செல்

46\. ப4ாக3வதம் 11-5-41. 47. கீ3தை 7-14. 48. கீ3தை 18-62.
49\. கீ3தை 18-66. 50. வி-பு 1-9-73.

வத்தை இழந்ததினுலேற்படும்) வருத்தம்; அதுவரையிலேயே (செல்வம் வேண்டுமென்னும்) ஆசை; அதுவரையிலேயே (ஆத்மப்ராப்தியின்மையினுலேற்படும்) மோஹம்; அதுவரையிலேயே (ப$_4$க$_3$வானை அடையாததினுலேற்படும்) துன்பம். (ஆர்த்தன், அர்த்த$_2$ார்த்தி$_2$, கைவல்யநிஷ்ட$_2$ன், ப$_4$க$_3$வத்ப்ராப்திகாமன் என்னும் நான்கு வித$_4$மான அதி$_4$காரிகளுக்கும் ப்ரபத்தியே ப$_2$லஸாத$_4$னம் என்று தாத்பர்யம்.)]

51. கர்ணே ஸ்ப்ருஷ்டே கடிம் சாலயதி

[காதைத் தொட்டால் இடுப்பை அசைக்கிருன்.]

52. ஆசார்யதே$_3$வோ ப$_4$வ

[ஆசார்யனை தெய்வமாக உடையவனுக ஆவாயாக.]

53. நம ருஷிப்$_4$யோ மந்த்ரக்ருத்$_3$ப்$_4$ய:

[மந்த்ரத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்த ரிஷிகளுக்கு நமஸ்காரம்.]

54. ஸ ஹி வித்$_3$யாதஸ் தம் ஜநயதி। தச்ச்$_2$ரேஷ்ட$_2$ம் ஜந்ம॥

[ஆசாரியனன்ருே வித்$_3$யையினுல் சிஷ்யனைப் பிறப்பிக்கிருன்; அது மேலான ஜன்மம்.]

55. மந்த்ரே தத்$_3$தே$_3$வதாயாஞ்ச தத$_2$ா மந்த்ரப்ரதே$_3$ கு$_3$ரௌ।
த்ரிஷு ப$_4$க்திஸ் ஸதா$_3$ கார்யா ஸா ஹி ப்ரத$_2$மஸாத$_4$நம்॥

[மந்திரம், அதில் சொல்லப்படும் தே$_3$வதை, மந்த்ரோபதே$_3$ஶம் செய்த ஆசாரியன் இம்மூவரிடத்திலும் எப்போதும் ப$_4$க்தி செய்யவேண்டும்; அதுவன்ருே (ப$_2$லஸித்$_3$தி$_4$க்கு) முதல் உபாயம்.]

56. அபி$_4$வந்த்$_3$ய கு$_3$ரூநாதௌ$_3$ ஶிஷ்யதீ$_4$பத்$_3$மிநீரவீந்

[சிஷ்யர்களுடைய பு$_3$த்$_3$தி$_4$யாகிய தாமரைக்கு ஸூர்யன் போன்றவர்களான ஆசாரியர்களை முதலில் நமஸ்கரித்து.]

51. பழமொழி. 52. தை-ஶீக்ஷா-11. 53. யஜு-ஆர. ப்ர-4.
54. ஆப-ஸூ 1-1-6. 55. விஷ்ணுதத்வம். 56. மீமாம்ஸாகாரிகை.

57. யத$_2$ா க$_2$நந் க$_2$நித்ரேண நரோ வார்யதி$_4$க$_3$ச்ச$_2$தி।
தத$_2$ா கு$_3$ருக$_3$தாம் வித்$_3$யாம் ஶுஶ்ரூஷுரதி$_4$க$_3$ச்ச$_2$தி॥

[மனிதன் எப்படி மண்வெட்டியால் (பூ$_4$மியை) வெட்டித் தண்ணீரை அடைகிருனே, அப்படியே கு$_3$ருவிடமிருக்கும் வித்$_3$யையை குருஸேவை செய்பவன் அடைகிருன்.]

58. நமோ ப$_4$க$_3$வதே தஸ்மை வ்யாஸாயாமிததேஜஸே।
யஸ்ய ப்ரஸாத$_3$ாத் வக்ஷ்யாமி நாராயணகத$_2$ாமிமாம்॥

[எவருடைய அருளினுல் இந்த நாராயணகதையைச் சொல்லுகிறேனே, அளவற்ற தேஜஸ்ஸையுடைய அந்த ப$_4$க$_3$வான் வியாஸருக்கு நமஸ்காரம்.]

59. லௌகிகம் வைதி$_3$கம் வாऽபி தத$_2$ாத்$_4$யாத்மிகமேவ ச।
ஆத$_3$தீ$_3$த யதோ ஜ்ஞாநம் தம் பூர்வமபி$_4$வாத$_3$யேத்॥

[உலகவிஷயங்களைப்பற்றியாவது, வேத$_3$த்தைப்பற்றியாவது, ப்$_3$ரஹ்மவிஷயமாகவாவது எவரிடமிருந்து ஞானத்தை அடைந்தானே, அவரை முதலில் நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.]

60. ப்ரத$_2$மமபி கு$_3$ரும் நாத$_2$மீடே$_3$

[முதல் குருவான நாதமுனியையும் துதிக்கிறேன்.]

61. அஹமபி ந மம। ப$_4$க$_3$வத ஏவாஹமஸ்மீத்யேவம் அமமதாம் யோஜயத்யதோ நம இதி॥

[“நான் எனக்குமுரியேனல்லேன்; ப$_4$க$_3$வானுக்கு அடியேனுகிறேன்” என்று இம்மாதிரியாக மமகாரமில்லாமையைத் தருவதால் ‘நம:’ எனப்படுகிறது.]

62. ஓம் நமோ விஷ்ணவே

[அர்த்த$_2$ம் ஆசாரியர்களிடம் கேட்டுக்கொள்வது.]

57. மனு 2-218. 58. ப$_4$ார-ஆதி$_3$ 1-27. 59. மனு 2-117.
60. ஸஹஸ்ரநாமபா$_4$ஷ்யம். 61. 62. விஷ்ணுஷட$_3$க்ஷரீ.

63. முக்தாநாம் லக்ஷணம் ஹ்யேதத் யச்ச்2வேதத்3வீப-
வாஸிநாம் ।
நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா நம இத்யேவ வாதி3ந: ॥

[ஶ்வேதத்3வீபவாஸிகளுக்கு எது லக்ஷணமோ, அதுவே முக்தர்களுக்கும் லக்ஷணமாகும்; அதாவது:— எப்போதும் அஞ்ஜலி செய்துகொண்டிருப்பார்கள்; (அதனால்) ஆநந்தி3ப்பார்கள்; வாயால் 'நம:' என்றே சொல்லும் தன்மையுடையவர்களாயிருப்பார்கள்.]

64. தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய விஷ்ணோரமிததேஜஸ: ।
ப்ரணாமம் யேऽபி குர்வந்தி தேஷாமபி நமோ நம: ॥

[யஜ்ஞவராஹராகியவரும், அளவற்ற தேஜஸ்ஸை உடையவருமான அந்த விஷ்ணுவுக்கு எவர்கள் ஒரு நமஸ்காரம் செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்குப் பலகால் நமஸ்காரம்.]

65. தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் ப4ஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் ।
த3தா3மி பு3த்3தி4யோக3ம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே ॥

[என்னிடத்தில் எப்போதும் சேர்ந்திருப்பதை விரும்புபவர்களும், என்னை ப4ஜிப்பவர்களுமான அவர்களுக்கு, என்னை அடைவதற்கு ஸாத4னமான அந்த பு3த்3தி4யோக3த்தை அன்புடன் அளிக்கிறேன்.]

66. ஸம்ஜ்ஞாயதே யேந தத3ஸ்ததோ3ஷம்
ஶு‍த்3த4ம் பரம் நிர்மலமேகரூபம் ।
ஸந்த்3ருஶ்யதே வாப்யதி4க3ம்யதே வா
தத் ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோऽந்யது3க்தம் ॥

[எந்த அறிவினால், தோ3ஷமற்றதும், ஶு‍த்3த4மானதும், மிகவும் மலமற்றதும், ஒப்புயர்வற்றதுமான அந்தப் பரவஸ்து அறியப்படுகிறதோ, பார்க்கப்படுகிறதோ, அடையப்படுகிறதோ, அதுவே ஜ்ஞானம்; அதைக்காட்டிலும் வேறானது அஜ்ஞானம்.]

---

63. பா4ர-ஶாந்தி 344-45. 64. விஷ்ணுத4ர்மம்-90; யமவசனம். பா4ர-ஶாந்தி 46-126. பீ4ஷ்மர் ஸ்தோத்ரத்திலும் காண்கிறது.
65. கீ3தை 10-10. 66. வி-பு 6-5-87.

67. தத் கர்ம யந்ந ப3ந்த4ாய ஸா வித்3யா யா விமுக்தயே ।
ஆயாஸாயாபரம் கர்ம வித்3யாந்யா ஶில்பநைபுணம் ॥

[எந்தக் கர்மம் ப3ந்த4த்திற்குக் காரணமல்லவோ அதுவே கர்மம்; எது முக்திக்குக் காரணமோ அதுவே வித்3யை. மற்ற கர்மம் ஶ்ரமத்திற்கே. மற்ற வித்3யை செருப்புக்குத்தக் கற்றதுபோன்றது.]

68. பிதரம் மாதரம் தா3ராந் புத்ராந் ப3ந்தூ4ந் ஸகீ2ந் கு3ரூந் ।
ரத்நாநி த4நதா4ந்யாநி க்ஷேத்ராணி ச க்3ருஹாணி ச ॥
ஸர்வத4ர்மாம்ஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந் ।
லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம் தேऽவ்ரஜம் விபோ4 ॥

[ப4க3வானே! தந்தையையும், தாயையும், மனைவியையும், பிள்ளைகளையும், உறவினரையும், நண்பர்களையும், ஆசாரியர்களையும், ரத்னங்களையும், த4னதா4ன்யங்களையும், வயல்களையும், வீடுகளையும், எல்லா உபாயங்களையும், கைவல்யமுள்ளிட்ட எல்லா ஆசைகளையும், வாஸனையுடன் விட்டு, திருவுலகளந்தருளின உன் திருவடிகளை ஶரணமடைகிறேன்.]

69. ஏநம் ஸர்வம் தத3பி4ஸமேதி யத்கிஞ்சித் ப்ரஜாஸ் ஸாது4
குர்வந்தி யஸ்தத் வேத3 யத்ஸ வேத3 ஸ மயைதது3க்த இதி

[மனிதர்கள் எந்தெந்த நல்ல காரியங்கள் செய்கிறார்களோ, அவையெல்லாம் ரைக்வரிடம் பொருந்தியிருக்கின்றன. எதை அவர் (ரைக்வர்) அறிந்திருக்கிறாரோ அதையே எவனும் அறிகிறான். அப்படிப்பட்ட ரைக்வர் என்னால் இபபோது சொல்லப்பட்டார்.]

70. லோகே யத்கிஞ்சித் ஸாத்4வநுஷ்ட்டி2தம் கர்ம, யச்ச
ஸர்வசேதநக3தம் விஜ்ஞாநம், தது3ப4யம் யதீ3யஜ்ஞாந-
கர்மாந்தர்க்க3தம், ஸ ரைக்வ இதி ஆஹ

---

67. வி-பு 1-19-41. 68. விஹகே3ஶ்வரஸம்ஹிதை.
69. சா2ந்தோ3க்3யம் 4·1-4. 70. ஸ்ரீபா4ஷ்யம் 1-3-33.

[உலகத்தில் அனுஷ்டி₂க்கப்படும் எந்த நற்கருமமும், எல்லாச் சேதனர்களுடைய அறிவுமாகிய இவ்விரண்டும் எவருடைய ஜ்ஞானத்திலும், கர்மத்திலும் அடங்கியிருக்கின்றனவோ அவரே ரைக்வர் என்று (ஹம்ஸம) சொல்லிற்று.]

71. ஸ த்வாஸக்தமதி: க்ருஷ்ணே த₃ம்ʼஶ்யமானோ மஹோரகை₃:।
ந விவேத₃ாத்மனோ கா₃த்ரம் தத்ஸ்ம்ருத்யாஹ்லாத₃
ஸுஸ்தி₂த: ॥

[மஹாநாக₃ங்களினால் கடிக்கப்படுபவனும், க்ருஷ்ணனிடத்தில் பு₃த்₃தி₄யைச் செலுத்தினவனுமான அந்த ப்ரஹ்லாத₃ன், ப₄க₃வானை நினைக்கையினாலுண்டான ஆனந்த₃த்தினால் நிலை நின்றவனாய், தன்னுடைய உடம்பை அறியவில்லை.]

72. பஶ்யந்நபி ந த்₃ருஷ்டவாந்
[பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோதும் பார்க்கவில்லை.]

73. ஸ்நேஹபூர்வமநுத்₄யாநம் ப₄க்திரித்யபி₄தீ₄யதே।
ப₄ஜ இத்யேஷ த₄ாதுர்வை ஸேவாயாம் பரிகீர்த்தித: ॥
தஸ்மாத் ஸேவா பு₃தை₄: ப்ரோக்தா ப₄க்திஶப்₃தே₃ந
பூ₄யஸீ ॥

[ஸ்நேஹத்தை முன்னிட்ட தியானம் ப₄க்தியெனப்படுகிறது. 'ப₄ஜ' என்கிற த₄ாது 'ஸேவை' என்னும் அர்த்த₂த்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் மேலான ஸேவையே பெரியோர்களால் ப₄க்திஶப்₃த₃த்தினால் சொல்லப்படுகிறது.]

74. ஸ்வாமிநி த₃ாஸஸ்ய ஸ்நேஹமயீ ஸ்தி₂தி:
[ஸ்வாமியிடத்தில் த₃ாஸனுடைய ஸ்நேஹம் நிறைந்திருக்கும் நிலைமை.]

75. வாஸுதே₃வோऽஸி பூர்ண:

71. வி-பு 1-17-39. 73. லைங்க₃புராணம் உத்தரப₄ாக₃ம்.

[ஆறு கு₃ணங்களாலும் பூர்ணனான வாஸுதே₃வனாயிருக்கிறாய்.]

76. நமஸ்தஸ்மை நமஸ்தஸ்மை நமஸ்தஸ்மை மஹாத்மநே।
[மஹாத்மாவான அவனுக்கு நமஸ்காரம்; அவனுக்கு நமஸ்காரம்; அவனுக்கு நமஸ்காரம்.]

77. நமோ நமஸ்தேऽஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:
புநஶ்ச பூ₄யோபி நமோ நமஸ்தே।
நம: புரஸ்தாத₃த₂ ப்ருஷ்ட₂தஸ்தே
நமோஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ ॥

[உனக்கு ஆயிரந்தடவை நமஸ்காரம்; மறுபடியும் மறுபடியும் உனக்கு நமஸ்காரம்; எல்லாமாயிருப்பவனே! உனக்கு முன்னும் பின்னும் நமஸ்காரம்; உனக்கு எல்லாவிடத்திலும் நமஸ்காரம்.]

78. அஹமஸ்யாவரோ ப்₄ராதா கு₃ணைர் த₃ாஸ்யமுபாக₃த:
[நான் இவருடைய நினைவினால் (இவருக்குத்) தம்பி; (உண்மையில்) இவருடைய குணங்களால் (இவருக்கு) அடிமைப்பட்டவன்.]

79. ஜந்ம கர்ம ச மே தி₃வ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத:।
த்யக்த்வா தே₃ஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி
ஸோऽர்ஜுந! ॥

[அர்ஜுநா! என்னுடைய அப்ராக்ருதமான பிறப்பையும், சேஷ்டிதங்களையும் எவன் இப்படி உண்மையாக அறிகிறானோ, அவன் தே₃ஹத்தை விட்டு மறுஜன்மம் அடையான்; என்னை அடைகிறான்.]

80. அஜாயமாநோ ப₃ஹுதா₄ விஜாயதே।
தஸ்ய தீ₄ரா: பரிஜாநந்தி யோநிம்।

76. வி-பு 1-19-79. ப்ரஹ்லாத₃வாக்யம். 77. கீ₃தை 11-39.
78. ரா-கி 4-12. லக்ஷ்மணவாக்யம். 79. கீ₃தை 4-9.
80. புருஷஸூக்தம் உத்தராநுவாகம்.

[பிறப்பற்றவனுயிருந்தும் பலபடியாகப் பிறக்கிருன் (பரம புருஷன்). அவனுடைய அவதாரத்தை தீ₄ரர்களே (அறிவில் மிக்கோரே) நன்கு அறிகிருர்கள்.]

81. அஹத்வா ராவணம் ஸங்க்₂யே ஸபுத்ரபௌ₃லபா₃ந்த₄வம் ।
அயோத்₄யாம் ந ப்ரவேக்ஷ்யாமி த்ரிபி₄ஸ்தைர் ப்₄ராத்ருபி₄ஶ் ஶபே ॥

[பிள்ளைகளுடனும், ஸேனையுடனும், ப₃ந்து₄க்களுடனும் கூடிய ராவணனைச் சண்டையில் கொல்லாமல் அயோத்தியில் ப்ரவேசிக்கமாட்டேன். மூன்று தம்பிகளின் மீதும் ஆணையிடுகிறேன்.]

82. யத்₃விநா ப₄ரதம் த்வாம் ச ஶத்ருக்₄நஞ்சாபி மாநத₃ ।
ப₄வேந்மம ஸுக₂ம் கிஞ்சித் ப₄ஸ்மஸாத் குருதாம் ஶிகீ₂ ॥

[பெருமையைத் தருபவனே! ப₄ரதனையும், உன்னையும், ஶத்ருக்₄னனையுமில்லாமல் ஏதாவது எனக்கு ஸுக₂முண்டாகுமானுல், அதை அக்₃னி சாம்பலாக்கட்டும்.]

83. அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்
த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணம் ।
ந து ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸம்ஶ்ருத்ய
ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ விஶேஷத: ॥

[நான் உயிரையும், லக்ஷ்மணனோடுகூட உன்னையும் விடுவேனேயொழிய செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை விடமாட்டேன்; அதிலும், விஶேஷமாக ப்₃ராஹ்மணர்களுக்குக் கொடுத்த ப்ரதிஜ்ஞையை விடேன்.]

84. ப₄ரதஸ்ய வச: குர்வந் யாசமாநஸ்ய ராக₄வ ।
ஆத்மாநம் நாதிவர்த்தேதா₂: ஸத்யத₄ர்மபராக்ரம ॥

[ராக₄வனே! ஸத்யமான த₄ர்மத்தையும், பராக்ரமத்தையும் உடையவனே! யாசிக்கும் ப₄ரதனுடைய வார்த்தையைச் செய்வதன் மூலம், உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை (ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை) மீருமலிருப்பாயாக.]

85. 209-ஐ பார்க்கவும்.

86. அவிஸ்தரமஸந்தி₃க்₃த₄மவிலம்பி₃தமத்₃ருதம் ।
உரஸ்ஸ்த₂ம் கண்ட₂க₃ம் வாக்யம் வர்த்ததே மத்₄யமே ஸ்வரே ॥

[(இந்த ஹனுமானுடைய) மார்பிலிருந்தும், தொண்டையிலிருந்தும் வரும் வாக்யம் மத்₄யமஸ்வரத்திலும், விஸ்தாரமின்றியும், ஸந்தே₃ஹமின்றியும், காலதாமதமில்லாமலும், வேக₃மில்லாமலுமிருக்கிறது.]

87. ஸைஷா பா₄ர்க₃வீ வாருணீ வித்₃யா ।
பரமே வ்யோமந் ப்ரதிஷ்டி₂தா ॥

[இது ப்₄ருகு₃விற்கு வருணனுல் சொல்லப்பட்ட வித்₃யை; பரமபத₃த்தில் நிலை நிற்பது (இது).]

88. ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:

[பராஶரரின் புத்திரரான அப்படிப்பட்ட வியாஸரன்ரே சொன்னுர்.]

89. ஆத்மா ஶுத்₃தோ₄ऽக்ஷரஶ்ஶாந்தோ நிர்கு₃ண: ப்ரக்ருதே: பர: ।
ப்ரவ்ருத்₃த்₄யபசயௌ நாஸ்ய ஏகஸ்யாகி₂லஜந்துஷு ॥

[ஆத்மாவானவன், கர்மம் முதலிய அஶுத்₃த₄மற்றவன்; விநாஶமற்றவன்; பசி, தாஹம் முதலியவையற்றவன்; ஸத்வரஜஸ்தமோகு₃ணங்களற்றவன்; ப்ரக்ருதியைக் காட்டிலும் மேலானவன்; எல்லாப் பிராணிகளிலும், ஒரே மாதிரி (ஜ்ஞாநைகாகாரனுக) இருக்கும் இவனுக்கு அதி₄கமாவதும், குறைவதும் கிடையாது.]

---

81. ரா-யு 19-21. 82. ரா-அ 97-8. 83. ரா-ஆ 10-19.
84. ரா-அ 111-7. வஸிஷ்ட₂வாக்யம்.

85. தை-ஆ. 86. ராகி 3-31. 87. தை-ப்₄ருகு₃வல்லீ-9.
88. தைத்திரீய ஆரண்யகம் ப்ரஶ்நம் 1, அனு-9. 89. வி-பு 2-13-71.

91&90. வித்3யாவிநயஸம்பந்நே ப்3ராஹ்மணே கவி3 ஹஸ்திநி ।
ஶுநி சைவ ஶ்வபாகே ச பண்டி3தாஸ் ஸமத3ர்ஶிந: ॥

இஹைவ தைர்ஜிதஸ்ஸர்க்கோ3
யேஷாம் ஸாம்யே ஸ்தி2தம் மந: ।
நிர்தோ3ஷம் ஹி ஸமம் ப்3ரஹ்ம
தஸ்மாத் ப்3ரஹ்மணி தே ஸ்தி2தா: ॥

[வித்3யை, அடக்கம் முதலியவைகளுடன் கூடிய ப்3ராஹ்மணனிடமும், கேவல ப்3ராஹ்மணனிடமும், பசுவிடமும், யானையிடமும், நாயிடமும், சண்டா3ளனிடமும், ஆத்மாவை உண்மையாய் அறிந்தவர்கள் ஸமத3ர்ஶிகளாக இருப்பார்கள். எவர்களுடைய மனமானது (இம்மாதிரியான) ஸம நிலைமையிலிருக்கிறதோ, அவர்களால் இங்கேயே ஸம்ஸாரம் ஜயிக்கப்பட்டது. ப்ரகருதிஸம்ஸர்க்க3மற்றதும், ஸமமானதுமான ஆத்மவஸ்துவன்றோ ப்3ரஹ்மம் (ப்3ரஹ்மத்திற்கு ஸமானமானது). ஆகையால் அவர்கள் ப்3ரஹ்மத்திலேயே நிலை நிற்கிருர்கள்.]

92. விகாரஜநநீமஜ்ஞாம் அஷ்டரூபாமஜாம் த்4ருவாம்
[(பதினாறு) விகாரங்களை உண்டாக்குவதும், (ப்ரக்ருதி, மஹான், அஹங்காரம் ஐந்து தன்மாத்ரைகள் என்னும்) எட்டு ரூபத்தை உடையதும், ஞானமற்றதும், பிறப்பற்றதும், நிலையானதுமான ப்ரக்ருதியை.]

93. அக்ஷய்யம் நாந்யதா3தா4ரமமேயமஜரம் த்4ருவம் ।
ஶப்3த3ஸ்பர்ஶவிஹீநம் தத் ரூபாதி3பி4ரஸம்ஹிதம் ॥
த்ரிகு3ணம் தஜ்ஜக3த்3யோநிரநாதி3ப்ரப4வாப்யயம் ॥

[(ப்ரக்ருதியானது) க்ஷயமற்றது; மற்றொரு அசித்தை ஆதா4ரமாகக்கொண்டிராதது; (தே3ஶகாலாதி3களால்) அளவற்றது; குறைவற்றது; நிலையானது; ஶப்3த3ஸ்பர்ஶங்களற்றது; ரூபம் முதலியவையற்றது; ஸத்வரஜஸ்தமோகு3ணங்களை

91 & 90. கீ3தை 5-18 & 19. 92. மந்த்ரிகோபனிஷத்.
93. வி-பு 1-2-20 & 21.

உடையது; தனக்குக் காரணத்தையும், பிறப்பையும், முடிவையுமற்ற அதுவே உலகிற்குக் காரணம்.]

94. பரமாத்மா ச ஸர்வேஷாமாதா4ர: பரமேஶ்வர: ।
விஷ்ணுநாமா ஸ வேதே3ஷு வேதா3ந்தேஷு ச கீ3யதே ॥
[பரமாத்மாவே எல்லோருக்கும் ஆதா4ரமாகவும், மேலான ஈஶ்வரனாகவுமிருப்பவன். அவன் வேத3ங்களிலும், வேதா3ந்தங்களிலும் விஷ்ணுவென்ற பெயரையுடையவனாகக் கீர்த்திக்கப்படுகிருன்.]

95. பர: பராணாம் பரம: பரமாத்மாத்மஸம்ஸ்தி2த: ।
ரூபவர்ணாதி3நிர்தே3ஶவிஶேஷணவிவர்ஜித: ॥
ஸர்வத்ராஸௌ ஸமஸ்தஞ்ச வஸத்யத்ரேதி வை யத: ।
ததஸ்ஸ வாஸுதே3வேதி வித்3வத்3பி4: பரிபட்2யதே ॥
[மேலானவர்களைக்காட்டிலும் மேலானவனும், தன்னைக்காட்டிலும் உயர்ந்தவனற்றவனும், தனக்குத்தானே ஆதா4ரமாக இருப்பவனுமான பரமாத்மா—ரூபம்,நிறம் முதலியவை,நாமம் எனப்படும் (ப்ராக்ருதமான) விஶேஷணங்களற்றவன். இவன் அறிஞர்களால் வாஸுதே3வனென்று படிக்கப்படுகிருன்.]

96. ப்ரதா4நஞ்ச புமாம்ஶ்சைவ ஸர்வபூ4தாத்மபூ4தயா ।
விஷ்ணுஶக்த்யா மஹாபு3த்3தே4 வ்ருதௌ
ஸம்ஶ்ரயத4ர்மிணௌ ॥
[மஹாபு3த்3தி4யையுடையவரே! ஒன்றுடனொன்று சேர்ந்திருக்கும் ஸ்வபா4வத்தையுடைய ப்ரக்ருதியும், புருஷனும், எல்லா பூ4தங்களுக்கும் ஆத்மாவான விஷ்ணுஶக்தியினால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.]

97. யோகி3நாமம்ருதம் ஸ்தா2நம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம்
[ஆத்மமாத்ரானுப4வநிஷ்டா2ரான யோகி3களுக்கு அழிவற்ற ஸ்தா2னம்]

94. வி-பு 6-4-40 95. வி-பு 1-2-10 & 12.
96. வி-பு 2-7-29. 97. வி-பு 1-6-38.

98. ஸர்க்க3ஶ்ச ப்ரதிஸர்க்க3ஶ்ச வம்ஶ மந்வந்தராணி ச।
வம்ஶாநுசரிதம் சைவ புராணம் பஞ்சலக்ஷணம்॥

[ஸ்ருஷ்டி, ப்ரளயம், வம்ஶம், மன்வந்தரம், வம்ஶசரித்ரம் ஆகிய இவ்வைந்து லக்ஷணங்களையுமுடையது புராணமாகும்.]

99. தபநபவநயோர் ய: ப்ராப்தவாந் புத்ரபா4வம்
ஶதமக2க்ருதபாலிர் வித்3யயா ஜந்மநா வா।

[இந்திரனால் அடையாளம் செய்யப்பட்டவனும், ஸூர்யனுக்கும், வாயுவுக்கும், வித்3யையினாலும், ஜன்மத்தினாலும் புத்ரனாயிருக்கும் தன்மையை அடைந்தவனுமான ஹனுமான்...]

100. அப்3ரவீச்ச தத3ா வாக்யம் ஜாதக்ரோதோ4 விபீ4ஷண:।
அந்தரிக்ஷக3தஶ் ஸ்ரீமாந் ப்4ராதரம் ராக்ஷஸாதி4பம்॥

[ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுடைய விபீ4ஷணன் அப்போது மிகவும் கோபங்கொண்டவனாய், ஆகாயத்தில் கிளம்பி, ராக்ஷஸர்களுக்கு அதி4பதியான தன் தமையனைக் குறித்துச் சில வார்த்தைகள் சொன்னான்.]

101. பரமாபத3மாபந்நோ மநஸாசிந்தயத் ஹரிம்।
ஸ து நாக3வர: ஸ்ரீமாந் நாராயணபராயண:॥

[ஶ்லாக்4யமான ஆபத்தை அடைந்தவனும், கைங்கர்ய ஸ்ரீயை உடையவனும், நாராயணனையே மேலான க3தியாகக்கொண்டவனுமான அந்த க3ஜேந்திராழ்வான் மனத்தினாலே ஹரியை நினைத்தான்.]

102. ஸர்வப்ரியகரஸ்தஸ்ய ராமஸ்யாபி ஶரீரத:।
லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நோ ப3ஹி: ப்ராண இவாபர:॥

[கைங்கர்ய லக்ஷ்மியை உடைய லக்ஷ்மணன், ராமனுக்கு ஶரீரத்தைக்காட்டிலும் எல்லாப் பிரியத்தையும் செய்பவனாகவும், வெளியிலிருக்கும் மற்றொரு ப்ராணன்போலவும் விளங்கினான்.]

98. நரஸிம்ஹபுராணம் 3-33. 99. போ4ஜசம்பு-கிஷ்-10.
100. ரா-யு 16-17. 101. விஷ்ணுத4ர்மம் 69-47. 102. ரா-பா3 18-28.

103. ஸ்தோத்ரரத்னம்—ஶ்லோகம் 60.

104. ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம்—1.

105. ஏவமுக்த்வாऽர்ஜுநஸ் ஸங்க்2யே ரதோ2பஸ்த2 உபாவிஶத்।
விஸ்ருஜ்ய ஸஶரம் சாபம் ஶோகஸம்விக்3நமாநஸ:॥

[அர்ஜுனன், இம்மாதிரி சொல்லிவிட்டு, சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட மனத்தை உடையவனாய், அம்புடன் கூடிய வில்லைக் கைவிட்டு, யுத்3த4களத்திலேயே ரத2த்தின்மேல் உட்கார்ந்தான்.]

106. யதா2 ரத்நாநி ஜலதே4ரஸங்க்2யேயாநி புத்ரக।
ததா2 கு3ணா ஹ்யநந்தஸ்ய அஸங்க்2யேயா மஹாத்மந:॥

[குழந்தாய்! எப்படி ஸமுத்3ரத்திலுள்ள ரத்னங்கள் கணக்கற்றவையோ, அம்மாதிரியே மஹாத்மாவான அநந்தனுடைய கு3ணங்களும் அளவற்றவை.]

107. ஆரோக்3யம் பா4ஸ்கராதி3ச்சே2த்
த4நமிச்சே2த் ஹுதாஶநாத்।
ஈஶ்வராத் ஜ்ஞாநமந்விச்சே2த்
மோக்ஷமிச்சே2ஜ்ஜநார்த்த3நாத்॥

[ஸூர்யனிடமிருந்து ஆரோக்3யத்தை விரும்பக்கடவன்; அக்3னியிடமிருந்து பொருளை விரும்பவேண்டும்; சிவனிடமிருந்து அறிவை விரும்பக்கடவன். நாராயணனிடமிருந்து மோக்ஷத்தை விரும்பக்கடவன்.]

108. இஷுக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே நாந்தரிக்ஷக்ஷிதிக்ஷயாத்।
மதிக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே ந கோ3விந்த3கு3ணக்ஷயாத்॥

[பா3ணங்களில்லாமல் திரும்புகிறார்களேயொழிய, பூ4மியும் ஆகாயமும் அழிந்துவிட்டதாலல்ல. (அம்மாதிரியே) பு3த்3தி4க்குறைவினால் திரும்புகிறார்களேயொழிய கோ3விந்தனுடைய கு3ணங்கள் முடிந்துவிட்டதாலல்ல.]

105. கீ3தை 1-47. 106. மாத்ஸ்யபுராணம். வராஹபுராணம் 74-40.
107. மாத்ஸ்யபுராணம் 67-41.

109. ஸா ஜிஹ்வா யா ஹரிம் ஸ்தௌதி
தச்சித்தம் யத்தத3ர்ப்பிதம் ।
தாவேவ ச கரௌ ஶ்லாக்4யௌ
யௌ தத்பூஜாகரௌ கரௌ ॥

[எது ஹரியைத்துதிக்கிறதோ, அதுவே நாக்கு. எது அவனிடம் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதோ அதுவே நெஞ்சு. எவை அவனுக்குப் பூஜை செய்கின்றனவோ அக்கைகளே ஶ்லாக்4யமானவை.]

110. நஷ்டோ மோஹ: ஸ்ம்ருதிர் லப்3த4ா த்வத்ப்ரஸாத3ாந்
மயாऽச்யுத ।
ஸ்தி2தோऽஸ்மி க3தஸந்தே3ஹ: கரிஷ்யே வசநம் தவ ॥

[அச்சுதனே! (விபரீதஜ்ஞானமாகிய) மோஹம் நசித்தது. உன்னருளால் உண்மை அறிவு என்னால் அடையப் பட்டது. ஸந்தே3ஹம் நஶிக்கப்பெற்றவனாயிருக்கிறேன். உன் வசனத்தின்படியே (யுத்3த4ம்) செய்கிறேன்.]

111. யந்நாயம் ப4க3வாந் ப்3ரஹ்மா ஜாநாதி பரமம் பத3ம் ।
தந்நதா: ஸ்ம ஜக3த்3த4ாம தவ ஸர்வக3தாச்யுத ॥

[அச்யுதனே! ஸர்வவ்யாபியே! மேலான ப்ராப்யமான எதை ப4க3வானான பிரமனும் அறியானோ, உலகிற் கெல்லாம் இருப்பிடமான அந்த உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை வணங்குகிறோம்.]

112. தவாந்தராத்மா மம ச யே சாந்யே தே3ஹிஸம்ஜ்ஞிதா: ।
ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிபூ4தோऽஸௌ ந க்3ராஹ்ய: கேநசிந்
க்வசித் ॥

[(பிரமனாகிய) எனக்கும், (ருத்3ரனாகிய) உனக்கும், (தே3ஹத்தை உடைத்தாயிருப்பதால்) 'தே3ஹீ' என்ற பெயரையுடைய மற்றவர்களுக்கும் அந்தராத்மா நாரா

109. விஷ்ணுத4ர்மம்-1. 110. கீ3தை 18-73. 111. வி-பு 1-9-59.
112. பா4ரதம் - மோக்ஷத4ர்மம் 179-4.

யணனே. எல்லாருக்கும் ஸாக்ஷியாயிருக்கிறார் அவர். எவராலும் எக்காலத்திலும் அறியத்தக்கவரல்லர் அவர்.]

113. தத்3 விஷ்ணோ: பரமம் பத3ம் ஸதா3 பஶ்யந்தி ஸூரய: ।
தி3வீவ சக்ஷுராததம் । தத் விப்ராஸோ விபந்யவோ
ஜாக்3ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்த4தே । விஷ்ணோர்யத் பரமம் பத3ம் ॥

[விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரமபத3த்தை நித்யஸூரிகள் எப்போதும் பார்க்கிறார்கள். அப்பரமபத3ம், எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிப்பவனும், ஆகாயத்திலிருப்பவனும் உலகிற் கெல்லாம் கண்ணாயிருப்பவனுமான ஸூர்யன்போல் ப்ரகாஶமுள்ளது. விஷ்ணுவினுடைய யாதொரு பரமபத3 மிருக்கிறதோ, அதில் மேத4ாவிகளும், துதிப்பதையே ஸ்வப4ாவமாக உடையவர்களும், ஜாக3ரூகர்களாயிருப்பவர் களுமான நித்யஸூரிகள் பிரகாஶிக்கின்றனர்.]

114. தே3வ! ப்ரபந்நார்த்திஹர! ப்ரஸாத3ம் குரு கேஶவ! ।
அவலோகநத3ாநேந பூ4யோ மாம் பாலயாச்யுத! ॥

[தே3வனே! ஶரணமடைந்தவர்களின் து3:க்க3த்தைப் போக்கடிப்பவனே! கேஶவனே! அருள்புரிவாயாக. அச் சுதனே! மறுபடியும் கடாக்ஷிப்பதன்மூலம் என்னைக் காப் பாற்றுவாயாக.]

115. ததை3க்ஷத ப3ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி
தத்தேஜோऽஸ்ருஜத ।

[அந்தப் பரப்3ரஹ்மம் '(நானே) பலவாக ஆகக்கடவேன்' என்று ஸங்கல்பித்தது; அது தேஜஸ்ஸை ஸ்ருஷ்டிசெய்தது.]

116. ரஸோ வை ஸ: । ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்3த்4வாநந்தீ3
ப4வதி । கோ ஹ்யேவாந்யாத் க: ப்ராண்யாத் । யதே3ஷ
ஆகாஶ ஆநந்தோ3 ந ஸ்யாத் । ஏஷ ஹ்யேவாநந்த3யாதி ।

113. ருக்3வேத3ம் அஷ்டக 1-2-7. ஸாமவேத3ம் 3-18-2-4.
114. வி-பு 1-20-16. ப்ரஹ்லாத3வாக்யம். 115. சா2ந்-உப 6-2-3.
116. தைத்திரீயம் ஆநந்த3வல்லி-7.

[ரஸ (ஆநந்த$_3$) ஸ்வரூபனன்றே அந்தப் பரமபுருஷன். ரஸஸ்வரூபனான அவனை அடைந்து (இந்த ஜீவன்) ஆநந்த$_3$த்தை உடையவனாகிறான். பிரகாசிப்பவனும், ஆநந்த$_3$ஸ்வரூபனுமான இப்பரமபுருஷன் இல்லாவிடில் எவன் இவ்வுலகிலுள்ள ஸுக$_2$த்தையோ, மோக்ஷஸுக$_2$த்தையோ அடையமுடியும்? (ஆகையால்) இவனே (ஜீவனை) ஆநந்தி$_3$ப்பிக்கிறான்.]

117. ந தத$_3$ஸ்தி விநா யத் ஸ்மாந்மயா பூ$_4$தம் சராசரம்

[அசையக்கூடியவையும், அசையக்கூடாதவையுமான வஸ்துக்களில், நானில்லாமல் இருக்கக்கூடிய வஸ்து கிடையாது.]

118. ஸ ஏகாகீ ந ரமேத

[(ப்ரளயகாலத்தில்) ஒருவராயிருந்த அந்த நாராயணன் ஆனந்த$_3$த்தை அடையவில்லை.]

119. உபாத$_3$த்தே ஸத்தாஸ்தி$_2$திநியமநாத்$_3$யைஶ்சித$_3$சிதௌ
ஸ்வமுத்$_3$தி$_3$ஶ்ய ஶ்ரீமாநிதி வத$_3$தி வாகௌ$_3$பநிஷதீ$_3$ ।
உபாயோபேயத்வே ததி$_3$ஹ தவ தத்த்வம் ந து கு$_3$ணௌ
அதஸ்த்வாம் ஶ்ரீரங்கே$_3$ஶய ஶரணமவ்யாஜமப$_4$ஜம் ॥

[ஹே ஶ்ரீரங்க$_3$நாத$_2$னே! 'ஶ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்தி$_2$தி, நியமனம் முதலிய காரியங்களால் சேதனாசேதனங்களைத் தனக்காக ஸ்வீகரிக்கிறான்' என்று உபனிஷத்$_3$ வாக்யமானது சொல்லுகிறது. ஆகையால், இவ்விஷயத்தில் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் உனக்கு இயல்வு; செயற்கையல்ல. ஆகையால் உன்னை நிர்வ்யாஜமான உபாயமாக அடைந்தேன்.]

120. கிமத்ர சித்ரம் த$_4$ர்மஜ்ஞ! லோகநாத$_2$! ஸுக$_3$ாவஹ!।
யத் த்வமார்யம் ப்ரப$_4$ாஷேத$_2$ா: ஸத்த்வவாந் ஸத்பதே$_2$ ஸ்தி$_2$த: ॥

117. கீ$_3$தை 10-39. 118. மஹோபனிஷத்.
119. ஶ்ரீரங்க$_3$ராஜஸ்தவம் 2-88. 120. ரா-யு 18-36.

[த$_4$ர்மங்களை அறிந்தவரே! லோகநாத$_2$ரே! ஸுக$_2$த்தைத் தருபவரே! ஸத்வகு$_3$ணத்தையுடையவரும், நல்ல மார்க்க$_3$த்தில் நிற்பவருமான நீர் அழகிய சொல்லைச் சொன்னீர் என்பதில் என்ன ஆச்சரியம்?]

121. காரணந்து த்$_4$யேய:

[காரணவஸ்துவே தியானிக்கத்தக்கது.]

122. ஸ ஸ்வராட்$_2$ ப$_4$வதி

[அந்த முக்தாத்மா கர்மத்திற்கு வஶப்படாதவனாக ஆகிறான்.]

123. ய ஆத்மா அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர் விஶோகோ விஜிக$_4$த்ஸோऽபிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்பஸ் ஸோऽந்வேஷ்டவ்ய:

[எந்த ஆத்மாவானவன், பாபமற்றவனாகவும், கிழத்தனமற்றவனாகவும், ம்ருத்யுவற்றவனாகவும், ஶோகமற்றவனாகவும், பசியற்றவனாகவும், தாகமற்றவனாகவும், வீண்போகாத இஷ்டத்தையும், ஸங்கல்பத்தையும் உடையவனாகவுமிருக்கிறானோ அவன் தேடத்தக்கவன்.]

124. ய: புத்ர: பிதரம் த்$_3$வேஷ்டி தம் வித்$_3$யாத$_3$ந்யரேதஸம் ।
யோ விஷ்ணும் ஸததம் த்$_3$வேஷ்டி தம் வித்$_3$யாதந்த்யரேதஸம் ॥

[எந்தப் புத்திரன் பிதாவை த்$_3$வேஷிக்கிறானோ அவனை மற்றொருவனுடைய ரேதஸ்ஸுக்குப் பிறந்தவனாக அறியலாம்; எவனொருவன் விஷ்ணுவை எப்போதும் த்$_3$வேஷிக்கிறானோ அவனைச் சண்டா$_3$ளனுக்குப் பிறந்தவனாக அறியலாம்.]

125. விஷ்ணுப$_4$க்திவிஹீநோ யஸ்ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த$_2$வேத்$_3$யபி ।
ப்$_3$ராஹ்மண்யம் தஸ்ய ந ப$_4$வேத் தஸ்யோத்பத்திர் நிரூப்யதாம் ॥

121. அத$_2$ர்வஶிகை$_2$. 122. ச$_2$ாந்தோ$_3$க்$_2$யம் 7-25-2. 123 ச$_2$ாந்தோ$_3$க்$_3$யம் 8-7-1. 124. ப்$_3$ரஹ்மாண்ட$_3$புராணம். 125. பாத்$_3$மபுராணம்.

[எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களின் அர்த்த2த்தை அறிந்தவனுன போதிலும் எவன் விஷ்ணுப4க்தியில்லாதவனே அவனுக்கு ப்3ராஹ்மண்யம் கிடையாது. அவனுடைய உத்பத்தியை நிரூபிக்கலாம்.]

126. ஹிரண்யக3ர்ப்ப4ஸ் ஸமவர்த்ததாக்3ரே
பூ4தஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத்

[முதலில் பூ4தங்களுக்கெல்லாம் ஒரே பதியான ஹிரண்ய க3ர்ப்ப4ன் (ஜீவாத்மஸமூஹத்தைத் தன்னுட்கொண்ட ப4க3வான்) இருந்தான்.]

127. ஏகோ ஹி ருத்3ரோ ந த்3விதீயாய தஸ்து2:

[ருத்3ரன் ஒருவனே; இரண்டாவதாக (ஸஹாயமாக) ஒருவருமில்லை.]

128. ந கிரிந்த்3ர த்வது3த்தரோ ந ஜ்யாயோ அஸ்தி வ்ருத்ரஹந்

[இந்திரனே! உன்னைக்காட்டிலும் மேலானவனில்லை; வ்ருத்ரனைக் கொன்றவனே (உன்னைக்காட்டிலும்) பெரியவனில்லை.]

129. தஸ்ய மத்4யே வஹ்நிஶிகா2 அணீயோர்த்4வா வ்யவஸ்தி2த:।
நீலதோயத3மத்4யஸ்தா2 வித்3யுல்லேகே2வ பா4ஸ்வரா।
நீவாரஶூகவத் தந்வீ பீதாபா4 ஸ்யாத் தநூபமா।
தஸ்யாஶ் ஶிகா2யா மத்4யே பரமாத்மா வ்யவஸ்தி2த:।
ஸ ப்3ரஹ்மா ஸ ஶிவஸ்ஸேந்த்3ரஸ் ஸோக்ஷர:
பரமஸ் ஸ்வராட்॥

[அந்த இருத3யகமலத்தின் நடுவில், சிறியதும் மேல் நோக்கினதுமான அக்3னிஶிகை2 (பரமாத்மாவின் தி3வ்ய மங்க3ளவிக்3ரஹம்) இருக்கிறது. (அது) நீலமேக4த்தை உட்கொண்ட மின்னல்போல் பிரகாஶமுள்ளதாகவும், நெல் நுனிபோல் சிறிதாகவும், மஞ்சள் நிறமுள்ளதாகவும், ஒப்பற்றதாகவும் இருக்கிறது. அந்த ஶிகை2யின் நடுவில் பரமாத்மா விளங்குகிருன். அவனே பிரமனுக்கும் அந்தர்யாமி; அவனே ஶிவனுக்கும் அந்தர்யாமி; அவனே இந்திரனுக்கும் அந்தர்யாமி; (பிரமன் முதலியவர்களைக்காட்டிலும்) மேலானவனும், கர்மத்திற்கு வசப்படாதவனும், அழிவற்றவனுமான முக்தாத்மாவுக்கும் அவனே அந்தர்யாமி.]

126. தைத்திரீயஸம்ஹிதை 4-2-8. 127. ஶ்வேதாஶ்வதரம் 3.2.
128. ருக் அஷ்டகம்-3-6-19. 129. தைத்-நாராயணவல்லி-11.

130. நாராயணபரா வேதா3 தே3வா நாராயணங்க3ஜா:।
நாராயணபரா லோகா நாராயணபரா மகா2:॥

[வேத3ங்கள் நாராயணனைச் சொல்லுபவை; தே3வர்கள் நாராயணனுடைய அங்க3த்திலிருந்து உண்டானவர்கள்; நாராயணனைப் பற்றியிருப்பவை உலகங்கள்; யாக3ங்கள் நாராயணனை ஆராதி4ப்பவை.]

131. க3ந்த4த்3வாராம் து3ராத4ர்ஷாம் நித்யபுஷ்டாம் கரீஷிணீம்।
ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ4தாநாம் தாமிஹோபஹ்வயே ஶ்ரியம்॥

[கீர்த்தியைத் தருபவளும், (து3ஷ்டர்களால்) அடைய முடியாதவளும், எப்போதும் ஸம்ருத்3தி4யை உடையவளும், எல்லா ஸம்பத்துகளையும் உடையவளும், எல்லா பூ4தங்களுக்கும் ஈஶ்வரியுமான ஸ்ரீதே3வியை இங்கு அழைக்கிறேன்.]

132. அஸ்யேஶாநா ஜக3தோ விஷ்ணுபத்நீ

[இந்த உலகிற்கெல்லாம் ஸ்வாமினியாகவும், விஷ்ணுவுக்குப் பத்னியாகவும் இருப்பவள்.]

133. மஹாந் ப்ரபு4ர்வை புருஷ: ஸத்த்வஸ்யைஷ ப்ரவர்த்தக:

[மஹாபுருஷனே! (மோக்ஷ) ப2லத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவன். இவனே ஶுத்3த4ஸத்வத்திற்கு ப்ரவர்த்தகன்.]

130. பா4க3வதம் 2-5-15. 131. ஸ்ரீஸூக்தம்-9. 132 நீளாஸூக்தம் தைத்திரீய ஸம்ஹிதை 4 4-12. 133. ஶ்வே. உப. 3-12.

134. வேத3ாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம்
ஆதி3த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்।
தமேவம் வித்3வாநம்ருத இஹ ப4வதி
நாந்ய: பந்த2ா வித்3யதேऽயநாய ॥

[(வேத3புருஷனுகிய) நான் (ஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4திகளில்) பெரியவனும், ஸூர்யன்போல் ப்ரகாஶிப்பவனும், ப்ரக்ருதிக்கு அப்பாற்பட்டவனுமான இந்தப் புருஷனை அறிகிறேன். அவனை இம்மாதிரி அறிபவன் இங்கேயே முக்தனுக ஆகிறுன். மோக்ஷத்திற்கு (அவனைத்தவிர) வேறு வழி கிடையாது.]

135. ய ஏஷோऽந்தராதி3த்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்3ருஶ்யதே
ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர் ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணக2ாத் ஸர்வ ஏவ
ஸுவர்ண:। தஸ்ய யத2ா கப்யாஸம் புண்ட3ரீகமேவமக்ஷிணீ॥

[ஸூர்யனுக்கு நடுவில் தங்கம்போல் அழகிய உருவையுடைய எந்த இந்தப் பரமபுருஷன் காணப்படுகிறுனே, அவன் ஸுவர்ணம்போன்று அழகான மீசையையும், கேஶங்களையும், எல்லா அவயவங்களையும் உடையவன். அவனுக்கு ஸூர்யனுல் மலரும் தாமரைபோன்ற இரு கண்கள் உள.]

136. ததஸ்ஸமுத்க்ஷிப்ய த4ராம் ஸ்வத3ம்ஷ்ட்ரயா
மஹாவராஹ: ஸ்பு2டபத்3மலோசந:।
ரஸாதலாது3த்பலபத்ரஸந்நிப4:
ஸமுத்தி2தோ நீல இவாசலோ மஹாந் ॥

[மலர்ந்த தாமரைபோன்ற திருக்கண்களை உடையவரும், நீலோத்பலமலரின் இதழ்போன்ற நிறத்தையுடையவருமான மஹாவராஹஸ்வரூபியான ப4க3வான் தன்னுடைய த3ந்தத்தால் பூ4தே3வியை ரஸாதலத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு பெரிய நீலமலைபோல் கிளம்பினுர்.]

134. புருஷஸூக்தம் உத்தராநுவாகம்-2.
135. சா2ந்தோ3க்3யம் 1-6 & 7. 136. வி-பு 1-4-26.

137. யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராத3பி சோத்தம:।
அதோऽஸ்மி லோகே வேதே3 ச ப்ரதி2த: புருஷோத்தம:॥

[நான் ஞானத்தில் ஏற்றக்குறைவுகளுள்ள ஸம்ஸாரி புருஷனை அதிக்ரமித்திருப்பதாலும், ஞானத்தில் ஏற்றக்குறைவுகளற்ற முக்தபுருஷனைக்காட்டிலும் மேலானவனுயிருப்பதாலும், ஶ்ருதியிலும், ஸ்ம்ருதியிலும் புருஷோத்தமனென்று பிரஸித்3தி4பெற்றிருக்கிறேன்.]

138. ஏதாவாநஸ்ய மஹிமா அதோ ஜ்யாயாம்ஶ்ச பூருஷ:।
பாதோ3ஸ்ய விஶ்வா பூ4தாநி த்ரிபாத3ஸ்யாம்ருதம் தி3வி॥

[இவனுடைய மஹிமை இப்படிப்பட்டது. பரமபுருஷன் இதைக்காட்டிலும் மேலானவன். எல்லா உலகங்களும் இவனுடைய (விபூ4தியில்) கால் பா4க3ம்; பரமபத3த்தில் இவனுடைய (விபூ4தியில்) அழிவற்றதான முக்கால் பா4க3மிருக்கிறது.]

139. யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே விஶ்வஶக்திரியம் ஸ்தி2தா।
பரப்3ரஹ்மஸ்வரூபஸ்ய ப்ரணமாமஸ்தமவ்யயம் ॥

[பரப்3ரஹ்மஸ்வரூபியான எவனுடைய பல்லாயிரத்தில் ஒரு பா4க3த்தில் உலகமாகிற ஶக்தி நிலைநிற்கிறதோ, குறைவற்றவனுன அவனை வணங்குகிறேம்.]

140. மேரோரிவாணுர் யஸ்யைதத் ப்3ரஹ்மாண்ட3மகி2லம் முநே

[முனிவரே! இந்த ப்3ரஹ்மாண்ட3ம் முழுவதும் எவனுக்கு, மேருவுக்கு அணுவைப்போலாகிறதோ...]

141. விஷ்டப்4யாஹமித3ம் க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஶேந
ஸ்தி2தோ ஜக3த்

[நான் இவ்வுலகையெல்லாம் (எனது) ஒரு அம்ஶத்தினுல் த4ரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.]

137. கீ3தை 15-18. 138. புருஷஸூக்தம்-13.
139. வி-பு 1-9-53. 140. 141. கீ3தை 10-42.

142. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

[பிறகு, வேத3ங்கள் அபஹரிக்கப்பட்டவுடன், பிரமனை அஜ்ஞானம் பீடித்தது. அதன் பின் வேத3ங்களை இழந்த அவன் ஈசனைக் குறித்துப் (பின்வருமாறு) பேசினான். பிரமன்;— ‘வேத3ங்களே எனக்கு உயர்ந்த கண்; வேத3ங்களே எனக்கு மேலான த4னம்; மறைகளே எனக்கு மேலான தேஜஸ்; வேத3ங்களே எனக்கு உயர்ந்த ப்3ரஹ்மம். அஸுரர்களுடைய ப3லத்தினால் இங்கிருந்து என்னுடைய எல்லா வேத3ங்களும் அபஹரிக்கப்பட்டன. வேத3ங்களற்ற இவ்வுலகங்களெல்லாம் இருளடைந்தன. லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்க ஆரம்பி4த்த நான் வேத3மில்லாமல் என் செய்வேன்? ஐயோ! வேத3ங்கள் நஶித்ததினால் எனக்குப் பெரிய து3:க்க2ம் வந்து சேர்ந்தது; என்னை அடைந்த இந்த ஶோகமாகிய வியாதி (என்) மனத்தைத் துன்புறுத்துகிறது’...... ஹரியானவர் ரஸாதலத்திலிருந்த எல்லா வேத3ங்களையும் எடுத்துப் பிரமனிடம் கொடுத்தார். அரசனே! பிறகு (அப்பிரமன்) தன் இயற்கைநிலையை அடைந்தனன். இப்படி (மது4கைடப4ர்களென்னும்) அவ்விருவரையும் கொன்றதாலும், வேத3த்தை மீட்டுக்கொணர்ந்ததாலும், புருஷோத்தமன் பிரமனுடைய ஶோகத்தைப் போக்கடித்தான்.]

143. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

[தே3வியைக் குறித்து ருத்3ரன்:— ‘பிறகு கோபத்தையுடையவனும், சிவந்த கண்களை உடையவனுமான என்னால், அப்பிரமனுடைய தலை இடதுகைக் கட்டைவிரல் நக2த்தின் நுனியால் கிள்ளப்பட்டது’. பிரமன்:— ‘அபராத4மற்ற என்னுடைய தலை, உன்னால் அறுக்கப்பட்டபடியால் நீ ஶாபத்தை அடைந்து கபாலியாக (கபாலத்துடன் கூடிய

142. பா4ர. ஶாந்தி 357-31. 143. மாத்ஸ்யபுராணம்-182.

வனாக) ஆவாய்.’ ருத்3ரன்:— தே3வி! ப்3ரஹ்மஹத்தி செய்தவனாயும் கலங்கினவனாகவும் பூ4மியில் தீர்த்த2ங்களைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்த நான் அதற்குப்பின் ஹிமாசலமலைக்குச் சென்றேன். அங்கு ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்னால் பிச்சைக்காக யாசிக்கப்பட்டான். அதன்பின் அவனால் தன் (தே3ஹத்தில்) ஒரு பா4க3ம் நக2த்தின் நுனியால் கீறப்பட்டது. அதிலிருந்து பெரிதாக வெள்ளமிடும் ரத்ததா4ரை பெருகியது. ......அழகிற் சிறந்தவளே! விஷ்ணுவினுடைய அருளினால் அக்கபாலம் ஆயிரக்கணக்கான பல துண்டுகளாக வெடித்து, கனவில் கிடைத்த பணம்போல் போயிற்று.]

144. யுக3கோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்4ய பத்3மபூ4:।
புநஸ்த்ரைலோக்யதா4த்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதி ஶுஶ்ரும॥

[தாமரையில் பிறந்த நான்முகன் ஆயிரங்கோடியுக3ங்கள் விஷ்ணுவை ஆராதி4த்து மறுபடியும் மூவுலகிற்கும் பதியாயிருக்கும் தன்மையை அடைந்தானென்று கேள்விப்படுகிறோம்.]

145. ப்ரஹ்மாத3யஸ் ஸுராஸ் ஸர்வே விஷ்ணுமாராத்4ய தே புரா।
ஸ்வம் ஸ்வம் பத3மநுப்ராப்தா: கேஶவஸ்ய ப்ரஸாத3த:॥

[பிரமன் முதலிய எல்லா தே3வர்களும் முன் விஷ்ணுவை ஆராதி4த்து, தங்கள் தங்கள் பத3விகளைக் கேஶவனுடைய அருளாலே பெற்றார்கள்.]

146. ஏவமேஷோऽஸுராணாம் ச ஸுராணாஞ்சாபி ஸர்வஶ:।
ப4யாப4யங்கர: க்ருஷ்ணஸ் ஸர்வலோகேஶ்வர: ப்ரபு4:॥

[இம்மாதிரியாக (நமக்கு) ஸ்வாமியும், எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈஶ்வரனுமான இந்த க்ருஷ்ணன் அஸுரர்களுக்கும் தே3வர்களுக்கும் எக்காலத்திலும் (முறையே) ப4யத்தையும், அப4யத்தையும் அளிப்பவன்.]

144. மஹாபா4ரதம் ஸபா4பர்வம் 14-8. 145. நாரஸிம்ஹபுராணம்.
146. பா4ரதம் - ஸபா4பர்வம்.

147. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

[ரிஷிஶ்ரேஷ்ட2ரே! (ப4க3வான் திருவுலகளந்தருளின) அச்சமயம், ஹரியினிடம் ப4க்தியினுல் த4ர்மம் ஜலமாயிற்று. த4ர்மமாகிய அந்த ஜலத்தை எடுத்து, ஜக3ந்நாத2னுடைய ஸந்தோஷத்திற்காக (அவனுடைய) திருவடியானது (என்னுல்) மேலான ப4க்தியுடன் விளக்கப்பட்டது; பாத்3யம், அர்க்4யம் முதலியவைகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டது. விழுந்த அந்த ஜலத்தைப் பார்த்து, 'நான் (பரிஶுத்3த4ப்படுத்தத்) தகுந்தவனுயிருக்கிறேன்' என்று நிஶ்சயித்து, சிவன் தன்னைப் பரிஶுத்3த4ப்படுத்திக்கொள்வதற்காக ஜடையின் நடுவில் தலையால் தாங்கினுன். பிறகு, பல பதினுயிரக்கணக்கான வருஷங்கள், உருத்திரன் அப்படியே (அதை) விடவில்லை.]

148. ஸதே3வ ஸோம்யேத3மக்3ர ஆஸீதே3கமேவாத்3விதீயம்

[குழந்தாய்! (நாமரூபங்களுடன் காணப்படும்) இந்த உலகம் ப்ரளயகாலத்தில் (நாமரூபங்களில்லாமையால்) ஒன்ருகவும், (தன்னைப்போல் வேருென்றில்லாததால்) இரண்டற்றதாகவுமிருந்த 'ஸத்' எனப்படும் ப்3ரஹ்மமாகவே இருந்தது.]

149. தம: பரே தே3வ ஏகீப4வதி

['தமஸ்' எனப்படும் மூலப்ரக்ருதி பரமாத்மாவுடன் ஒடுங்குகிறது.]

150. ப்3ரஹ்மாதி3ஷு ப்ரலீநேஷு நஷ்டே லோகே சராசரே।
ஆபூ4தஸம்ப்லவே ப்ராப்தே ப்ரலீநே ப்ரக்ருதௌ மஹாந் ||
ஏகஸ் திஷ்ட2தி விஶ்வாத்மா ஸ து நாராயண: ப்ரபு4: ||

[பிரமன் முதலியவர்களெல்லாம் லயமடைந்து, சராசரமான உலகெல்லாம் நஶித்து, பஞ்சபூ4தங்களும் லய

147. ஈஶ்வரஸம்ஹிதை; பிரமன் வாக்யம்.
148. சா2ந்-உப. 6-2-1 149. ஸுபா2லோபனிஷத்-2.
150. மஹாபா4ரதம், ஶாந்திபர்வம். 210-24. நாரத3ஸ்தோத்ரம்.

மடைந்து, மஹத்தத்வமானது மூலப்ரக்ருதியில் லயமடையும்போது ஸர்வாந்தர்யாமியான ஒருவனே இருக்கிருன். அவனே ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணன்.]

151. ந ஹி பாலநஸாமர்த்2யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்।
ஸ்தி2தௌ ஸ்தி2தம் மஹாப்ராஜ்ஞ ப4வத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித் ||

[மஹாபு3த்3தி4மானே! ரக்ஷணத்தில் நிலைநிற்கும் ஸர்வேஶ்வரனுன ஹரியைத் தவிர வேறு எவனுக்கும் ரக்ஷிக்க ஸாமர்த்2யம் கிடையாதன்ருே.]

152. ந ஸம்பத3ாம் ஸமாஹாரே விபத3ாம் விநிவர்த்தநே।
ஸமர்த்தோ2 த்3ருஶ்யதே கஶ்சித் தம் விநா புருஷோத்தமம் ||

[செல்வங்களைச் சேர்த்துக்கொடுப்பதிலும், ஆபத்துக்களை அடியோடு போக்குவதிலும் ஸமர்த்த2னுயிருப்பவன் அந்தப் புருஷோத்தமனைத் தவிர வேருெருவனும் காணப்படுகிறதில்லை.]

153. ஸ்ருஜதஸ் தஸ்ய தே3வஸ்ய பத்3மம் ஸூர்யஸமப்ரப4ம்।
நாபே4ர் விநிஸ்ஸ்ருதம் தஸ்ய தத்ரோத்பந்ந: பிதாமஹ: ||

[அந்த தே3வன் ஸ்ருஷ்டிக்கும்போது, ஸூர்யனை ஒத்த ஒளியை உடைய ஒரு தாமரை அவனுடைய உந்தியிலிருந்து வெளிப்பட்டது; அதில் நான்முகன் உண்டானுன்.]

154. யத்தத் பத்3மமபூ4த் பூர்வம் தத்ர ப்3ரஹ்மா வ்யஜாயத।
ப்3ரஹ்மணஶ்சாபி ஸம்பூ4தஶ் ஶிவ இத்யவதா4ர்யதாம் ||
ஶிவாத் ஸ்கந்த3ஸ் ஸம்ப3பூ4வ ஏதத் ஸ்ருஷ்டிசதுஷ்டயம் ||

[(ப4க3வானுடைய உந்தியிலிருந்து) யாதொரு தாமரை முன் உண்டாயிற்ருே அதில் பிரமன் பிறந்தான். பிரமனிடமிருந்தே ஶிவன் பிறந்தானென்று அறியத்தக்கது.

151. வி-பு 1-22-21. 152. பரமஸம்ஹிதை. 154. மஹாபா4ரதம்.

சிவனிடமிருந்து ஸ்கந்$_3$ன் உண்டானான். இது (முதலில் ஏற்பட்ட) நாலு ஸ்ருஷ்டி.]

155. ஸங்கை$_4$ஸ் ஸுராணாம் தி$_3$வி பூ$_4$தலஸ்தைஸ்
ததா$_2$ மனுஷ்யைர் க$_3$க$_3$நே ச கே$_2$சரை: ।
ஸ்துத: க்ரமாந் ய: ப்ரசகார ஸர்வதா$_3$
மமாஸ்து மாங்க$_3$ல்யவிவ்ருத்$_3$த$_4$யே ஹரி: ॥

[ஸ்வர்க்க$_3$த்தில் தே$_3$வஸமூஹங்களாலும், அப்படியே பூ$_4$மிப்ரதே$_3$ஶத்திலிருக்கும் மனுஷ்யர்களாலும், ஆகாயத்தில் ஆகாஶஸஞ்சாரிகளாலும் துதிக்கப்பட்டவனாய், எந்த ப$_4$க$_3$வான் திருவடிகளை வைத்தருளினானோ, (திரிவிக்ரமாவதாரம் செய்த) அந்த ஹரி எனக்கு எப்போதும் மங்க$_3$ளங்களின் வ்ருத்$_3$தி$_4$யின்பொருட்டு ஆகட்டும்.]

156. ஸந்தி$_3$க்$_3$தே$_4$ க$_2$லு ந்யாய: ப்ரவர்த்ததே

[ஸந்தே$_3$ஹத்திற்கு இடமுள்ள விஷயத்திலன்றோ ந்யாயம் ப்ரவர்த்திக்கும் (செல்லுபடியாகும்.)]

157. ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா மூடா$_4$ ஜந்மநி ஜந்மநி।
மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத$_4$மாம் க$_3$திம்॥

[அர்ஜுனா! ஆஸுரஸ்வபா$_4$வமுள்ள ஜன்மத்தை அடைந்து, ஜன்மந்தோறும் மூட$_4$ர்களாய், என்னை அடையாமலே, அதிலும் கீழான க$_3$திக்குப் போகிறார்கள்.]

158. ஶீலம் ஹி நாம மஹதோ மந்தை$_3$ஸ் ஸஹ
நீரந்த்$_4$ரேண ஸம்ஶ்லேஷ:

[ஶீலமென்பது, பெரியவன் தாழ்ந்தவர்களோடு நெருங்கிச் சேருதல்.]

159. ந பூ$_4$தஸங்க$_4$ஸம்ஸ்தா$_2$நோ தே$_3$ஹோऽஸ்ய பரமாத்மந: ।

[இந்தப் பரமாத்மாவினுடைய திருமேனி பஞ்சபூ$_4$தங்களுடைய சேர்க்கையால் உண்டானதன்று.]

155. விஷ்ணுத$_4$ர்மம் மாங்க$_3$ள்யஸ்தவம். 157. கீ$_3$தை 16-20.
159. பா$_4$ரதம் - ஶாந்திபர்வம் 206-60.

159*. ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திர் மாம்ஸமஜ்ஜாஸ்தி$_2$-
ஸம்ப$_4$வா ।

[அவனுக்கு, மாம்ஸம், மஜ்ஜை, எலும்பு இவைகளாலுண்டான ப்ரக்ருதிஸம்ப$_3$ந்த$_4$முள்ள உடம்பு கிடையாது.]

160. தம் த்வா க்$_3$ருணாமி தவஸமதவீயாந் க்ஷயந்தமஸ்ய
ரஜஸ: பராகே

[இந்த ரஜோகு$_3$ணத்தையுடைய மூலப்ரக்ருதிக்கு மேலான பரமபத$_3$த்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் தனிவீரரான அப்படிப்பட்ட உம்மை ஶக்தியற்ற அடியேன் துதிக்கிறேன்.]

161. ஸ்வஸத்தாதா$_4$ரகம் ஸத்த்வம் மிஶ்ரஸத்த்வாத் விலக்ஷணம்

[தன்னுடைய ஸத்தையினாலேயே (பிறருக்கு) தா$_4$ரகமானதும், ரஜஸ்தமோகு$_3$ணங்களோடு சேர்ந்திருக்கும் ஸத்வத்தைக்காட்டிலும் வேறுப்பட்டதுமான ஸத்வம்.]

162. அக்$_3$நே: ஶிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம் தாமஸேஷு ப்ரகீர்த்யதே।
ராஜஸேஷு ச மாஹாத்ம்யமதி$_4$கம் ப்$_3$ரஹ்மணோ விது$_3$: ॥
ஸாத்த்விகேஷ்வத$_2$ கல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதி$_4$கம் ஹரே: ।
தேஷ்வேவ யோக$_3$ஸம்ஸித்$_3$தா$_4$ க$_3$மிஷ்யந்தி பராங்க$_3$திம் ॥

[அக்$_3$னியினுடையவும், சிவனுடையவும் பெருமை தாமஸ கல்பங்களில் சொல்லப்படுகிறது. ராஜஸகல்பங்களில் பிரமனுடைய பெருமை அதி$_4$கமாகச் (சொல்லப்படுவதாக) அறிகிறார்கள். ஸாத்விககல்பங்களில் ஹரியின் பெருமை அதி$_4$கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவைகளிலேயே யோக$_3$ஸித்$_3$தி$_3$ அடைந்தவர்கள் மேலான க$_3$தியை அடைகிறார்கள். (கல்பம்—பிரமனுடைய தினம்.)]

163. மஹாத்மாநஸ்து மாம் பார்த்$_2$ தை$_3$வீம் ப்ரக்ருதிமாஶ்ரிதா:।
ப$_4$ஜந்த்யநந்யமநஸோ ஜ்ஞாத்வா பூ$_4$தாதி$_3$மவ்யயம் ॥

159*. வராஹபுராணம் 14-41. வாயுபுராணம் 34-40.
160. ருக்-அஷ்டக 5-6-24-12. யஜுர் 2-2-12. 161. பாஞ்சராத்ரம்.
162. மாத்ஸ்யபுராணம் 53-63. 163. கீ$_3$தை 9-13.

[அர்ஜுனா! தே3வஸ்வபா4வத்துடன் கூடிய மஹாத்மாக்களோவெனில், ஸகல பூ4தங்களுக்கும் காரணனாகவும், குறைவற்றவனாகவுமிருக்கும் என்னை அறிந்து வேறெதிலும் மனம் செலுத்தாதவர்களாய், (என்னை) உபாஸிக்கிறார்கள்.]

164. அப்3ரவீத் த்ரித3ஶஶ்ரேஷ்டா2ந் ராமோ த4ர்மப்4ருதாம் வர:।
ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் த3ஶரதா2த்மஜம் ॥

[“நான் என்னை மனுஷ்யனாகவும், த3ஶரத2ன் பிள்ளை ராமனாகவும் நினைக்கிறேன்” என்று—த4ர்மவான்களில் மேலான ராமன் தே3வஶ்ரேஷ்ட2ர்களைக் குறித்துச் சொன்னான்.]

165. நாஹம் தே3வோ ந க3ந்த4ர்வோ ந யக்ஷோ ந ச தா3நவ:।
அஹம் வோ பா3ந்த4வோ ஜாதோ நைதச்சிந்த்ய-
மிதோऽந்யதா2 ॥

[நான் தே3வனல்லன்; க3ந்த4ருவனல்லன்; யக்ஷனல்லன்; அஸுரனுமல்லன்; நான் உங்களுக்கு உறவினனாகப் பிறந்திருக்கிறேன். என் பிறப்பு இதைத்தவிர வேறுவிதமாக (உங்களால்) நினைக்கத்தக்கதல்ல.]

166. அண்டா3நாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச।
ஈத்3ருஶாநாம் ததா2 தத்ர கோடிகோடிஶதாநி ச ॥

[‘அந்த ப்ரக்ருதியில் இம்மாதிரியான பல கோடி நூறாயிரம் அண்ட3ங்கள் இருக்கின்றன’ என்பது ஸாரார்த்த2ம்.]

167. ஹிரண்மயே பரே லோகே விரஜம் ப்3ரஹ்ம நிஷ்களம்।
தச்சு2ப்4ரம் ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஸ்தத்3யதா3த்மவிதோ2
விது3: ॥

[பொன்மயமான மேலான உலகத்தில், ரஜோகு3ணமற்றதும், அவயவங்களில்லாததுமான ப்3ரஹ்மமிருக்கிறது. அது பரிஶுத்3த4மானது. சோதிகளுக்கெல்லாம் சோதியாயிருக்கும் அதைப் பரமாத்மஜ்ஞானிகள் அறிகிறார்கள்.]

---

164. ரா-யு 120-11. 165. வி-பு 5-13-12. க்ருஷ்ணவாக்யம்.
166. வி-பு 2-7-27. 167. முண்ட3கோபனிஷத் 2-2-10.

168. யோ அஸ்யாத்4யக்ஷ: பரமே வ்யோமந்।
ஸோ அங்க3 வேத3 யதி3 வா ந வேத3

[எவனொருவன் இவ்வுலகத்திற்கு அதி4பதியாய், பரமபத3த்தில் (எழுந்தருளியிருக்கிறானோ),அவனே (தன் பெருமையை) அறிவானோ, அறியானோ!]

169. தே ஹ நாகம் மஹிமாநஸ் ஸசந்தே
யத்ர பூர்வே ஸாத்4யாஸ் ஸந்தி தே3வா:

[யாதொரு பரமபத3த்தில் ஸாத்4யர்கள் எனப்படும் தே3வர்கள் இருக்கிறார்களோ, அந்தப் பரமபத3த்தை அவர்கள் மஹிமையுடையவர்களாய் அடைகிறார்கள்.]

170. அத்யர்க்காநலதீ3ப்தம் தத் ஸ்தா2நம் விஷ்ணோர்
மஹாத்மந:।
ஸ்வயைவ ப்ரபா4யா ராஜந்! து3ஷ்ப்ரேக்ஷம்
தே3வதா3நவை: ॥...
தத்ர க3த்வா புநர்நேமம் லோகமாயாந்தி பா4ரத ॥

[மஹாத்மாவான விஷ்ணுவினுடைய அந்த ஸ்தா2னம் ஸூர்யனுடையவும், அக்3னியுடையவும் ஒளியை விஞ்சியது. அரசனே! அது தன்னுடைய ஒளியினாலேயே தே3வர்களாலும், அஸுரர்களாலும் காண அரியது. ப4ரதவம்ஶத்தில் உதி3த்தவனே ! அங்கு போய் மறுபடியும் இவ்வுலகுக்குத் திரும்பிவருவதில்லை.]

171. ஸ பரஸ் ஸர்வஶக்தீநாம் ப்3ரஹ்மணஸ் ஸமநந்தரம்।
மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம மஹாபா4க3 ஸர்வப்3ரஹ்மமயோ ஹரி: ॥

[ப4க3வான் (இவனுடைய உருவமான ஸம்ஸாரிஜீவன், முக்தன், தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹம் எனப்படும்) எல்லா ஶக்திகளைக்காட்டிலும் மேலானவன். ‘ப்3ரஹ்மம்’ என்று சொல்லப்படும் ப4க3வானுடைய திருமேனி விஷ்ணுவுக்கு

---

168. தைத்திரீயப்3ராஹ்மணம் 2-8-9-6. 169. புருஷஸூக்தம் 1-18.
170. பா4ரதம், ஆரண்யபர்வம் 136-18 & 23. 171. வி-பு 1-22-63.

அந்தரங்க3மானது. மஹாப4ாக்3யவானே! ப்3ரஹ்மமென்று சொல்லப்படும் எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாயிருப்பவன் ஹரி.]

172. ஶாந்தாநந்தமஹாவிபூ4தி பரமம்
யத் ப்3ரஹ்ம ரூபம் ஹரே:
மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம ததோऽபி தத்ப்ரியதரம்
ரூபம் யத3த்யத்3பு4தம் ।
யாந்யந்யாநி யதா2ஸுக2ம் விஹரதோ
ரூபாணி ஸர்வாணி தாந்யாஹு:
ஸ்வைரநுரூபரூபவிப4வைர்
கா3டே4ாபகூ3டா4ாநி தே ॥

[தோ3ஷங்களற்றதும், அளவற்றதும், பெரிதான உப4ய விபூ4திகளை உடையதும், மேலானதும், ப்ரஹ்மஶப்3த3த்தினால் சொல்லப்படுவதுமான ஹரியினுடைய ஸ்வரூபம் யாதொன்று உண்டோ, அந்த ஸ்வரூபத்தையும்விட அவனுக்கு மிகவும் பிரியமானதும், மிகவும் அற்புதமானதும், 'உருவமுள்ள ப்3ரஹ்மம்'என்று சொல்லப்படுவதுமான, எம்பெருமானுடைய தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹம் யாதொன்று உண்டோ, திருவுள்ளமுகந்தபடி விளையாடுகிற அந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய மற்ற திருவுருவங்கள் யாவையோ, அவை எல்லாவற்றையும் உமக்கே அஸாதா4ரணமானவையும், தகுந்தவையுமான ஸ்வரூப ரூப விஶேஷங்களாலே நன்றாக அணைக்கப்பட்டிருப்பவையாகச் சொல்லுகிறார்கள்.]

173. ப்3ரஹ்மா த3க்ஷாத3ய: காலஸ் ததை2வாகி2லஜந்தவ: ।
விபூ4தயோ ஹரேரேதா ஜக3தஸ் ஸ்ருஷ்டிஹேதவ: ॥

[பிரமனும், த3க்ஷன் முதலிய ப்ரஜாபதிகளும், காலமும், அம்மாதிரியே எல்லா ஜந்துக்களும் உலகை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கும் ஹரியின் ஶரீரங்கள்.]

172. சது:ஶ்லோகி-4. 173. வி-பு 1-22-31.

174. யத்கிஞ்சித் ஸ்ருஜ்யதே யேந ஸத்த்வஜாதேந வை த்3விஜ ।
தஸ்ய ஸ்ருஜ்யஸ்ய ஸம்பூ4தௌ தத் ஸர்வம் வை
ஹரேஸ்தநு: ॥

[ப்3ராஹ்மண! ஒரு ப்ராணியால் யாதொன்று ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறதோ, ஸ்ருஷ்டிக்கப்படும் அதை ஸ்ருஷ்டிக்கும் விஷயத்தில் (ஸ்ருஷ்டி செய்யும்) அவையெல்லாம் ஹரியினுடைய ஶரீரமாகின்றன.]

175. ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாநஸ் ஸர்வஸ்யாதி4பதி:

[எல்லாவற்றையும் தன் வஶத்தில் நடத்துபவன்; எல்லாருக்கும் ஈஶ்வரன்; எல்லாருக்கும் அதி4பதி.]

176. ஸஸுராஸுரக3ந்த4ர்வம் ஸயக்ஷோரக3ராக்ஷஸம் ।
ஜக3த் வஶே வர்த்ததேத3ம் க்ருஷ்ணஸ்ய ஸசராசரம் ॥

[தே3வர், அஸுரர், க3ந்த4ர்வர்களோடு கூடியதும், யக்ஷர், நாக3ர், ராக்ஷஸர்களுடன் சேர்ந்ததும், அசையக்கூடியதும், அசையக்கூடாததும் சேர்ந்ததுமான இந்த உலகம் கிருஷ்ணனுடைய வஶத்திலிருக்கிறது.]

177. இமௌ ஸ்ம முநிஶார்தூ3ல! கிங்கரௌ ஸமுபஸ்தி2தௌ ।
ஆஜ்ஞாபய யதே2ஷ்டம் வை ஶாஸநம் கரவாவ கிம் ॥

[முநிஶ்ரேஷ்ட2ரே! நாங்களிருவரும் (தேவரீருக்குக்) கைங்கர்யம் செய்பவர்களாக அருகில் இருக்கிறோம். (தேவரீருடைய) இஷ்டப்படி கட்டளையிடவேண்டும்; (தேவரீருடைய) எந்தக்கட்டளையை நாங்கள் செய்யவேண்டும்?]

178. ஆஜ்ஞாபய மஹாபா3ஹோ! ப்3ரூஹி யத்தே விவக்ஷிதம் ।
கரிஷ்யாமி ஹி தத் ஸர்வம் யத்த்வம் வக்ஷ்யஸி பா4ரத ॥

[நீண்ட கைகளை உடையவனே! நீ சொல்ல விரும்பியதைச் சொல்; கட்டளையிடு. த4ர்மபுத்திரனே! நீ சொல்லுவது எதுவோ அது முழுவதும் நான் செய்கிறேன்.]

174. வி-பு 1-22-38. 175. ப்3ருஹதா3ரண்யகம் 6-4-22.
176. ஸஹஸ்ரநாமாத்4யாயம். 177. ரா-பா3 31-4. 178. பா4ரதம்.

179. ஸ்வயமேவ ஹரிர் வவ்ரே விப்ரபாத3ாவநேஜநம்

[ஹரியானவர், ப்3ராஹ்மணர்களுடைய திருவடியை விளக்குவதைத் தாமாகவே ஸ்வீகரித்தார்.]

180. அநந்யாதீ4நத்வம் தவ கில ஜகு3ர் வைதி3ககி3ர:
பராதீ4நம் த்வாம் து ப்ரணதபரதந்த்ரம் மநுமஹே।
உபாலம்பே4ாऽயம் பே4ா: ஶ்ரயதி ப3த ஸார்வஜ்ஞ்யமபி தே
யதோ தோ3ஷம் ப4க்தேஷ்விஹ வரத3 நைவாகலயஸி॥

[வரத3னே! வேத3வாக்கியங்கள் உனக்குப் பிறர்க்கு வஶப்பட்டிராமையாகிய ஸ்வாதந்த்ரியத்தைப் பேசியுள்ளன; நாங்களோவெனில் அடியவர்களுக்கு ஆட்பட்டவனாக உன்னைப் பரதந்த்ரனாகவே நினைக்கிறோம். இம்மாதிரியான நிந்தை3 உன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும் பற்றுகிறது; ஆஶ்சர்யம்! ஏனெனில்; இவ்வுலகிலுள்ள ப4க்தர்களிடத்தில் நீ குற்றத்தைச் சிறிதும் பார்க்கிறாயில்லையன்றோ.]

181. ப்ரியவாக்3 தா2நஶீலஶ்ச வதா3ந்ய: பரிகீர்த்தித:

[இனிமையாகப் பேசுபவனும், கொடையாளியும் 'வதா3ந்யன்' என்று சொல்லப்படுகிறான்.]

182. ய ஆத்மதா3 ப3லதா3:

[எந்தப் பரமபுருஷன், தன்னையும் கொடுத்துத் தன்னை அனுப4விக்கத்தகுந்த மநோப3லத்தையும் கொடுக்கிறானோ.]

183. அத2 மத்4யமகக்ஷ்யாயாம் ஸமாக3ச்ச2த் ஸுஹ்ருஜ்ஜநை:।
ஸ ஸர்வாநர்த்தி2நோ த்3ருஷ்ட்வா ஸமேத்ய ப்ரதிநந்த்3ய ச॥

[அந்த ஸ்ரீராமன் யாசிப்பவர்களைக் கண்டு, (அவர்களை) எதிர்கொண்டு ஆநந்த3ப்படுத்திப் பிறகு நடுக்கட்டில் நண்பர்களுடன் சேர்ந்தார்.]

---

179. ப4ாரதம். 180. வரத3ராஜஸ்தவம்-20.
182. யஜு-காடகம் 7-5-36. 183. ரா-அ 16-27.

184. உதா3ராஸ் ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்

[இவர்கள் எல்லாரும் உதா3ரமானவர்களே; ஜ்ஞாநியோ எனக்கே ஆத்மா (தா4ரகன்) என்று என் ஸித்3தா4ந்தம்.]

185. ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம் (1-5).

186. வால்மீகி:— கோ ந்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே
கு3ணவாந் கஶ்ச வீர்யவாந்।...
நாரத3:— ...இக்ஷ்வாகுவம்ஶப்ரப4வோ
ராமோ நாம கு3ணாகர:॥

[வால்மீகி:— "இப்போது இவ்வுலகில் எவன் கு3ணவானாயிருக்கிறான்? எவன் வீர்யவானாயிருக்கிறான்?......" நாரத3ர்:- "......இக்ஷ்வாகுவம்ஶத்தில் பிறந்தவனான ராமனென்பவன் கு3ணங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பவன்.]

187. ......ப3பூ4வ கு3ணவத்தர:,
ஸ ஹி தே3வைருதீ3ர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதா4ர்த்தி2பி4:।
அர்த்தி2தோ மாநுஷே லோகே
ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ் ஸநாதந:॥

[கொழுத்தவனான ராவணனுடைய வத4த்தை விரும்பும் தே3வர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்டவனும், பழமையானவனுமான விஷ்ணு மனுஷ்ய லோகத்தில் பிறந்தான்; (அப்படி அவதாரம் செய்த) அந்த ராமபிரானே (தன் பராவஸ்தை2யைக்காட்டிலும்) கு3ணத்தில் சிறந்தவனானான்.]

188. யஜ்ஜாதீயோ யாத்3ருஶோ யத்ஸ்வபா4வ:
பாத3ச்சா2யாம் ஸம்ஶ்ரிதோ யோऽபி கோऽபி।
தஜ்ஜாதீயஸ் தாத்3ருஶஸ் தத்ஸ்வபா4வ:
ஶ்லிஷ்யத்யேநம் ஸுந்த3ரோ வத்ஸலத்வாத்॥

---

184. கீ3தை 7-18. 186. ரா-பா3 1-2 & 8. 187. ரா-அ 1-7.
188. ஸுந்த3ரபா3ஹுஸ்தவம்-30.

[தன் திருவடி நிழலில் ஒதுங்கினவன் எவனுயிருந்தாலும், அவன் எந்த ஜாதியை உடையவனுயிருக்கிருனே, எந்த ஆசாரத்தை உடையவனே, எந்த கு3ணங்களை உடையவனே, அந்த ஜாதியையும், அந்த ஆசாரத்தையும், அந்த கு3ணங்களையும் உடையவனுய், அவனிடம் வாத்ஸல்யத்திஞல் அவனுடன் ஸுந்த3ரராஜனுகிய ப4க3வான் சேருகிருர்.]

189. தத்3வை தத2ாஸ்து கதமோऽயமஹோ ஸ்வப4ாவோ
யாவாந் யத2ாவித4கு3ணோ ப4ஜதே ப4வந்தம்।
தாவாம்ஸ்தத2ாவித4கு3ணஸ் தத3தீ4நவ்ருத்தி:
ஸம்ஶ்லிஷ்யஸி த்வமிஹ தேந ஸமாநத4ர்மா॥

[முன் சொன்னது அப்படியே இருக்கட்டும். இந்த ஸ்வப4ாவம் எவ்வளவு ஆஶ்சர்யமானது! (அதாவது:—) தேவரீரை எவனொருவன் எம்மாதிரியான ஸ்வரூபத்தையும், கு3ணத்தையும் உடையவனுய் உம்மிடம் ப4க்தி செய்கிருனே, அவனோடு அம்மாதிரியான ஸ்வரூபத்தையும்,குணங்களையும் உடையவனுயும், அவனுக்கு வஶப்பட்ட எல்லா வ்யாபாரங்களையும் உடையவனுகவும், அவனேடொத்த ஆசாரத்தை உடையவனுகவும் இங்கேயே நீ சேர்கிருய்.]

190. ஸர்வேஷாமேவ ஶௌசாநாம்
அர்த்த2ஶௌசம் பரம் ஸ்ம்ருதம்।
யோऽர்த்தே2 ஶுசிஸ் ஸ ஹி ஶுசிர்
ந ம்ருத்3வாரிஶுசி: ஶுசி:॥

[எல்லா ஶுத்3தி4களுக்குள்ளும், பொருள் விஷயத்தில் ஶுத்3த4னுயிருக்கையே மேலானதாக எண்ணப்படுகிறது; பொருள் விஷயத்தில் எவன் ஶுத்3த4னுயிருக்கிருனே, அவனே ஶுத்3தன். மண்ணுலும், தண்ணீராலும் மட்டும் ஶுத்3தி4செய்துகொள்ளுபவன் ஶுத்3த4னல்லன்.]

189. ஸ்ரீவைகுண்ட2ஸ்தவம்-66. 190. மநுஸ்ம்ருதி 5-106.

191. பாவநஸ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ ரகு4நந்த3ந

[ரகு4நந்த3னு! நீயே எல்லா உலகங்களையும் பரிஶுத்3த4ப்படுத்துபவன்.]

192. ப4க்திரஷ்டவித4ா ஹ்யேஷா யஸ்மிந் ம்லேச்சே2ऽபி
வர்த்ததே।
ஸ விப்ரேந்த்3ரோ முநி: ஶ்ரீமாந் ஸ யதிஸ் ஸ ச பண்டி3த:॥
மயா பூஜ்யஸ் ஸதா3 சாஸௌ மத்3ப4க்த: ஶ்வபசோऽபி ய:।
தஸ்மை தே3யம் ததோ க்3ராஹ்யம் ஸ ச பூஜ்யோ
யதா2 ஹ்யஹம்॥

[இம்மாதிரியான எட்டுவித4மான ப4க்தியானது எந்த மிலேச்ச2னிடமும் இருக்கிறதோ, அவனே (ப4க3வானை) மனனம் செய்யும் ப்3ராஹ்மணஶ்ரேஷ்ட2ன்; அவனே கைங்கர்யலக்ஷ்மியை உடையவன்; அவனே ஸங்யாஸி; அவனே பண்டி3தன்; சண்ட3ாளனுயிருந்தபோதிலும் எவனொருவன் என் ப4க்தனே அவன் என்னுடன் எப்போதும் பூஜிக்கத்தக்கவன். அவனுக்கு (ஜ்ஞானத்தைக்) கொடுக்கவாம்; அவனிடமிருந்து (ஜ்ஞானத்தைக்) கொள்ளலாம்; என்னைப்போல் அவனும் பூஜிக்கத்தக்கவன்.]

193. நைவ த3ம்ஶாந் ந மஶகாந் ந கீடாந் ந ஸரீஸ்ருபாந்।
ராக4வோऽபநயேத் க3ாத்ராத் த்வத்3க3தேநாந்தராத்மநா॥

[உன்னிடம் மனம் லயித்திருப்பதால், ராக4வன் ஈக்களையும், கொசுக்களையும், புழுக்களையும், பாம்புகளையுங்கூட உடம்பிலிருந்து தள்ளுவதில்லை.]

194. சிரம் ஜீவதி வைதே3ஹீ யதி3 மாஸம் த4ரிஷ்யதி।
ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணும்॥

[ஸீதை ஒரு மாதம் த4ரித்திருப்பாளாகில், வெகுகாலம் பிழைத்திருந்தவளாகிருள். கறுத்த கண்ணை உடைய

191 ரா-உத். 82-9. அக3ஸ்த்யவாக்யம். 192. கா3ருட3புராணம் 219-6-9.
193. ரா-ஸு 36-42. பிராட்டியிடம் ஹனுமான் வாக்யம்.
194. ரா-ஸு 66-10.

அவளை விட்டு ஒரு க்ஷணநேரமும் நான் பிழைத்திருக்க மாட்டேன்.]

195. அவக்$_3$ாஹ்யார்ணவம் ஸ்வப்ஸ்யே
ஸௌமித்ரே! ப$_4$வதா விநா।
கத$_2$ஞ்சித் ப்ரஜ்வலந் காம:
ஸ மாம் ஸுப்தம் ஜலே த$_3$ஹேத்॥

[லக்ஷ்மணா! (உன்னைப் பார்ப்பதால் ஸீதையின் நினைவு வருகிறபடியால்) உன்னை விட்டுவிட்டு ஸமுத்ரத்தில் இறங்கித் தூங்கப்போகிறேன். மிகவும் ஜ்வலிக்கும் அந்தக் காமாக்$_3$னியானது ஜலத்தில் தூங்கும் என்னைக் கஷ்டப் பட்டே 'த$_3$ஹிக்கும்.]

196. வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்$_4$ருஶம் ப$_4$வதி து$_3$:க்கி$_2$த:।
உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி॥

[(ராமன்) மனுஷ்யர்களுடைய துக்க$_2$ங்களில், (அவர்களைக் காட்டிலும) அதி$_4$கமாக துன்புறுகிறான். (அவர்களுடைய) எல்லா உத்ஸவங்களிலும தந்தையைப்போல் ஆனந்த$_3$ப் படுகிறான்.]

197. தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த: ஏகப$_4$க்திர் விஶிஷ்யதே।
ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்த$_2$மஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:॥

[(என்னுடன்) எப்போதும் சேர்ந்திருப்பவனும், என்னிடம் மட்டும் அன்பு செய்பவனுமான ஜ்ஞானி அந்த நால்வருள் மேலானவன். நான் ஜ்ஞானிக்கு மிகவும் பிரியனன்றோ. (அப்படியே) அவனும் எனக்குப் பிரியமானவன்.]

198. இயம் ஸா யத்க்ருதே ராமஶ் சதுர்ப்பி$_4$: பரிதப்யதே।
காருண்யேநாந்ருஶம்ஸ்யேந ஶோகேந மத$_3$நேந ச॥
ஸ்த்ரீ ப்ரணஷ்டேதி காருண்யாத$_3$ாஶ்ரிதேத்-
யாந்ருஶம்ஸ்யத:।
பத்நீ நஷ்டேதி ஶோகேந ப்ரியேதி மத$_3$நேந ச॥

195. ரா-யு 5-9. 196. ரா-அ 2-40. 197. கீ$_3$தை 7-17.
198. ரா-ஸு 15-49 & 50. ஹநுமான் வாக்யம்.

[எவளுக்காக ஸ்ரீராமபிரான் கருணை, இரக்கம், சோகம், காமம் என்னும் நான்கிலும் வருந்துகிறாரோ, அந்த ஸீதை இவளே. (ஸ்ரீராமபிரான்) 'ஒரு பெண்பிள்ளை அபஹரிக்கப் பட்டாளே' என்னும் கருணையினாலும், 'நம்மைச் சேர்ந்த வள் (அபஹரிக்கப்பட்டாளே)' என்னும் இரக்கத்தினாலும், 'நம்முடைய மனைவி நஷ்டமாயினளே' என்னும் ஶோகத் தினாலும், 'நமக்கு இனியவள் (அபஹரிக்கப்பட்டனளே)' என்னும் காமத்தினாலும் (வருந்துகிறார்).]

199. ஸ பித்ரா ச பரித்யக்தஸ் ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபி$_4$:।
த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணம் க$_3$த:॥
ஸ தம் நிபதிதம் பூ$_4$மௌ ஶரண்ய: ஶரணாக$_3$தம்।
வத$_4$ார்ஹமபி காகுத்ஸ்த$_2$: க்ருபயா பர்யபாலயத்॥

[அந்தக் காகாஸுரன், தந்தையினாலும், (தாயினாலும்,) மஹர்ஷிகளுடன் கூடிய தே$_3$வர்களாலும் கைவிடப்பட்ட வனாய், மூன்று உலகங்களையும் சுற்றித்திரிந்து அந்த ராமனையே ஶரணமடைந்தான். ஶரணமடைந்தவனும், பூமியில் விழுந்தவனுமான அவனை, கொல்லத்தகுந்தவனா யிருந்தபோதிலும், ஶரணமடையத்தகுந்தவனான ஸ்ரீ ராம பிரான் (தன்) அருளாலே காப்பாற்றினான்.]

200. மித்ரப$_4$ாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கத$_2$ஞ்சந।
தோ$_3$ஷோ யத்$_3$யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத$_3$க$_3$ர்ஹிதம்॥

[நண்பனுடைய ப$_4$ாவத்தோடு நெருங்கின இவ்விபீ$_4$ஷணனை ஒருபொழுதும் கைவிடமாட்டேன். அவனிடம் தோ$_3$ஷமிருந் தாலும் இருக்கட்டுமே. நல்லோர்களுக்கு இவனை ஸ்வீகரிப் பது நிந்தி$_3$க்கத்தக்கதல்ல.]

201. 44-வது எண்ணைப் பார்க்கவும்.

202. ஸமோஹம் ஸர்வபூ$_4$தேஷு
ந மே த்$_3$வேஷ்யோऽஸ்தி கஶ்சந

199. ரா-ஸு 38-34 & 35. 200. ரா-யு 18-3. 202. கீ$_3$தை 9-29.

[(என்னை ஆஶ்ரயிக்கும் விஷயத்தில்) நான் எல்லா பூ4தங்களுக்கும் ஸமமாயிருப்பவன்; எனக்கு ஒருவனும் வெறுக்கத்தக்கவனல்லன்.]

203. அபி4ஷிச்ய ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்3ரம் விபீ4ஷணம் ।
க்ருதக்ருத்யஸ்ததா3 ராமோ விஜ்வர: ப்ரமுமோத3 ஹ ॥

[லங்கையில் ராக்ஷஸஶ்ரேஷ்ட2னை விபீ4ஷணனை அபி4ஷேகம் செய்து தன் காரியத்தைச் செய்து முடித்தவனை ராமன், கவலை நீங்கப்பெற்று ஸந்தோஷித்தான்.]

204. குருஷ்வ மாமநுசரம் வைத4ர்ம்யம் நேஹ வித்3யதே ।
க்ருதார்த்தோ2஽ஹம் ப4விஷ்யாமி தவ சார்த்த2: ப்ரகல்பதே ॥

[என்னைக் கைங்கர்யபரனாக வைத்துக்கொள்ளும். இதில் தவறொன்றுமில்லை. (இதனால்) நானும் த4ன்யனாவேன். உம்முடைய காரியமும் நடைபெறும்.]

205. அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஶு:

[(அடியார்களின் தோ3ஷங்களைக் காண்பதில்) ஞானமற்றவனாயிருப்பவன்; (அடியார்களின் நன்மைகளைக் காண்பதில்) அளவற்ற ஞானமுடையவனாயிருப்பவன்.]

206. கோ3விந்தே3தி யதா3க்ரந்த3த்
க்ருஷ்ணா மாம் தூ3ரவாஸிநம் ।
ருணம் ப்ரவ்ருத்3த4மிவ மே ஹ்ருத3யாந்நாபஸர்ப்பதி ॥

[த்3ரௌபதி3யானவள் வெகுதூரத்திலிருந்த என்னைக் குறித்து 'கோ3விந்தா3!' என்று கூக்குரலிட்டது (வட்டியினால்) வ்ருத்3தி4யடைந்த கடனைப்போல் என்னுடைய ஹ்ருத3யத்திலிருந்து அகலுகிறதில்லை.]

207. தம் து மே ப்4ராதரம் த்3ரஷ்டும் ப4ரதம் த்வரதே மந: ।
மாம் நிவர்த்தயிதும் யோ஽ஸௌ சித்ரகூடமுபாக3த: ॥
ஶிரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா ॥

203. ரா-பா3 1-85. 204. ரா-அ 31-24. லக்ஷ்மணவாக்யம்.
205. ஸஹஸ்ரநாமம். 206. பா4ரதம் உத்3யோக3பர்வம் 47-22.
207. ரா-யு 124-19.

[என்னைத் திருப்பியழைத்துச்செல்ல எவனொருவன் சித்ரகூடத்திற்கு வந்தானோ, அந்த என்னுடைய தம்பியாகிய ப4ரதனைப் பார்க்க என்மனம் விரைகிறது. தலையாலே யாசித்த அவனுடைய வார்த்தை என்னால் செய்யப்படவில்லை.]

208. நாம ரூபஞ்ச பூ4தாநாம் க்ருத்யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம் ।
வேத3ஶப்3தே3ப்4ய ஏவாதௌ3 தே3வாதீ3நாம் சகார ஸ: ॥

[தே3வர்கள் முதலிய ஜீவராசிகளுடைய பெயரையும், உருவத்தையும், வைதி3கக்ரியைகளுடைய விவரணத்தையும் ஆதியில் பிரமன் வேத3ஶப்3த3ங்களிலிருந்து (அறிந்தே) செய்தான்.]

209. ஸைஷாநந்த3ஸ்ய மீமாம்ஸா ப4வதி—அந்த இந்த ப்3ரஹ்மானந்த3த்தினுடைய விசாரம் செய்யப்படுகிறது; யுவா ஸ்யாத் ஸாது4 யுவாத்4யாயக: । ஆஶிஷ்டோ2 த்3ரடி4ஷ்டோ2 ப3லிஷ்ட2:—யௌவனமுள்ளவனாகவும், (தன்போல்) நல்ல யௌவனமுடையவர்களுக்கு அத்4யயனம் செய்விப்பவனாகவும், ஶக்தியுள்ளவனாகவும், வீர்யமுள்ளவனாகவும், ப3லமுள்ளவனாகவும் (ஒரு மனிதன்) இருக்கட்டும். தஸ்யேயம் ப்ருதி2வீ ஸர்வா வித்தஸ்ய பூர்ணா ஸ்யாத்—ஸர்வைஶ்வர்யமும் நிரம்பிய பூ4மி முழுவதும் அவனுக்கு வஶப்பட்டதாக இருக்கட்டும். ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த3:—இது ஒரு மனுஷ்யனுடைய ஆனந்த3ம். ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய—ப்3ரஹ்மநிஷ்ட2னும், ஸம்ஸாரத்தில் ஆசையற்றவனுமான முக்தனுக்கும் (இந்த ஆனந்த3ம் உண்டு.) தே யே ஶதம் மாநுஷா ஆநந்தா3: । ஸ ஏகோ மநுஷ்ய க3ந்த4ர்வாணாமாநந்த3:— அப்படிப்பட்ட நூறு மனுஷ்யர்களுடைய ஆனந்த3ங்கள் ஒரு மனுஷ்ய க3ந்த4ர்வனுடைய ஆனந்த4மாகிறது ...... தே யே ஶதம் ப்ரஜாபதேராநந்தா3: । ஸ ஏகோ ப்3ரஹ்மண ஆநந்த3:—அப்படிப்பட்ட நூறு ப்ரஜா

208. வி-பு 1-5-63. 209. தைத்திரீயம் ஆனந்த3வல்லி-8.

பதியின் ஆனந்த₃ங்கள் ஒரு ப்₃ரஹ்மானந்த₃மாகும். (இதற்கு மேல் 5-வது லக்கமிட்ட ப்ரமாணத்தைப் பார்க்கவும்.)

210. த்ரய்யுத்₃யதா தவ யுவத்வமுகைர் கு₃ணௌகை₄:
ஆநந்த₃மேதி₄தமியாநிதி ஸந்நியந்தும் ।
தே யே ஶதந்த்விதி பரம்பரயா ப்ரவ்ருத்தா
நைவைஷ வாங்மநஸகோ₃சர இத்யுத₃ஹா ॥

[யௌவனம் முதலிய கு₃ணகு₃ணங்களால் வ்ருத்₃தி₄யடைந்த உன்னுடைய ஆனந்த₃த்தை 'இவ்வளவு' என்று அளவிடுவதற்கு ஆரம்பி₄த்து 'தே யே ஶதம்' என்று படிப்படியாகப் படித்த வேத₃ம், (அதற்குப் பின்) 'இவன் வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் எட்டாதவன்' என்று உரக்கக் கூவிற்று.]

211. அஸ்மிந்நஸ்ய ச தத்₃யோக₃ம் ஶாஸ்தி

[(ஆநந்த₃மயனை) இந்த ப்₃ரஹ்மத்தினிடத்தில், இந்த ஜீவாத்மாவுக்கு ஆநந்த₃ச்சேர்க்கையை ('ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்₃த்₄வாநந்தீ₃ ப₄வதி' என்ற ஶ்ருதி) சொல்லுகிறது.]

212. ஸங்கல்பாதே₃வ தச்ச்₂ருதே:

[ஸங்கல்பத்தாலேயே (முக்தன் ஸ்ருஷ்டிக்கிறான்). அப்படி ஶ்ருதியிருப்பதனால்.]

213. ஸ யதி₃ பித்ருலோககாமோ ப₄வதி ।
ஸங்கல்பாதே₃வாஸ்ய பிதரஸ்ஸமுத்திஷ்ட₂ந்தி ।

[அந்த முக்தன் (தன் பழைய பிறப்புகளிலிருந்து) பித்ருவர்க்க₃ங்களைக் காணவிரும்பினானாகில் அந்தப் பித்ருவர்க்க₃ங்கள் இவனுடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே கிளம்பி வருகின்றன.]

214. ஜக₃த்₃வ்யாபாரவர்ஜம் ப்ரகரணத₃ஸந்நிஹிதத்வாச்ச

210. ஸ்ரீவைகுண்ட₂ஸ்தவம்-51. 211. ப்₃ரஹ்ம ஸூத்ரம் 1-1-20.
212. ப்₃ர-ஸூ 4-4-8. 213. சா₂ந்-உ 8-2-1. 214. ப்₃ர-ஸூ 4-4-17.

[(முக்தனுடைய ஐஶ்வர்யம்) ஜக₃த்₃வ்யாபாரமில்லாத (ப்₃ரஹ்மானுப₄வமாத்ரமே); ப்₃ரஹ்மத்தைக் குறித்தே ஜக₃த்₃வ்யாபாரம் சொல்லப்படுவதால்; (ஜக₃த்₃வ்யாபாரத்தில் முக்தனுக்கு) ஸந்நித₄ானம் இல்லாததாலும்.]

215. போ₄க₃மாத்ரஸாம்யலிங்கா₃ச்ச

[(ப்₃ரஹ்மானுப₄வமாகிற) போ₄க₃த்தில் மட்டும் ஸாம்யத்தைச் சொல்லும் அடையாளத்தினாலும் (முக்தனுக்கு ஜக₃த்₃வ்யாபாரமில்லை).]

216. இத₃ம் குரு। இத₃ம் மா கார்ஷீ: ॥

[இதைச் செய்; இதைச் செய்யாதே]

217. ப்₃ரஹ்மவாதி₃நோ வத₃ந்தி

[ப்₃ரஹ்மவாதி₃கள் சொல்லுகிறார்கள்.]

218. அத₂ யதி₃ தே கர்மவிசிகித்ஸா வா வ்ருத்தவிசிகித்ஸா வா ஸ்யாத்। யே தத்ர ப்₃ராஹ்மணாஸ் ஸம்மர்ஶிந:। யுக்தா ஆயுக்தா:। அலூக்ஷா த₄ர்மகாமா: ஸ்யு:। யதா₂ தே தத்ர வர்த்தேரந்। ததா₂ தத்ர வர்த்தேதா₂:।

[உனக்குக் கர்மத்திலேயோ, ஆசாரத்திலேயோ ஸந்தே₃ஹம் ஏற்பட்டதாகில், விசாரம் செய்வதில் நிபுணர்களாகவும், வேத₃ஶாஸ்த்ரங்களில் ஈடுபட்டவர்களாகவும், எல்லா விஷயங்களிலும் ஸமர்த்த₂ர்களாகவும், காமக்ரோதா₄தி₃கள் அற்றவர்களாகவும், த₄ர்மத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாவுமிருக்கும் ப்₃ராஹ்மணர்கள் அவ்விஷயத்தில் எப்படி நடக்கிறார்களோ, அப்படியே நீயும் அவ்விஷயத்தில் நடப்பாயாக.]

219. 33-வது ப்ரமாணத்தைப் பார்க்கவும்.

220. தமேவ தீ₄ரோ விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத ப்₃ராஹ்மண:

215. ப்₃ர-ஸூ 4-4-21. 217. ஶ்வேதாஶ்வதரோபனிஷத் 1-1.
218. தைத் 1-11. 220. ப்₃ருஹதா₃ரண்யகம் 6-4.21.

[ஜ்ஞானமுடையவனுன ப்3ராஹ்மணன் அந்தப் பரமாத்மாவை (ஶ்ரவண மனனங்களால்) அறிந்து த்4யானம் செய்யக்கடவன்.]

221. ஓமித்யேவ த்4யாயத2ாத்மாநம்

[பரமாத்மாவை 'ஓம்' என்றே த்4யானம் செய்யுங்கள்.]

222. ஶ்ருதி: ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா
யஸ்தாமுல்லங்க்4ய வர்த்ததே।
ஆஜ்ஞாச்சே2தீ3 மம த்3ரோஹீ
மத்3ப4க்தோऽபி ந வைஷ்ணவ:॥

[வேத3மும்,ஸ்ம்ருதியும் என்னுடைய ஆஜ்ஞையே. எவனொருவன் அதை மீறி நடக்கிருனே, அவன் என் ஆஜ்ஞையை மீறினவன்; எனக்கு த்3ரோஹம் செய்தவன்; என்னுடைய ப4க்தனுயிருந்தபோதிலும் (அவன்) வைஷ்ணவனல்லன்.]

223. அநாத்மந்யாத்மபு3த்3தி4ர்யா ஸாஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதி:।
ஸம்ஸாரதருஸம்பூ4திபீ3ஜமேதத் த்3விதா4 ஸ்தி2தம்॥

[ஆத்மாவல்லாத தே3ஹத்தில் ஆத்மா என்னும் பு3த்3தி4யும், தனதல்லாத பொருளில் தன்னுடையது என்னும் பு3த்3தி4யும், ஸம்ஸாரமாகிய வ்ருக்ஷத்தின் வ்ருத்3தி4க்கு இரு வகையாயிருக்கும் விதையாகும்.]

224. த்3வ்யக்ஷரஸ்து ப4வேந்ம்ருத்யுஸ் த்ர்யக்ஷரம் ப்3ரஹ்மண: பத3ம்।
மமேதி த்3வ்யக்ஷரோ ம்ருத்யுர் ந மமேதி ச ஶாஶ்வதம்॥

[இரண்டு அக்ஷரத்தையுடையது ஸம்ஸாரமடையக் காரணமாகிறது. மூன்றக்ஷரங்களையுடையது ப்3ரஹ்மத்தையடையக் காரணமாகிறது. இரண்டெழுத்துச் சொல்லான 'மம' என்பது ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணம். மூன்றெழுத்துச் சொல்லான 'ந மம' என்பது நிலையான மோக்ஷத்திற்குக் காரணம்.]

221. முண்ட3கோபனிஷத் 2-2-6. 222. விஷ்ணுத4ர்மம் 6-31.
223. வி-பு 6-7-11, 224. பா4ரதம், ஶாந்தி 13-4.

225. ஸக்ருத்தே அக்3நே நம:। த்3விஸ்தே நம:। த்ரிஸ்தே நம:। சதுஸ்தே நம:। பஞ்சக்ருத்வஸ்தே நம:। த3ஶக்ருத்வஸ்தே நம:। ஶதக்ருத்வஸ்தே நம:। ஆஸஹஸ்ரக்ருத்வஸ்தே நம:। அபரிமிதக்ருத்வஸ்தே நம:॥

[அக்3னியே! உனக்கு ஒருகால் நமஸ்காரம்; இருமுறை நமஸ்காரம்; மும்முறை நமஸ்காரம்; நாலு தரம் நமஸ்காரம்; ஐந்து முறை நமஸ்காரம்; பத்து தரம் நமஸ்காரம்; நூறு முறை நமஸ்காரம்; ஆயிரம் தரம் வரை நமஸ்காரம்; கணக்கற்றமுறை நமஸ்காரம்.]

226. ப4வந்தி ப4ாவா பூ4தாநாம் மத்த ஏவ ப்ருத2க்3விதா4:

[ஜீவராசிகளுடைய (ஞானம் முதலிய) பலவகையான மனோப4ாவங்கள் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே ஏற்படுகின்றன.]

227. தா3ம்நா சைவோத3ரே ப3த்3த்4வா ப்ரத்யப3த்4நாது3லூக2லே।
க்ருஷ்ணமக்லிஷ்டகர்மாணமாஹ சேத3மமர்ஷிதா॥
யதி3 ஶக்நோஷி க3ச்ச2 த்வமதிசஞ்சலசேஷ்டித॥

[(யசோதையானவள்) குறும்புச் செயல்களை வெகு ஸுலப4மாகச் செய்யும் அந்த க்ருஷ்ணனைத் தாம்புக்கயிற்றினுல் வயிற்றில் பிணைத்து ஒரு உரலில் கட்டினுள். கோபங்கொண்டவளாய் இப்படிச் சொன்னுள்:— "மிகவும் சஞ்சலமான செயல்களை உடையவனே! முடியுமாகில் இப்போது போ."]

228. ப3ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்3யதே।
வாஸுதே3வஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுது3ர்லப4:॥

[பல ஜன்மங்களுக்குப் பின் ஜ்ஞானியானவன் "வாஸுதே3வனே (எனக்கு)எல்லாம்" என்று என்னை உபாஸிக்கிருன். அப்படிப்பட்ட மஹாத்மா மிகவும் கிடைத்தற்கரியவன்.]

225. தை-ஆர-ப்ர-4. அனு-28, 226. கீ3தை 10-5.
227. வி-பு 5-6-14. 228. கீ3தை 7-19.

**229. உபாயே க்3ருஹரக்ஷித்ரோஶ் ஶப்3த3ஶ் ஶரணமித்யயம்।
வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தை2கவாசக: ॥**

['ஶரணம்' என்னும் இந்த வார்த்தை—உபாயம், வீடு, காப்பாற்றுபவன் என்னும் அர்த்த2ங்களில் வழங்கப் படுகிறது. இப்போது இது 'உபாயம்' என்னும் அர்த்த2த்தையே சொல்லுவதாயிருக்கிறது.]

**230. அஹமஸ்ம்யபராத4நாமாலயோऽகிஞ்சநோऽக3தி: ।
த்வமேவோபாயபூ4தோ மே ப4வேதி ப்ரார்த்த2நாமதி: ॥
ஶரணாக3திரித்யுக்தா ஸா தே3வேऽஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம் ॥**

["நான் குற்றங்களுக்கு ஓர் இருப்பிடமாயிருக்கிறேன். (என்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ள) ஒரு உபாயமுமற்றவனாயிருக் கிறேன். உன்னையொழிய வேறு க3தியில்லாதவனாயிருக் கிறேன். நீயே எனக்கு உபாயமாக ஆவாயாக" என்று ப்ரார்த்தி2க்கும் பு3த்3தி4யே ஶரணாக3தியெனப்படுகிறது. அது இந்த ப4க3வான் விஷயத்தில் செய்யப்படட்டும்.]

**231. து3ராசாரோऽபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்4நோ நாஸ்திக: புரா ।
ஸமாஶ்ரயேத3ாதி3தே3வம் ஶ்ரத்3த4யா ஶரணம் யதி3 ॥
நிர்தோ3ஷம் வித்3தி4 தம் ஜந்தும் ப்ரப4ாவாத் பரமாத்மந: ॥**

[அநாதி3காலமாக ஒருவன் கெட்ட ஒழுக்கமுள்ளவனாகவும், எதையும் சாப்பிடுபவனாகவும், செய்ந்நன்றி மறந்தவனாகவும், நாஸ்திகனாகவும் இருந்தபோதிலும், ஆதி3தே3வனாகிற ப4க3வானை ஶ்ரத்3தை4யுடன் ஶரணமடைவானாகில், அந்த மனிதனை, பரமாத்மாவினுடைய மஹிமையினாலே தோ3ஷ மற்றவனாக அறிவாயாக.]

232. 200-வது ப்ரமாணத்தைப் பார்க்கவும்.

233. 199-வது ,, ,,

234. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

229&230. அஹிர்பு3த்4ந்யஸம்ஹிதை (37-29)&(37-30&31.) 231. ஸாத்வதஸம்ஹிதை 16-23. 234. அஹிர்பு3த்4ந்யஸம்ஹிதை 37-33 & 34.

[இந்த மந்த்ரத்தால் பழைமையான அந்த ப4க3வானை ஶரணமடைந்தவனுக்கு, அவனை ஒட்டியிருக்கும் எல்லாப் பாபங்களும் அந்த க்ஷணத்திலேயே நஶிக்கின்றன. முனிஶ்ரேஷ்ட2ரே! இவனால் எல்லாத் தவங்களும் செய்யப் பட்டன. எல்லாத் தீர்த்த2ங்களும், எல்லா யஜ்ஞங்களும், எல்லா தா3னங்களும் அந்த க்ஷணத்திலேயே இவனால் செய்யப்பட்டன. மோக்ஷமும் இவனுடைய கையிலிருக் கிறது. (இதைப்பற்றி) ஸந்தேஹமில்லை.]

**235. ப்ரஸீத3ந்து ப4வந்தோ மே ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா ।
யதீ3த்3ருஶைரஹம் விப்ரைருபஸ்தே2யைருபஸ்தி2த: ॥**

[(முனிவர்களே!) நீங்கள் உகந்தருளுவீர்களாக. வந்து அடையத்தகுந்த பெரியோர்களான உங்களால் (நான்) அடையப்பட்டபடியால், எனக்கு இப்போதிருக்கும் லஜ்ஜை மிக அதி4கமாயிருக்கிறது.]

**236. ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரப3லார்த3ந: ।
மாம் நயேத் யதி3 காகுத்ஸ்த2ஸ் தத் தஸ்ய
ஸத்3ருஶம் ப4வேத் ॥**

[ஶத்ருக்களின் ப3லத்தை ஒழிப்பவரான ஸ்ரீராமபிரான் லங்கையை ப3ாணங்களாலே கலங்கச்செய்து என்னை அழைத்துப் போவாராகில், அப்படிச் செய்வது அவருக்கே தகுந்ததாகும்.]

**237. ஈஶ்வரஸ் ஸர்வபூ4தாநாம் ஹ்ருத்3தே3ஶேऽர்ஜுந! திஷ்ட2தி।
ப்4ராமயந் ஸர்வபூ4தாநி யந்த்ராரூட4ாநி மாயயா ॥**

[ஸர்வேஶ்வரனாகிய வாஸுதே3வன் (ப்ரக்ருதியாகிய) யந்திரத்தில் ஏறிநிற்கும் எல்லா ஜீவராசிகளையும், (ஸத்வ ரஜஸ்தமோகு3ணமயமான) மாயையினால் சுழற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்.]

---

235. ரா-ஆர 10-9. ராமவாக்யம். 236. ரா-ஸு 39-30. பிராட்டி வாக்யம். 237 கீ3தை 18-61.

238. போ4க்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம்।
ஸுஹ்ருத3ம் ஸர்வபூ4தாநாம் ஜ்ஞாத்வா மாம் ஶாந்திம் ருச்ச2தி॥

[யஜ்ஞங்களேயும், தவங்களேயும் பு4ஜிப்பவனும், எல்லா உலகங்களுக்கும் மஹேஶ்வரனும், எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் நண்பனுமான என்னே அறிந்து சாந்தியை அடைகிருன்.]

239. ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாத4வ:।
க3ச்ச2த்4வமேநம் ஶரணம் ஶரண்யம் புருஷர்ஷப4ா:॥

[புருஷஶ்ரேஷ்ட2ர்களே! எல்லா உலகங்களுக்கும் தந்தையும், தாயும் லக்ஷ்மீநாத2னே; ஶரணமடையத்தகுந்த இவனே ஶரணமடையுங்கள்.]

240. தத3ஸ்ய ப்ரியமபி4 பாதே2ா அஶ்யாம்।
நரோ யத்ர தே3வயவோ மத3ந்தி।
உருக்ரமஸ்ய ஸ ஹி ப3ந்து4ரித்த2ா।
விஷ்ணோ: பதே3 பரமே மத்4வ உத்ஸ:॥

[எந்த க3ங்க3ா தீர்த்த2விஷயத்தில், தே3வத்வத்தை விரும்பும் மனிதர்கள் ஸந்தோஷிக்கிருர்களோ, இனியதாகவிருக்கும் இந்த ப4க3வானுடைய அந்த ஸ்ரீபாத3தீர்த்த2த்தை ஆத3ரவுடன் பானம் செய்வேனுக. அப்படிக் குடிப்பவன் திரிவிக்ரமனுக்கு ப3ந்து4வாவான். இம்மாதிரியாக விஷ்ணுவினுடைய மேலான திருவடியில் அம்ருதத்தினுடைய ப்ரவாஹம் உண்டாகிறது.]

241. மய்யாஸக்தமநா: பார்த்த2! யோக3ம் யுஞ்ஜந் மத3ாஶ்ரய:।
அஸம்ஶயம் ஸமக்3ரம் மாம் யத2ா ஜ்ஞாஸ்யஸி தச்ச்2ருணு॥

[அர்ஜுன! என்னிடம் ஈடுபட்ட மனத்தையுடையவனுய், என்னேயே ஆத4ாரமாகக் கொண்டவனுய், என்விஷயத்தில் யோக3த்தை ஆரம்பித்தவன், ஸந்தேஹமில்லாமல், என்னே எந்த ஜ்ஞானத்தினுல் பூர்ணமாக அறிவானே அந்த ஜ்ஞானத்தைக் கேட்பாயாக.]

238. கீ3தை 5-29. 239. ப4ாரதம், ஆரண்யபர்வம் 192-56,
240. யஜுர்வேத3ம், 2-4-6. 241. கீ3தை 7-1.

242. ப3த்3த4ாஞ்ஜலிபுடம் தீ3நம் யாசந்தம் ஶரணாக3தம்।
ந ஹந்யாத3ாந்ருஶம்ஸ்யார்த்த2மபி ஶத்ரும் பரந்தப॥

[ஶத்ருக்களேத் துன்புறுத்துபவனே! இருப்பிடத்துக்கு வருதல், கைகுவித்தல் என்னும் காயிகப்ரபத்தியையாவது, மனத்திலே தைந்யமாகிற மானஸப்ரபத்தியையாவது, வாயாலே ப்ரார்த்தி2ப்பதாகிற வாசிகப்ரபத்தியையாவது செய்தவனே, ஶத்ருவாயிருந்தபோதிலும், 'இவன் இரக்கமற்றவன்' என்னும் அபவாத3ம் வாராமைக்காக ஹிம்ஸிக்கக்கூடாது.]

243. அஞ்ஜலி: பரமா முத்3ரா க்ஷிப்ரம் தே3வப்ரஸாதி3நீ
[வெகு சீக்கிரமாக ப4க3வானே உகப்பிக்கும் அஞ்ஜலி மேலான அடையாளமாயிருக்கிறது.]

244. ராஜவித்3யா ராஜகு3ஹ்யம் பவித்ரமித3முத்தமம்।
ப்ரத்யக்ஷாவக3மம் த4ர்ம்யம் ஸுஸுக2ம் கர்த்துமவ்யயம்॥

[வித்3யைகளுக்குள்ளும், ரஹஸ்யங்களுக்குள்ளும் மேலானது இது. இது பாபங்களேப் போக்கடிப்பவற்றில் உயர்ந்தது. என்னே நேரில் காட்டுவது. என்னே அடைவதற்கு ஸாத4னமாயிருப்பது. செய்வதற்கு வெகு ஸுக2மானது. (ப2லத்தைக் கொடுத்தபின்பும்) அழியாதது.]

245. அஸந்நேவ ஸ ப4வதி। அஸத் ப்3ரஹ்மேதி வேத3 சேத்।
அஸ்தி ப்3ரஹ்மேதி சேத் வேத3। ஸந்தமேநம் ததோ விது3:॥

[ப்3ரஹ்மம் இல்லேயென்று அறிந்தானுகில், அவன் இல்லாதவனுகவே ஆகிருன். ப்3ரஹ்மம் இருக்கிறதென்று அறிந்தானுகில் அக்காரணத்தினுலேயே இவனே இருக்கிறவனுக அறிகிருர்கள்.]

242. ரா-யு 18-27. 243. ப4ரத்3வாஜஸம்ஹிதை.
244. கீ3தை 9-2. 245. தைத்திரீயம் - ஆனந்த3வல்லி-6.

246. யதா3 ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மிந்நத்3ருஶ்யேऽநாத்ம்யே-
ऽநிருக்தேऽநிலயநேऽப4யம்
ப்ரதிஷ்ட2ாம் விந்த3தே। அத2 ஸோऽப4யங்க3தோ ப4வதி।

[காணமுடியாதவனும், (ப்ராக்ருத) ஶரீரமற்றவனும், (தே3வன், மனுஷ்யன் முதலிய) வார்த்தைகளால் சொல்லத் தகாதவனும், (தனக்கு ஒரு) ஆத4ாரமற்றவனுமான இந்தப் பரமாத்மாவிடம் ஸம்ஸாரப4யமில்லாமைக்காக ப4க்தி யோக3த்தை எப்போது அடைகிருனே, அப்போது அவன் (ஸம்ஸார) ப4யமற்றவனுக ஆகிருன்.]

247. தத்3 யதே2ஷீகதூலமக்3நெள ப்ரோதம் ப்ரதூ3யேத।
ஏவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூ3யந்தே॥

[நெருப்பிலிட்ட இஷீகப்புல்லின் பஞ்சு எப்படிக் கொளுத் தப்படுகிறதோ, அப்படியே இவனுடைய எல்லாப் புண்ய பாபங்களும் கொளுத்தப்படுகின்றன.]

248. இத3ம் ஜ்ஞாநமுபாஶ்ரித்ய மம ஸாத4ர்ம்யமாக3தா:।
ஸர்க்கே2ऽபி நோபஜாயந்தே ப்ரளயே ந வ்யத2ந்தி ச॥

[இந்த ஜ்ஞானத்தை அடைந்து, என்னைப்போல் ஆனவர்கள், ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலும் பிறப்பதில்லை; ப்ரளயகாலத்திலும் அழிவதில்லை.]

249. வைகுண்டே2 து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்த4ம் ஜக3த்பதி:।
ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப4க்தைர் ப4ாக3வதைஸ்
ஸஹ॥

[மேலான உலகமான வைகுண்ட2த்தில். ஜக3த்பதியும், நினைக்கவொண்ணுத ஸ்வரூபத்தை உடையவருமான விஷ்ணு, ப4க்தர்களுடனும், ப4ாக3வதர்களுடனும் கூடியவராய், ஸ்ரீதே3வியுடன் கூட எழுந்தருளியிருக்கிருர்.]

250. மாஹாரஜநம் வாஸ:

[(பரமாத்மாவுக்கு) ஆடை பீதாம்ப3ரம்.]

246. தை-ஆந-7. 247. ச2ாந்தோ3க்2யம் 5-24-3. 248. கீ2தை 14-2
249. ஶைவம். 250. ப்3ருஹ 4-3-6.

251. அதஸீபுஷ்பஸங்காஶம் பீதவாஸஸமச்யுதம்।
யே நமஸ்யந்தி கோ3விந்த3ம் ந தேஷாம் வித்3யதே ப4யம்॥

[அடியவர்களை நழுவவிடாதவனும், காயாம்பூவைப்போன்ற வனும், பீதாம்ப3ரத்தையுடையவனுமான கோ3விந்த3னை எவர்கள் நமஸ்கரிக்கிருர்களோ அவர்களுக்கு ப4யமில்லை.]

252. ஆவர்த்த இவ க3ங்க3ாயா:

[க3ங்கை3யின் சுழல் போன்றிருக்கும் (திருநாபி4).]

253. ப்3ருந்த3ாவநம் ப4க3வதா க்ருஷ்ணேநாக்லிஷ்டகர்மணு।
ஶுபே4ந மநஸா த்4யாதம் க3வாம் வ்ருத்3தி4மபீ4ப்ஸதா॥

[கல்யாணகு3ணங்கள் நிறைந்தவனும், பெருங்காரியங்களை யும் எளிதாகச் செய்பவனும், பசுக்களின் வ்ருத்3தி4யை விரும்புபவனுமான க்ருஷ்ணனுல் ப்3ருந்த3ாவனமானது, ஶுப4மான மனத்தினுல் நினைக்கப்பட்டது.]

254. ஶயநே சோத்தமாங்கே3ந ஸீதாயா: ஶோபி4தம் புரா।

[படுக்கையில் ஸீதா பிராட்டியின் தலையாலே முன்னெல் லாம் பிரகாஶியாநின்றதான திருக்கையை.]

255. ரேக2ாத்ரயாங்கிதா க்3ரீவா கம்பு3க்3ரீவேதி கத்2யதே।

[மூன்று ரேகை2களால் அடையாளம் செய்யப்பட்ட கழுத்து ‘கம்பு3க்3ரீவா’ என்று சொல்லப்படுகிறது.]

256. ஸக்2ய: பஶ்யத க்ருஷ்ணஸ்ய முக2மத்யருணேக்ஷணம்।...
விகாஸிஶாரத3ாம்போ4ஜமவஶ்யாய ஜலோக்ஷிதம்।
பரிபூ4ய ஸ்தி2தம் ஜந்ம ஸப2லம் க்ரியதாம் த்3ருஶ:॥

[ஸகி2களே! மிகவும் சிவந்த திருக்கண்களை உடையதும் பனி ஜலத்தினுல் தெளிக்கப்பட்டிருக்கும் மலர்ந்த ஶரத் காலத் தாமரையை வெற்றிகொண்டிருப்பதுமான க்ருஷ்ண

251. ப2ார-ஶாந்தி 46-118. பீ4ஷ்மவாக்யம்.
253. வி-பு 5-6-28. 254. ரா-யு 21.5. 256. வி-பு 5-20-55.

னுடைய முகத்தைப் பாருங்கள். கண்களைப் பெற்றிருப்பதை ப்ரயோஜனமுள்ளதாகச் செய்யுங்கள்.]

257. பாபம் ஹரதி யத் பும்ஸாம் ஸ்ம்ருதம் ஸங்கல்பநாமயம்।
தத் புண்ட₃ரீகநயநம் விஷ்ணோர் த்₃ரக்ஷ்யாம்யஹம் முக₂ம்॥

[எந்தத் திருமுகமண்டலமானது நினைக்கப்பட்டவுடன், மனிதர்களின் பாபத்தைப் போக்கடிக்கிறதோ, ஆஶ்ரிதர்களுடைய ஸங்கல்பத்தின்படியே அமைந்திருப்பதும், தாமரைபோன்ற திருக்கண்களை உடையதுமான விஷ்ணுவினுடைய அத்திருமுகமண்டலத்தை நான் பார்க்கப் போகிறேன்.]

258. அபரிமிததி₃வ்யபூ₄ஷண !
[கணக்கற்ற தி₃வ்யாப₄ரணங்களை உடையவனே!]

259. ஸ்ரக்₃வஸ்த்ராப₄ரணைர் யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை:।
சிந்மயை: ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜகை:॥

[தனக்குத் தகுந்தவையும், ஒப்பற்றவையும், ஞானமயமாயிருப்பவையும், ஸ்வயம் ப்ரகாஶமானவையும், ஒன்றுக்கொன்று (சேர்த்தியினாலுண்டான) காந்தியினால் அழகாயிருப்பவையுமான மாலைகளினாலும், வஸ்த்ரங்களினாலும், ஆப₄ரணங்களினாலும் கூடியிருப்பது பரப்₃ரஹ்மம்.]

260. கா த்வந்யா த்வாம்ருதே தே₃வி ஸர்வயஜ்ஞமயம் வபு:॥
அத்₄யாஸ்தே தே₃வதே₃வஸ்ய யோகி₃சிந்த்யம் க₃தா₃ப்₄ருத:॥

[ஹே தே₃வி! க₃தை₃யை த₄ரித்தவனும், தே₃வதே₃வனுமான எம்பெருமானுடைய, யோகி₃களால் நினைக்கத்தக்கதும், ஸர்வயஜ்ஞமயமுமான ஶரீரத்தில் உன்னைத் தவிர வேறு எவள் இருக்கிறாள்?]

261. தி₃வ்யமால்யாம்ப₃ரத₄ரா ஸ்நாதா பூ₄ஷணபூ₄ஷிதா।
பஶ்யதாம் ஸர்வதே₃வாநாம் யயௌ வக்ஷ:ஸ்த₂லம் ஹரே:॥

257. வி-பு 5-17-4. அக்ரூரவசநம். 258. க₃த்₃யத்ரயம்.
259. பௌஷ்கரஸம்ஹிதை. 260. வி-பு 1-9-122. 261. வி-பு 1-91-05.

[அப்ராக்ருதமான மாலையையும், வஸ்த்ரத்தையும் த₄ரித்திருப்பவளும், ஸ்நானம் செய்தவளும், பூ₄ஷணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளுமான ஸ்ரீதே₃வி எல்லா தே₃வர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே ஹரியினுடைய திருமார்பை அடைந்தாள்.]

262. ப்₄ருகோ₃: க்₂யாத்யாம் ஸமுத்பந்நா ஸ்ரீ:
பூர்வமுத₃தே₃: புந:।
தே₃வதா₃நவயத்நேந ப்ரஸூதா₂ம்ருதமந்த₂நே॥

[முதலில், ப்₄ருகு₃மஹர்ஷிக்கு (அவர் பத்னியான) க்₂யாதியிடம் ஸ்ரீதே₃வி உண்டானாள்; மறுபடியும் அம்ருதமத₂ன காலத்தில் தே₃வாஸுரர்களுடைய யத்னத்தினால் கடலிலிருந்து உண்டானாள்.]

263. நேத₃நீம் த்வத்₃ருதே ஸீதே ஸ்வர்க்கோ₃(அ)பி மம ரோசதே।

[ஸீதே! இப்பொழுது நீயில்லாமல் ஸ்வர்க்க₃மும் எனக்கு ருசிக்காது.]

264. த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம் தே₃வதே₃வோ ஹரி: பிதா।
த்வயைதத் விஷ்ணுநா சாம்ப₃ ஜக₃த் வ்யாப்தம் சராசரம்॥

[எல்லா உலகங்களுக்கும் நீ தாய்; தே₃வதே₃வனான ஹரி தந்தை. தாயே! அசைபவையும், அசையாதவையுமடங்கிய இந்த உலகம் உன்னாலும், விஷ்ணுவாலும் வியாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது.]

265. ஏஷ ஸேதுர் மயா ப₃த்₃த₄ஸ் ஸாக₃ரே ஸலிலார்ணவே।
தவ ஹேதோர் விஶாலாக்ஷி! நளஸேதுஸ் ஸுது₃ஷ்கர:॥

[அகன்ற கண்களை உடையவளே! நீர் நிறைந்த கடலில், நளஸேது என்ற பெயர்பெற்றதும், மிகவும் கட்டுவதற்கு அரிதுமான இந்த அணை உனக்காக என்னால் கட்டப் பட்டது.]

262. வி-பு 1-9-141. 263. ரா-அ 30-42.
264. வி-பு 1-9-126. 265. ரா-யு 126-12.

266. பரிஶ்ரமாத் ப்ரஸுப்தா ச ராக₄வாங்கே(அ)ப்யஹம் சிரம் ।
பர்யாயேண ப்ரஸுப்தஶ்ச மமாங்கே ப₄ரதாக்₃ரஜ: ॥

[ராக₄வனுடைய திருத்தொடையில், நான் களைப்பினால் வெகுநேரம் தூங்கினேன். ப₄ரதனுடைய தமையனரான அவரும் என் தொடையில் தூங்கினர்.]

267. ஸ ஏகதா₄ ப₄வதி த்ரிதா₄ ப₄வதி பஞ்சதா₄ ।
ஸப்ததா₄ நவதா₄ சைவ புநஶ் சைகாத₃ஶ: ஸ்ம்ருத: ।
ஶதஞ்ச த₃ஶ சைகஞ்ச ஸஹஸ்ராணி ச விம்ஶதி: ॥

['முக்தாத்மா பல ஶரீரங்களை உடையவனுகிறுன்' என்று தாத்பர்யம்.]

268. துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபி₄ஜநலக்ஷணம் ।
ராக₄வோ(அ)ர்ஹதி வைதே₃ஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணு ॥

[ஒரே வித₄மான குணங்கள், வயது, நடத்தை இவைகளை உடையவளும், ஸமானமான குலத்தையும், லக்ஷணங்களையும் உடையவளுமான வைதேஹிக்கு ராகவனே தகுந்தவர்; கறுத்த கண்களை உடைய இவளும் அவருக்கே தகுந்தவள்.

269. நித்யைவைஷா ஜக₃ந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ ।
யதா₂ ஸர்வக₃தோ விஷ்ணுஸ் ததை₂வேயம் த்₃விஜோத்தம ॥

[உலகிற்கெல்லாம் தாயும், அழிவற்றவளும் விஷ்ணுவினுடையவளுமான இந்த ஶ்ரீதே₃வி நித்யமானவளே. ப்₃ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்ட₂ரே! ஸர்வவ்யாபியான விஷ்ணு எப்படிப்பட்டவரோ அப்படிப்பட்டவளே இவளும்.]

270. க₃ந்த₄ர்வாப்ஸரஸஸ் ஸித்₃தா₄ஸ் ஸகிந்நரமஹோரகா₃: ।
நாந்தம் கு₃ணாநாம் க₃ச்ச₂ந்தி தேநாநந்தோ(அ)யமுச்யதே ॥

[க₃ந்த₄ர்வர்களும், அப்ஸரஸ்ஸுகளும், கின்னரர்களுடனும், மஹாநாகங்களுடனும் கூடிய ஸித்₃த₄ர்களும், (இவனுடைய) குணங்களின் எல்லையை அடைவதில்லை; ஆகையால் இவன் அநந்தனென்று சொல்லப்படுகிறுன்.]

271. உபமாநமஶேஷாணாம் ஸாதூ₄நாம் யஸ்ஸதா₃(அ)ப₄வத் ।
[எந்த ப்ரஹ்லாதாழ்வான், எப்போதும் எல்லா ஸாது₄க்களுக்கும் உபமானமாக ஆயினனே...]

272. கிம் சைநாம் ப்ரதிவக்ஷ்யாமி க்ருத்வா விப்ரியமீத்₃ருஶம் ।
யதா₃ யதா₃ ஹி கௌஸல்யா தா₃ஸீவச்ச ஸகீ₂வ ச ॥
பா₄ர்யாவத் ப₄கி₃நீவச்ச மாத்ருவச்சோபதிஷ்ட₂தி ॥

[கௌஸல்யை தா₃ஸியைப்போலும், ஸகி₂யைப்போலும், மனைவியைப்போலும், ஸஹோத₃ரியைப்போலும், தாயைப்போலும் ஶுஶ்ரூஷைசெய்யும்போதெல்லாம், இப்படிப்பட்ட அநிஷ்டமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டு அவளுக்கு என்ன பதில் சொல்லுவேன்?]

273. பரக₃தாதிஶயாதா₄நேச்ச₂யோபாதே₃யத்வமேவ
யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ ஶேஷ: । ப்ரஶ்ஶேஷீ ॥

[மற்றொருவனிடத்திலிருக்கும் ஒரு மேன்மையை உண்டு பண்ணவேண்டுமென்னும் எண்ணத்துடன் அங்கீ₃கரிக்கப்படுகையே எவனுக்கு ஸ்வரூபமோ அவன் ஶேஷன்; மற்றவன் ஶேஷி.]

274. பாரதந்த்ர்யம் பரே பும்ஸி ப்ராப்ய நிர்க₃தப₃ந்த₄ந: ।
ஸ்வாதந்த்ர்யமதுலம் ப்ராப்ய தேநைவ ஸஹ மோத₃தே ॥

[கர்மப₃ந்த₄த்திலிருந்து விடுபட்டவனை முக்தன், பரம புருஷனிடத்தில் பாரதந்த்ரியத்தை அடைந்து, ஒப்பற்ற ஸ்வாதந்த்ரியத்தையும் அடைந்து, அவனுடன் கூடவே ஆநந்த₃ப்படுகிறுன்.]

266. ரா-ஸு 38-21. 267. சா₂ந்த் 7-26-2. 268. ரா-ஸு 16.5.
269. வி-பு 1-8-17.

271. வி-பு 1-15-157. 272. ரா-அ 12-68 த₃ஶரத₂வாக்யம்.
273. வேதா₃ர்த்த₂ஸங்க்₃ரஹம். 274. விஷ்ணுதத்வம்.

275. க3ருட3ஞ்ச த3த3ர்ஶோச்சைரந்தர்த்த4ாநக3தம் த்3விஜ।
க்ருதச்சா2யம் ஹரேர் மூர்த்4நி பக்ஷாப்4யாம பக்ஷிபுங்க3வம்॥
[முனிவரே! சிறகுகளால் ஹரியின் தலையில் நிழலை உண்டு பண்ணிக்கொண்டிருப்பவனும், பறவைகளுக்குத் தலைவனும், மறைந்திருப்பவனுமான க3ருட3னையும் அந்த இந்திரன் ஆகாயத்தில் பார்த்தான்.]

276. ஸுபர்ணோऽஸி க3ருத்மாந்। த்ரிவ்ருத் தே ஶிர:।
கா3யத்ரம் சக்ஷு:।...
[நல்ல சிறகுகளையுடையவனுயும், கருத்மான் என்னும் திருநாமத்தை உடையவனுயுமிருக்கிருய்; த்ரிவ்ருத் உன்னுடைய தலை; கா3யத்ரம் கண்...]

277. யது3ச்சி2ஷ்டமபே4ாஜ்யம், யத்3 வா து3ஶ்சரிதம் மம,
ஸர்வம் புநந்து மாமாப:
[உண்ணத்தகாத உச்சி2ஷ்டம் யாதொன்று என்னுல் உண்ணப்பட்டதோ, என்னுடைய கெட்ட காரியம் யாதொன்று உண்டோ, 'ஆப:' எனப்படும் எம்பெருமான் என்னை அவைகளெல்லாவற்றிலிருந்தும் பரிஶுத்த4ப்படுத்தட்டும்.]

278. ரஸாந் ப4க்தஸ்ய ஜிஹ்வாயாம் க்ருஹ்ணாமி கமலோத்3ப4வ!
[தாமரையில் பிறந்த பிரமனே! இனிய சுவைகளை ப4க்தனுடைய நாக்கிலிருந்து அறிகிறேன்.]

279. அவித்3யாஸ்மிதாபி4நிவேஶராக3த்3வேஷா: பஞ்ச க்லேஶா:।
[அவித்3யை, அஹங்காரம், பேராசை, விருப்பம், கோபம் இவ்வைந்தும் க்லேஶங்கள்.]

280. யேந மாத்3யதி
[எதனுலே மத3மடைகிருனே...]

275. வி-பு 5-12-4. 276. தைத்திரீயயஜுஸ்ஸம்ஹிதை, காண்-4, ப்ர 1.42. 277. தை-நா-38. 278. பாஞ்சராத்ரம்.
279. பாதஞ்ஜலஸூத்ரம்.

281. யஸ் த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்கோ3 நரகோ யஸ் த்வயா விநா।
இதி ஜாநந் பராம் ப்ரீதிம் க3ச்ச2 ராம மயா ஸஹ॥
[ராக4வரே! 'உம்முடன் கூடியிருக்கும் இருப்பே (எனக்கு) ஸ்வர்க்கம்; உம்மைப் பிரிந்திருக்குமிருப்பு நரகம்' என்பதை அறிந்து, என்னுடன் கூடவே மேலான ஆநந்த3த்தை அடைவீராக.]

282. த்வயா ச ஸஹ க3ந்தவ்யம் மயா குருஜநாஜ்ஞயா।
த்வத்3வியோகே3ந மே ராம! த்யக்தவ்யமிஹ ஜீவிதம்॥
[ராக4வரே! பெரியோர்களின் கட்டளைப்படி நான் உம்முடன் கூடவே போகவேண்டும்; உம்மைப் பிரிந்தால் இங்கேயே உயிரை விடவேண்டும்.]

283. ஸர்வதா2 தேந ஹீநாயா ராமேண விதி3தாத்மநா।
தீக்ஷ்ணம் விஷமிவாஸ்வாத்3ய து3ர்லப4ம் மம ஜீவிதம்॥
[நெஞ்சிலுள்ளதை அறிபவனை ராமபிரானை விட்டுப் பிரிந்த எனக்கு, கொடுமையான விஷத்தைக் குடித்ததைப் போல், உயிர்த4ரிப்பது எல்லாவித3த்திலும் து3ர்லப4ம்.]

284. யுவாऽகுமார:
[யௌவனத்தை உடையவனுகவும், சிறிது பாலனுகவுமிருப்பவன்.]

285. தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ ஸுகுமாரௌ மஹாப3லௌ।
புண்ட3ரீகவிஶாலாக்ஷௌ சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்ப3ரௌ॥
[(ராமலக்ஷ்மணர்கள்) வாலிபமானவர்கள்; அழகு நிறைந்தவர்கள்; ஸௌகுமார்யத்தை உடையவர்கள்; அதிகமான ப3லமுள்ளவர்கள். தாமரைபோன்ற அகன்ற கண்களை உடையவர்கள்; மரவுரியையும், மான் தோலையும் உடுத்தவர்கள்.]

281. ரா-அ 30-18. 282. ரா-அ 29-5. 283. ரா-ஸு 25-17.
284 ருக்3வே-அஷ் 2-8-25. 285 ரா-ஆ 19-14 ஶூர்ப்பணகா3வாக்யம்.

286. ஸமுத்3ரம் ராக4வோ ராஜா ஶரணம் க3ந்துமர்ஹதி।
ச2ாநிதஸ் ஸக3ரேணுயமப்ரமேயோ மஹோத3தி4:॥

[அரசரான ராக4வர் ஸமுத்3ரத்தை ஶரணமடையத் தகுந்தவர். அளவற்றதான இப்பெருங்கடல் ஸக3ரரால் வெட்டு விக்கப்பட்டதன்றோ.]

287. த்3விஷத3ந்நம் ந பே4ாக்தவ்யம்
த்3விஷந்தம் நைவ பே4ாஜயேத்।
பாண்ட3வாந் த்3விஷஸே ராஜந்!
மம ப்ராணு ஹி பாண்ட3வா:॥

[த்3வேஷிப்பவனின் அன்னம் பு4ஜிக்கத்தக்கதன்று; த்3வேஷிப்பவனை பு4ஜிப்பிக்கவும் கூடாது, அரசனே! நீ பாண்ட3வர்களை த்3வேஷிக்கிருய். பாண்ட3வர்கள் எனக்கு ப்ராணனன்றோ.]

288&289. ஏதமாநந்த3மயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய।
இமாந் லோகாந் காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந்।
ஏதத் ஸாம கா3யந்நாஸ்தே। ஹா வுஹா வுஹா வு॥

[ஆனந்த3மயனுன இந்தப் பரமாத்மாவை அணுகி, இஷ்டப் பட்ட உருவங்களை உடையவனுய், இந்தக் காமங்களிலும், லோகங்களிலும் (பரமாத்மாவைப்) பின்தொடர்ந்துகொண்டு இந்த ஸாமத்தைப் பாடிக்கொண்டிருக்கிருன்: ஹா வுஹா வுஹா வு.]

290. ஜிதந்தே (1-8)

291. ஸோऽஹம் தே தே3வதே3வேஶ!
நார்ச்சநாதௌ3 ஸ்துதௌ ந ச।
ஸாமார்த்2யவாந் க்ருபாமாத்ர-
மநோவ்ருத்தி: ப்ரஸீத3 மே॥

286. ரா-யு 19-31. விபீ4ஷணவாக்யம். 287. பா4ர-உத்3 74-27.
288 & 289. தை-ப்4ரு 10-5. 291. வி-பு 5-7-70. காஸியஸ்தோத்ரம்.

[தே3வர்களுக்கும் தே3வர்களான நித்யஸூரிகளுக்கும் தலைவனே! இப்படிப்பட்ட நான் உன்னுடைய ஸ்துதியிலும், அர்ச்சனை முதலியவற்றிலும் ஸாமர்த்தியம் உடையவனல் லேன். அருள் கூர்ந்த திருவுள்ளத்துடன் கூடியவனுய் எனக்கு த3யை புரியவேண்டும்.]

292. ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந் மது4ஸூத3ந:।
ஸாத்விகஸ் ஸ து விஜ்ஞேயஸ் ஸ வை
மோக்ஷார்த்த2சிந்தக:॥

[பிறந்துகொண்டிருக்கும்போது எந்தப் புருஷனை மது4 ஸூத3னன் பார்க்கிருனே அவனே ஸத்வகு3ணமுடைய வனென்று அறியத்தக்கவன். அவனே மோக்ஷப2லத்தை நினைப்பவன்.]

293. இச்ச2ாத ஏவ தவ விஶ்வபதா3ர்த்த2ஸத்தா
நித்யம் ப்ரியாஸ் தவ து கேசந தேऽபி நித்யா:।
நித்யம் த்வதே3கபரதந்த்ரநிஜஸ்வரூபா:
ப4ாவத்கமங்க3ளகு3ணு ஹி நித3ர்ஶநம் ந:॥

[எல்லாப் பொருள்களின் இருப்பும் உன்னுடைய விருப்பத் தாலேயே ஏற்படுகிறது. உனக்குச் சில வஸ்துக்கள் எப்போதும் பிரியமானவை; அவை நித்யமாக விளங்கு கின்றன. எப்பொழுதும் உனக்கே பரதந்திரமான ஸ்வ ரூபத்தையுடைய உன்னுடைய கல்யாணகு3ணங்கள் (இவ்விஷயத்தில்) எங்களுக்கு த்3ருஷ்டாந்தம்.]

294. யோऽஹமஸ்மி ஸ ஸந் யஜே

[நான் எப்படிப்பட்டவனுயிருக்கிறேனே, அப்படிப்பட்ட வனுகவே இருந்துகொண்டு, (ஆத்மஸமர்ப்பணமாகிற) யாக3த்தைச் செய்கிறேன்.]

295. யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி

292. பா4ர-சாந்தி 358-73. 293. வைகுண்ட2ஸ்தவம் 36.
294 & 295. யஜுர்ப்3ராஹ்மணம் 3-7.

[எவனுக்கு நான் தா3ஸனுயிருக்கிறேனே, அவனை விட்டு வேறொருவனிடம் செல்லமாட்டேன்.]

296. ஆத்மா ராஜ்யம் த4நம் மித்ரம் களத்ரம் வாஹநாநி ச।
ஏதத் ப4க3வதே ஸர்வமிதி தத்ப்ரேக்ஷிதம் ஸதா3॥

[‘ஆத்மா, ராஜ்யம், பொருள், நண்பர்கள், மனைவி, வாஹனங்கள் இவையெல்லாம் ப4க3வானுக்கு’ என்று உபரிசரவஸுவினுல் எப்போதும் நினைக்கப்பட்டது.]

297. கத2ம் த3ஶரதா2ஜ்ஜாதோ ப4வேத்3 ராஜ்யாபஹாரக:।
ராஜ்யம் சாஹஞ்ச ராமஸ்ய த4ர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி॥

[த3ஶரத2னிடமிருந்து பிறந்தவன் எப்படி ராஜ்யத்தை அபஹரிப்பவனுவான்? ராஜ்யமும், நானும் ராமனுடையவை. நீர் இவ்விஷயத்தில் த4ர்மத்தைச் சொல்லவேண்டும்.]

298. ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்3ரஹ்மணி ஸ்தி2தம்।
உப4யோரேஷ ஸம்ப3ந்தோ4 ந பரோऽபி4மதோ மம॥

[உடைமையாயிருக்கும் தன்மை ஆத்மாவினிடத்தில் உள்ளது; உடையவனுயிருக்கும் தன்மை ப்3ரஹ்மத்தினிடமுள்ளது; இருவருக்கும் இதுவே ஸம்ப3ந்த4ம்; வேறு ஸம்ப3ந்த4ம் எனக்கு இஷ்டமன்று.]

300&299. விஷ்ணுஸம்ஸ்மரணுத் க்ஷீணஸமஸ்தக்லேஶஸஞ்சய:।
முக்திம் ப்ரயாதி ஸ்வர்க்3காப்திஸ் தஸ்ய விக்4நோऽநுமீயதே॥
வாஸுதே3வே மநோ யஸ்ய ஜபஹோமார்ச்சநாதி3ஷு।
தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய தே3வேந்த்3ரத்வாதி3கம் ப2லம்॥

[விஷ்ணுவை நினைப்பதினுல் து3:க்கஸமூஹங்களெல்லாம் நீங்கப்பெற்றவனுய், அவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறுன்.

296. ப4ார-சாந்தி 343-24. 297. ரா-அ 82.12. ப4ரதவாக்யம்.
298. விஷ்ணுதத்வம். 300 & 299. வி-பு 2-6-40 & 41.

ஸ்வர்க்க3த்தை அடைதல் அவனுல் தனக்கு இடையூருக நினைக்கப்படுகிறது. மைத்ரேயனே! ஜபம், ஹோமம், அர்ச்சனம் முதலியவைகளில் எவனுடைய மனம் வாஸுதே3வனிடம் லயித்திருக்கிறதோ, அவனுக்கு தே3வந்திரனுயிருக்கை முதலிய ப2லங்கள் இடையூருகவே ஆகின்றன.]

301. வாஸுதே3வஸ்ய யே ப4க்தா: ஶாந்தாஸ் தத்3க3தமாநஸா:।
தேஷாம் தா3ஸஸ்ய தா3ஸோஹம் ப4வேஜ்ஜந்மநி ஜந்மநி॥
(தேஷாஞ்ச தா3ஸதா3ஸ்யம் மே... என்றும் பாட2ம் காண்கிறது.)

[ஶாந்தர்களாயும் ப4க3வானிடத்திலேயே மனத்தைச் செலுத்தியவர்களாயுமிருக்கும், வாஸுதே3வப4க்தர்கள் எவர்களுளரோ, இந்த ஆத்மவஸ்துவானது, அவர்களுடைய தா3ஸனுக்கும் தா3ஸனுக, ஜன்மந்தோறும் ஆகக்கடவது.]

302. பஶ்யேம ஶரத3ஶ் ஶதம்।

[நூறு வருஷங்கள் (உன்னைப்) பார்க்கக்கடவோம்]

303. ஸோऽப்யேநம் த்4வஜவஜ்ராப்3ஜக்ருதசிஹ்நேந பாணிநா।
ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யாக்ருஷ்ய ச ப்ரீத்யா ஸுகா3ட4ம் பரிஷஸ்வஜே॥

[அந்த க்ருஷ்ணப4க3வானும், இந்த அக்ரூரனை, கொடி, வஜ்ரம், தாமரை இவைகளால் அடையாளம் செய்யப்பட்ட திருக்கையால் தொட்டு இழுத்து, அன்புடன் நன்ருகத் தழுவிக்கொண்டான்.]

304. அலமத்3ய ஹி பு4க்தைர் ந: பரமார்த்தை2ரலஞ்ச ந:।
யதா2 பஶ்யேம நிர்யாந்தம் ராமம் ராஜ்யே ப்ரதிஷ்டி2தம்॥
ததோ ஹி ந: ப்ரியதரம் நாந்யத் கிஞ்சித் ப4விஷ்யதி॥

[உண்பது முதலிய இவ்வுலக போ4க3ங்களும் வேண்டியதில்லை; மோக்ஷம் முதலிய மேலான போ4க3ங்களும் வேண்டியதில்லை. ராஜ்யத்தில் அபி4ஷேகம் செய்யப்பட்டவரும்,

302. மாத்4யாஹ்னிகமந்த்ரம். 303. வி-பு 5-18-2. 304. ரா-அ 17-10.

ஊர்வலம் வருகின்றவருமான ராமனைக் காண்பதைக்காட்டி லும் மேலான ப்ரியம் நமக்கு வேறொன்றும் இல்லை.]

305. த்வமிந்த்3ரஸ் ஸத்யமேவைதத் தே3வஸ் த்ரிபு4வநேஶ்வர:।
த்வயாऽபி ப்ராப்தமைஶ்வர்யம் யதஸ்தம் தோஷயாம்யஹம்॥

[நீ இந்திரனே; இது உண்மையே; நீ தே3வன்தான்; மூவுலகங்களுக்கும் ஈஶ்வரன்தான். (ஆனால்) உன்னாலும் எவனிடமிருந்து செல்வம் அடையப்பட்டதோ, அவனையே நான் ஆராதி4க்கிறேன்.]

306. ஏதே வை நிரயாஸ்தாத! ஸ்தா2நஸ்ய பரமாத்மந:

[குழந்தாய்! பரமாத்மாவினுடைய இருப்பிடத்திற்கு ஒப் பிடும்போது இந்த ஸ்வர்க்க3ம் முதலியவையெல்லாம் நரகங்களாகின்றன.]

307. ஸம்ஸ்மராம்யஸ்ய வாக்யாநி ப்ரியாணி மது4ராணி ச।
ஹ்ருத்3யாந்யம்ருதகல்பாநி மந:ப்ரஹ்லாத3நாநி ச॥

[பிரியமாயும், இனியவையாயும், ஹ்ருத3யத்திலிருந்து வெளி வருபவையாயும், அம்ருதம் போன்றவையாயும், மனத்தை உகப்பிப்பவையாயுமுள்ள அந்த ப4ரதனுடைய வாக்கியங் களை நினைக்கிறேன்.]

308. த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே கிம் கார்யம் ஸீதயா மம।
ப4ரதேந மஹாபா3ஹோ! லக்ஷ்மணேந யவீயஸா।
ஶத்ருக்4நேந ச ஶத்ருக்4ந! ஸ்வஶரீரேண வா புந:॥

[நீண்ட கைகளையுடைய ஸுக்3ரீவனே! உனக்கு ஏதாவது அவமானம் நேர்ந்ததாகில். ஸீதையால் எனக்கு என்ன ப்ரயோஜனம்? ப4ரதனாலும், இளையவனான லக்ஷ்மணனாலும், சத்ருக்4னனாலும் என்ன ப்ரயோஜனம்? சத்துருக்களை அழிப்பவனே! என்னுடைய ஶரீரத்தினால்தான் என்ன ப்ரயோஜனம்?]

305. விஷ்ணுத4ர்மம் 2-14. 306. பா4ர-ஶாந்தி 196-6.
307. ரா-ஆ 16-39. 308. ரா-யு 41-4.

309. ந தே3வலோகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம் வ்ருணே।
ஐஶ்வர்யம் வாऽபி லோகாநாம் காமயே ந த்வயா விநா॥

[நித்யஸூரிகள் வாழும் உலகான ஸ்ரீவைகுண்ட2த்தில் வாழ்ச்சியையும், கைவல்யத்தையும், உலகங்களிலுள்ள ஐஶ்வர்யத்தையும் உன்னைப் பிரிந்த நான் விரும்பமாட்டேன்.]

310. யத் ப்3ரஹ்மகல்பநியுதாநுப4வேऽப்யநாஶ்யம்
தத் கில்பி3ஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்துரிஹ க்ஷணார்த்தே4।

[யாதொரு பாபம், பல்லாயிரம் ப்3ரஹ்மகல்பங்கள் அனு ப4வித்தாலும் நஶிக்காதோ, அந்தப் பாபததை இந்த ஜந்து (ஜீவன்) இங்கு அரை க்ஷணநேரத்தில் செய்கிறான்.]

311. ஆஹாரநித்3ரா ப4யமைது2நாநி
துல்யாநி க2ல்வத்ர ஸமஸ்தஜந்தோ:।
ஜ்ஞாநாத்3 விஶிஷ்டோ ஹி நர: பரேப்4யோ
ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶூபி4ஸ் ஸமாந:॥

[ஆஹாரம், நித்திரை, ப4யம், ஸ்த்ரீ புருஷ ஸங்க3மம் என்பவை இங்கு எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் ஸமானம். மற்றவைகளைக் காட்டிலும் மனிதன் அறிவினால் மேலான வனாயிருக்கிறான். ஞானமற்றவன் பசுக்களுக்கு ஸமான மானவன்.]

312. ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட2 த3த்தமஸ்யாப4யம் மயா।
விபீ4ஷணோ வா ஸுக்3ரீவ! யதி3 வா ராவண: ஸ்வயம்॥

[வானரர்களுள் சிறந்தவனான ஸுக்3ரீவனே! இவனை அழைத்துவா; விபீஷணனாயிருந்தாலும், ராவணன் தானே யாயிருந்தாலும், இவனுக்கு என்னால் அப4யமளிக்கப்பட்டது.]

313. க3ச்ச2ாநுஜாநாமி ரணார்த்தி3தஸ் த்வம்
ப்ரவிஶ்ய ராத்ரிஞ்சரராஜ லங்காம்।

309. ரா-அ 31-5. லக்ஷ்மணவாக்யம். 310. வைகுண்ட2ஸ்தவம்-60.
311. நரஸிம்ஹபுராணம் 16-13. 312. ரா-யு 18-34.
313. ரா-யு 59-144.

ஆஶ்வாஸ்ய நிர்யாஹி ரதீ2 ச த4ந்வீ
தத2ா ப3லம் த்3ரக்ஷ்யஸி மே ரத2ஸ்த2: ||

[ராக்ஷஸராஜனே! நீ யுத்3த4த்தில் களைப்படைந்துவிட்டாய்; திரும்பிப்போ: நானே அனுமதிக்கிறேன். லங்கையில் நுழைந்து, களைப்பாற்றிக்கொண்டு, ரத2த்தையுடையவனாகவும், வில்லையுடையவனாகவும் திரும்பி வா. ரத2த்திலிருந்துகொண்டு அப்போது என்னுடைய ப3லத்தைப் பார்ப்பாய்.]

314. விஸ்ருஷ்டம் ப4க3த3த்தேந தத3ஸ்த்ரம் ஸர்வகா4துகம் |
உரஸா தா4ரயாமாஸ பார்த்த2ம் ஸஞ்சா2த்3ய மாத4வ: ||

[ப4க3த3த்தனாலே விடப்பட்டதும், எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிப்பதுமான அந்த பா3ணத்தை, அர்ஜுனனை மறைத்து, மாத4வன் மார்பினாலே தா4ரித்தான்.]

315. விதி3தஸ் ஸ ஹி த4ர்மஜ்ஞஶ் ஶரணாக3தவத்ஸல: |
தேந மைத்ரீ ப4வது தே யதி3 ஜீவிதுமிச்ச2ஸி ||

[(ராவணா!) ஸ்ரீராமபிரான் த4ர்மத்தை அறிந்தவராகவும், ஶரணமடைந்தவரிடம் வாத்ஸல்யமுடையவராகவும் பிரஸித்3த4மானவர். நீ உயிர் வாழ விரும்பினாயாகில் அவருடன் உனக்கு நட்பு உண்டாகட்டும்.]

316. ஸகே2! ராக4வ! த4ர்மஜ்ஞ! ரிபூணாமபி வத்ஸல! |
அப்4யநுஜ்ஞாதுமிச்சா2மி க3மிஷ்யாமி யதா2க3தம் ||

[நண்பரே! ரகு4குலத்தில் உதித்தவரே! த4ர்மத்தை அறிந்தவரே! சத்துருக்களுக்கும் வாத்ஸல்யத்தை உடையவரே! விடைபெற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வந்தவாறே போய்விடுகிறேன்.]

317. தா4தூநாமிவ ஶைலேந்த்3ரோ கு3ணாநாமாகரோ மஹாந் |

314. பா4ர.த்3 33-18. 315. ரா-ஸு 21-20. ஸீதாவாக்யம்.
316. ரா-யு 50-56. க3ருட3வாக்யம்.
317. ரா-கி 15-21. தாராவாக்யம்.

[ஒரு சிறந்த மலை தா4துக்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பதுபோல், ஸ்ரீராமபிரானும் கு3ணங்களுக்கெல்லாம் பெரியதோர் இருப்பிடமாவர்.]

318. சதுர்முகா2யுர் யதி3 கோடிவக்த்ரோ
ப4வேந்நர: க்வாபி விஶுத்3த4சேதா: |
ஸ தே கு3ணாநாமயுதைகதே3ஶம்
வதே3ந்ந வா தே3வவர ப்ரஸீத3 ||

[பல ப்ரஹ்மாக்களின் ஆயுளை உடையவனாய், கோடிக் கணக்கான முகங்களை உடையவனாய், மிகவும் ஶுத்3த4மான மனத்தையுடையவனான ஒரு மனிதன் இருப்பானேயாகில், அவன் உன்னுடைய கு3ணங்களில் பதினாயிரத்தில் ஒரு பங்கைச் சொல்லுவானோ மாட்டானோ அறியோம். தே3வர்களில் சிறந்தவனே! அருள் புரியவேண்டும்.]

319. யாதா2த2்யேந வர்ணிதம்

[உண்மையாக வர்ணிக்கப்பட்டது.]

320. பிதாऽஹமஸ்ய ஜக3தோ மாதா தா4தா பிதாமஹ: |

[நான் இவ்வுலகிற்குத் தந்தையாகவும், தாயாகவும், தா4ரகனாகவும், பிதாமஹனாகவும் இருக்கிறேன்.]

321. பவித்ராணாம் பவித்ரம் யோ மங்க3ளாநாஞ்ச மங்க3ளம் |
தை3வதம் தே3வதாநாஞ்ச பூ4தாநாம் யோऽவ்யய: பிதா ||

[எந்த ப4க3வான் பவித்திரங்களுள் பவித்திரனாயிருக்கிறானோ, மங்க3ளங்களுள் மங்க3ளமாயிருக்கிறானோ, தே3வதைகளுக்கும் தே3வதையாயிருக்கிறானோ, எவனொருவன் ஜீவராசிகளுக்கெல்லாம் அழிவற்ற தந்தையாயிருக்கிறானோ...]

322. மந்மநா ப4வ மத்3ப4க்தோ மத்3யாஜீ மாம் நமஸ்குரு |
மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யம் தே ப்ரதிஜாநே ப்ரியோऽஸி மே ||

318. வராஹபுராணம் 73-94. 321. ஸஹஸ்ரநாமாத்4யாயம்.
322. கீ3தை 18-65.

[என்னிடத்தில் மனத்தை வைத்தவனாகவும், என்னுடைய ப4க்தனாகவும், என்னை ஆராதி4ப்பவனாகவும் ஆவாயாக. என்னை நமஸ்கரிப்பாயாக. என்னையே அடைவாய்; இது ஸத்யம். உனக்கு ப்ரதிஜ்ஞை செய்கிறேன். எனக்குப் பிரியனன்றோ நீ.]

323. ஸ்வோஜ்ஜீவநேச்சா2 யதி3 தே
ஸ்வஸத்தாயாம் ஸ்ப்ருஹா யதி3 ।
ஆத்மதா3ஸ்யம் ஹரே: ஸ்வாம்யம்
ஸ்வபா4வஞ்ச ஸதா3 ஸ்மர ॥

[உன்னுடைய உஜ்ஜீவனத்தில் உனக்கு விருப்பமிருக்குமாகில், உன் இருப்பில் ஆசையிருக்குமாகில், ஆத்மாவினுடைய தா3ஸனாயிருக்கும் தன்மையையும், ஹரியினுடைய ஸ்வாமியாயிருக்கும் தன்மையையும், (இவைகள்) இயல்வானவையென்பதையும் எப்போதும் நினைப்பாயாக.]

324. அதா2வா யோகி3நாமேவ குலே ப4வதி தீ4மதாம் ।
ஏதத்3தி4 து3ர்லப4தரம் லோகே ஜந்ம யதீ3த்3ருஶம் ॥

[அல்லது, பு3த்3தி4மான்களான யோகி3களின் குலத்திலேயே (யோகத்திலிருந்து நழுவினவன்) பிறக்கிறான். இம்மாதிரியான பிறப்பு உலகத்தில் மிகவும் து3ர்லப4மன்றோ.]

325. ப்ராயஶ: பாபகாரித்வாந் ம்ருத்யோருத்3விஜதே ஜந: ।
க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதி2ம் ॥

[பெரும்பாலும், பாபம் செய்பவனாயிருப்பதாலேயே மனிதன் மரணத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறான். செய்யவேண்டியதைச் செய்தவர்கள் மரணத்தைப் பிரியனான விருந்தாளியைப்போலே எதிர்பார்க்கிறார்கள்.]

326. கோ3க்4நே சைவ ஸுராபே ச சோரே ப4க்3நவ்ரதே ததா2 ।
நிஷ்க்ருதிர் விஹிதா ஸத்3பி4: க்ருதக்4நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி: ॥

323. விஷ்ணுதத்வம். 324. கீ3தை 6-42.
325. இதிஹாஸஸமுச்சயம். 7-38. 326. ரா-கி 34-12.

[பசுவைக் கொன்றவன், ஸுராபானம் செய்தவன், வ்ரதப4ங்க3ம் செய்தவன், இவர்கள் விஷயத்தில் பெரியோர்களால் ப்ராயஶ்சித்தம் விதி4க்கப்பட்டிருக்கிறது. செய்ந்நன்றி மறந்தவன் விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தமில்லை.]

327. ஈஶ்வரோऽஹமஹம் போ4கீ3 ஸித்3தோ4ஹம்
ப3லவாந் ஸுகீ2 ।

[நானே நஶ்வரன். நானே போ4க3த்தை அடைபவன். நான் இயற்கையாகவே ஸித்3த4னாயிருப்பவன்; ப3லவானாகவும் ஸுக2முடையவனாகவுமிருப்பவன் நானே.]

328. ராவணோ நாம து3ர்வ்ருத்தோ ராக்ஷஸோ ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
தஸ்யாஹமநுஜோ ப்4ராதா விபீ4ஷண இதி ஶ்ருத: ॥

[கெட்ட நடத்தையுள்ளவனாகவும், ராக்ஷஸர்களுக்கு அதி4பதியாகவுமிருப்பவன் ராவணன் என்னும் ராக்ஷஸன். அவனுக்கு நான் இளைய ஸஹோத3ரன்; விபீ4ஷணன் என்று பிரஸித்3தி4பெற்றவன்.]

329. பிதா யஸ்ய புரா ஹ்யாஸீச் ச2ரண்யோ த4ர்மவத்ஸல: ।
தஸ்ய புத்ர: ஶரண்யஶ்ச ஸுக்3ரீவம் ஶரணம் க3த: ॥

[த4ர்மத்தில் பிரியமுள்ளவரான எவருடைய தந்தை முன்னொரு காலத்தில் ஶரணமடையத்தகுந்தவராயிருந்தாரோ, அவருடைய புத்திரரும் ஶரண்யருமான ராக4வர் ஸுக்3ரீவனை ஶரணமடைந்தார்.]

330. தாநஹம் த்3விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராத4மாந் ।
க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபா4நாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு ॥

[(என்னை) த்3வேஷிப்பவர்களும், கொடூரமானவர்களும், மனிதர்களுள் கீழ்மையானவர்களும், ஶுப4மற்றவர்களுமான அவர்களை ஸம்ஸாரத்தில், அதிலும் அஸுரயோனிகளில் எப்போதும் தள்ளுகிறேன்.]

327. கீ3தை 16-14. 328. ரா யு 17-12.
329. ரா-கி 4-19. 330. கீ3தை 16-19.

331. மத்₃ப₄க்தம் ஶ்வபசம் வாऽபி நிந்த₃ாம் குர்வந்தி யே நரா:।
பத்₃மகோடிஶதேநாபி ந க்ஷமாமி வஸுந்த₄ரே ॥

[பூதே₃வி! சண்டா₃ளனுயிருந்தபோதிலும், என்னுடைய ப₄க்தனை எந்த ஜனங்கள் நிந்தை₃ செய்கிருர்களோ, அவர்களை கோடிக்கணக்கான பத்₃மகாலங்களானுலும் பொறுக்கமாட்டேன்.]

332. ப்ரயத்நாத் யதமாநஸ்து யோகீ₃ ஸம்ஶுத்₃த₄கில்பி₃ஷ:।
அநேகஜந்மஸம்ஸித்₃த₄ஸ் ததோ யாதி பராம் க₃திம் ॥

[ஆகையால், அநேகஜன்மங்களில் ஸித்₃தி₄யடைந்தவனும், பாபங்கள் நீங்கப்பெற்றவனுமான யோகி₃ முயற்சியுடன் யத்னம் செய்வானுகில் மேலான க₃தியை அடைவான்.]

333. ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே தீவ்ரப₄க்தாஸ் தபஸ்விந:।
கிங்கரா மம தே நித்யம் ப₄வந்தி நிருபத்₃ரவா: ॥

[எவர்கள் மேலான ப₄க்தியை உடையவர்களோ, எவர்கள் ப்ரபத்தியாகிற தபஸ்ஸைச் செய்தவரோ, அவர்களே என்னுடன் ஸாயுஜ்யத்தை அடைந்து, ஸம்ஸாரமாகிற உபத்₃ரவம் நீங்கப்பெற்றவர்களாய், எப்போதும் எனக்குக் கைங்கர்யம் செய்பவர்களாகிருர்கள்]

334. தத் ப்₃ரூஹி வசநம் தே₃வி! ராஜ்ஞோ யத₃பி₄காங்க்ஷிதம்।
கரிஷ்யே ப்ரதிஜாநே ச ராமோ த்₃விர் நாபி₄பா₄ஷதே ॥

[அம்மா! அரசர் விரும்பியதான அந்த வசனத்தைச் சொல்லுவாயாக. அப்படியே செய்கிறேன்; ப்ரதிஜ்ஞையும் செய்கிறேன். ராமன் இரண்டுவித₄மாகப் பேசமாட்டான்.]

ஸ்தோத்ரரத்ந வ்யாக்₂யான ப்ரமாணத் திரட்டு முற்றிற்று.
பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

—*—

331. வராஹபுராணம். 332. கீ₃தை 6-45.
333. பரமஸம்ஹிதை. 334. ரா-அயோ 18-30.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமத் க்ருஷ்ணஸூரயே நம:

ஜிதந்தே ஸ்தோத்ர வ்யாக்யான ப்ரமாணத்திரட்டு

—[O]—

1. ஜிதந்த இதி மந்த்ரேண

['ஜிதந்தே' என்னும் மந்திரத்தினுல்.]

2. அவித்₃யாதோ தே₃வே பரிப்₃ருட₄தயா வா விதி₃தயா
ஸ்வப₄க்தேர் பூ₄ம்நா வா ஜக₃தி க₃திமந்யாமவிது₃ஷாம்।
க₃திர் க₃ம்யஶ்சாஸௌ ஹரிரிதி ஜிதந்தாஹ்வயமநோ:
ரஹஸ்யம் வ்யாஜஹ்ரே ஸ க₂லு ப₄க₃வாந் ஶௌநகமுநி: ॥

[ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் அறியாமையினுலாவது, நன்ருக அறிந்திருப்பதினுலேயாவது, தன் ப₄க்தியின் ஆதி₄க்யத்தினுலேயாவது இவ்வுலகில் வேறு உபாயத்தை அறியாதவர்களுக்கு, 'உபாயமும் உபேயமும் இந்த ஹரியே' என்று 'ஜிதந்தே' என்று பெயரையுடைய மந்த்ரத்தின் ரஹஸ்யத்தை ப₄க₃வான் ஶௌனகமுனி வெளிப்படுத்திருரன்ருே.]

3. ஸ்தோ-ப்ர (298)
4. ,, (323)
5. ,, (224)
6. யோऽந்யதா₂ ஸந்தமாத்மாநமந்யதா₂ ப்ரதிபத்₃யதே।
கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா ॥

[ப₄க₃வானுடைய உடைமையாயிருக்கும் ஆத்மாவை, எவனெருவன் தனக்குச் சொந்தமாக நினைக்கிருனே, ஆத்மாவை அபஹரிப்பவனை அந்தத் திருடனுல் செய்யப் படாத பாபம் எது?]

2. ப₄ட்டர் முக்தகம். 6. பா₄ரதம் உத்₃யோக₃பர்வம். 42-35.

7. யமோ வைவஸ்வதோ ராஜா யஸ் தவைஷ ஹ்ருதி3 ஸ்தி2த:।
தேந சேத3விவாத3ஸ்தே மா க3ங்க3ாம் மா குரூந் க3ம:॥

[எல்லாரையும் நியமிப்பவனும், ஸூர்யமண்ட3லத்தின் நடுவிலிருப்பவனும், எல்லாருக்கும் இனியவனுயிருப்பவனும் எவனே, அவன் உன்னுடைய ஹ்ருத3யத்திலிருக்கிருன். அவனுடன் உனக்கு விவாத3மின்றியிலே இருந்ததாகில், க3ங்கைக3க்கும், குருக்ஷேத்ரத்திற்கும் நீ போகவேண்டியதில்லை.]

8. க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத் விஶுத்3தி4: பரமா மதா
[ஜீவனுக்கு ஈஶ்வரனை அறிவதாலேயே மேலான ஶுத்3தி4 உண்டாவதாக எண்ணப்படுகிறது]

9. பரமேஶ்வரஸம்ஜ்ஞோऽஜ்ஞ! கிமந்யோ மய்யவஸ்தி2தே।
தத2ாऽபி மர்த்துகாமஸ்த்வம் ப்ரப்3ரவீஷி புந: புந:॥

[மூட4ா! பரமேஶ்வரன் என்கிற பெயரையுடையவன், நான் இருக்கும்போது வேறு எவன் உளன்? அப்படியிருந்த போதிலும், சாவதற்கு விருப்பமுள்ளவனை நீ மறுபடியும் மறுபடியும் (அப்படியே) சொல்லுகிருய்.]

10. த்3விதா4 ப4ஜ்யேயமப்யேவம் ந நமேயம் து கஸ்யசித்।
ஏஷ மே ஸஹஜோ தோ3ாஷ: ஸ்வப4ாவோ து3ரதிக்ரம:॥

[இரண்டாகப் பிளக்கப்பட்டாலும், இம்மாதிரி ஒருவனுக்கும் வணங்கமாட்டேன். இது என்னுடன் பிறந்ததான தோ3ாஷம். (அவரவர்களுடைய) ஸ்வப4ாவம் மீறமுடியாததன்றே.]

11. ஸ்தோ-ப்ர (61)

12. விலாஸலலிதம் ப்ராஹ ப்ரேமக3ர்ப்ப4ப4ராலஸம்।
வஸ்த்ரே ப்ரக்3ருஹ்ய கோ3ாவிந்த3! மம கே3ஹம்
வ்ரஜேதி வை॥

7. மநுஸ்ம்ருதி 8-92. 8. யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதி 3.1.
9. வி-பு 1-17-23. ஹிரண்யவாக்யம். 10. ரா-யு 36-11. ராவண வாக்யம். 12. வி-பு 5-20.11.

[அந்தக் கூனியானவள், கண்ணனுடைய வஸ்த்ரங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு, "கோவிந்தா! என்னுடைய வீட்டிற்குப் போகவேணும்" என்று விளையாட்டாயிருப்பதும், அழகானதும், நிறைந்த அன்பை அடக்கிக்கொண்டிருப்பதால் மெதுவாயிருப்பதுமான வார்த்தையைச் சொன்னுள்.]

13. புந: புந: ப்ரணம்யாஹ மாலாகாரோऽதிவிஸ்மித:।

[மிகவும் ஆச்சரியத்தை அடைந்தவரான மாலாகாரர் மறுபடியும், மறுபடியும் வணங்கிச் சொன்னுர்.]

14. ஹ்ருஷீகாணீந்த்3ரியாண்யாஹுஸ் தேஷாமீஶோ
ஹ்ருஷீகேஶ இதி க்2யாத:...... [யதோ ப4வாந்।

[இந்திரியங்களை 'ஹ்ருஷீகங்கள்' என்று சொல்லுகிருர்கள். நீர் அவைகளுக்கு ஈஶனுயிருப்பதால் ஹ்ருஷீகேஶன் என்று பிரஸித்3தி4பெற்றிருக்கிறீர்.]

15. யஶ் சக்ஷுஷி திஷ்ட2ந்—வாசி திஷ்ட2ந்

[எவனெருவன் கண்ணிலிருக்கிருனே, எவன் வாக்கிலிருக்கிருனே...]

16. ஸ்தோ-ப்ர (183)
17. ,, (115)
18. ,, (118)

19. அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூ4தாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந்।
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதி4ஷ்ட2ாய ஸம்ப4வாம்யாத்மமாயயா॥

[பிறப்பற்றவனுகவும், அழிவற்றவனுகவும், பூ4தங்களுக்கு ஈஶ்வரனுகவுமிருந்தபோதிலும், என்னுடைய ஸ்வப4ாவத்தைக்கொண்டு, என் ஸங்கல்பத்தாலே நான் பிறக்கிறேன்.]

20. ஸ்தோ-ப்ர (187)

13. வி-பு 5-19-23. 15. ப்3ருஹ 5.7-22. 19. கீ3தை 4-6.

21. பரித்ராணய ஸாதூ4நாம் விநாஶாய ச து3ஷ்க்ருதாம்।
தர்மஸம்ஸ்தா2பநார்த்தா2ய ஸம்ப4வாமி யுகே3 யுகே3 ॥

[ஸாது4க்களை ரக்ஷிப்பதற்கும், தீயவர்களை அழிப்பதற்கும், வைதி3கத4ர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கும் யுக3ந்தோறும் நான் பிறக்கிறேன்.]

22. ஸ்தோ-ப்ர (119)
23. ,, (249)

24. மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித் யததி ஸித்3த4யே।
யததாமபி ஸித்3தா4நாம் கஶ்சிந்மாம் வேத்தி தத்த்வத:॥

[மனுஷ்யர்களில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களில் ஒருவனே ஸித்3தி4யடையும் வரையில் முயற்சி செய்கிறன். ஸித்3தி4யடையும் வரையில் முயற்சி செய்பவர்களிலும் (பல்லாயிரத்தில்) ஒருவன்தான் என்னை உண்மையாக அறிகிறன்.]

25. ஸ்தோ-ப்ர (228)

26. கிம் ஜபந் முச்யதே ஜந்துர் ஜந்மஸம்ஸாரப3ந்த4நாத்।

[ஜந்துவானவன் எதை ஜபிப்பதினல் ஜன்மஸம்ஸாரங்களாகிற கட்டுகளிலிருந்து விடுபடுகிறன் ?]

27. பவித்ரம் பரமம் புண்யம் தே3ஶோऽயம் ஸர்வகாமது4க்।
யஸ்மிந் வாஸரமாத்ரேண வாஸம் வித3த4தாம் ந்ருணாம்॥
ப4யாந்வயா விநஶ்யேயுர் லோப4மோஹாத3யோ த்3விஜ॥

[ப்3ராஹ்மணரே! யாதொரு தே3ஶத்தில் ஒரு நாள் மாத்திரம் வாஸம் செய்யும் மனிதர்களுக்கு, ப4யகாரணங்களும், லோப4ம், மோஹம் முதலியவைகளும் நசிக்கின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட இந்த தே3ஶம் மிகவும் புனிதமாகவும், மனிதர்களுக்கு மோக்ஷோபாயமாகவும், எல்லா இஷ்டங்களையும் கொடுப்பதாகவுமிருக்கிறது.]

---

21. கீ3தை 4-8. 24. கீ3தை 7-3. 26. ஸஹஸ்ரநாமாத்4யாயம்.
27. கா3ருட3புராணம்-11.

28. விஷ்ணுப4க்திபரோ தே3வோ விபரீதஸ் தத2ாऽஸுர:।

[விஷ்ணுப4க்தியில் ஈடுபட்டவன் தே3வன்; அப்படியே ப4க்தியற்றவன் அஸுரன்.]

29. த்3வௌ பூ4தஸர்கௌ3 லோகேऽஸ்மிந் தை3வ ஆஸுர ஏவ ச।

[இவ்வுலகில் பூ4தங்களின் உற்பத்தி — தை3வமென்றும், ஆஸுரமென்றும் இருவித4ம்.]

30. ஸர்வலோகஶரண்யாய ராக4வாய மஹாத்மநே।
நிவேத3யத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீ4ஷணமுபஸ்தி2தம்॥

[மஹாத்மாவும், எல்லா உலகுக்கும் ஶரண்மடையத்தகுந்தவனுமான ராக4வனுக்கு இங்கு வந்திருப்பவனும், விபீ4ஷணனென்ற பெயரையுடையவனுமான என்னை சீக்கிரமாக அறிவியுங்கள்.]

31. ஸ்தோ-ப்ர (202)
32. ,, (196)
33. ,, (312)

34. பாபாநாம் வா ஶுப4ாநாம் வா வத4ார்ஹாணாம் ப்லவங்க3ம।
கார்யம் கருணமார்யேண ந கஶ்சிந்நாபராத்4யதி॥

[வானர! பாபிகளாயினும், புண்யமுள்ளவராயினும், கொல்லத்தகுந்தவர்களாயிருந்தாலும் கு3ணவானயிருப்பவனல் (அவன் விஷயத்தில்) கருணை காட்டப்படவேண்டும். அபராத4ம் செய்யாதவன் ஒருவனுமில்லையே.]

35. அநாலோசிதவிஶேஷாऽஶேஷலோகஶரண்ய

[(ஆஶ்ரயிப்பவர்களின்) கு3ணகு3ணங்களை நிரூபணம் செய்யாமலிருப்பவனே! எல்லா உலகுக்கும் ஶரண்யனே !]

---

28. விஷ்ணுத4ர்மம் 109-74. 29. கீ3தை 16-6.
30. ரா-யு 17-17. 34. ரா-யு 116-44. 35. ஶரணாக3திக3த்3யம்-5.

36. ஸ்தோ-ப்ர (44)
37. ,, (83)
38. ஸ ஹி தம் ப்ரதிஜக்3ராஹ ப4ார்யாஹர்த்தாரமாக3தம்।
கபோதோ வாநரஶ்ரேஷ்ட2! கிம் புநர் மத்3விதே4ா ஜந:॥

[வானரத்தலைவனே! மனைவியைக் கொன்றவனும், தன்னை அடைந்தவனுமான அவ்வேடனை அந்தப் புரு வரவேற்ற தன்றோ. என்னைப்போன்ற மனிதனைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?]

39. ஸ்தோ-ப்ர (322)
40. ,, (239)
41. ஏவமுக்தாஸ் த்ரய: பார்த்த2ா யமௌ ச ப4ரதர்ஷப4ா:।
த்3ரௌபத்3யா ஸஹிதாஸ் ஸர்வே நமஶ்சக்ருர்
ஜநார்த்த3நம்॥

[இம்மாதிரியாகச் சொல்லப்பட்டவர்களும், ப4ரதகுலத்தில் உதித்தவர்களுள் சிறந்தவர்களுமான குந்தீபுத்ரர்கள் மூவரும், (மாத்3ரியின்) இரட்டைப் பிள்ளைகளுமாகிய எல்லாரும், த்3ரௌபதி3யுடன் கூடியவர்களாய் ஜனார்த3னனை நமஸ்கரித்தார்கள் (ஶரணமடைந்தார்கள்).]

42. ஸ்தோ-ப்ர (121)
43. ,, (38)
44. ஆகாஶாத் வாயு:। வாயோரக்3நி:।
அக்3நேராப:। அத்3ப்4ய: ப்ருதி2வீ॥

[ஆகாஶத்திலிருந்து வாயு உண்டாயிற்று; வாயுவிலிருந்து அக்3னி உண்டாயிற்று; அக்3னியிலிருந்து ஜலம் உண்டாயிற்று; ஜலத்திலிருந்து பூ4மி உண்டாயிற்று.]

45. ப்3ரஹ்மா ஸ்ருஜத்யாதி3காலே மரீசிப்ரமுக2ாஸ் தத:।
உத்பாத3யந்த்யபத்யாநி ஜந்தவஶ்ச ப்ரதிக்ஷணம்॥

38. ரா யு 18-25. 41. ப4ார-ஆர192-56.
44. ஸுபா3லோபனிஷத்-1. 45. வி-பு 1-22-35.

[பிரமன் ஆதி3காலத்தில் ஸ்ருஷ்டி செய்கிறான்; பிறகு மரீசி முதலியவர்களும், எல்லா ஜந்துக்களும் மக்களை க்ஷணந்தோறும் உண்டுபண்ணுகின்றனர்.]

46. ஸோऽபி4த்4யாய ஶரீராத் ஸ்வாத் ஸிஸ்ருக்ஷுர்
விவித4ா: ப்ரஜா:।
அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ3 தாஸு பீ3ஜமவாஸ்ருஜத்॥

[அந்தப் பரமாத்மா தம்முடைய ஶரீரத்தினின்றும் பல வித4மான ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டி செய்ய விருப்பமுள்ளவராய் ஸங்கல்பித்து, முதலில் நீரையே ஸ்ருஷ்டித்தார்; அந்த ஜலத்தில் (தன் ஶக்தியாகிய) விதையை விதைத்தார்.]

47. ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்யஸ் ஸ ச ஸர்க்க3கர்த்தா
ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச।
ப்3ரஹ்மாத்3யவஸ்த2ாபி4ரஶேஷமூர்த்திர்
விஷ்ணுர் வரிஷ்டே2ா வரதே3ா வரேண்ய:॥

[ஸ்ருஷ்டி செய்யப்படுபவனும் அவனே; பிரமன் முதலிய அவஸ்தை2களால் ஸ்ருஷ்டி செய்பவனும் அவனே; அவனே (உலகை) ரக்ஷிக்கிறான்; (உலகை) விழுங்குகிறான்; அவனே காப்பாற்றப்படுகிறான். எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாகக் கொண்ட விஷ்ணுவே மேலானவன்; வரங்களைத் தருபவன்; வரிக்கத்தகுந்தவன்.]

48. தத3பி4த்4யாநாதே3வ து தல்லிங்கா3த் ஸ:।
[(மஹதா3தி3வஸ்துக்களுக்கும்) புருஷோத்தமனே (காரணம்); அவனுடைய ஸங்கல்பரூபமான அந்த அடையாளத்தாலே.]

49. ஸ்தோ-ப்ர (148)
50. ப4க3வத்ஸ்வரூபதிரோத4ாநகரீம்
[ப4க3வத்ஸ்வரூபத்தை மறைப்பதான (ப்ரக்ருதியை).]

46 மனு 1-8. 47. வி-பு 1-2-70. 48. ப்3ரஹ்மஸூத்ரம் 2-3-14.
50. ஶரணாக3திக3த்3யம்-12.

51. ஸத்த்வாத3யோ ந ஸந்தீஶ யத்ர ச ப்ராக்ருதா கு3ணா:।
ஸ ஶுத்3த4ஸ் ஸர்வஶுத்3தே4ப்4ய: புமாநாத்3ய: ப்ரஸீத3து॥
[எந்த ஈஶனிடத்தில் ப்ராக்ருதகு3ணங்களான ஸத்வரஜஸ் தமோகு3ணங்கள் இல்லையோ, ஶுத்3த4ர்களான எல்லோரையும்விட சுத்3த4னான அந்த ஆதி3புருஷன் உகந்தருளுவானாக.]

52. ஸ்தோ-ப்ர (230)
53. ,, (47)
54. ஸம்ஸாரார்ணவமக்3நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம்।
விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சித3ஸ்தி பராயணம்॥
[ஸம்ஸாரமாகிற கடலில் முழுகினவர்களும், விஷயங்களினால் சூழப்பட்ட மனத்தை உடையவர்களுமான மனிதர்களுக்கு, விஷ்ணுவாகிற ஓடத்தைத் தவிர, (அக்கடலைக் கடக்க) மேலான ஸாத4னம் வேறு ஒன்றுமில்லை.]

55. மயி ப்4ருத்யே ஸ்தி2தே தே3வாநாஜ்ஞாபயத கிம் ந்ருபை:
[நான் உங்களுக்கு தா3ஸனாயிருக்கையில், நீங்கள் தே3வர்களுக்கே ஆஜ்ஞையிடலாமே! அரசர்களைக் கணிசிக்க வேண்டாவே.]

56. ஸ்தோ-ப்ர (177)
57. பரிஜநபரிப3ர்ஹா பூ4ஷணாந்யாயுதா4நி
ப்ரவரகு3ணக3ணாஶ்ச ஜ்ஞாநஶக்த்யாத3யஸ்தே।
பரமபத3மத2ாண்டா3ந்யாத்மதே3ஹஸ் தத2ாத்மா
வரத3! ஸகலமேதத் ஸம்ஶ்ரிதார்த்த2ம் சகர்த்த2॥
[வரதனே! (விஷ்வக்ஸேனர். ஆதி3ஶேஷன் முதலிய) பரிஜனங்களும், (ச2த்ரம், சாமரம் முதலிய) பரிச்ச2த3ங்களும், ஆப4ரணங்களும், ஆயுத4ங்களும், ஜ்ஞானம், ஶக்தி முதலிய அந்தச் சிறந்த கு3ணஸமூஹங்களும், ஸ்ரீவைகுண்ட2மும், அண்ட3ங்களும், உன்னுடைய தி3வ்யமங்க3ள

51. வி-பு 1-9-44. 54. விஷ்ணுத4ர்மம் 1-59.
55. வி-பு 5-21-12. 57. வரத3ராஜஸ்தவம்-63.

விக்3ரஹமும், தி3வ்யாத்மஸ்வரூபமுமாகிய இவையெல்லாவற்றையும் அடியவர்களுக்கு ஆக்கிவைத்தாய்.]

58. யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித் யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப:
[எந்தப் பரமாத்மாவானவன், எல்லா வஸ்துக்களுடைய ஸ்வரூபத்தையும், ஸ்வப4ாவங்களையும் அறிகிறானோ, எவனுடைய ஸங்கல்பமானது ஞானமயமாயிருக்கிறதோ...]

59. ஸ்தோ-ப்ர (205)
60. ,, (180)
61. ந மே ஸ்நாநம் ப3ஹுமதம் வஸ்த்ராண்யாப4ரணாநி ச।
தம் விநா கைகயீபுத்ரம் ப4ரதம் த4ர்மசாரிணம்॥
[த4ர்மவழிப்படி நடப்பவனும், கைகேயியின் புத்திரனுமான அந்த ப4ரதனில்லாமல் எனக்கு ஸ்நானமும், வஸ்த்ரங்களும், ஆப4ரணங்களும் இஷ்டமில்லை.]

62. ஸ்தோ-ப்ர (169)
63. புருஷ ஏவேத3ம் ஸர்வம்। யத் பூ4தம் யச்ச ப4வ்யம்।
உதாம்ருதத்வஸ்யேஶாந:। யத3ந்நேநாதிரோஹதி॥
[எந்த ஜக3த்தானது முன் கல்பத்திலிருந்ததோ, எது பின் வரும் கல்பத்தில் உண்டாகப்போகிறதோ, எது இந்தக் கல்பத்திலிருக்கிறதோ, எந்த உலகம் அன்னத்தினால் மறையாமலிருக்கிறதோ, இந்த எல்லா உலகும் புருஷனாகிற நாராயணனே. மோக்ஷத்திற்கும் இவனே ப்ரபு4.]

64. ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ:। ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத்।
ஸ பூ4மிம் விஶ்வதோ வ்ருத்வா। அத்யதிஷ்ட2த்
த3ஶாங்கு3லம்॥
[புருஷன் ஆயிரம் தலைகளையுடையவன்; ஆயிரம் கண்களை உடையவன்; ஆயிரம் கால்களை உடையவன்; அவன்

58. முண்ட3கோபனிஷத் 1-1-10. 61. ரா-யு 124-6.
63. புருஷஸூக்தம் 1-2. 64. புருஷஸூக்தம் 1-1.

பூ$_4$மியை முழுவதும் வியாபித்து, அனந்தயோஜனப்ரமாண மான ப்$_3$ரஹ்மாண்ட$_3$த்தை ஆக்ரமித்தான்.]

65. ஸ்தோ-ப்ர (82)

66. த்வம் ஹி ஸத்யவ்ரதஶ் ஶூரோ த$_4$ார்மிகோ த்$_3$ருட$_4$விக்ரம:।
பரீக்ஷ்யகாரீ ஸ்ம்ருதிமாந் நிஸ்ருஷ்டாத்மா ஸு$_2$ஹ்ருத்ஸு$_2$ ச॥

[நீர் பழுதாகாத வ்ரதத்தையுடையவர்; சூரர்; த$_4$ர்மிஷ்ட$_2$ர்; திடமான பராக்ரமமுள்ளவர்; (எல்லாமறிந்தவராயிருந்தும்) ஆலோசித்துக் காரியங்களைச் செய்பவர்; (உம்மிடம் ஆஶாலேஶம் உடையவரையும்) எப்போதும் நினைவிற் கொண்டிருப்பவர்; நண்பர்களுக்குத் தம்மையே கொடுப்பவர்.]

67. பராऽஸ்ய ஶக்திர் விவிதை$_4$வ ஶ்ரூயதே
ஸ்வாப$_4$ாவிகீ ஜ்ஞாநப$_3$லக்ரியா ச।

[இந்தப் பரமாத்மாவுக்குப் பலபடிப்பட்டதும், மேலானதுமான ஶக்தியும், இயற்கையான ஞானமும், ப$_3$லமும், (ஸ்ருஷ்டித்தல் முதலிய) காரியங்களும் உண்டென்று அறியப்படுகிறது.]

68. யோ வேத்தி யுக$_3$பத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா$_3$ ஸ்வத:।
தம் ப்ரணம்ய ஹரிம் ஶாஸ்த்ரம் ந்யாயதத்த்வம்
ப்ரசக்ஷ்மஹே॥

[எவனொருவன், எப்போதும் எல்லா வஸ்துக்களையும் ஒரே சமயத்தில் தானாகவே அறிகிறானோ, அந்த ஹரியை வணங்கி, ந்யாயதத்வம் என்னும் ஶாஸ்திரத்தை இயற்றுகிறோம்.]

69. ந ஸந்த்$_3$ருஶே திஷ்ட$_2$தி ரூபமஸ்ய ந சக்ஷு$_2$ஷா
பஶ்யதி கஶ்சநைநம்।

[இவனுடைய ரூபம் கண்ணால் காணும்படி இராது; ஒருவனும் இவனைக் கண்ணால் பார்க்கிறதில்லை.]

66 ரா-யு 17-34. 67. ஶ்வே-6. 68. நாத$_2$முனிகள் அருளிய ந்யாயதத்வம். 69. தைத்-நாரா 1-10.

70. ஸ்தோத்ரரத்னம்-30.

71. ஸஞ்ஜீவயந்நபி ம்ருதம் ஸு$_2$தமுத்தராயாஸ்
ஸாந்தீ$_3$பிநேஶ் சிரம்ருதம் ஸு$_2$தமாநயம்ஶ்ச।
த$_4$ாம்நோ நிஜாத் த்$_3$விஜஸு$_2$தாந் புநராநயந் வா
ஸ்வாமேவ தாம் தநுமஹோ கத$_2$மாநயஸ்த்வம்॥

[இறந்துபோன உத்தரையின் புத்திரனைப் பிழைப்பித்தும், நெடுங்காலத்திற்கு முன் உயிர் துறந்த ஸாந்தீ$_3$பினி குமாரனை மீட்டுக்கொண்டுவந்தும், தன்னுடைய பரமபத$_3$த்திலிருந்து வைதி$_3$கன் பிள்ளைகளை மறுபடி அழைத்து வந்தும் போந்த நீ அவரவர்களுடைய அந்த ஶரீரத்தையே எப்படிக் கொண்டுவந்தாய்? ஆச்சரியம்.]

72. அஹம் ஸ்மராமி மத்$_3$ப$_4$க்தம் நயாமி பரமாம் க$_3$திம்॥

[என்னுடைய ப$_4$க்தனை (அவன் சாகும் சமயத்தில்) நான் நினைக்கிறேன். மேலான க$_3$திக்கு (அவனை நான்) அழைத்துச் செல்லுகிறேன்.]

73. அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்।
அஹமந்நாதோ$_3$ऽஹமந்நாதோ$_3$ऽஹமந்நாத$_3$:।

[நான் (பரமாத்மாவுக்கு) அன்னம்போல் போ$_4$க்$_3$யமாயிருப்பவன்; நான் (பரமாத்மாவுக்கு) அன்னம்; நான் (பரமாத்மாவுக்கு) அன்னம். நான் (பரமாத்மாவின் உகப்பாகிற) அன்னத்தைப் பு$_4$ஜிப்பவன்; நான் அன்னத்தை பு$_4$ஜிப்பவன்; நான் அன்னத்தை பு$_4$ஜிப்பவன்.]

74. பராவரேஶம் ஶரணம் வ்ரஜத்$_4$வமஸு$_2$ரார்த$_3$நம்।......
ப்ரத$_4$ாநபும்ஸோரஜயோ: காரணம் கார்யபூ$_4$தயோ:॥

[மேலானவர்களுக்கும், தாழ்ந்தவர்களுக்கும் ஈஶனும், அஸு$_2$ரர்களை ஹிம்ஸிப்பவனும், கார்யபூ$_4$தங்களும், பிறப்பற்றவையு

71. அதிமானுஷஸ்தவம்-58. 72. வராஹசரமஶ்லோகம்.
73. தை-ப்$_4$ருகு$_3$ 10-6. 74. வி-பு 1-9-35, 37.

மான ப்ரக்ருதிக்கும், புருஷனுக்கும் காரணமானவனுமான விஷ்ணுவை ஶரணமடையுங்கள்.]

75. யத: ப்ரஸூதா ஜக$_3$த: ப்ரஸூதீ தோயேந
ஜீவாந் வ்யஸஸர்ஜ பூ$_4$ம்யாம் ।

[உலகத்தை உண்டுபண்ணும் ப்ரக்ருதியானது எவனிடமிருந்து உண்டாயிற்றோ, எவன் ஜலம் முதலிய பூ$_4$தங்களுடன் பூ$_4$மியில் ஜீவர்களை ஸ்ருஷ்டித்தானோ...]

76. யஸ்மிந்நித$_3$ம் ஸஞ்ச விசைதி விஶ்வம்
யஸ்மிந் தே$_3$வா அதி$_4$ விஶ்வே நிஷேது$_3$: ।
ததே$_3$வ பூ$_4$தம் தது$_3$ ப$_4$வ்யமா இத$_3$ம்
தத$_3$க்ஷரே பரமே வ்யோமந் ॥

[எதனிடத்தில் இவ்வுலகம் (ஸம்ஹாரகாலத்தில்) உள்ளடங்குகிறதோ, (ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில்) வெளிப்படுகிறதோ, எல்லா தே$_3$வர்களும் ஆஶ்ரயித்திருக்கிறார்களோ, அந்த ப்$_3$ரஹ்மமே முன்னிருந்த வஸ்துக்களுக்கும் அந்தர்யாமி; பின் வரப்போகும் வஸ்துக்களுக்கும் அந்தர்யாமி. அதுவே அழியாததான பரமபத$_3$த்தில் (எழுந்தருளியிருக்கிறது).]

77. ஸேயம் தே$_3$வதைக்ஷத। ஹந்தாऽஹமிமாஸ் திஸ்ரோ தே$_3$வதா அநேந ஜீவேநாத்மநாऽநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதி ॥

[அப்படிப்பட்ட இந்த தே$_3$வதை "நான் (நெருப்பு, நீர், பூ$_4$மி என்னும்) இந்த மூன்று தே$_3$வதைகளையும் இந்த ஜீவஸமஷ்டியுடன் கூடிய என்னுடைய ஸ்வரூபத்தால் வியாபித்து நாமரூபங்களைச் செய்யக்கடவேன்." என்று ஸங்கல்பித்தது.]

78. தத் ஸ்ருஷ்ட்வா। ததே$_3$வாநுப்ராவிஶத்। தத$_3$நுப்ரவிஶ்ய। ஸச்ச த்யச்சாऽப$_4$வத்।...ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்ச ஸத்யமப$_4$வத்।

---

75. தை-நா 1-4. 76. தை-நா 1-2.
77. ச$_2$ாந்-உப 6-3-2. 78. தை-ஆந-6.

[அதை ஸ்ருஷ்டித்தவுடன் (அந்த ப்$_3$ரஹ்மம்) அதை வியாபித்தது; அதை வியாபித்தவுடன் விகாரமற்றதான சேதனமாகவும், விகாரமுள்ளதான அசேதனமாகவுமாயிற்று. (விகாரமின்மையினால்) ஸத்யம் எனப்படும் சேதனமாகவும், (விகாரமடைதலால்) அஸத்யமெனப்படும் அசேதனமாகவும் (ஆகிய ப்$_3$ரஹ்மம்) விகாரமற்றதாகவே இருந்தது.]

79. சராசரவ்யபாஶ்ரயஸ்து ஸ்யாத் தத்$_3$வ்யபதே$_3$ஶோ-
ப$_4$ாக்தஸ் தத்$_3$ப$_4$ாவப$_4$ாவித்வாத் ।

[சராசரங்களைச் சொல்லும் அந்தந்த ஶப்$_3$த$_3$ங்கள் (ப்$_3$ரஹ்ம விஷயத்தில்) முக்கியங்களே. ப்$_3$ரஹ்மத்தின் அனுப்ரவேசித்திருக்கும் தன்மையினாலே ஏற்படுவதாகையால்.]

80. ஸ்தோ-ப்ர (223).

81. பூ$_4$மௌ நிபாத்யமாநோऽத்$_3$ரேரந்தராஸ்தே ஸ்வபந்நிவ ।

[மலையிலிருந்து பூ$_4$மியில் தள்ளப்பட்டு நடுவில் தூங்குபவன் போலிருக்கிறான்.]

82. ஹா ராம! ஹா லக்ஷ்மண! ஹா ஸௌமித்ரே!
ஹா ராமமாத:! ஸஹ மே ஜநந்யா ।
ஏஷா விபத்$_3$யாம்யஹமல்பப$_4$ாக்$_3$யா
மஹார்ணவே நௌரிவ மூட$_4$வாதா ॥

[ஹா ராம! ஹா லக்ஷ்மண! ஹா ஸௌமித்ரே! என் தாயுடன் கூடிய ராமமாதாவே! அல்பப$_4$ாக்$_3$யமுள்ள நான் பெருங்கடலில் காற்றினால் அடிக்கப்பட்ட கப்பல் போல் கஷ்டப்படுகிறேன்.]

83. ஏஹி பஶ்ய ஶரீராணி முநீநாம் ப$_4$ாவிதாத்மநாம் ।
ஹதாநாம் ராக்ஷஸைர் கோ$_4$ரைர் ப$_3$ஹூநாம்
ப$_3$ஹுதா$_4$ வநே ॥

---

79. ப்$_3$ர-ஸூ 2-3-17. 82. ரா-ஸு 28-8. 83. ரா-ஆ 6-16.

[ராம! (இங்கு) வருவாயாக; பரமாத்மாவை தியானம் செய்பவர்களும், வனத்தில் கோ4ரமான ராக்ஷஸர்களால் பலவித4மாக ஹிம்ஸிக்கப்பட்டவர்களுமான பல முனிவர்களுடைய ஶரீரங்களைப் பார்ப்பாயாக]

84. ஸ்தோ-ப்ர (219)

85. ,, (322)

86. ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி3 ஸந்நிவிஷ்டோ
மத்தஸ் ஸ்ம்ருதிர் ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச।
வேதை3ஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்3யோ
வேதா3ந்தக்ருத் வேத3விதே3வ சாஹம்॥

[எல்லாருடைய ஹ்ருத3யத்திலும் நான் அமர்ந்திருக்கிறேன். என்னிடமிருந்தே நினைவும், ஜ்ஞானமும், மறதியும் உண்டாகின்றன. எல்லா வேதங்களாலும் அறியப்படுபவன் நானே. வேத3த்தில் சொல்லப்பட்ட பலன்களைக் கொடுப்பவனும், வேத3த்தை அறிபவனும் நானே.]

87. க்ருதக்4நோऽபி விஶுத்3த்4யதி
[செய்ந்நன்றி மறந்தவன்கூட ஶுத்3தி4யடைகிறான்.]

88. ஸ்தோ-ப்ர (326)

89. அஶ்வத்த2ம் ஸிந்து4ராஜஞ்ச
ஸதா3 ஸேவேத ந ஸ்ப்ருஶேத்।
மந்த3வாரே ஸ்ப்ருஶேத் பூர்வம்
அபரம் பர்வணி ஸ்ப்ருஶேத்॥

[அரசமரத்தையும், கடலையும் எப்போதும் பார்க்கலாம். (ஆனால்) எப்போதும் தொடலாகாது. முன் சொல்லப்பட்ட அரசமரத்தை சனிக்கிழமையில் தொடலாம்; பின் சொல்லப்பட்ட கடலை பர்வகாலங்களில் தொடலாம்.]

90. மது4ரா நாம நக3ரீ புண்யா பாபஹரீ ஶுபா4।
யஸ்யாம் ஜாதோ ஜக3ந்நாத2ஸ் ஸாக்ஷாத்3
விஷ்ணுஸ் ஸநாதந:॥

---

86. கீ3தை 15-15.

[யாதொரு நக3ரத்தில், உலகங்களுக்கெல்லாம் நாயகனும், அனாதி3யானவனுமான ஸாக்ஷாத் விஷ்ணு (க்ருஷ்ணனாய்) திருவவதரித்திருக்கிறாரோ, அப்படிப்பட்ட மது4ரை என்னும் நக3ரம் அவனைத் தருகைக்கு உபாயமாகவும், பாபத்தைப் போக்கடிப்பதாகவும், ஸ்வயம் ப்ராப்யமாகவுமிருக்கிறது.]

91. ஶரீரமாத்3யம் க2லு த4ர்மஸாத4நம்

[ஶரீரமன்றோ முதன்மையான த4ர்மஸாத4னம்.]

92. விசித்ரா தே3ஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதி3தும்।
பூர்வமேவ க்ருதா ப்3ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதா3தி3ஸம்யுதா॥

[ப்3ராஹ்மணரே! கைகால் முதலியவைகளுடன் கூடியதும், விசித்திரமானதுமான தே3ஹமாகிற இச்செல்வம், ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸமர்ப்பிப்பதற்காக ஆதி3காலத்திலேயே செய்யப்பட்டிருக்கிறது.]

93. ஶ்ரேயாந் ஸ்வத4ர்மோ விகு3ண: பரத4ர்மாத்
ஸ்வநுஷ்டி2தாத்।
ஸ்வத4ர்மே நித4நம் ஶ்ரேய: பரத4ர்மோ ப4யாவஹ:॥

[நிஹீனமாயினும், ஸ்வத4ர்மம், கு3ணத்துடன் கூடினதும் (சிறிதுகாலம்) அனுஷ்டி2க்கப்படுவதுமான பரத4ர்மத்தைக் காட்டிலும் மேலானது. தன்னுடைய த4ர்மத்தை அனுஷ்டி2த்து இறப்பதும் மேலானது; மற்றொருவனுடைய த4ர்மம் ப4யத்தைத் தருவது.]

94. ஸ்தோ-ப்ர (48)

95. ” (49)

96. ஶங்க2சக்ரக3தா3பாணே! த்3வாரகாநிலயாச்யுத!।
கோ3விந்த3! புண்ட3ரீகாக்ஷ! ரக்ஷ மாம் ஶரணாக3தாம்॥

---

91. குமாரஸம்ப4வம் 5-33. 92. ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்வம்.
93. கீ3தை 3-35. 96. பா4ரதம்-ஸபா4-66.

[(ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷிக்க) ஶங்க₂ம், சக்ரம், க₃தை₃ முதலிய ஆயுத₄ங்களைக் கையிலே த₄ரித்திருப்பவனே! த்₃வாரகையில் வஸிப்பவனே! அடியவரை (ஒருபொழுதும்) நழுவவிடாத வனே! கோ₃விந்₃தா! செந்தாமரைக்கண்ணா! ஶரண மடைந்த என்னை ரக்ஷிப்பாயாக.]

97. ஸ்தோ-ப்ர (110)

98. ,, (228)

99. தஸ்மாத்₃ வா ஏதஸ்மாத் விஜ்ஞானமயாத்
அந்யோऽந்தர ஆத்மாऽऽநந்த₃மய:।

[அப்படிப்பட்ட இந்த விஜ்ஞானமயனான ஜீவனைக் காட்டிலும், வேறுபட்டவனும், (அவனுக்கு) அந்தராத்மாவாயிருப்பவனும் ஆநந்த₃மயனான பரமாத்மா.]

100. ஸ்தோ-ப்ர (116)

101. ஸர்வக₃ந்த₄ஸ் ஸர்வரஸ:

[எல்லா க₃ந்த₄ங்களையுமுடையவன்; எல்லா ரஸங்களையு முடையவன் (பரமாத்மா).]

102. ஸ்தோ-ப்ர (41)

103. வ்யவஸாயாத்₃ருதே ப்₃ரஹ்மந் நாஸாத₃யதி தத்பரம்।

[ப்₃ராஹ்மணரே! அத்₄யவஸாயமில்லாவிடில் அந்தப் பர வஸ்துவை அடையமாட்டான்.]

104. ஸ்தோத்ரரத்னம்-60.

105. ஆஸீநா வா ஶயாநா வா திஷ்ட₂ந்தோ யத்ர குத்ர வா।
நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரைகஶரணா வயம்॥

[எங்காவது உட்கார்ந்திருந்தாலும், படுத்துக்கொண்டிருந் தாலும், நின்றுகொண்டிருந்தாலும் 'நமோ நாராயணாய' என்னும் திருமந்திரத்தையே உபாயமாகப் பற்றியவர்கள் நாங்கள்.]

99. தை-ஆன-5. 101. ச₂ாந் 3-14-2. 103. ப₄ார-ஶாந்தி 334-47. 105. நாரதீ₃யம்.

106. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

[ஸகி₂களே! அவர்களுடைய தியானம் இடைவிடாமலிருப் பதற்காக, என்னிடம் ப₄க்தி செய்யும் ஜந்துக்களை நான் அடைவதில்லை. பெண்களே! பணமற்றவன் அடைந்த பணத்தை இழந்தவுடன் அந்த நினைவினால் பூர்ணனாய் வேறொன்றையும் எப்படி நினைக்கிறதில்லையோ, அப்படியே எனக்காக லோகத்தையும், வேத₃த்தையும், உடைமை களையும் விட்டவர்களான உங்களுக்கு என்னிடத்தில் தியானமுண்டாவதற்காக, கண்முன்னால் காட்சியளித்த நான் மறைந்தேன். பிரியைகளே! (என்னிடத்தில்) அதற்காக அஸூயை கொள்ளலாகாது. கபடமில்லாமல் என்னுடன் கூடிய உங்களுக்கு நன்றாக ப்ரத்யுபகாரம் செய்ய தே₃வர்களின் ஆயுட்காலத்திலும் நான் ஶக்த னல்லன். விடவொண்ணாததான க்₃ருஹமென்னும் விலங்கை வெட்டிவிட்டு என்னை அடைந்த உங்களுக்கு, அந்த விலங்கு மறுபடியும் இப்போது கழலட்டும். (ஸம் ஸாரமாகிய விலங்கைக் கழற்றுகையே நான் உங்களுக்குச் செய்யும் கைம்மாறு என்று தாத்பர்யம்.)]

107. ஸ்தோ-ப்ர (295)

108. ,, (78)

109&110,, (288)

111. ,, (25)

112. ,, (204)

113. ஸாக்ஷாத் தே₃வ: புராணோऽஸௌ

[பழமையானவனான இவனே நிருபாதி₄கதே₃வன்.]

ஜிதந்தே ஸ்தோத்ர வ்யாக்யான ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

106. ப₄ாக₃வதம் 10-32-21,22,23 க்ருஷ்ணவாக்யம்.

ஸ்தோத்ரரத்ந ஜிதந்தே ஸ்தோத்ர வ்யாக்யானங்களி லுள்ள ப்ரமாணங்களுக்கு அகாராதி$_3$ க்ரமத்தில் அனுக்ரமணிகை (அட்டவணை)

* இக்குறியிட்டவைகளை ஜிதந்தே வ்யாக்யான ப்ரமாணத் திரட்டில் பார்க்கவும்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

சதுச்ச்லோகீ வ்யாக்யான ப்ரமாணத்திரட்டு

1. ஸ்தோத்ரரத்நம்-12.
2. ,, -45.
3. ஸ்தோ. ப்ர. (268).
4. ப4க3வந்நாராயணாபி4மதாநுரூப ஸ்வரூபரூப கு3ணவிப4வை ஶ்வர்ய ஶீலாத்3யநவதி4காதிஶயாऽஸங்க்2யேய கல்யாண கு3ணக3ணாம் பத்3மவநாலயாம் ப4க3வதீம் ஶ்ரியம் தே3வீம் நித்யாநபாயிநீம் நிரவத்3யாம் தே3வதே3வதி3வ்யமஹிஷீம் அகி2லஜக3ந்மாதரம் அஸ்மந்மாதரம் அஶரண்யஶரண்யாம் அநந்யஶரண: ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே ||

[ப4க3வானான நாராயணனுக்கு இஷ்டமாகவும், தகுந்ததாகவுமுள்ள ஸ்வரூபம், ரூபம், (ரூப) குணம், விபூதி, ஐஶ்வர்யம், ஶீலம் முதலான எல்லையற்றமேன்மையை யுடையவையும், கணக்கற்றவையுமான கல்யாணகுண கணங்கள், இவற்றை உடையவளும், பத்மவனத்தை இருப்பிடமாக உடையவளும், பூஜிக்கத்தக்கவளும், எப்போதும் (எம்பெருமானை விட்டு) அகலகில்லாதவளும், தோஷமற்றவளும், தேவதேவனான எம்பெருமானுடைய திவ்யமஹிஷியும், எல்லாவுலகிற்கும் தாயாயிருப்பவளும், (விசேஷமாக) எனக்குத் தாயாயிருப்பவளும், கதியற்றவர்களுக்கு கதியாயிருப்பவளுமான ஸ்ரீதேவியை, (வேறொரு) கதியற்ற அடியேன் ஶரணமடைகிறேன்.]

5. ஸ்ரீவல்லப4

[பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லப4னாயிருப்பவனே!]

4. ஶரணாக3தி க3த்3யம்-1. 5. ஶரணாக3தி க3த்3யம்-6.

6. யத்3ப்4ரூப4ங்க3ா: ப்ரமாணம்
ஸ்தி2ரசரரசநாதாரதம்யே முராரே:
வேத3ாந்தாஸ் தத்வசிந்தாம்
முரபி4து3ரஸி யத்பாத3சிஹ்நைஸ் தரந்தி |
போ4கோ3போத்3கா4தகேளீசுளகித
ப4க3வத்3வைஶ்வரூப்யாநுப4ாவா
ஸா ந: ஸ்ரீராஸ்த்ருணீதாமம்ருத
லஹரீதி4லங்க4நீயைர பாங்கை3: ||

[முராரியின் ஸ்தாவர்ஜங்கமாத்மகமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டியில் உயர்வுதாழ்வுகளுக்கு எவளுடைய புருவநெரிப்பு காரணமாயிருக்கிறதோ. முராரியின் திருமார்பில் எவளுடைய திருவடியடையாளங்களைக் கண்டு வேதாந்தங்கள் பரதத்வவிசாரணையை முடிக்கின்றனவோ, பகவானுடைய விஶ்வரூபாநுபவத்தையும், தன்னுடைய போகாரம்பமாகிற விளையாட்டாலே கையளவாக ஆக்குபவளான அந்த ஸ்ரீதேவி, அம்ருதக்கடலலைகளை வென்ற கடாக்ஷங்களாலே என்னைக் குளிப்பாட்டுவாளாக.]

7. த்3வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச |
க்ஷரஸ் ஸர்வாணி பூ4தாநி கூடஸ்தோ2ऽக்ஷர உச்யதே ||
உத்தம: புருஷஸ் த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதா3ஹ்ருத: |
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பி3ப4ர்த்யவ்யய ஈஶ்வர: ||
யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராத3பி சோத்தம: |
அதோऽஸ்மி லோகே வேதே3 ச ப்ரதி2த: புருஷோத்தம: ||

[க்ஷரன் என்றும், அக்ஷரன் என்றும் லோகத்தில் புருஷர்கள் இருவிதமானவர்கள், எல்லாபூதங்களும் க்ஷரனாகும். கூடஸ்தனான முக்தாத்மா அக்ஷரனெனப் படுகிறான். எவனொருவன் மூவுலகங்களிலும் நுழைந்து (அவற்றை) த4ரிப்பவனாகவும், குறைவற்றவனாகவும், நியமிப்பவனாகவும் பரமாத்மா என்று சொல்லப்படுபவனாகவும் விளங்குகிறானோ, அந்தப் புருஷோத்தமன் (முன்

6. ஸ்ரீகுணரத்நகோசம்-4. 7. கீதை 15-16, 17, 18.

சொல்லப்பட்ட புருஷர்களைக்காட்டிலும்) வேறுபட்டவன். நான் ஞானத்தில் ஏற்றக்குறைவுகளுள்ள க்ஷரபுருஷனை அதிக்ரமித்திருப்பதாலும், ஞானத்தில் ஏற்றக்குறைவுகளற்ற முக்தபுருஷனைக்காட்டிலும் மேலானவனுயிருப்பதாலும், ஶ்ருதியிலும், ஸ்ம்ருதியிலும் புருஷோத்தமனென்று பிரஸித்தி பெற்றிருக்கிறேன்.]

8. அகாரேணோச்யதே விஷ்ணுஸ் ஸர்வலோகேஶ்வரோ ஹரி:।
உத்3த்4ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீருகாரேணோச்யதே ஸதா3॥
மகாரஸ்து தயோர் தா3ஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம்॥

[ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஈச்வரனும் ஹரியென்றும், விஷ்ணு என்றும் சொல்லப்படுபவனுமான எம்பெருமான் அகாரத்தினுல் சொல்லப்படுகிருன். விஷ்ணுவினுல் (மார்பில்) எப்போதும் த4ரிக்கப்பட்டிருப்பவளான லக்ஷ்மி உகாரத்தினுல் சொல்லப்படுகிருள். அவர்களுக்கு தா3ஸனுன ஜீவன் மகாரவாச்யன் என்பதே ப்ரணவத்தின் லக்ஷணம்.]

9. ஸ்தோ. ப்ர. (28).

10. த்ரிவ்ருத் தே ஶிரோ கா3யத்ரம் சக்ஷு: ஸ்தோம ஆத்மா ஸாம தே தநூர் வாமதே3வ்யம் ப்3ருஹத் ரத2ந்தரே பக்ஷௌ யஜ்ஞா யஜ்ஞியம் புச்ச2ம் ச2ந்த3ாம்ஸ்யங்கா3நி தி4ஷ்ணியா: ஶப2ா யஜூம்ஷி நாம।

[வேதத்தின் பல பாகங்களை கருடனுடைய பல அவயவங்களாகக் கூறுவது இந்த மந்த்ரம்.]

11. ஸ்தோ. ப்ர. (249).

12. மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்3யாந் மாயிநந்து மஹேஶ்வரம்
[ப்ரக்ருதியை, ஆச்சரியமான ஸ்ருஷ்டிக்கு ஹேதுவாயிருப்பதால் மாயை என்றும், அந்த மாயையைத் தூண்டுபவனை மஹேச்வரனென்றும் அறியக்கடவன்.]

8. ஶ்ருதி. 10. தைத்-யஜுஸ்ஸம்ஹிதை 4-1-42.
12. ஶ்வேதாஶ்வதரம் 4-10.

13. இந்த்3ரோ மாயாபி4: புருரூப ஈயதே
[பரமைச்வர்யத்தை உடைத்தாயிருப்பதால் இந்த்3ரன் எனப்படும பரமாத்மா ப்ரக்ருதியாகிற மாயையினுல் பல உருவங்களுடன் ஸஞ்சரிக்கிருன்.]

14. தை3வீ ஹ்யேஷா கு3ணமயீ மம மாயா து3ரத்யயா।
மாமேவ யே ப்ரபத்3யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே॥

[தேவனுகிற என்னுல் நிர்மிக்கப்பட்டதும், முக்குணங்களை உடையதுமான இந்த என்னுடைய மாயை தாண்ட அரிதானது. என்னையே எவர்கள் ஶரணமடைகிருர்களோ அவர்கள் இந்த மாயையைத் தாண்டுகிருர்கள்.]

15. ஸ்தோ. ப்ர. (131).

16. ,, (132).

17. ,, (268).

18. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

[மைத்ரேயரே! 'ப4க3வான்' என்னும் ஶப்3த3ம், ஸர்வகாரணங்களுக்கும் காரணபூ4தனுன ஸர்வேச்வரன் விஷயத்தில் சொல்லப்படுகிறது. '(ப்ரக்ருதியை)கார்யத3ஶையை அடையச் செய்பவன்', 'ஸ்வாமி' என்னும் இரண்டு அர்த்த2ங்களுடன் கூடியது ப4காரம்; முனிவரே! அப்படியே 'ரக்ஷிப்பவன், ஸம்ஹரிப்பவன், ஸ்ருஷ்டிப்பவன்' என்பது க3காரத்தின் அர்த்த2ம். ஸம்பூர்ணமான ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், யஶஸ், செல்வம், ஜ்ஞானம், வைராக்3யம் என்னும் இந்த ஆறு குணங்களுக்கும் 'ப4க3' என்னும் பத3ம் வாசகமாயிருக்கிறது. பூ4தங்களை ஶரீரமாகக்கொண்டவனும், எல்லாவற்றுக்கும் ஆத்மாவாயிருப்பவனுமான அவனிடத்தில் பூ4தங்கள் வஸிக்கின்றன. அவனும் எல்லா பூ4தங்களிலும் வஸிக்கிருன். ஆகையால் அழிவற்றவனுன ப4க3வான் வகாரத்துக்கு

13. ப்3ருஹ 4-5-19. 14. கீதை 7-14. 18. வி-பு. 6-5-72...78.

அர்த்த2மாகிறுன். கீழானவையான முக்குணங்கள் முதலியவற்றுடன் சேராத 'ஜ்ஞானம்' ஶக்தி, ப3லம், ஐச்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ்' என்னும் எல்லா குணங்களும், 'ப4க3வாந்' என்னும் ஶப்3த3த்தினுல் சொல்லப்படுகின்றன. மைத்ரேயரே; இம்மாதிரியாக ப4க3வான் என்னும் இந்த மஹா ஶப்3த3ம் பரப்3ரஹ்மமான வாஸுதேவனுக்கே உரித்தானது. வேறெருவரையும் குறிக்காது. 'பூஜிக்கத்தக்க பொருளைக் குறிப்பது' என்னும் பரிபா4ஷையுடன் கூடிய இந்த ஶப்3த3ம் அவன் விஷயத்தில் ஔபசாரிகமாகச் சொல்லப்படுவதில்லை. மற்ற விஷயங்களில் ஔபசாரிகமாக (அமுக்2யமாக) சொல்லப்படுகிறது.

19. இதி விவித4மஜஸ்ய யஸ்ய ரூபம்
ப்ரக்ருதிபராத்மமயம் ஸநாதநஸ்ய।
ப்ரதி3ஶது ப4க3வாநஶேஷபும்ஸாம்
ஹரிரபஜந்மஜராதி3காம் ஸ ஸித்3தி4ம் ॥

[பிறப்பற்றவனும், பழைமையானவனுமான எந்த விஷ்ணுவுக்குப் பலவிதமான ப்ரக்ருதியென்ன, (அதைக்காட்டிலும் மேலான) திவ்யமங்களவிக்ரஹமென்ன, ஆத்மஸ்வரூபமென்ன, இவை இம்மாதிரியாக ஶரீரங்களாயிருக்கின்றனவோ, அந்த ப4க3வான் ஹரி எல்லா மனிதர்களுக்கும், பிறப்பு, மூப்பு முதலியவைகளைப் போக்கடிக்கும் மோக்ஷஸித்3தி4யை, அருளுவானுக.]

20. மஹத்யாபதி3 ஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ ப4க3வாந் ஹரி:
[பேராபத்து வந்த காலத்தில் ப4க3வானுன ஹரி நினைக்கத் தகுந்தவன்.]

21. அநியோஜ்யோऽப்ரமேயஶ்ச யஸ்து காமஶரீரத்4ருத்।
மோத3தே ப4க3வாந் பூ4தைர் பா3ல: க்ரீடநகைரிவ ॥

19. வி-பு. 6-8-64.   21. பாரதம். ஸபாபர்வம் 40-78.

[ஏவப்படாதவனும், அறியமுடியாதவனும், இஷ்டப்பட்ட உருவங்களை த4ரிப்பவனுமான ப4க3வான், சிறுவன் விளையாட்டுக்கருவிகளுடன் விளையாடுவதுபோல் பூ4தங்களுடன் விளையாடி ஸந்தோஷிக்கிறுன்.]

22. அநந்தா வை வேதா3:
[வேதங்கள் அளவற்றவை.]

23. ஸ்தோ. ப்ர. (5).

24. ,, (139).

25. ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாத்மகோऽஸௌ
ஸ்வஶக்திலேஶோத்3த்4ருதபூ4தஸர்க்க3: ।
இச்சா2க்3ருஹீதாபி4மதோருதே3ஹஸ்
ஸம்ஸாதி4தாऽஶேஷஜக3த்3தி4தோऽஸௌ ॥

[இந்த ப4க3வான் ஸகலகல்யாணகுணங்களையும் இயற்கையாகவே உடையவன்; தன்னுடைய ஶக்தியில் ஒரு சிறிய பகுதியினுலேயே த4ரிக்கப்பட்ட பூ4தங்களை உடையவன்; இச்சை2யினுலேயே எடுக்கப்பட்டவையும், இஷ்டமானவையுமான பல தே3ஹங்களை உடையவன்; இவன் எல்லா ஜகத்துக்கும் நன்மையைச் செய்பவன்.]

26. மநஸைவ ஜக3த்ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரஞ்ச கரோதி ய:।
தஸ்யாரிபக்ஷக்ஷபணே கியாநுத்3யமவிஸ்தர: ॥

[எவனெருவன் மனத்தினுலேயே உலகத்தின் ஸ்ருஷ்டியையும், ஸம்ஹாரத்தையும் செய்கிருனே; அவனுக்கு எதிரிகளை நிரஸிப்பதில் என்ன பெருமுயற்சி வேண்டும்?]

27. ஜி. ப்ர. (67).

28. ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்। ந ப்3ரஹ்மா நேஶாந:।
நேமே த்3யாவா ப்ருதி2வீ। ... ஸ ஏகாகீ ந ரமேத ॥

22. தைத். ப்ராஹ். காட. 1-16.   25. வி-பு 6-5-84.
26. வி-பு 5-22-15.   28. மஹோபனிஷத்.

[நாராயணன் ஒருவனே இருந்தான்; பிரமனுமில்லை சிவனுமில்லை; இந்த ஆகாஶமும், பூ$_4$மியுமில்லை...அவன் ஒருவனுயிருந்து ஆநந்த$_3$த்தை அடையவில்லை.]

29. ஏஷ ஸர்வபூ$_4$தாந்தராத்மாऽபஹதபாப்மா தி$_3$வ்யோ
தே$_3$வ ஏகோ நாராயண:

[இவன் ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருப்பவனும், தோஷமற்றவனும், ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வஸிப்பவனும், தேவனுமான நாராயணன் ஒருவனே.]

30. ஸ்தோத்ரரத்நம்-44.

31. இதி ப்ரஸாத$_3$யாமாஸுஸ் தே ஸுராஸ் தமதே$_4$ாக்ஷஜம்।
பூ$_4$தார்த்த$_2$வ்யாஹ்ருதிஸ் ஸா ஹி ந ஸ்துதி: பரமேஷ்டி$_2$ந:॥

[அந்த தேவர்கள் இந்திரியங்களால் அறியமுடியாதவனை அந்த எம்பெருமானை இம்மாதிரி உகப்பித்தார்கள். பரமபத$_3$த்தில் வாழ்பவனுன அவன் விஷயத்தில் அது உண்மையான விஷயத்தைச் சொல்லுவதேயன்றே; (இல்லாத விஷயத்தை ஏறிட்டுச் சொல்லும்) ஸ்தோத்ரமல்லவே.]

32. ஜி. ப்ர. (34).

33. ப்ருதி$_2$வ்யப்ஸு ப்ரலீயதே। ஆபஸ்தேஜஸி லீயந்தே।
தேஜோ வாயௌ லீயதே। வாயுராகாஶே லீயதே
ஆகாஶமவ்யக்தே லீயதே। அவ்யக்தமக்ஷரே லீயதே।
அக்ஷரம் தமஸி லீயதே। தம: பரே தே$_3$வ ஏகீ ப$_4$வதி॥

[பூமி ஜலத்தில் ஒடுங்குகிறது; ஜலம் அக்னியில் லயிக்கிறது; அக்னி வாயுவில் லயிக்கிறது; வாயு ஆகாசத்தில் ஒடுங்குகிறது; ஆகாசம் அவ்யக்தத்தில் ஒடுங்குகிறது; அவ்யக்தம் அக்ஷரத்தில் லயிக்கிறது; அக்ஷரம் தமஸ்ஸில் லயிக்கிறது; தமஸ் பரதெய்வத்திடம் ஒன்றுகிறது.]

---

29. ஸுபாலோபனிஷத் 7. 31. ரகுவம்சம் 10-33.
33. ஸுபாலோபனிஷத்-2.

34. ஆநீத$_3$வாதம் ஸ்வத$_4$யா ததே$_3$கம்।
தஸ்மாத்$_3$த$_4$ாந்யம் ந பர: கிஞ்சநாஸ।

[பஞ்சபூதங்களற்றதான அந்தப் பரவஸ்து ஒன்றே ஸ்வத$_4$ாசப்தத்தினுல் சொல்லப்படும் பிராட்டியுடன் இருந்தது. அதைக்காட்டிலும் வேறுபட்டது மற்ற எதுவுமில்லை.]

35. தத்$_3$தே$_4$த$_3$ம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீத்।
தந்நாமரூபாப்$_4$யாம் வ்யாக்ரியத।

[இவ்வுலகம் ஸ்ருஷ்டிக்குமுன் நாமரூபங்களற்றதான ப்ரக்ருதியை ஶரீரமாக உடைய ப்ரஹ்மமாயிருந்தது. அது நாமரூபங்களை உடையதாயிற்று.]

36. ஆஸீதி$_3$த$_3$ம் தமோபூ$_4$தமப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம்।
அப்ரதர்க்யமவிஜ்ஞேயம் ப்ரஸுப்தமிவ ஸர்வத: ॥

[இவ்வுலகம் தமஸ்ஸில் ஒடுங்கினதாகவும், ப்ரத்யக்ஷமல்லாததாகவும், அனுமானத்தாலும் அறியமுடியாததாகவும், ஶப்$_3$த$_3$ரூபமான தர்க்கத்தாலும் அறியமுடியாததாகவும், வேறு. எதனுலும் அறியமுடியாதாகவும், எப்புறத்திலும் தூங்குவதைப்போல் சேஷ்டையற்றதாயும் இருந்தது.]

37. நாராயணுத் ப்$_3$ரஹ்மா ஜாயதே।
நாராயணுத் ருத்$_3$ரோ ஜாயதே।

[நாராயணனிடமிருந்து பிரமன் உண்டாகிருன். நாராயணனிடமிருந்து ருத்$_3$ரன் உண்டாகிருன்.]

38. ஸ்தோ. ப்ர. (115).

39. ஜி. ப்ர. (78).

40. வேத$_3$ாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம்
ஆதி$_3$த்யவர்ணம் தமஸஸ்து பாரே।
ஸர்வாணி ரூபாணி விசித்ய தீ$_4$ர:
நாமாநி க்ருத்வாऽபி$_4$வத$_3$ந் யத$_3$ாஸ்தே॥

---

34. ஶ்ருதி 35. ப்ருஹதாரண்யகம் 3-4-7. 36. மநு 1.5.
37. நாராயணேுபநிஷத். 40. புருஷஸூக்தம்-16.

[ஸர்வஜ்ஞரான எந்தப் பரமபுருஷன் எல்லா சரீரங்களையும் உண்டுபண்ணி, பெயர்களைக் கொடுத்து, அவைகளை உச்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறாரோ, ஸூர்யன் போன்ற வர்ணத்தை உடையவரும், ப்ரக்ருதிமண்டலத்திற்கு அப்பாலிருப்பவரும், (எல்லாவிதத்திலும்) பெரியவருமான இந்தப்புருஷனை, (வேதபுருஷனாகிய) நான் அறிகிறேன்.]

41. ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்$_3$யுத: புருஷாத$_3$தி$_4$ ।

[மின்னலைப்போன்ற உருவையுடைய புருஷனிடமிருந்து எல்லா நிமிஷங்களும் உண்டாயின.]

42. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

[பிறகு, தன்னிச்சையாலே சரீரபரிக்ரஹம் செய்த பகவான், அவ்யக்தமான ப்ரக்ருதியில் (ஸ்தூ$_2$லரூபமான) மஹாபூ$_4$தங்கள் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு, தடையற்ற ப$_3$லத்தையுடையவனாகவும், ப்ரக்ருதியைத் தூண்டுபவனாகவும் தோன்றினான். (அந்த பகவான்) ஆதி$_3$யில் தண்ணீரை ஸ்ருஷ்டித்தான்; அதில் தன் சக்தி ரூபமான வீர்யத்தை விதைத்தான்; அந்த வீர்யத்திலிருந்து ஸ்வர்ணமயமானதும் ஸூர்யனைப்போன்ற ஒளியையுடையதுமான அண்டம் உண்டாயிற்று; ஸர்வலோகத்திற்கும் பிதாமஹனான பிரமன் அதில் தானாக உண்டானான்.]

43. உல்லாஸபல்லவிதபாலிதஸப்தலோகீ
நிர்வாஹகோரகிதநேமகடாக்ஷலீலாம் ।
ஸ்ரீரங்க$_3$ஹர்ம்யதலமங்க$_3$ளதீ$_3$பரேக$_2$ாம்
ஸ்ரீரங்க$_3$ராஜமஹிஷீம் ஸ்ரியமாஸ்ரயாம: ॥

[உல்லாஸமாகத் தளிர்விடுவதும், ரக்ஷிக்கப்படும் ஏழுலகங்களுடைய நிர்வாஹத்தினாலே மொட்டுவிடுவதுமான அர்த்த$_4$கடாக்ஷலீலையை உடையவளும், திருவரங்கம் பெரிய கோயிலுக்கு (ஒரு) மங்களதீபக்கொழுந்துபோல் இருப்

41. தை-நாரா-8. 42. மநுஸ்ம்ருதி 1-6, 8. 9. 43. ஸ்ரீகுண 2.

பவளும், ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திவ்யமஹிஷியானவளுமான ஸ்ரீதேவியை ஆச்ரயிக்கிறோம்.]

44. ஆவாப்$_4$யாம் கர்மாணி கர்த்தவ்யாநி ।
ப்ரஜாஸ்சோத்பாத$_3$யிதவ்யா: ।

[நம்மிருவராலும் காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும்; பிரஜைகளும், ஸ்ருஷ்டிக்கப்படவேண்டும்.]

45. ஸ்தோ. ப்ர. (245).

46. ,, (135).

47. மத்ஸ்ய: கமலலோசந:

[தாமரைபோன்ற கண்ணையுடைய மத்ஸ்யமூர்த்தி.]

48. ஸ்தோ. ப்ர. (136).

49. ஊநஷோட$_3$ஸவர்ஷோ மே ராமோ ராஜீவலோசந: ।
ந யுத்$_3$த$_4$யோக்$_3$யதாமஸ்ய பஸ்யாமி ஸஹ ராக்ஷஸை: ॥

[தாமரை போன்ற கண்ணையுடையவனான என்னுடைய ராமன் பதினாறுக்கும் குறைந்த வயதையுடையவன். இவனிடம் ராக்ஷஸர்களுடன் யுத்தம் செய்ய யோக்யதையைக் காணவில்லை.]

50. க்ருஷ்ண: கமலலோசந:

[தாமரைபோன்ற கண்ணையுடைய க்ருஷ்ணன்.]

51. அஸ்யா தே$_3$வ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டி$_2$தம் ।
தேநேயம் ஸ ச த$_4$ர்மாத்மா முஹூர்த்தமபி ஜீவதி ॥

[இந்த ஸீதாதேவியினுடைய மனம் அந்த ராமபிரானிடமும் அவருடைய மனம் இந்த தேவியிடமும் லயித்திருக்கிறது. அதனாலேயே இவளும், தர்மாத்மாவான அவரும் சிறிது காலமாவது ஜீவித்திருக்கிறார்கள்.]

52. ந ச புநராவர்த்ததே। ந ச புநராவர்த்ததே ।

49. ரா-பா 20-2. 51. ரா-ஸு 15-52.

[(இந்த முக்தாத்மா) மறுபடியும் திரும்பி வருவதில்லை; மறுபடியும் திரும்பி வருவதில்லை.]

53. ஸ்தோ. ப்ர. (113).

54. அஶநாயாऽபிபாஸே ச ஶோகமோஹௌ ஜராம்ருதீ।
ஷடூ3ர்மிபி4ர் விஶுத்3தா4

[பசி, தாகம், சோகம், மோஹம், கிழத்தனம், மரணம் என்னும் ஆறு ஊர்மிகளற்றது.]

55. அபக்ஷயவிநாஶாப்4யாம் பரிணமர்த்3தி4ஜந்மபி4:।
வர்ஜித: ஶக்யதே வக்தும் யஸ் ஸதா3ऽஸ்தீதி கேவலம்॥

[குறைவு படுதல், நாசமடைதல், மாறுபாடடைதல், வளருதல், பிறத்தல், இவைகளற்றவனாகவும், எப்போதும் 'இருக்கிறான்' என்றே சொல்லப்படுபவனுமாயிருப்பவன் பகவான்.]

56. ஜ்ஞாநாநந்த3மயம் யஸ்ய ஸ்வரூபம் பரமாத்மந:

[எந்தப் பரமாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநாநந்த3மயமாயிருக்கிறதோ...]

57. அங்கு3லஸ்யாஷ்டபா4கே3ऽபி ந ஸோऽஸ்தி முநிஸத்தம।
ந ஸந்தி ப்ராணிநோ யத்ர கர்மப3ந்த4நிப3ந்த4நா:॥

[முனிச்ரேஷ்ட2ரே! கர்மப3ந்த4த்தைக் காரணமாகக்கொண்ட பிராணிகள் இல்லாததான அங்குலத்தில் எட்டில் ஒரு பா4க3மும் கிடையாது.]

58. யஸ்யாத்மா ஶரீரம்। யஸ்ய ப்ருதி2வீ ஶரீரம்

[எவனுக்கு ஆத்மா ஶரீரமோ, எவனுக்கு பூ4மி சரீரமோ...]

59. ந தத்ஸமஶ்சாப்4யதி4கஶ்ச த்3ருஶ்யதே

[அந்தப் புருஷனுக்கு ஸமமாகவும், மேலானவனாகவும் ஒருவரும் காணப்படவில்லை.]

---

52. சாந் 8.15-1. 54. ஶ்ருதி. 55. வி-பு. 1-2.11.
57. வி-பு 3-7-4. 58. ப்ருஹ. 5-7. 59. ஶ்வே 6.

60. ஜி. ப்ர. (69).

61. ப்ரத்யஸ்தமிதபே4த3ம் யத் ஸத்தாமாத்ரமகோ3சரம்।
வசஸாமாத்மஸம்வேத்3யம் தத் ஜ்ஞாநம்
ப்3ரஹ்மஸம்ஜ்ஞிதம்॥

[(ஜாதி முதலிய) பே4த3மற்றதும், விகாரமற்றதும், வாக்குகளுக்கு எட்டாததும், ஸ்வயம்ப்ரகாஶமும், ஜ்ஞானஸ்வரூபமான அது ப்3ரஹ்மமென்று சொல்லப்படுகிறது.]

62. ப்3ருஹத்வாத் ப்3ரும்ஹணத்வாச்ச ப்3ரஹ்ம இத்யபி4தீ4யதே

[பெரிதாயிருப்பதாலும், (பிறரைப்) பெரிதாகச்செய்வதாலும் ப்3ரஹ்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது.]

63. அரூபீ ஹி ஜநார்த3ந:

[ஜனார்த்தனன் ரூபமற்றவனன்றோ.]

64. ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம்-5.

65. ஸ்தோ. ப்ர. (134).

66. த்4யேயஸ் ஸதா3 ஸவித்ருமண்ட3லமத்4யவர்த்தீ
நாராயணஸ் ஸரஸிஜாஸநஸந்நிவிஷ்ட:।
கேயூரவாந் மகரகுண்ட3லவாந் கிரீடீ
ஹாரீ ஹிரண்மயவபுர்த்4ருதஶங்க2சக்ர:॥

[ஸூர்யமண்ட3லத்தின் நடுவிலிருப்பவனும், கமலாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனும், தோள்வளை, மகரகுண்ட3லம், கிரீடம், ஹாரம், இவைகளை உடையவனும், ஸுவர்ணமயமான ஶரீரத்தை உடையவனும், ஶங்க2சக்ரங்களை த4ரித்தவனுமான நாராயணன் எப்போதும் தியானிக்கத்தக்கவன்.]

67. கிரீடகௌஸ்துப4த4ரம் மித்ராணமப4யப்ரத3ம்।

[கிரீடத்தையும், கௌஸ்துப4த்தையும் த4ரிப்பவனும், (தன்னை) அண்டினவர்களுக்கு அப4யமளிப்பவனுமான (எம்பெருமானை).]

68. ஸ்தோ. ப்ர. (80)

ஸ்தோ—43 61.வி-பு6-7-53. 62.வி-பு3-3-22. 66. நாரஸிம்ஹபுராணம்.

69. ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: ।
நாக3பர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாக3தோ மது4ராம் புரீம் ॥
[பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டவனான இந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனே பைந்நாகப்பாயை விட்டு மது4ராபுரிக்கு வந்திருக்கிறான்.]

70. ஸ்தோ. ப்ர. (187).

71. ஜி. ப்ர. (21).

72. ரக்ஷார்த்த2ம் ஸர்வபூ4தாநாம் விஷ்ணுத்வமுபஜக்3மிவாந்
[எல்லா ஜீவராஶிகளையும் ரக்ஷிப்பதற்காக, விஷ்ணுவாயிருக்கும் தன்மையை அடைந்தான்.]

73. ராக4வத்வேऽப4வத் ஸீதா ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி ।
அந்யேஷு சாவதாரேஷு விஷ்ணோரேஷாऽநபாயிநீ ॥
[இந்தப் பிராட்டி, (ப4க3வான்) ராமனாய் அவதரித்தபோது ஸீதையானாள்; க்ருஷ்ணனாய்ப் பிறந்தபோது ருக்மிணியானாள். விஷ்ணுவுடைய மற்ற அவதாரங்களிலும் இவள் (அவனைவிட்டு) அகலகில்லாதவளாயிருக்கிறாள்.]

74. ஸ்தி2தயா பார்ஶ்வதஶ்சாபி வாலவ்யஜநஹஸ்தயா ।
உபேதம் ஸீதயா பூ4யஶ் சித்ரயா ஶஶிநம் யதா2 ॥
[சித்ராநக்ஷத்ரத்துடன் கூடிய சந்திரனைப்போல், சாமரத்தைக் கையில்கொண்டு அருகிலிருப்பவளான ஸீதையுடன் கூடியவனான ராமனை.]

75. தம் த்3ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுக2ாவஹம் ।
ப3பூ4வ ஹ்ருஷ்டா வைதே3ஹீ ப4ர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே ॥
[சத்துருக்களை அழித்தவனும், மஹர்ஷிகளுக்கு ஸுக2த்தை அளித்தவனுமான கணவனைப் பார்த்து வைதே3ஹி உளளானாள்; ஸந்தோஷமுமடைந்தாள். ப4ர்த்தாவான ஸ்ரீராமனை ஆலிங்க3னம் செய்துகொண்டாள்.]

சது:ஶ்லோகீ வ்யாக்2யாந ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று.

---

69. ஹரிவம்ஶம் 113-62. 72. ரா-உத் 85-18; 104-9.
73. வி-பு. 1-9-144. 74. ரா-அ. 16-10. 75. ரா-ஆ. 30-40.

சதுச்ச்லோகீ வ்யாக்யாந ப்ரமாண அநுக்ரமணிகை

பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் வாழித்திருநாமம்

தண்மை சிங்கம் ரோகிணி நாள் தழைக்க வந்தோன் வாழியே
தாரணியில் சங்கநல்லூர் தானுடையோன் வாழியே
புன்மை தவிர் திருவரங்கர் புகழுரைப்போன் வாழியே
பூதூர் எதிராசர்தாள் புகழுமவன் வாழியே
மன்புகழ் சேர் சடகோபர் வளமுரைப்போன் வாழியே
மறை நாலின் பொருள்தன்னைப் பகுத்துரைத்தான் வாழியே
அன்புடன் * உலகாரியர்தம் அடியிணையோன் வாழியே
அபயப்ரதராஜர் தாள் அனவரதம் வாழியே.

[* உலகாரியர் — ஜக$_3$த்$_3$ஆசார்யரான நம்பிள்ளை.]

இவர் திருநக்ஷத்ர தனியன்

ஸகலத்$_3$ராவிட$_3$ாம்நாயஸாரவ்யாக்$_2$யாநகாரிணம் ।
ஶ்ராவணே ரோஹிணீஜாதம் க்ருஷ்ணஸம்ஜ்ஞமஹம் ப$_4$ஜே ॥

